

နတ်တရုဏ်ရည်

မဂ္ဂဇင်း

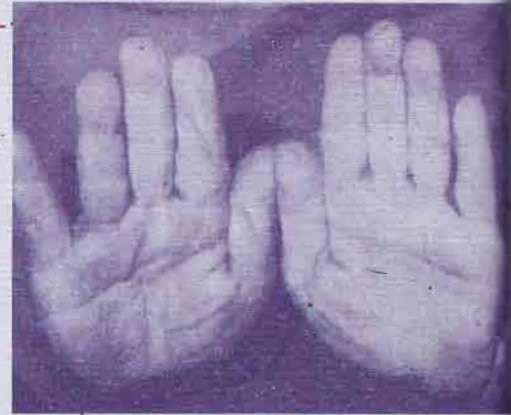
BURMESE CLASSIC

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လောကီပညာဂုဏ်စုံမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်
M.B.B.S (Ygn)
ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်ထေး)
M.Med.Sc (Pharmacology)
Advanced Pharmacokinetics
Training (London)
M.C.P.A, A.T.C.M
(Wuhan), D.M.A
Senior Fellowship of Aryurvedic
Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
တောလာသ ဆရာအောင်

တိုင်ရင်ဆေးပညာဂုဏ်ဆိုင်ရာ
အကြံပေး

ဒေါ်ထွန်းဦး
B.Sec(Bot),Dip.T.Med.
ဦးဝင်းထိန်ကျော်
B.A(Philos),Dip.T.Med.
T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်မိုးသိန်း
တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ
နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
အောင်ခ(L.L.B)ကိုရိုးဆန်း
သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ
*** ဦးစံတင့်**
(စတုရိကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရာ၊ဓမ္မာစရိယ)
*** ဦးသန်းအောင်ရွှေ**
[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး
ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

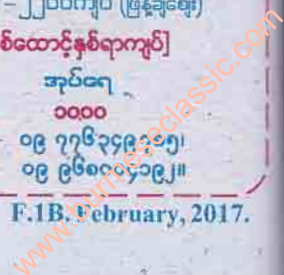
ဝါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

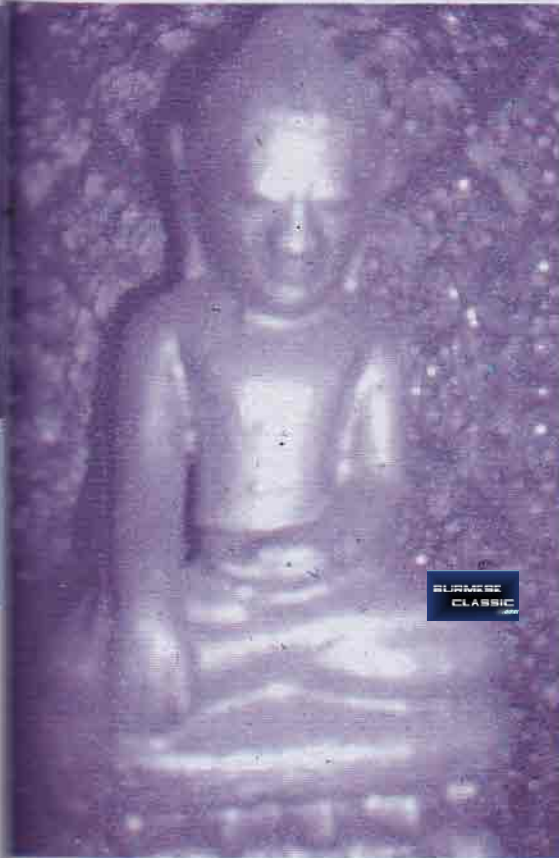
ရုပ်ပုံပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ပင်းတယ်မြို့
ကုလုံဆရာတော်ကြီး၏
ရှားပါးသော လက္ခဏာပုံတော်ဖြစ်သည်။
စာ-၁၄၄

ထုတ်ဝေသူ
ဦးစင်မောင်ဝင်း(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၄၉)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးတိုက်
ဦးကျော်မင်းစိုး(၀၀၇၅၉) ဗိုလ်ကြီးရုံးတိုက်
အမှတ် ၁၇/၀၈၊ ၇၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်
ပုဂ္ဂိုလ်တော်ဖြန့်ချိရေး ရန်ကင်းမြို့
မန္တလေးဖြန့်ချိရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်တန်း၊ မြန်ချီရေး
ဝိသုဒ္ဓါစာပေ (တောင်ကြီး)
ဂင်္ဂါနဒီစာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ဖြန့်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
☎-၀၉ ၇၇၆၃၄၉၇၅၊ ၀၉၉၆၀၀၄၁၉၂။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
အမှတ် ၃၆၇
တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)
[နှစ်ထောင်နှစ်ရာကျပ်]
အုပ်စု
၀၀၀၀
☎- ၀၉ ၇၇၆၃၄၉၇၅၊
၀၉ ၉၆၀၀၄၁၉၂။

BURMESE CLASSIC

နေရာသို့ အလှူပူဇော်ရေးအတွက်
ဘုရားကို ရောပျိုယံ၍ အားတော်များ
ပေးတော်မူပါဘုရားဟု ဆုတောင်းပါက... ၈-၃၉

ကင်္ဂါတိထောက်ဝါးကျောင်းဆရာတော်
စုဆောင်းပူဇော်ထားသော
ရေဆန်ဓာတ်တော်များဖြစ်သည်... ၈-၄၃

★ ဗျေဒနာခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခေါပုံမြို့နယ် သိပ္ပံအောင်
တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာကြီး ဦးတင်ပွားလှိုင်
(တဆ-၀၀၅၃)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ တာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၉၃

✿ ပညာပေးရောင်ခြည် ✿

အလုပ်အကိုင် ရွေးချယ်ခြင်းနှင့်
စီးပွားဖက် မရွေးချယ်သင့်သူများ [ကောင်းသူခ] ၁၅၃

🌸 လမ္ဗဏာရောင်ခြည် 🌸

ဘယ်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်မလဲ
[ဆရာဦးစင်မောင်လင်း- B.S.ဂျီ ရွှေဘို] ၂၃
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၁၀၂
တစ်ချက်တောင်းဟောကွတ် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၂၅
လက္ခဏာပညာနှင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၆၁
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညိုကြစို့ ၂၀၅

✦ ဝမ်းချွန်ရောင်ခြည် ✦

တမော့ကိုင်ရဲ့သို့ဘုရားဖူးခန်း [အောင်စ-LL.B] ၉
လေးကျေတောင်တန်းမှ ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ
[မင်းကျွတ်-ဂမ္ဘီရတောင်တန်း] ၃၃
ဆံတော်ရှင် ဗြင်းနတ်ဘုရား ထံတော်ပါးဆီသို့(၅)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၅

ဆုတောင်းကောင်းလျှင် သားကောင်းကိုပင်
ရရှိနိုင်သော ကတိုင်ဘုရား [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၀၅
ကန္တရဝတီ ငွေတောင်ပြည် လှိုင်ကော်မြို့မှ
ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတွေနှင့် ကျွတ်ဝူ
[ကြည်ကြည်ကျော်(ရင်တွင်းပုံရိပ်)-ပျဉ်းမနား] ၂၄၁

○ အထူးဂဏ္ဍာရောင်ခြည် ○

သီရိသုပတာရတနာဒေဝီ စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးအတွက် အလှူတော်
မော်လမြိုင်မြို့မှ ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီး(၁)
[သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၁၇
ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းဆရာတော်
စုဆောင်းပူဇော်ထားသည့် ရုပ်တုရှင်ပွား ဓာတ်တော်များ(၁)
[ခရီးသည်သုတေသီ] ၄၁
မြဝတီနယ်မှ ကြံတိုင်းအောင်စေတီနှင့်
ဓာတ်ချေအစီအရင်(၁) [ဇင်ညိုငယ်] ၈၉
ရွှေတောင်မြေမှ မယ်တော်ကျေးဇူးမြေ စေတီများ(၂) ၉၇
လယ်သာယံစိန် ရွှေဘိုကြီးနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ(၂)
[အောင်စ-LL.B] ၁၁၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

✧ တိုက်ပျော့ပျော်ခြင်း ✧

ထူးထူးခြားခြား လှုပ်စား [မြဲလွင်အောင်-မင်းဘူး] ၉၃
 ဤသို့ ကြားလိုက်ရ၏ [ဝမ်း-စက်မှုတက္ကသိုလ်] ၂၃၂
 ဆင်ကြဲ၍ လှုပ်ရသည် [မောင်စင်သူ-ကျောက်စိမ်းတွင်း] ၂၃၅
 ဝိညာဉ်လေလား ကွင်းပိုင်လား [ပျိုးလက်ညှို့] ၂၆၈
 မယ့်သူကို ယုံအောင်ပြသည် ကွင်းပိုင်ကြီး၏အစွမ်းသတ္တိ
 [ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၂၇၅
 ရုက္ခမိုးပေးသောထိ သို့သော်... [သုခဆွေ-တုံတေး] ၂၈၁

*** ယုန်စဉ်ရောင်ခြင်း ***

ပုဂံတော်နှင့်တွဲထား သိဒ္ဓိဆယ်ပါးကျင့်စဉ် [အံ့ကြွယ်] ၇၇
 ဧဟိမိတ္ထံ ဂါထာတော်နှင့် လွှဲပြောင်းရကုန်စဉ်
 [ကပ်သီရောမထီ] ၁၁၀
 ရန်ပြေမာန်ပြေ (သို့မဟုတ်) မီးပွားတက်
 မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ဂိုဏ်းပေး-အင်ငါ့သူ သကြားစက်] ၁၃၂
 ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး၏ မိတ်ဓာတ်(၄)ပါးကျင့်စဉ်
 [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၄၆
 ပုဂံတော်(၉)ပါး အနုလုံ-ပဋိလုံ ဗဒ္ဒစက်စိပ်နည်း
 [ဦးစင်မောင်သန်း] ၁၅၈

● အမိအရင်ရောင်ခြင်း ●

မြိတ်ဆိုးပြေပောက် ဥစ္စာရောက် [ပေါ်လွင်ဦး-ရှေး] ၃၉
 မြိတ်မီးသော ညံ့သောအခါ ဤသို့ ယတြာချေလိုက်ပါ
 [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၃၆
 ကလေးမီးပွားရ လွယ်ကူစေသော အစီအရင်ယတြာ
 နည်းတစ်နည်း [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၅၁
 ငွေယပ် [ဦးစိန်-ေတ္တာ မြိတ်] ၂၀၉

□ အပိုရုပ်ရောင်ခြင်း □

သတ္တကုတ္တိ အနန္တဂြာလမ်း [အေးရွှေ-မီးကုန်း] ၁၂၃
 ရွှေဓာတ်လုံး လုံကျင်းလမ်း [ဆရာဦးစန်းယု-
 ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ၊ တိုင်းရင်းဆေး] ၁၈၂
 ကောက်ရခဲပွားသည့်ပြစ်ပုတ်ဓာတ်လုံး [ရဲမျိုးသူ-ဟေဗီမြိုင်] ၁၈၄
 သံကောင်း ရလိုသူများ [တင်လှ-ဆ-မ-ငြိမ်း] ၂၁၄
 အပိုရုပ်ဖိုခန်းအတွင်းမှ သတိသံဝေဂနှင့်
 အပိုရုပ်ဓာတ် အတွေ့အကြုံဆန်းများ [ဖိုးသူတော်] ၂၆၂

*** ဝါထာပဏ္ဍိတ်ရောင်ခြင်း ***

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဝါထာတစ်ပုဒ်
 [ခေါင်စကြာ-တောင်ငူ] ၇၁
 ကျက်သရေနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာ ဘုန်းကျက်သရေ
 တိုးစေသောဝါထာ [ဂါမထီဇော်-ဝေဒဝိဇ္ဇာဝေ၊ စစ်ကိုင်း] ၈၄
 ဘုရားရှင်၏ ဝါဆိုဝါထာတော်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 [ဦးသူရဖိုး-ငါးသိုင်းချောင်း] ၁၇၉
 ထူးဆန်းထက်မြက် ရေခန်းတစ်ခွက် [လှိုင်ဘုဏ်း-နမ့်စန်] ၂၀၆
 ၄ နတ္ထပျော့ပျော်ခြင်းမဂ္ဂရင်း

ကတိုင်ရွာ ဒီကတိုင်ဘုရားမှာ
သွားဆုတောင်းလေ ဆုတောင်းပြည့်တယ်ကွ
ဆုတစ်ဆုပဲတောင်း ပြည့်တယ်... ၈၁-၁၀၅

ခင်တို့အားလုံး မှားပေကင်ဖြူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်ပေလျှန် အားလုံး
ကျိတ်နေရာကျိတ် ပြန်ရမည်၊ ငါ၏အမိန့်... ၈၁-၁၀၉

စန္ဒကျွန်းနံ့သာတောတွင်
ရွှေသာရီပုတ္တရာအား အဘိဓမ္မာဆရာ အကျဉ်း
ဟောတော်မူသည့် ပုံတန်ဖြစ်သည်... ၈-၈၁

မိမိပုံတော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
ရန်ကင်းရန်မြေပြေ
အမိန့်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး... ၈-၅၁

*** ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် ***

မျက်စိထိခိုက်ခက်ရာများ (သို့မဟုတ်) ခက်များအတွက်
ပျားရည်မျက်စိနည်း [တိုးတက်ပြီး-ရ.န.ခ] ၁၁၁
လည်ချောင်းနာနှင့် သံပရာ [လှိုင်း-တောင်ကြီး] ၁၃၄
ထုံနာကျဉ်နာရောဂါနှင့် အထက်အခိုးလျှိုင်းတို့ကို
ပျောက်ကင်းစေသော ဆေးနည်း [စလင်း ဦးကျော်] ၁၉၉

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

လေငန်းရောဂါအတွက်ဆေးနည်း [အေးဆွေ-ပန်းတောင်] ၁၅
နှင်းခူရောဂါအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်
[အေးချမ်းမော်-မင်းလှ] ၁၄၂
မြွေဆိပ်အတွက် စတီနည်းတစ်နည်း
[ကိုကိုခန့်ချော-ကသာရမြ] ၂၅၂
အတက်ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်ခွက်
[မောင်လေးကေ-ဘီးလင်း] ၂၉၆

*** ဝတ္ထိရုပ်ပွားရောင်ခြည် ***

မြွေမောင်နှမ [အေးမွန်ကျော်-နမူတီး] ၂၀၉
မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့် ဝတ္ထိရဆေးမြွေတို့ပေါင်း (၃)
[မောင်စိဗိုဓင်း-ကေတုမတီ] ၂၉၇

▲ မိတ်ရွှမ်းအင်ရောင်ခြည် ▲

အံ့ဩမိပါသည် [ထီလာကျော်] ၂၃၅
အိပ်မက်ဖြင့် စပါးခြင်သူ [ဦးမင်းညို-မြဝတီ] ၂၇၃

🌀 ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် 🌀

ကြွက်နွယ်ဝင်ပင်မှ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်
မြွေပုံသဏ္ဍာန်နွယ်ဝင် [ဆန်းလှနွယ်-မင်းလှ] ၁၉၀

*** စတုရသင်္ကေတရောင်ခြည် ***

သဗ္ဗေကြီးများ ပျော်တဲ့ရွာ
[ဘက်ထရီမောင်သောင်း-လယ်တီကွင်း] ၁၀၈
ထူးခြားရှားပါး ဓာတ်ပုံကဏ္ဍ [ကိုလုံဆရာတော်ကြီး၏
လက္ခဏာပုံတော်] [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၅

† ထူးခြားထူးခြားရောင်ခြည် †

ထူးထူးခြားခြား ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်
[လှိုင်ထွန်း-ခေါ်] ၁၂၁
အဆောင်ကျောက်မျက် လက်ဝတ်ရတနာ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၆၉
ဘိလူးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးလေးနှင့် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ
[စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၆၅

•• ကိုယ်ခံပညာရောင်ခြည် ••

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ (စုတိယပိုင်း) (၅)
[ဆရာကြီးမင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၂၀၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်: ၅

❖ ကုထုံးပျော်ခြည် ❖

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
[ဇက် ကျီးပေါင်းတော်သော်]

[ဆရာဦးလှညိမ်း-အကြောပညာရှင်၊ တံတားဦး၊ အင်းဝ] ၁၇၅
ရှေ့မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးပညာ ကုထုံးများ မှတ်တမ်း
တင်စေချင်[မြေပွေးနှင့်ရခိုင် မြေကိုက်ကုထုံး]

[ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၆၇

❖ အမျိုးသမီးအထူးပျော်ခြည် ❖

ဝဲပဲမြို့နယ်မှ အိမ်ရှင်မတို့၏ မှစ်ဟင်းလျာများနှင့်
မှစ်ချဉ်ပြုလုပ်နည်း [သောင်းဟန်-မိုလ်ကုန်း] ၁၆၄
လက်ဖက် ကြာရှည်ခံရန် ထားနည်း [ဒေါ်တင်အေး-မအူပင်] ၃၀၄

○ သုတေသနပျော်ခြည် ○

စိတ်ငင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး၊ ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၁၂
ပျားစွဲသောအိမ် [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၂၁
ပိုးဟပ်ပျံလျှင် ပိုက်ဆံဝင်၏ [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၂၈၅

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးပြစ်ပျော်ခြည် ○

ဆီးကျောက်တည်နှင့် ကျောက်ကွဲပင် [စလင်းဦးကျော်] ၁၈၅

❖ ပါပျူနံပျော်ခြည် ❖

နွားချောင်းဆိုရောဂါ ပျောက်ကင်းစေဖို့ရာ
[ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်မြို့] ၄၆
နွားစာ ထားနည်းနှင့် နွားများ မွားတိုက်လျှင်
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၁၁၈
ကွဲနွား လေးဖက်နာရောဂါ [ငွေသိန်း-တိ/ဓမ္မ/ကျ] ၁၂၆

❖ ကြည်ညိုခြင်းပျော်ခြည် ❖

သိုးတော်ဘုရား တိုးကွယ်ခဲ့သော
စန္ဒကူးဓမ္မစက်ရုပ်ပွားတော် [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၈၁
မိုးလေလွဲတား ဆုတောင်းပြည့် မောင်တော်ဦးဘုရား
[စေန္ဒာမိုး-တောင်ငူ] ၁၂၉

❖ အောင်မြေပျော်ခြည် ❖

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ပိုဒူပုဇွန် ဂါထာတော်များ(၄၈)ပုံပုံတောင်မှဋ္ဌာစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၉
ဗုတ်ဝိသား ရန်အောင်မြင် ကျွတ်ထီးမိုးစေတီအောင်မြေ
ကျောက်ပြားတောင် အဓိဋ္ဌာန်ခရီး(၁) [မောင်မောင်မိုး-ထားဝယ်] ၅၄
၆ နုပုဏ္ဏပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤဘုရားကြီးပြီးသွားသောအခါ
မလှည့်ဖြင့်တင်၍ပင်းတုန်းပင်းကြီး၏
ငွေတော်သို့ပင်ဆောင်သွားပြီး... ➡ ၈၁-၁၄

သီဒီရှင်ပျားဒား
ကြိုဆိုပူဇော်ထားသော
ထီးမြူငှက်ပျားဖြစ်သည်... ➡ ၈၁-၁၄၁

**ထွောက်ပေါက်လေးထွေရဲ့ ပေပွေပေါက်မှာ
မာတဲ့ပိုတို ပုံအဏ္ဍာန်ထွေပို
ဖူးခြားစွာ ထွေစုပယ်... ၈-၂၁၁**

ကျောက်ချိုက်
စေတီအား
မြောက်ဘက်အောင်း
ချိုင်စိုမ်း
အတွင်းမှ
ဖူးမြင်ရသည့်
မြင်ကွင်းဖြစ်သည်... ၈-၅၇

**ဤကျောက်ကြွပင်သည်
ဆီကျောက်တည်ရောဂါအတွက် အစွမ်းထက်သော
မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဖြစ်သည်... ၈-၁၈၅**

◆ ပီကေးရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ထိထိုးလိုကာ
ရွှေချယ်ပါ ဤဝင်ကန်း [ဆရာရဲထက်] ၁၅၇
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင်
ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်စင်ကျော်စွာ] ၁၆၈

*** မိုက်ပျိုးပေးရောင်ခြည် ***

ဒေသခံ အကျိုးပြု အကူပီဝပိုး ပေးမြှူထုတ်လုပ်ခြင်း
Indigenous Micro-Organisms(IMO) [တနိုင်ခေ] ၁၇၃

□ ထပ်ဆင့်အသံရောင်ခြည် □

ခိုက်တဲ့ လက်ပြန်ရေခဲနှင့် ကျေးဇူးတင်ပါသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည် [ကိုရွှေမောင်-ဒေါင်းအင်းကျန်း] ၉၅

▲ အောင်မြင်ပျန်းပေးရောင်ခြည် ▲

ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်စွာ နေနိုင်သော
နည်းလမ်းကောင်းများ [လှအောင်-ကသာ၊ ၆၈၉၇] ၁၄၃

⊗ အင်းစမရောင်ခြည် ⊗

မပွင့်ရှစ်ပါး ထူးခြားအင်းတော်မြတ်
[ဆရာစကြာအောင်-လှမှုထူးချွန်] ၁၅၅
စာမေးပွဲအောင်ဂါထာ ဤသို့စီရင်သော်
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၈၃

⊗ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ⊗

နက္ခတ္တကျင်း ရန်ကင်းတောရဆရာတော် ဦးတိဿရအား
ကြည့်ညိုပုဇွန်ခရီး(၁) [စင်ညိုငယ်] ၂၅
သမိုင်းအခိုင်အမာနှင့် ရှေ့ဟောင်း တနင်္သာရီမြို့က
ခန္ဓာကိုယ် မပုပ်မပျက်သော ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး
ဦးဥဋ္ဌသ(၅) [စင်ခင်ဝင်း-မောဂဝတီ] ၇၃
ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော် အရှင်လက္ခဏ၏
ဘဝကောက်ကြောင်းများ(၁) [စံထွန်းသာ] ၁၃၇

*** ဖူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ***

ဥစ္စာစောင့်ပေးတဲ့ရွှေ [ညိုဘုံစု] ၂၃၃
ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်နှာများသော ခေါင်းပြတ်ကြီး
[ကိုသိန်းလွင်ဟိန်း-ပန်းသာခင်၊ စဉ့်ကူး] ၂၅၇
မိုးကြိုးနှင့် ဆက်စွယ်နေတဲ့ စရာမ ဖီးလူးကြီးလား
[မင်းမောင်ဘွား-မြောင်းမြ] ၂၇၁
ရောဂါကုထုံးလော ယတြာအစွမ်းလော [ထီလာကျော်] ၂၇၉
ကျိတ်ထီးဖိုးဘုရားနှင့် လူတစ်ဦး၏ အဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[အသုရာ-တောင်စွန်း၊ တိုက်ကြွလား] ၂၈၇

▲ အပေးအမြေရောင်ခြည် ▲

အပေး၏ အမြေ [မကျေး-မကျေး] ၁၇၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ ဝိဇ္ဇာပရမေယျာဓိရတနာရတနာ ❖

ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ ယုံရသည်(၄) [နှင်းပုလဲသု] ၁၇၇
ကျွန်တော်သူဝယ်ချင်း ကိုအေးကြူ(သို့မဟုတ်)အဘကြူ
[ဗိုလ်သန်း-ကန်ဘလူ] ၂၁၇
ရွှေပေါ်ကျွန်းနှင့် နှင်းပျောက်တဲ့နေ့
[မင်းမောင်ဘွား-မြောင်းမြ] ၂၄၉

❖ နေ့စဉ်ပျံ့ပျံ့အလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း
လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၁
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း
နေ့တောင်းရက်သာ နေ့ချယ်ပါ [သုခစုတ်-ကျိုက်လတ်] ၁၂၇
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်
ပုံရိပ်ရင်တို့၏ တံကြွေမှာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၄၄
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်
ခုနစ်ရက်သာသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၁၅

❖ မြန်မာ့စီးပွားပညာရောင်ခြည် ❖

ခရီးသွားသူ ရောက်၊မရောက်နှင့် ပစ္စည်းပျောက်
ရမရတွက်နည်း [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၆၆
လူတို့နေရာ အိမ်ဂေဟာ
လှေကားဟောင်းလောင်း မထားတောင်း
[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၉၇

❖ ကျန်းမာရေး စာပိုဒ်ရောင်ခြည် ❖

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ နတ်တော်လ
(ခနုရာသီ-Sagittarius) နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်
ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ [ဆရာ မင်းချစ်သာ] ၁၅၉
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၀၀

● ပရိယောဂရောင်ခြည် ●

ကြိုဆိုခဲ့ရ ထိုတစ်ည
[ကိုစိုးမြင့်ဦး- B.Edt S-ပညာရေးတက္ကသိုလ်] ၂၂၅
ကုက္ကိုပင်မှ ရုက္ခဗိုဇနတ် [အညကြကျောင်းဆရာ] ၂၂၀
သာဓုမခေါ်တဲ့ သရဲ [ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၃၉
ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ ပရလောကသားများ အတွေ့အကြုံနှင့်
ဘဝအသိအပြောင်းအလဲ(၂) [ဦးညွှတ်] ၂၄၂
ထူးဆန်းသော အိမ်ကြီးနှင့် ပရလောကသား(၂)
[ရွှေခုံ ကြူကြူအေး] ၂၅၃
ယုန်တိုးကြီးမှ ဖုန်းဆိုးကြီးနှင့် ပုံဆိုးကြီး [ထို] ၂၆၀
ယွန်ခဲတဲ့(၇)နှစ်က ပရလောကသား
[ခင်လေးမြင့်-မြစ်ကြီးနား] ၂၇၃
ဘုံစိမာန်လား ချုံပုတ်လား [သကြလှလင်] ၃၀၅
မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျိုက်ဆီးရီး
တောင်ခြေ
တောင်တန်း
တစ်လျှောက်တွင်
ကျိုက်ဆီးရီးလေး
ခေတ်တော်ပေါင်း
ကိုးဆယ့်ကိုးဆယ့်
ရှုတမ်း...
စာ-၃၄

ကျေး
ပျဏ္ဍ
မရောင်ကြီး
ကောင်းကင်
ခရီး
ပြင်နေပေ
ပြင်မယူ
အပျားဖြိုးပီ...
စာ-၂၅

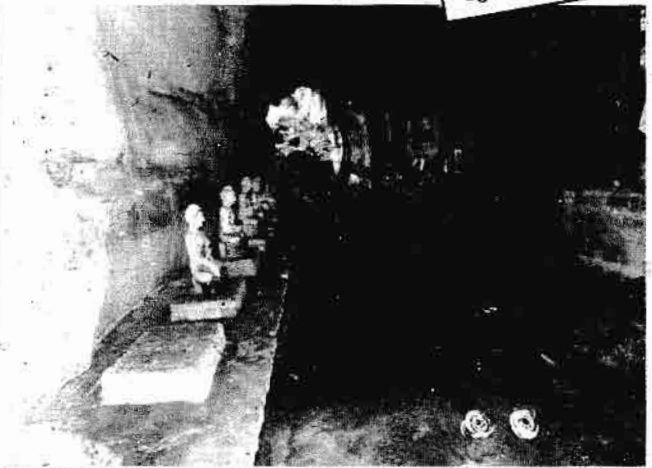
ခေတ်ပုံသေးပြစ်တုံးကို
ဖိုးရိုးငရုဂါကုရင် သုံးရမယ်
ဘူးသီးပုံ ကျောက်ကတော့...
စာ-၁၀၀

တမော့ကစိုင်းရူ

ဘုရားဖူးခရီး

၆၅၀၆ (LL.B)

တမော့ကစိုင်းရူဂူအတွင်း ဘယ်ညာ နှစ်ခြင်းလုံ့ရှိ ဣန္ဒြေပွားထောက်များ

တမော့ကစိုင်းရူဂူအတွင်းရှိ ဘေးစီညောင်ပင်ပျော့နံ့ သဘာဝ၊ ကျောက်စက်ဆိုင်နှင့်ဣန္ဒြေပွားထောက်

“တမော့ကစိုင်း” ဆိုသော နာမည် နှစ်ဘာသာစကားဖြစ်၍ မြန်မာ ဘာသာဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ပြန်လျှင် “ကျောက်တောင်ခြေရင်း” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးအခါက ဤနေရာတွင် နှစ်ခြင်းရင်းသားများ နေထိုင်သော ကျောက်တစ်ရွာ ရှိခဲ့ပါသည်။

ဦးကျေးရွာသည် ကျောက်တောင်ခြေရင်း မှာ တည်ရှိသဖြင့် “တမော့ကစိုင်းရွာ” (ကွပ်တမော့ကစိုင်း) ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ဤနေရာတွင် တမော့ကစိုင်းခေါ်သော ရွာတစ်ရွာ နိသလား/မရိက္ခလား ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်တိုင်းရင်းသားတွေ ရှိသေးသော်လည်း တောဘူးလား ဆိုသည်ကို

လည်း မသိပါ။

လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပို့သော စောငွေထွန်း၏ ပြောပြချက်အရ ကျော်ကျော်စီးဆိုသော ကရင်ရွာကို ရောက်ရှိပြီးမှသာ အရှေ့ဘက်တောင်ခြေကို အတော်ဝေးဝေး သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုင်ကယ်လမ်း၏ ဘေးဘယ်ညာမှာ လူနေအိမ်ခြေများ မတွေ့ရပါ။ သစ်ပင်၊ တောအုပ် များသာ တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်ကယ်သွားရာ လမ်း၏ရှေ့တည့်တည့်မှာ ရှေးဟောင်းရဲတိုက်ကြီးနှင့်တူသော ကျောက်တောင်ကြီးကို အချွန်အတက်တွေနှင့် မြင့်မြင့်မားမား တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုကျောက်တောင်ကြီး၏ ဘယ်ဘက်(၃)ဖာလုံခန့်တွင် သစ်ပင်များ အုပ်စိုင်းစိမ်းမှောင်နေသော တောင်

တန်းကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ခန့်မှန်းချက်အရဆိုလျှင် ဤတောင်တန်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ ဝဲယုံတောင်တန်း ရှိနေပေလိမ့်မည်။ ထိုဝဲယုံတောင်၏ အရှေ့ဘက်မှာ မိုင်ဝက်ကျော်အကွာတွင် သံလွင်မြစ်ကြီး ရှိပါသည်။

သစ်ပင်များ အုပ်ဆိုင်းနေသော တောင်ခြေသို့ အသွားလမ်းမှာ ကျောက်ထုတ်ကုမ္ပဏီပိုင် ကားများ သွားလာထားသောကြောင့် မြေသားမော်တော်ကားလမ်း ကောင်းမွန်ပါသည်။

တောင်ခြေနှင့် ကပ်လျက်တွင် သွပ်မိုး သစ်သားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် ဇရပ်တို့ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ ရွာထဲရှိ အလှူတစ်ခုသို့ သွားကြောင်း ကျောက်ထုတ်အုပ်

www.burmeseclassic.com

တမော့ကိုင်လိုင်ဂူတို ရဟန်းသံဃာတော်များ ကြိုဆိုခေါ်ဆိုနေရာ
လိုင်ဂူနံရံတွင် ဖူးမြော်ရသော ကော့လုံကျွန်းမိဘုရားကျောင်း
ပထမဆရာတော် ဦးဖောတ်ကံသုံတော်
တမော့ကိုင်လိုင်ဂူ

သမားတစ်ဦးက ပြောပြသည်။
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရှေ့တွင်
ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး တောင်ခြေရှိ လိုဏ်ဂူ
ရှိရာသို့ ခြေကျင် ဆက်သွားရသည်။
တောင်ခြေမှ လိုဏ်ဂူသို့ အုတ်အင်္ဂုတေ
လှေကားထစ် သုံးလေးဆယ်ခန့်
ခပ်ပြေပြေ တက်သွားရ၏။

လှေကားထစ်အဆုံးမှာ အနောက်
ဘက်အရပ် မျက်နှာလှည့်သည်ဟု
ယူဆရသော လိုဏ်ဂူမှာ ပေသုံးဆယ်
ခန့်ကျယ်၍ အမြင့် ဆယ်ပေခန့်ရှိ
ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဂူဝမှာ အိုးခွက်ပန်းကန်ထားသည့်
စင်၊ ချက်ပြုတ်သည့်မီးဖိုနေရာ၊ ထမင်း
စားခုံပိုင်း၊ အိပ်ရာသစ်သားခုတင်၊
သက်န်း၊ အလှူခံသော နေရာတို့ကို
တွေ့ရှိရသဖြင့် ဤဂူတွင် ကိုရင်ကြီး
(သို့မဟုတ်) ရသေ့ စသည်တို့ လက်ရှိ
သီတင်းသုံးနေမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။
သို့တည်းမဟုတ် ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်
ကပ္ပိယ သူတော်စင် စသည်တို့ အတူ
သီတင်းသုံးနေမည်ဟု ယူဆရသည်။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

2016

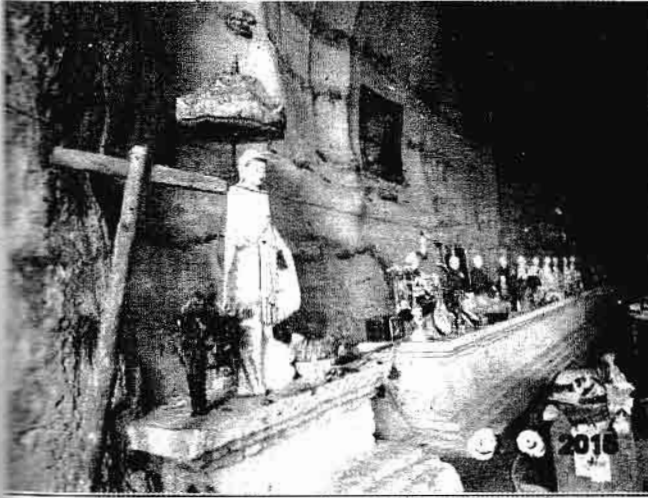
ဂူဝတွင် ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော
ဝိဇ္ဇာရုပ်တုကို မြင်ရသဖြင့် ရှေးအခါက
ဤလိုဏ်ဂူမှာ ဂမ္ဘီရပညာ လိုက်စား
သော ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေထိုင်သီတင်း
သုံးကာ လူသူပရိသတ်များစွာ စည်စည်
ကားကား ဖြစ်ခဲ့မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ဂူအတွင်းမှာ ပေသုံးဆယ်ခန့်ကျယ်
သော လိုဏ်ခေါင်းရည်ကြီးဖြစ်ပြီး ဂူနံရံ
နှစ်ဖက်တွင် ရပ်တော်မူ၊ ထိုင်တော်မူ
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ အဆူ(၄၀)ခန့်

ပူဇော်ခံထားပါသည်။ မီးကြိုးလည်း
သွယ်တန်းထားသဖြင့် လျှပ်စစ်မီးရ
ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။ (သို့မဟုတ်)
မီးစက်ရှိပါမည်။

ဘယ်ဘက်ဂူနံရံတွင် ဓာတ်ပုံ(၂)ပုံ
ရှိသည်။ တစ်ပုံမှာ ကော့လုံကျွန်း
မီးဘုရားကျောင်း ပထမဆရာတော်
ဦးဖောတ်ကံအိပ်တော်ဖြစ်ပြီး နောက်
တစ်ပုံမှာ ကော့လုံကျွန်းမီးဘုရား
ကျောင်း ဒုတိယဆရာတော် ဦးဖေဇီလ

F.2B, February, 2017.

တောင်ကြီးမြို့နယ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်များ

လှူဒါန်းမှုနှင့် ဖွဲ့စည်းသော ကောလိပ်ကျောင်းများ
ဆက်လက်တော် ဦးစီးလုပ်ကိုင်

တောင်ကြီးမြို့နယ်မှ လူထုအား ဖောက်ခွဲသိမ်း
ခြင်းကင်းကင်းစင်စင် ဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်

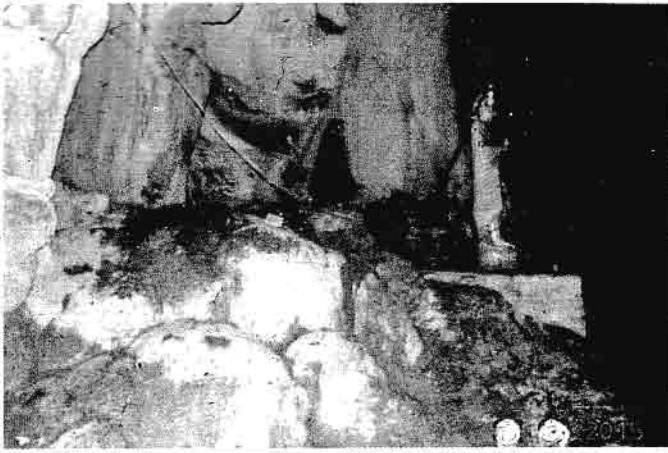
ကျောက်စက်မိုးရွာကျောင်း နယ်စပ်စာတော်
(မြို့နယ်)

တော်ဖြစ်သည်။
ကျောင်း ဤလိုက်မှုမှာ ထိုဆရာ
တော်များ သာသနာပြုခဲ့သော လိုက်ဂူ
ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပြန်သည်။
ဤသင်တန်းခြင်း နံရံတစ်နေရာ
မှ နှုတ်ဆိုသော လိုက်ဂူပေါက်တစ်ခု
ကို တွေ့မြင်ရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သော
လိုက်ဂူသည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။
သင်တန်းခြင်း အတွင်းဘက်

အဆုံးတွင် ရပ်တော်မှ ပုဒ်ရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။ ထိုရုပ်ပွား
တော်၏ နောက်ကျောဘက်တွင်
အဓိဋ္ဌာန်လိုက်ဂူငယ်တစ်ခု တွေ့ရှိရ
သေးသည်။
လိုက်ဂူအတွင်းမှာ သဲမြေဖြစ်ပြီး
ခြောက်သွေ့နေသည်။ ဂူတွင်း လမ်း
အကျယ်(၁၀)ပေခန့်ရှိပြီး အမြင့်လည်း
(၁၀)ပေခန့်ရှိသည်။ ကျောက်စက်ပန်း

ဆွဲနှင့် ကျောက်စက်မိုးရွာကျောင်း ဂူတွင်း
လမ်းမှာ မတွေ့ရှိရပါ။
ဂူတွင်းသို့ ပေသုံးလေးဆယ်ခန့်
ဝင်သွားရာ အတွင်းပိုင်းမှာ တဖြည်း
ဖြည်း မှောင်လာသဖြင့် ဆက်၍ မဝင်
ခဲ့တော့ဘဲ ပြန်ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ဂူတွင်း
မှာ ရုပ်ပွားရုပ်တုတော်များ မရှိသေးပါ။
လိုက်ဂူ၏ ညာဘက်ခြမ်းရှိ ရုပ်ပွား
တော်များအနက် တစ်ဆူ၏ နောက်မှာ
သဘာဝ ကျောက်စက်မိုးရွာကျောင်း၏
ပုံသဏ္ဍာန် လွန်စွာလှပသည်။ ဗောဓိ
ညောင်ပင်ပုံနှင့် တူနေသည်။
ဂူတွင်း အမှောင်လမ်းဝမှ ဂူအဝင်
ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မီးရထား
သွားသော လိုက်ခေါင်းကြီးနှင့် တူနေ
ကြောင်း သတိထားမိသည်။
ဂူနံရံမှာ အဖြူရောင်အားသာသဖြင့်
ထုံးကျောက်လိုက်ဂူဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်
ပါသည်။
လိုက်ဂူအတွင်းရှိ ဘုရားရုပ်ပွား
တော်များရှေ့တွင် ဖယောင်းတိုင်မီး
ထွန်းပူဇော်ပြီး ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာ

◆ တာမာကုဆိုင်လိုင်ဂုဏတွင်း ဘယ်ဘက်ခြမ်း အစွန်ထုံရှိ
ရုပ်တော်မူရပ်ပွားတော်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်လိုင်ဂုဏယ်

◆ တာမာကုဆိုင်လိုင်ဂုဏတွင်းမှ ဣသိတြိက္ခာတွင်း

◆ တာမာကုဆိုင်လိုင်ဂုဏတွင်း
ဘယ်ဘက်ခြမ်းနံနံမှ ဣသိဂုဏယ်

◆ တာမာကုဆိုင်တောင်နှင့် တောင်ထိုင်
ဣသိ၊ အတက်လမ်းအနားလှေကား

◆ တာမာကုဆိုင်လိုင်ဂုဏတွင်းရှိ
အထုတ်လှေသို့ အဝင်လမ်းအာဝ

၁၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

လမ်းအတိုင်း မောင်းဝင်သွားပြီး ထိုမှ ကျော်ကေးခီးရွာသို့ (၅)မိနစ်အတွင်း ရောက်မည်။ မြေဒီကားလမ်းမှာ ဖလံ တောင်အထိ ဖောက်လုပ်ထားကြောင်း သိရသည်။

ကျော်ကေးခီးရွာမှ အရှေ့ဘက် တမော့ကင်းဂူဝ တောင်ခြေအထိ အချိန်(၅)မိနစ်မျှနှင့် ရောက်နိုင်သည်။ တောင်ခြေမြေပြန့်ကျယ်တွင် ဘုရား ဖူးကားကြီးများ ရပ်နားနိုင်လောက် အောင် မြေပြန့်ကျယ်ရှိသည်။

တမော့ကင်းဂူဝမှ ဂူဆုံးထိ စေတီ ဘုရား ရုပ်ပွားရုပ်တုများ ထပ်မံဖြည့် စွက်လှူဒါန်းခြင်း၊ ဂူဝကို အနည်းငယ် တိုးချဲ့ပြုပြင်ခြင်းများပြုလျှင် ဘုရားဖူး ညွှတ်သည်များစွာ လာရောက်နိုင်သော နေရာဖြစ်ပါသည်။

တမော့ကင်းဂူနှင့် မနီးမဝေးတွင် မြိုင်ဂူ ဂူညီနောင်၊ ဝဲယုံဂူ(ဝန်ပုံဂူ)တို့ လည်း အလွယ်တကူ လာရောက်

ဘုရားဖူးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သော နေရာ ဖြစ်ကြသည်။

ရပ်ဝေး ဘုရားဖူးများအနေဖြင့် **ဘုရင့်ညီဂူ၊ ကော့ဖြိုင်ဂူ၊ မိကရင်ဂူ၊ နိုင်ချိုင်ဂူ (ဓာတ်ကျိက်ဂူ)**တို့လည်း မော်တော်ကား၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ် တို့ဖြင့် အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သော လမ်းသင့်ပါ သည်။

ထိုမှ **ကမမောင်းမီးရိုင်းဆံတော် ရှင်စေတီတော်**အထိ ဘုရားဖူးခရီးစဉ် ဆွဲနိုင်ပါသည်။ **ဝဲယုံ(ဝန်ပုံ)ဂူမှ ကမ မောင်းသို့** မော်တော်ကားဖြင့် (၁၅) မိနစ်မောင်းလျှင် ရောက်ပါသည်။

မီးရိုင်းဆံတော်နှင့် ကမမောင်း မြို့၏ အောက်ဘက် (၅)မိုင်ခန့်ရှိ ဖော်တော်ကားဖြင့် အလွယ်တကူ သွား ရောက်နိုင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

တမော့ကင်းလိုက်ဂူနှင့် အတူ လမ်းသင့်နေသော ဂူကြီးများအဓိဋ္ဌာန် တွင် ဘားအံမြို့အနီးမှ ကော့ဂွန်းဂူ

ရသေ့ပျံဂူ၊ ဘားကပ်ဂူတို့ကိုပါ တစ်ပါ တည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် နိုင်ပါသေးသည်။

နယ်မြေအေးချမ်းနေပြီး၊ ကားလမ်း လည်း ကောင်းမွန်နေပြီ။ ဒေသခံဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် **သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးဆောင်၍ တမော့ကင်းလိုက်ဂူကို သာသနာ ဖွင့်ပေးကြစေလိုပါသည်။**

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များအနေဖြင့်လည်း ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နှင့် ဖာပွန်မြို့အကြား (သို့မဟုတ်) ဘားအံ-ကမမောင်းကြား လမ်းခရီးတစ်လျှောက်ရှိ ဘုရားလိုက် ဂူများသို့ ဘုရားဖူး၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခရီး စဉ်ဆွဲနိုင်ကြစေရန် ဖော်ထုတ်လမ်းညွှန် ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ(LL.B)

စာမျက်နှာ (၁၅)မှ အဆက်

- ၂။ သက်ရင်းကြီးဖြစ် (၁)ကျပ်သား
- ၃။ သပွတ်ကြီးဖြစ် (၁)ကျပ်သား
- ၄။ ဆပိမ်းကြီးဖြစ် (၁)ကျပ်သား
- ၅။ ဆင်တံးပွယ် (၂)ကျပ်သား
- ၆။ ကပ်ပွန်ချစ်ရွက် (၂)ကျပ်သား
- ၇။ ကြောင်ပန်းရွက် (၂)ကျပ်သား

ဆေးဖော်စပ်နည်း

အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများအား အမှုန့် ထောင်းပါ။ အမှုန့်ဖြစ်သွားသောအခါ ပျားရည်နှင့် မျှတ သမအောင် နယ်ရပါမည်။ ထို့နောက် တေထားသောဆေးကို လေလုံအောင် ဖန်ဘူး၊ ပုလင်း စသည်တို့ဖြင့် ထည့်ထားရ ပါသည်။

ထိုသို့ တေဆေးအဖြစ် မပြုလုပ်လိုပါလျှင် ပြုတ်ဆေးရည် အဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်လေသည်။

ယင်းဆေးတွင် ဥဏှဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်၊ အာကာသ

ဓာတ် စသည် ဓာတ်သဘာဝများပါရှိလျက် အရသာအားဖြင့် ပူ၊ စပ်၊ ခါးသော အရသာ ရှိပါသည်။

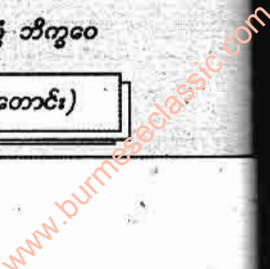
ဆေးအသုံးပြုနည်း

ထိုဆေးမှာ လေကိုနိုင်၍ အကြော လေမလျှောက်သော လေငန်းရောဂါ၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ခြေလက်ဆွဲခြင်း၊ မမြှောက်နိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်းလေးခြင်း၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်း သေခြင်း၊ ပါးစပ်ရွှဲခြင်း၊ စကားမပီ ဆွံ့အသွားခြင်း စသော ရောဂါများကို နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ရေခွေးနှင့် သောက်ရပါသည်။

ထိုသို့ ဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးခြင်းအားဖြင့် လေနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်း ချမ်းသာပါကြောင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စေတနာတံ ကမ္ဘံ ဘိက္ခဝေ

အေးဆွေ (ပန်းတောင်း)

လေငန်းကျော့

အတွက်

ဆေးနည်း

ဖိုးရွှေ
(ပန်းတောင်း)

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ အထပ်
ထပ် ဖိတ်ခေါ်လွန်းသဖြင့် သူ့နေထိုင်
သော ရုံးပင်စုရွာသို့ သွားဖြစ်လိုက်ပါ
သည်။

ရွာရောက်ပြီး စကားကောင်းနေစဉ်
နာမည် အိမ်ခြံဝန်းအတွင်းသို့ ဆိုင်ကယ်
တစ်စီး မောင်းဝင်လာလေသည်။
ဆိုင်ကယ်စီးလာသူမှာ လူလတ်ပိုင်း
အသွယ်ဖြစ်လျက် ကိုခင်မောင်ရင်ဆိုသူ
ဖြစ်သည်။

ခါနဲ့ မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။
ဆိုင်ဦးကွာ ခင်မောင်ရင်
ကိုအောင်ခင် စကားကြောင့်
ခင်မောင်ရင်ဆိုသူက စာရေးသူတို့
ကားစိုင်းသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်လေ
သည်။

ဒီက ဆရာက မြို့က စာရေးဆရာ
အေးဆွေ(ပန်းတောင်း)တဲ့။ ဆရာ
သူက ဒီရွာသားပါပဲ။ နာမည်က
ခင်မောင်ရင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အလုပ်
က အရောင်းအဝယ် ပွဲစားဆိုတော့
မြို့တိုတော့ ခဏခဏ ရောက်တတ်
ပါတယ်။ နောင်လဲ တွေ့တဲ့အခါ
မိတ်ဆွေအဖြစ် ဆက်ဆံနိုင်ကြအောင်
ပါ။

ညော် တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်
ကိုခင်မောင်ရင်

သူမှ စကားစိုင်းက ပိုမို စိုပြည်
ညော်ကားလာလေသည်။ ထိုအခါကျ
ဆိုင် ကိုအောင်ခင်က ခင်မောင်ရင်
အသွယ်သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းထုတ်
ပေးပြီး ပတ်သက်သောအကြောင်းကို
ပြောပြပါတော့သည်။

ခင်မောင်ရင်မှာ အရောင်းအဝယ်
ပွဲစားအသွယ်ဖြစ်၍ အမြဲလိုလိုပင်
အသွယ်တစ်စီးဖြင့် ရွာပေါင်းစုံအောင်
လာရသည်။ မြို့သို့လည်း သွားရ
လေသည်။ ထိုအခါ စိတ်ရောက်ကိုယ်ပါ

ပင်ပန်းမှုဒဏ်ကို ခံရသည်။

အစားအသောက် အချိန်မမှန်ခြင်း
များ၊ မိုးရွာနေပူမရှောင် အချိန်နှင့်အမျှ
ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းရသည် မရှိ
လောက်အောင်ပင် စီးပွားရေးကို
အလွန်အမင်း ရှာဖွေ လုပ်ကိုင်လေ
သည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ခြေလက်များ
လေးကန်ထိုင်းပိုင်းလာလျက် အကြော
အခြင်များ လှုပ်ရှားမရ ဖြစ်လာရတော့
သည်။ အရောင်းအဝယ် ပွဲစားအလုပ်
ကိုလည်း ဆိုင်ကယ် မစီးနိုင်တော့
သဖြင့် နားထားရလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ခင်မောင်ရင်ထံသို့
ကိုအောင်ခင် လူနာမေး ရောက်သွား
လေသည်။ ခင်မောင်ရင်၏ အနေ
အထားကို ကြည့်၍ မကြာခင် လေငန်း
ဖြစ်တော့မည့် ရောဂါအစပျိုးနေပြီဖြစ်
ကြောင်း သိလိုက်လေသည်။

ကိုအောင်ခင်၏ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ
မဆုံးပါးခင်က နာမည်ကြီး မိနွေ
ဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်

ဖခင်ကြီး အသုံးပြုခဲ့သော လေငန်း
ဆေးနည်းတစ်ခုအား ဖော်စပ် အသုံး
ပြုရန် မှာကြားခဲ့သည်။

ခင်မောင်ရင်ကလည်း ယုံကြည်စွာ
ပင် ချက်ချင်း ဆေးဖော်၍ စားသုံး
သဖြင့် ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာ
များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့
လေသည်။

ထို့ကြောင့် လေငန်းရောဂါ သက်
သာပျောက်ကင်းသော ဆေးနည်းပေးခဲ့
သည့် ကိုအောင်ခင်အား လက်ဆောင်
ကန်တော့ပစ္စည်းများ ပေးခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုဆေးနည်းအား
တောင်းယူလျက် လေငန်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များအတွက် မေတ္တာရှေ့
ထား၍ တစ်ဆင့် ဆေးဒါန ပြုလိုက်
ရပါသည်။

လေငန်းဆေးတွင် ပါဝင်သော
ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများ

၁။ လက်ထုတ်ကြီးခေါက် (၁)ကျပ်သား

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းသက်မြတ်ကြောင်း အကြားမပိတ်

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ဖြို့နယ်အသီးသီး
 သို့ ဖြန့်ကျဲရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး
 ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်
 ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်းစင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိတဲ့ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချော
 မွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှလှစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူး
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
 အလွန် များနေခြင်း
 အေအက်စ်အို သီတာ
 ယူနစ်(၂၀၀)ထက် များ
 ဖြစ်နေ ကောက်ဆုံး အာ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။
 လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆဋ္ဌာန်ရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး
 ဇီယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထပ်ပေးထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်စွာ
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ခပ်ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

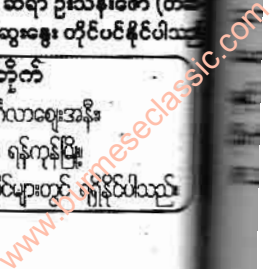
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျဉ်း
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထီ" နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်း
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာပေးပွန်းဆေး
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တ- ၀၂၉၁၇) ဝန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၁၁၆)လမ်း၊ ဖင်္ဂလားစေးအနီး
 ဖင်္ဂလားတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 ဖွန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

သီရိသုပသာရတနာဒေဝီ စိန်တူးမိဗုတူးကြီး၏ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးအတွက် အလှူတော် မော်လမြိုင်မြို့

ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီး (၁)

အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်
အလှူ တည်ထောင်ခဲ့သော ကုန်း
ဆောင်မင်းဆက် ၁၁၁၄ ခုနှစ်မှ ၁၂၄၇
ခုနှစ်အထိ မင်းဆက်(၁၁)ဆက်၊
မင်္ဂလေး(၁၃၃)နှစ် သီပေါမင်း
ဆက်ဆက်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့လေ
သည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီးက “ငါ
ဘုရားကြီးများ အစဉ်အတိုင်း မင်းပြု
မိမိကြ” ဟု မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း
ဘုရားတော်ကြီး နောင်တော်ကြီးမင်း
ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သောအခါ
ညီတော် မြေဒူးမင်း(ဆင်ဖြူရှင်)ထီးမွေ
နန်းမွေကို ဆက်ခံသည်။

မြေဒူးမင်း ကွယ်လွန်သောအခါ
မိစ္ဆာမင်း နန်းတက်သည်။ ထီးနန်း
ဆက်ခံရမည့် ဘထွေးတော် အမြင့်မင်း
ကို တွယ်မျက်သည်။

ဘထွေးတော်များ ဖြစ်ကြသော
ဆင်မင်း ပခန်းမင်း၊ ပင်းတလဲမင်းတို့
ကို စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ ရွာသစ်ကြီးသို့
ဆောင်ရွက်စေသည်။ နောင်တော်ကြီး
မင်းဆက်မှာ မောင်မောင်ကို ဖောင်း
ကားရွာသို့ ပို့သည်။

မောင်ကားစား မောင်မောင်က
မိစ္ဆာမင်း နေပြည်တော်တွင် မရှိလိုက်
ညီမောင်ကို လှူယူလိုက်သည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ပဉ္စမ
ဘုရားတော် ပဒုံမင်းက ဖောင်းကားစား
မောင်မောင်ကို ညီတော် ပင်းတလဲမင်း
ဆက်ဆံမှုများ အကူအညီဖြင့် တိုက်
ခိုက် ဆောင်မြင်ပြီး ထီးနန်းကို သိမ်း

သီတာသန်း
(မော်လမြိုင်)

ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီး (မိစ္ဆာမင်းတရားကြီး)

ပိုက်သည်။
ဖောင်းကားစား မောင်မောင်နှင့်
မိစ္ဆာမင်းတို့ကို လုပ်ကြံလိုက်သည်။
ပဒုံမင်းသည် ညီတော် ပင်းတလဲ
မင်းကို နန်းလျှာအဖြစ် ထားမည်ဟု
ကတိပြုခဲ့သော်လည်း ကတိမတည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၇

◆ ရန်ပုံငွေများရှင်ဘုရားကြီး၏ ဗလ္လင်ပေါ်သို့ သွယ်တက်အလှူဆောင်ထားသော သစ်သားပန်းပုရှင်လုံးရှင်ကြီးများအလှူ

◆ ရန်ပုံငွေများရှင် ဝေဠာသန့်ဘုရားကြီး

သားတော်ကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းသည်။ အိမ်ရှေ့စံ ကွယ်လွန်သောအခါ မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်းကို နန်းလျှာထားသည်။

မြေးတော်စစ်ကိုင်းမင်း ထီးနန်းဆက်ခံသောအခါ ညီတော် သာယာဝတီမင်းက ပုန်ကန်ပြီး ထီးနန်းလုသည်။ သာယာဝတီမင်း၏ ထီးနန်းအမွေကို သာယာဝတီမင်း၏ သားကြီးပုဂံမင်းက ထီးနန်းဆက်ခံသည်။

ပုဂံမင်းကို ညီတော်မင်းတုန်းမင်းနှင့် ကနောင်မင်းသားတို့က တော်လှန်ကာ မင်းတုန်းမင်း နန်းတက်သည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ဆင်ဖြူရှင်မင်း

မှစ၍ ပျက်ခဲ့သော အစဉ်အလာကို ပြန်လည်ပြုပြင်၍ သားတော်များကို ထီးနန်းအမွေပေးပေး။ ညီတော် ကနောင်မင်းကို အိမ်ရှေ့စံ အပ်နှင်းလေသည်။

ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကို တည်၍ လောကီရတနာ၊ လောကုတ္တရာ ရတနာများ ပြည့်စုံသည့် သဘောဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သာသနာရေး ကိစ္စ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ လူအိုရုံ ဆောက်လုပ်ပေးပြီး ထိုသူတို့၏ စားဝတ်နေရေး၊ ဆေးဝါးကုသရေး ပြည့်စုံစွာ စီစဉ်ပေးသည်။

မဟာလောကမာရဇိန် ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကို တည်သည်။ ပါဠိ

ပိဋကတ်တော်ကို ကျောက်ထက် အကွရာတင်ခဲ့၍ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး စာအုပ်ကြီးအဖြစ် ယနေ့ ထင်ပေ ကျော်ကြားလျက် ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ် ဖြစ်နေပေပြီ။

မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် စိတ်နှလုံးအေးချမ်းသူ၊ သဘောကောင်းသူ၊ ကျေးဇူးတရားသိတတ်သူ၊ ပါးနပ်ထက်မြက်ပြီး ရှေ့ရေးကို တွေးတတ်သူ ဖြစ်သည်။

တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးနှင့် သာသနာရေး ဆောက်ရွက်ချက်များသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှာ ရှိနေပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ဖိနုဏ္ဏ အများဆုံးသော မင်းအဖြစ် သင်္ဂြိုဟ် တွင် ထင်ရှားသည်။

မင်းတုန်းမင်းတွင် တစ်ရှူးသော

www.burmeseclassic.com

လတ်သာဘက်မှ မြင်ရသော ရန်ပြောက်ရှင်ဘုရားကြီးနှင့် တေးတံခါး တံကဲအခြေယံသေ ဗလ္လင်ထက်အလှ

ရန်ပြောက်ရှင်ဘုရားကြီးနှင့် မုနိစိတ္တရူပ တော့ကင်းနက်အလှဗလ္လင်ထက် ထောက်ခံ ဖွဲ့ပြင်အလှများ

မိဖုရား(၄၆)ပါး၊ မထင်ရှားသည့် မိဖုရား(၅၀)ကျော်ခန့်၊ စုစုပေါင်း(၁၀၀) ထောင့်၊ သားတော်သမီးတော် တစ်ရာ တော်ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ နယ်စားပယ်စားများ၏ သမီး ကဏ္ဍာ ဆက်သခြင်း ဓလေ့ကြောင့် မိဖုရားများရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားသည် မိဖုရား အများအပြားရှိသည့်အနက် မိဖုရား ခေါင်ကြီး စကြာဒေဝီကို အယုံကြည် ခံ အမြတ်နိုးဆုံး ဖြစ်သည်။ ဖုန်မင်း၏ နှမတော်ဖြစ်ပြီး ဗေဒင် ကျွမ်းကျင် တတ်ကျွမ်းသူ၊ ဉာဏ် ထက်မြက်သူဖြစ်သည်။ ဘဝတော်သား၏ အသက်ကို အလှူခံ

နိုင်ခွင့်ရှိသူ၊ မင်းတုန်းမင်းနှင့် ကနောင် မင်းတို့ ပုဂံမင်းအား ပုန်ကန်မည့်အရေး ကို အခါပေးသူလည်း ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းထက် အသက် နှစ်နှစ်ကြီးပြီး “အစ်မတော်”ဟု မင်းတုန်းမင်းက တလေးတစား ခေါ် သည်။ စကြာဒေဝီမှလွဲ၍ မင်းတုန်းမင်း ၏ ဆံတော်ကို အခြားမိဖုရားများ ရှင်ဆွင့် မရကြပေ။ အရေးပေါ်ကိစ္စကြုံတိုင်း စကြာ ဒေဝီ၏ အကြံပေးချက်များကို လိုက်နာ ခြင်း၊ စကြာဒေဝီအနိစ္စ ရောက်သော အခါ မိဖုရားခေါင်ကြီးနေရာကို အခြား မည်သည့် မိဖုရားကိုမျှ မပေးခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ဆံတော်ရှင်းခြင်း၊

စကြာဒေဝီ၏ဂူအနီး ယာယီတံခန်း ဆောက်ပြီး ပုတီးစိပ်၊ အမျှဝေခြင်း၊ ရွှေသားရုပ်တုပြုကာ အလွမ်းဖြေခြင်း တို့ကို ပြုတော်မူသည်။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်မင်း၊ ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီးကို ထီးတော်အသစ် တင်ခြင်း စသည့် သာသနာပြုမင်း အဖြစ် ခံယူထားသော မင်းတုန်းမင်း ကြီး၏ မိဖုရားများအကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ များအား ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တင်ပြနေရ ခြင်းမှာ ကျွန်မတို့ မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော မင်းတုန်းမင်း၏ မိဖုရားတစ်ပါးအကြောင်းကို တင်ပြ ချင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ ရန်ပြေမာန်ရှင်ဘုရားကြီးအား သင်္ကန်းလှူထားပုံနှင့် နောက်ဆွဲပြင်ဆင်မှုများအလှ

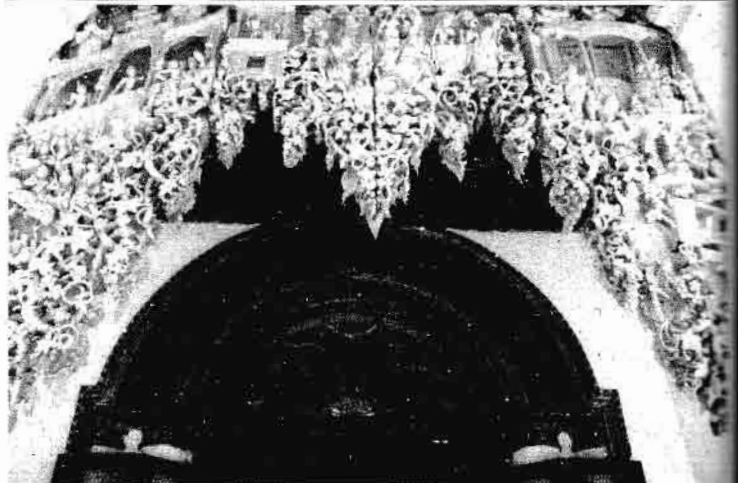
မင်းတုန်းမင်း၏ ထင်ရှားသော မိဖုရားများမှ နံပါတ်(၁၄)နေရာတွင် ရှိသော ဒေဝီအတပ်ခံ အဆင့်မြင့် မိဖုရား စိန်တုံးမိဖုရားသည် မင်းတုန်း မင်း၏မယ်တော် (ရွှေဘိုမင်း၏ တောင် ဆောင် မိဖုရား)၏ ညီမတော်အရင်း အလွကပ္ပမြို့စားနှင့် လေးဗိုလ်ဦးဆိုင်း တို့၏သမီး ဖြစ်သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့အနီး စိန်တုံးတိုက်နယ် ကို စားရသဖြင့် စိန်တုံးမိဖုရားဟုတွင် သည်။ တလုပ်မြို့နှင့် စလေမြို့တို့ကို လည်း အပိုင်စားရသည်။ မင်းတုန်း မင်းနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမ တော်စပ် သည်။

အသက် (၁၈)နှစ်အရွယ်တွင် မင်းတုန်းမင်း၏ မိဖုရားမြှောက်ခြင်းခံ ရပြီး ထိုစဉ်က မင်းတုန်းမင်းသည် အသက်(၄၃)နှစ် ဖြစ်သည်။

၁၂၁၆ ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်းက ၂၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

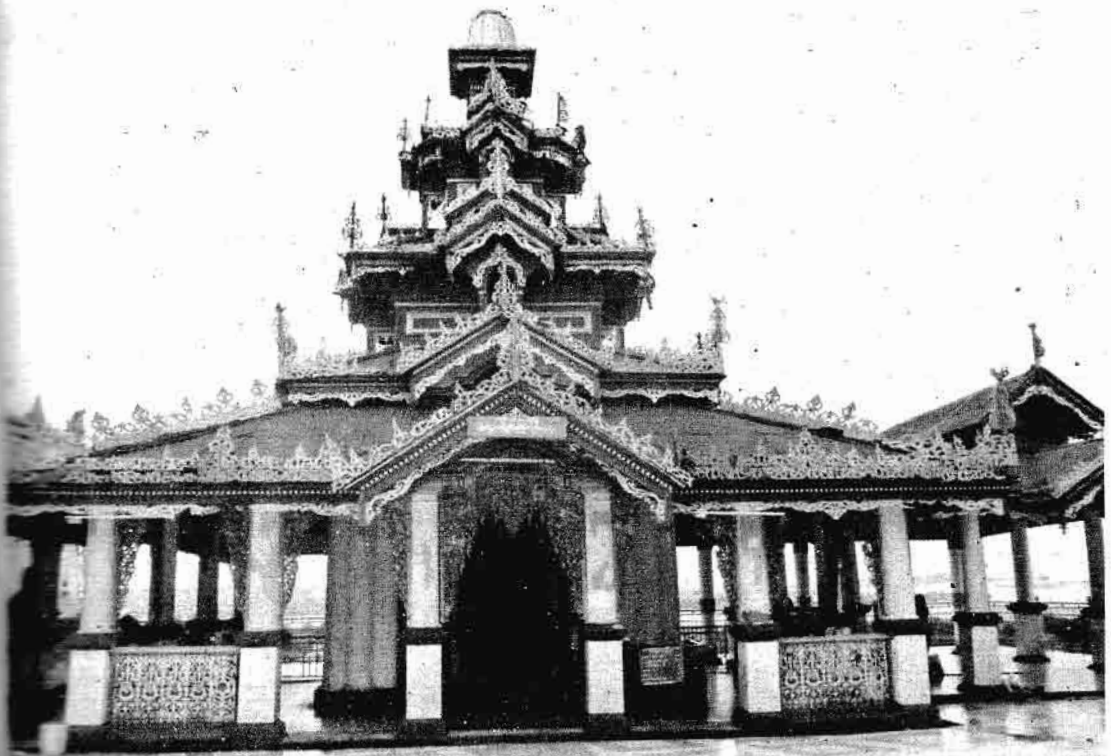
◆ ရန်ပြေမာန်ရှင်ဘုရားအကျောက်အရာ အဝင် တံကဲအလှပန်ဆွဲမှုနှင့် အဝင်တံခါးထိက်

“သီရိသုပဘာရတနာဒေဝီ” ဘွဲ့ကို ပေးသနားတော်မူသည်။

ငယ်ရွယ်နုပျို ရုပ်ဆင်းလှပပါသော် လည်း မိဖုရားများသော မင်းတုန်းမင်း ၏ အခါအခွင့်မပေး ဆောင်တော်ကူး

မေ့လျော့နေတတ်သည်ကို အကြောင်း ပြု၍ မင်းတုန်းမင်းကြီးအပေါ် ရွှေစိမ်း တော်ကောက် အခစား မဝင်ချောက် ဘဲ ရှောင်တိမ်းနေတော်မူလှသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ကို သတိပြုမိသွားသော

ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ ရှေးဟောင်းကျောက်စာတိုင်ကြီးများ၏ လှူဒါန်းကြီး

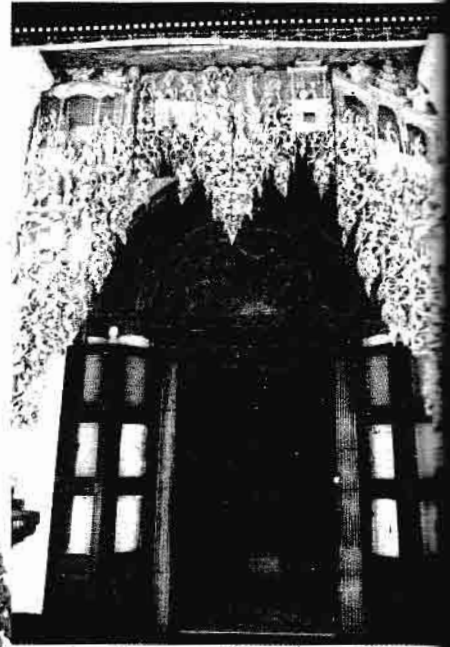
လက်ဝဲဘက်ဘက်၏ ဝါးပေါက် တံကဲအလှ

မင်းတုန်းမင်းကြီးက အမတ်တို့အား...
 'ဇိနတုံးမိဖုရားကြီး နေထိုင်မကောင်းလေ
 သွားကြည့်ချေ'
 ချီ ခိုင်းလိုက်လေသည်။
 အမတ်တို့က စိန်တုံးမိဖုရားကြီးကို
 သွားကြည့်ပြီး နေထိုင်ကောင်းကြောင်း၊
 ချီကို ရွှေစိတ်တော်ကောက်
 မှုတ်တိမ်းနေကြောင်း လျှောက်တင်
 သော်...
 'ဤသို့သာ ဘုရင်ကိုဆောင် စိတ်
 ကောင်းစွာ ပီဖုရား၊ မိဖုရားအရာက ချပြီး
 အဆောင် နန်းတော်ပိုင်ပျား ကိုလဲ
 ပြုလိုက်လေ'
 အမတ်တော်ရှု မိန့်တော်မူလိုက်
 သော်...
 ကျွန်တော်အော် မင်းများနှင့်
 စည်းကမ်းကြီးသည်။
 မြို့နှင့်ပြုချက် အမိန့်တော်ထား

ချက်မရဘဲ မည်သူမျှ ဘုရင်နှင့်တွေ့ခွင့်
 မရှိ။ ဘုရင်ကစပြီး မမေးဘဲ မည်သူမျှ
 စပြီး စကားမပြောချေ။
 မိဖုရားကြီး(၄)ပါးမှလွဲ၍ မည်သူမျှ
 ဘုရင်ရှေ့တွင် ဖိနပ်မစီးချေ ထီး

မဆောင်းချေ။
 မင်းနှင့် မိဖုရားကြီး ထွက်လာလျှင်
 အခြားမိဖုရားများ အားလုံးနှင့် သား
 သမီးများ၊ အပျိုတော်များ မြေပေး
 ပုဆစ်ဒူးတုပ်၍ ရှိခိုးနေရသည်။

◆ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ကြေးမုံမြို့နယ်၊ ဘုရင့်အိပ်ခန်း အဖြစ်သို့ဆွတ်ကဲအလှူ

◆ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ကြေးမုံမြို့နယ်၊ လူ့တို့အတွက်အောင်တော်

အနီးထိပ်တန်းအလှူများ အနီးကပ်ခြင်းပုံ

ညအိပ်ရာဝင်လျှင် ဘုရင့်အိပ်ခန်း ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုအိပ်ရသည်။

ဘုရင့်အိပ်ခန်းမှာ မှန်နန်းဆောင်ထဲ မှ အိပ်ဆောင်နားတွင် မိဖုရားကြီး(၄) ပါး၏ အိပ်ဆောင် သီးခြားရှိသည်။ တခြားမိဖုရားများ မှန်နန်းတော်မှာ အိပ်ခွင့်မရ။

မင်းနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် တခြား စည်းကမ်းများလည်း များစွာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းတုန်းမင်းနှင့် နှစ်ဦးသား တွေ့ဆုံချင်သော စိန်တုံးမိဖုရား အပြစ်

ပေးခံရလေပြီ။

ထိုအခါ စိန်တုံးမိဖုရားသည် မင်းတုန်းမင်းက မိမိအား ကိုယ်ပိုင် အဖြစ် ချီးမြှင့်ခဲ့သော လက်ဝတ် လက်စား ရွှေစိန်ရတနာတို့ကို အကုန် ရောင်းချကာ ကြေးသွန်းဘုရားကြီးကို သွန်းလုပ်စေပါသည်။

ဘုရားကြီး ပြီးသွားသောအခါ လှည်းဖြင့် တင်၍ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ရှေ့တော်သို့ ယူဆောင်သွားပြီး...

‘အရှင်ဘုရား... တပည့်ဆာကို ချီးမြှင့်

ပေးသနားခဲ့သော လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေစိန် တို့ကို အားလုံးရောင်းချပြီး သွန်းလုပ်ထား သော ဘုရားဖြစ်ပါသဖြင့် အရှင်မင်းကြီး ဘုရားပါ ဘုရား ရေစက်ချ အပူဝေတော်မူပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်လေသော်...

‘ဪ... ဒီမိဖုရားဟာ ငါ၏ အကျိုး ကျေးဇူးကို သိတတ်သူပါကား။’

ဟု တွေးပြီး စိန်တုံးမိဖုရားအပေါ် အမျက်တော်များ ပြေလျော့ကာ နှင့် ချစ်ရင်းစွဲထက် နှစ်ဆတိုးသော လက်ဝတ် ရတနာများ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ လိုက်သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

၂ သီတာဆန်း (မော်လမြိုင်) ၂

ဘယ်လူပီငန်းနဲ့

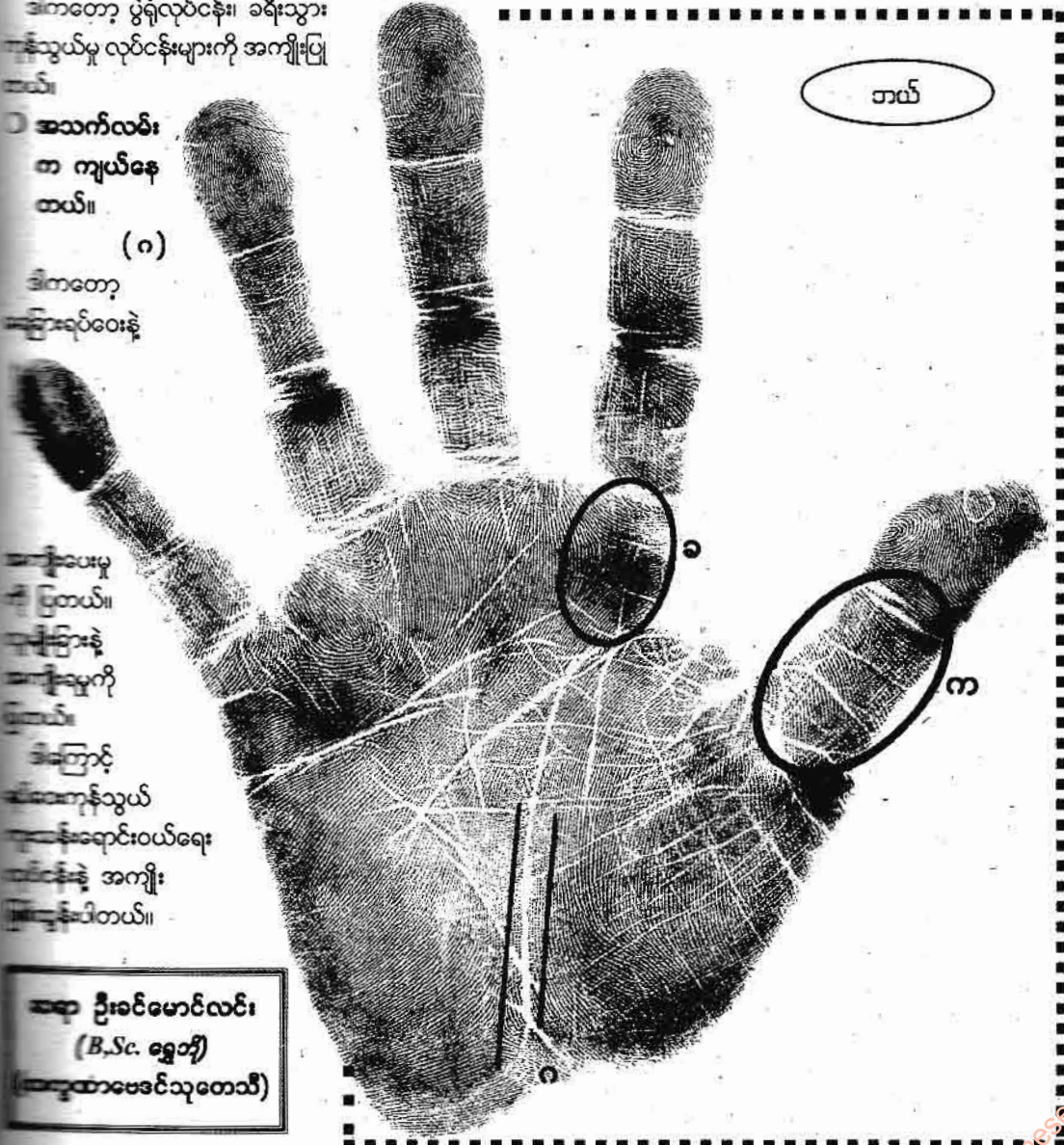
အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်မလဲ

- ကြည့်ပါ။
- ထက်မမှာ အရစ်ပိုများ ပါ၊ ပါတယ်။(က)
- ဒါကတော့ ဈေးဆိုင်လုပ်ငန်း၊ ဆောင်းဝယ်ဖောက်ကား ကုန်သည် လုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုတယ်။
- ထက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နဲ့ အားကောင်းတယ်။(ခ)
- ဒါကတော့ ပွဲရုံလုပ်ငန်း၊ ခရီးသွား ကုန်သွယ်မှု လုပ်ငန်းများကို အကျိုးပြုတယ်။
- အသက်လမ်း တ ကျယ်နေတယ်။
- (ဂ)

ဒါကတော့ ဆေးရုံဆေးရုံ

အကျိုးပေးမှုကို ပြတယ်။
အကျိုးပြုရန် အကျိုးရမှုကို ပြတယ်။
ဒါကြောင့် ဆေးရုံဆေးရုံ ကုန်ဆင်းရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပြုရနိုင်ပါတယ်။

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း
(B.Sc. ရွှေဘို)
(ဆရာ့အဖေခင်သူတေသီ)

တယ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ဝမ်း၊မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တစာဝက (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၀၄၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်တဲ့ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆိပ်ပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဝိုလှုံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျူစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၀၊ ၀၉-၅၅-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

နဘူးကျင်း ရန်ကင်းတောရ

ဆရာတော် ဦးစာဂရ

အား ကြည်ညိုပူဇော်မှုခရီး (၁)

၁၆၇၂၄၇

နိဒါန်းမိတ်ဆက်

ရမည်းသင်းဝန်းကျင် လေ့လာမှု
နှင့် စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီပေးခဲ့သည့်
ရမည်းသင်းမြို့သား မိတ်ဆွေတစ်ဦးက
ဆရာကျင်း၊ ရန်ကင်းတောရ ဆရာ
တော်ဦးစာဂရနှင့် ပတ်သက်၍ ဤ
သို့ မိတ်ဆက်ပြောပြခဲ့သည်။

နဘူးကျင်းရွာဆိုတာ ရမည်းသင်းမြို့
အောက်ဘက်(၁၀)မိုင်အကွာ “ပျဉ်းမတော”
ရွာကနေ အနောက်ဘက်(၃)မိုင်အကွာ
အောက်မှာ ရှိတယ်။ အဲဒီရွာနားက “ရန်ကင်း
အထက” မှာ သီတင်းသုံးနေတုန်း ပျော်ဘွယ်
မြို့နယ် သောင်တန်းသူသားမှာ စတင်
အောင်တည်တယ်။ အညောင်စတင်ကို
သိအောင်ခွင့်လို့ နံနက်စောစော မြေကုပ်ကြွ
ပြီး တောမှာ အရက်တက်စေပါတယ်။

ထစ်နွေးမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်
က ဆရာတော်ကြီး ရန်ကင်းတောရ ပြန်ကြွ
သွားတာကို တွေ့လိုက်လို့ ကမ်းကတန်း
အိမ်နဲ့ ဂုဏ်ကားယူပြီး လိုက်ပို့မယ်ပေါ့။
ဒီတုန်းက ဂုဏ်ကားလောက်ပဲ ရှိတာကိုး
ရမည်းသင်းကျော်လို့ ရွာစဉ်တစ်လျှောက်
ဆရာတော်လူတွေကို စုံစမ်းတော့ ခုလေးတင်
ပြောတာပဲလို့ ပြောကြတယ်။ တစ်ရွာပြီး
တစ်ရွာ ဒီအတိုင်း ပြောပြကြပြီး ရန်ကင်း
အထကရောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက

အထကအတွင်းမှာ ဘုရားထပ်ပြုနေတာ တွေ
တွေ

နဘူးကျင်းဆိုတာ အခုခေတ်ပေါ် ကားတွေ
အထက်ပြန်ပေးပေး ခြေကုပ်လျှောက်တာ
အထက် အပူကြီးသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့်

နဘူးကျင်း ရန်ကင်းတောရဆရာတော် ဦးစာဂရ

ဆရာတော်ဟာ စာနဲ့ ကြွသွားတယ်လို့
သူက တထစ်ချ ယုံကြည်တယ်။ တချို့ ရွာ
တွေမှာလဲ ဆရာတော်ကြီး ကောင်းကင်ခရီး
ကြွနေတာ မြင်ရတဲ့သူတွေ အများကြီးပဲ
(ယင်းဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍
ရန်ကင်းတောရသို့ရောက်သောအခါ

လက်ရှိဆရာတော် ဦးစာဂရယက
ဤသို့မိန့်၏။ ဒါတွေက ညောင်လွန်
ဆရာတော်ကြီး ဦးမေတင် နှစ်ကိုယ်
ခွဲပြီး ဆွမ်းခံကြွတယ်ဆိုတာလို နတ်
တွေ ကြည်ညိုပြီး ဖန်တီးတာ ဖြစ်ပါ
လိမ့်မယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးကတော့ ဝိနည်းကို အင်မတန်လေးစားတဲ့ ဆရာတော်ပါ။ နှစ်ပေါင်း(၄၁)နှစ်ကျော်တော့မှာ သီတင်းသုံးပြီး ဝိပဿနာ ဝုရကို အားစိုက်အင်စိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့သူပါ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ရန်ကင်းတောရတနာ

ရမည်းသင်းမြို့မှ အဝေးပြေး ကားလမ်းအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ ခရီးစတင်ခဲ့ရာ (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ပျဉ်းမတောရွာသို့ ရောက်သည်။ ထိုမှ အနောက်ဘက် လမ်းခွဲအတိုင်း (၃)မိုင်ခန့်အကွာ နဘူးကျင်းရွာဦးတွင် “**ရန်ကင်းတောရတနာ**” ဟူသော လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကလေး တွေ့ရသည်။

ကွန်ကရစ်ခင်း လူသွားလမ်းကလေးကို ဓာတ်မီးတိုင်များ အစီအရံဖြင့် တွေ့ရကာ အနီးရှိ မြေလမ်းတွင် ထုံးသား၍ လမ်းအကြောင်းသတ်မှတ်ထားသည်ကိုလည်း မြင်ရသည်။

ကားလမ်းဖောက်လုပ်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိကြောင်း သိရပေသည်။ ကွန်ကရစ်လမ်းကလေးမှာ တောရအတွင်း မဟာသိမ်တော်အထိ ပေါက်ရောက်လေသည်။

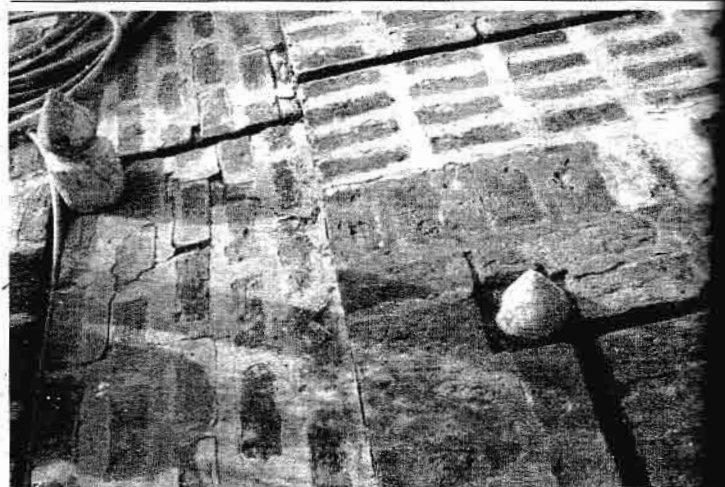
ရောက်ရောက်ချင်းပင် ရန်ကင်းတောရ လက်ရှိဆရာတော်ဦးဇာဂရိယအား ဖူးတွေ့ခွင့်ရရှိကာ မူလ ရန်ကင်းတောရဆရာတော် အရှင်တိဿရ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းနှင့် ဆရာတော်ပြုစုခဲ့သည့် **အရုဏဂ္ဂကာလဝိနိစ္ဆယကျမ်း** ခေါ် **အရုဏ်တက်ချိန် အဆုံးအဖြတ်ကျမ်း**ကို စွန့်လှူကာ လိုအပ်သည်များကို မြေကြားပေးတော်မူလေသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ နဘူးကျင်းရွာ၊

နဘူးကျင်း ရန်ကင်းတောရ ထေရုသိမ်တော်
ထေရုသိမ်တော်

ရန်ကင်းတောရကို စတင်ထူထောင်တော်မူသည့် ဆရာတော်အရှင်တိဿရလောင်းလျာကို ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၆)ရက် စနေနေ့(၂၂-၁၀-၁၉၂၁) ညနေ(၂)နာရီ(၃၀)မိနစ်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ နဘူးကျင်းရွာနေ ဦးဘ၊ ဒေါ်အေးမှန်တို့မှ မွေးဖွားခဲ့သည်။

အသက်(၁၄)နှစ်သား အရွယ်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ သရက်ကန်ရွာကျောင်း ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသထံ ရှင်သာမဏေပြုသည်။

၁၃၀၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၁)ရက်နေ့တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ကြပင်အင်းရွာကျောင်း ဆရာတော်ဦးစက္ကိန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြင့်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိကာ ဘွဲ့မည် ဦးတိဿရတွင်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ရမည်းသင်းနယ်တွင်းရှိ သရက်ကန်ရွာ ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ၊ သက်ကယ်ကျင်းကျောင်း ဆရာတော်ဦးသီဟ၊ ဇနီးကျန်းရွာ ဂန္ထဝုရကျောင်း ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ၊ ရန်ကုန် ဖွဲ့စည်းတောင် ဘုရား

ဆရာတော်ဦးဘိဝံသရ စတင်၍

တောရဆောက်တည်ရာ ၇

ဖြူကျောင်း ဆရာတော်ဦးပညာဝံသ အဓမ္မဟာပဏ္ဍိတ)တို့ထံတွင် စာဝါ ဆင်ယူခဲ့သည်။

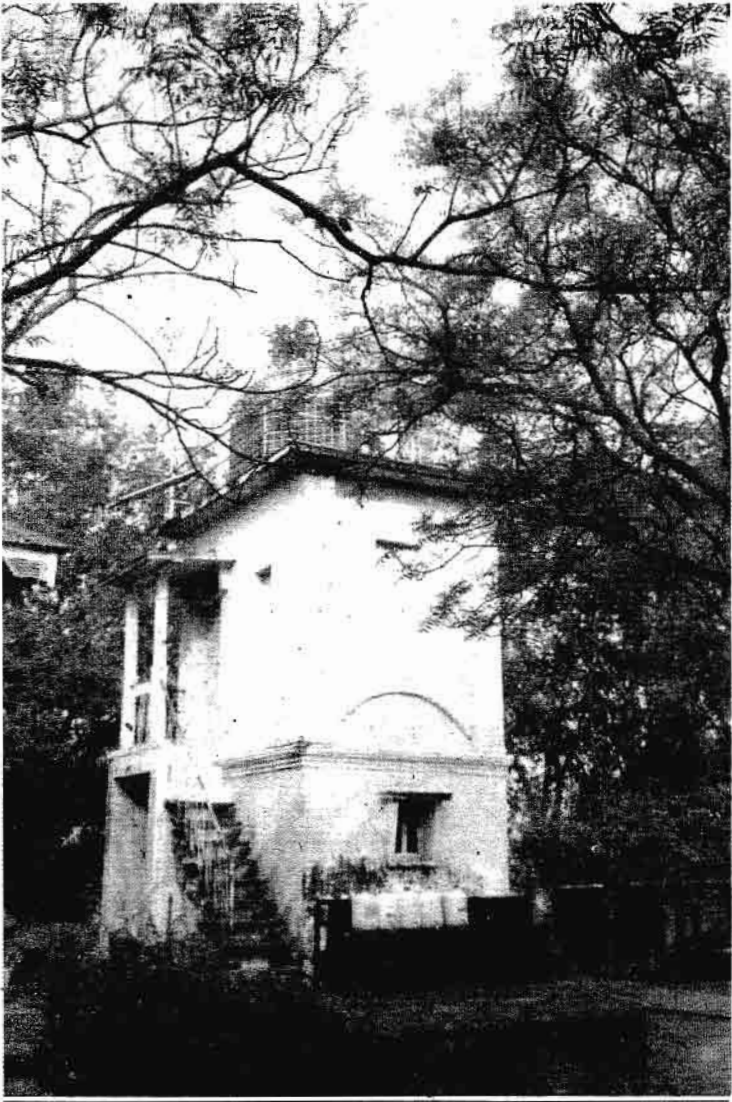
၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် အစိုးရဓမ္မာစရိယ အဖွဲ့၌ ကျမ်းရင်း(၃)ကျမ်းနှင့် ဂုဏ် သူ(၆)ကျမ်းကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ရာ သူ၏ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၁၅) ရက် သောကြာနေ့၌ ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံ သမ္မတအိမ်တော်တွင် ကျင်းပသော ဘောတို့ နင်းသဘင် အခမ်းအနားဝယ် မိမိတော်သမ္မတကြီး ဒေါက်တာ ဦးညွန့်ကိုယ်တိုင် “သာသနဓမ္မ သိရီ ဓမ္မဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်” ဆက်ကပ်သည်။

၁၃၁၆ ခုနှစ်မှ ၁၃၂၄ ခုနှစ်အထိ(၉) နှစ်တိုင်အောင် ဘုရားဖြူကျောင်းတွင် ဆရာဝန် စာချအဖြစ် ဂန္ထဝရတာဝန် ဆောင်ရွက်သည်။

၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၅) ရက်နေ့တွင် ရွှေစက်တော်သို့ တောရ ဆောက်တည်ရန် ထွက်ကြွတော်မူ သည်။ နယုန်လပြည့်နေ့တွင် ရွှေစက် ဆော်ခြေတော်ရင်း အုတ်ဂူသို့ ရောက် မြောက် ခုတင်ခရစ်နယဂရုက အဖြစ်သို့ ဆောက်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ ဘိုလ်ဘွတ်လကပင် စတင်၍ ဆွမ်း ဆောင်(၅)ခါ ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။ ဆွမ်းသောက်(၅)ပါးမှာ ၁။ ပိဏ္ဍပါတ် ဆောင် ၂။ သပဒါနဓာရိကတင်၊ ၃။ သာဓကသနိကတင်၊ ၄။ ပတ္တပိုက် ဆောင် ၅။ ခထုပစ္ဆာဘတ္တိကတင် ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကိုင်ခံ သုံးစွဲမှုမရှိခဲ့ပေ။ ၁၃၂၄ ခုနှစ်ကပင် တောရရှာထွက်ခဲ့ က ၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင်မှ အရညကင်

တောရသို့ မြောက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇

လက်ရှိဆရာတော် ဦးစာလိယ

ဥပသကာတော်

ဓုတင် ဆောက်တည်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေစက်တော်ခြေတော်ရင်းရှိ ထို အုတ်ဂူသည် တောကြမ်းသည်။ ခြောက် လှန်သည်ဟု သတင်းရှိသဖြင့် နှစ်(၂၀) ခန့် ဓုတင်ဆောင် ရဟန်းကင်းမဲ့ခဲ့သော တောရဟောင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ရောက်ရှိစဉ် မြွေကြီး တစ်ကောင်က အဝင်အထွက်ဝဉ် နေ သဖြင့် မေတ္တာပို့သ ဖယ်ရှားခဲ့ရသည်။

ထိုအနီးရှိ အတောင်(၃၀)နက်သော ရေတွင်းသည် နောက်ကိုနေရာမှ ဆရာတော်ရောက်လာသောအခါ ပြန် ၍ ကြည်လင်လာသည်။ နှေးခင်းအချိန် တွင် တောသမင်များ လာရောက် နေ ထိုင်ကြသည်။ ကျားသစ်များက (၇) ကျောင်းအနီးသို့ လာ၍ သားဖွေးကြ သည်။

ရွှေစက်တော်တွင် (၁၀)နှစ်ပြည့် အောင် အရည်ကင်ဓုတင်ဆောက် တည်၍ ၁၃၃၄ ခုနှစ်တွင် ဇာတိမြေဖြစ်

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ နဘူးကျင်း ရွာအနီး ရန်ကင်းတောရကို စတင် တည်ထောင် ဝါကပ်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၂၅ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်ပေါင်း(၃၀)အတွင်း မင်းဘူးမြို့နယ် ရွှေစက်တော်တောရ၊ စကျမြို့နယ် မြောင်းဦးတောရ၊ သရက်ခရိုင်၊ မင်းတုန်းမြို့နယ် တောင်လတ်တောရ၊ နေပြည်တော်လယ်ဝေးမြို့နယ်၊ ထန်း တပင်တောရ၊ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ရွှေဒါးရွာ ရွှေမင်းဝံတောရ၊ ပျော်ဘွယ်

မြို့နယ် ညောင်တုန်းသုသာန် လှည့်လည်၍ အားထုတ်တော် မူသည်။

၁၃၂၇ ခုနှစ်တွင် စကျမြို့နယ် မြောင်းဦးတောရ၌ သီတင်းသုံးနေ ကျောင်းအနီးသို့ ကျားသစ်မိသ လာရောက် နာဆိုးခဲ့ကြသည်ဟု သိသ ၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် ညောင်တုန်းသုသာန် သုသာန် ဆောက်တည်ရာ အရည်ကင်ဓုတင် လည်း မပျက်စေရန် နဘူးကျင်း

ဆရာတော် သီတင်သုံးခဲရာ ကျောင်းဆောင်

လှေလှော်သည့် စာအုပ်များ

ရန်ကင်းတောရသို့ ခြေကျင့်ကြွကာ ဆရာတော်စေခဲ့သည်။

၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် နေပြည်တော် ထယ်ဝေးမြို့နယ်၊ ထန်းတပင်တောရ ဘို ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံရန် လျှောက်ထား ဩဇာဖြင့် ကြွရောက် ဆောင်ရွက်တော် မူကာ နဘူးကျင်းနှင့် ထန်းတပင်ရွာတို့ ဆွင် တစ်လှည့်စီ သီတင်သုံးခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ပင့်ဆောင် ချက်အရ လက်ခံကြွရောက်ကာ ဦးစီး ဆောင်ရွက်ပေး ဖြစ် သိမ်းပေါင်း(၁၃၀)ကို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ [(၃-၅-၂၀၀၄) နေ့အထိ သမုတ်ပြီးခဲ့သော သိမ်းတော် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။]

နောက်ဆုံးကာလ

(၂၂-၆-၂၀၀၄)နေ့တွင် အသည်း ကင်ဆာရောဂါဖြင့် ရန်ကုန်မြို့၊ ဇီဝိတ ဘိဝံသံသရာဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကာ ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့ရ သည်။

ထိုသို့ အပြင်းအထန် နာမကျန်းဖြစ် သည့်ကာလတွင် အရည်ကင်ဓာတ် ကျင့်သတ်ပျက်စေရန် တပည့်သုံးပါး ဆောင်ရွက် သန်လျှင်မြို့သို့ နေ့စဉ်မပျက်

သွားရောက်ကာ အရုဏ်ယူခဲ့ကြသည် ဆို၏။

လက်ရှိ ရန်ကင်းတောရ ဆရာတော် ဦးဇာဂရိယသည်လည်း ထိုစဉ်က တပည့်သံဃာအဖြစ် လိုက်ပါ၍ အရုဏ် ယူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

(၁၁-၇-၂၀၀၄)နေ့တွင် ဇာတိမြေ နဘူးကျင်းရွာ ရန်ကင်းတောရသို့ ပြန် လည် ပင့်ဆောင်လာကြကာ (၂၂- ၇-၂၀၀၄)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

(၂၆-၇-၂၀၀၄)နေ့တွင် အန္တိမအင်္ဂါ ဈာပနသဘင် ကျင်းပကာ အရိုးတော် ဓာတ်များကို ရန်ကင်းတောရ မဟာ သိမ်အနီး ကုန်းတော်၌ “မဟာ တိဿရဓေတီ” တည်၍ ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

တောရဌာန ကြည်ညိုစရာ

မဟာသိမ်

အုတ်တံတိုင်းကာရံထားသော ဝင်း အတွင်း ထောင့်နေရာများနှင့် သိမ် နိမိတ်တိုင် နှစ်တိုင်စီကို တွေ့ရကာ ခဏ္ဍသိမ်ဝန်းကျင်၌လည်း သိမ်နိမိတ် တိုင်များ တွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်

ဦးဇာဂရိယကို မေးလျှောက်ကြည့် သည်။

‘ဒီအုတ်တံတိုင်းဝင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို မဟာသိမ်လို့ ခေါ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကတည်းက မဟာသိမ်ကို သမုတ်လေ့ရှိတယ်။ ခဏ္ဍသိမ်ကတော့ အပိုင်းအခြားဖြစ်တဲ့ သိမ်ကို ခေါ်တယ်။ သိမ်နုပတ်သက်လို့ သံဃာတချို့တောင် သေဆေးချာရာ မသိကြလို့ ဒါကတို့ အနေနဲ့ နားလည်အောင် ယေဘုယျမုတ်ပါ။

မဟာသိမ်က ကျယ်ဝန်းတယ်။ သံဃာစွဲ ဆောင်ရွက်ရာမှာ သိမ်တွင်း သံဃာအားလုံး ရှိဖို့ ယလွယ်တူ။ ဒါကြောင့် အပိုင်းအခြား ဖြစ်တဲ့ ခဏ္ဍသိမ်ကို သတ်မှတ်သမုတ်ထား တယ်’

ဆရာတော်က ခဏ္ဍသိမ် နိမိတ်တိုင် များကို ညွှန်ပြကာ အကြမ်းဖျင်း ရှင်းပြ တော်မူသည်။

မူလကျောင်းတော်

ခဏ္ဍသိမ်အနီးတွင် အုတ်တံတိုက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉

သီတင်းသုံးရာ၊ ကျွန်းရာတရား

သန့်စင်ခန်း

စင်မြင့်ခံ၍ စေတီဝယ်ပေါက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ဦးတိဿရ စတင်၍ အရည်ကင်တင်ဆောင်တောရဆောက်တည် သီတင်းသုံးတော်မူရာနေရာ ဖြစ်သည်။

တိစိဝရိကံတင်ဆောင်သည် ဖြစ်ရာ ရသီဥတု အပူ၊ အအေးဒဏ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန် တပည့်ဒါယကာများက အုတ်တိုက်လိုက်ကာလေး ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

နောင်ကာလတွင် လိုက်အထက်၌ အုတ်တိုက်အဆောင်ဖွဲ့ကာ စေတီတည်ထားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင်

သိမ်နှင့် မူလလိုက်စေတီ၏ မြောက်ဘက်တွင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူလေ့ရှိသည့် ကျောင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ ခန်းနေဦးပွင်းတစ်ပါးက သော့ဖွင့်ပေးကာ ဦးဆောင်

၃၀ နာရီကျော်ခန့် ခြေထိမဂ္ဂရင်း

ပြသပေးသည်။ အောက်ထပ် ခေါင်းရင်းဘက်၌ တုရားစင်ရှိ၍ ခြေရင်း

၌ ဆရာတော်၏ သန့်စင်ခန်းကို တွေ့ရသည်။ အခန်းတွင်း၌ လက်ဆေး ကြွေလှေ့တစ်ခုနှင့် ခုတင်တစ်လုံးထားရှိ၏။ ခုတင်မှာ ပစ္စည်းပစ္စယထားရှိရန်သာ ဖြစ်၍ ဆရာတော် ကျိန်းစက်ခြင်းမရှိပါ။ ကြမ်းပြင်၌သာ ကျိန်းစက်လှေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ဆရာတော် လေ့လာဖတ်ရှုသည့် ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို မှန်ဖီရိတွင်း ထည့်သွင်းထားသည်။ ထိုဖီရိရှေ့ ကြမ်းပြင်တွင် စာပေလေ့လာခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ ကျိန်းစက်ခြင်းတို့ ပြုတော်မူသည်ဆို၏။

ဆရာတော်သည် (၄၁)နှစ်ကာလ ပျံလွန်တော်မူသည်အထိ ဤကဲ့သို့ တောရကျောင်းများ၌သာ သီတင်းသုံးကာ နိကာယ်ငါးရပ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာတွဲ၍ ခြောက်ကြိမ်မြောက် တိုင်အောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့သည်။

ရဟန်းရှင်လူများအတွက် သီလ၊

သမာဓိ၊ ပညာဆိုင်ရာကျမ်းများကို ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာ တွဲ၍ရေးသားတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ရေးသားခဲ့သော ကျမ်းများကို နံရံအနီးတွင် စင်ကလေးဖြင့် ထားရှိသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ အရုဏ္ဏဂူကာလဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ စီဝရဝဏ္ဏဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ ဆန္ဒဒါနဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ ဝုတကဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ ဓမ္မသံယုတ္တဂါထာ၊ ဝန္တနာစုံကျမ်း စသည်တို့ ပါရှိလေသည်။

အရုဏ္ဏဂူတော်ချိန် အားအင်အပြတ်ကျမ်း

ဆရာတော်ကြီး ပြုစုခဲ့သည့်ကျမ်းများအနက် အရုဏ္ဏဂူကာလဝိနိစ္ဆယခေါ် အရုဏ္ဏဂူတော်ချိန် အဆုံးအဖြတ်ကျမ်းကို လက်ရှိဆရာတော်ဦးစာဂရိယက ဓမ္မဒါန စွန့်လှူတော်မူသဖြင့် ကြည့်ညို့ လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။ ကျမ်းဦးနိဒါန်း၌ ဤသို့ပါရှိ၏။

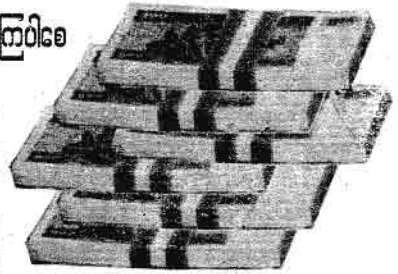
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

လှည့်လည်

ရွှင်လန်းကြပါစေ

ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ငွေကြေးလာဘ် အားထုတ်သူများ သွက်လက်ဝေဆာ၍ ငွေကြေးသောကများ မကြုံရစေရန် အောက်ပါအတိုင်း ယတြာပြုလုပ်ပူဇော် နိုင်ပါသည်။

● **မိသားစုသိဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ရွက်လှပန်း (၆)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့် (၆)ညွန့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ ဆွမ်းတော် ထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့ တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ဦးသားရာသီဖွား(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)** သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဇီး(ဆီး)ညွန့် (၃)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် ထံခွန်(၆)ခုတို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင် မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ထမင်းရာသီဖွား (မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွား သူ)** သြဇာညွန့်(၅)ညွန့်၊ စံပယ်ညွန့် (၅)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၅)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် ဘုရားစေတီ တစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **အရကဋ္ဌရာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ငှက်ပျောသီး(၇)လုံး၊ နှမ်းသို(၇)ယုက်၊ သီဟိုဠ်ဆန် (၇) ပန်းကန်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင် တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **အိမ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ပိတောက်ညွန့်(၁၀) ပန်းကန်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၁၀)ခက်၊ အိမ်ထောက်(၁၀)ရွက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း

(၇)ပန်းကန်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)** စွယ်တော် ညွန့်(၅)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်နှင့် ကြက်လျှာ (တံခွန်) (၁၀)ခုတို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏သောကြာဂြိုဟ်တိုင် မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက် အတွင်းမွေးဖွားသူ)** ပေါက်ပေါက် (၃)ပန်းကန်၊ ဇီး(ဆီး)ယို (၃)ခွက်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်နှင့် သောက် တော်ရေ (၅)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေ နေ့တွင်စေတီတစ်ဆူ၏တနင်္လာဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **မြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာ လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)** နှင်းဆီပန်း (၆)ပွင့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ရွက်လှ ပန်း(၆)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ဝနရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ သရက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက် ညွန့်(၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆) ပန်းကန်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ

ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မကာရာသီဖွား(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၂)ခက်၊ ကံ့ကော်ညွန့် (၂)ညွန့်နှင့် တံခွန်(၈)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် ဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **ကုံရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)** မာလကာညွန့် (၁)ညွန့်၊ သြဇာညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်း လက်(၁)ရွက်နှင့် သောက်တော်ရေ (၂)ခွက်တို့ကို စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်၌ ကြာသ ပတေးနေ့တွင်ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **မိန့်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** အုန်းလက်(၄)ရွက်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း (၄)ခက်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင် တို့ကို အများကိုးကွယ်သည့် စေတီ အင်္ဂါထောင့်၌ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

(၁၂)ရာသီဖွားအားလုံး လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းကြပါစေ...

ထက်မင်းကျော်စွာ
နမူနာရောင်ခြည်ပေးခြင်း ၃၁

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျပ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာပေးပါသည်။
တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

၃၂ နက္ခတ္တရောဂါခြစ်မဂ္ဂဇင်း

လေးကျောင်းတောင်တန်းမှ

ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ

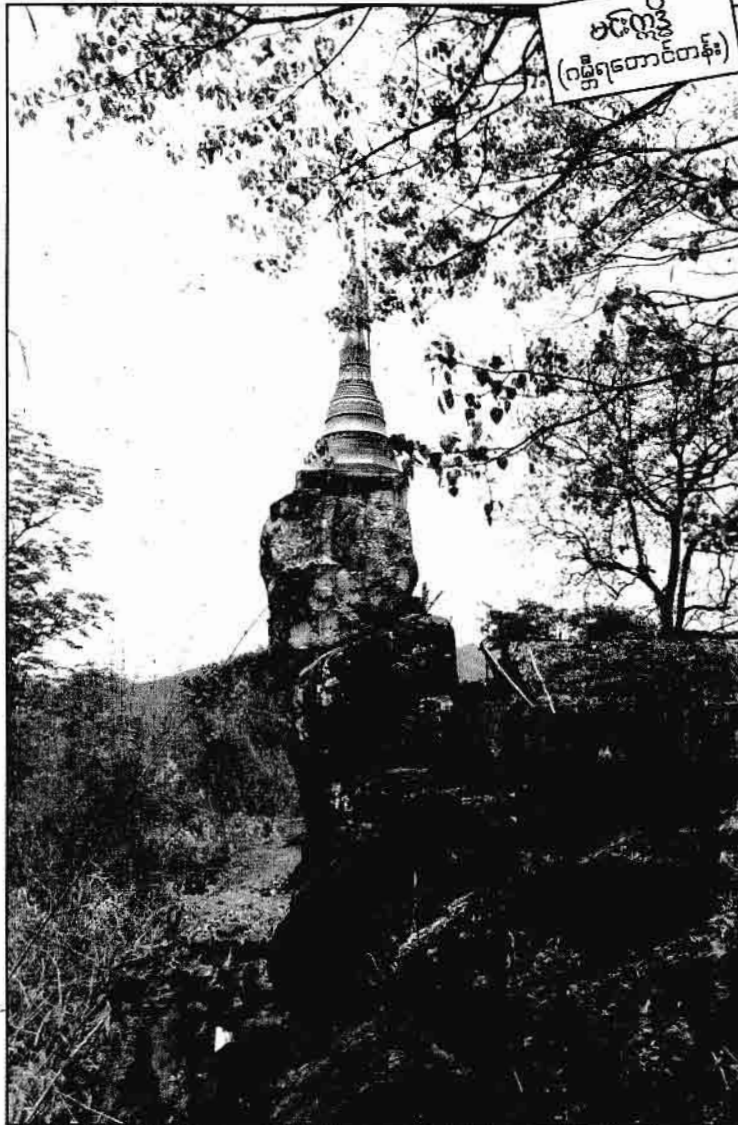
နှစ်ပည့်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်ရှိ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တန်းနှင့် ဆက်စပ် နေသည့် အရှေ့အနောက်၊ တောင်မြောက် အရပ်(၄)မျက်နှာရှိ တောင်တောင်တန်းများတွင် ရသေ့ ဦးခေါင်းနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည့် ဆောက်တုံးများစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုသို့ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် ကျောက် တုံးများပေါ်တွင် စေတီငယ်တစ်ဆူစီ ဖြစ်ထားသဖြင့် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် သဏ္ဍာန်တူကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီတော်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

အာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင် ရသေ့ကြီး ဦးခေါင်း ရရှိခဲ့သော ဂေါတမဗုဒ္ဓ မြတ်စွာတုရားရှင်၏ ဆံတော်ကို နှစ်စဉ် ကျောက်စေတီ တည်ထား ထားကာ တီထွင်ရန် တီထွင်ရသေ့ကြီး၏ ဦးခေါင်းတော်နှင့် ချွတ်စွပ်တူညီမည့် ရသေ့ကျောက်တုံးကြီးများကို သိကြား မြစ်ဝ ဖင်လယ်ထဲမှ သွားရောက် ရှာဖွေဆောင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ရသေ့ကြီးဦးခေါင်းတော်နှင့် တူညီသော မတူညီဖြစ်နေသော ကျောက်တုံးကြီးများကို တောင်တန်း တွင် သင့်လျော်မည့် နေရာ ရှာဖွေထားခဲ့ကြောင်း ရှေးဟောင်း သုတေသနတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးပါသည်။

၂၃၆ ခုနှစ်တွင် အာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ သာသနာပြု

အရှေ့တောင်ဘက်မှ မြင်ရသည့် ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ

ကြွရောက်လာသော အရှင်သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရ ဦးဆောင်သည့် ရဟန္တာ (၅)ပါးက ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ၏ ဆံတော်

စာတော်များနှင့် ပင့်ဆောင်လာပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်ပါသည်။

ထိုအခါတွင် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်

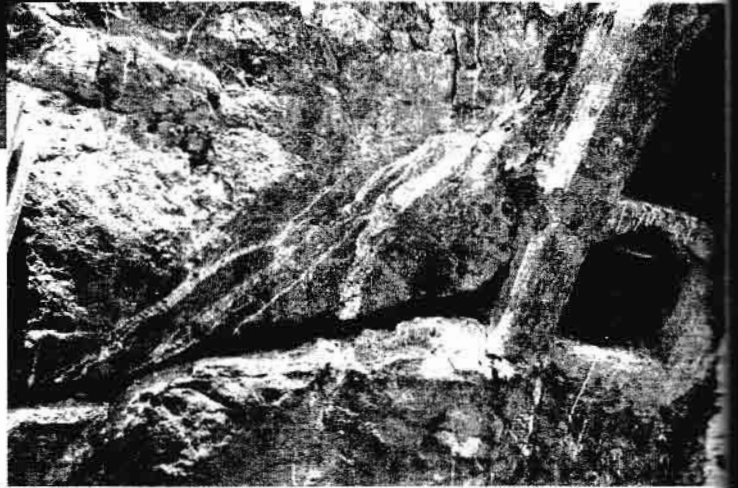
www.burmeseclassic.com

ကျိုက်ထီးရိုးလေးကျောက်တံတိုင်း
အောက်ဆံကျောက်တံတိုင်း အကျောက်ရှိ
အက်အွဲကြောင်း

ကျိုက်ထီးရိုးလေးကျောက်တံတိုင်း အောက်ဆံကျောက်တံတိုင်း
ကျောက်တံတိုင်း အကျောက်ရှိ အကျောက်တံတိုင်း

ကျောက်(၉)၏ အကျောက်တံတိုင်း

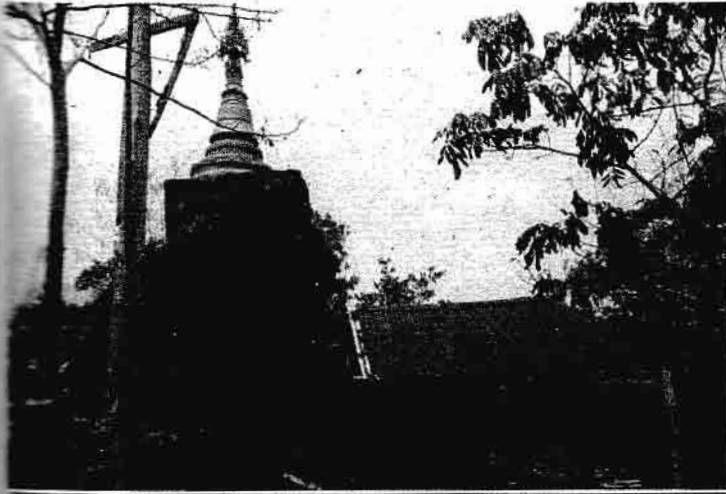
နေသော ရှေးဟောင်းစေတီတော်များကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ပြုပြင်စေခြင်းအပြင် စေတီတော်သစ်များလည်း ထပ်မံတည်ထားစေခဲ့ပါသည်။

ရသေ့ဦးခေါင်း သဏ္ဍာန်တူ ကျောက်တုံးကြီးများမှာလည်း ဆံတော်ဓာတ်တော်များ ဌာပနာ၍ စေတီတော်များ တည်ထားစေခဲ့ရာ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်စဉ်တောင်တန်း တစ်လျှောက်တွင် “ကျိုက်ထီးရိုးလေး” စေတီတော်ပေါင်း (၉၉) ဆူရှိကြောင်း သိရသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီတော်များတွင် (၁) ဆူအဖြစ် ပါဝင်သော စေတီတော်မှာ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ လေးကျေတောင်တန်း တစ်နေရာတွင်ရှိသည်။

၃၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ကချီကထိ၊ ပိုလေးကုန်းတော် တောင်ဘက်ရွာမှ စေတီတော်တို့အရပ်
သုတော်စင်များ တရားစဉ်ရှိသည့် သဘာဝစေတီတော်တို့ပုံစံပုံစံ

သောရွာ၏ အောက်ခြေအောက်
တောင်ဘက်ခြေတစ်ခု၏ ထိပ်တွင်
ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သီရိမင်းကားမြန်
မြန်နှင့် ကျားတစ်ကောင်ဟု ခန့်မှန်းရ
သည်။
သောရွာနှင့် နတ်ကြီးရွာတို့ကို
အကြားတွင် ဖောက်လုပ်ထားသည့်
သောရွာကို ခြေနှိပ်လမ်း ဝိုင်းတိုင်အမှတ်
ရှိသည့် တယ်ဘက်သို့ လှည်း
သောရွာနှင့် လမ်းခွဲတစ်ခုရှိသည်။
ခရီးလမ်းမှ ထိုလမ်းခွဲအတိုင်း
သောရွာသို့ သွားသည့်အခါ ကျိုက်
သောရွာစေတီတော် တည်ရှိရာ

ကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။
နှစ်ကာလ အတိအကျ မမှတ်မိ
သောအချိန်က ဤကုန်းတော်၏
တောင်ခြေတွင် တောင်ယာ လုပ်စား
သော အမျိုးသားတစ်ဦး၏ အိမ်မွေး
ခွေးတစ်ကောင်မှာ နေ့စဉ်လိုလို
တောင်ယာတစ်ခု ပျောက်သွားတတ်
သည်။
ခွေးဟောင်သံများ ကြားရသည့်
နေရာသို့ လိုက်ရှာသည့်အခါ ဤကုန်း
တော်မှာ ခွေးကို ပြန်တွေ့ရတတ်သည်။
ကုန်းတော်ပေါ်တွင် ချုံနွယ်သစ်ပင်

များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရာမှ ရသေ့
ဦးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးကြီးနှင့် ထို
ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ ပြိုပျက်နေ
သော စေတီငယ်ကိုပါ တွေ့ရှိရပါသည်။

တောင်ယာလုပ်ကိုင်ကြသော အနီး
ဝန်းကျင်မှ အခြားအိမ်ထောင်စုများနှင့်
အတူ စေတီငယ်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်
ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

အချို့သော လူကြီးညး အိတ်ညး
များတွင် ဤစေတီငယ်ကို ရှေး
သော အလင်းရောင်များ၊ ထွက်ပေါ်
ကြောင်း ထွေ့ရှိကြရသည်။

ဤစေတီတော်ရှိရာ တောင်ကုန်းကို
“ထွေမော်ကကျ”ဟု ကရင်ဘာသာ
ဖြင့် ခေါ်ကြပြီး၊ စေတီတော်ကို “ခွီထွေ
မော်”ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

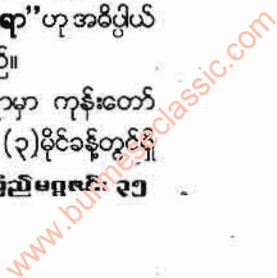
မြန်မာဘာသာဖြင့်ဆိုလျှင် “ထွေမော်
ကကျ”မှာ ခွေးဟောင်တောင်ဖြစ်ပြီး၊
“ခွီထွေမော်”မှာ ခွေးဟောင်ဘုရားဟု
အဓိပ္ပါယ်ရရှိသည်။

ယခုအခါ ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာ
များအားလုံးက ကျိုက်ထီးရိုးလေး
တောင်ဟုလည်းကောင်း၊ ကျိုက်ထီးရိုး
လေးဘုရားဟုလည်းကောင်း ခေါ်တွင်
လျက် ရှိကြပါသည်။

သို့သော် အချို့သော ကရင်တိုင်း
ရင်းသားများက “ပို့စိုးဆို”ဟုလည်း
ခေါ်ကြသေးသည်။ မြန်မာလိုအဓိပ္ပါယ်
မှာ “ဘုရားလေးခေါင်း”ဟု ဆို
သည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေး စေတီတော်နှင့်
အနီးဆုံးကျေးရွာမှာ ဘုရားကုန်းတော်
၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ် (၂)မိုင်
ခန့်တွင် တည်ရှိသော “ထီးလေးခေါ်”
ရွာဖြစ်ပါသည်။ “ကျောက်ခြေထောက်
မှ ရေထွက်သောနေရာ”ဟု အဓိပ္ပါယ်
ရှိကြောင်း သိရသည်။

ဒုတိယအနီးဆုံးရွာမှာ ကုန်းတော်
၏ အနောက်ဘက် (၃)မိုင်ခန့်တွင်ရှိ

သော “ပယ်ဝါထရာ” ကျေးရွာဖြစ်သည်။ တတိယအနီးဆုံးရွာမှာ ကုန်းတော်အရှေ့ဘက် (၅) မိုင်ခန့်တွင်ရှိသော “သူးကဘီး” ရွာဖြစ်သည်။ “အမဲရောင်ကျောက်ကမ်းပါး” ဟု အမိပွယ်ရသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေး တောင်ကုန်းပေါ်တွင် စေတီငယ်(၂)ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။ မြောက်ဘက် ကျောက်တုံးပေါ်ရှိ စေတီငယ်မှ နောက်မှ တည်ထားသော စေတီငယ်ဖြစ်ပြီး ပြိုပျက်နေသော သွပ်မိုးကျောင်း တစ်ဆောင်က ကျောက်တုံးအောက်ခြေ ကပ်လျက် တည်ရှိသည်။

ထိုစေတီ၏တောင်ဘက် လေး၊ ငါး ပေအကွာတွင် မြွေဦးခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်တုံးကြီးရှိသည်။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရမီရှင်များ ထိုမြွေဦးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် စေတီတော် တည်ထားရန် ကောင်းလှသည်။

မြွေဦးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးကြီး၏ တောင်ဘက် ဆယ်ပေခန့်အကွာတွင် ထိုင်ရန်၊ လဲလျောင်းရန် ကောင်းသော သဘာဝကျောက်တုံးကြီး(၂)တုံး ရှိသည်။

သူတော်စင်များ တရားရှုမှတ်ရန် နတ်ဒေဝါများ ဖန်ဆင်းပေးထားပုံရသည်။

တောင်ဘက် အစွန်ဆုံးတွင်မူ အောက်ခံ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်၌ လျှောက်ကျမည့်ပုံ တင်နေသည့် ရသေ့ဦးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးနှင့် ရွှေဆေးသင်္ကန်း ကပ်လျှထားသော စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။ ထိုစေတီမှာ ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ ဖြစ်ပေသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက် ကျောက်တုံးအခြေမှာ

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြွေဦးခေါင်းပုံ သဘာဝကျောက်တုံးကြီး

ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီသို့ လိုက်သို့သော ပေးကျောမှ ဆရာတော်ဦးစန္ဒမာလာ၊ တောင်လှည့်နှင့် တောအာဠာ

ယိုင်နဲ့ယိုယွင်းနေသော အင်ဖက်မိုးသစ်သားခင်း ကျောင်းသစ်မီးတစ်ဆောင်ရှိသည်။

ထို ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီကို တောင်ဘက်(၁၅)ပေအကွာမှ ဓာတ်ပုံမှိုက်ယူလျှင် ကျောက်တုံးမှာ ရသေ့ဦးခေါင်းပုံနှင့် တူသည်။ ကျောက်ထဲ သို့ လိန်ကျတော့မည့်ဟန် သဘာဝကျ လှပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေး စေတီတော်၏ တောင်ဘက် ပေ(၂၀)ခန့်အကွာတွင် ဗောဓိညောင်ပင်တစ်ပင်ရှိပြီး၊ ထိုညောင်ပင်၏ အရှေ့ဘက် ပေ(၄၀)ခန့်တွင် အင်ဖက်ကျောက်တိုင် ရှိသည်။

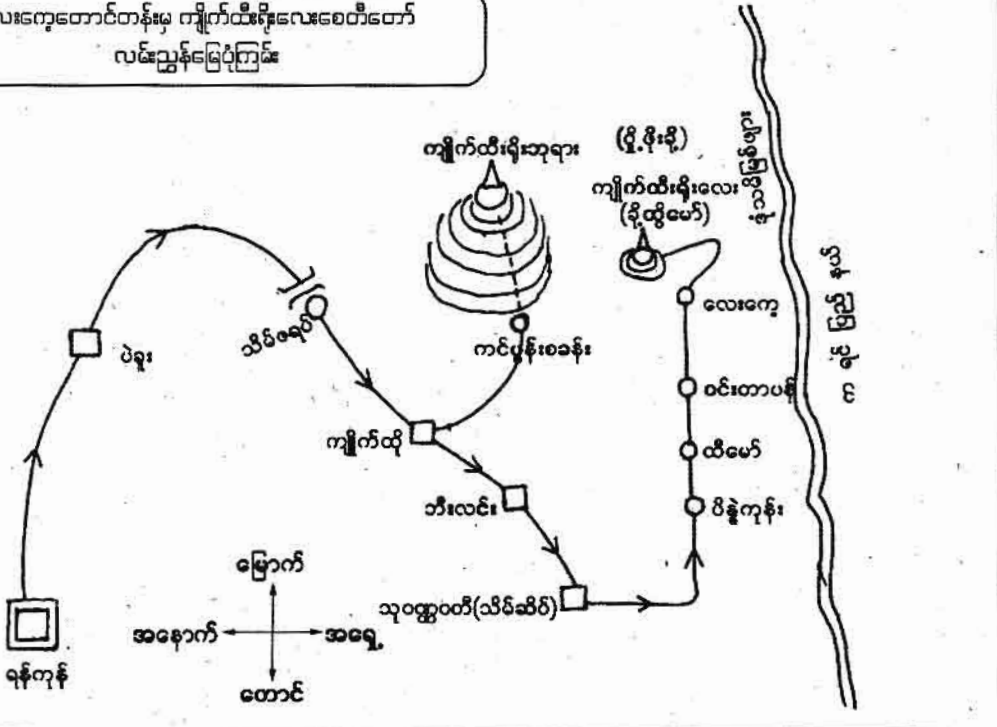
ကမည်းစာများ မရှိသဖြင့် ကျောက်တိုင်အကြောင်း မသိရပါ။

ဗောဓိညောင်ပင်မှ တောင်ဘက် ပေ(၃၀)ခန့်အကွာတွင် အနက်ပေ(၄၀)ကျော်ဟု ခန့်မှန်းရသော ရေထွက်ဟောင်းတစ်တွင်းရှိသည်။ ရေထွက်သဖြင့် ဆက်မတူးဘဲ ရပ်ထားလျှင် ကြောင်း သိရသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီ ကုန်းပေါ် မြောက်ဘက်တွင် အင်ဖက်ကျောက်များ၊ သံရေစည်ကြီးများစွာရှိသည့် ရေတော့ မရှိပါ။

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က

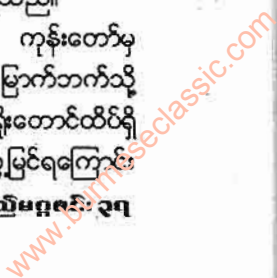
လေးကျောတောင်တန်းမှ ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီတော်
လမ်းညွှန်မြေပုံကြမ်း

...တော်တွင် တပ်မတော်မှ စစ်စခန်း
...စခန်းချနေထိုင်ခဲ့ဖူးကြောင်း
...သည်။
...ရေသုံးရန် တည်ဆောက်
...မည်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။
...ဘုရားကုန်းတော်၏ အနောက်
...တောင်စောင်း (၂)ဖာလုံခန့်တွင်
...နစ်ရာသီပတ်လုံး ရေမခန်းဘဲ
... (၅)ပေခန့်ရှိသည့် သဘာဝ
...နှင့် စမ်းချောင်းတစ်ခုရှိ
... သိရသည်။
...ရေကို ပိုက်လုံးများနှင့်ဆက်၍
...စက်နှင့် စုပ်ယူသယ်ဆောင်
... ဘုရားကုန်းတော်မှာ ရေလုံ
... ရရှိနိုင်မည်။
...ကျိုက်ထီးရိုးလေး စေတီအောက်
...ပုံ ကျောက်တုံး တင်နေ
... အောက်ခံကျောက်တုံးကြီး၏

အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ ကျိုက်ထီးရိုးကြီးရှိ
“ကျီးကန်းပါဝီ” ကဲ့သို့ အက်ကွဲ
ကြောင်းတစ်ခု တွေ့ရသည်။
...ထိုအခါက ထိုအက်ကွဲကြောင်းထဲသို့
...ပစ်ထည့်လိုက်လျှင်
...လှိုက်ဆီကွင်းကြီးထဲ
...အဆင့်ဆင့် ဝင်ရောက်သွားသကဲ့သို့
...ကြားရသဖြင့် ကျောက်တုံး
...အောက်မှာ ကျောက်လိုက်ကြီး
...ရှိမည်ဟု ယုံကြည်ကြမိသည်။
ကျိုက်ထီးရိုးလေး စေတီတော်၏
အရှေ့ဘက်ရှိ သစ်သားကျောင်းငယ်
လေးပေါ်တွင် အလှူမှတ်တမ်း ဆိုင်း
ဘုတ် အပြာရောင်တစ်ချပ် တွေ့ရှိရ
သည်။
အမှတ်(၉)စစ်ဆင်ရေး ကွပ်ကဲမှု
ဌာနချုပ်မှ လှူဒါန်းသော ကျိုက်ထီးရိုး
လေးတောင်တော်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်
တော်မူသည့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်နှင့်
ဘုရားကျောင်းစုစည်းများ...

- ၁။ မဟာမုနိရုပ်ပွားတော် (ဉာဏ်
တော်-၃၂ လက်မ)(၁)ဆူ
- ၂။ စေတီနှင့် ကျောက်လုံးတော်
ရွှေဆေး၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ။
- ၃။ ဓမ္မာရုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောင်နှင့် ဇရပ်
များ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်။
- ၄။ ရောင်တော်ဖွင့်မီးပိုင်း။
- ၅။ မီးစက်(အပြည့်အစုံ)။
- ၆။ အသံချဲ့စက်(အပြည့်အစုံ)။
- ၇။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ
ဤကုန်းတော်တွင် အစောင့်
အရှောက်များ မထားနိုင်သဖြင့် မဟာ
မုနိရုပ်ပွားတော်ကို လေးကျောဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းသို့ ယာယီပင့်ဆောင်
ထားရကြောင်း သိရှိရသည်။
ကျိုက်ထီးရိုးလေး ကုန်းတော်မှ
ညအချိန် အနောက်မြောက်ဘက်သို့
ကြည့်လျှင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တိပ်ရှိ
ဘုရားမီးများကို တွေ့မြင်ရကြောင်း

လည်း သိရပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေး တောင်တော်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ပွင့်လင်းလာစေရန် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပဋ္ဌာန်းဆက် ပါရမီရှင်၊ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အလှူရှင်သူဌေးသူကြွယ် များ၊ ပံ့ပိုးကူညီပေးနိုင်သော သြဇာ အာဏာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ အမြန်ဆုံး ရောက်ရှိလာနိုင်ပါစေဟု ကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပေးခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေးစေတီသို့ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြသည့် လေးကျေရွာ သာသနာ့မာန်အောင်ကျောင်း ဆရာ တော် ဦးနန္ဒမာလာ ရွာသားလူငယ် များဖြစ်သည့် စောအဂ္ဂလူနှင့် စောဝင်း လွင်ဦးတို့အား အထူး ကျေးဇူးတင်မိ ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့မှ နံနက်(၅)နာရီထွက် လျှင် သုဝဏ္ဏဝတီမြို့(ယခင် သိမ်ဆိပ် ရွာ) သစ်သီးတန်းသို့ နံနက်(၈)နာရီခွဲ ရောက်မည်။ သစ်သီးတန်းရှေ့ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မှာ ဆေးရုံလမ်းမှ ခရီးဆက် လျှင် သထုံ-ဗာပွန် ဖောက်လုပ်ဆဲ လမ်းကို ရောက်မည်။ လေးကျေရွာ

အထိ (၃၆)မိုင်ခရီး ကတ္တရာလမ်း ပြီးစီးနေပြီ။

အလယ်မှာ ကတ္တရာလမ်း(၁၀)ပေ ခန့်၊ ဘေးနှစ်ဖက်မြေသားလမ်း(၅)ပေ မှ (၁၀)ပေခန့်စီအထိ ကျယ်သည်။

ထိမော်ရွာအထိ ကားလမ်း အကုန် ကောင်းသည်။ ထိမော်ရွာ ကျော်လွန် သည်မှစ၍ လေးကျေရွာအနီးအထိ ဆောက်လုပ်ဆဲ ချောင်းကျွတ်တား သုံးလေးစင်း မပြီးသေးပါ။ မဆောက် လုပ်ရသေးသော ချောင်းကျွတ်တား (၂)စင်း ကျန်နေသေးသည်။

ကွင်းရှောင် ယာယီမြေသားလမ်း များမှ ခရီးဆက်ရမည်။ နွေရာသီ၊ ဆောင်းရာသီ အောက်ခြေမြင့်ကား များနှင့် သွားနိုင်သည်။ မိုးရာသီ သွား လာဖို့ မလွယ်ကူပါ။

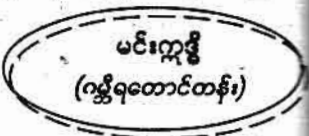
လေးကျေရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့ နံနက်(၉)နာရီခွဲမှာ ရောက် ရှိပါလိမ့်မည်။ ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ ကိုဖြစ်စေ၊ ဆရာကြီး ဦးစောတင်ဝင်းကို ဖြစ်စေ၊ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူးကို ဖြစ်စေ စုံစမ်းမေးမြန်း အကူအညီ တောင်းနိုင်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးလေး ဘုရားရင်ပြင် အထိ မော်တော်ကားလမ်းဖြင့် ကောင်း စွာ သွားရောက်နိုင်သဖြင့် အဆင်မပြေ လွယ်ကူပါသည်။

လေးကျေရွာအနီးရှိ ကျောက်တောင် လိုဏ်ဂူဘုရားများ၊ သာသနာ့မာန် အောင်ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘေ တော်ဘုရား၊ လေသာအေးဂူ ဘုရား များနှင့် ယခင် ကေအင်ယူတပ်၏ ဗိုလ်လင်းထင် နေထိုင်ခဲ့သော ကျောက် ဂူကြီး၊ အလွန်အေးမြသော အဲယာ ကွန်းကျောက်ဂူကြီး၊ လေသာအေ တောင်ထိပ်ရှိ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဆံဟော်တော် စေတီတော် စသည်ဖြင့် ဖူးမြင်စေ လေ့လာစရာ၊ အံ့ဩထူးဆန်းဖွယ်ကောင်း များစွာ ရှိပါသေးသည်။

စာဖတ်သူများ တစ်ခါတစ်ခေါင် သွားရောက်နိုင်ကြပါစေ...။

[လုံခြုံရေးအတွက် စိုးရိမ်ရန် ထုံး ပမရှိ။ နယ်မြေအေးချမ်းသည်။]

စာမျက်နှာ (၃၉)မှ အဆက်

ပြထားသည့်အတိုင်း “မကောင်းသော အဆိုးအညံ့များပြေ ပျောက်ပါစေ (သို့မဟုတ်) အကြံအစည်မှန်သမျှ အောင်ပါ စေ” စသည်ဖြင့် မိမိလိုရာကို ရေးပြီး ဖယောင်းတိုင်ကို တင် ထွန်းပြီး ပူဇော်ပါ။

ဖယောင်းတိုင်ကို မီးမထွန်းခင် လက်အုပ်ချီကိုင်ပြီး ဘုရားစင် ရှေ့...။

- ‘ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ’
- ‘ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ’
- ‘သံဃံ သရဏံ ဣဿိ’
- ‘ဒုတိယဗျိံ တတိယဗျိံ’
- ရွတ်ဆိုပြီးမှ ထွန်းပါ။

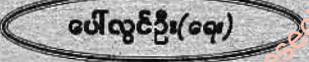
ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားထံ (၅)ပါးသီလဆောက်တည်ပြီး

မိမိကြိုက်နှစ်သက်သည့်ဂါထာကို ပုတီးစိပ်ပါ။

ဥပမာ သရဏဂုံ(သို့မဟုတ်)အရပ် ဂုဏ်တော်ကိုစိပ် လျှင် လွယ်ကူပြီး လိုအင်ဆန္ဒဟူသမျှကို ပြည့်စုံစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူ ပြောသွားသော ရတနာဒီပံ မီးထွန်း နည်းသည် သိပါပြီး အခက်အခဲ မရှိတဲ လွယ်ကူစွာနှင့် အနည်းငယ်အတွင်း အကျိုးသက်ရောက်မှု မြန်သော ကြောင့် စာဖတ်သူ များ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ စီးပွားရေး အခက်အ ဖြစ်နေလျှင် ပြုလုပ်လှူဒါန်းနိုင်ရန် စေတနာကောင်စီ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် အဘဦးညိုမောင်အား ဂါရဝပြု ဆသည်။]

လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ပါစေ။

ပြန်ဆုံးပြေပျောက် ဥဒ္ဓါရောက်

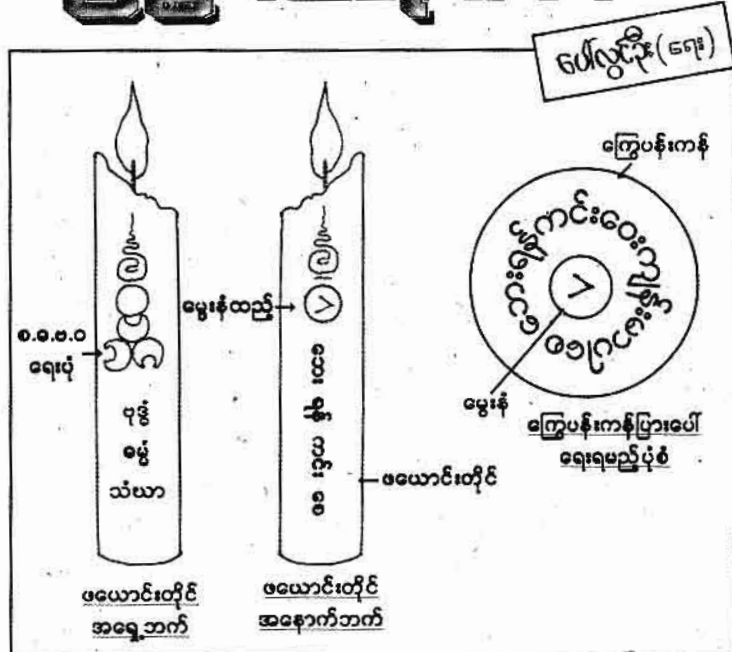
တစ်နေ့သောအခါ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ၊ အလုပ်အကိုင် အကြံ အစည်များ ပျက်စီး၍ ကျန်းမာရေးပင် ထိခိုက်လာပါသည်။

အလုပ်အကိုင် အကြံအစည် မအောင်မြင်၍ စီးပွားရေး အခက်အခဲ တွေ့နေသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားကို အားကိုး၍ အချိန်အားသည်နှင့် ဘုရားရှိ မိမိ၏ မွေးနံ/အရပ်ထောင့်တွင် ပဋ္ဌာန်း၂၄ ပစ္စည်းရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ် ၍ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ရောင်တော် ပြန်ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဗေဒင် ဆရာမျိုးစုံတို့ လုပ်ခိုင်းသော ယတြာ များကို ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

တစ်နေ့တွင် ပုတီးစိပ်ပြီး ဘုရားပေါ် လက်ယာရစ်ပတ် ပူဇော်ပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးအနီးတွင် ထိုင်၍ အနားယူနေစဉ် အသက်(၆၀)ကျော် ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိသော သူတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်အနီး၌ လာရောက်ထိုင်ပြီး အာလာပ သလ္လာပ စကားများ ပြောဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လူမှုရေးအရ အလိုက် သင့်ပြန်ပြီး စီးကရက်ဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ထိုသူ၏ အမည်မှာ ဦးညိုမောင်ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်အား မွေးသက္ကရာဇ်မေးပြီး ဗေဒင်တွက်ပေးပါသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ တနင်္ဂနွေသားတွေဟာ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်ဖြစ်ရင် ဘုမ္မိကျတဲ့ အတွက် အခက်အခဲ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ကြုံရတတ်တယ်။ ခင်ဗျားဟာ ဘုမ္မိသက်ရောက် ကျရောက်ရုံတင် မကဘဲ မူလမဟာဘုတ်မှာ တနင်္ဂနွေဟာ မရတဖွားဖြစ်နေတဲ့အတွက် အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စတဲ့ အခက်အခဲတွေ တွေ့ရတတ်တဲ့ အပြင် ကျန်းမာရေးလဲ ညံ့လာတတ် တယ်ဗျ’

ထို့နောက် ဦးညိုမောင်သည် ကျွန်ုပ်အား...

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ရတနာဒီပံ မီးထွန်းနည်းကို မိမိအိမ်က ဘုရားစင်မှာ ထွန်းကြည့်ပါလား’

‘ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာရယ်... ကျွန်တော်မှာ ယတြာချေတာလဲ စုံသွားပြီ။ အခု ဆရာပြောတဲ့ နည်းအတိုင်း လုပ်ကြည့်တာပေါ့’

‘လုပ်ကြည့်တာပေါ့ မလုပ်နဲ့။ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းကို လေးလေးနက်နက် လုပ်ကြည့်ပါ။ (၇)ရက်အတွင်း အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် အလေးအနက်ထားပြီး လုပ်ပါမယ်’ ထို့နောက် ဦးညိုမောင်က ကျွန်ုပ်

အား ယတြာဒီပံ မီးထွန်းနည်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပေးသည်။

အလုံးအနေအထား စာရေးရန် သင့်တော်သော ဖယောင်းတိုင်ပေါ်မှာ ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ၀.၀.၀.၀ ကို ရေးပါ။

- “စ”လုံး အက္ခရာရေးလျှင် “၂၅ စ”
 - “ခ”လုံး အက္ခရာရေးလျှင် “၂၅ ခ”
 - “ဗ”လုံး အက္ခရာရေးလျှင် “၂၅ ဗ”
 - “ဝ”လုံး အက္ခရာရေးလျှင် “၂၅ ဝ”
- ဟု “၂၅” ခံပြီး ရေးပါ။

ဖယောင်းတိုင်၏ တစ်ဖက်တွင် “ဝ”လုံးထဲ၌ မိမိမွေးနံရေးပြီး ဂုဏ်တော်(၉)ပါးရွတ်ပြီး နဝင်းခတ်ပါ။

ကြွေပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် ပုံတွင်

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်ပုံတင် ၁၁၁၆ (ပိုင်) ၀၁၂၅၇၃ လိုင်စင် ၁၁၇၈ (တံ)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ” ၀၈၀၀၀ (စာနယ်ဇင်း) ၀၂၀/၀၆၁၅

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုဖော်ရဲနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတူ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတွေမဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ . . . ”

“ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”

“ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဖံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရိမ့်မှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ**”

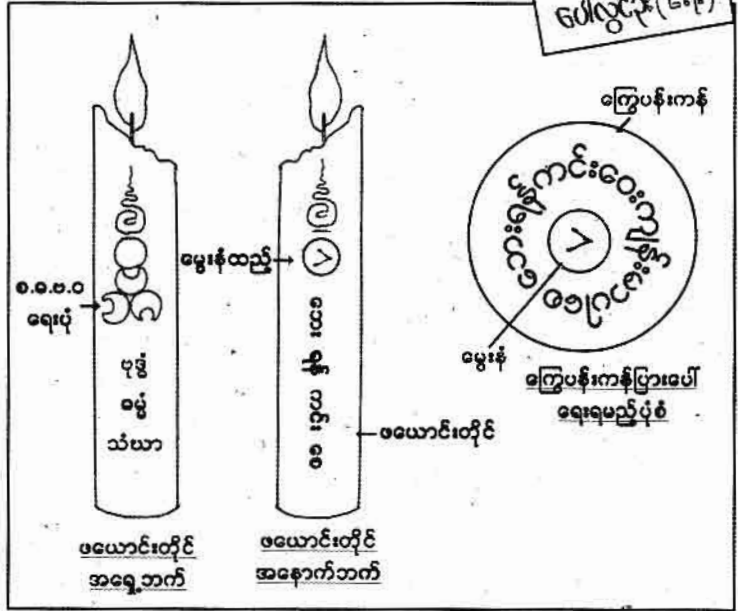
ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၅၀

ပြန်ချိရေး - အောင်သိန္နီဆေးဆိုင်
၃/၁၁၁/ခေရယန္တရအိမ်ယာ
/ခေတင်ရယ်ကွက်၊ သယ်နီးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၃၁၃၃၄၁၀၊ ၀၉ ၅၀၉၈၀၃၃၊ ၀၉ ၃၁၉၂၅၁၅၅

၄၀ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပူမီမသုံး

www.burmeseclassic.com

ပြန်ဆုံးပြေပျောက် အောင်ရောက်

တစ်နေ့သောအခါ စီးပွားရေး ထုတ်ငန်းများ၊ အလုပ်အကိုင် အကြံ အညွှန်များ ပျက်စီး၍ ကျန်းမာရေးပင် ဆီခိုက်လာပါသည်။

အလုပ်အကိုင် အကြံအစည် အောင်မြင်၍ စီးပွားရေး အခက်အခဲ နေ့နေသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဘုရား အားကိုး၍ အချိန်အားသည်နှင့် ဘုရားရှိ မိမိ၏ မွေးနံ့/အရပ်ထောင့်တွင် ဘုန်း ၂၄ ပစ္စည်းရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ် ဘုန်းရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ရောင်တော် ဖြစ်ပေါ်စိပ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဗေဒင် သင်္ချာချိန်တို့ လုပ်ခိုင်းသော ယတြာ အတို ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း မအောင် မြင်ခဲ့ချေ။

တစ်နေ့တွင် ပုတီးစိပ်ပြီး ဘုရားပေါ် တက်ယာရစ်ပတ် ပူဇော်ပြီး ခေါင်း အောက်ကြီးအနီးတွင် ထိုင်၍ အနားယူ ဆည်း အသက်(၆၀)ကျော် ပတ်ဝန်း ကျန်းမာနေသော သူတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ် အား၍ လာရောက်ထိုင်ပြီး အာလာပ သူတို့ပင် စကားများ ပြောဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လူမှုရေးအရ အလိုက် သွားပြီး စီးကရက်ဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ သို့သော် အမည်မှာ ဦးညိုမောင်ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်အား မွေးသက္ကရာဇ်မေးပြီး နေ့စဉ်တွက်ပေးပါသည်။

သို့ရာတွင် တနင်္ဂနွေသားတွေဟာ ကျွန်ုပ်အောက်ခြစ်ရင် ဘုမ္မိကျတဲ့ အလုပ် အခက်အခဲ တစ်ခုမဟုတ် တွေ ခြေရတတ်တယ်။ ခင်များဟာ ကျွန်ုပ်အောက် ကျရောက်ရုံတင် မဟုတ်ဘဲ နေ့စဉ်အတွက် နေ့စဉ်အတွက် နေ့စဉ်အတွက် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အခက်အခဲတွေ တွေ့ရတတ်တဲ့ အခါ ကျန်းမာရေးလဲ ညံ့လာတတ် တာပဲ။

ထို့နောက် ဦးညိုမောင်သည် ကျွန်ုပ် အား...
'ခင်ဗျား ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ရတနာဒီပံ မီးထွန်းနည်းကို မိမိအိမ်က ဘုရားစင်မှာ ထွန်းကြည့်ပါလား'
'ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာရယ်... ကျွန်တော်မှာ ယတြာချေတာလဲ စုံသွားပြီ။ အခု ဆရာပြောတဲ့ နည်း အတိုင်း လုပ်ကြည့်တာပေါ့'
'လုပ်ကြည့်တာပေါ့ မလုပ်နဲ့။ ကျုပ် ပြောတဲ့အတိုင်းကို လေးလေးနက်နက် လုပ်ကြည့်ပါ။ (၇)ရက်အတွင်း အဆင် ပြေသွားပါလိမ့်မယ်'
'ကောင်းပါပြီ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် အလေးအနက်ထားပြီး လုပ်ပါ့မယ်'
ထို့နောက် ဦးညိုမောင်က ကျွန်ုပ်

အား ယတြာဒီပံ မီးထွန်းနည်းကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပေးသည်။ အလုံးအနေအထား စာရေးရန် သင့်တော်သော ဖယောင်းတိုင်ပေါ်မှာ ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ဝ.ခ.ဗ.ဝ ကို ရေးပါ။
"စ"လုံး အက္ခရာရေးလျှင် "ဥုံ စ"
"ခ"လုံး အက္ခရာရေးလျှင် "ဥုံ ခ"
"ဗ"လုံး အက္ခရာရေးလျှင် "ဥုံ ဗ"
"ဝ"လုံး အက္ခရာရေးလျှင် "ဥုံ ဝ"
ဟု "ဥုံ"ခံပြီး ရေးပါ။
ဖယောင်းတိုင်၏ တစ်ဖက်တွင် "ဝ"လုံးထဲ၌ မိမိမွေးနံ့ရေးပြီး ဂုဏ်တော်(၉)ပါးရွတ်ပြီး နဝင်း ခတ်ပါ။
ကြွေပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် ပုံတွင်

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်စုတင် သပိတ် (၆၆) ၀၁၂၅၇၃ လိုင်စင် ၁၁၇၈ (၇၈)

အမှတ်တံဆိပ်

“ကိုမင်းကျော်ပါလား... မတွေ့တာကြာပြီ” ၀၀၀၀ (စာနယ်ဇင်း) ၀၂၁/၀၆၁၇

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်တို့ကို... စိတ်ထဲကတွ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ... ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ကျွန်တော်တို့တာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး... ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့... သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက်... ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက... ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ်... နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ... တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ...”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော်... သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ... ”

“ဒါဆို... ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ... အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ... တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ်... ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော်... က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနားခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း... သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက်... သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ကံကောင်းသလို... ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့... ကံကောင်းပြီးရင်... ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ်... ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး... အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”

“ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့... အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား... ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက... ”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမ္ပဒာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင်... မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး... ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ... အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဝံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ... ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ်... သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး... အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ်... ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင်... အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ... အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝင်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ... ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော်... သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့... နှစ်ထပ်ရုံမှတ်မိမယ်ဆိုရင်... ထပ်ပြောလိုက်မယ်... **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင်... အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။**”

<p>ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်</p> <p>ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၈</p>	<p>ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်</p> <p>၃/၀၁၀/၀၀၈၁၁၁၁၁၁၁၁</p> <p>၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀</p> <p>ပုန်း - ၀၉ ၅၃၁၃၃၄၄၀၀၊ ၀၉ ၅၀၉၀၀၀၃၃၊ ၀၉ ၃၀၉၀၀၀၅၅</p>
---	--

ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းဆရာတော်

စုဆောင်းပူဇော်ထားသည့် ရုပ်တုရုပ်ပွား ဓာတ်တော်များ (၁)

ဆိုးသည့်ဂေါ်ဖီ

ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်း

ကျိက္ခမိနယ်မှ ဓာတ်တော်ဆရာတော်ခေါ် “ကဒါတ်ထောက်” ဝါးကျောင်းဆရာတော် အရှင်သုန္ဒရသည် ညွှန်မြောက်မွေးနေ့ဖြစ်သော ၁၃၅၁ ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် ကျိက္ခမိမြို့ တိပူလာရုံ ရွှေဘိယာကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တွင် တောထွက်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။ (ပုံ-၁)

ထိုစဉ်က ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းနွယ်၊ (၅)နှစ်အရွယ်သမီး ဖိုးဦးသူနှင့် (၂)နှစ်အရွယ် သား မျိုးသိန်းထွန်းတို့ ကျန်ရစ်လေသည်။ လူအမည် ဦးသန်းဇွန်ဖြစ်သည်။

ယင်းကာလမတိုင်မီ (၅)နှစ်ခန့်က နှစ်ကိုင်းကျေးရွာအနီး ဆင်ဆောင်အခြေတွင် ကောစာရီတောရဆောက်တည်တော်မူသော မတ္တရာဆရာတော်ကြီး (ဘွဲ့မည်ကို မသိရပါ) တွင် ဝိပဿနာနည်းနိဿယ ခံယူအားထုတ်ခဲ့ရာ ကျေနပ်အားရသဖြင့် ဆရာထွက်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးက...
“မင်းအသက် ဝယ်ပါသေးတယ်။ ကလေးငယ်ငယ်နဲ့ ဇနီးမယျာ ဒုက္ခရောက်နေရော့မယ်”

ထိုစကားဖြစ်တော်မူသဖြင့် အကြံမည်ပွက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စူးစူးစိုက်စိုက်အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

(၁) နှစ်မြောက်မွေးနေ့တွင် ဒုလ္လာတော်၊
February, 2017.

ပုံ(၁) ကဒါတ်ထောက်ဝါးကျောင်း ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ

ရဟန်းဝတ်ရာမှ အခွင့်အခါကောင်းကြုံလေပြီဟု သဘောပိုက်၍ မရိသုဒ္ဓမပြု(လူမထွက်)တော့ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့သည်။

ရဟန်းဖြစ်သည်နှင့် ဆင်တောင်

လမ်းဝ (ကျိက္ခမိ-မော်လမြိုင် အဝေးပြေး ကားလမ်းနံဘေး၌ရှိ၏) မှ သုံးပိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ကဒါတ်ထောက်ကမ်းခြေသို့ သွားရောက်ကာ အားထုတ်ရန် နေရာ ရှာဖွေသောအခါ

www.burmeseclassic.com

◆ မုံ(၇) တာကောင်မာတ်သက်များ

ပြုပါက ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးရသဖြင့် လူတို့ ရှောင်ကြဉ်လေ့ ရှိကြသည်ဟု ဒေါ်ညွန့်ညွန့်၏ မုံရွေး၊ ကြေးမုံ ရွှေမြင်တင် တောင်တော်သမိုင်း စာအုပ်၌ ဖော်ပြထား၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင်များက ပကားမြေသည် ပကတဟူသော (နှိပ်စက်အပ်သော) အနက်ရှိသည် ပါဠိမှ ရွေ့လျားလာသည် ပါဠိပျက် ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ အမနုဿတို့ ကြီးစိုးနှိပ်စက်တတ်သော မြေဟု ဆိုလိုကြောင်း ရှင်းပြတော်မူကြ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ လူသူ အနှောင့် အယှက် ကင်းဝေးသောကြောင့် ဆပ်သွားဖူးကျွန်း၌ (၄၅)ရက်တိတ် သစ္စာပြုအဓိဋ္ဌာန်ကာ ကျင့်ကြံအား ထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကဒါတ်ထောက် ရွာသားများသည် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသည်။ မွန်တိုင်း ရင်းသား ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း ရဟန်း တစ်ပါး တရားအားထုတ်ရန် ရောက်ရှိ

နေကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် နေ့စဉ် ဆွမ်းပို့ကပ်လှူကြသဖြင့် ဆွမ်း အာဟာရအတွက် အဆင်ပြေစွာ သီတင်းသုံးနိုင်ခဲ့သည်။

(၄၅)ရက် စေ့မြောက်သောအခါ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်၍ တရားအသိ ထူးများလည်း တိုးတက်ရရှိသဖြင့် အောင်မြေနေရာ သတ်မှတ်ကာ ကမ်းခြေကုန်းမြေတွင် ဆက်လက် သီတင်းသုံးရာ ရွာသားများက ဓနိမိုး၊ ဝါးခင်း၊ ဝါးကာ တဲကျောင်းကလေး ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြလေသဖြင့် **“ကဒါတ်ထောက်ဝါးကျောင်း”** ဟူ၍ စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

မာတ်တော်ဆရာတော်

ဤသို့ သီတင်းသုံးစဉ် ကမ်းပါး အခြေ သဲသောင်ပြင်တွင် မွန်တိုင်းရင်း သားရိုးရာဓလေ့အရ တည်ဆောက် ပူဇော်ထားသော သဲပုံစေတီကလေး သည် ဒီရေ တက်၊ ကျသော်လည်း

ပြိုပျက်ခြင်းမရှိဘဲ ပကတိတည်ငြိမ် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို သတိပြု သည်။

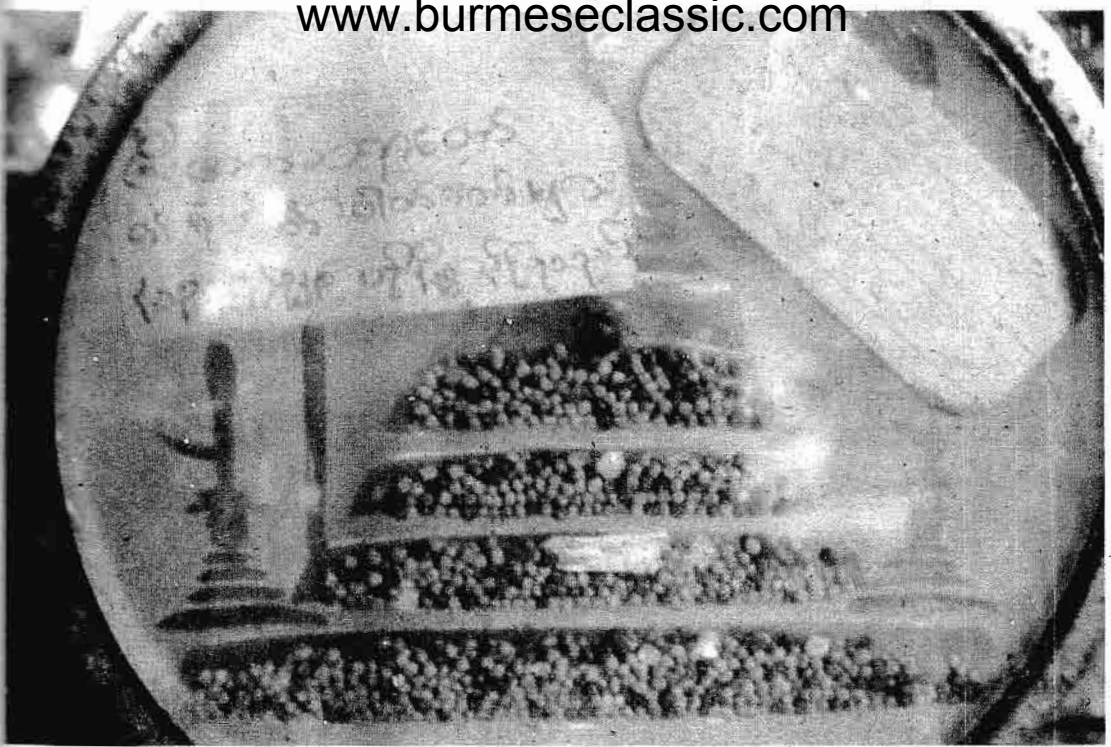
ဌာနကာရက (တည်ဆောက် အထောက်အပံ့) အားကောင်း သဖြင့် ရေရှည်တည်တံ့နိုင်သည့် အုတ်စေတီတည်ရန် ကြိုးပမ်းတော် မူသည်။

စေတီ၌ ဌာပနာပြု ပူဇော် ဓာတ်တော်များ ရှာဖွေပင့်ဆောင်သော အခါ အခက်အခဲများစွာ တွေ့ကြုံ လျက် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ဓုပေါင်းကြီးစားသော်မှ ဘုရားရှင်အ တော်အနည်းငယ်နှင့် ရှင်မောက္ခဿ ရှင်သီဝလိဓာတ်တော် အနည်းငယ် သာ ပင့်ဆောင်ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့် နေ့တွင် ငြီးစီးရာ **“နိဂြောတရုံစေတီ”** ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူသည်။

ထိုမှစတင်၍ ဓာတ်တော်များ စုဆောင်းပင့်ဆောင်ကာ မွန်ပြည်

ပုံ(၈) စီဆာဂုဏ်အာတ်ဆာတ်များ

အကြီးဆုံးသော ဓာတ်တော်တိုက်
 ထည်ထောင် အပူဇော်ခံယူနိုင်ရန်
 သန့်ရှင်းစေရန်အတွက်
 စာနယ်ဇင်းများ၊ အထူးသဖြင့်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းများ၌ ဖော်ပြ
 ထားရှိသော ထူးခြားဆန်းကြယ်သော
 နက္ခတ္တများ၊ ရှေးဟောင်းဒေသများသို့
 ဘိယံ ကာရက အကူအညီဖြင့် မြေပုံ
 ညွှန်းရေးဆွဲကာ ကြွရောက်ခဲ့သည်။
 ဂန္ထိရပစ္စည်းများ၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့
 ဓာတ်တော်များကို ရှာဖွေပင့်ဆောင်
 ခဲ့သည်။ ဂန္ထိရပစ္စည်းများကို တပည့်
 ဆရာများအား ခွဲဝေပေးကာ ဓာတ်
 ဆာတ်များကိုမူ ကျောင်းတွင် ပူဇော်
 လေ့လာသည်။
 သို့ဖြင့် များစွာသော ဓာတ်တော်
 များ ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွားများကို ကဒါတ်
 ဆာတ်ဝါးကျောင်း၌ ပူဇော်ထားနိုင်
 ပေသည်။
 “ဓာတ်တော်ဆရာတော်” ဟု
 ခေါ်တွင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဖူးဖြော့ရုစဉ်
 ဆရာတော် နာမကျန်းဖြစ်စဉ်
 မယ်တော်၏ နေအိမ်သို့ ပင့်၍ ပြုစု
 ကုသပေးကြရာ ဆရာတော်က ဓာတ်
 တော် ရုပ်ပွားတော် အများစုကို တစ်ပါ
 တည်း ပင့်ဆောင်သွားခဲ့သည်။
 ဓာတ်တော်တိုက် ဆောက်လုပ်ရန်
 ကျိုက္ခမိဘုရားဂေါပကအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်
 ဆောက်လုပ်နေစဉ် မယ်တော်၏
 အိမ်တွင် (၃-၁၁-၂၀၀၇) ခုနှစ်၌
 ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ရုပ်တု ရုပ်ပွား
 ဓာတ်တော်များသည် ကျိုက္ခမိမြို့၊
 ခေမာလမ်း၊ အလယ်ကုန်းရပ်ရှိ
 (မယ်တော်)ဒေါ်သေးသေး၏ နေအိမ်
 တွင် ယနေ့တိုင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်
 မူကြလေသည်။
 သွားရောက် ဖူးမြော်ရာတွင်
 မယ်တော် (၁၃၇၃ ခုနှစ်၌) ကွယ်လွန်
 သွားပြီဖြစ်၍ သမီးဖြစ်သူ မရိုးရိုးသူ
 (ခင်ပွန်း ကိုမိုလ်မိုလ်အောင်)က ဆက်

လက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထား
 သည်ကို တွေ့ရ၏။
 ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်းက လိုက်ပါမိတ်ဆက်
 ပေးသဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 ကိုယ်စား လာရောက်ကြောင်း သိရ
 သောအခါ ဆရာတော်သည်လည်း
 ထိုမဂ္ဂဇင်းကို စွဲမြဲစွာဖတ်ရှု၍ ဆောင်းပါး
 များပါ အချက်အလက်များကို ရှာဖွေ
 စုဆောင်း၍ ကိုယ်တိုင်လည်း လက်
 တွေ့စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်ကြည့်လေ့ရှိ
 ကြောင်း ပြောပြလေသည်။
 စုဆောင်းထားသော ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွား
 ဓာတ်တော်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာ
 တော် ထင်ရှားရှိသေးပါက အံ့သေး
 စိတ် ပြောပြနိုင်ပေမည်။ ဆရာတော်
 ပျံတော်မူသော်လည်း အချို့မှာ
 ကမ္မည်းစာတန်းများ ရေးထိုးထား
 သဖြင့် အတန်အသင့် လေ့လာသိရှိ
 နိုင်ပါမည်။
 ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ခွားချောင်းဆိုးရောဂါ

ပျောက်တင်းစေဖို့ထု

စာရေးသူမှာ မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှ တွေ့ရှိကြားသိခဲ့ရသည့် ကျွဲ၊ နွားများ၏ ကျန်းမာရေးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားတင်ပြပေးနေခဲ့ပါ သည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူတို့ စာပေသမား အုပ်စု လေကန်နေကျဖြစ်သည့် ဝက်လက်မြို့ နာရီစင်အနီး “ခိုင်ပန်းဖြူ တီးဟောက” တွင် ကဗျာ(၁)ပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန်ဆွေးနွေးနေကြစဉ် ဆရာကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ) တစ်ယောက် လွယ်အိတ်ကြီး ပခုံးမှာ လွယ်လျက် ရောက်လာသည်။

သည်တွင် ဆရာမင်းထသန်ဦး(ဝက် လက်)က...

‘ဟော... ဆရာကောင်းခန့် နောက် ကျလှချည်လားဗျ၊ ဘာလဲ မိန်းမကို နှိပ်ပေးနေရလို့လား’

ဟု နောက်လိုက်သည်။ ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)က ခုံတစ်ခုံကို ဆွဲယူထိုင် လိုက်ရင်း...

‘ယုတ်ပါတူဗျာ အိမ်က နွားတစ်ကောင် ချောင်ဆိုးရောဂါ ဖြစ်နေတာ ဆေးတိုက်နေ လို့ပါ’

သည်မှာပဲ ဆရာသဏ်းဝင်း(ကြေး/ မြေ)က ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုဖုန်းမြင့်အား...

‘ကိုဖုန်းမြင့်ရေ ပေါဆိမ့်တစ်ခွက် လုပ်ပေးပါဦးဗျ’

ဟု လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကို မှာ လိုက်သည်။ ပြီးမှ...

‘လုပ်စမ်းပါဦး ဘာဆေးတွေ တိုက် နေတာလဲ ဆရာရဲ့’

ဆရာသဏ်းဝင်း(ကြေး/မြေ) စကား အဆုံး ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)က...

‘ဆေးပြီးတိုနည်းပေါ့ဗျာ’

သည်မှာပဲ စာရေးသူက...
‘ပြောစမ်းပါဦး ဆရာရ ဆေးနည်းနဲ့ တိုက်ပုံတိုက်နည်းကို ဗဟုသုတရတာ

ပေါ့ဗျာ’

ဆရာ ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)မှာ လက် ဖက်ရည် တစ်ခုံလောက် ကို မော့သောက်လိုက် ပြီး...

‘ဒီလိုဗျ...ဆင်တုံးမနွယ် အဆိုကို ရေစင်အောင် ဆေး ပြီးတော့ ဓားနဲ့

ပါးပါးလေးတွေ လှီးယူရတယ်။ အဲဒီလို ယူထားတဲ့ ဆင်တုံးမနွယ်လေးတွေကို ဆန်ဆေးညှိနဲ့ ဖိပ်ပေးရတယ်။ နေလှန်း ပေစရာ မလိုဘူးဗျာ ဖိပ်ပေးရတာကဆားဗျာ (၁)နာရီလောက်ဆို ရပါတယ်။

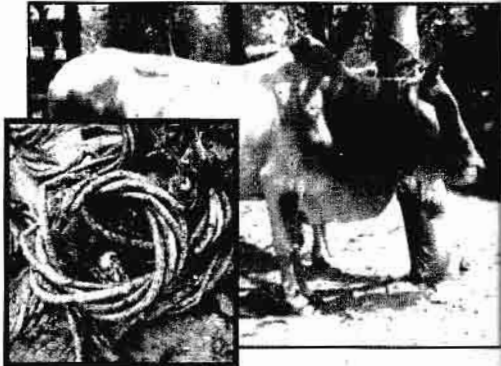
တိုက်ရမှာက ချောင်းဆိုးရောဂါ နွားကို ဝါးကျည်ထားကန်နဲ့ တစ်ကြိမ်တိုက်ရင် (၂) မိတိုက်ပေးရမယ်ဗျာ ဒီလိုတိုက်ပေးရင် ချောင်း ဆိုးရောဂါဖြစ်နေတဲ့နွား ချောင်းဆိုးပျောက် သွားတာပေါ့ဗျာ’

သည်တော့မှ ဆရာမင်းထသန်ဦး (ဝက်လက်)က...

‘နေပါဦးဗျ ...နွားချောင်းဆိုးတယ် ဆိုတော့ ဘာတွေကျွေးလို့ ဘာတွေ စားမိလို့ ဖြစ်တာလဲ’

ဆရာကောင်းခန့်က လက်ကျန် လက်ဖက်ရည်ကို မော့သောက်လိုက် ပြီး...

‘နွားတွေ ချောင်ဆိုးရောဂါ ဖြစ်ရတာက အကျောင်းလွတ်တဲ့အခါမှာ ဘဲစားပြက် နယားပြက် အဲဒီပြက်တစ်ပျိုးပျိုးကို နွားက စားမိလို့ပါဗျာ အများအားဖြင့် အခုလို မိုးနှောင်းကာလနဲ့ မိုးလယ်ကာလတွေမှာ ဖြစ်တတ်ကြတယ်ဗျ’

ဆရာကောင်းခန့် စကားအဆုံး သဏ်းဝင်း(ကြေး/မြေ)က...

‘ကဲ...ကဲ...ကိုကိုအောင် မောင်ရင် လဲ ဆေးနည်းသိပြီဆိုတော့ ထုံးစံ အတိုင်း မောင်ရင် ရေးပို့နေကျ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို စာမူ(၁)ပုဒ် အမြန်ရေး မနေပို့ပေရော၊ နောက် ဒီဒိုင် လက်ဖက်ရည်ဖိုးကို မောင်ရင် ကြိုတင်ရှင်းပြီး ကုသိုလ်ယူလိုက် ဟား...ဟား...ဟား...’

ဟု ရယ်လျက် ပြောလိုက်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ကျေးဇူးရှင် တောင်သူလယ်သမားများ၏ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် နွားများသည် တောင်သူလယ် သမားကြီးများနှင့်အတူ နိုင်ငံတော် အတွက် ကျရာတာဝန်ရှိပြီး နွားများ ကျန်းမာသန်စွမ်းမှု နိုင်ငံအတွက် စိုက်ပျိုးကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများ ဆောင် ရွက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

|| ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ) ||
|| ဝက်လက်မြို့ ||

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ
 ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ
 ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ရှေးလူများက
 အသံရှင်ကြောင့် ရှေးလက်စ
 အသားချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး
 ဦး ဆက်လက်လိုက်သည်။
 ကြော် ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ
 အရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့
 အရေးဆရာတွေ တက်ကြွလန်းဆန်း
 အရေးဆရာတို့ အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်
 ဟဲ့... ဟဲ့
 ဟဲ့ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး
 စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ
 လိုအပ်လို့ပျ
 ကြော် ကိုမျိုးမြင့်
 ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ
 အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့
 နည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ
 မျက်နှာ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်
 နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ
 ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းနှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော
 ဆန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ပျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ
 ဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ
 ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။
 သုံးဆောင်ပါဦး
 အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး
 တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို
 တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ
 ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက
 ခင်ဗျားလိုပဲပျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်
 နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော
 အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာပျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့
 တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဖက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊
 ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ
 လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး
 ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း
 မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ

စကြာမင်းအမည်

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖခီဖယာ ထိုင်းဖိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပူဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရောင် ခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေရာမှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာမ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်နှစ် ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အစော ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

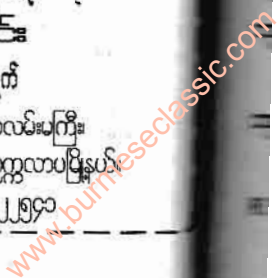
'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ရေး

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းမကြီး၊
 သန္တာပုတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဖုန်းသင်္ဘောဝေ ၇၂၂၅၁

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ပြိုပူလှော် ဂါထာတော်များ (၄၈)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ပဲခူးတောင်မုဋ္ဌောစေတီတော်

အောက်သေ တဂဝတော အရဟ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

ပဲခူးတောင် စေတီယံ နာမ။

သုဿောက သုမာပိတံ။

သုဒ္ဓိဗ္ဗာနံ သစ္စာယ။

ဇနာပိ သိရိ သာဒရံ။

(အရှင်ကေလာသ BAဓမ္မာစရိယ)

မြောက်ပြန်

ဆတ် - "...”ဟု နာမသမုတ်

သဘောရှိပါသည်။

သုဿောက သုမာပိတံ - သိရိ

သုဿောကမင်းကြား တည်ထားကိုး

ကွယ်သော

ပဲခူးတောင်စေတီယံနာမ - ပဲခူး

တောင် ဘွဲ့မည်ရပါသော စေတီတော်

မြောက်ကို

သုဒ္ဓိဗ္ဗာနံ-နတ်ပြည်ချမ်းသာနှင့်

မြောက်ကို

သစ္စာယ - မှန်းရည်ရော် စိတ်ဝယ်

ချစ်မြတ်

ဇနာပိ - ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်

သောတော်

ဇနာပိ - လေးမြတ်ကြည်ညို

မြတ်သော

ဇနာပိ - ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ပါ၏

သော

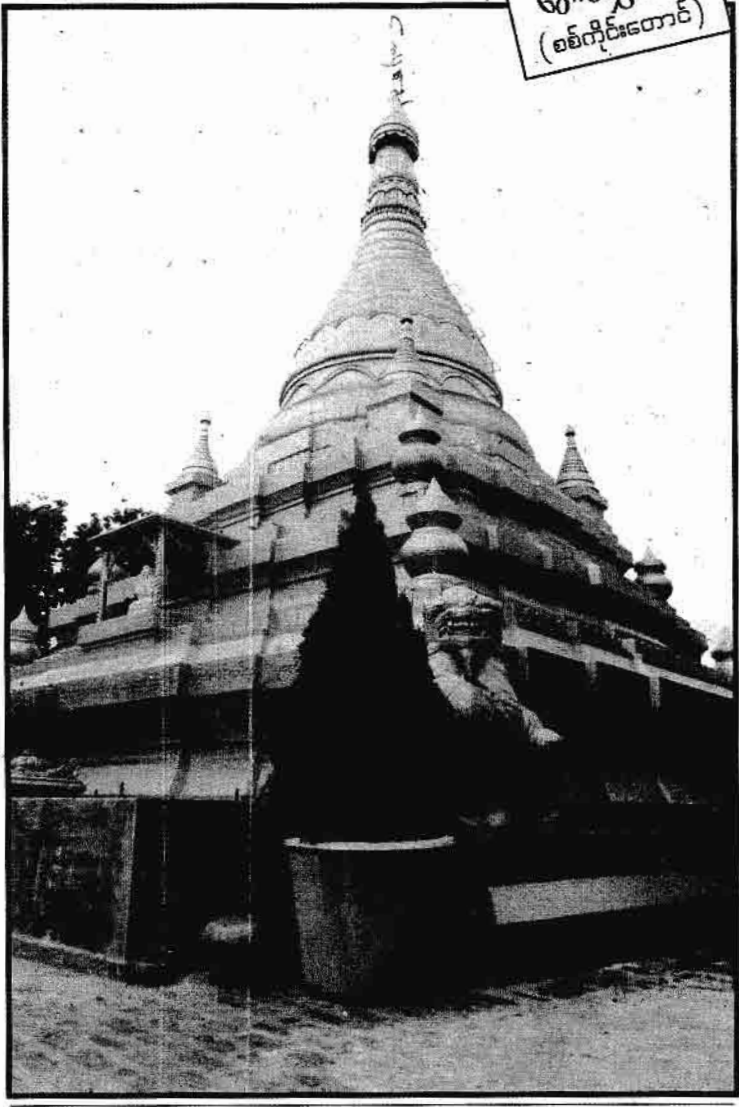
အောင်မြေမြတ်

အောင်မြေ ၂၂၄ ခုနှစ်။

အောင်မြေ

အောင်မြေသောကမင်းကြီး

February, 2017.

ပဲခူးတောင်မုဋ္ဌောစေတီတော်အား ဖူးမြင်ရပုံ

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ ပဲခူးတောင်ထိပ်၊

သရက်ပင်ဆိပ်ကမ်းအနီး။

ပွဲတော်ရက်

သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။

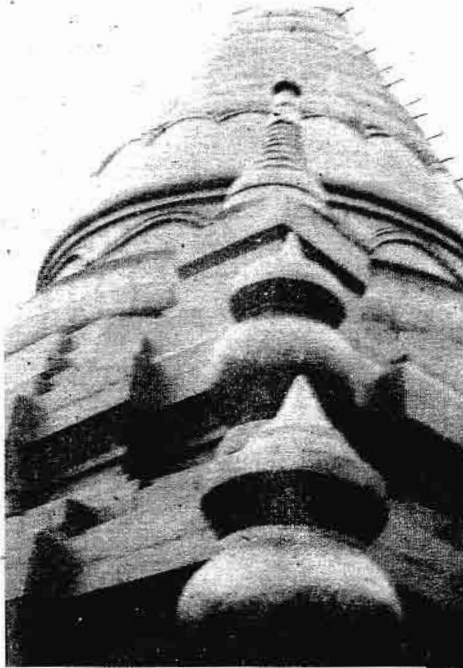
အောင်မြေ

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်။

အာစောင့်အရှောက်

သောတာပန် ဘိုးဘိုးကြီး။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၉

▲ ပဲခုံတောင်မုဒ္ဒရာ နတ်ယသစ္စယံတွင် အပုထိုးခံထားသော မွေတုဏ္ဏာပြာ ကျွင်းရုပ်တုတော် ။
◄ ပဲခုံတောင်မုဒ္ဒရာစေတီအား အနီးကပ်ဖူးမြင်ရုံ
► ပဲခုံတောင်မုဒ္ဒရာစေတီ၏ အောင်မြေဌာနအား တွေ့မြင်ရုံ

ထူးခြားချက်

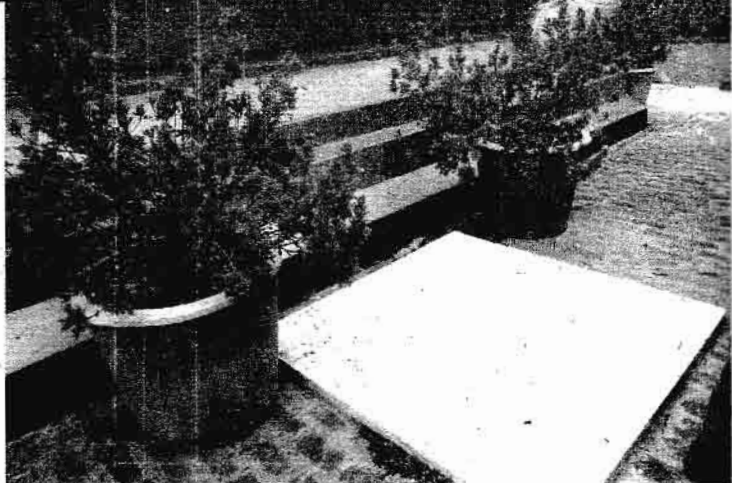
ရှေးအတိတ် အခါသမယက ရှင်တော်ဂေါတမ အလောင်းလျာသည် ဤပဲခုံတောင်၌ ရွှေသမင်ဘဝဖြင့် နေထိုင်ကျက်စားခဲ့လေသည်။

အလောင်းတော် ရွှေသမင်မင်း ပျော်မွေ့ရာ ဤတောင်တော်၌ သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရားကြီးက အမှတ်တရ ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် **“မုဒ္ဒရာစေတီ”** ငယ်တစ်ဆူ တည်ထားပါသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ သမိုင်းဝင် မုဒ္ဒရာစေတီတော်(၁၈)ဆူတွင် အပြင်မုဒ္ဒရာကိုးဆူ စာရင်းဝင် စေတီတော် ဖြစ်လေ၏။ နေရာဌာန ကောင်းမွန်လှသော အောင်မြေဌာန ဖြစ်လေသည်။

ပဲခုံတောင်ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ရှေးကာလ ပဝေသဏီအခါက စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်များဖြစ်သည့် သောတာပန်၊ သရက်ပင်ဆိပ်နှင့် ထန်းတောအရပ်များမှ ဥပုသ်သီတင်းစောင့်သူ သူတော်ကောင်းတို့သည်

၅၈ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတိတ် ဥပုသ်နှင့် အခါတွင်း နေ့ကြီး၊ ရက်ကြီးများတွင် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားဘာဝနာပွားခြင်း စသဖြင့် ဥပုသ်သီတင်းအားထုတ်ကြလေ၏။

သီလ ဆောက်တည်ပြီးစီးပါက မိမိတို့တွင် ပါလာသော အကြွေစေ့များကို **“တစ်မာသက”** တစ်ပဲစီ စုဆောင်း၍ ပုံထားကြလေ၏။ ပဲခွေလေးများကို စုပုံထားသကဲ့သို့ ဖြစ်လာသောကြောင့် **“ပဲခုံတောင်”** ဟု အမည်တွင်သွားလေ

တော့သည်။ စစ်ကိုင်း သာသနာဝင်ကျမ်းတွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းပြုထားပါ၏။

စစ်ကိုင်း ညောင်ပင်သာဠီးပုံညာ၏ တေးထပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိပါသည်။

ရှေးလွန်လေ ကာလက
သဗ္ဗလောင်းလျာ
သပင်တတ် ဖြစ်အခါထ်

F.7B. February, 2017.

ပဲခုံတောင်မှငွေစတီ အင်္ဂလိပ်တော်
ရန်ကင်းမြို့နယ်၌ အင်္ဂလိပ်တော်တော်

ပဲခုံတောင်မှငွေစတီ တနင်္ဂနွေတော်
မင်္ဂလာဒုံ မနုဿိဟာကိုသို့ လက်နှစ်ဖက် ထိပ်ထောင့်

ကွင်လည်ရာ ဌာန
ဤသေယ် ဗ္ဗတာမှာ
ပါးပါးဖြည့်စဉ် စံပ
မြို့ရှိ ပဲခုံတောင်ကို
“ပဲခုံတောင်”ခေါ်ကြ
သောင်ဒီပါ အာဏာရှဏယ်၊
အသောက ရာဇာ
ထိုတောင်မှာ တည်ထားခဲ့တယ်
မြောက်ရောင်ကြား ထွန်းလှုံလိုပြာ
ရွှေကိုင်းနဂရ မြို့ဒေယျာယ်
ကိုပါသင်္ချာ ရွှေပုတ္တ
ရှင်အာမြတ်လှ တစ်ဆူပါဝင်
အပြင်ပုတ္တတို့တွင်
ပဲခုံတောင်စေတီရှင်ကို
မော်ကွန်းတင်ပြ
ဆောင်မှတ်သိဖို့လေး။ ။

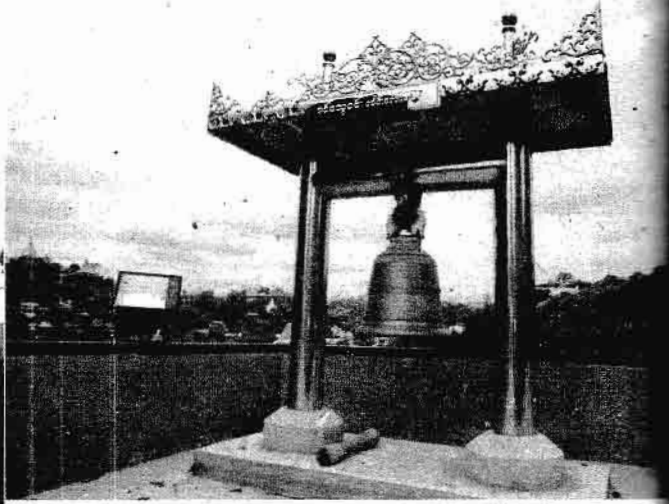
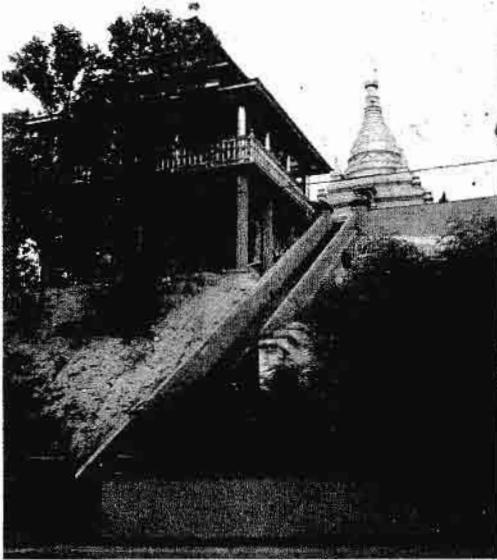
(ညောင်ပင်သာ ဦးပုည)

စစ်ကိုင်းမြို့ သမိုင်းဝင် တောင်တော်
မြို့စာရင်းတွင် တော်တောင်အမှတ်
အမှတ်မြောက် တောင်တော်လည်း ဖြစ်
ပါသည်။
သမိုင်းဝင် တောင်တော်(၅၀)အား
“**ကျောက်တောင်စေတီ**” သမိုင်း

တွင် ရေးသားပါရှိပြီးဖြစ်၍
ဖတ်ရှုနိုင်ကြပါသည်။
ပဲခုံတောင် မှငွေစတီတော်မှာ
အတန်ငယ် မြင့်မားသော တောင်ထိပ်
တွင် တည်ရှိသောကြောင့် ရောဝတီ
မြစ်ကြီးအား အပေါ်စီးမှ မိုးထားလျက်
ရှိနေလေ၏။
ဤတောင်တော်၏ ထက်ဝက်ခန့်
တွင် လေးကျွန်းသီပီး စေတီတော်မြတ်
ကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ
၏။ ထိုတောင်တော်အား “**မဟာ
တောင်**” ဟု ခေါ်တွင်ကြပါသည်။ ပဲခုံ
တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်းတောင်
ဖြစ်သည့်အတွက် ပဲခုံတောင်ဟူ၍သာ
အသိအမှတ်ပြုကြပါ၏။
ခရီးလမ်းညွှန်ရသော်... စစ်ကိုင်း
တောင်ရိုး သောတာပန်ချေးကလေး၏
အနီး မင်းကွန်းသို့အသွား ကားလမ်း
အရှေ့ဘက်တွင် ကွန်ကရစ်လမ်း
ကလေးအတိုင်း မြစ်ဆိပ်ကမ်းအထိ
ဆင်းသွားပါက စောင်းတန်းအတက်ကို
တွေ့မြင်နိုင်ကြပါ၏။
အခြားလမ်းတစ်သွယ်မှာ လမ်းမ

ကြီးအနီး ဂူနီချောင်အရှေ့ဘက်မှ
တစ်ပဲသာချောင်သို့ ရောက်ရှိ၍ တစ်ပဲ
သာချောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် **ပဲခုံ
တောင်သို့** တက်ရောက်နိုင်ကြပါမည်။
တစ်ပဲသာချောင်မှာ မြတ်စွာဘုရား
ရေသုံးသပ်တော်မူသော မြစ်ဆိပ်ကမ်း
၏ အနီးဆုံးတွင် ကပ်လျက်ရှိနေပါ၏။
မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပဲသာ ခေါ်
လေးကျွန်းချမ်းသာချောင် ရေဆိပ်ကို
ဆင်းသက်တော်မူ၍ ရေသပ္ပယ်တော်
မူပြီးလျှင် “**ရေသနပ်ဝတ်လဲတော်နှင့်
ဆံတော်**” ကို ဓတေဘီလူးအား
ပေးအပ်ခဲ့ရာဌာန ဖြစ်သောကြောင့်
ထိုရေဆိပ်မှ ရောဝတီမြစ်ရေကို မြန်မာ
သမားတော်ကြီးများက ဖော်စပ်သော
ဆေးများ အစွမ်းထက်အောင် ဥပုသ်
သီတင်းဆောက်တည်၍ ဆောင်ယူ
အသုံးပြုလေသည်။
ဘိုးတော်ဦးစိုင်း၏ လက်ထက်၌
အာသံ မထီပူရမှ ကသည်းများသည်
လည်း ထိုနေရာမှရေကို သောက်သုံး

www.burmeseclassic.com

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌောစေတီ စနေထောင့်မှ
သတ္တုပြန်, ၈၀ အမျှထောင့် ဆိပ်လောင်းတော်

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌောစေတီတော်သို့
အတက်လမ်းကလေးအား တွေ့မြင်ရာပုံ

ခြင်း၊ ချိုးခြင်းဖြင့် ကိစ္စများစွာအား ကျန်းမာ တက်ကြွစွာ အောင်မြင်သည် ဟု ယုံကြည်သောကြောင့် စစ်ပြု၍ပင် လာရောက် တိုက်ခိုက်သယ်ယူကြ လေသည်။

တစ်ပဲသာဆိပ်မှ ရေသည် အခြား မည်သည့်ရေနှင့်မဆို နှိုင်းယှဉ်ပါက တစ်ပဲသာလေ့ ရှိသောကြောင့် “တစ်ပဲသာ ရေစင်တော်” အဖြစ် နာမည်ကျော်ကြားလှပါ၏။

ပဲပုံတောင် မဟာတောင် တစ်ပဲသာ ဆွမ်း ထားခြင်း လေးကျွန်းတော်တော် မည်သည့်အား ကြီးမားကြသော်လည်း တစ်နေရာတည်း တည်ရှိနေ သော ထောင်ခြေအနက်သာ ဖြစ်လေတော့၏။

ပဲပုံတောင် မုဋ္ဌောစေတီတော်အား “အပြင်မုဋ္ဌောစေတီ” ဟု ခေါ်တွင်ရ ခြင်းမှာ ရှေးယခင်က စစ်ကိုင်းမြို့၏ အစွန်အဖျားတွင် တည်ရှိနေခြင်း ကြောင့် “အပြင်မုဋ္ဌော ၉-ဆူ” စာရင်းတွင် မှတ်သားထားခြင်းသာ

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောင်သောအခါ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော် တည်ထားရန် ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်း အတိုင်း သင်္ကန်းနက်ဖောင်တော်ဖြင့် ဆန်တက်လာရင်းက ထပ်မံမြှင့်တင်၍ ရွှေထီးတော်အသစ် တင်လှူခဲ့လေ သည်။

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌောစေတီ၏ ဉာဏ် တော်အမြင့်မှာ (၃၆)ပေမျှ ရှိလေသည်။ စေတီတော်မှာ မုဋ္ဌောစေတီတော်ဖြစ် သည့်အတိုင်း သေးငယ်ခြင်း ဖြစ်သော် လည်း ကုသိုလ်ရှင်များက အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်လေ့ ရှိခြင်းကြောင့် ရွှေ ရောင်တော်တဝင်းဝင်းဖြင့် အမြဲ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသော ကြည်နူးဖွယ် အောင်မြေသာ ဖြစ်ပါ၏။

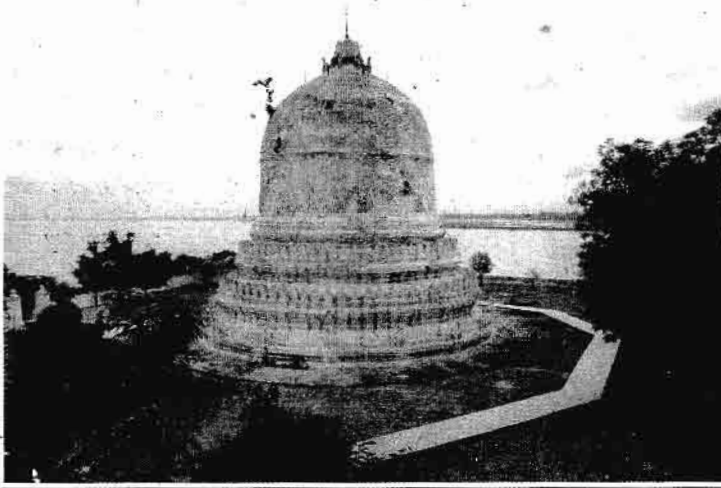
ပုံဟန်တော်မှာ အရှေ့ဘက် ဧရာ ဝတီမြစ်ပြင်သို့ မျက်နှာမူထားပါသည်။ ဖိနပ်တော် ထောင့်လေးထောင့်တွင် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်မှ ခြင်္သေ့

ကြီးများကဲ့သို့ ဖင်နှစ်ခွ ပါဝင်သော ရွှေခြင်္သေ့ပျိုများအဖြစ် တွေ့မြင်နိုင်ကြ လေ၏။

အရှေ့တောင်ထောင့်မှ ရွှေခြင်္သေ့ ကြီးမှာ ရန်ဆူး၊ ရန်ငြောင့်တို့မှ ကင်း ဝေးအောင် စောင့်ရှောက်ပေးလေ့ရှိ ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ရန်ဖက်ရန်ညှိုး ရှိခြင်း၊ အတိုက်အခိုက်များ ကြုံတွေ့ နေရခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူပင်ရခြင်းတို့ကို ခံစား နေရမှုများကို အေးချမ်းစေကြောင်း ဒေသခံများက အထူး ယုံကြည်ကြပါ သည်။

စနေထောင့်မှ ရွှေခြင်္သေ့ကြီးက လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ သစ္စာပြုခြင်း ဖြင့် စီးပွားချမ်းသာနှင့် ကျန်းမာရေးကို အထောက်အပံ့ပြုကြောင်း အောင် ဓာတ်ကိန်းနေသည်ဟု ဆိုကြပါ၏။

အထူးသဖြင့် ရွှေခြင်္သေ့ကြီးများမှ ရွှေခြေနှစ်ချောင်းကို ပူးထိသောအခါ မနုဿိဟကဲ့သို့ ပုံဟန်ဖြစ်လေ၏။ နောက်ခြေများကိုလည်း ပေါင်သားနှစ်

• ယုံတောင်မှတစ်ဆင့် အရှေ့ဘက်မှ လေးကျွန်းသီဟိုဠ်တော်အား

ကျောက်မြိုင်အောက်သို့ဖြင့် ဖြစ်လာပုံ

• ယုံတောင်မှတစ်ဆင့်တော်အမှတ်

အခြေအနေအထား ထိန်းသိမ်းပေးရန်ကြိုး

သလုံး ထိကပ်ပြီး ခိုင်မာစွာ ထိုင်နေဟန် ဖြစ်လေရာ အမိ၊အဖဆိုင်ရာ ဦးစီး ခေါင်းဆောင်အဖြစ် အချိန်ပြည့် စောင့် ရှောက်နေပါသည်။
တစ်နည်းအားဖြင့် သားသမီး မြေး စသော ရတနာများ ပွားစီးစေတတ် သော သဘောဆောင်လျက် ရှိနေ သည်ဟု အင်း၊နက္ခတ်ဗေဒဆရာကြီး ဦးသံချောင်းက ပြောပြပါသည်။
အမိ မရှိတော့ပါက အဖဖြစ်သူက

အမိ၏တာဝန်ကိုပါ ထပ်ဆင့်တာဝန် ယူခြင်းဖြစ်သလို၊ အဖမဲ့သူကလည်း မိခင်က အဖကိုယ်စား စောင့်ရှောက် ခြင်းဟု ဆိုပါသည်။
မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရ၏ “ဘုရားလေးငယ်ငယ် ကယ်ဆယ်မဲ့ဘုရား ဖူးကြအများ” အဆိုနှင့် ညီညွတ်လှပါပေသည်။
ဖိနပ်တော်၏ အောက်ခံမှာ (၃)ပေ ခန့်မြင့်၍ ပါပထောင့်များပေါ်တွင်

ရွှေခြင်သွယ်ကြီးများ အားမန်အပြည့် ဆင်ယင်ထားပုံမှာ လွန်စွာ ထူးခြားနေ ပါတော့သည်။

မနုဿီဟရုပ်များသဖွယ် သရုပ် ဆောင်ထားခြင်းမှာ အမှောင့်ပယောဂ ထိပါးခံရသူများ မိစ္ဆာရန်နှင့် မကင်းသူ များအတွက် ကင်းစင်ပပျောက် ကာ ကွယ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါ၏။

ထို့ပြင် ပါးစပ်များကို စေ့၍ထားဟန် မှာ ထိခြင်း(၃)ပါးနှင့် ညီညွတ်နေ ကြောင်း ဖော်ပြနေသကဲ့သို့ ရှိပါသည်။

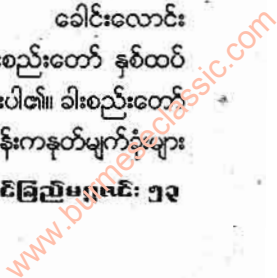
စေတီတော်၏ ပထမပစ္စယံနှင့် ဒုတိယပစ္စယံတို့တွင် အမြိုက်ရေစင်အိုး ကြီးများကို အဖုံးအပိတ်နှင့် ခမ်းနားစွာ စီမံထားရှိလေသည်။

အမြိုက်ရေစင်အိုးအား အထူးပြု ထားသည့်အတွက် အသက်ရှည်ခြင်း၊ ကျန်းမာစေခြင်း၊ ဆင်းရဲပူပန်မှုများမှ ကင်းဝေးစေကြောင်း ဖော်ညွှန်းထား ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အရှေ့ဘက်မျက်နှာတွင် ပထမပစ္စယံ နှင့် ဒုတိယပစ္စယံတို့ကို ပေါင်းစည်းစေ ၍ (၃)ဖက်မြင် အာရုံခံတစ်ဆောင်ကို ရိုးစင်းစွာ တည်ဆောက်ထားပြီး အတွင်းဝယ် ဓမ္မစက္ကမုဒြာပုံ စကျင် ကျောက်ဖြူသားဖြင့် ရှင်တော်မြတ် ဘုရားကို အပူဇော်ခံထားလေရာ အလွန်ရှားပါးလှသော အဆင်အယင် မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဆုံး တတိယပစ္စယံ၌ လေးမျက်နှာတိုက်ပလ္လင်ခံ ရွှေစေတီ (၄)ဆူအဖြစ် ပူဇော်ထားရှိသည်ကို ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။

စေတီတော်၏ ခေါင်းလောင်း မှောက်ကို ရွှေခါးစည်းတော် နှစ်ထပ် ဖြင့် ဆင်ယင်ထားပါ၏။ ခါးစည်းတော် ၏အောက်တွင် ပန်းကနုတ်မျက်ခုံးများ

ဖြင့် စီမံထားလေရာ “အလောင်းတော် ရွှေသမင်” ၏ မျက်လုံးတော်ကဲ့သို့ ထင်မြင်မိကြပါ၏။

စေတီတော်၏ ရွှေဖောင်းရစ်များမှာ ဆယ်ဆင့်ဖြစ်လေရာ ထပ်ဆင့်ပြုပြင်မွမ်းမံသော ဒါယကာ၏ စိတ်ဆန္ဒအားလျော်စွာ ဖြစ်ကြောင်း ယူဆမိပါ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ သာသနာတော်၌ ဖောင်းရစ်များမှာ တည်ထားသူ၏ နေနံဂြိုဟ်သက်ဖြင့် စီရင်ထားလေ့ရှိသောကြောင့် စနေသား ဒါယကာတစ်ဦးဟုလည်း မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

အထွတ်တင်ထားသော ရွှေထီးတော်မှာ ခိုင်မာတောင့်တင်းလှသော ကျောက်ထီးတော် ဖြစ်လေရာ “ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌာစေတီတော်” သည်ကား ဂဗ္ဘတော်အားဖြင့် သာသနာတော် (၅၀၀၀)မျှမက ခိုင်ကြည်စွာ မားမားမတ်မတ် ရှိနေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များဖြင့် သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး တည်ထားတော်မူခြင်းကြောင့်လည်း ယနေ့တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း (၁၁၅၄)နှစ် တည်ရှိနေလေပြီ ဖြစ်လေရာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး ထွန်းလင်းတောက်ပနေမြဲ ဖြစ်လေသည်။

“ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌာ” စေတီတော်မြတ်၏ အရှေ့အရပ်မှာ မြစ်မင်းရောနှင့်အတူ လေးကျွန်းသီပေါစေတီတော်ကြီး တည်ရှိနေပါသည်။

ပဲပုံတောင်၏ တောင်ဘက်မျက်နှာတွင် လေးကျွန်းမာရ်အောင်ကျောက်တော်ကြီး မြတ်စွာဘုရားစံပယ်တော်မူပါသည်။

အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်တွင် ရှင်ပင်နံကိုင်း စေတီတော်ကြီး

၅၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇ်

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌာစေတီတော်၏ တောင်ဘက်မှ ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီတော်အား ဖူးမြင်ရပုံ

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌာစေတီတော် တောင်ထိပ်မှ လှမ်းစေတီအား ထောင့်မြင်ရပုံ

တည်ရှိပါသည်။

အနောက်ဘက်တောင်ရိုး၌ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီး ဖူးမြော်နိုင်ပါ၏။

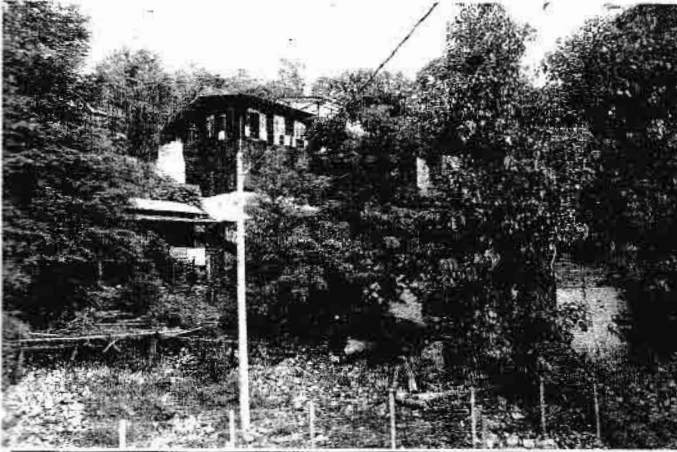
မြောက်ဘက်အရပ်တွင် ဇေတဝန်မြတ်ဘုရားအား ရှုမျှော်ရည်မှန်းကန်တော့နိုင်သော အခွင့်အရေး ရရှိပါမည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၏ လွန်စွာတန်ခိုးကြီးသည့် အဓိကရဖြစ်သော စေတီတော်များအား ကြည့်ရှုပီတိ နှစ်ခြိုက်

စွာ ဖူးမြင်နိုင်သော အောင်မြေဌာနကောင်းတစ်ခု ဖြစ်နေလေတော့သည်။

အကောင်းဟုသမျှ တည်ရှိရာဌာနဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခေါက် ရောက်ရှိရုံမျှနှင့် ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုများက ဘုရားဖူးများနှင့် ဂန္ဓာဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထပ်ကာတလဲလဲ ဆွဲဆောင်နေလိမ့်မည်ဟုသာ ညွှန်းလိုပါ၏။

ပဲပုံတောင်မှဋ္ဌာ စေတီတော်မြတ်သည်ကား အလောင်းတော် ရွှေသမင်

* ပဲပုံတောင်မှငွေ့စေတီတော်သို့ တက်ရောက်ရာ အုတ်လှေကားလမ်းကို
 ဧရာဝတီမြစ်အတွင်းမှ တွေ့မြင်ရပုံ
 အင်းနက္ခတ်ထင်ထရာကြီးနို့သံချောင်းဆိပ်အနီးမှ ကုက္ကိုပင်ကြီး၏
 သစ်ကွင်းကြီး များ အနီးကပ်ပုံ *
 * ပဲပုံတောင်မှငွေ့စေတီတော်အတက် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းမှ ဇာကြီးအနုစဉ်
 သစ်ကွင်းကြီးများ နှင့် ကုက္ကိုပင်ကြီး

မင်း ကျင်လည်ကျက်စား နေထိုင်ရာ
 ဌာနဖြစ်ခြင်း။
 သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ကိုယ်တိုင်
 ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များ ဌာပနာ
 ခြင်း ရွှေလမင်းကြီး လာပုပံမင်းပြီး
 တင်းလွတ်ချိန် ရွှေထီးတော်တင်ခဲ့ခြင်း။
 မဟာတောင် ခေါ် ပဲပုံတောင်၌
 ဆည်ထားခဲ့ခြင်း။ မုငွေ့စေတီ(၁၈)ဆူ
 ၌ တစ်ဆူ ပါဝင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဘုရား

ရှင်၏ ဗုဒ္ဓဓာတ် အပြည့်အဝ ကိန်းသော
 ကြောင့် မိမိဘဝတစ်လျှောက် ဘုရား
 ရှင်၏ အေးမြသော အရိပ်အောက်
 နေထိုင်ရသကဲ့သို့ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်ကြ
 ရပေလိမ့်မည်။
 ကျန်းမာသက်ရှည်ခြင်း၊ ငြိမ်းဆိုး၊
 နက္ခတ်ဆို၊ ပယောဂဆိုးတို့မှ ကင်းဝေး
 ကြ၍ ကောင်းမွန်သော ဘဝအထွတ်
 အထိပ်သို့ ရရှိစေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ပဲပုံတောင်မှငွေ့ အတက်စောင်း
 တန်းအနီးတွင် ထူးခြားလှသည့် သစ်
 ကွင်းကြီးများနှင့် ကုက္ကိုပင်ကြီးအား
 လည်း လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။
 ယနေ့အချိန်တွင် ဧရာဝတီမြစ်ရေ
 လျှံတက်နေချိန် ဖြစ်သောကြောင့် မြစ်
 ပြင်ထဲတွင် တွေ့မြင်နိုင်ကြပါ၏။
 ပဲပုံတောင်မှငွေ့ စေတီတော်သို့
 ပူးမြော်ဖို့ ရောက်ရှိပါက လမ်းပန်း
 အခက်အခဲ ဖြစ်နေပါက သရက်ပင်
 ဆိပ်အနီး နေထိုင်သော "အင်းနက္ခတ်
 ဗေဒင်ပညာရှင် ဦးသံချောင်းမှ ကုသိုလ်
 မြို့ လိုက်လံကူညီပေးပါလိမ့်မည်" ဟု
 ကုသိုလ်ဒါန လမ်းညွှန်လိုက်ရပါ၏။

အဝေရာ ဘောမေ အေးမြချမ်းသာ
 ကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ်
 (စစ်ကိုင်းတောင်)

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ စုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိမ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥပု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဇီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပိတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိမ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း၊ (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပိုးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမလဲ

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်နဲ့ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခန့်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိမ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယ့်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး။

အမှတ် - (၅/၃၇)၊ ယောဝါလမ်း၊ ပျောက်ဘူတာလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်းထ - ၆၃၀၀၇၊ ၀၉-၅၁၀၆၅၂

မြိုင်မြိုင် ဖောင်ယွဲ့တင့်

ဗျတ်ဝိသား

ရန်အောင်ဖြင့်

မောင်မောင်စိုး
(ထားဝယ်)

ကျိုက်ထီးကျိုးဝေတီအောင်ဖြေ

ကျောက်ပြားတောင် အမိဋ္ဌာန်ခရီး (၁)

၁၃၇၈ ခုနှစ်...

တန်ခူးလသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ထက် အလွန်ပူ၏။ မိမိတို့ ထားဝယ်မြို့ထက် အပူလွန်ကဲသော မြို့လည်း မှီနေသေး၏။

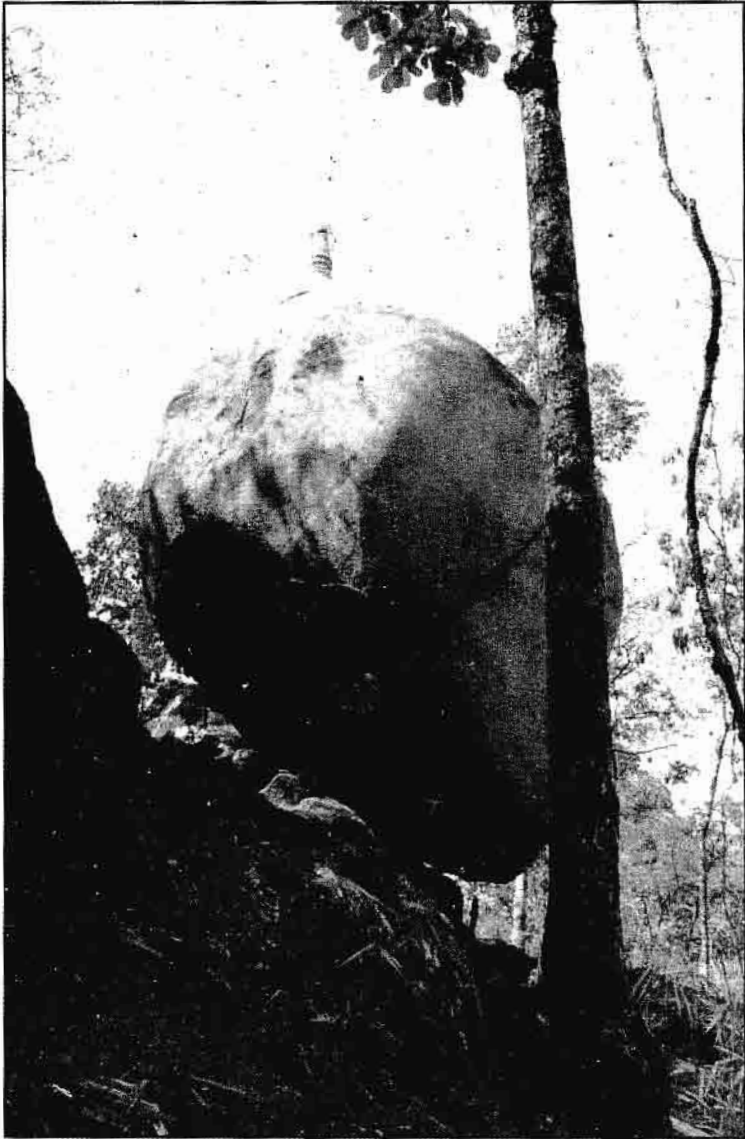
ထိုသို့ရှိနေသော်လည်း နေရောင်အပူရှိန်က မိမိတို့အိမ်ပေါ်သို့ စု၍ ကျရောက်နေရော့လားဟု ထင်မှတ်နေမိ၏။

လေကလည်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိသဖြင့် အပူရှိန်နှင့် ထိတွေ့နေရသော စာရေးသူ၏ ကိုယ်ကာယသည် ဆင်းရဲလျက်ရှိနေ၏။

သို့သော် အိမ်ခြံရံ ရဲရိပ်သာလမ်းမကြီး၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ညောင်ယပ်ပင်ကြီးမှ အကိုင်းအခက် အရွက်တို့ လေတိုးဝေ့ လှုပ်ရှားယိမ်းနွဲ့နေ၏။

ရွှေဝါရောင် သစ်ရွက်ခြောက်စာလေးများ လေထဲ လွင့်ပျံ့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျမြေခ လဲလျောင်းလျက် နှိချေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လေပြည်အေးစာလေး ခဏတဖြုတ် ရင်ကို တိုးဝေ့သွားလို့ အေးမြမှု တစ်ခဏတာသာ ဖြစ်ပေးရ၏။

အချိန်ရသော အိမ်အောက်ထပ်မှာ စာရေးသူ ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်၍ ဇေယျဝတီဆရာတော် ဦးသီလ၏ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်နည်းစာစောင်ကို ဖတ်ရှုနေရင်း တစ်ရေး

ကျောက်ချိုက်ထပ်တောင်၊ မြောက်ဘက်တောင်၊ ချိုက်ထီးကျိုးခရီးမှ ဖုရစဉ်

www.burmeseclassic.com

▲ ဗဟိုသားချောင်း တောင်ဘက်ကမ်းခြေတွင်

▼ ဗဟိုသားချောင်း မြောက်ဘက်ကမ်းခြေတွင်

မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား၏။

ရဲရိပ်သာလမ်းမကြီးပေါ်မှ ဆိုင်ကယ်စက်သံ ကျယ်လောင်စွာ အသံကြား၍ ရုတ်တရက် လန့်နိုးသွား၏။ မျက်လွှာဖွင့်၍ ပိုးတိုးဝါးတား မှုန်ဝါးစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်မိ၏။

ရဲရိပ်သာလမ်းမပေါ်က အစိမ်းရောင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးပေါ်မှ လူတစ်ဦး လှမ်းခေါ်နေ၏။ ထိုသူကား စာရေးသူ၏ဆရာ ရှေ့နေကြီး ဦးတင်ဦး ဖြစ်၏။

သို့နှင့် ဆရာဦးတင်ဦး၏ အနီးသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံ စကားမေးမြန်း

ပြောဆိုဖြစ်၏။

‘မနက်ဖြန် နံနက်(၅)နာရီ ဗဟိုသားရွာက ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား သွားဖူးကြမယ်မင်းကို ဝါလာခေါ်မယ်’ ဟု ပြောခဲ့၏။

စာရေးသူ၏ ဘဝသက်တမ်း အနှစ်(၆၀)ကျော်ကာလတွင် မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်မှ တန်ခိုးကြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားအား သုံးကြိမ်ဘုရားဖူး ရောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

သို့သော် စာရေးသူ ထားဝယ်ဒေသမှာ မွေးဖွားဇာတိ ဖြစ်သော်လည်း တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်

ခရိုင်၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ သဲချောင်းကြီးကျေးရွာအုပ်စု ဗဟိုသားရွာမှာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိသည့် ရန်အောင်မြင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားအား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရောက်ဘူးသေးပါ။

ဤဘုရားစေတီအား ဖူးမြော်ခွင့်ရရှိအကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အခွင့်အခါ မကြုံခဲ့ပါ။ တစ်နေ့တစ်ချိန်မှာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလူတွေနှင့် ကြုံဆုံခွင့်ရသည့်အခါ ဤဘုရား၊ ဤစေတီကို ဖူးမြော်ရလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်မှု အမြဲကိန်းအောင်းလျက် ရှိပါသည်။

အတိတ်ကံ အကြောင်းတရားဖြစ်သော ပဋ္ဌာန်းဆက်တို့မည်သည် အချိန်တန်လျှင် ပေါ်လာရစမြဲ ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ဆရာဦးတင်ဦးက စာရေးသူအား ဗဟိုသား ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး ပို့ပေးမည်ဆို၍ စိတ်ဆန္ဒလိုရာ ပြည့်ခဲ့လေပြီ။

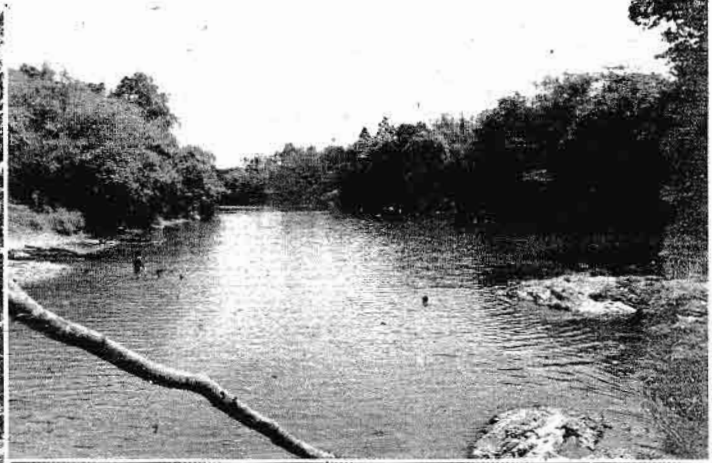
(၁-၅-၂၀၁၆)ရက်နေ့ နံနက်(၅)နာရီအချိန် မိုးထက်အာကာဝယ်ဘော်ငွေရောင် လမျက်ခုံးလင်းလက်ရောင်ဖြာ၍ စာရေးသူ၏ နှိပ်စား အတွင်းလင်းထိန်လျက်ရှိ၏။

ထိုအချိန်အခါ ဆရာဦးတင်ဦး တစ်ယောက် ဘုရားဖူးခရီးသည်များ စုရပ် အိန္ဒြေလွင် အလှပြုပြင်ရေးဆိုင်သို့ သွားရန် သူ၏ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် စာရေးသူအား လာခေါ်၏။

ဘုရားဖူးခရီးသည်များ စုရပ် အိန္ဒြေလွင် အလှပြုပြင်ရေးဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ (LITEACE)ကားတစ်စီး အသင့်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

သို့နှင့် ဗဟိုသား ရန်အောင်မြင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး သွားနိုင်ပုံ ခရီးလမ်းကြောင်းကို စုံစမ်းလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

◆ ဗျတ်ဝိသားချောင်း တံတားကကျခြင်းမြင်ကွင်း
◆ တောင်မြောက် တန်းလျှက်ရှိသော
ကျောက်လုံးထေရီနှစ်သက်ကို ဖူးရဦး
◆ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတောင်ထိပ်သို့ သွားရန်
လှသွားလမ်းကြောင်းနှင့် ကားလမ်းဆုံနေရာ ထွေ့ရဦး

ဗျတ်ဝိသားရွာသည် သရက်ချောင်း ခြံနယ်တွင် တည်ရှိသည်ဟု ဆိုသော် ငြားလည်း တောင်ကုန်း၊ တောင်တန်း၊ တော၊ တောင်လမ်းများကို ဖြတ်လျက် ခဲရာခဲဆစ်သွားရသော ရွာဖြစ်သဖြင့် ရန်အောင်မြင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ဗျတ်ဝိသားရွာ ဝန်းကျင်ဒေသခံများ နှုတ် ရောက်ဖူးသူ နည်းကြောင်း သိ ခို့ရသည်။

ထိုသို့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး သွား ရာတွင် လမ်းကြောင်းပြများအဖြစ် ထပ်ညွှန်းဖြစ်သည့် မောင်ဇော်မျိုး အောင်(ရင်ရွာ)၊ ကိုစိုင်း(ဗျတ်ဝိသား ရွာ) မောင်အောင်သူလင်း(ပန်းတော ချာ)တို့က လမ်းပြဆောင်ရွက်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ထားဝယ်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနမှ ကထိက ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဝေရီ(အငြိမ်းစား)က ပြောပါ သည်။

ဒေသခံလူငယ်များက ခရီးသွား

လမ်းညွှန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရ၍ လမ်းခရီး သွား စိုးရိမ်မှုများ ဖြေလျော့သွားကာ စိတ်ကြည်လင်မှု ဖြစ်ရပါ၏။

ဗျတ်ဝိသား ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး ခရီးကို အိန္ဒြေလွင် အလှပြုပြင်ရေးဆိုင် ရှိရာ ပုံကျွန်းလမ်းမှ စတင် ခရီးထွက် ဖြစ်သည့်အချိန်မှာ နံနက်(၅)နာရီ (၄၅)မိနစ်ရှိပြီ ဖြစ်၏။

ဘုရားဖူးများအား ထားဝယ်-မြိတ်

ကားလမ်း ရှုမြဲလည်ဆွဲရပ် ဓာတ်ဆီ ဆိုင်ပန်းခြံအနီးရှိ သိန်းသန်းစံ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ နံနက်စာအဖြစ် ပိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ အစားအစာများ ဖြင့် ဆရာမဒေါ်ခင်ဝေရီက ကျွေးမွေး ဧည့်ခံမှုပြုပါ၏။

နံနက်(၆း၁၅)နာရီတွင် ထားဝယ်- မြိတ် ကားလမ်းမကြီးအတိုင်း ခရီး ဆက်ရပြန်ပါသည်။ ထားဝယ်မြို့မှ သရက်ချောင်းမြို့၊ ပန်းတောရွာအထိ

▲ အလယ်ဆန်းကို အရှေ့ဘက် ကျောက်မြင့် တောင်ကျောက်မှ မြင်ရစဉ်
မြောက်ဘက်ကျောက်လုံးထေဇီကို မှုရစဉ်

(၁၈)မိုင် ဝေးပါသည်။

လမ်းခရီးတွင် အကောက်အကွေ့ ရှိသော်လည်း လမ်းကောင်းသဖြင့် ခရီးတွင် ပါသည်။ သရက်ချောင်းမြို့၊ ပန်းတောရွာထိပ်ရှိ သံတံတားရောက် တော့ နံနက်(၇)နာရီ ရှိပါပြီ။

လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက် ပေးမည့် မောင်အောင်သူလင်းအား နေအိမ်တွင် ဝင်ခေါ်မှုပြုကာ ဘုရားဖူး ခရီးဆက်သွားပြန်ပါသည်။

သရက်ချောင်းမြို့၊ ပန်းတောရွာ လမ်းဆုံမှ စုံစင်ဖျားရွာ အဝင်လမ်းထိပ် အထိ ထားဝယ်-မြိတ်ကားလမ်း အတိုင်း (၁၅)မိုင်ကျော် ဝေးပါသည်။

လမ်းက ကတ္တရာလမ်းဖြစ်၍ လမ်း ကောင်းသည်ဟု ဆိုငြားသော်လည်း အဖြောင့်ချည်းသက်သက် မဟုတ်ပါ။

အကွေ့အကောက် အတက် အဆင်းများရှိ၍ ကားမောင်းသူအဖို့ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေရန် သတိ မလွတ်ဘဲ မောင်းရ၏။

ကားကို ထားဝယ်-မြိတ်လမ်း အတိုင်း မောင်းနှင်လာရာ (၃၃)မိုင် (၃)ဖာလုံ စုံစင်ဖျားရွာ အဝင်လမ်းသို့

ရောက်လာ၏။

ထားဝယ်-မြိတ် ကားလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက် ကျောက်ခင်းလမ်းအတွင်း သို့ ကွေ့ချိုးမောင်းသွားရ၏။ စုံစင်ဖျား ရွာအဝင်လမ်းဆုံမှ သဲချောင်းကြီးရွာ အထိ ကျောက်ခင်းလမ်း (၄)မိုင် ရှည်ရှိ ၏။

သဲချောင်းကြီး ရွာလယ်အရောက် တွင် လမ်းဆုံတစ်ခု တွေ့ရ၏။ မြောက် ဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားသော လမ်း ကြောင်းသည် ကျောက်မီးသွေး သတ္တု မိုင်းရှိရာ မယ်ကဲရွာသို့သွားသော လမ်းကြောင်းဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန် အရ သိရှိရလေသည်။

ရှေ့စူးစူးသို့ ဆက်သွားသော လမ်းကြောင်းမှာ အလယ်စုရွာနှင့် ဗျတ်ဝိသားရွာသို့ သွားသော လမ်း ကြောင်းဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန် ဆိုင်း ဘုတ်ဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်ကို ကား ပေါ်မှ လျှပ်တစ်ပြက် မြင်လိုက်ရ၏။

သဲချောင်းကြီးရွာသည် ဒူးရင်း၊ မင်းကွတ်၊ နာနတ် စသည့် ဥယျာဉ် ခြံမြေထွက် စားသုံးသီးနှံပင်များနှင့် စက်မှုကုန်ကြမ်း သီးနှံပင်ဖြစ်သည်

ရော်ဘာ၊ ကွမ်းသီးပင် အများဆုံး စိုက်ပျိုး၏။

ကွမ်းသီးပင်ကို အဓိက စိုက်ပျိုး၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသည့် ရွာ တစ်ရွာဖြစ်ကြောင်း တစေ့တစောင်း လေ့လာမှု ပြုရ၏။

သဲချောင်းကြီးကျေးရွာနှင့် အလယ် စုကျေးရွာမှာ (၂)မိုင်ခန့်ဝေး၏။ သဲ ချောင်းကြီးရွာ လွန်လာသောအခါ ရွာစဉ်တန်း ရွာတစ်ရွာဖြစ်သော အလယ်စုရွာကလေးကို ဖြတ်ကျော် မောင်းနှင်သွားရ၏။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ဥယျာဉ် ခြံမြေများအတွင်း အိမ်ရာဆောက် လုပ်နေထိုင်ကြသည့် ရပ်ရွာဒေသဖြစ် ကြောင်း မြင်တွေ့လေ့လာ သိရှိရ၏။

အလယ်စုရွာမှ ဗျတ်ဝိသားရွာသို့ (၂)မိုင်ခန့် ခရီးဆက်သွားရဦးမည်။ အလယ်စုရွာသို့ ဖြတ်ကျော်လာရပြီး တောတောင် ကားလမ်းကွေ့ကို ကား သမားအဖို့ သည်းထိတ်ရင်နိုးစွာ

▲ အလယ်ခန်း၊ သိုလှောင်ခန်း၊ နားထောင်ခန်းကို တွေ့ရစဉ်

◆ တောင်ဘက်အကျောက်လုံး စေတီကို မြေရစဉ်

မောင်းနှင်ရ၏။

အနောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက် ဦးတည်နေသော ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားရာ တောင်ကုန်းဆင်း တစ်နေရာကို ဆင်းသွားရ၏။

မြောက်၊တောင် ဖြောင့်တန်းသော ကားလမ်းတောင်ကုန်းထိပ် အရှေ့ဘက် ကားလမ်းနံဘေး မြေနေရာ၌ "ဗုတ်ဝိသားရွာမှ ကြိုဆိုပါ၏" ဟု ဆိုင်းဘုတ်ကလေးတစ်ခု စိုက်ထူထားသည်ကို ကားပေါ်မှ မြင်လိုက်ရ၏။ ဗုတ်ဝိသားရွာ အဝင်လမ်းသည် ကားတစ်စီးသာသာ သွားလာလို့ရသော အနေအထားရှိ၏။

ရွာအဝင် တောလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်လာရာ တဖြည်းဖြည်း ကားလမ်း အနည်းငယ် ကျယ်လာသည်။ လမ်းအဆစ်ဆစ်လျှောက် ဝါးတော၊ သစ်တောများဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။

ဗုတ်ဝိသားရွာအတွင်း ကားလမ်း

အတိုင်း ဖြတ်သန်းသွားရ၏။ ထိုရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက် ဘောလုံးကွင်းရှိ ရာသီ ရောက်၏။ ဘောလုံးကွင်းမှာ တစ်ဖာလုံခန့် မောင်းလာရ၏။

တောင်ကျချောင်းရေမှာ မင်းဒတ်ချောင်းအတွင်းသို့ ရှေ့နောက်စီးဆင်းနေ၏။ ဗုတ်ဝိသားရွာထွက်ချောင်းကို ရောက်တော့ နံနက်(၈)နာရီ (၁၅)မိနစ်ရှိပြီ။

ဗုတ်ဝိသားချောင်း မြောက်ဘက်ကမ်းနှင့် တောင်ဘက်ကမ်းကို ဖြတ်သန်းသွားလာရန် သစ်သားပေါင်းကူးတံတားကို မြင်ရ၏။

ထိုတံတား ရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် တောင်ကျရေပြေည့်လျှံ ကြည့်လင်လျက် ရှိ၏။ ချောင်းရေထဲ ရေကူးနေကြသူတွေလည်း မြင်ရ၏။

ဘုရားဖူးခရီးသည်များ ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ ချောင်းကမ်းပါးသို့ ဆင်းသွားကြရ၏။ ကားချည်းသက်သက် ပေါင်းကူးတံတားပေါ်မှ ဖြတ်ကူးရ၏။

တောင်ဘက်ချောင်း ကမ်းပါးစပ်သို့ လျှောက်သွားပြီး တောင်ကုန်းပေါ်ဝယ် ကားလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားကြရ၏။

တောင်ကုန်းထိပ် မြေပြန့်နေရာမှ စ၍ ကားကို ဆက်စီးကြရ၏။ မြောက်၊ တောင်ဖြောင့်တန်းနေသော ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်မောင်းလာရာ ဘေးဘီဝဲယာမြင်ကွင်းက တစ်မျိုးထင်ရ၏။

သစ်တော၊ ဝါးတောကြီးများ တွေ့ရ၏။ တောင်တန်းကြီးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ (၂)ဖာလုံခန့် မောင်းနှင်လာသောအခါ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

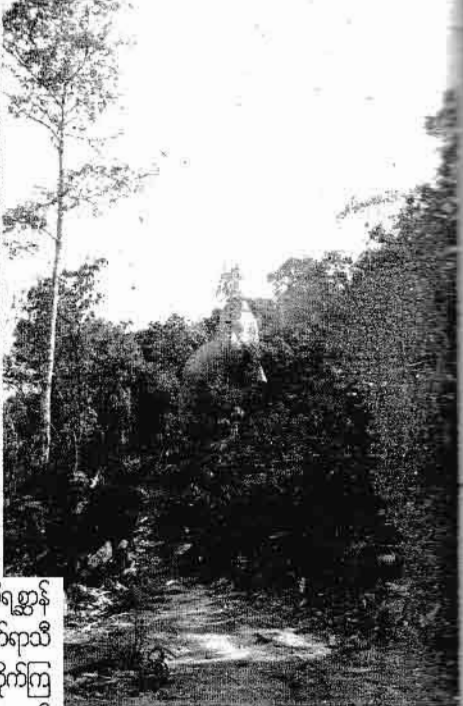
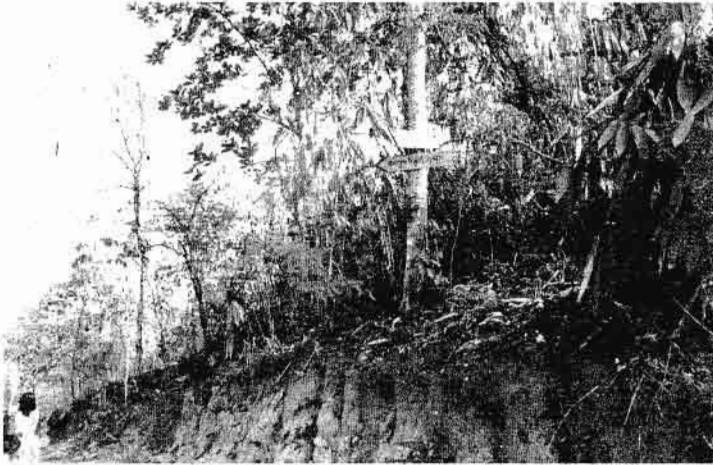
တောင်ခြေကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်မှာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ကိန်းဝပ်တည်ရှိရာ တောင်ထိပ်သို့ သွားနိုင်သည့် လူသွားလမ်းကြောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။

စာရေးသူတို့စီးလာသော ကားကလေးသည် တောင်ဘက်ဦးတည်သော မြေနီကားလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်လာ၏။

တောင်ပေါ် မြေနီကားလမ်းသည် တချို့နေရာတွင် မြေပျော့ကာ သဲဖုန်ထူလျက်ရှိ၏။

သို့နှင့် တောင်တက်လမ်း တံတောင်ဆစ်ချိုးကွေ့နေရာအရောက် သဲဖုန်ထဲ ကားနောက်ဘီး နစ်သွား၏။ ကား

www.burmeseclassic.com

◆ ကျောက်ချိတ်ဘုရားလမ်းညွှန် မြင်တွေ့ရစဉ်

◆ ကျောက်ချိတ်ထပ်အား အထူးမှ လမ်းမြင်ပွဲတွေ့ရစဉ် ◆

သမားသည် စက်အရှိန်မြင့်ပြီး သဲဖုန် မြေထဲမှ ကားဘီးလိုဗွဲတင်သော်လည်း ကားဘီး တက်မလာနိုင်တော့ပါ။

ကားဖြင့် တောင်တက်ခရီးရှေ့ဆက် မသွားနိုင်တော့သဖြင့် ဤနေရာမှာပင် ကားကို ထားရစ်ခဲ့ရလေသည်။ ဘုရား ပူးခရီးသည်များလည်း မြေကျင်ဖြင့် တောင်တက်ခရီး ဆက်ကြရလေ သည်။

စာရေးသူနှင့် ထားဝယ်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သူ ကိုစိုင်းကို စကားတပြောပြောနှင့် တောင်တက်ခရီး နှင်လာကြ၏။

တောင်တက်လမ်း တစ်နေရာ အရောက်တွင် လက်ယာဘက် တောင် ကုန်းသစ်တောများအတွင်း ဝါးတော များ တောမီးလောင်ကျွမ်းထားတာ မြင်ရ၏။

'ဟိုမှာကြည့်...ပြေကြီးတစ်ကောင် လမ်း ဖြတ်ကုသွားထားတာ အရာထပ်ကျန်ရစ်နေ တာ၊ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းဆင်းမှာ ပဲ ပြေကြီးရဲ့ အပြီးပိုင်းအရာ ထပ်ကျန်ရစ် ခဲ့တာ၊ ညက ဧရာမ ပြေကြီးတစ်ကောင် လမ်းဖြတ်သန်းသွားခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဤတောင်ကြုံတော့မှာ သားရဲတိရစ္ဆာန် တွေ ပေါတယ်။ ဆောင်းဦးပေါက်ရာလီ ရောက်တဲ့အခါ ဝံတွေဟာ မိတ်လိုက်ကြ တယ်။ ဒီချိန်မှာ ကျွန်တော့်ခြံရှိရာ ဒီတောင် ပေါ်လို့ မတက်တော့ပါဘူး။

တောင်ခြေရွာထဲက လူတွေလဲ အထက် အန္တရာယ်ဖိနပ်ရဲ့တောင်ပေါ်တက်ပြီး လဲ အလုပ်မလုပ်ကြတော့ပါဘူး။

လို့ ကိုစိုင်းက သူ့၏ တောတောင် တွင်းအတွေ့အကြုံကို ပြောပြ၏။

ဤသို့ဖြင့် တောင်ပေါ်ခရီးဆက်ခဲ့ ကြရာ ကျိုက်ထီးရိုးတောင် အလယ် စခန်းသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ကြပါ သည်။

'ဟိုမှာ မြင်နေတာ နားနေရပ်ပဲ' ဒီကို အရင်သွားကြမယ် ဆရာ၊ ပြီးမှ တောင်ပေါ်တစ်ခွင် လေ့လာကြ တာပေါ့'

ခရီးတစ်ထောက် နားလိုသူများ အတွက် အဆင်ပြေနိုင်သောနေရာ ဟောင်းတစ်နေရာအဖြစ် ရှိလေသည်။

အလယ်စခန်း တောင်ကုန်းဆင်း တစ်နေရာရှိ နားနေရပ်ခရီးသို့ သွားကြ ပါသည်။ နားနေရပ် အလှူဒါယကာ

သည် ဦးနောင်မဲ(ဗျတ်ဝိသားရွာ) ဖြစ် ကြောင်း သိရှိရ၏။

ဇရပ်ရှေ့အနောက်ဘက် မျက်နှာ စာတွင် လမ်းခွဲလေးကို တွေ့ရ၏။ လမ်းခွဲအဝင် လက်ယာဘက် လမ်း နံဘေးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင် အမြင့်နေရာ၌ "ကျောက်ချိတ်စေတီ" ဟူ၍ လမ်း ညွှန်ပြထား၏။

မြက်တောများ ပေါက်ရောက်နေ သော လူသွားလမ်းကြောင်းအတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ကိုက်(၁၀၀)ခန့် လမ်းလျှောက် ဝင်သွားသောအခါ တောင်စောင်းလျှိုမြောင် ချိုင့်ဝှမ်း အတွင်း ကျောက်လုံးကြီးနှစ်လုံးပေါ် စေတီတည်ထားတာ ပူးတွေ့ရ၏။ စေတီနှစ်ဆူသည် မြောက်တောင် တန်းလျက် ကိန်းဝပ်လျက်ရှိ၏။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဖာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနက်ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ့. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

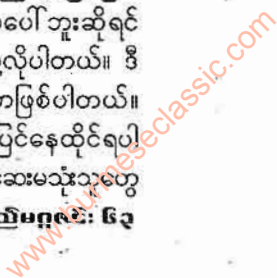
“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ် ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

ကြော်ငြာရှင်ပြုချက်အမှတ် - ၈ဆဝက(စာနယ်ဇင်း)(၁၁/၂၁၂၁)

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ် ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိမ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟူသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

ဆံတော်စဉ်

ဖြင်းနှုတ်သူများ

ထံတော်ပါးဆီသို့ (၅)

ထက်ဝင်ကျော့

ယခင်လမှ အဆက်

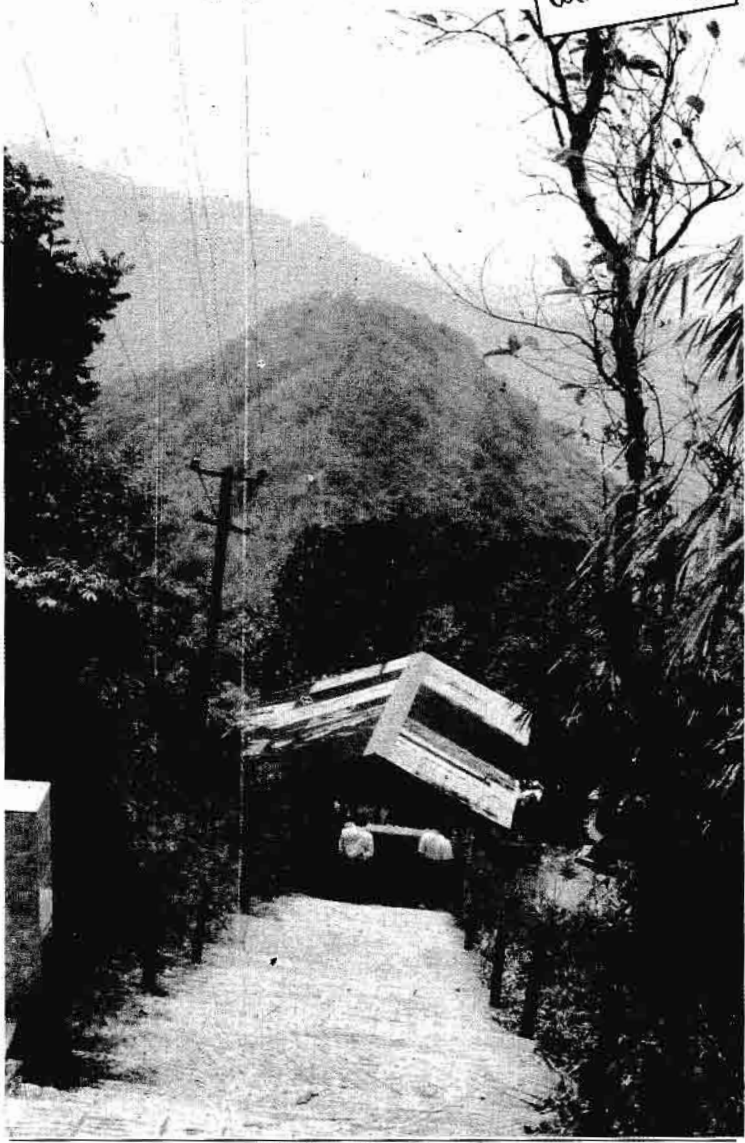
သင်္ကန်းလှန်းတောင်

သံရေကန်မှ တောင်ယွန်းယွန်းတွင် သင်္ကန်းလှန်းတောင်ရှိသည်။ [ပုံ-၃၆] သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၆ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ သာသနာပြုရန် ကြံ ရောက်လာကြသည့် သောဏ၊ဥတ္တရ ဟောထေရ် အမှူးရှိသော ရဟန္တာ ငါးပါးတို့သည် ရာဇာဓိပတိ၏ တောင်းပန်မှုအရ သထုံမြို့ဟောင်း မူလနေရာရှိ “ရွှေစာရံ” စေတီအား ပြန်လည်ဖော်ထုတ် မွမ်းမံပြီးနောက် ဇင်းကျိုက်တောင်သို့ ကြွရောက်ကြရာ ဤတောင်ထက်၌ သင်္ကန်းလှန်းခုံကြံ သဖြင့် သင်္ကန်းလှန်းတောင်ဟု တွင်သည် ဆို၏။

လေမင်းမြစ်၊ ဆီမင်းမြစ်၊ ဝိဇ္ဇာဂမုန်း ထေညို ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ ပေါများ၏။ အိမ်တစ်ဆောင်ခန့် ကြီးမားသော ဝါးပျော်ငရုတ်ပင်ကြီး၊ အမွှာရ သရက်ပင်ကဲ့သို့ ထူးဆန်းသည့် သစ်ပင်များလည်း တွေ့နိုင်သည် ဆို၏။

ထို ထူးဆန်းသောသစ်ပင်များသည် နုသုတောင်၏ တောင်ဘက်နှင့် ကုလားမတောင်တို့၌ ပေါက်ရောက်ကာ အကြောင်းသင့်သူ အနည်းငယ်သာ တွေ့မြင်ရသည့် ဂမ္ဘီရဆန်သော သစ်ပင်များ ဖြစ်ကြသည်။

သင်္ကန်းလှန်း တောင်ထိပ်တွင်

◆ ပုံ(၃၆) သင်္ကန်းလှန်းတောင်

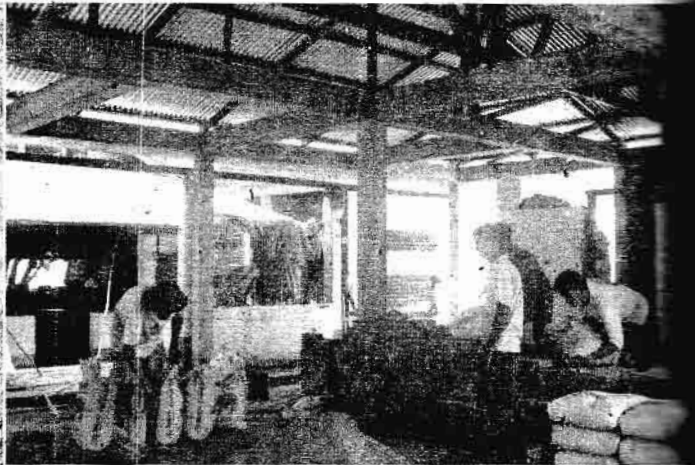
သာသနာပြု ရဟန္တာငါးပါး အဓိဋ္ဌာန်ပြု တည်ထားခဲ့သော စေတီတစ်ဆူရှိကာ မွေစေတီမင်း အစရှိသည့် နှောင်းခေတ်

ကုသိုလ်ရှင်များ မွမ်းမံခဲ့ကြသဖြင့် သပ္ပာယ်စွာ ဖူးတွေ့နိုင်ပေသည်။

နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၅

ကုလားမတောင်

▶ ပုံ(၃၀) အသစ်ဆောက်လုပ်နေသည့် တိုက်အုပ်

◀ ပုံ(၃၁) နွမ်းထားသော သံတောန်လိပ်စု

ဤတောင်ကို အမှီပြုကာ သံထုံမြို့နယ်အစပ် ကတွန်း၊ က၊တိုက် တောင်ထွတ်များမှအစ ကျွဲခြံအထိ တောင်တန်းအစဉ်ကို ကုလားမတောင်တန်းဟု ခေါ်တွင်သတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကုလားမတောင်သည် သက်န်းလှန်းတောင်၏ အရှေ့တောင်၌ ရှိ၍ အမျိုးသမီး(ကုလားမ)တစ်ဦး လှဲအိပ်နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ မြောက်သို့ ခြေဆင်းထားကာ ဦးခေါင်းပိုင်းသည် အုတ္တံတားအတွင်းရွာ၌ အဆုံးသတ်သည်။

မျက်နှာပုံစံ အထက်ရှိ ကုလားမနှာခေါင်းခေါ် တောင်ထွတ်သည် ပေ (၃၀၂၆) အမြင့်ရှိ၍ စင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်တည်ရာ တောင်ထွတ်ထက် (၄)ပေ ပို၍မြင့်မားသည်။ စစ်တောင်းနှင့် သံလွင်အကြား အမြင့်ဆုံးနေရာ ဖြစ်

သည်။ စေတီပုထိုး မရှိပါ။ တောင်ထိပ်မြေပြင် ကျဉ်းမြောင်းလှ၍ အစဉ်အမြဲ လေတဟူးဟူးနှင့် အသည်းအေးစရာ နေရာကလေး ဖြစ်သည်။ သဘာဝ ကျောက်စွန်းများကို အမှီပြုကာ လေးဖက်တွား၍ တက်ဆင်းရလေသည်။

ကုလားမတောင်ပေါ်သို့ အုတ္တံတားအပြင်ရွာ၏ မြောက်ဘက်မှ တောင်ဆိတ်ရပ်လမ်း(လမ်းပြေသည်) အလယ်မှ သရဖီလမ်း(ပတ်စောက်၍ ထင်း၊ ဝါးများ လျှောတိုက် မျောချသော လမ်းဖြစ်ရာ အောက်ခံမြေသား မညီမညာနှင့် အခြေမခိုင်သော ကျောက်တုံးများရှိသည်။ အဆင်းအတွက် သာ အသုံးပြုကြသည်။) တောင်ဘက် အုတ္တံတားအတွင်းရွာ အနီးမှ ဦးခေါင်းလမ်းဟူ၍ လမ်းသုံးသွယ်ဖြင့် ခြေကျင် တက်ဆင်းနိုင်သည်။

ဦးခေါင်းလမ်းကား အတက်အဆင်းကြမ်း၍ ထင်းရှာ၊ မှိုရှာသူများ အသုံးပြုကြသည်။ ဆေးမြင်းခွာပင်နှင့် မုန်တိုင်းပင်(နဂါးမောက်ပင်) တို့ကို ပေါများစွာ တွေ့ရ၏။

ကုလားမတောင်ကား ဆေးတောင်ဖြစ်၍ ပရဆေးပင် ပေါများ၏။ ကွမ်းကျင်သော ဆေးမှအိုးများအတွက် ရတနာသိုက်ကြီးဖြစ်သည်။ သာဓနိပရဆေးပင်များအပြင် ရှားပါးသော ဆေးပင် များစွာရှိ၏။

ဥပမာ မြက်ခြောက်ပုံစံဖြစ်သော်လည်း ရေနွေးဆူဆူတွင် နှစ်လိုက်ပါက စိမ်းလမ်းလာသော “ဘိုးတော်သက် ရှည်ပင်”၊ ရှမ်းကျောက်ကင်းကောင်ခေါ် “ဆေးကင်းခြေ” ပင် (အပင်အနံ့သည် ငါးညှိနံ့ရှိ၏)...

စိမ်းစားဥသဏ္ဍာန် အမြစ်ဥများရှိသော ဝိဇ္ဇာကမုန်းပင်၊ အရွက်ကို ခြေမွှေသော်လည်း မတွန့်မကြေသည့် ဆေးသားရေနွယ်ပင်၊ ဓားဖြင့်ခုတ်ပိုင်းပါက ကျားလက်သည်းကွက်သဏ္ဍာန် ပေါ်နေသည့် ကျားမနိုင်ပင်...

သောက်ရေသန့် ထွက်ရှိသော ပျံလွှားနွယ် (ခေါ်) လေမင်းနွယ်ပင် [ထိုနွယ်ပင် တစ်လံခန့်ကို ခုတ်ပိုင်း၍ ခံယူပါက ရေ (၄၀၀)ml (ရေသန့်အငါးပုံနှစ်ပုံ)ခန့် ရရှိနိုင်သည်။]

www.burmeseclassic.com

တောင်ပေါ်တွင် “အဘွားခုတင်” သို့ “ကုလားမခုတင်” ဟု ခေါ်ကြသည့် ကျောက်ဖျာတစ်ချပ် ရှိသည်။ ပကတိခုတင်။ လူတစ်ယောက် အိပ်ခုတင်အရွယ်ရှိ၍ ခေါင်းရင်း၌ ခေါင်းအုံးပမာ မိုးမောက်နေသည်။

ယင်း၏အနီးတွင် သဘာဝကျောက် လိုဏ်ဂူနှစ်ခုရှိသည်။ တောင်ဘက် မျက်နှာမူသော လိုဏ်ဂူမှာ အနည်းငယ်ကျဉ်း၍ လူသုံးဦးမျှ ထိုင်နေနိုင်၏။

အနောက်ဘက်လှည့်သော ဂူကား ကျယ်ဝန်း၏။ (၁၀)ပေ ပတ်လည်ခန့် ရှိပေမည်။ ကုလားမတောင်ထက်၌ ရာသီမရွေး ချမ်းအေးလှသည်။ နွေခေါင်ခေါင်ကာလ ဖြစ်သော်လည်း မွန်းလွဲသုံးနာရီကျော်လျှင် စိမ့်၍ အေးလာသည်။

မိုးနှင့် ဆောင်းရာသီ၌ကား ဆိုဖွယ် မရှိပေ။ သို့သော် အနောက်လှည့်လိုဏ် အတွင်း၌မူ နွေးထွေးစွာ နေထိုင် အိပ်စက်နိုင်လေသည်။

ယင်းနေရာ၌ **တောင်လျှောက် ဦးပွင်း အရှင်ဉာဏ သီတင်းသုံး ကာ** စေတီပုထိုးများ တည်လုပ်လျက် သာသနာပြုနေသည်မှာ နှစ်(၂၀)နီးပါး ခန့် ရှိပေမည်။ [၁၉၉၆ ခုနှစ်ခန့်က ကြွရောက်သည်ဟု မှန်းဆရ၏။]

“တောင်လျှောက်ဦးပွင်း” ဟု သည်ကား လူသူကင်းရှင်းသော တောင်တန်းများ၌သာ ခြေကျင် လျှောက်၍ လှည့်လည်အားထုတ်တော် မူသော ရဟန်းတော် ဖြစ်သည်။

မဖြစ်မနေ ကိစ္စများမှလွဲ၍ ဆွမ်း ကိစ္စအပါအဝင် သာရေးနာရေး စသည် အကြောင်းပြု၍ ခြံရွာများသို့ ကြွရောက်လေ့ မရှိကြပေ။ အလွန် ခြိုးခြံသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ဖူးမြော်ရ

▲ (အရှင်) တာမာရ်တော် ဝိုင်တာမာရ်တော်မှ အထက်စီမြင်ကွင်း

သည်တွင် သိရှိသမျှကို ကောင်းစွာ မိန့်ကြားကူညီတော်မူသည်။ ပူဇော်ရန် ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် တောင်းရာ၌ ခွင့်ပြု၏။ သို့သော် စာနယ်ဇင်းများ၌ ဖော်ပြခြင်း မပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံတော်မူလေသည်။ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ရွာမိသာကျေးရွာ၊ ရွှေသိမ်တော် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်သည် ပုံလွန်သည်မှာ (၁၅)နှစ်ခန့် ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ကလာပ် မပုပ်သိုးဘဲ ခြေလက်များ ကွေးဆန့်၍ရ၏။

ထိုဆရာတော်အား သွားရောက် ဖူးမြော် ပူဇော်သောအခါ ထေရုပ္ပတ္တိတွင် **ပေါင်မြို့နယ်၊ ကုလားမတောင် သို့ မကြာခဏ ကြွတော်မူကြောင်း ဖတ်ရှုရသည်။**

ကုလားမတောင် ဦးပွင်း အရှင်ဉာဏနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း သိရ၍ မည်သည့်အကြောင်း ရင်းခံရှိသည်ကို စုံစမ်း၍မရခဲ့ချေ။ ဦးဉာဏကလည်း မည်သို့မျှ မိန့်တော်မူခြင်း မရှိဟု ဖူးမြော်ကြသူတို့က ပြောပြကြလေသည်။

ကုလားမတောင်၊ သရဖီလမ်း အဆင်း လေးပုံတစ်ပုံခန့်(လမ်း၏

တောင်ဘက်)တွင် ကျောက်လိုဏ်ဂူ တစ်ခုရှိ၍ အလျားမှောက်၍ ဝင်ရ၏။ အလင်းရောင်မရှိ မှောင်မည်းနေကာ ဝါးတစ်ရိုက်ခန့် အကွာတွင် လူတစ်ရပ်ခန့် မြင့်မားသည်။ အကျယ်ကား လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်ဆုံး ရှိ၏။ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်ချည်းသာ မြင်ရသည်။ ရေစီးသံများ ကြားနေရကာ လေဝင်လေထွက် မျှတသဖြင့် မြေအောက် ရေစီးကြောင်း(မြေအောက် စိမ့်စမ်း) ရှိသည်ဟု ယူဆရသည်။

ကျောက်ဆောင်များမှာ ရာပေလွှင့်ပုံ သဏ္ဍာန်၊ ခုတင်ညောင်စောင်းပုံ သဏ္ဍာန်၊ စားပွဲပုံသဏ္ဍာန် စသည်ဖြင့် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ရှေးဘုရင်ခေတ်ကာလက စစ်ဘေးရှောင် ပုန်းခိုကြသော “မင်းပုန်းဂူ” ဖြစ်သည်ဆိုကြလေသည်။

ယခုအခါ မြန်မာ့တပ်မတော် အမြောက်တပ်မှ ကုလားမတောင် ထက်၌ စခန်းချထားသဖြင့် အင်တေခင်း တောင်တက်ကားလမ်းများ ဖောက်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း သိရှိရ၏။ မကြာမီ သက်သောင့်သက်သာ တက်ရောက် လေ့လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု

www.burmeseclassic.com

● ပုံ(၄၀) ဘားမဲ့ကုန်းတော်အနီးမှ ထောင်သစ်လမ်း

မျှော်လင့်မိသည်။

သံရေကန်လှိုဏ်ဂူ

သံရေကန်၏ အရှေ့ဘက် တောင်ခါးပန်းကိုပတ်၍ မြောက်ဘက်ဆီသို့ အနည်းငယ် သွားပါက ကျောက်တောင်နံရံ၌ သဘာဝလိုဏ်ဂူတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ သံရေကန်အနီး၌ ရှိသဖြင့် “သံရေကန်လိုဏ်ဂူ” ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။ [ပုံ-၃၇]

ဤဂူတွင် သက်တော်(၆၀)ခန့်ရှိ ဆရာတော် ဦးသောဘိတ သီတင်းသုံးကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များမှ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့်အထိ နှစ်ပေါင်း(၂၀)မျှ သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

တောင်အနွဲ့ ကျွမ်းကျင်သော ကိုရင်ကလေး၏ ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ **ကျောက်ဂူဆရာတော်**ဟု ခေါ်ကြသည်။

မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော် ရဟန်းဘောင်ဝင်ခါစ ဇင်းကျိုက်တောင်တွင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ၌ ဤဆရာတော်အားလည်း ပူးမြော်ခဲ့ရကြောင်း သူ၏ မှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော် ဇင်းကျိုက်တောင်တွင် သာသနာပြု

သောအခါ လူသူစည်ကားရာကို ရှောင်ရှားလေ့ရှိသော ကျောက်ဂူဆရာတော်သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းကြွသွားလေသည်။

ယခုအခါ ထိုကျောက်ဂူအဝမျက်နှာစာ၌ အုတ်အင်္ကျေဖြင့် ကာရံ၍ မွမ်းမံပြုပြင်ထားသည်။ သီတင်းသုံးသော ရသေ့၊ ရဟန်းကား မရှိဟု သိရ၏။

လှိုင်အားကုသိုလ်ရှင်များ

ယင်းနောက်တွင် လိုက်ပါကူညီပေးသော ဦးပုလဲစိန်တို့က အချိန်လွန်ပြီဖြစ်၍ ထမင်းစားသွားပါဟု ဆိုကာ အတင်းပင် ခူးခပ်တည်ခင်းသည်။ သူတို့၏ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် ငါးပိရည်တို့စရာနှင့် မွန်ရိုးရာထမင်းဟင်းကို မြည်းစမ်းဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံး ဆယ်ဦးခန့်ရှိ၍ အသက် (၃၀)မှ (၆၀)အတွင်း ဖြစ်ကြသည်။ [ပုံ-၃၈] သံရေကန်ကုန်းတော်၌ အုတ်တိုက်ရေပ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မူလရေပုံမှာ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ပြီဖြစ်၍ ယိုယွင်းပျက်စီးနေရာ

အများထည့်ဝင်ငွေဖြင့် ဇင်းကျိုက်ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်း အသစ်က ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြသည်။

အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေစသည်တို့ကို ပန်းကုန်းတောင် တစ်ကားလမ်းမှ ကားဖြင့် သယ်၍ ဝိဇ္ဇာညီနောင်ကုန်းတော်အခြေ၌ အထမ်းသမား ငှားရသည်။

ပန်းရန်ဆရာများကား ဝတ်အသင်းများဖြစ်ကြ၍ ကိုယ်ပိုင်လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် အားလပ်သော ဤကာလမျိုး၌ လုပ်အား ဒါနပြုလုပ် ကုသိုလ်မှုကြိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကိစ္စပေါ်ပေါက်ပါက အားလပ်သူများက အစားထိုးဝင်ရောက်ပေးကြသည်။

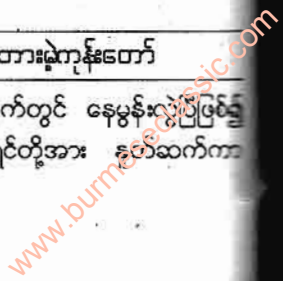
ဤကဲ့သို့ လုပ်အားခမယူဘဲ ဇိနိစရိတ်ဖြင့် လာရောက် ကုသိုလ်မှုကြိုသည်မှာ ချစ်စဖွယ်ခလေ့ ဖြစ်သည်။ အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်း မုတ္တမတောင်တန်း “**ရွားလပို့**” တောင်ထက်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓဉာဏရသေ့ပူဇော်သည့် ဆံတော်ရှင် စေတီ၌လည်း ဤကဲ့သို့လုပ်အားဒါန အဖွဲ့များကို မကြာခဏ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

တတ်အားသရွေ့ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြသော ငွေပမာဏအရ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေများ ဝယ်ယူသယ်ဆောင်ကာ စောင်းတန်းလှေကားများ၊ နားနေရေပများ ပြုလုပ်လှူဒါန်းလေ့ ရှိကြသည်။

နွေရာသီ လယ်ယာသိမ်း၍ အလုပ်နားချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးချကြခြင်း ဖြစ်လေရာ သာဓုအနုမောဒနာ ပြုပေသည်။

ဘားမဲ့ကုန်းတော်

ထို့နောက်တွင် နေ့မွန်းလွဲပြီဖြစ်၍ လုပ်အားရှင်တို့အား နှုတ်ဆက်ကာ

သံရေကန် မှ “စိုင်တမော့” အဆင်း
လမ်းအတိုင်း ဆင်းသက်ခဲ့သည်။

တောင်တက်ကျွမ်းကျင်သော စိုင်
သတ္တဝါတို့ပင် မော့ကြည့်ရလောက်
အောင် မြင့်မားမတ်စောက်သဖြင့်
“စိုင်တမော့” ဟု ခေါ်သည်ဆို၏။

နံဘေးနှစ်ဖက်၌ သံပိုက်တန်းများ
အမှီအတွယ်ပြုရန် တပ်ဆင်ပေးထား
သည်။ အဆင်းလှေကားထစ် ကုန်
အောင် မမြင်ရဘဲ အောက်ခြေရှိ
တောင်ခုလတ်၊ ဘားမဲ့ကုန်းတော်ကို
သာမြင်ရ၏။ [ပုံ-၃၉]

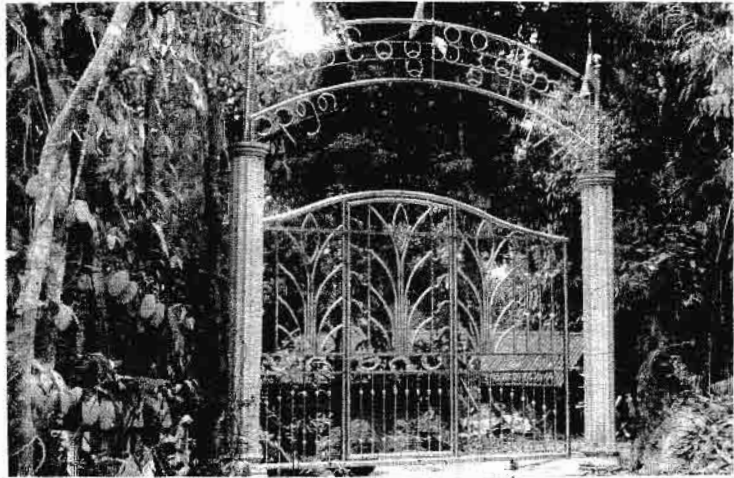
ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်မှန်မှ တောင်တက်
ကားလမ်းအသစ်စင်း ဖောက်လုပ်
လျက်ရှိရာ ဘားမဲ့ကုန်းတော်ကို ကျော်
လွန်ပြီးစီးနှင့်သည်ကို တွေ့ရ၏။

သက်န်းလှန်းတောင်ဘက်မှ ပတ်
ကာ သံရေကန် ကုန်းတော်အခြေသို့
တိုင် ကားလမ်း ဖောက်လုပ်နေသည်
ဟုသိရ၏။ ဤလမ်းသည် “ပန်းကုန်း”
လမ်းထက် ခရီးတို၍ ပိုမိုမတ်စောက်
လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသည်။ [ပုံ-၄၀]

နေပူပြင်းလှသဖြင့် တောင်ဝေး၊
သံတန်းတို့ကို အားပြုကာ တစ်နာရီခန့်
ဆင်းသက်လေမှ ဘားမဲ့ကုန်း တောင်
ခုလတ်သို့ရောက်သည်။ ဦးစွာ တွေ့ရ
သည်အား [ပုံ-၄၁၊ ၄၂] “အောင်ဓမ္မ
ရိပ်သာ” ဖြစ်သည်။ “အဘအောင်”
အမည်ရှိ တောမှီရသေ့ကြီးတစ်ပါး
ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာနေရာ ဖြစ်
သည်။

အဆင့်မြင့်အရာရှိတစ်ဦး အဖြစ်မှ
အနားယူသောအခါ ဝိုင်ဆိုင်မှုအားလုံး
ကို စွန့်လွှတ်၍ ဤနေရာ၌ တော
ထွတ်ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ စရဏကျင့်စဉ်
စခန်း ပေါက်မြောက်ပြီးသူဟု ယူဆရ
သည်။

တပည့်ဒါယကာတို့ လျှောက်ထား

▲ ပုံ(၄၁) အောင်ဓမ္မရိပ်သာ အဝင်ပုဒ်

လာသော လောကီအခက်အခဲများကို
ကူညီဖြေရှင်းပေးလေ့ရှိသည်။ ငွေကြေး
အလှူခံခြင်း၊ သုံးစွဲခြင်း မရှိပေ။

ကျွန်ုပ်မိသားစုသည်လည်း အဘ
အောင်၏ အကူအညီဖြင့် လောကဓံ
အဆိုးတရားတစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့
ကြသည်။ အဘအောင်သည် လွန်ခဲ့
သော (၁၀)နှစ်ခန့်(၂၀၀၆ ခုနှစ်ခန့်)
တွင်ပင် ခန္ဓာဝန်ကို စွန့်ခွာသွားလေ
ပြီဖြစ်သည်။

တပည့်ဒါယကာများနှင့် ရဟန်း
တော်အချို့က အောင်ဓမ္မရိပ်သာကို
ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်
လျက်ရှိ၏။

ရိပ်သာရှေ့ ရေအိုးစင်၌ ရေသောက်
ကာ အတန်ကြာ နားနေသော်လည်း
ဝင်းတံခါးပိတ်လျက် လူသူအရိပ်
အရောင် မမြင်ရပေ။ နေ့ဆွမ်းကိစ္စ
ပြီးစီး၍ ခေတ္တကျိန်းစက်နားနေကြဟန်
ရှိပေသည်။

ယင်းမှ တောင်ပတ်ကားလမ်း
အတိုင်းဆက်၍ ဘားမဲ့ကုန်းတော်
အလယ်သို့ရောက်၏။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်
ခန့်က လာရောက်လေ့လာစဉ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာစတ်

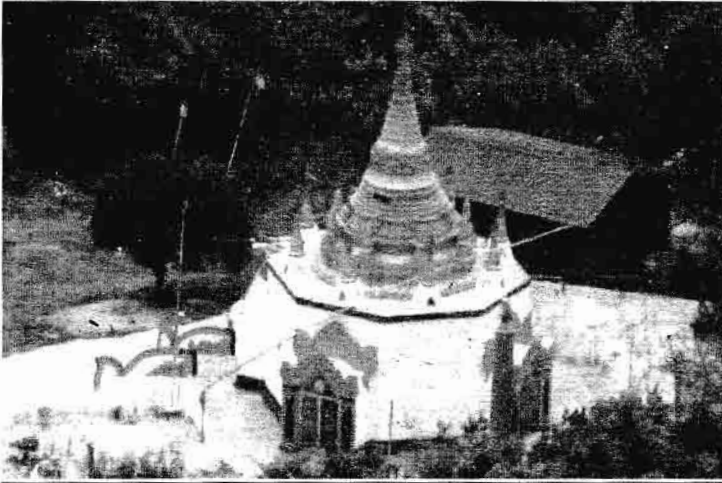
သူများကောင်းမှု စေတီငယ်နှစ်ခု
ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ယခုမူ
ရှာမတွေ့တော့ချေ။

ခုံထည်သော စေတီကြီးများနှင့်
သာသနိက အဆောက်အအုံများ
ပေါ်ပေါက်ဖြစ်တည်နေသည်ကို တွေ့ရ
၏။

အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာရန်
ဝင်းတံခါး [ပုံ-၄၃] အနီးသို့ ကပ်မိရာ
တွင် လူသူအရိပ်အခြည် မမြင်ရသော်
လည်း ကြီးမားလှသည့် အင်းစပ်ခွေး
ကြီးလေးကောင်က ဒေါသတကြီး
ဟိန်းဟောက်ကာ ပြိုင်တူပြေးလာကြ
သည်။ တောင်အောက်သို့ သုတ်ခြေ
တင်ခဲ့ရသည်။

“ခွေးဆိုတာ ဘယ်လောက်မိုးမိုး
အုပ်တောင့်ရင် ကိုက်သကွ” ဟု
လူကြီးသူမတို့ ပြောကြားခဲ့သောကြောင့်
ဖြစ်သည်။ [ထိုအကြောင်းကို တောင်
ခြေအရောက်တွင် သတ္တဌာန
သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဦးနန္ဒ
(ဦးထွန်းရွှေ)နှင့် စကားစပ်မိသော
အခါ ဤသို့ ဆို၏။

“အေးကွ... ကိုက်မိရင် သက်သာ
မှာ မဟုတ်ဘူး။ တောင်ကကြီးပြီး

● ပုံ(၄၂) ကောင်းဆူရိပ်သာ ထော်

● ပုံ(၄၃) ဘားမဲ့ကုန်းမှ မုန့်ဗြဲတစ်ခု

လူသူပြတ်လပ်တော့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ကအစ လုံခြုံရအောင် မွေးထားကြ တယ် ထင်ပါရဲ့။

တောင်တက်လမ်း တစ်လျှောက်မှာ သာသနာပြုအဖွဲ့တွေ အခြေစိုက်နေ လာကြလို့ လူနေ စည်ကားပေမယ့် မုံရွေးကြေးမုံ ရွှေမြင်တင်တောင်နဲ့ စာရင် နယ်မြေကျယ်လွန်းတယ်။ အနေ စိမ်းနေကြသေးတာပေါ့။ ပွဲတော်ချိန် မှသာ ဝင်ဖူးနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်” ဟူ၏။]

“ဘားမဲ့ကုန်း”ဟု ခေါ်ကြသည့် တောင်ခုလတ်မှာ ဘားမဲ့ဆရာတော် ၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြီး သီတင်းသုံး၍ ကျင့်ကြံအားထုတ် ခဲ့ရာ နေရာဖြစ်သည်။ ကျောင်းဇရပ် လိုဏ်ဥမင်တို့ သီးခြားမရှိပါ။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် ဇင်းကျိုက် ရွာခံ ကုသိုလ်ရှင်များ စုပေါင်း မြေရှင်း ချဲ့ရှင်းကာ မူလအထိမ်းအမှတ် စေတီ ငယ်ကို မွမ်းမံပြုပြင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူများ ကောင်းမှုအဖြစ် စာတည်းချုပ်က စေတီငယ်နှစ်ဆူ လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့သည်။

ရပ်နီးရပ်ဝေး ကုသိုလ်ရှင်များ ကောင်းမှုဖြင့် ဘားမဲ့ကုန်းတော်ဟူ၍

နေရာသွတ်သတ်မှတ်မှတ်ဖြင့် ပြန်လည် ပေါ်ထွန်းလာသည်။

ဘားမဲ့ ဆရာတော်ကြီးသည် လောကီ၊လောကုတ္တရာ စွယ်စုံ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရာ ဆရာတော်၏ တတ်ပစ္စည်းများလည်း ရရှိကြသည် ဆို၏။

ဘားမဲ့ဆရာတော်

ဟံသာဝတီမင်း လက်အောက်ခံ မုတ္တမနယ်(ယခု သထုံခရိုင်)တွင် ကျော် ကြားသော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ် သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၄၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၁)ရက်နေ့ တွင် ဟံသာဝတီထီးနန်းရှင် ဘုရင့် နောင်မင်းကြီး နတ်ရွာစံလေရာ လဆုတ်(၅)ရက်နေ့တွင် သားတော် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ ငါးဆူဒါယကာမင်း နန်းတက်သည်။

ထိုမင်းသည် ၉၅၅ ခုနှစ်တွင် လူတို့ မင်းတိုင်း (မင်းမူထမ်းရမည်)ကို ကြောက်၍ ရဟန်းဝတ်ကြသည်ဟု အထင်တော်ရှိသဖြင့် ရဟန်းတို့ ကျင်ဝတ်သိက္ခာနှင့်အညီ မကျင့်ဟူ၍ စိစစ်စေသည်။

ဘားမဲ့ဆရာတော်၊ ဘားတမော့ ဆရာတော်တို့ကို (တပည့်သာဝက ပရိသတ်များလှသဖြင့်)လည်း ယုံကြည် တော်မမူ၍ ညောင်ရမ်းသို့ ပို့စေသည်။ အချို့သော မွန်ရဟန်းတို့ကိုလည်း အင်းဝ စစ်ကိုင်း၊ ရှမ်းပြည်သို့ အသီးသီး ပို့ရ၏။

[မှန်နန်းမဟာရာဇဝင် ၈၁-၆၁၆]

ရှေ့လ ဆက်ပတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

အဘအောင်မင်းခေါင်၏

ဂါထာစဉ်ပုဒ်

ပုပ္ပါးတောင် ရွှေမကျည်းတော
စခန်းတွင် ကျင်းပခဲ့သော အဘ
အောင်မင်းခေါင်၏ တစ်ကျော့ပြန်
အကန်တော့ခွဲပွဲကြီးတွင် အဘ
ဦးမေဓာဝီ (ရွှေမကျည်းတော)မှ
အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဂါထာ

တစ်ပုဒ်ကို ထုတ်ဖော်ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။
ဂါထာ ပေါ်ပေါက်လာပုံမှာ
သဒ္ဓမ္မောဒယဆရာတော်ကြီး ဂျပန်
ကင်ပေတိုင်များ၏ ဖမ်းသီးစွပ်စွဲခံ
နေရချိန်တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်
မှ ကြွရောက်ပြီး...

'အရှင်ဘုရား ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပါ
တုရား'
ဟု တင်လျှောက်ခဲ့ကြောင်း ဆရာ
တော်ကြီးမှ...

'ဒကာကြီးက ဘယ်သူလဲ'
ဟု မေးသောအခါ...
'တပည့်တော် ဦးမင်းခေါင်ပါတုရား'

ဟု တင်လျှောက် ပျောက်ကွယ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးလည်း ဂါထာ
တော်ကို ရွတ်ဆိုပြီး အချိန်ပိုင်းအတွင်း
အသက်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ကြောင်း၊
အဘဦးမေဓာဝီမှ အမိန့်ရှိပါသည်။

ဂါထာတော်မှာ...

အမှက် စတုရော ဝိဇ္ဇာ
ဒီဃာယုက ယဟိဒ္ဓိကာ၊
ပါလယန္တု သဟ သိဒ္ဓေဟိ
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယား။

ဇိနောမေ အေတု ဣစ္ဆိတံ၊
စိရံ တိဋ္ဌတု မေအာယု၊
လာတံ လာတု မေ သဒ္ဓါ၊
သောကာ ရောဂေါ ဝိနုဿန္တု၊
ဇေယျာ သုခါ ဘဝန္တုမေ။

အနက်

အမှက် - အကျွန်ုပ်တို့အား၊
ဒီဃာယုကယဟိဒ္ဓိကာ-အသက်ရှည်
လျက် တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ စတုရော
ဝိဇ္ဇာ-လေးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊
သဟ သိဒ္ဓေဟိ - သိဒ္ဓိတို့နှင့်တကွ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ - အလုံးစုံသော
စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းငှာ၊ ပါလယန္တု
-စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

ဇိနော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဣစ္ဆိတံ-အလိုရှိအပ်
သောဆုကို၊ အေတု- ပေးတော်မူပါစေ
သတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ အာယု-
အသက်သည်၊ စိရံ-အနှစ်များစွာ
ကြာမြင့်အောင်၊ တိဋ္ဌတု-တည်ပါစေ
သတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သဒ္ဓါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ လာဘံ-ရအပ်စရာ
အဖြာဖြာကို (ဝါ) လာဘ်လာဘအမျိုး
ကို၊ လာတု-ရပါစေသတည်း။ သော
ကာ - စိုးရိမ်သောက အဝဝသည်
လည်းကောင်း၊ ရောဂေါ-အနာရောဂါ
အဖြာဖြာသည် လည်းကောင်း၊
ဝိနုဿန္တု - ကင်းပျောက်ပါစေကုန်
သတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊

ဇေယျာသုခါ - အောင်မြင်လျှမ်းဖြာ
ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တု-
ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၊
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ ဝေဇ္ဇာစရိယ(ပဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

အဘဦးမေဓာဝီအား ဦးထိပ်ထား
လျက်...

ခေါင်စကြာ(တောင်ငူ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
နုလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နုလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နုလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး၊ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နုလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အဖြူဖြူ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အမြစ်များသော ရောဂါများအနက် နုလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နုလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြောင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နုလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နုလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နုလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နုလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နား လေငန်းလေပြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နုလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နုလုံးတုန်ခြင်း၊ နုလုံးအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ဟာ သီတနဲ့ဥက္က ရိရောဂိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိပ် အဆီးအစားများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နုလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နုလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နုလုံးခွန်နုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝင်ခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နုလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်တိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ပုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ခဏီ၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉၂) ရောဂလမ်း (ည)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၈၆၃၅၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀၀၁၅၀၈၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

သမိုင်းအပိုင်းအစာနှင့် ရှေးဟောင်း တနင်္သာရီမြို့က ခန္ဓာကိုယ် မပုပ်မပျက်သော

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးခင်သီ (၅)

ယခင်လူမှု အဆက်

ပျံလွန်တော်မူမည့် နောက်ဆုံးနေ့

'အဲဒီနေ့က ကျွန်မမှာ ဗဟိုရတေ့ များပြီး ဆရာ့ဆီ အရောက်နောက်ကျ ခဲ့တယ်။ ကျောင်းရောက်တော့ ဆရာ က တရားထိုင်နေတယ်။

ဖုန်းနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တော့ နား ထဲက အလင်းအဆုပ်တွေ ထွက်ပေါ် လာတယ်။ ဆရာက မေးနေတယ်တဲ့။ ကျွန်မ မရောက်လာသေးဘူးလားတဲ့။

ခဏကြာတော့ ဦးချဲ့ယားပေါ် ထိုင်ပြီး ကျွန်မကို (၃)ပတ် တွန်းခိုင်း တယ်။ ကျွန်မလဲ လက်သင့်သလို (၃)ပတ် တွန်းလှည့်ပေးလိုက်တာပေါ့။

"ဪ... နဂါးခံတွင်းထဲ ရောက် သွားပြီကိုး" လို့ ဆရာက မိန့်တယ်။

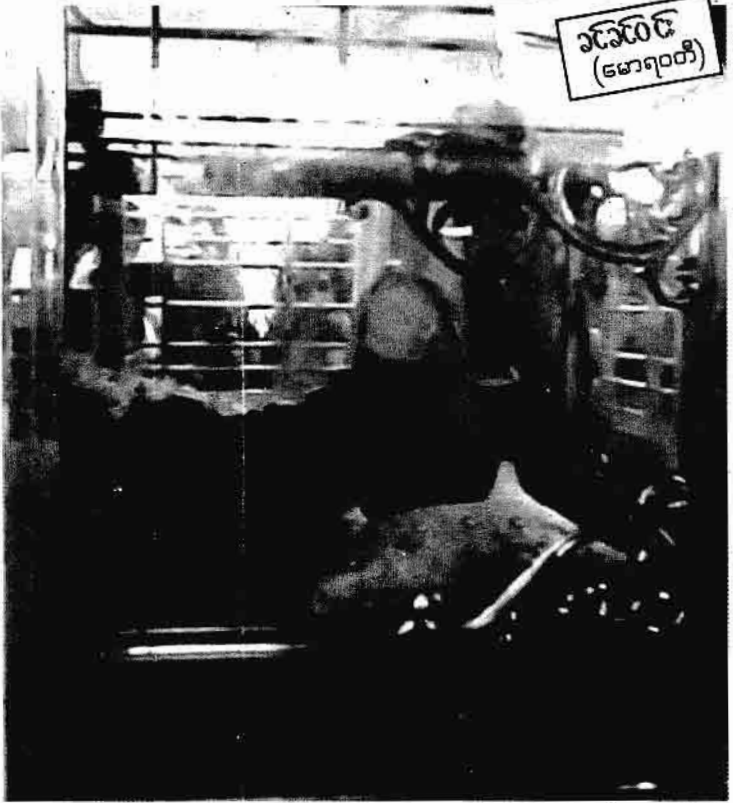
အခုမှ ပြန်စဉ်းစားမိတယ်။ နဂါး ထုည့်တွေ ကျွန်မမှ မသိဘဲ။ သိရင် နဂါးခံတွင်းဘက်ကို ကျွန်မ ဘယ်လှည့် ခေလဲ

ဒေါ်တင်ဝင်းက ဝမ်းနည်းစွာ ပြန် ပြောပြပါသည်။

မှတ်သားစရာ နဂါးလှည့်၏ အရေး ခြုံပုံကို ဆရာတော်ကြီးက မီးမောင်း ဆွဲပြသွားသည်ကို ကျွန်မတို့ နားလည် မလာသေးသော ပညာရပ်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်တင်ဝင်းမှ ဆက်ပြောပါသည်။

'ကျွန်မကို ထောင့်တယ်ဆိုတော့ ဆွမ်းစား အနီး ဆရာ့အနားမှာ ဆွမ်းစားတော့ မေးလျှောက်တော့ 'ကျွန်မလဲ စားရတာပေါ့'တဲ့။ အဲဒီ အနားက နောက်ဆုံးပြောသွားတဲ့ ဆရာရဲ့

◆ နောက်ဆုံးလှည့်ပုံရိပ် ပုံစံပြန်ရုံထဲမှာ ထောင့်တက်ပြီး နဂါးလှည့်တော် ထောင့်တော်ပြန်ပုံရိပ်ပါသည်

စကားပဲ။ ကျွန်မက ဦးချဲ့ယားပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ဆရာ့ကို ထမ်းတစ်လုတ် ခွဲပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီတစ်လုတ်ဟာ ဆရာ ရဲ့ နောက်ဆုံးပဲ။

နှင်သလိုဖြစ်သွားပြီး တေဒနာကို သည်းခံ စွာနဲ့ နောက်ဆုံး ညင်သာစွာ ပျံတော်မူသွား တာပဲ။

ဆရာဝန်တွေဆရာမတွေဆီ ဖုန်းဆက်ခေါ် စမ်းသပ်ကြည့် ဆရာ ပျံတော်မူသွားတာ အတည်ပြုပြီး တုံ့ခေါက်အသိပေး ဆရာ ပျံတော်မူပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်ရပါ

တော့တယ်' ဝမ်းနည်းစွာ ပြောပြနေသော ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး သက်တော် (၉၉)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၀)ဝါ၊ (၄-၄-၂၀၁၆) တနင်္လာနေ့ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ ပျံလွန် တော်မူခြင်း နောက်ဆုံးအချိန် သင်္ချာရိုက် ပြပေးသွားပုံဖြစ်သည်။

'ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဝမုန်းပန်း တစ်ထောင် ဆေးတွေလဲ မရှိတော့ဘူး ပေါ့နော် အစ်မ'

ကျွန်မ စိုးရိမ်မကင်း မေးမိပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၃

www.burmeseclassic.com

◆ (၂၄-၄-၂၀၁၆) ဥပဒေများ အခြေတင်ပုံပြင် ရုပ်ကလာပ်တော် ထမ်းဆောင်ပို့ရန်အတွက်

◆ (၂၄-၄-၂၀၁၆) ရှေ့ဆုံးမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်နံ့ကို ကိုင်လှူကမ်းပို့ဆောင်ကြသည်

ကျွန်မလဲ အခြောက်လှန်းထားတဲ့ ဆေးအိတ်တွေကို ကြည့်ပြီး အဲဒီလို တွေးမိလို့ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ဆရာ မရှိတော့ရင် ဒီဆေးအိတ်တွေ ဘယ်လို လုပ်မလဲလို့ စိတ်ထဲ တွေးနေတာ။ အဲဒီတုန်းက ဆရာ မပျံလွန်ခင်ပေါ့။ ကျွန်မ စိတ်အကြံကို ဆရာသိနေတယ်။

“ဆေးကို ဆက်လုပ်ကြပါ။ နတ်ထိစ္စအဖြစ် နဲ့ စောင့်ရှောက်နေမယ်”

တဲ့။ ကျွန်မတို့တစ်တွေ လုပ်တတ် ကြတယ်လေ။ အရင်ကတော့ ကျွန်မ တို့ လုပ်ပြီးတဲ့ ဆေးတွေ၊ ပုတီးတွေ၊ သက်န်းအဆောင်တွေကို ဆရာက ပဋ္ဌာန်းရွတ် သိဒ္ဓိတင်ပေးတယ်။ ဆရာ က ဆက်လုပ်ပါ။ နတ်ထိစ္စအဖြစ်နဲ့ စောင့်ရှောက်နေမယ်ဆိုတော့ ဆေး တွေ ကျွန်မတို့ ဆက်လုပ်မှာပါ’

ဟု ဒေါ်တင်ဝင်းက နောက်ဆုံး ပြောပြပေးသွားပါသည်။

ကိုးကွယ်စဉ်း- မစန်းစန်းမြင့်တို့

ပြောကြားချက်

‘ဆရာတော်ကြီးဟာ တစ်နှစ်မှ

တစ်ခါ ကထိန်သက်န်းကို လဲလှယ် တယ်။ လာဖူးကြတဲ့ ဒကာတွေကို နည်းနည်းစီ ပြန်စွန့်တယ်။ ယာဉ်မှာ ချီထားရင် ယာဉ်တိုက်မှု ထူးခြားစွာ ရှောင်နိုင်တယ်။

စိတ်ပုတီးစေ့အကျွံ ဂမုန်း(၁၀၀၀) ဆေးတွေ သောက်သုံးရင် ပယောဂ အမျိုးမျိုးကို နိုင်တယ်။ သွေးတိုး၊ နှလုံး ရောဂါတွေပျောက်တယ်။ နှစ်ပေါင်း (၅၀) ရေချိုးရေသမ္ပိုယ်ခြင်း မရှိသော် လဲ ဆရာတော်ရဲ့ အသားအရေဟာ မွှေးရနံ့တစ်ခု ရှိနေတယ်။

လှူရောက်လာတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ အပေါ်မှာ တွယ်လာမှု မရှိဘူး။ လာ ရောက်ဖူးမြော်သူတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမ မကြည့်ဘူး။ မျက်နှာလွှဲပြီး ဆုပေး တရားဓမ္မ ဆုံးမတယ်။ ပရိသတ် တွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး နေ့စဉ် လာဖူးကြ တယ်။ မျက်နှာကြီးငယ် မရွေးဘူး’

‘ဒီလို ထူးခြားတဲ့ ဆရာတော်ကြီး ကို ပူဇော်ကိုးကွယ်ခွင့်ရသော တနင်္သာ ရီ မြို့သူမြို့သားများ ကံကောင်းပေစွ’ ဟု ကျွန်မ အသံထွက် ပြောမိပါ

တော့သည်။
(၂၄-၄-၂၀၁၆)နေ့
ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး
ပြာသာဒ်ဂူတွင် ပူဇော်ခြင်း

ဒီနေ့မှာ ကျွန်မတို့ အစောကြီး ဝက်ဘာတောင်သို့ သွားရောက်ကြ သည်။ ဒီပူဇော်ပွဲအမိမ့် ရောက်လာကြ သော ဧည့်သည်များ တန်းစီလှူတန်း ကြီးက ဆရာတော်ကြီး၏ မပုပ်မပျက် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို တိုးဝှေ့နှေးနှေးကြေ ရ ပါသည်။

(၂၃-၄-၂၀၁၆)နေ့ ကတည်းက တနင်္သာရီတစ်မြို့လုံး အိမ်တွေမှာ ဧည့်သည်တွေ ပြည့်ကျပ်စွာ တည်းခို ရောက်နှင့်နေသူများကြောင့် တစ်မြို့ လုံး လူစည်ကားနေပါသည်။

ခန်းမကြီး မဆုံ၍ ဘေးပတ်လည် ရင်ပြင်အပြည့် ထိုင်နေကာ ပူဇော် တရားနာနေရပါသည်။ လူများလွန်း၍ ကျန်းမာရေးဌာနကလည်း ဆေးဝါး လိုအပ်သည်များ၊ ဓာတ်ဆားရည်များ တိုက်ကျွေးနေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

• (၂၄-၄-၂၀၀၆) ဥပဒေရေးရာ ဝန်ထမ်းကြီးများ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ

• ဝန်ထမ်းကြီးများ

ထောင်စုကို ဖက်ပြုပေးသော
ဦးစိုးစိုး(အောင်စိုးစိုး) တာဝန်ထမ်းကြီး
စာရေးဆရာအသင်း ဦးစိုးစိုး

ထမ်းထုပ်များ ကမ်းသည်မှာ
သောင်းကျော်သည်ဟုသိရပြီး ဆွမ်းစား
ဓမ္မာရုံမှာလည်း ခုံနှင့် တည်ခင်း
ကျွေးမွေးနေပါသည်။

သီလတရားပေး တရားဟောခြင်း
နှင့် အနိစ္စာဝယ သင်္ခါရာ စသည့် ဗုဒ္ဓ
တရားများကို သံဃာတော်များ ညီညာ
ညွှတ်ဆိုင်အမှုဝေရောက်ခြင်း ပြုပါသည်။
ဘုရားဒါယကာ မြို့မိမြို့ဖတစ်ဦးက
ထားကာ၊ ဝစ်ကံ၊ မနောကံဖြင့် ပြစ်မှား
ခဲ့သော် ခွင့်လွှတ်ရန် လျှောက်ထား
ဆောင်းပန်ပါသည်။

ဦးစိုးစိုး(အောင်စိုးစိုး)က

ဖက်ကြားပူဇော်သော

ဝန်ထမ်းကြီး၏ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်
ဆရာတော် လောင်းလျာသည်
သနင်္ဂါတိုင်းဒေသကြီး ပုလောမြို့
နယ် ကဒဲကျေးရွာအုပ်စု၊ ပဝတ်ကုန်း
ကျေးရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးထွန်းဘော်
နှင့် ခမည်းတော် ဒေါ်ယုံတို့မှ ၁၂၈၀
ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁)ရက်
နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။

ငယ်မည်မှာ မောင်ဖရဟန်ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော် လောင်းလျာသည်
မွေးရပ်ဇာတိရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
၌ ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။ အသက်
(၂၇)နှစ်အရွယ်တွင် မြိတ်မြို့ လေယာဉ်
ကွင်းရှိ အေကုမ္ပဏီတပ်ရင်းတွင် စစ်မှု
ထမ်းဘဝဖြင့် (၇)နှစ်တိုင်တိုင် ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၁၅ ခုနှစ် အသက်(၃၅)နှစ်၌
ဝက်ဘာတောင်တွင် ရသေ့ဘဝဖြင့်
တောရ ကျောင်းငယ်ကလေးဖြင့်
တောရ ဆောက်တည်ပါသည်။ တရား
ဘာဝနာများ အားထုတ်နေပါသည်။

အသက်(၄၀)နှစ်အရွယ်တွင် မြိတ်
မြို့၊ သင်္ကန်းဖိုရပ်၊ တောကျောင်း
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဦးစီးပဓာန
ဆရာတော်ကြီး ဦးပဒမ(အဂ္ဂမဟာ
ပဏ္ဍိတ)အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ၁၃၂၀
ပြည့်နှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁)ရက် ညနေ
(၅)နာရီတွင် မြိတ်မြို့နေ ဆရာဦးကြီး
ဖေ၏ ပစ္စယနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ
မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ရောက်ရှိခဲ့
ပါသည်။ တွဲတော်မှာ ဦးညွှန်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဝက်ဘာတောင်
တွင် သီတင်းသုံးလျက် တရားဓမ္မများ
အားထုတ်ရင်း ဝက်ဘာတောင်၏

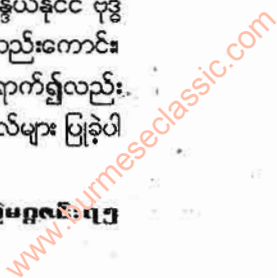
ရှေးဟောင်းဘုရားစေတီများကို ပြုပြင်
တည်ထားပါသည်။

တနင်္သာရီမြို့နေ အလှူရှင်များ၏
စေတနာအားဖြင့် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းခဲ့ပါ
သည်။ ရန်အောင်မြင်စေတီတော်ကြီး၊
မဟာဗေဓိအောင်တော်မူ စေတီတော်
ကြီး တည်ထားပူဇော်ခြင်း...

မဟာသန္တိသုခဝက်ဘာ ကျောင်း
တိုက်ကြီး တည်ဆောက်ခြင်း၊ ဝက်ဘာ
ခဏ္ဍာသိမ် တည်ဆောက်ခြင်း၊ မဟာ
အတုလလောကသရဖူ လျောင်းတော်
မူရှင်ရှင်တော်မြတ်ကြီး တည်ထား
ပူဇော်ခြင်း စသည့် ကုသိုလ်တော်များ
ပြုစုဆောင်ရွက် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဝက်ဘာဆရာတော်သည် မြန်မာ
နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း မြစ်ဆုံဒေသ၌ ကြွ
ရောက်၍ မေတ္တာဘာဝနာ စီးဖြန်းခြင်း၊
သာမညတောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ပုလောမြို့၊
နယ်၊ ကဒဲရွာ၊ ကော့သောင်းမြို့များသို့
ကြွရောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓ
ဂယာသို့ ကြွရောက်၍ လည်းကောင်း၊
ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ကြွရောက်၍လည်း
ကောင်း ဘုရားပူးကုသိုလ်များ ပြုခဲ့ပါ
သည်။

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဂွေမြန်းတော်မူရာတွင် (၂၄-၂-၂၀၁၆)နေ့၊ တနင်္လာနေ့၊ ဝက်ဘာဆရာတော်အသင်းမှ လိုက်ဖက်သောပုံ

◀ (၂၄-၂-၂၀၁၆)ဆရာတော်ကြီးအား ဝိုင်းရံဆောင်ကြည့်သော သမားရိုးများ

**ကြွရောက်လာကြသော
သံဃာတော်များအား
နေ့ဆွမ်းဆက်တမ်းခြင်း**

ပရိသတ်များအား ထမင်းစားဖွယ် ကျွေးမွေးပြီးနောက်၊ မွန်းလွဲတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ဂူသွင်းပူဇော်ခြင်း အခမ်းအနား ဆက်လက်ကျင်းပပါသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော် ထာဝရ သီတင်းသုံးတော်မူရန် ကြွမြန်းတော်မူရန် လျှောက်ထားလွှာမှာ...

'ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာယာနာတော်ကို လွန်စွာ အားပေးတော်မူသော ဝက်ဘာဆရာတော် ဦးညိုသ ဆရာသခင် အရှင်မြတ်ကြီး ဟုရား... မှန်ခေါင်းစံကျောင်းမှာ ဝက်ဘာကျောင်းမှာ အချိန်ကြာညောင်ခုံပါပြုတရား ထေရ်ဆရာတော် ဝေဗ္ဗနှင့်ဓမ္မလျော်ဖို့ တပ်တယ်စွာ စံပြုပြီးကြတော်မူရန် ဥတုရာလီ နှစ်ပြည့်ပြောက် အချိန်ကျပါပြုတရား။

ဆရာကျေးဇူးကိုသိသော တပည့်ဒါယကာ အပေါင်းတို့က အသစ်တစ်ဖန် တည်ထားသော ဓမ္မလျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဂူဖိစာန် သို့ ထီးမြူတော်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ လိုက်ပါ

တော်မူပါရန် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝက်ဘာတော်ဆရာတော်ကြီးဟုရား'

ဟု လျှောက်ထားကာ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မှန်ခေါင်းအသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့စံတော်မူစေလျက် သံဃာတော်အရှင်မြတ်(၈)ပါးက စတင်ပင့်ပါသည်။

ဆွေတော်မျိုးတော်များ လက်ထဲ အပ်နှံပင့်ဆောင်ခြင်း၊ အဖြူဝတ်စုံဝတ် ဥပါသကာများ၊ ဌာနဆိုင်ရာများ၊ မြို့နယ်စာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှု ရပ်ကွက်အလိုက် ပင့်ဆောင်ချင်သူများ ပူဇော်ချင်သလောက် ဝက်ဘာဘုရားကြီးကို (၃)ပတ် လှည့်ပတ်ပူဇော်ကာ စံကျောင်းဂူတွင်းသို့ မှန်ခေါင်းမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ် မျက်နှာတော်ကို ထာဝရဖူးမြင်နိုင်အောင် စီမံဂူသွင်းခြင်း ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

ပူပြင်းသော နေရောင်ခြည်အောက်တွင် လှည့်လည်စဉ် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော် မျက်နှာတော်မှ ချွေးသီးချွေးပေါက် ရေလုံးကြီးများက အလုံးလိုက် သီးနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖူးတွေ့ရသည်ကို ဓာတ်ပုံဖြင့် မှတ်တမ်း ပြုသော်လည်း မပေါ်ကြောင်း ပြောဆို ဖြစ်ကြပါသည်။

**ဆရာတော်ကြီး၏
ထူးခြားချက်နှင့် မေတ္တာစာ**

ဆရာတော်ကြီးသည် ထီးမဆောင်းစိန်စမ်း၊ ရေသပ္ပယ်ခြင်း မပြုသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ငွေဝတ္ထုပစ္စည်းများ မကိုင်မတွယ်။

နေ့စဉ် တနင်္လာရီ မြို့သူမြို့သားများ နာကြားရန် တောင်တော်ပေါ်မှ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်းများ ရွတ်ပွားလျက် ရှိပါသည်။ မေတ္တာကို အစဉ်ပွားသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ပွားများသည့် မေတ္တာစာကို ပူဇော်ရေးသားဖော်ပြရင်း နိဂုံးချင်အပ်ပါသည်။

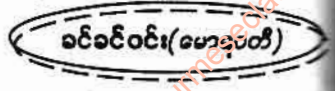
**ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးညိုသ
မေတ္တာပို့ဆုတောင်းစာတော်**

စကြာဗြဟ္မာအနန္တ၊ ကမ္ဘာအနန္တ သတ္တဝါ မှန်သပူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကုန်ကြလျက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြလျက် မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်ဆုံးတိုင်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

စကြာဗြဟ္မာအနန္တ၊ ကမ္ဘာအနန္တ သတ္တဝါ မှန်သပူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကုန်ကြလျက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြလျက် ကိလေသာ ရန်သူတွေကို အမျိုးပြတ်အောင် အောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

စကြာဗြဟ္မာအနန္တ၊ ကမ္ဘာအနန္တ သတ္တဝါ မှန်သပူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကုန်ကြလျက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြလျက် ပြင်းအေးတစ်ဖန် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ချမ်းသာခြင်းကို ပလွမ်းသွေ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဝက်ဘာ ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ထပ် သွားရောက်ဖူးခြင်း ပါလို၏]

အကြွယ် လက်တော်နှင့်တွဲထား

သိဒ္ဓါသမ္ပယုတိကျမ်း

လွိုင်ကော်မြို့၊ မြို့ဦးကျောင်းတိုက်
၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော်
ဖြစ်တော်မူသော ကျေးဇူးရှင် “ဘဒ္ဒန္တ
နေမိန္ဒ” မထေရ်မြတ်ကြီး တဝနတ်ထံ
ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ (၄-၃-၂၀၀၆)
နေ့တွင် နှစ်နှစ်ပြည့်မြောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်
သည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင်
သက်တော်(၆၄)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၄၄)
ဝါသာရှိသေးသဖြင့် တပည့်ဒကာ၊
ဒကာမအပေါင်းက နှမြောတသ
ယူကျွေးမရ ဖြစ်ကြရသည်။ သာသနာ
တော်အတွက်လည်း ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ်
ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ ဗီဇနှင့်ဝါသနာမှာ
ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်းကို အလိုမရှိဘဲ
လူသိမခံလိုသူ ရဟန်းတော်တစ်ပါး
ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းသိက္ခာတော်နှင့်
အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်ပြီး၊ သာသနာပြု
လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးသူနှင့် မိဘမဲ့ကလေးများအား
ပရဟိတကျောင်းဖွင့်ကာ ပြုစု ပျိုး
ထောင်ခြင်း...

အသိပညာ၊ အတတ်ပညာကို
လိုလားသူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှ
ဆရာ၊ ဆရာမ ကျောင်းဆရာကျောင်းသား
များအား စာပေထင်ကြားပို့ချ ရှင်းလင်း
ပြသခြင်းနှင့် မနက်၊ ည နှစ်ချိန်ပိုင်းကာ
ဝိဿနာအလုပ် အားထုတ်ခြင်းတို့ကို
တစိုက်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့
ပါသည်။

သာသနာပြုလုပ်ငန်းအဖြစ် ဘုရား

တည်၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်းကို အဓိက
ထား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

မြို့ဦးကျောင်း ပရိဝုဏ်အတွင်း မူလ
က သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းဖြင့်
စတင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာမှ ဆရာတော်
သည် နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း၊ ဓမ္မာရုံ၊
ဘုရားစေတီများနှင့် ပရဟိတကျောင်းနေ
စာသင်သားများနေထိုင်ရန် အဆောင်
စသည်တို့ကို အသစ်တိုးချဲ့ ဆောက်
လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် ဘုရားစေတီ
များကို ဖော်ထုတ်ပြုပြင်ခြင်း လုပ်ငန်း
များအား ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်ကာ
ခန္ဓာဝန်ချချိန်ထိ မနေမနား ဆောင်
ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ မွေးဖွားရာဇာတိဖြစ်
သော စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အရာ
တော်မြို့နယ်၊ သစ်ချိုရွာတွင်
“အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး” နှင့်
တတိယမိဖုရား “ရာဇကုမ္မာရီ” တို့
ခရစ်နှစ် ၁၁၁၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် တည်
ထားခဲ့သော “ဓမ္မရာဇာစေတီ” နှင့်
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး နတ်ရွာစံပြီး
နောက် မိဖုရားရာဇကုမ္မာရီ၏ ၁၁၈၅
ခုနှစ်ခန့်တွင် တည်ထားခဲ့သည့် “ရွှေ
ကျောင်းဦးစေတီတိုက်” တို့ကို ပြုပြင်
မွမ်းမံခဲ့ပါသည်။

“စေတီတိုက်” ဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ
“ရွှေကျောင်းဦးစေတီ” အပါအဝင်
ဘွဲ့အမည်တော် အသီးသီးရှိသည့်
စေတီ(၉)ဆူတို့ တစုတရုံးတည်း တည်
ရှိနေသဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်လေ

သည်။
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်
ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဓမ္မရာဇာစေတီ
နှင့် စေတီတိုက်အတွင်းရှိ စေတီ(၉)ဆူ
တို့ကို သစ်ချိုရွာနှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်
တို့က...

ရွှေမာရ်ရဆု ဖင်းဓသု အယူရွှေ
ဆယ်ဆူ တည်မှု အလောင်းစည်သူ
ဟု အတိုကောက်မှတ်သား ခေါ်ဆို
ခဲ့ကြသည်။ ထိုစေတီများမှာ...
၁။ ရွှေကျောင်းဦးစေတီ(အလယ်စေတီ)
၂။ မာရ်အောင်ရတနာစေတီ
၃။ ရတနာရွှေစာရံစေတီ
၄။ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
၅။ ဖင်းသီပစေတီ
၆။ ဓမ္မရာဇာစေတီ (အလောင်းစည်သူမင်းတည်)
၇။ သုဝနစေတီ
၈။ အနုဏ္ဍိစေတီ
၉။ သူရာပေါ်ယူစေတီ
၁၀။ ရွှေစည်ဆုံစေတီ
တို့ ဖြစ်ကြသည်။

မြို့ဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးနေမိန္ဒ သည် ဇာတိရပ်ရွာတွင် သမိုင်းဝင် ဘုရားစေတီများကို ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ သည်သာမက ရွှေကျောင်းဦး စေတီ တိုက်အတွင်း မဟာရံတံတိုင်း၊ မှင် လေးမှင်နှင့် ရုပ်ပွားတော်များ၊ ဓမ္မာရုံ များ၊ ဗုဒ္ဓခြေတော်ရာ ပါဒစေတီတို့ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးကာ ရပ်ဝေး ရပ်နီးမှ အလှူရှင်များ စုပေါင်းအားဖြင့် အသစ် တည်ထား ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။

ထိုသို့ သာသနာအကျိုးကို အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်ပြုစု တော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးသည် (၄-၃-၂၀၁၄)ရက်နေ့တွင် ခန္ဓာဝန်ချ ကာ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါ သည်။

ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးရှိတော်မူကာ ဆရာတော်ကြီးကို အောက်မေ့တသ သတိရသောအားဖြင့် ဆရာတော် ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည့် ဘုရားဂုဏ် တော်နှင့် သိဒ္ဓိဆယ်ပါး မြတ်တရားတို့ ယှဉ်တွဲကျင့်ကြံ ပွားများရာဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

* * *

၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြို့ဦးကျောင်း ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ နေမိန္ဒ ချီးမြှင့်ခဲ့သည့် သိဒ္ဓိဆယ်ပါး ဝါထာတော်ကို ယခင်လများဆီက **“သိဒ္ဓိဆယ်ပါး မြတ်တရား ရွတ်ပွား ပူဇော်ပါ”** အမည်ဖြင့် တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ သည်။

သို့ရာတွင် သိဒ္ဓိဆယ်ပါးကို အလွယ် တကူ သိရှိနိုင်ရန် ဝါထာတော်နှင့် သိဒ္ဓိတစ်ပါးချင်း၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းကို ထပ်မံ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ဝါထာ

သမာဓိ ဉာဏ ဝိပျာဇာ အဓိဋ္ဌာန် ဝိက္ခမ္ဘန၊ မနောယာ ဝိညာက္ခန္ဓိ၊ တဿ ကမ္မဝိပါကဏ ဝိက္ခယော ပုညဝတော၊ ပယောဂပစ္စယဒ္ဓိတိ၊ အဂ္ဂယတံ အသိဒ္ဓိံ၊ ပါရိယောရံ ကရံနမေ။

- အနက်အဓိပ္ပါယ်**
- ၁။ **သမာဓိဝိပျာဇိဒ္ဓိ** = ရာနသမာပတ် တန်ခိုးတော်ရှိတော်မူသော...
 - ၂။ **ဉာဏဝိပျာဇိဒ္ဓိ** = အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် တန်ခိုးအထူးရှိတော်မူသော...
 - ၃။ **အဓိဋ္ဌာန်ဒ္ဓိ** = ဖြစ်စေလိုမှုကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပြည့်စေသည့် တန်ခိုးတော်ရှိသော...
 - ၄။ **ဝိက္ခမ္ဘနိဒ္ဓိ** = ပကတိအသွင်ကို စွန့်၍ အထူးထူးသောအသွင်ကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် တန်ခိုးတော်ရှိသော...
 - ၅။ **မနောမယိဒ္ဓိ** = စိတ်အကြံအတိုင်း ဖန်တီးနိုင်သည့် တန်ခိုးတော်ရှိတော်မူသော...
 - ၆။ **အရိယိဒ္ဓိ** = လောကဝိပဿနာဖြင့် အရိယာတို့၏ တန်ခိုးတော်ရှိသော
 - ၇။ **ကမ္မဝိပါကဏိဒ္ဓိ** = ကောင်းကင်၌ ပျံသန်းနိုင်သည့် တန်ခိုးတော်ရှိသော...
 - ၈။ **ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ** = ဝိဇ္ဇာတို့၏ အာတပုဒ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းနိုင်သည့် တန်ခိုးတော်ရှိသော...
 - ၉။ **ပုညဝတောက္ခန္ဓိ** = ရှေးဘဝကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ပဒေသာပင်ပေါက်နိုင်သည့် တန်ခိုးရှိသော...
 - ၁၀။ **ပယောဂပစ္စယက္ခန္ဓိ** = အလုံးစုံသော အတတ်ပညာဖြင့် အမှုများကို ပြီးစီးစေနိုင်သည့် တန်ခိုးရှိသော...

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သမာဓိဝိပျာဇိဒ္ဓိ** = သမာဓိဝိပဿနာ
- ပယောဂပစ္စယက္ခန္ဓိ** = ပယောဂပစ္စယအတတ်
- ဉာဏဝိပျာဇိဒ္ဓိ** = ဉာဏဝိပဿနာ
- ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ** = ဝိတံအမယ်တိ
- အဓိဋ္ဌာန်ဒ္ဓိ** = အဓိတိတာနိတိ
- အရိယိဒ္ဓိ** = အရိယိတိ
- ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးတက်စေလို ပွားလေ အရပါ။
- ဉာဏ်ပညာပို၊ လွန်ပွားတိုးစေ ကောင်း ကျိုးသမျှ
- ကြံတိုင်းလည်းအောင် ဆောင်တိုင်းလည်း ပြီး အကျိုးကြီး ပွားစိမ့်စွာဉာဏ်။
- ပြောတိုင်းစကား အောင်လိငြား ပွားများ

သုကတံ။

- ကျော်စောခြင်းမှ လိုလာသူ လောကဝိဇ္ဇာပွား
- ရန်ဟူသမျှ အောင်လိုက်၊ အနတ္တရဂုဏ်တော်ပွား
- သူတစ်ပါးအား ကယ်လိုခြင်း သတ္တာဒေဝပွား
- သူတစ်ပါးအပြစ် သိနိုင်ရန် ပုဒ္ဓါရုံတော်ပွား
- ဘေးရန်ကင်းရာ၊ လိုကြပါမှ ဘဝပါရုဏ်တော်ပွား

ဆရာတော်က ရှေးရိုးစဉ်ဆက် ဆရာဆရာများ၏ မိန့်မှာ လမ်းညွှန်ချက်နှင့်အညီ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးချင်းစီ ရွတ်ပွားပူဇော်မှုကြောင့် ရရှိနိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို လမ်းညွှန် ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုဆက်လက်၍ ဂုဏ်တော်နှင့် သိဒ္ဓါဆယ်ပါးယှဉ်တွဲထားသည့် ကျင့်စဉ်နှင့် ရရှိစေနိုင်မည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော မူရင်းအတိုင်း ပြန်လည် တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါသည်။

စဉ်	ရွတ်ပွားပူဇော်ရန်	ရရှိနိုင်သည့်အကျိုးများ
၁။	အရဟံ သမာဓိဝိပျူရိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ပညာဉာဏ်ကြီးမားစေနိုင်
၂။	အရဟံ ပယောဂပစ္စက္ကဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းမှ ကင်းဝေးနိုင်
၃။	သပ္ပာသမ္ပန္နော ဉာဏဝိပျူရိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ကြံတိုင်းအောင်၍ စီးပွားတိုးစေနိုင်
၄။	ဝိစ္ဗာစရဏ ဝိစ္ဗာယယိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	မိမိပြောသမျှ စကားအောင်မြင်နိုင်
၅။	သုဂတော အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ကျော်စောထင်ရှားစေနိုင်
၆။	လောကဝိဒူ အနိယိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ရန်တကာကို အောင်မြင်စေနိုင်
၇။	အနတ္တရော ဖိုရိသ ဒ္ဓပ္ပသာရထိ ဖနောယိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	သူတစ်ပါးစိတ်အကြံကို သိစေနိုင်
၈။	သတ္တာဒေဝနုဿာနံ ပုညဝတောက္ကဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	သူတစ်ပါးကို ကျညီကယ်တင်နိုင်
၉။	ဗုဒ္ဓေါ ဝိက္ခမ္ဘိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	ဘေးရန်ကင်းရှင်းစေနိုင်
၁၀။	ဘာဝါ ကပ္ပပိပါကဝိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော	အမှောင်ပယောဂများ ကင်းဝေးစေနိုင်

ဖော်ပြပါ ဂုဏ်တော်နှင့် သိဒ္ဓါတရား တွင်စဉ်များအပေါ် ဆရာတော်က...

“ဒီကျင့်စဉ်ကို တစ်ပါးချင်း တွဲလျက် အလိုက် အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်နိုင်ဖို့ စီစဉ်

ထားတာပဲ။ ဆိုကြပါစို့ကွယ်... မိမိရဲ့ ဆန္ဒက ပညာရေးအတွက် တစ်နည်းအားဖြင့် စာမေးပွဲအောင်ဖို့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချင်ရင် “**အရဟံ သမာဓိ ဝိပျူရိဒ္ဓိ သပ္ပန္နော**” ကို ပုတီးစိပ်ရမှာပေါ့။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့အခါမှာလဲ ကိုယ် စိတ်ဆန္ဒရှိသလောက် ပုတီးပတ်ရေကို သတ်မှတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ရက်ကိုလဲ ဆန္ဒအပေါ် မူတည်ပြီး ရက်သတ်မှတ်ပါ။ ဥပမာ နေ့စဉ် ပုတီးပတ်ရ(၉)ပတ်၊ (၁၈)ပတ်စသဖြင့် သတ်မှတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ရက်ကိုလဲ (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၄၅)ရက် စတဲ့ ကိုယ်ဆန္ဒရှိသရွေ့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

ကျန်တဲ့ ဂုဏ်တော်သိဒ္ဓါတော် တွဲလျက် တစ်ပါးချင်းကိုလဲ မိမိရလိုတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးအလိုက် ဒီလိုပဲ သတ်မှတ် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာပြောလိုတာက ဘုရားဂုဏ်တော်တွေနဲ့ သိဒ္ဓါဆယ်ပါးကို အစဉ်

ရည်ရွယ်ကာ တူရာတူရာ တွဲဖက်ရွတ်ပွားစေတာပါ။ ပိုမို အစွမ်းထက်စေဖို့ ပေါ့ကွာ။

နောက်ပြီး တစ်ပါးချင်းစီကို အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ နေ့စဉ်ဂုဏ်တော်နဲ့ သိဒ္ဓါအတွဲတွေကို တစ်ပါး ပုတီးတစ်ပတ်နှုန်းနဲ့ ပုတီး(၁၀) ပတ် နိစ္စဓူဝ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင်လဲ ဖြစ်တာပါပဲ။ ကိုယ်စိတ်ကြိုက် နည်းလမ်းနဲ့သာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်’ ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

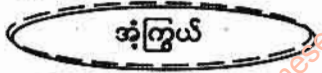
ထပ်မံပြီး ဝါတွင်းကာလ ရက်ပေါင်း (၉၀)အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်နည်းကိုလဲ လမ်းညွှန် မိန့်မှာခဲ့ပါသေးသည်။

‘ဝါတွင်းကာလတွေမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်လိုတယ်ဆိုရင်လဲ ရသေးတယ်ကွ။ ဂုဏ်တော်နဲ့ သိဒ္ဓါဆယ်ပါးတွဲလျက် တစ်ပါးစီကို (၉)ရက်စီ ဝိုင်းခြားပြီး နေ့စဉ် ပုတီး (၉)ပတ် စိပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်တယ်။

တွဲလျက် ဂုဏ်တော်များ (၁၀)ပါရှိတာမို့ တစ်ပါး(၉)ရက်နှုန်းနဲ့ ဆယ်ပါးအတွက် ရက်ပေါင်း(၉၀) အံ့ကိုက်ပဲပေါ့။

အဓိဋ္ဌာန်စရာမယ့်ရက်က “ဝါဆိုလပြည့်” သို့မဟုတ် “ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်” ဖြစ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်မြောက် ပြီးစီးမယ့်နေ့ကတော့ “သီတင်းကျွတ်လပြည့်” ပေါ့။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့ အခါ မိမိလိုချင်တဲ့ဆန္ဒကို ဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။ ဒီလောက်ဆို ပြည့်စုံပါပြီ။ ကြီးစားဆောင်ရွက်ပေါ့ကွယ်’

စာရှုသူ သူတော်စင်တို့အတွက် လွှဲပြောင်းကြို၊ မြို့ဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး တက္ကသိုလ်မှ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သော ဂုဏ်တော်နှင့် သိဒ္ဓါဆယ်ပါး တွဲလျက် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို သိရှိကျင့်ကြံ အားထုတ်နိုင်ပါရန် ထပ်ဆင့်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၉

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်းလုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူးကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်းစရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွားပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်းအတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြောအားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ပြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေးနိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေလျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်းနိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါ့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အားတိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလမ်းမကြီး သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်း၃၂၅၄၁

ကိုကြီးကောင်း

ဘိုးတော်ဘုရား ကိုးကွယ်ခဲ့သော

စန္ဒကူးဓမ္မစက် ရုပ်ပွားတော်

ထားဝယ်မြို့၊ ဆန်းချီရပ်ကွက်တွင် ၁၁၆၉ ခုနှစ်၌ ထားဝယ်မြို့ဝန် ဦးဘရမ်းသည် တောင်ငူဇာတိ၊ မထေရ်တစ်ပါးအား သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန် ကျယ်ဝန်းလှသော မြေကွက်နှင့် ကျောင်းတစ်ဆောင် လှူဒါန်းရာ တောင်ငူကျောင်းတိုက်ဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင်ကြသည်။

တောင်ငူ ကျောင်းတိုက်အတွင်း အလည်အပတ် သွားရောက်ကာ ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်ရာ ဘုရားဆောင်၌ ပုံဟန်ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို သတိပြုမိသည်။

အထက်အောက်ခြေနှစ်ဖက်ကို တွဲလောင်းကျ ဆွဲထိုင်ကာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်၊ ဖက်လက်ပုန်လျှက် ဖမ်းပေါ်တင်ထားသည်။

ဤသို့ ပုံတော်မျိုးကို ပုဂံသဗ္ဗညုစေတီ၌လည်းကောင်း၊ ရွှေမင်းဝံ(မြစ်သားနယ်)ရှိ အင်းဝစေတီ၌ လည်းကောင်း၊ ကျိုက်မရောမြို့လယ် ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း ရှားပါးစွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ သက်တော် (၈၀)ကျော်ခန့်ရှိသော ဆရာတော် အရှင်သီလမထေရ်အား မေးလျှောက်ကြည့်သည်။

စန္ဒကူး ဓမ္မစက်ပုံတော်

ဤပုံတော်သည် ဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်လာကာ စန္ဒကူးနံ့သာတောတွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား အဘိဓမ္မာတရားအကျဉ်း ဟောတော်မူသည့် ပုံဟန်တော်ဖြစ်သည်။ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားရှင်က ခေါင်းစဉ်ကို ဟောကြားကာမျှနှင့် တရားအလုံးစုံ တရားကိုယ်ကို ထိုးထွင်းသိမြင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပုံဟန်တော်အား စန္ဒကူးဓမ္မစက်ပုံတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်သောကြောင့်သာ အဘိဓမ္မာတရားကိုယ်ကို တစ်ခဏတွင်း၌ ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာကြီးမြင့် ထူးချွန်စေရန်

လက်ထောက်မှူးရေဇဉ်

ရည်မှန်း ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြသည်ဟု ကြားနာရလေသည်။

ဤတွင် နှစ်ကာလ ကြာရှည်စွာ ဖူးမြင်ခဲ့ရသော်လည်း ဘွဲ့မည် မကုမိ

www.burmeseclassic.com

◆ လက်သာတော်မြင်ကွင်း

ဦးထွန်းကိုင်လက်ရာ

နဝမသရတော်ပုံတူ

လှူနိုင်ခဲ့သည်။ ဤပုံဟန်တော်အတွက် တွေးမူကြီးမားလှသော ဆရာတော်ကြီးအား နဝကမ္မအလှူငွေများ ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။

ဘိုးတော်ဘုရား

ကိုးကွယ်သည့်ပုံတော်

ဤရုပ်ပွားတော်မှ ဘိုးတော်မင်းတရား နန်းဦးတွင် ထားရှိကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။

အမရပူဇော် နယ် ကျောက်တော်ကြီး ဘုရားရှေ့နားရှိ ထန်းတောကျောင်းတိုက်သို့ နှစ်အတန်ကြာကပင် ကြံချီရောက်ရှိ နေသဖြင့် ထန်းတောကျောင်းဆရာတော်အဆက်ဆက် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ထားဝယ်မြို့ တောင်ငူကျောင်းတိုက် နဝမ စန္ဒာဝရသည် ၁၃၁၇ ခုနှစ်တွင် ထန်းတောကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ ရုပ်ပွားတော်အား ပင်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ်ကာလ ပြည်တွင်းစစ်မီးများ ငြိမ်းစ ကာလဖြစ်ရာ ယာဉ်၊ ရထား၊

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဇေယျာဓိပတိ ရုပ်ပွားတော်ပုံရာ

သင်္ဘော ရှားပါးသောကာလဖြစ်သည်။ ခရီးအတန်တန် အဆင်ဆင် ပြောင်းကာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ပင်ဆောင်

ခဲ့ရသည်။ ပင်ပန်းသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံတွေ့ခဲ့ခြင်းမရှိဟု သိရသည်။

◆ ရှင်သာရိပုတ္တရာတော်

ရှင်မ္ဗာ၊တော်မှာ ဉာဏ်တော်အဖြင့် သုံးထပ်ဆို၍ အဋ္ဌသာဝက ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် တရားနာယူဟန်ရုပ်တူ ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးသီလသည် တောင်ငူတိုက် ဒသမဆရာတော်ဖြစ်ကာ နဝမဆရာတော် ဦးစန္ဒာဝရအား ပန်းချီကျော် ဦးငွေကိုင်ရေးဆွဲ ဆက်ကပ်ခဲ့သည့် ပုံတူပန်းချီကားအား ပြသပေးသည်။

ဦးငွေကိုင်သည် တောင်ငူကျောင်းတွင် ဇာတိသင်ယူခဲ့ဖူးရာ နဝမထေရ်တော်နှင့် ဇာတိထက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ပညာထက်မြက်စေသော စန္ဒကူးဓမ္မစက် ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်လျက် ပန်းချီကျော် ဦးငွေကိုင်၏လက်ရာ နဝမဆရာတော်ပုံတူပန်းချီကားကိုလည်း ကြည့်ညိုလေ့လာနိုင်လေရာ ထားဝယ်သို့ ရောက်ရှိလျှင် ဆန်းချီရပ်၊ တောင်ငူကျောင်းသို့ သွားရောက်သင့်ကြောင်း အကြံပေး လမ်းညွှန်ရပေသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

◆ တရားနာယူနေသည့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ

◆ တောင်ငူကျောင်း ဒသမထေရ်တော် အရှင်သီလ (သက်တော် ၈၆နှစ်)

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၃

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် စိန်ကုန်း
ရပ်ကွက်တွင်ရှိသော ကိုအောင်သန်းဦး
၏အိမ်သို့ သွားလျှင် ကိုအောင်သန်းဦး
သည် တကုပ်ကုပ်နှင့် အလုပ် လုပ်နေ
ရာမှ ထလာ၍ ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။

‘ထိုင်ပါ ကိုဂါကြီး၊ အိမ်ကို ရောက်
လာတော့ သေချာမေးမြန်းပြီး ဆွေးနွေး
ရတာပေါ့။ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲဗျာ။
လုပ်ငန်းက အချိတ်ရက်ကန်းနဲ့
ပိုးပန်းချီဆိုတော့ မိန်းကလေး အုပ်စုကို
ပဲ အားထားရတာပေါ့’

‘အရင် ကိုဂါကြီးကို ပြောပြထား
သလို အလုပ်သမလေးတွေက မမြဲ
လုပ်ငန်း လည်ပတ်မှုကလဲ အဆင်
မပြေနဲ့ဆိုတော့ သေချာလေး တွက်
ကြည့်ပေးပါဦး။’

ပြီးတော့... လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ
ရှုပ်ယှက်ခတ်မနေရဘူး။ သန့်ရှင်းမှု
အမြဲရှိရမယ်ဆိုလို့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်
သန့်ရှင်းထားတာလဲ အမြင်ပါပဲ’

ဟု ကိုအောင်သန်းဦးက ရှည်လျား
စွာ ပြောပြ၍ သက်မကို ချလိုက်လေ၏။

မှန်ပါသည် ကိုဦးက ကျွန်ုပ်အား
လုပ်ငန်းအဆင်မပြေခြင်း၊ အလုပ်
သမား အဆင်မပြေခြင်းတို့ကို ပြော
ထားခဲ့ဖူး၍ အောက်ပါအတိုင်း
သန့်ရှင်းမှု ရှိစေရန် အကြံဉာဏ်
ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုသော် နေရာဌာနက အပြစ်မရှိ
သန့်ရှင်း၍ အဘယ်ကြောင့် လုပ်ငန်း
ခွင်၌ အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်ရသည်ကို
ဝေဒပညာရပ်ဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်ရန်
သာ ရှိလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကောဇာစနစ်နှင့် ဒသာ
စနစ် (၂)ခုတို့တွင် မည်သည့်စနစ်ဖြင့်
အရင်တွက်ရမည်နည်းဟု အပေါ်မော့
၍ စဉ်းစားလိုက်သောအခါ အလုပ်
ရုံးခန်း၏ ထိပ်တည့်တည့် နံရံတွင်

၈၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစံ

ကျွန်ုပ်သရေ နှင့်

လုပ်ငန်းဆောင်တာ ဘုန်းကျက်သရေတိုးစေသောဝါထာ

ဂါမလိဂ်
(ဝေဒပိဋကဓရ)
စစ်ကိုင်း

ချိတ်၍ထားသော တိုင်ကပ်နာရီကို
လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မျက်မှောင်တွန့်လျက်
နာရီကိုကြည့်ပြီး...

‘ကိုဦးရဲ့ နာရီက ရပ်နေတာလား’
ဟု မေးသောအခါ...

‘ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ရပ်နေတာ တော်
တော်ကြာသွားပြီ။ ဓာတ်ခဲ လဲမယ်၊
လဲမယ်နဲ့ အလုပ်များပြီး မေ့နေလို့
မထည့်ဖြစ်ဘူး’

‘အင်း...ဒါဆိုရင် တွက်တာ ချက်
တာ ထားလိုက်ဦးဗျာ၊ ကျွန်တော်
ပြောတာကို နားထောင်ကြည့်ပါဦး။
“ကျက်သရေ”ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို သိရဲ့
မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါဦး’
ဟု ကိုဦးမှ စကားထောက်၏။

“ကျက်သရေ”ဆိုတာ ကမ္ဘာဦး
အခါက ကြာပင်ပေါက်ခဲ့ပြီး ကြာပန်း
ကနေ ကြာနတ်သမီးတစ်ဦး ပေါ်ထွက်
ခဲ့တယ်။ အဲဒီနတ်သမီးကို “သိရီ”
ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “လက္ခီ”ဟူ၍
လည်းကောင်း အမည်ပေးပြီး ပူဇော်မှု
ပြုကြတယ်လို့ သက္ကတဝေဒကျမ်းတွေ
မှာ ဆိုကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓတရားတော်ထဲမှာ
တော့ တေရဋ္ဌ နတ်မင်းကြီး၏ သမီး
သိရီ(ခေါ်)လက္ခီ နတ်သမီးသည်

“ယောက်ျားမြတ်တို့၏ အမှုအကျင့်
ကို နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း၊ စည်းစိမ်
ချမ်းသာကိုပေးခြင်း” စသည်တို့
ကြောင့် သုစိပရိပါရသူဌေးက နှစ်လို
ကြည်ဖြူစွာ အိပ်ရာနေရာသစ် ပေးခဲ့
တယ်လို့ ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ် သိရီ
ကာလကဏ္ဍိဇာတကမှာ ဆိုခဲ့တယ်ဗျာ။

ဒီတော့... “ကျက်သရေ”ဟာ
ဘုန်းကျက်သရေ ဘောဂဗလ
ဉာဏ်ပညာတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော
နတ်သမီးလို့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။

ကောင်းပြီ...ဒီတော့ ကျက်သရေဆို
တာ ဘယ်နေရာတွေမှာ တည်ရှိတတ်
သလဲဆိုရင် ဗြဟ္မဏ ဟိန္ဒူတို့ရဲ့ အလို
အရ...

“သိရီနတ်သမီးသည် အိမ်ကောင်း
အိမ်မွန်တို့၌လည်းကောင်း၊ မုခ်ဦး
တံခါးဝ ပန်းမန် အလံ ထီး ကျောက်
မျက်ရတနာ အသီးအနှံ တို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ဆင် မြင်း ကျွဲ နွား ကြက်

စသည်တို့၌လည်းကောင်း ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်တတ်သည်။ ထိုကိန်းအောင်ရာ ဌာနသည်ပင် ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သို့မဟုတ် အသရေမည်၏'

လို့ အဆိုရှိပါတယ်။
ဒါကြောင့် အမှားအယွင်းကိုသာ ပြုလုပ်တဲ့ လူတို့နေရာဌာနတို့ကို ကျက်သရေမရှိဘူး။ ကျက်သရေ ယုတ်တယ်လို့ ပြောကြပြီး အမှားအယွင်းမရှိလုပ်ပြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခဲ့ရင် ကျက်သရေ ရှိတယ်လို့ ပြောကြတာပေါ့။

ကျွန်တော် စကားပြောတာ များနေပြီ၊ စိတ်ဝင်စားမှုကော ရှိရဲ့လား' ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...

'ဟာ...ရှိပြီကောဗျာ၊ ဆက်ပြောစမ်းပါ'

ဟု ကိုဦးမှ စိတ်ဝင်တစား မေးမြန်းလေ၏။

'ဒါဆိုလဲ ပြောရတာပေါ့။ ကိုဦးရဲ့ အဖြစ်နဲ့ ဆက်စပ်တာကို ပြောတော့မှာပါ။ ဒီလိုဗျာ... ဘုရားရှင် လက်ထက် တော်က အနာထပိဏ် သူဌေးဆိုတာ နိုင်ငံကျော်ပေါ့ဗျာ၊ ကိုဦးလဲ သိသားပဲ။

အနာထပိဏ်သူဌေးရဲ့ ကျောင်းနေဖက် ငယ်သူငယ်ချင်း ပုဏ္ဏားတစ်ဦးလဲ ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီပုဏ္ဏားဟာ တစ်နေ့တော့ တွေးမိသတဲ့။

ဘာလဲဆိုရင် အနာထပိဏ်သူဌေးဟာ အင်မတန်မှ ချမ်းသာကြွယ်ဝတယ်။ ဒါတင် မဟုတ်ဘူး။ တချို့သူဌေးတွေက လူချမ်းသာပေမယ့် စိတ်ဆင်းရဲသာကြဘူး။ သောက၊ ဗျာပါရတွေနဲ့ ပွေလီပြီး သူဌေးအဖြစ်နဲ့ မတန်အောင်ကို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းကြရတယ်။

ငါ့သူငယ်ချင်းကတော့ လူလဲ

ချမ်းသာတယ်။ စိတ်လဲ ကြည်လင်ချမ်းသာမှု ရှိပေတယ်။ အိမ်မှာကြည့်ကြည့်၊ အလုပ်ရုံမှာကြည့်ကြည့် "ကျက်သရေ" အပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံပြီးတော့ အေးချမ်းလှတယ်။

လာသမျှ ဆင်းရဲသားတွေကိုလဲ လိုအပ်တာမှန်သမျှ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလေ့ ရှိတယ်။ ဒီတော့ အနာထပိဏ်သူဌေးရဲ့ ကျက်သရေ တည်ရှိရာ အရာဝတ္ထုပစ္စည်းကို ငါ သွားပြီး အလှူခံရင် ကေနပေးမှာပဲ ဆိုပြီးတော့...

သူဌေးကြီးထံ သွားပြီး သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ အာလာပသလ္လာပ ပြောဆိုရင်းနဲ့ ဘေးဘီကို ငဲ့စောင်းကြည့်ရှုပြီး ကျက်သရေ(သိရီဝစ္ဆ) တည်ရှိရာဖြစ်တဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ရှာသတဲ့ဗျာ။

ဒီတော့ သူဌေးကြီးရဲ့ "ကျက်သရေ" ဟာ လှပပြီး အမောက်တလူလူရှိတဲ့ ကြက်ဖကြီးရဲ့ အမောက်မှာ တည်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ပုဏ္ဏားကြီးက တွေ့ရှိသွားပြီး...

"သူငယ်ချင်းရေ ငါ့မှာ စီးပွားဥစ္စာတယ်ပြီး မချို့လှပါဘူး။ နိပမဏ် အိမ်မှာ အလှပမွှေးချင်တဲ့အတွက် ဟိုကြက်ဖကြီးကို ငါ့ကို ပေးကမ်းပါ"

လို့ တောင်းသတဲ့။ သဒ္ဓါတရားကောင်းတဲ့ သူဌေးကြီးကလဲ...

"အသင် အလိုရှိရင်ဖြင့် ယူသွားပါ"

လို့ ပေးပါသတဲ့။

မှတ်သားစရာကတော့ သူဌေးကြီးက ကြက်ဖကို ပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အမောက်မှာ တည်ရှိနေတဲ့ ကျက်သရေဟာ သူဌေးကြီးရဲ့ လက်သုံးတောင်ဝှေးမှာ ပြောင်းပြီး တည်ရှိနေပါသတဲ့ဗျာ။

ဝေဒဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာတွေကို ထုံးလိုချေ ရေလိုနှောက်ထားတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး

ကလဲ ကျက်သရေဟာ နေရာပြောင်းလေပြီလို့ သိရှိလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ဝေလည်ကြောင်ပတ်နဲ့ အချိန်ဆွဲ စကားပြောပြီး အတန်ကြာတဲ့အခါ...

"သူငယ်ချင်းရေ ငါ့မှာ ထသွားထလာ တယ်မဟန်ချင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ မင်းရဲ့တောင်ဝှေးကို ငါ့အား ပေးစမ်းပါဦး"

လို့ တောင်းပြန်သတဲ့။ သူဌေးကလဲ "ယူပါပေါ့"။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျက်သရေဟာ ကလပ်ပေါ် တင်ထားတဲ့ ပတ္တမြားမှာ ပြောင်းရွှေ့တည်နေပြန်တယ်။

ပုဏ္ဏားကလဲ မရရင် မနေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ အတန်ကြာတဲ့အခါမှာ ပတ္တမြားကို ထပ်တောင်းပြန်ပါတယ်။

သဒ္ဓါတရားမှာ ထိပ်ခေါင်ဖြစ်နေတဲ့ သူဌေးကလဲ ပေးပြန်ပါသတဲ့။

ဒီတစ်ခါတော့ "ကျက်သရေ" ဟာ သူဌေးကြီးရဲ့ ကြင်ရာတော် ပုညလက္ခဏာဒေဝီ သူဌေးကတော်ကြီးရဲ့ နဖူးဆံစပ်မှာ သွားပြီး တည်ရှိနေတော့သတဲ့ဗျာ'

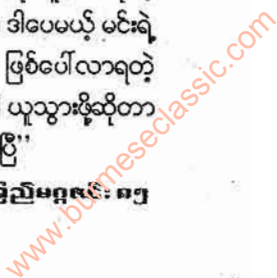
ကိုအောင်သန်းဦးသည် တဟ်ဟ်နှင့် ရယ်၍ သဘောကျလျက်...

'ကောင်းဗျာ... ဒီတစ်ခါ ပုဏ္ဏားဘယ်နှယ်လုပ် တောင်းမှာတုံး' ဟု မေးလေ၏။

'ခင်ဗျား ပြောသလိုပေါ့ဗျာ... ပုဏ္ဏားကြီးလဲ မချီသွားဖြနဲ့ ရယ်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို ပြောရတော့တာပေါ့။

"သူငယ်ချင်းရေ... မင်းရဲ့ "ကျက်သရေ" ကို ခိုးယူမယ်ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ ငါလာခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့ ဘုန်းကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့

"ကျက်သရေ" ကို ငါ ယူသွားဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်မှန်း သိရပါပြီ"

လို့ လက်လျှော့ကာ တောင်းခဲ့သမျှ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကိုလဲ ပြန်ပေးထားခဲ့ တယ်လို့ အနာထဝိဏ် သူဌေးရဲ့ ဇာတ် ကြောင်းမှာ ပါရှိပါတယ်။

ဒီတော့ဗျာ အလုပ်ကို အချိန်နဲ့ တိုင်းတာပြီး လုပ်နေရတဲ့ ခေတ်မှာ “နာရီ”ဟာ အဓိကကျတဲ့ အစိတ် အပိုင်းမှာ ဖြစ်နေတာရယ်...

ရှေးဇာတ်ကြောင်းမှာလဲ နာရီအမှတ် ပြုရတဲ့ ကြက်ဖရဲ့ အမောက်မှာ “ကျက်သရေ” တည်ရှိခဲ့တာရယ်ကို ထောက်ရှုရင် ကိုဦးရဲ့ အလုပ်ရုံမှာ ကျက်သရေ တည်ရှိနိုင်တာက တိုင်ကပ်နာရီပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဗျာ။

ကျက်သရေ တည်ရှိနေတဲ့ နာရီ စက်ရပ်သွားရင် ဘုန်းကျက်သရေတို့ ဘောဂဗလနဲ့ ဉာဏ်ပညာတို့လဲ ရပ်တန့်သွားတော့မပေါ့ဗျာ။

ဒါကြောင့် အလုပ်ရုံတွေ အိမ်ခန်းတွေမှာ ချိတ်ထားတဲ့ တိုင်ကပ်နာရီကို စက်ရပ် ပယွားအောင် ရုတစိုက် ဖတ်ခဲ လဲပေး ခြင်း၊ ဖုံးအပိုက် ရှင်းလင်းပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးရမယ်။

ဒါမှသာ ကျက်သရေဂုဏ်ကို အမြဲ ဆောင်ပြီး မင်္ဂလာယန္တရားကြီး အမြဲ တမ်းလည်ပတ်နေမှာဗျာ။

သတိထားကြည့်ရင် တွေ့ရမှာပါ။ တချို့အိမ်တွေ၊ အလုပ်ရုံတွေမှာ နာရီ စက်ရပ်နေတဲ့ အခါမျိုးမှာ...

အိမ်တွင်းမိသားစု တကျက်ကျက် ဖြစ်ခြင်း၊ အခု...ကိုဦးလို လုပ်ငန်းကိစ္စ တွေ နှောင့်နှေးပြီး ကမောက်ကမ ဖြစ်တတ်ခြင်း စသည်တွေဟာ သတိ ထားစရာပေါ့ဗျာ’

‘သဘာဝ ကျလိုက်လေဗျာ၊ ဒါဟာ လူတိုင်း၊ လုပ်ငန်းရှင်တိုင်း သိထား သင့်တဲ့ အကြောင်းအရာပဲ’

ဟု ကိုအောင်သန်းဦးသည်

မင်း နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထောက်ခံမှု ပြုလေ၏။

‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့နာရီကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေပြီးတော့ ဓာတ်ခဲ အသစ် လဲပေးလိုက်ပါ။ ဘယ်တော့မှ အကြာ ကြီး စက်ရပ်နေတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။

နောက်ပြီး လုပ်ငန်းခွင်ကို စုဝင်တိုင်း မှာ ဘုန်းကျက်သရေ တိုးတက်ပြီး အခြေအရံ ပေါများစေတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးမှ လုပ်ငန်းကိစ္စ အဝဝ ကို ပြုလုပ်ပေးပါ။

အခု ကြုံတွေ့နေရတဲ့ လုပ်ငန်း နှောင့်နှေးခြင်း၊ အလုပ်သမားမမြဲခြင်း အစရှိတာတွေဟာ ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့ ကင်းစဉ်လွင့်ပျောက် ပါလိမ့်မယ်’

ဘုန်းကျက်သရေတို့စေသောဂါထာ

- အဘိဓာ ဝတ္ထုမာနေစ၊
- ကုသလော ဟာတော မယာ
- ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
- ယောတု ဇေ သိရိဝမနံ
- ယောတု ဇေ တေတဝမနံ၊
- ယောတု ဇေ ယသဝမနံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

ဝတ္ထုမာနေစ = ဝတ်တမာနေစ

သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စံစစ်နေ

ဝမနံ = ဝတ်ဒနံ
ဒာနက်

မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အတိတေ - လွန်ခဲ့ပြီးရာ အတိတ်အခါ၌လည်း ကောင်း၊ ဝတ္ထုမာနေစ-ယခု ဟက်ပင်း လက်ငင်းဖြစ်ရာ ပစ္စုပ္ပန်အခါ၌ လည်း ကောင်း၊ ကုသလော - ကုသိုလ် ကောင်းမှုအစုစုကို၊ ဟာတော- တတ်စွမ်းသမျှ ပြုအပ်ပါပြီ။

ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဇေ-အကျွန်ုပ် အား၊ သိရိဝမနံ-ကျက်သရေ တိုးပွား ခြင်းသည်၊ ယောတု-ဖြစ်ပါစေ သတည်း၊ တေဝမနံ-ထက်မြက် တန်ခိုး တိုးပွားခြင်းသည်၊ ယောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ယသဝမနံ-အခြေ အရံ တိုးပွားခြင်းသည်၊ ယောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

နှစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ၌ ကိုအောင်သန်းဦးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာကာ ပြီးရွှင်စွာနှင့် ကျေးဇူး စကားကို အထပ်ထပ်ဆိုလျက် အသပြာ ထည့်ထားသော စာအိတ်ကို အိတ်ထောင်ထဲသို့ အတင်းထိုးထည့် ပေးကာ ပြန်သွားလေတော့သည်။

ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ဖြည့်စုံကြ ပါစေ။

၎င်းအပေါင်းအားဖြင့်

ဂါမဏိဇော်(ဝေဒဝိဇ္ဇာရေ)

စစ်ကိုင်း

ကျော်ပြာဆောင်းပါး

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၁၀၆၇၂)

(တံဆိပ်စာ(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင်၏။ ဖျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျုံးဂျုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက် အအိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြိုးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျှော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၇

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်”ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညှာဘက် နိရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို တယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး”လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ”ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရာဂကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်ပြုလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်ပြုလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

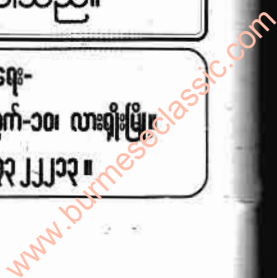
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ** ဖြစ်ပါသည်။ ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားပါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

**ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(ဆ/၃၆၀)၊ ယုဒနာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄**

**ရုပ်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး- အမှတ်(ည/၉)၊ ဘူတာလမ်း၊ ရုပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၁၃။**

မြဝတီနယ်မှ

ကြံတိုင်းအောင်စေတီ နှင့် စာတိကျအစိအရင် (၁)

ကရင်ပြည်နယ်၊ ကော့ကရိတ်မြို့မှ မြဝတီမြို့သို့ အာရှလမ်းမကြီးအတိုင်း သွား၍ ယခင် လမ်းဟောင်းနှင့်ဆုံရာ ကြက်လျှာစွန်းကို ကျော်သောအခါ လမ်း၏ လက်ဝဲဘက်(အနောက်ဘက်) တွင် အမှတ်(၃၅၅) ခြေမြန်တပ်ရင်းကို တွေ့ရ၏။

တပ်မြေအတွင်း တောင်ထွတ် အထက်၌ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ ဓာတ် ချေအစိအရင်ပြု ပူဇော်ထားသည့် စေတီတော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူ လေသည်။

မူလဘွဲ့မည်ကို မသိရသော်လည်း မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် စစ်ဖက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ ကမကထ ပြုကာ ယိုယွင်းနေသည့် စေတီဟောင်း ကို အသစ် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့ရာ “**ကြံတိုင်းအောင် ပြည်လုံးချမ်းသာ စေတီတော်**” ဟူ၍ ဘွဲ့မည်ကပ်လှူ ထားပေသည်။

ရှေ့တော်မှောက်ဆီသို့

ဤစေတီတော်ဆီသို့ နတ်လမ်းညွှန် ပို့ဆောင်ပေးသူကား မြဝတီမြို့မှ ကိုခင်မောင်သန်းဖြစ်သည်။

ညီဖြစ်သူနှင့်အတူ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန် နှစ်များက ကောလိပ်ကျောင်းနေဖက် များ ဖြစ်ကြရာ မြဝတီရောက်ခိုက် သူ ကပင် အစစအရာရာ ကူညီပို့ဆောင် ပေးခဲ့သည်။

မြဝတီမှ သင်္ကန်းညီနောင်သို့

F.12A. February, 2017.

▲ ကြံတိုင်းအောင်စေတီတော်

(၉)မိုင်၊ ထိုမှ ကွင်းကလေးရွာလမ်းခွဲ မရောက်မီ တပ်ရင်းအဝင်ဂိတ်၌ ကို ကျော်လွန်ကာ လမ်းဟောင်း ဝင်ရောက်စုံစမ်းသည်။ လမ်းသစ်ဆုံရာ ကြက်လျှာစွန်း ဂိတ်မှူးတပ်ကြပ်က စေတီတော်သို့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စု

◆ စေတီတော် မည်ကားမည်

ကုန်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ဦးညွှာဝမာစာ

သွားရာလမ်းကို သေချာစွာ ညွှန်ပြ ကူညီပေးသည်။

ထိုဆရာ၏ လမ်းညွှန်ချက်အရ တောင်တက်ကားလမ်းအတိုင်း ကွေ့ပိုက်မောင်းနှင်ကာ စေတီတော်အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းအခြေတွင် ဆင်းသက်လေ့လာ၏။

စေတီတော်တွင် အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းလှေကားနှင့် အနောက်ဘက် အဝင်မုခ်နှစ်ခုသာ ရှိ၏။

တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် ကား ချောက်ကမ်းပါးသာရှိသဖြင့် အရံတံတိုင်း ကာရံထားသည်။ အနောက်ဘက်မုခ်သို့အရောက်တောင်တက်ကားလမ်း ဖောက်လုပ်ထားလေသည်။

စောင်းတန်းလှေကားအစ နှစ်ဖက် နှစ်ချက်၌ နဂါးရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ်ကို ပြုလုပ်ထား၏။ အနောက်မှ အရှေ့သို့ နိုင်ဆင်းသွားသည့် ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း (အရှေ့ဘက်)စောင်းတန်း ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

နဂါးနှစ်ကောင်၏ ဦးဆောင်မှုအနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထက်ရှိ စေတီတော်သို့ ဦးဆောင်နေကြကာ အစွဲ

ဧဝ နုပုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖူးသည် အကျောက် အယူအမြို့ထီသို့ လားရာမြဲထားလေသည်။

စောင်းတန်းလှေကားအတိုင်း တက်ကုန်းတော်ရင်ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ ကြုံတိုင်းအောင် စေတီတော်ကို လေးထောင့်အုတ်ခုံထက် အရံစေတီလေးဆူဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာ မုခ်လိုဏ်လေးခု တည်ဆောက်၍ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားလေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။

ထူးခြားသည်ကား မုခ်လေးခုအနက် အရှေ့မုခ်တစ်ခုသာလျှင် နောက်ခံတံကဲ့သို့ ဒေါင်းရုပ်နှင့် ယုန်ရုပ်များ ခြယ်သထား၏။ နေလဘုရားဟု ရည်ညွှန်း၏။ အရှေ့နေတွက်၊ အနောက်နေဝင်၊ လောကတစ်ခွင်၊ ကမ္ဘာမြေအဝန်းဟု ဆိုကြသည်။

ဤအစီအစဉ်ကို ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း ကျင့်သုံးတော်မူခဲ့သည်။ နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ လက်အောက်မှ လွတ်ကင်းနိုင်ရန် အတွင်းလမ်းမှ ဆန့်ကျင်ခဲ့ရာ သာသနာတော် ထွန်းတောက်အောင်ပြု၍ မိစ္ဆာအယူဝါဒီတို့အား တွန်းလှန်ခြင်းဖြစ်သည်။

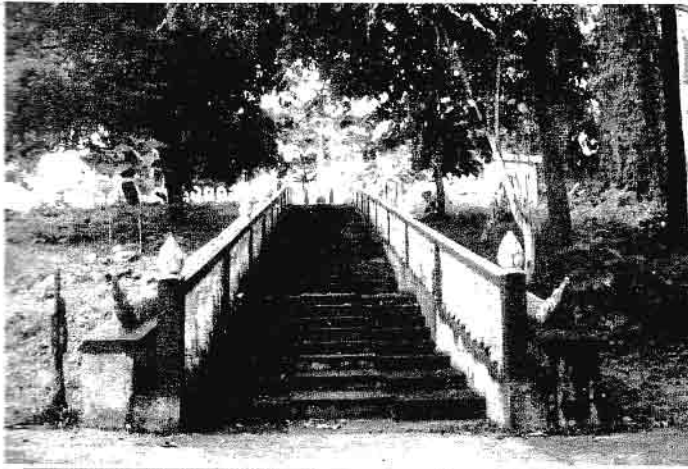
သာသနာ အစပြုရာ ရာမညတိုင်းဒေသတွင် နေလဘုရား(၄၇)ဆူ တည်လုပ်တော်မူသည်။ ဆရာတော်အားထားရသော သာဝက နှစ်ဦးရှိရာ “ကုန်းတွင် ခန္တီ ရေတွင် စန္ဒီ” ဆိုကြ၏။ ရေနင့်စပ်လျဉ်းရာ ဒေသများ၌ ရသေ့ကြီး(ဦး)ဘိုးသုစန္ဒီ ကုန်းတွင်းပိုင်းဒေသများတွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီတို့က တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီက နေလဘုရား(တင်ပျဉ်ခွေရုပ်များ) (၄၇)ဆူကို ဦးဆောင်သွန်းလုပ်ခဲ့သည်။

ဖော်လမြိုင်မြို့ တောင်မိုးတန်း ဦးစိန်စေတီ မြောက်ဘက်ကပ်လျှောက်ရှိ ယန်းနုတောင်အတွင်းမှ နေလဘုရားသည် ပထမဆုံး ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်ဆိုလေသည်။

[နေလဘုရားများနှင့် ပတ်သက်၍ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိတွင် လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။]

www.burmeseclassic.com

► မုဂ်းရင်းများ ဝန်းရံထားရာ အကျွန်ုပ်တို့ တောင်တန်းအစ

အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အညီ အနုပညာများ

ယခု ပူးတွဲတွေ့ရသော နေလဘုရား မူလ တည်လုပ်သူသည် တစ်စုံတစ်ရာ သော ကျူးကျော်မှု ရန်စွယ်ကို နှိမ်နင်း ဖျက်ချေသည့် ဓာတ်ချေအစီအစဉ် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းအတွက် မူလ စေတီဒါယကာ ကို လေ့လာမှသာ အကျိုး အကြောင်း ဖြစ်စဉ်ကို သိရပေလိမ့်မည်။ [၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် ထပ်မံတည်ဆောက်သည် ဆိုသော်လည်း မူရင်းလက်ရာ ယပျက် အောင် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။]

ရင်ပြင်တစ်ခု

ရင်ပြင်မြောက်ဘက် အရံတံတိုင်း အနီးတွင် တန်ဆောင်းရှည်တစ်ခု ရှိ၍ လက်ယာဘက် အစွန်မှစ၍ သာမည ဆရာတော်ရုပ်တု၊ ထိုမှ လက်ဝဲဘက် ၌ အဘတိုးဘိုးအောင်နှင့် အဘ အောင်မင်းခေါင်၊ ရှမ်းစော်ဘွားကြီးနှင့် ဦးလုံထော်၊ မြန်မားကျင်၊ မြစ်မီးရှင်၊ မြန်မားရှင် ညီအစ်မသုံးဖော်၊ စောမွန်လှ ညီအစ်မနှစ်ဖော် စသည့် ရုပ်တုများကို အခန်းကိုယ်စီ သွန်းလုပ်ထားရှိသည်။ ဤစေတီတော်အား အသစ်တစ်ဖန်

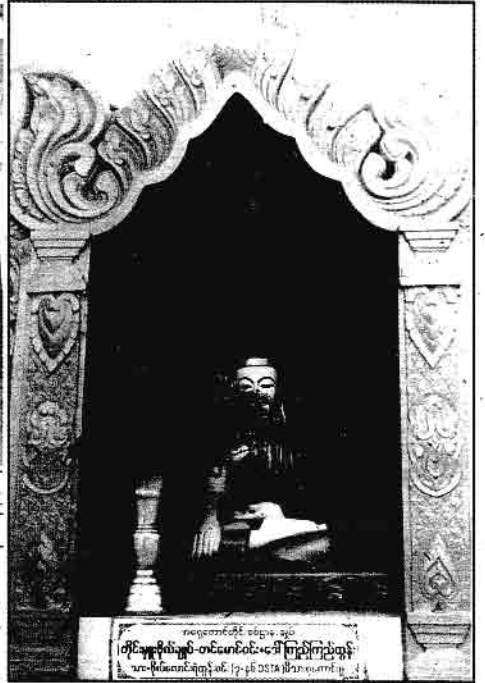
တည်လုပ်စဉ်က ကူညီခဲ့ကြသော ရဟန်းရှင်လူ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ရည်စူးသွန်း လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

တောင်ဘက်တံတိုင်း အနီးတွင် ကား ၁၃၇၃ ခုနှစ် ကမ္ဘည်းပါ ခေါင်း လောင်းစင်ကို နဂါးနှစ်ကောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင် လှူဒါန်းထားသည်။

အနောက်ဘက် အဝင်မုခ်အနီးရှိ တန်ဆောင်းတွင်း၌ အလောင်းမင်း တရား ဦးအောင်ဇေယျ ရုပ်တုကြီးကို မြင်တွေ့ရလေသည်။ ထိုမှ အောက်ခြေ ၌ အာရှလမ်းမကြီးကို ဆီးမိုး မြင်တွေ့ ရ၏။

အနောက်ဘက်အဝင်မုခ် အပြင် ဘက်၌ “ကြံတိုင်းအောင် ပြည်လုံး ချမ်းသာစေတီ”ဟူသော ကမ္ဘည်း ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထား၍ အနီး၌ ကျွန်းတိုင်ကြီး တစ်တိုင်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

တိုင်ခြေအုတ်ခုံတွင် (အလောင်း မင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီ တော်မြတ် မူလတံခွန်တိုင်)ဟူ၍

မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

ဖြစ်စဉ်တော်အကျဉ်း

ရင်ပြင် အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် ဓမ္မာရုံတစ်ဆောင်ရှိ၍ ရဟန်းတစ်ပါး သီတင်းသုံးတော်မူ ကြောင်း သိရသဖြင့် ဝင်ရောက်ဖူးတွေ့ သည်။

ဦးပညာဇောတဟု ဘွဲ့မည်ရှိ၍ ဤကုန်းတော်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်ရာမှ ခြေမြန်တပ်ရင်းနှင့် ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် (၄)ဝါတိုင်အောင် သီတင်းသုံးဖြစ်ခဲ့ သည်ဆို၏။ စေတီဖြစ်စဉ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍မူ ဤသို့ မိန့်ကြား၏။

ဦးပညာဇောတဟု အကြမ်းဖျင်း လောကိပံ သိပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဆွေ၊ သုဇောသီတေကမှ ပိုသိပါလိမ့်မယ်။

ကြားသိရလောက်ကတော့ အယုဒ္ဓဟ ကို စစ်ချီလာတဲ့ မြန်မာတစ်စုပါး ပြုတီ ကို ရောက်တော့ ဒီနေရာမှာ စခန်းချပြီး အစီအစဉ်ရေဆွဲ စစ်ပြင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

သရဉ္ဇ နန်း ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး နန်းတော်အဖြစ်
နန်းတော်အဖြစ်

ဒီဘုရင်က သုံးရက်အထက်အကြာ စခန်းချခဲ့တဲ့ နေရာတိုင်းမှာ စေတီတစ်ဆူစီ တည်ခဲ့သတဲ့။ စေတီငယ်ကလေးပေါ့။

ဒီကုန်းတော်ကျောက်တော့ အယုဒ္ဓယကို အောင်မြင်ဖို့ အစီအစဉ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ စေတီရှေ့ အယုဒ္ဓယဘက်ဆီ အမြို့ညွှန်ထားတဲ့ နဂါးကြီးနှစ်ကောင် သွန်းလုပ်သတဲ့။ အစီအစဉ်ပညာကိုတော့ ဦးပွင်း နားမလည်ပါဘူး။

နဂါးနှစ်ကောင်ကတော့ မူလလက်ရာအတိုင်း ပွမ်းပံထားတာ ဒကာတို့ တွေ့ကြိုမှာပေါ့။

'တင်ပွါ... အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းမှာ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဒါထက် ဘယ်ဘုရင်လဲဆိုတာ အရှင်ဘုရား သိပါသလား'

'မသိပါဘူး ဒကာ ဒီကနေမှ မြဝတီက ပြည်တော်ဝင်စေတီကို တည်သတဲ့။ ဒီမှာတော့ ဦးအောင်ဇေယျရုပ်တု လုပ်ထားတာပဲ။ သမိုင်းဆရာတွေကတော့ ဦးအောင်ဇေယျ ယိုးဒယား(ထိုင်း)ကို စစ်ချီခဲ့ပေမယ့် မြဝတီကို မရောက်

ဘူးလို့ ပြောကြပါရဲ့'
'တင်ပွါဘုရား... ကုန်းဘောင်ဆက်ရာဇဝင်အရ စစ်တောင်း၊ မုတ္တမ၊ ထားဝယ်က တစ်ဆင့် အယုဒ္ဓယကို စစ်ချီပါတယ်။ ရာသီဥတုနဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေအရ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ဆုတ်တော့ ရှစ်ရက်အကြာ မုတ္တမမြို့ ကင်းရွာအရောက်မှာ နတ်ရွာစံတယ် ဆိုပါတယ်ဘုရား'

'ဒါကြောင့်လဲ မင်းအမည် မသိရဘူးလို့ ဆိုတာပါ။ ဒကာတို့လို စာပေသုတေသီတွေ ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ပေးကြပါဦး'

'အရှင်ဘုရား ဒီကုန်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော့ ထူးခြားမှုတွေ ကြုံရသေးသလား။

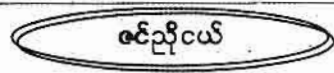
ဒီမြေနေရာ ဝန်းကျင်မှာ အရင်တိုက်ပွဲအဆက်ဆက် ကျဆုံးခဲ့သူတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပြီး အခြောက်အလှန့်ကြီးတယ်လို့ မြဝတီက လူကြီးသူမတွေ ပြောတာ ကြားဖူးလို့ပါ ဘုရား'

ဦးပွင်း အစီအစဉ်ကတည်းက ကမ္ဘာ့နန်းအလုပ်မှာ ပြုပြင်ပိတ်ထားဦးပွင်းရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့ ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ကြီးက မောင်ပွင်း ဒီမှာ အပြန်ပေါ့။ ဆွမ်းကွမ်း ဖျဉ်းလေးပေးအတွက် မိမိစေတနာကြောင့် သမ္မာဒေဝတွေက ကူညီဆော်ကြပေးကြပါလိမ့်မယ်လို့ မိန့်မှာပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ လုပ်ငန်းကနေ နှစ်ပိုင်း အခုတော့ လေးပါး ပြောက်ခဲ့ပြီ။ တရားအလုပ်ကို ဖွဲ့ပြုပြန်ရင် အကူအညီတွေ ရလိမ့်မယ်လို့ ပြောပါရစေ ဒကာကြီး'

ယင်းနောက် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် အချိန်သင့်ပြီဖြစ်၍ ကန်တော့နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့ ...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ်

အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။

စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း)

ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ

အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား

မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မုန်း

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅

၀၉-၉၆၈၀၄၁၉၂

လောကကြီးတွင် မဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စမရှိပါ။ မဖြစ်သေးသည့်ကိစ္စသာ ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အံ့ဩလောက် အောင် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ တွေ့ရှိရပါ သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် (၇)လပိုင်းဆန်း တွင် ကျွန်တော်သည် **စာရေးဆရာ ထက်ကောင်းလတ်(မင်းဘူး)** အိမ်သို့ အလည်သွားပါသည်။

ဆရာထက်ကောင်းလတ် (မင်းဘူး) အိမ်တွင် ပြည်၊ ရွှေတောင်မြို့မှ မျက်စိ လာကုနေသော ဒေါ်မြမာလာနှင့် တွေ့ပါ သည်။ ဒေါ်မြမာလာမှ သူ၏ သား လူဝင်စားလေးအကြောင်း ပြောပြပြီး ဆရာထက်ကောင်းလတ်အား မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ စာဆောင် တစ်ခုခုတွင် ဆောင်းပါးရေးထည့်ပေးရန် အကူ အညီ တောင်းပါသည်။

ဆရာထက်ကောင်းလတ် အိမ် သည် မျက်စိအထူးကုဆရာဝန်ကြီး အိမ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိပြီး မျက်စိကုရန် လာရောက်နေသော ဧည့်သည်များ အား ညအိပ် တည်းခိုနိုင်ရန်အတွက် အိမ်ခန်းများဖွဲ့၍ စီစဉ်ထားပါသည်။

တည်းခိုခန်းခမှာ တစ်ညမှ(၅၀၀) ကျပ်သာဖြစ်၍ ဈေးနှုန်းချိုသာသဖြင့် တည်းခိုသူများ များပြားပါသည်။

ဆရာထက်ကောင်းလတ်မှာ (၇)လ ပိုင်းဆန်းမှာပင် (၉၆)ပါးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားပါသည်။ ဆရာထက်ကောင်းလတ် ကွယ်လွန်

သွား၍ ကျွန်တော်အား ဒေါ်မြမာလာမှ ဆရာထက်ကောင်းလတ်နှင့် ရင်းနှီး သော မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာမှန်း သိ၍ သူ့သား လူဝင်စားလေးအကြောင်းကို ဝတ္ထုဆောင်းပါးရေး ထည့်ပေးရန် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများပေးလျက် အကူ အညီတောင်းပါသည်။

ဤလူဝင်စားလေး၏ ထူးဆန်းမှုကို စာဖတ်ပရိသတ်များကို သိစေရန် ယခု ဆောင်းပါးရေး၍ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက် ခြမ်း ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့၊

ထူးထူးခြားခြား လူဝင်စား

▼ ယထာဘူတ သေတိုက်ဦး

▼ နတ်ယဘဝ လူဝင်စားလေး ဆောင်ထည့်သူနှင့် သူ၏ မိခင်

သရက်တောရပ်ကွက်၊ ထုံးတန်းလမ်းနေ ဦးရဲနီ၊ ဒေါ်မြမာလာတို့တွင် တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး မသီတာဦး ရှိပါသည်။ ရွှေတောင် အ.ထ.ကတွင် (၁၀)တန်းပညာ သင်ကြားလျက် ရှိပါသည်။

၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ချောက်မြို့နယ်၊ ညောင်ဇင်ကျေးရွာသို့ မိသားစု(၃) ယောက် အဘိုးအဘွား ဆွေမျိုးသား ချင်းများကို မမြင်ဘူး၍ အလည်အပတ် သွားရောက်ပါသည်။

မသီတာဦးမှာ ရုတ်တရက် အစာ အိမ်သွေးကြောပေါက်၍ ဆေးခန်းတွင် ကုသမှုခံယူရာ၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ နံနက်(၂)နာရီတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

မည်သူ့ကိုမျှ အကြောင်းမကြားမီ ယင်းနေ့ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ရွှေတောင်မြို့မှ အဒေါ် ဖြစ်သူအား ဝိညာဉ်ပူးကပ်၍ ပြောပြသဖြင့် သေဆုံးခြင်းကို သိရပါသည်။

သေဆုံးပြီး (၅)လအကြာတွင် အဒေါ်ဖြစ်သူအား ဒုတိယအကြိမ် ဝိညာဉ်ပူးကပ်၍ ယင်းကျန်ခဲ့သော ရွှေ များရောင်းချပြီး ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူ ခိုင်းပါသည်။

အလှူနေ့တွင်...
'ယောက်ျားလေးတဝနှင့် ပြန်လာမည် ကိုယ်ဝန်ဖျက်မချုပ်နှင့်'
ဟု ထပ်မံပူးကပ်၍ ပြောပြန်ပါသည်။
သေဆုံးပြီး (၅)လအကြာ မိခင်တွင် ဒုတိယသားကိုယ်ဝန် ရရှိလာပါသည်။ မွေးလာတော့ သားလေးဖြစ်နေပါ သည်။ မိခင်တွင် ဒုတိယသားလေး ရလာပြီး စည်သူလွင်ဟု အမည်ပေးခဲ့ ပါသည်။

ယခင် မိန်းကလေးဘဝက သောကြာသမီးလေးဖြစ်ပြီး ယခု သားလေးဘဝတွင်လည်း သောကြာ သားလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ စည်သူလွင် (၂)နှစ်သားအရွယ်တွင် ယခင် ဘဝ ဟောင်းက သူ၏ အဝတ်အစားများ ဝတ်လာသည့် သူ့အား သူ့ခိုးဟု ခေါ်၍

ပြန်တောင်းပါသည်။
သူ၏ အဝတ်အစားများမှာ သူ့ အဒေါ်က ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် ကလေး များအား ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူစီးခဲ့သော စက်ဘီးကိုလည်း "သမီး စက်ဘီးပြန်မရောင်းပါနှင့် သူ့ကျောင်း တက်ရင်စီးမယ်" ဟု ပြောပါသည်။

မောင်စည်သူလွင်မှာ အတိတ်ဘဝကို မြန်လည်ပြောပြနိုင်သူ ကြီးတင် အသိအမှတ် ပြုသူ ထူးခြားသူဖြစ်ပါသည်။ သေဆုံးပြီး (၃)လအကြာကလည်း သူ့ အဒေါ်အား အကြိမ်ကြိမ်ပူးကပ်၍ မိဘများနှင့် မွေးနိုင် ဘူး လူ့ပြည်ရှိ ကျောက်အောင် လာမယ် ဟုပြောပါသည်။

ယခုအခါ မောင်စည်သူလွင်မှာ ရွှေ တောင်သရက်တော အ.ထ.ကတွင် (၈)တန်းပညာသင်ကြား လျက်ရှိပါ ကြောင်း "ထူးထူးခြားခြား လူဝင်စား" အကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်အား ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများနှင့် တကွ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြလွင်အောင်(မင်းဘူး)

စာမျက်နှာ (၃၉)မှ အဆက်

ရရင် ဒီလည်းတိုက်/ကားတိုက်ဖြစ်မှုလေးရဲ့ ဆောင်ရွက် မှုလေးကို ဆရာဖြစ်တတ်တဲ့ အကြောင်းအရာကို မသိခဲ့ရိုး အမှန်ပဲ မောင်ဝင်းမြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှာပါတဲ့ လက်တွေ့အစီအမံ၊ ဂါထာ၊ ဆေးပြီးတိုတွေကို ယုံကြည်တာမို့ ဆရာကလဲ ပေးလိုက်မိတာပဲ ပေါ့ကွာ'

'စောစောကသာ ဒီလောက်ထိရောက်မှုနဲ့ တုံ့ပြန်မှုစွမ်းအား ရှိမှန်းသိခဲ့ရင် မလုပ်ခဲ့ပါဘူးဆရာရယ်။ ကျွန်တော် လွယ်ကျပြီး နှိုက်တဲ့မိုက်တဲ့ လက်ပြန်ရေအစွမ်းကို တအံ့တဩဖြစ်ရပါ တယ်ဗျာ'

'ဒါပေါ့ မောင်ဝင်းမြင့်... အစီအမံ တစ်ခုမှာ မမြင်နိုင်တဲ့ စွမ်းအား ဓာတ်သဘောတွေရှိတာ သူ့ဘာဝမို့ လူတွေရေးထုံး ကိုလဲ ပယ်လို့ မရဘူးပေါ့ကွာ။ ဝါလဲ ဒီ ဗဟုသုတတွေရလို့

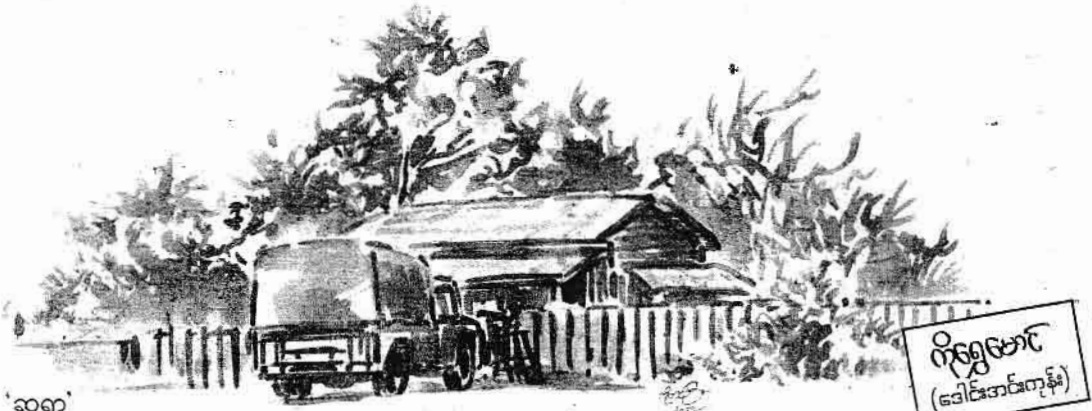
တစ်ဆင့် ပြောပြနိုင်တာဟာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဆိုပါတော့ကွာ'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်လဲ ထပ်ဆင့်ထောက်ခံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ကျေးဇူးတင်မိပါတယ် ဆရာ။ အိမ်တစ်အိမ်ကို ကား (သို့မဟုတ်) လှည်း တစ်ခုခုတိုက်မိ ရင် တိုက်မိတဲ့လှည်းက ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းပန်သင့်တဲ့ အကြောင်း၊ မဖြစ်မနေ တောင်းပန်ဖို့အကြောင်း...။

ဒီလိုမှ မတောင်းပန်ခဲ့ရင် အတိုက်ခံရတဲ့အိမ်က "မကောင်းသော ဘေးဒဏ်ပါ"ဆိုပြီး လောင်းမိခဲ့ရင် လောင်းလိုက်တဲ့ လက်ပြန်ရေအစွမ်းဟာ အရမ်းခိုက်၊ အရမ်းခိုက်ကြောင်း သတိချပ်စေဖို့ ပြောလိုက်ချင်တယ် ဗျာ။

ကိုရွှေမောင် (ဒေါင်းအင်ကျန်း)

ကိုးကွယ်
(ဒေါ်အောင်ကုန်း)

ခိုက်တဲ့ လက်ပြန်ရေနဲ့

ကျေးဇူးတင်ပါသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

'ဆရာ'
'ဪ...မောင်ဝင်းမြင့် လာ...လာ'
'ကျွန်တော် ဆရာ့ကို မေးမြန်းစရာ ရှိလို့ လာခဲ့တာ ဆရာ'

စာရေးသူသည် အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုအပေါ် လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားဟန်ဖြင့် ရောက်လာသော မောင်ဝင်းမြင့်အား နေရာပေးလိုက် ရင်း...

'ဆိုပါဦး မောင်ဝင်းမြင့်'
'ကျွန်တော် ဆရာ့ဆီ တစ်ခါက အကူအညီတောင်းခဲ့တာ မှတ်မိသေး လားဆရာ'

'မောင်ဝင်းမြင့်အိမ်ကို လှထွန်းရဲ့ လှည်း တိုက်မိတဲ့ကိစ္စလား'

'ဟုတ်တယ် ဆရာရဲ့။ ဆရာပြော တဲ့အတိုင်း လှည်းမောင်းတဲ့လှထွန်းကို ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းပန်ဖို့ပြောတယ်။ လှထွန်းနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ အတင်း အကျပ်လဲ မပြောမိဘူးပေါ့ ဆရာ။

ဒီကောင်က အယူအဆမရှိဘူး။ အယူသီးမနေနဲ့ဆိုပြီး ဘာမှ လုပ်မပေး ဘူး ကျွန်တော်က အယူအဆရှိတဲ့သူ ဆိုတော့ စိတ်ထဲ မတင်မကျနဲ့ နေရတာ မရင်းဘူး။ သံသယစိတ်တွေအပြည့်နဲ့ ဖြစ်နေတာ။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ အကူအညီတောင်းခဲ့တာ။ ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း "အိမ်ကို

လှည်းဖြစ်စေ၊ ကားဖြစ်စေ တစ်ခုခု တိုက်မိရင် ကားပိုင်ရှင်၊ လှည်းပိုင် ရှင်က တိုက်မိတဲ့အိမ်ကို ကန်တော့ ပွဲနဲ့ တောင်းပန်စေ၊ မတောင်းပန်က "မကောင်းသော ဘေးဒဏ်ပါ"

ဆိုပြီး အိမ်ပိုင်ရှင်က ကား(သို့မဟုတ်) လှည်းရဲ့ထိပ်ဦးပိုင်းကို လက်ပြန်ရေ လောင်းဆိုလို့ ကျွန်တော် ခွက်တစ်ခွက် ထဲ ရေထည့်ပြီး လှထွန်းမောင်းတဲ့ လှည်းထိပ်ကို "မကောင်းသော ဘေး ဒဏ်ပါ" ဆိုပြီး လက်ပြန်ရေ လောင်း လိုက်တယ်ဆရာ'

'ဟုတ်တယ် မောင်ဝင်းမြင့်။ ဆရာ အဲဒီ ကားတိုက်၊ လှည်းတိုက်၊ အခိုက် ပြေတဲ့နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်မှာ တွေ့လို့ စာအုပ် ထဲမှတ်ထားတာ အဲဒီနည်းအတိုင်း ကြည့်ပြီး ပြောခဲ့တာလေကွာ'

'ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် လှထွန်းမောင်းတဲ့ လှည်းဦးကို လက်ပြန်ရေလောင်းပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း

သတိထားပြီးနေခဲ့မိတယ်။ လှထွန်း မောင်းတဲ့လှည်းက သူ့ကိုယ်ပိုင်လှည်း မဟုတ်ဘူး ဆရာ။ သူနဲ့ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ် မကင်းတဲ့အထဲက ခေတ္တခဏ ယူထား တဲ့လှည်း ဆရာရဲ့။

နွားကတော့ သူ့နွား(၂)ကောင်ပေါ့ ဆရာ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲလား မသိ ဘူး။ မကြာမနှောင်းခင်မှာပဲ လှည်း မောင်းတဲ့လှထွန်းကလေးတစ်ယောက် ကျန်းမာရေးမကောင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီထက် တိုက်ဆိုင်မှုက လှည်းပိုင် ရှင်ဖြစ်တဲ့သူမှာလဲ ပြဿနာတွေ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပြီး ရုံးရောက်၊ ဂတ်ရောက်၊ အချုပ်အနှောင်ခံရ ငွေရေး ကြေးရေးတွေ သောက်သောက်လဲ ကုန်ပါရောလား။ အဲဒါ သတိထားမိလို့ လှည်းတိုက်မိလို့ မတောင်းပန်ရင် လက်ပြန်ရေလောင်းခံရတဲ့သူမှာ ဒီလို ဖြစ်တတ်လား ဆရာ'

'အေး... မင်း မေးတဲ့အမေးကို ဆရာ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ။ အမှန်ပြော

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၁၁YR ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး

ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းမိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုင်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ

ညော်... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ခန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လှည့်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေ့ကောင်းလဲ ဆရာ

ဘာတွေ့ကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်

ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ

ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်

အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဗ္ဗေလမ်းပျဉ်း၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်း၇၂၂၅၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင်မြေမု **မယ်တော်ကျေးဇူးပြေ စေတီများ** (၂)

ယခင်လမူ အဆက်

ထိုမြေကြီး ရောက်လာသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရားဖူးပရိသတ် များပြားစည်ကားလာကာ အရှေ့ဘက် ရှိ မွေသာလာ အပါအဝင် သာသနိက အဆောက်အအုံများ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်း လာခဲ့သည်။

မြေကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် မကြာမီ ရွာတွင်းမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး အိပ်မက် မက်မြင်သည်မှာ ဧရာဝတီမြစ် ကမ်းနံဘေးတွင် မြေကြီးတစ်ကောင် က သူ့ကို မြသိန်းတန်စေတီသို့ ပို့ပေး ပါရန် ပြောဆိုသည်။

လူအများ စုဝေး၍ အဆိုပါနေရာသို့ သွားကြည့်သောအခါ မြေဖိုတစ်ကောင် မြင်တွေ့ရသဖြင့် စေတီလိုဏ်တွင်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြသည်။ ယခုမြင်တွေ့ ရသော မြေကြီးဖြစ်လေသည်။

မြသိန်းတန်စေတီတွင် ဘုရားဖူးမြေ များ ရောက်ရှိလာကြောင်း သတင်း ကြားရသဖြင့် ပခုက္ကူနယ်မှ ဒါယကာ အချို့က မြေနှစ်ကောင် ပေးပို့လာကြ ရာ စေတီလိုဏ် လက်ဝဲဘက်ထောင့် တွင် တွေ့ရသည်။

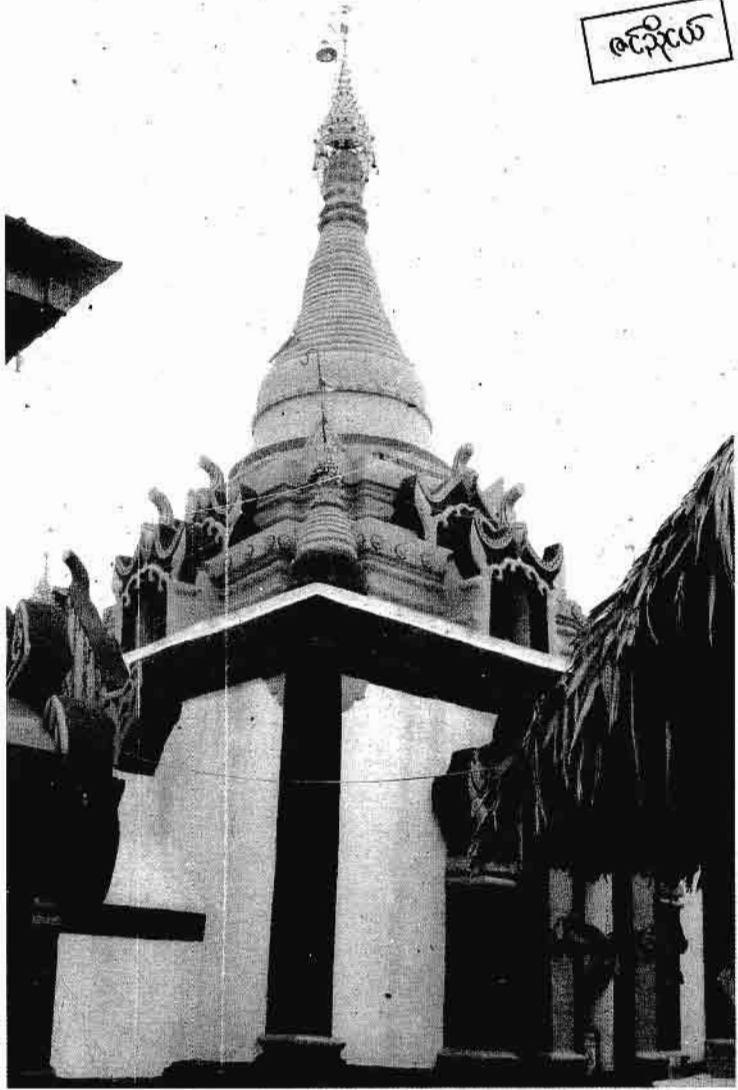
တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသော အုတ်တိုက်ငယ် အတွင်းတစ်ကောင်၊ အမိုးထက်တွင် တစ်ကောင် ရှိနေကြလေသည်။

ပေါ်တော်မူရုပ်ပွားတော်

စေတီတော်ပြုပြင်ရာ တနင်္ဂနွေ ထောင့် အရံစေတီအောက်မှ ရှေး ဟောင်းရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ထွက်ပေါ်

F.13A, February, 2017.

စေတီ

ရုပ်ပွားတော် ထွက်ပေါ်လာသည့် တနင်္ဂနွေထောင့်

လာသည်။ ကျွမ်းကျင်သူများက သတ္တု ငါးမျိုးစပ် ပဉ္စလောဟာ ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်၍ အေဒီ (၁၁)ရာစုနှစ် လက်ရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကို ရွာကျောင်း၌

ထိန်းသိမ်းပူဇော်ထားရာ စေတီတော် သို့ ရောက်ရှိလာသူတို့ ဖူးမြော်နိုင်ရန် ကိုယ်စားပုံတူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို အင်္ဂတေဖြင့် သွန်းလုပ်ပူဇော်ခဲ့သည်။ စေတီလိုဏ် လက်ဝဲဘက်ထောင့်တွင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

မြောက်အင်္ဂလိပ်တော်

မြောက်အင်္ဂလိပ်

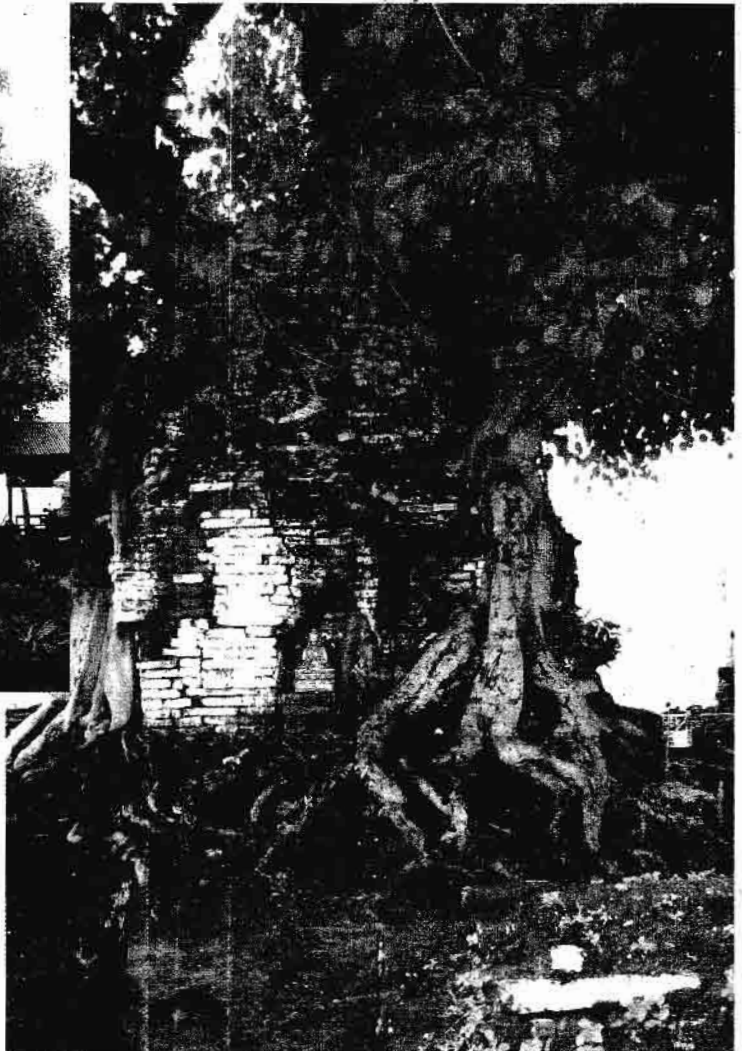
ဖူးမြော်ရသည့် ရုပ်ပွားငယ် ဖြစ်လေသည်။

ဦးစွာ ရောက်ရှိလာသော မြေမကြီးသည် ထိုပေါ်တော်မူ ဘုရားပုံတူအား ရစ်ခွေခြင်း၊ ပေါင်ခွင်ထက် မေးတင် လျှောက်နေခြင်း စသည့် ထူးခြားသော အပြုအမူများကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုထားသည်ဟု သိရသည်။

ရှေးဟောင်းပေါ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်အား မွေသာလာအတွင်း၌ ပူဇော်ထားသဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ရာ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ကိုမျိုးဝင်းခိုင်က လိုက်ပါရှင်းပြပေးသည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် လေးလက်မခန့်ရှိ၍ မကိုဋ်ဝလွယ်ဆင်မင်းဝတ်ဘုရားဖြစ်သည်။ မကိုဋ်တော်မှာ ရောင်လုံမပါရှိပါ။ ဥက္ကိသ မိုးမောက်နေဟန် ရောင်တော်ပုံပုံဖြင့် ဖူးမြင်ရသည်။

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘူမိဗဿမုဒြာ ဖြစ်သော်လည်း လက်ယာလက်မနှင့် လက်ညှိုးကြား ဓာတ်လုံး သို့မဟုတ် ဗိသေခံစေ့ကို ညှပ်၍ ကိုင်ထားလေသည်။

ထိုလက်ညှိုးတော်အား မိမိ(ဖူးမြော်သူ)၏ လက်ယာလက်ညှိုးဖြင့် တို့ထိ၍ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်(၉)ပါး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းပြီးနောက် လိုရာဆုတောင်းနိုင်ကြသည်။

မှန်ကန်စွာ သစ္စာဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျှင် အောင်မြင်ကြသည်။ ဆုတောင်းပြည့်ဝသဖြင့် ထပ်မံ လာရောက်ဖူးမြော်

ကာ ဒါနကုသိုလ်ပြုကြသူ များစွာ ရှိကြောင်း ကိုမျိုးဝင်းခိုင်က ပြောပြသည်။

ရုပ်ပွားတော်အား ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူထားရာ လက်ညှိုးတော်မှာ တို့ထိဖန်များသဖြင့် သစ်စေးသားရိုးပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပေါ်တော်မူရုပ်ပွားရွှေမချမီ မူလအခြေအနေကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုထားရာ ထပ်ဆင့်ရိုက်ကူးဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက်တွင် ဦးသန်းစိန်၊ ဦးတင်ထွန်း စသည့် ဂေါပကလူကြီးများက

F.13B. February, 2017.

မြပုခက်စေတီရုပ်ပွားတော်

စေတီတော်ဖြစ်စဉ် နောက်ခံသမိုင်းများ ကို ရှင်းပြပေးကြသည်။ မြေကြီးအတွင်း မှ ရရှိသော ရွှေတိုရွှေစအနက် ရွှေ လက်စွပ်များလည်း ပါဝင်ကြသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ထိုလက်စွပ်များ သည် ခြေမတွင် ချောင်ချိစွာ ဝတ်ဆင် နိုင်သည့် ကြီးမားသော အရွယ်အစား ရှိသည်ဆို၏။ သထုံခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်တွင်းရှိ ရှေးမြို့တော်ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့သော မုတ္တမ ကျေးရွာ၊ ဝါရီရုပ်ကွက်ရှိ မုတ္တမတောင်

ရိုးတွင်လည်း ဤကဲ့သို့ အရွယ်အစား ကြီးမားသော ရှေးဟောင်းလက်စွပ်များ ရရှိတတ်သည်။ တောင်ကျရေ စီးကြောင်းတွင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ထွက်ပေါ်နေသည် ကို ထိုက်တန်သူတို့ ရရှိကြသည်။ ရေစီးကြောင်း အထက်တွင် မြေစိုင့် မြေခဲများအား တူးဆွ ရှာဖွေသောအခါ မည်သည်ကိုမှ မတွေ့ရှိကြဟု ဆိုသည်။ ရှေးခေတ်လူသားတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အရွယ်အစားမှာ ယခုခေတ် လူသား

များထက် ကြီးမားသည်ဟု တွေးဆရ ၏။

သို့သော် ပုဂံစေတီပုထိုးဂူကျောင်း များ၏ အဝင်မုခ်၊ ပလ္လင်အနေအထား၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ရုပ်ကြွင်းအရိုးစုများ၊ အုတ်ချပ်တွင် ထင်ကျန်သော ခြေဖဝါးရာများ၊ လက်ရာပုံစံများအရ များစွာကွာခြား မှုကို မရှိကြောင်း မှန်းဆရသဖြင့် ပူဇော် ပဿမှုဆိုင်ရာ ရတနာပစ္စည်းဖြစ်ဖွယ် ရှိသည်ဟု ယူဆရလေသည်။

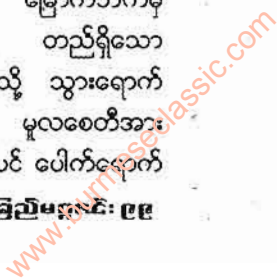
ရှေးက အဆင်တန်ဆာ ဖြစ်သော် လည်း ရရှိသူတို့မှာ “ဝမ်းစာ”အဖြစ် ထုခွဲရောင်းချပြီး ဖြစ်လေရာ မှတ်တမ်း ပြု ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

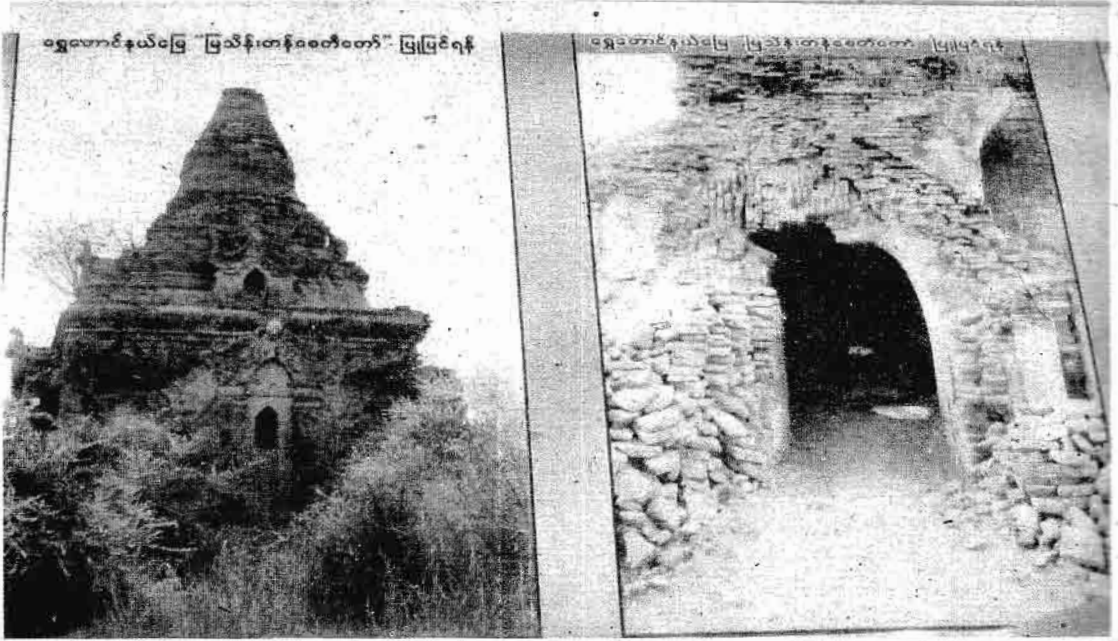
မြွေကြီး စတင် ရောက်ရှိစဉ်က မှတ်တမ်းပုံများနှင့်အတူ ကွယ်လွန် သွားသည့် ထိုမြွေ၏ ရုပ်ကြွင်းကိုလည်း မှန်ခန်းဖြင့် ပြသထားသည်။ သေဆုံး စဉ်က အူများထုတ်ကာ အဝတ်စ၊ ဂွမ်းစ စသည် အဆာသွတ်ထားခြင်း မရှိဘဲ ပကတိအတိုင်း ထားရှိရာ တစ်နှစ်မျှ ကြာပြီဖြစ်သော ယခုအခါ ကျောက်သားကဲ့သို့ မာကျောနေသည် ကို တွေ့ရသည်။

ထိုမြွေကြီး ရောက်လာပြီးနောက် သာသနိက အဆောက်အအုံများ တိုး တက်စည်ကားလာသဖြင့် ဂုဏ်ပြုသည့် အနေဖြင့် ရုပ်ကြွင်းထားရာ မှန်ခေါင်း တွင် နွားနို့တစ်ခွက် နေ့စဉ် ထားရှိပေး သည် ဆိုလေသည်။

မြပုခက်စေတီနှင့် ရွက်ပြန်ညောင်ပင်

ထိုနောက်တွင် မြောက်ဘက်မှ မလှမ်းမကမ်းတွင် တည်ရှိသော မြပုခက်စေတီအနီးသို့ သွားရောက် ကြည့်ညိုသည်။ မူလစေတီအား ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါက်ရောက်

ဝစ္စတောင်နယ်မြေ "မြသိန်းတန်စေတီတော်" မြူပြင်ရန်

ဝစ္စတောင်နယ်မြေ မြသိန်းတန်စေတီတော် မြူပြင်ရန်

မမြူပြင်မီက မြသိန်းတန်စေတီ

လွမ်းခြုံထားသည်။

ရှေ့လှည့်မှန်လိုက် ပါရှိ၍ မှန်တွင်း ရှုပ်ပွားတော်အား အနီးတွင် မဏ္ဍပ်ထိုး၍ ယာယီစံကျောင်းဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။

ညောင်ပင် အမြစ်များက စေတီအနံ့အပြား၌ ပိုက်ကွန်ဖြင့် အုပ်ထားသကဲ့သို့ရှိကာ မြစ်ကမ်းဘက် မြောက်ဘက်မှ ကြည့်လျှင် ပါးပျဉ်ထောင်ထားသော မြေဦးခေါင်းပမာ အမြစ်ဆုံကို တွေ့ရသည်။ စေတီတော်အား ပြန်လည်မွမ်းမံပြုပြင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြောင်း သိရှိရသည်။

ကိုမျိုးဝင်းခိုင်က ညောင်ရွက်အချို့ ဆွတ်ယူကာ ဤသို့ဆို၏။

“ညောင်ရွက်က တခြားညောင်ရွက်တွေလို ရွက်ကြောတွေ အောက်ဘက်မှာ မရှိဘဲ အပေါ်ဘက် ပျက်နာပြိုယာ ရှိနေတယ်။ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေတဲ့ ရွက်ပြန် ဆိုပါတော့ဗျာ”

လေ့လာကြည့်သောအခါ ဗောဓိ

၁၀၀ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညောင်ရွက်ထုံးစံ အထက်အောက် မျက်နှာပြင်နှစ်ဖက်စလုံး ပြောင်ချောနေသော်လည်း အပေါ်မျက်နှာတွင် ရွက်ကြောများ ထင်ရှားစွာ ဖောင်းထွက်နေသည့် ညောင်ရွက်ပြန်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ရှားပါးလှသော အရွက်များဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ မြေလတ်ပိုင်းနှင့် အထက်အညာဒေသများတွင် ဤတစ်ပင်သာ တွေ့မြင်ရသည်။

ညောင်ရွက်ပြန်ကို ချင်းတွင်းမြစ်ညာရှိမဟာမြိုင်တော၊ မြန်မာ-ထိုင်းနယ်စပ်ရှိ တစ္ဆေတောင်ခေါ် ဆေးတောင်နှင့် ပေါင်မြို့နယ် ကုလားမတောင်တို့၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်၍ ထိုညောင်ရွက်ပြန်ကို လုပ်ရတ်ပညာတွင် လည်းကောင်း၊ ပိဇ္ဇာဓရနယဆိုင်ရာ ဆေးဝါးများတွင် လည်းကောင်း ထည့်သွင်းအသုံးပြုကြသည်။

ပရိဘောဂစေတီ အမှတ်ပြု နေအိမ်တွင် ပူဇော်ထားခြင်း၊ အဆောင်ပြုခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံစည်နိုင်

ပါ။

အဆောင်ပြုပါက နေ့စဉ် မေတ္တာသုတ် (၁၀)ခေါက် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သင့်ကြောင်း အရှင်ပညာဒီပ (ဘုရားကြီးကျောင်း၊ ပေါင်မြို့)က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ညောင်ရွက်ပြန်၏ အထက်နှင့်အောက် မျက်နှာပြင်နှစ်ဖက်စလုံးကို မှတ်တမ်းပြု၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

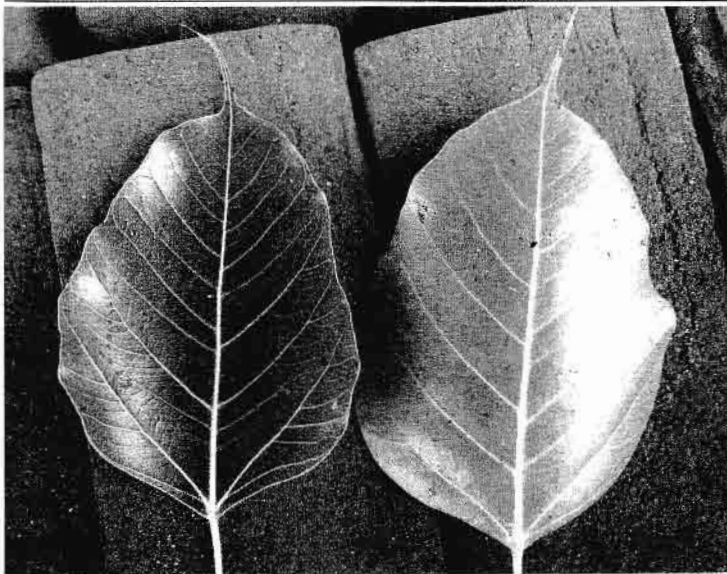
လမ်းညွှန်

ဤစေတီသုံးခုသည် အနော်ရထာမင်းက မယ်တော်သုံးပါး (ခမည်းတော်ကြောင်းဖြူမင်း၏ မိဖုရားသုံးပါး)ကို ရည်စူးကုသိုလ်ပြုခဲ့ရာ တောင်မြောက်စီတန်း၍ ကိန်းဝပ်တော်မူပုံအရ မြောက်ဘက်ရှိ မြပုခက်စေတီသည် မိမိမယ်တော် မြောက်ပြင်သည် မိဖုရားအားလည်းကောင်း၊ အလယ်မှ မြသိန်းတန်စေတီသည် အလယ်ပြင်သည် မိဖုရားနှင့် တောင်ဘက်တွင် ပြုပျက်

◆ မြွေဆိပ်ပုံ ညောင်ခြင်ဆုံ

◆ ငှက်ပြန်ညောင်ရွက် အထက်အောက် ယဉ်ထွဲခြင်ဆုံ

သွားသော မြွေရှုစေတီသည် တောင်
ပြင်သည်မိဖုရားတို့ကို ရည်စူးသည်ဟု
ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။
ထို့ကြောင့်ပင် မြောက်ဘက်မှ စေတီ

ကို အမိနှင့်သားဟူသော ဂေဟမေတ္တာ
ဆက်သွယ်ချက်ကြောင့် မြပုခက်စေတီ
ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လျှသည်ဟု မှန်းဆရ
သည်။

ထိုသုံးဆူအနက် မြပုခက်စေတီမှာ
ညောင်ပင်မျိုး၍ ပြုလုနီးပါးရှိကာ မြရွှေဂူ
စေတီမှာ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်
ရာ မူလအတိုင်း အသစ်တစ်ဖန်
ပွင့်ထွန်းတော်မူရန် ကုသိုလ်ရှင်များ
ပေါ်ထွန်းပါစေဟု ဆုတောင်းမိသည်။
ဤသို့လျှင် ထူးခြားမှုများဖြင့် ကိန်း
ဝပ်တော်မူကြသော စေတီများကို
ဖူးမြော်လိုပါက ပုဂံ-ညောင်ဦးမှ
ရောဝတီမြစ်ကူးတံတား(ပခုက္ကူ) ရှိရာ
လက်ပံခြေပေါ်ရွာသို့ လာရောက်ကာ
(ကူးတို့)ဇက်ဆိပ်လမ်းမှ တစ်ဆင့်
ဆက်လက် သွားရောက်နိုင်ကြောင်း
တိုက်တွန်းလမ်းညွှန်ရပေသည်။

[ကူညီပေးသော ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်
များအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

ဇင်ညိုငယ်

ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

[က]အရ...

လက္ခဏာရှင်သည် စိုးရိမ်တတ်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း၊ ဆိုးဖြတ်ချက်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား မချနိုင်ခြင်း၊ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်တတ်ခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါပဲ။

[ခ]အရ...

လက္ခဏာရှင်သည် သောကြာခါးပတ် ပါတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်လွယ်ခြင်း၊ စိတ်အပြောင်းအလဲများခြင်း၊ စိတ်တက်စိတ်ကျ ဖြစ်ခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါပဲ။

[ဂ]အရ...

လက္ခဏာရှင်သည် နှလုံးလမ်းရင်းက ကြိုးသဏ္ဍာန် ဖွာလန်ခြင်းက စိတ်ခံစားမှု ပြင်းထန်ခြင်း၊ စိတ်အာရုံခံစားလွယ်ခြင်း၊ ရင်ခုန်

လွယ်ခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါပဲ။

[ဃ]အရ...

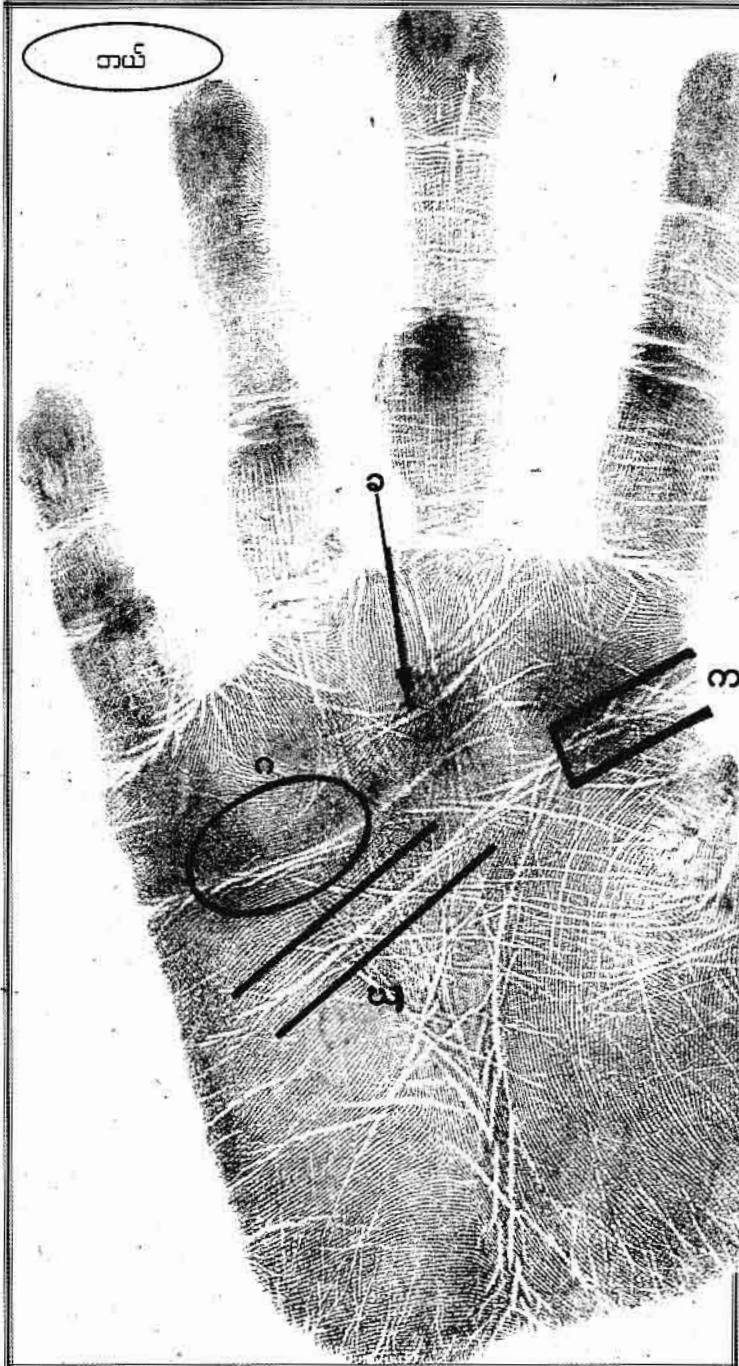
လက္ခဏာရှင်သည် ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ရှည်ပြီး ဖြောင့်တန်းတဲ့ အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်မြန်ဆန်ခြင်း၊ တဖွတ်ထိုး ပြုမူတတ်ခြင်းများ၊ ခေါင်းမာခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါပဲ။

ကဲ ဒါဆိုရင်...

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အောင်ပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

တယ်

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ဆီး၊ဝမ်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထီးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

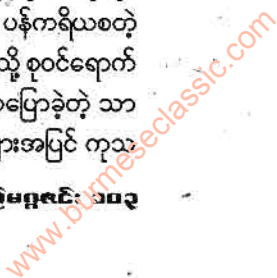
“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှူး၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်အပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ **မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေး**ကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ **နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။**)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - **စကြာမင်းဆေးတိုက်**

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ပုန်း - ၀၁၆၃၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂၅၅၂၄။

www.burmeseclassic.com

ဆုတောင်းကောင်းလျှင် သားကောင်းကိုပင် ရရှိနိုင်သော

ကတိုင်ဘုရား

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၅)ရက်က ကျွန်တော် ရန်ကုန်မြို့ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ အလုပ် လုပ်နေကြတဲ့ ကျွန်တော်သားသမီးများ ထံ သွားခဲ့ခြင်းပါ။ အခြားအလုပ်ကိစ္စ တွေလဲ လုပ်ကိုင်ဖို့သွားခဲ့တာပါ။ ရန်ကုန်ရောက်တုန်း အသိမိတ်ဆွေ တွေ တပည့်တွေထံ ဖုန်းဆက်ပါတယ်။

အဲဒီ အသိမိတ်ဆွေတွေထဲမှ ဘုံမိ ဗေဒပညာရှင် (Geologist) မောင်သန်း ဇော်ဝင်းကတော့ ယခင်ကတည်းက သူ့အိမ်ကိုလာလည်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ဖိတ်ခေါ်ထားခဲ့ပါတယ်။ အခုလဲ မောင်သန်းဇော်ဝင်းက သူ့နေထိုင်ရာ ထောက်ကြံ့ကို လာလည်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါ တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ မောင်သန်းဇော်ဝင်း တို့ဟာ တာချီလိတ်မြို့အနီး ကျောက်မီး သွေးမိုင်းတစ်ခုမှာ ၂၀၁၄ခုနှစ်က အတူတူ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ သူ့မှာ ဇနီးနဲ့ သမီးငယ်တစ်ဦးလဲ ရှိပါတယ်။ သူတို့မိသားစု သုံးဦးစလုံး ဟာ ကျွန်တော်ကို မိဘလို ခင်မင် လေးစား အားကိုးကြပါတယ်။

ရန်ကုန်ရောက်ရင် သူတို့ထံ လာဖြစ် အောင်လာဖို့ အမြဲပြောကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ရန်ကုန် ရောက်ပြီးသုံးရက်မြောက်မှာ ထောက်ကြံ့ မှာနေတဲ့ မောင်သန်းဇော်ဝင်းတို့အိမ်ကို အရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရောက်တာနဲ့ သူတို့ သားမိသားစုသုံးယောက်စလုံး ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်သွားကြပါတယ်။ မောင်သန်း ဇော်ဝင်းက သူ့အဖေနဲ့အမေတို့ကို ဖိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။

‘အန်ကယ်စိန်...ဒါ ကျွန်တော်အဖေ ဦးကျင်လှိုင်၊ သူက အမေ ဒေါ်မြအေး

◆ ကျောက်မြို့နယ် ကတိုင်ရွာ ကတိုင်ဘုရားရုပ်ပွားတော်

ပါ’
‘ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် ဦးမြင့်စိန်ပါ’
‘သားက ခဏ ခဏ ပြောပြထားလို့ ရင်းနှီးနေပြီးသားပါ။ လွတ်လွတ် လပ်လပ်နေပါ’

လို့ ဦးကျင်လှိုင်က ပြုံးပြုံး၊ ပြုံးပြုံး နဲ့ ပြောပါတယ်။
မောင်သန်းဇော်ဝင်းရဲ့အဖေနဲ့အမေ တို့ဟာ အလွန် လိုက်လံ ဖော်ရွေကြ ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ သူတို့မိသားစု

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၅

www.burmeseclassic.com

ဟာ တစ်နယ်ထဲသားတွေဆိုတော့ ပိုပြီး ရင်းနှီးလွယ်သွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့သား ဦးကျင်လှိုင်က ချောက်မြို့နယ်သား ဖြစ်ကြပါတယ်။

ညနေစာစားပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ စကားပိုင်းဖွဲ့ကြပါတယ်။ ဦးကျင်လှိုင်က စကားပြောကောင်းပါတယ်။ သူငယ်စဉ် ဘဝအကြောင်းတွေ၊ သူ ကြားဖူး တွေ့ဖူးတဲ့ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ ဘာသာ ရေးအကြောင်းတွေကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြကြပါတယ်။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်းတွေ မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်ပါတယ်။ ဦးကျင်လှိုင်ဟာ ချောက်မြို့နယ် နန္ဒတောရွာဇာတိဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ရွာ အနီးက ကတိုင်ရွာ "ကတိုင်ဘုရား" အကြောင်းပြောပြတာ အလွန်အံ့ဩစရာ ကောင်းပါတယ်။

'ကျွန်တော်နဲ့ မမြအေးဟာ အိမ်ထောင်ကျခါစတုန်းက တော်တော် နဲ့ ကလေးမရခဲ့ဘူး။ လေးနှစ်လောက် ကြာတဲ့အထိ ကလေးမရတော့ကလေး လိုချင်လာတယ်။ လင်မယား နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ အိမ်မှာမရှိပြည် သလိုပဲ။

ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ဆိုတာ သား သမီးရှိမှ ပိုပြီးခိုင်မြဲတယ်ဗျ။ သားသမီး ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေအတွက် ခွန်အားပဲဗျ။ ပြီးတော့ တွန်းအားလဲ ဖြစ်တယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ကလေး သိပ်လိုချင်ခဲ့တယ်'

'တစ်နေ့တော့ဗျာ ရွာထဲက ဘကြီး တစ်ယောက်ကို ဒီအကြောင်း ပြောပြ မိတယ်။ အဲဒီဘကြီးက...

'ဟာ... ကျင်လှိုင်ရာ ဒါပျားကွား၊ မင်းမယ် ဘူးလား၊ ကတိုင်ရွာ ကတိုင်ဘုရားမှာ ၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးကျင်လှိုင်-ထိုမြို့သား သား မောင်သန်းတော်ဝင်း

သွားဆုတောင်းလေ။ ဆုတောင်းပြည့်တယ် ကွ။ ဘာဆုတောင်းတောင်း တစ်ဆုပဲတောင်း ပြည့်တယ်' တဲ့...။

အဲဒီလိုပြောတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက် တော့ မမြအေးနဲ့တိုင်ပင်တယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက် ကတိုင်ဘုရား သွားမယ်။ ဆုတောင်းကြမယ်လို့ နှစ်ဦးသား တိုင်ပင်ထားကြတယ်။ မမြအေးလဲ "သားဆု" တစ်ခုတည်း တောင်းဖို့ ပြောပြထားတယ်'

ဦးကျင်လှိုင်က ဆက်ပြောပါတယ်။ 'ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ နောက်ရက်မနက်မှာ အိမ်က ထွက်လာ ကြတယ်။ တောထဲမှာ ဘုရားလှူဖို့ သင့်တော်မယ့်ပန်းတွေ၊ အညွန့်အခက် တွေ ရှာခူးလာခဲ့ကြတယ်။ မြို့မှာလို ဈေးမရှိတော့ တောထဲမှာ ရှာခူးရတယ်။

မမြအေးက ရေခဲအိုးတစ်အိုး ရွက်လာ တယ်။ ကတိုင်ရွာက ကတိုင်ဘုရားကို ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံ

ဟာ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ရေသပွယ် ကြတယ်။ ပန်းတွေ၊ သစ်ရွက် သစ်ခက် အညွန့်တွေကို လှူတယ်။ သီလခံယူပြီး မှ လှူကြတယ်။

ပြီးတော့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီး စိပ်တယ်။ အားလုံးပြီးတော့မှ ဆုတောင်း ကြတယ်။

'ဘုရားစာညှိတော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ "သောကြာသား" တစ်ဦး လိုချင်ပါတယ် ဘုရား။ ရ.ရ.ပါ.လို့ အရှင်ဘုရား လို့ သုံးကြိမ်တိတိ ဆုတောင်းခဲ့ကြ တယ်။

'ဟာ... သိပ်အံ့ဩဖို့ ကောင်းတယ် ဗျာ။ တစ်လလောက်ကြာတော့ မမြအေးမှာ ကလေးရှိတာပဲဗျ။ ဒါပေမယ့် သားလား သမီးလားတော့ မသိနိုင်သေးဘူးပေါ့ဗျာ။ (၉)လရှိတော့ မီးဖွားဖို့ အရိပ်အယောင်တောင်မပြဘူး။ ဒီတော့ သားယောက်ျားလေးရမှာ သေချာလာတာပေါ့ဗျာ'

'ဟော... မီးဖွားတော့လဲထူးခြားတယ် ဗျာ။ မမြအေးက မမွေးနိုင်လို့ ဝိုက်ခွဲ မွေးရမှာဗျ။ အဲဒီတော့ ဆေးရုံပြေးကြ ရတာဗျ။ ဆေးရုံရောက်တော့ဆရာဝန် က နောက်နေ့မှ ခွဲရမယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် နောက်နေ့က စနေနေ့ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီတော့ အပြာဝတ် သူနာပြု ဆရာမကြီးက ဆရာဝန်ကို ပြောပြ တယ်။

'ဒီ အညာယူ အညာသားတွေက သားဦး စနေကို မလိုချင်ကြဘူး။ သူတို့က ဒီ "သာဠီ" ဖြစ်တယ် ဆရာ။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ သောကြာနေ့ ရအောင် ခွဲပေးကြရအောင် ဆရာ'

လို့ အကြံပေးတယ်။ ဆရာဝန်ကလဲ သဘောတူပြီး အဲဒီသောကြာနေ့ညမှာ ဝိုက်ခွဲမွေးပေးလိုက်ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံလိုချင်တဲ့ သောကြာသား ယောက်ျားလေး ရခဲ့တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တကယ်ကို အံ့ဩသွားတာပဲ။ တကယ်ဆို ကျွန်တော်တို့က ဆရာဝန်ကြီးကို ဘာမှ ပြောရဲတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ “ကတိုင်ရွာဘုရား” ကိုလဲ အလွန်ကို ယုံကြည်အားကိုးမိတော့တာပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့မို့ မယုံမရှိပါနဲ့ ကိုမြင့်စိန်ရေ’

‘ဟာ... ယုံပါတယ်ဗျာ ယုံပါတယ်။ ကျွန်တော်အရင်က မကြားဖူးပါဘူး။ ခုလို ကြားသိရတော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် သတင်းကောင်း ပေးရတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နဲ့ ချောက်မြို့နယ်ကြားက **ငွေးချိုရွာမှာ “ငွေးချိုဘုရား” လဲ(သားဆုတောင်း) ပြည့်တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်ဗျာ။**

ဒီနေရာမှာ တိုက်ဆိုင်လာလို့ ပြောရဦးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်က လင်မယားနှစ်ယောက်ပေါ့ဗျာ... အဲဒီငွေးချိုရွာသွားပြီး ငွေးချိုဘုရားမှာ သားဆု တောင်းကြတယ်။ သူတို့က ကလေးရချင်ဖောနဲ့ ဆုတောင်းလိုက်ကြတာ ဘယ်လို ဆုတောင်းလဲဆိုတော့...

‘သားသမီးရရင်ဆော်ပါပြီ။ ကျွန်းကျွန်းကန်းကန်း သားသမီးရရင် လိုချင်ပါတယ်တုနား။ ရပါလို့အတုနား’

လို့ ဆုတောင်းကြသတဲ့...။

တကယ်ပဲဗျာ... မွေးလာတော့ အကျိုးလေးဖြစ်နေတယ်။ မွေးလာတဲ့ကလေးက လက်တစ်ဖက်က အတိုလေး၊ တံတောင်ဆစ်အထိပဲ ပါလာတယ်။ နာမည်တော့ ထုတ်မပြောတော့ပါဘူး။

အဲဒီတော့ ဆုတောင်းပုံကလဲ

လိုတယ်ဗျာ။ ပြီးလွယ်စီးလွယ် ဆုမတောင်းသင့်ဘူး။ အခု ဦးကျင်လှိုင်တို့ ဆုတောင်းသလို တိတိကျကျ ဉာဏ်ရှိရှိ ဆုတောင်းသင့်တယ်ဗျာ’

ထိုအခါ ဦးကျင်လှိုင်က...

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဆုတောင်းပြည့်မို့ (၅)ပါးသီလလဲ လုံဖို့တော့လိုမယ်ဗျာ။ ယုံကြည်မှုလဲ အဓိက လိုတာပေါ့ဗျာ’

ဦးကျင်လှိုင်နဲ့ ဒေါ်မြအေးတို့ရဲ့ သားမောင်သန်းဇော်ဝင်းဟာ ခေတ်လူငယ်ဆိုပေမယ့် ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း မရှိပါဘူး။ ကွမ်းမစား၊ ဆေးလိပ်မသောက်၊ အရက်၊ ဘီယာဝေးလာဝေးပါ။ ရိုးသားကြိုးစားတဲ့ လူငယ်လေးပါ။

မိဘဆရာသမားနဲ့ လူကြီးသူမကိုလဲ ရိုသေတတ်ပါတယ်။ မိဘကိုလုပ်ကျွေးနေတဲ့ သားကောင်းရတနာလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးကျင်လှိုင်နဲ့ ဒေါ်မြအေးတို့ “ကတိုင်ဘုရား” မှာ ဆုတောင်းလို့ ဆုတောင်းပြည့်တဲ့ သားရတနာလေးပါပဲ။

“ကတိုင်ဘုရား” ကို ချောက်မြို့နယ်ကတိုင်ရွာမှာ ဖူးမြော်နိုင်ပါတယ်။ ဘာဆု တောင်းတောင်း ပြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် “ဆုတစ်ခု” သာ တောင်းရပါတယ်။

ကတိုင်ရွာကို သွားချင်တယ်ဆိုရင်တော့...

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့မှ ချောက်မြို့ကို သွားရင် ကျီးနီလမ်းခွဲနဲ့ ထိန်ကန်ကြီးလမ်းခွဲကို ရောက်တဲ့အခါ ကတိုင်ရွာကိုသွားဖို့ စုံစမ်းနိုင်ပါတယ်။ ဘယ်သူ့ပေးပေး ပေးလို့ရပါတယ်။ အဲဒီလမ်းခွဲကနေ ကတိုင်ရွာကို သွားရင် ကတိုင်ဘုရားကို ဖူးမြော်နိုင်ပါပြီ’

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

စာမျက်နှာ (၁၀၉) မှ အဆက်

အသံများမှာ တောဟိန်းသံများပမာပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

လမုနတ်နှင့် သူ၏ တပည့်များမှာ စိတ်တိုင်းကျ ကလျက်ကြားက အော်လိုက်ဟစ်လိုက် ပြောလိုက်ဆိုလိုက် နှင့်မို့ ကြောက်ရေပုံစံများ စိတ်တွင် ထင်လာတတ်လေသည်။

လူအများကြီး ရှိနေ၍သာ တော်တော့သည်။ ညကြီးဆိုတော့ ပိုဆိုးသည်။ သရဲကြီး ပူးကပ်နေသည်နှင့် တစ်ထပ်တည်း ကောင်းကင်ထက်ဆီမှ တခါတလေ အော်ပြီး နိမ့်ဆင်းလာသည့် ငှက်သံတို့ကလည်း ‘လန့်စရာ အသည်းယားစရာ ကောင်းလှသည်။ မည်သူ့ကိုမှ အန္တရာယ်မပေးတာကို တော့ မျက်မြင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ယုံကြည်လေးစားစွာ ဆက်ဆံကြသည့် ရွာသူရွာသားတွေကို လန့်အောင် ထိတ်အောင် မည်သည့်အခါမှ မလုပ်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း သိခဲ့ရသည်။

ပျော်ပျော်ပါးပါး ကပြီးနောက် လမုနတ်မှ အမိန့်တစ်ခု ထုတ်ပြန်တော့သည်။ အမိန့်မှာ...

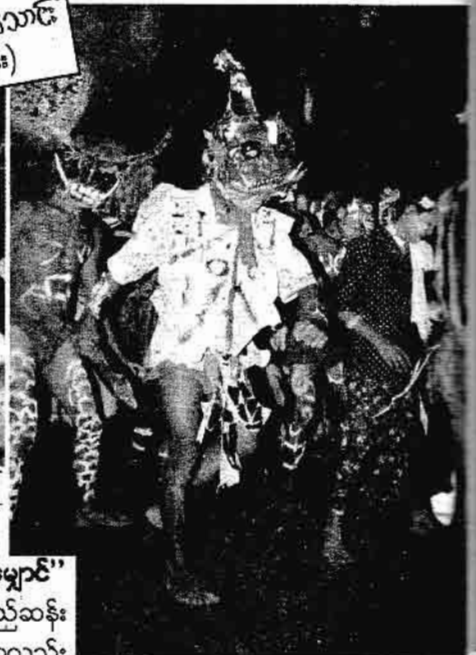
‘သံတိုအားလုံး နားထောင်ကြ... အားရရှိကစပြီး ရပ်သူရပ်သားတွေ ပေးကမ်းလှူဒါန်းထားတဲ့ အစားအသောက်တွေကို ယူပြီး တစ်ဦးတစ်ယောက်ယူကျန် အားလုံးကိုယ်နေရာကိုယ် ပြန်ရမည်။ ငါ၏ အမိန့်ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် အားလုံးသော သရဲမျိုးစုံတို့သည် မဆိုင်ဘဲ မိမိတို့ကို ပေးထားသော စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ကို ယူပြီး မှောင်ထဲသို့ ပြေးဝင် ပျောက်ကွယ်ကြပေတော့သည်။

အားလုံး အန္တရာယ် ကင်းဝေးကြပါစေ။

ဘက်ထရီမောင်သောင်း (လယ်တီကွင်း)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၉

သရဲကြီးများ ပျော်တို့ရွာ

လူနတ်မှ ဆီသဖြင့် ကျောက်ဂိုလာသော သရဲများ
သရဲကြီးများ ပျော်တို့ရွာ ကတနာကြစဉ်

သီတင်းကျွတ်ပြီဆိုမှဖြင့် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်တို့တွင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများသည် ရွာစလေ့ မြို့စလေ့အတိုင်း ကျင်းပလေ့ ရှိကြပေသည်။

အစဉ်အလာ ရှိသည်ဆိုသည့် ရှေးက လူများမှစပြီး ကျင်းပလာသည်ကိုပင် နောက်လူများမှ စလေ့ဟု ဆိုစကားပြု မှတ်ကြသည်။

ထူးခြားသည့်စလေ့ ရှိသလို၊ မထူးခြားသည့် စလေ့များလည်း မြောက်မြားစွာ ရှိလေသည်။

ထိုထိုသော စလေ့များအထဲတွင် တစ်ဖူထူးခြားပြီး တစ်နိုင်လုံး ရှာကြည့်တောင် မတွေ့နိုင်သည့် ပျော်ပွဲတစ်ခုကို နှစ်စဉ် ကျင်းပလေ့ရှိသည့် ရွာလေး တစ်ရွာကို ကြားသိရပေသည်။

ထိုရွာသည် ဟင်္သာတမြို့နှင့် အလွမ်းမဝေးသော နေရာတွင် တည်ရှိပြီး သွားရေးလာရေးလွယ်ကူလှပေသည်။

လွယ်ကူသည် ဆိုသော်လည်း အရောက်အပေါက် နည်းပေသည်။ ရွာ

ကလေး၏ အမည်မှာ "ဒဿမျှောင်" ဟု အမည်ရှိသည်။ အမည်ဆန်းသလောက် ကျင်းပသော ပွဲမှာလည်း အဆန်းအပြားပင်ဖြစ်သည်။ "သရဲယိမ်း" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤယိမ်းကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပလေ့ရှိသည်ကို စာရေးသူအနေဖြင့် သိခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း မရောက်ပေ။ ပေါ့ပေါ့လေးပင် သဘောထားပြီးနေခဲ့သည်။

သို့သော် ယခုအခါ မရောက်လို့ မဖြစ် အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဂ္ဂဇင်းတွင် တင်ပြလိုသော ဆန္ဒက နှိုးဆော်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် ဓာတ်ပုံဆရာကို ခေါ်လျက် ည(၇)နာရီအရောက် သွားခဲ့သည်။ သရဲယိမ်းကို ည(၈)နာရီတွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း တာဝန်ရှိသူ လူကြီးများပြောသဖြင့် နာရီပြည့်အောင် စောင့်ရပေသည်။

ကျင်းပမည့်နေရာတွင် ပူဇော်ပသထားသည့် အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲများ၊ ကောက်ညှင်းပွဲများ၊ ဆီမီးနံ့သာပန်းများ စုံလင်စွာဖြင့် ခင်းကျင်းပထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာကို မည်သည့် အမျိုးသမီးမှ မသွားရ။ တာဝန်ယူထားသည့် သူသာလျှင် အစစအရာရာကို ဆောင်ရွက်ပေးရသည်။

အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။ ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိနိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာ့ရင့် ကြမ်းတမ်းလှသော သရဲကြီးများ လာရောက် ပျော်ပါးကြသည့် အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤပွဲသည် ကြောက်စရာလည်းကောင်း၊ ပျော်စရာလည်း ကောင်းသောပွဲ ဖြစ်ပေသည်။ ဘယ်လိုသော

သရဲကြီးများ ပြုကြရန် လူမုန့်တို့မှ အဖိန်လေးနေရင်

လူမုန့်နှင့် သူ၏ စီးတော်ကျား

သရဲကြီးများ ပူးကပ်ကြမှာလဲ ဟူသည့် အတွေးများ စုံလင်စွာဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြသော ရွာသူရွာသားများသည် ကား များပြားလှပေသည်။

အန္တရာယ်ပေးသည်ကို မကြားမိပေ။ သို့သော် မူမမှန်လျှင်တော့ တစ်ခုခု ဖြစ်တတ်သည်။

ဖြစ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ဒီအတွက် ကြောင့် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဖြင့် ပြီးမြောက်စေရန် တာဝန်ရှိသူများမှ အထူးဂရုစိုက် အားထုတ်ရပေသည်။

စာရေးသူနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုသန်းဇင်မောင်မှာ ရိုက်ကွင်းအတွက် ကြိုတင်ကြည့်ရှု အလုပ်ရှုပ်နေသည်ကို အဘွားကြီးတစ်ဦးမှ လာရောက်ပြီး...

'ဟဲ့...ကလေးတို့ ဖင်းတို့ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။ ထိုင်ပြီးနေကြစမ်း။ ဖင်းဟိုအတွက် အန္တရာယ် ဖြစ်နေလိမ့်ပယ်'

ဟု သတိလားပေးတာကို သတိထား မိပေသည်။

သာမန်ကိစ္စမျိုး မဟုတ်သည်ကို တော့ သဘောပေါက်ပြီး အသာလေး

နေလိုက်ရသည်။

ည (၈)နာရီ ထိုးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဆိုင်းဆရာတို့မှ တီးမှုတ်ကြပေသည်။ ရွာထဲမှ အသံ ကောင်းသော ကိုကံလှိုင်ဆိုသူက သီဆို၍ စတင်ကျင်းပသည်။

ပထမဆုံး ထွက်ရသူတို့မှာ **ဘုရားဒကာနှင့် ကျောင်းဒကာတို့**ဖြစ်သည်။

ထိုဒကာနှစ်ဦးမှ **ရိုးရာနတ်ကို ပင့်သည့်အခါ လူမုန့်နှင့် သူ၏ စီးတော်ကျားမှာ** ခုန်၍ ဝင်လာသည်။

အမှတ်မဲ့မို့ အားလုံး လန့်ကြသည်။ စာရေးသူနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာပင် ကြောင်၍ သွားသည်။

စီးတော်ကျားမှာ ဟိုကိုခုန်လိုက်၊ ဒီကိုခုန်လိုက်နှင့် အတော်ပင် ကြည့်ကောင်းလှသည်။ ကလေးများက လူကြီးတွေကြားမှာ ပုနေကြသည်။

လူမုန့်မှာ ဆိုလိုက် ပြောလိုက် ကလိုက်နှင့် အတော်လေး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်။ မိနစ်(၂၀)မျှ ကပြီးနောက် သူ၏ နောက်လိုက် အခိုင်းအစေများ၊ ရွာပေါင်းစုံမှ သရဲ

ကြီးများကို ခေါ်ယူလေတော့သည်။ ခေါ်ယူသည့်အခါ၌ ဦးဆောင်သရဲ

ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် **ငဒုန်းပေ၊**

ငစွယ်နက်၊ ငမျက်ပြူးနှင့် အခြား

သရဲကြီးများ၏ အမည်တို့ကို ဟစ်အော်ခေါ်လိုက်သည်ရှိသော် ရွာ၏ အရှေ့ဖျားမှ အနောက်ဖျားသို့ လည်းကောင်း၊ တောင်မှမြောက်သို့ လည်းကောင်း၊ ခွေးများအူလျက် သစ်ပင်ဝါးပင်များကြားမှတိုးဝေ့သံလိုလို လှုပ်ခါသံလိုလို ချုံတိုးသံများကြားရပြီး...

ခပ်ဝေးဝေးရှိ တန်ဆောင်ကြီးအတွင်းမှ ကြိုတင် ဝတ်စားထားရှိကြသော သရဲကြီးများ ပူးကပ်ခံရမည့် လူ(၃၀)ခန့်သည် ဆောက်တည်ရာ မရမရှိတော့ဘဲ စင်ရိုရာကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြေးကြလျက် သတ်မှတ်ထားသော နေရာထဲကို ခုန်ခုန်ပြီးဝင်ကာ ပျော်မြူးကခုန်တော့သည်။

ဆိုင်းဆရာတို့မှလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း တီးပေးကြသောခါ ပိုမို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကကြလေသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ လူစိတ် ပျောက်နေ၍ လားမသိ မမောကြဘဲ ကနေသည်မှာ အတော်ကြာလှသည်။ သရဲထီး၊ သရဲမများ ပုံစံတို့ ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတလေ ဝူးဝူးဝါးဝါး အော်လိုက်သည့်

ဟေမိတ္တဂါထာတော် နှင့်

လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရတုဉ်စဉ်

ကဝိသိရောဗလိ

ဟေမိတ္တဂါထာတော်သည်...

- * လူချစ်လူခင် ပေါများစေခြင်း
- * ရွှေငွေညွှာရတနာတွေ တိုးပွားစေခြင်း
- * လာဘ်လာဘများ ပွံ့ဖြိုးစေခြင်း
- * ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း
- * ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစေခြင်း
- * ပိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ရစေခြင်း
- * ခြွေရုံပိုသတ် ပေါများစေခြင်း
- * ကျက်သရေရဟ်လာ တိုးတက်စေခြင်း...

စတဲ့...စတဲ့ အကျိုးတရားများကို ရစေပါမယ်။

ဤဂါထာတော်သည် တစ်နေ့ကို ၁၀၈-ခေါက် ရွတ်ဆိုရပါမယ်။

ဤတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ ရစေသောမှာ အာစရိယဝါဒအရ (၇)ရက်သားသမီး များအတွက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမယ့် အချိန်ဇယားကို ဖော်ပြပေးထားပါ တယ်။

ယုံကြည်စွာဖြင့် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း ဖြင့် ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ တိုးပွားလာ မှာဖြစ်ကြောင်း သိစေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။
* * *

ဟေမိတ္တဂါထာတော်

ဟေမိတ္တံ ဟိတံပုညံ၊
ယထာ ယာစိ ကတံ ဖလံ၊
ဟေန္နန္ဒာ ပိယာ ပုတ္တာ၊
ပိယာ သီရိ ပိယာ ပိယာ၊
ဪဝေ သုဝတ္ထုဟရ ဒွေဖလံ၊
ဪဝေ ကာယနုသိ ဗာမတ္တာယ သဟာယ၊
ပရိဝိရာယ ပိသာခိယ ဇောမိသတ္တာယ၊
သဗ္ဗနာဂဇာ သဗ္ဗဂါမ၊ သဗ္ဗဂေဟ သဗ္ဗဇနာနံ၊
သဗ္ဗလာဘမိတ္တံ တာဝန္တု၊ ယသန္တိဏော ဟေမိဟိ။

၁၁၀ နဂျတ္တရောဓိခြင်္ချေမဂ္ဂဇင်း

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဟေမိတ္တံ = အေဟိမိတ်တံ
 - ပုညံ = ပုန်ညံ
 - ဟေန္နန္ဒာ = အေဟိန်နန်ဒါ
 - ပုတ္တာ = ပုတ်တာ
 - ဪဝေ = အောင်း
 - သုဝတ္ထု = သုဝန်န
 - ဗာမတ္တာယ = ဗာမတ်တာယ
 - သဟာယ = သဟတ်သ

- ဟေမိသတ္တာယ = ဟေမိသတ်တာယ
- သဗ္ဗနာဂဇာ = သတ်ဗနာဂဇာ
- သဗ္ဗလာဘမိတ္တံ = သတ်ဗလာဘမိတ်တံ
- တာဝန္တု = တာဝန်တု
- သန္တိဏော = သန်တိဏော
- ဟေ ဟေ = အေဟိ အေဟိ

နေ့သားအလိုက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမည့် အခါဇယား

နေ့	၁-နေ့	၂-လာ	၃-ဂါ	၄-တူး	၅-တေး	၆-ကြာ	၇-နေ
တနင်္ဂနွေ	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀
တနင်္လာ	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀
အင်္ဂါ	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀
ဗုဒ္ဓဟူး	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀
ကြာသပတေး	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀
သောကြာ	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀
စနေ	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၇:၃၀

အနက်

မိတ္တ - လူနတ်အပေါင်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်။ **ဖော်**-ယခုအခါ လာလှည့်ပါလော့။ **ဟိတ်**-လောကီ၊ လောကုတ် အယုတ်အကျိုးများ အစီးအပွားဖြစ်သော။ **ပုည** - ဖြူစင်မှန်လှ ဒါနု၊ သီလ စသည်ပြုကြောင်း ကုသိုလ်ပေါင်းကို။ **ကတ်**-ခုရောနှောင်ခါ ပြုလုပ်အပ်ပါပြီ။ **ဖလံ**-ရှေးနှင့်ခုပြုကောင်းမှုအကျိုး တန်ခိုးအာနိသင်ကို။ **ယာဓိ** - ယခုအခါ ဖြစ်လာပါရန် တောင်းပန်ပါ၏။

နန္ဒာ-စိတ်လိုဖြည့်တတ် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ **ဝိယာ**-စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးအထပ်ထပ် ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော။ **ပုတ္တာ**-အလိုဖြည့်တတ် သားမြတ်ရတနာတို့သည်။ **ဖော်ရွှေ**-မြန်စွာမုချ လာလှည့်ကြပါကုန်လော့။

ဝိယာ-စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးအထပ်ထပ် ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော။ **သီရိ**-ကောင်းကျိုးအထွေထွေ ဘုန်းကျက်သရေသည်။ **ဖော်**-မြန်စွာမုချ လာလှည့်ကြပါကုန်လော့။

ဝိယာ ဝိယာ - စိတ်လိုဖြည့်တတ်

အလွန်ချစ်ခင်အပ်သော။ **သုဝဏ္ဏ**-ရွှေငွေအဖြာဖြာ ရတနာကို။ **ဪ**-**ဟရ**-မနေ့ကြည်ဖြူ (အောင်မြင်စွာ) ဆောင်ယူခဲ့ကြပါကုန်လော့။

ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော။ **ကာယမနသီ**-ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌။ **မာမတ္တာယ**-ချမ်းသာပွားတိုး မြတ်နိုးခြင်းအကျိုးငှာ။ **ဖလံ**-ပူဇော်အဖြာဖြာ အကျိုးများစွာကို။ **ဪ**-**ဟရ**-မနေ့ကြည်ဖြူ(အောင်မြင်စွာ) ဆောင်ယူခဲ့ကြပါကုန်လော့။

သဟဿ ပရိဝါရာယ-အထောင်မက အခြွေအရံနှင့်တကွသော။ **ဝိသာခါယ** - ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမ ဝိသာခါဒါယကာမ၌ လည်းကောင်း။ **ဗောဓိသတ္တာယ**-သုံးဘုံကျော်ကြား မြတ်စွာဘုရားအလောင်း၌ လည်းကောင်း။

ဝိယာယထာ-ချစ်သူခင်သူ ကြည်ဖြူလွန်တိုး မြတ်နိုးကြသကဲ့သို့။ **တထာ**-ဝတ္ထုစေတနာ ထို့အတူသာလျှင်။ **မေ**-ကောင်းကျိုးအားထုတ် အကျွန်ုပ်အား။

သဗ္ဗနာဂဓေ-လုံးစုံများစွာ မြို့တကာ၌လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဂါမေ**- လုံးစုံများစွာ ရွာတကာ၌ လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဂေဟေ**-လုံးစုံများစွာ အိမ်တကာ

၌ လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဇနာနံ**-ခပ်သိမ်းညီညီ အလုံးစုံသော နတ်၊ လူတို့၏။ **ဝိယံ**-သဒ္ဓါတိုးပွား ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ **ဘဝန္တု**-နှစ်သက်စုပုံ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗလာဘမိတ္တံ - အလုံးစုံများစွာ လာဘ်ရတနာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းများစွာသည်။ **မမ သန္တိကေ**- ကောင်းကျိုးအားထုတ် အကျွန်ုပ်၏ အထံသို့။ **ဖော် ဖော်** - နှစ်သက်ရွှင်စွာ လာလှည့်လာလှည့်ကြပါကုန်လော့။

[**ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြွေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိမ္မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]**

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အမှူးကင်းပါစေ။

ကဝိသီရောမဏိ

ကျွန်တော် ညောင်ဦးမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးမှာ ထိခိုက်မှု မရှိဘဲ စပ်ပြီး မျက်ရည်ယိုနေသည်။ မျက်စဉ်းအမျိုးမျိုးကို ခတ်ကြည့်သည်။ မထူးခြားပါ။ ဤသို့ဖြင့် (၃)လကျော်ကျော် ကြာသည်အထိ ဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။

တစ်နေ့တွင် မြန်မာ့ဆေးဆရာကြီး ဦးဘိုစံနှင့်တွေ့၍ ဆေးနည်းရခဲ့သည်။ ထိုဆေးမှာ မျက်စိ၏ ထောင့်စွန်းကို တုတ်ဖြင့် ရုတ်တရက် ထိုးမိသော ဒဏ်ရာကိုပင် ပျောက်သည်ဟုဆိုသည်။

ကျွန်တော်လည်း စမ်းသပ်သုံးစွဲကြည့်ရာ နှစ်ခါခတ်ရုံမျှဖြင့် သိသိသာသာ ပျောက်ကင်းသွားပြီးနောက် ထိုဝေဒနာကို လုံးဝ မခံစားရတော့ပါ။

မျက်စိထိခိုက်ဒဏ်ရာများ (သို့မဟုတ်) ဒဏ်ရာများအတွက်

ပျားရည်ပျက်တို့

ထို့ကြောင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်သော ဤဆေးနည်းကို အများပြည်သူများ သုံးစွဲနိုင်စေရန် စေတနာဖြင့် တင်ပြခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ **ဆေးနည်းမှာ...**

ပျားရည်နှင့် ရေသန့်သန့်ကို ပန်းကန်သန့်သန့်တွင် ဆတူရော၍မွှေပါ။ ပျားရည်စစ်စစ် ဖြစ်ရန်လိုသည်။ တန်ဆောင်မုန်းပျား(တန်ဆောင်မုန်းလတွင်ရသော ပျားရည်)ဆိုလျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။ ယင်းကို တစ်နေ့သုံးကြိမ်မျှ ခတ်ပေးပါ။

မျက်စဉ်းခတ်ပြီး (၂)မိနစ်ခန့် ကြာလျှင် မျက်နှာသစ်လိုက်ပါ။ မျက်လုံးများ သိသိသာသာ ကြည်လင်နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

မြန်မာဆေးဆရာကြီး ဦးဘိုစံအား ကျေးဇူးအထူးတင်လျက်...

တိုးတက်ဖြိုး(ရ.န.ခ)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလျက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၅၇)

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၃၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသုံး ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။
 အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်၊ ခွက်ကြော တင်းခြင်း။
 ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။
 “မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ရန်-၇၂၂၅၄၁

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လယ်သာဟိန်းရွှေကြီးနှင့်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ (၂)

၆၅၀၆ (LL.B)

ယခင်လမှ အဆက်

လယ်သာဟိန်းရွှေကြီး လက်ဝဲဘက်ဂူတွင် ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တုတော်များနှင့် ကြွေပြားခင်းထားသော နေရာတစ်ခု ရှိသည်။

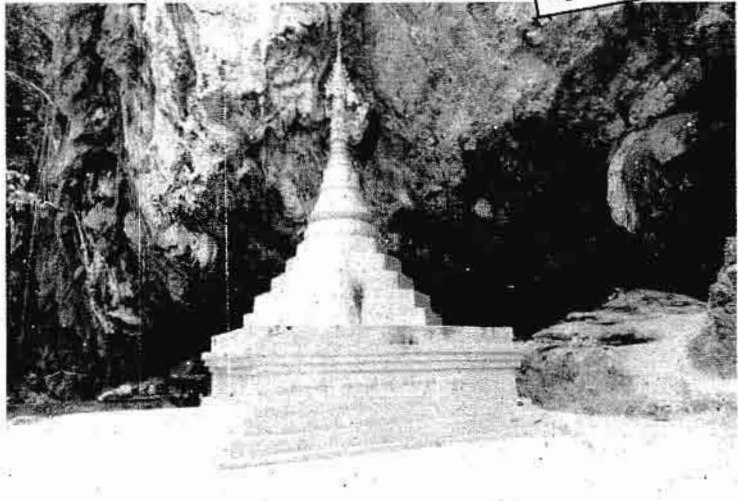
ထိုနေရာမှာ ဧည့်ခန်းသဘောမျိုးဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးများ ကြွလာလျှင် ဖူးမြော်ခံခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ခေတ္တ လဲလျောင်းသီတင်းသုံးခြင်းပြုကြောင်း သိရသည်။

လယ်သာဟိန်းရွှေကြီး၏ ဝဲဘက်ပေ(၁၀၀)ခန့်တွင်လည်း လိုဏ်ဂူရှည်ကြီးတစ်ဂူရှိသေးကြောင်း ရွှေဂူဝဆရာတော်မှ ပြောပြပြီး လေးကျောဆရာတော်နှင့်အတူ ထိုလိုဏ်ဂူရှည်ကြီးသို့ လိုက်ပြပါသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူရှည်ကြီးမှာလည်း ဂူဝမြောက်ဘက်လှည့်သည်။ ဂူဝမှာ အတော်ကျယ်ပြီး ဂူအမြင့်(၁၅)ပေခန့်သာရှိသည်။ ဂူတွင်းမှာ အမှောင်များနေသည်။ ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ခံထားသည်။

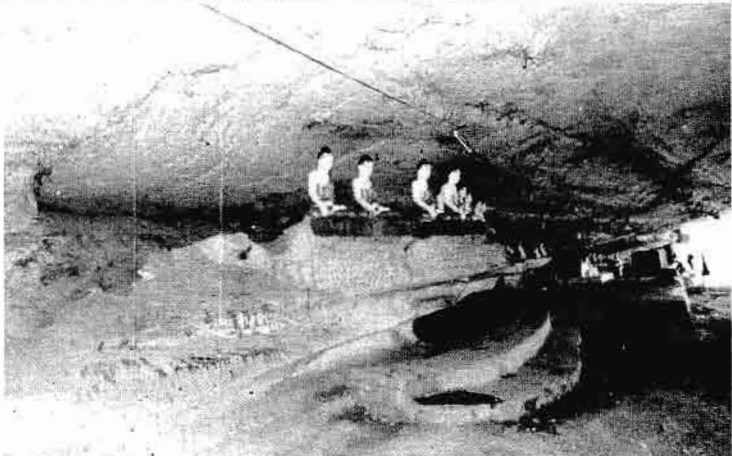
ရုပ်ပွားတော်များရှေ့တွင် ကြွေပြားခင်းထားသဖြင့် ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ တရားဇူမှတ်ခြင်းပြုနိုင်သည်။ ဂူနံရံများမှာ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲ၊ ကျောက်စက်မိုးမျှော်များနှင့် အလွန် ဆန်းကြယ်လှပသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်များ၏ နောက်ကျောတွင် အမှောင်ဂူကို မြင်တွေ့ရသည်။ ဂူရှည်ကြီးအတွင်းမှာ အတွင်းဘက်သို့ (၁)မိုင် ရှည်လျားကြောင်း သိရသည်။

◆ လယ်သာဟိန်းရွှေဂူတော်များ

◆ လယ်သာဟိန်း ရွှေကြီးအတွင်းရှိ ဣရိယာတော်အချို့

“ဒီလိုဏ်ဂူရှည်ကြီးအတွင်းမှာ ဆွန်ဂူရသေ့ပျံဂူတို့လို လျှပ်စစ်မီးဆင်ပြီး နံရံတွေမှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေ ပူဇော်ခံထားမယ်ဆိုရင် မြို့က ဘုရားဖူးတွေ အများကြီး လာကြမှာပေါ့။

ဘုန်းကြီးတို့ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ကူညီနိုင်မယ်အကဲတွေအပြန်အလှန်အထောက်အကူပေးရမယ်

ဆရာတော်နှစ်ပါးမှ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒကို ဖွင့်ဟမိန့်ကြားပါသည်။

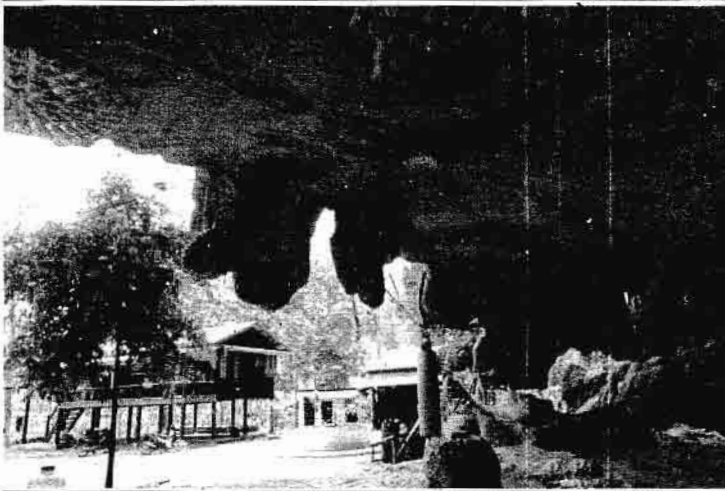
“ဒီဂူကြီးက ပြောက်ဘက်မှာ ဂူရှိပြီး တောင်ဘက်မှာ ဂူအဆုံရှိတယ်။ ဒီဂူရဲ့ လက်ဝဲဘက်မှာတော့ အရှေ့အနောက်လိုဏ်ခေါင်းလိုဖြစ်နေတဲ့ ဂူလိုဏ် ရှိသေးတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

www.burmeseclassic.com

လယ်သာဟိန်းဂူတွင်မှ မြိုင်ကုဿာ ရွှေဂူထောက်ကျောင်းရှင်

လယ်သာဟိန်းအေးယားတွင်းဂူရှိ မြိုင်ကုဿာကုတော် လှူဒါန်းခဲ့သော သိမ်တော်

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လယ်သာဟိန်းဂူတွင်မှ
လျှောက်တော်များနှင့်
ဘင်္ဂါရီ နံနံကပ်ရုပ်တုများ

အိလိဏ်ဂူလက်ထက်မှာ အယာက္ခန္ဓာ
ဂူကြီးရှိသေးတယ်

ရွှေဂူဝတောရဆရာတော်က ထိုသို့
ပြောပြပြီး ဓာတ်မီးတစ်လက်ဖြင့် ရှေ့မှ
ဦးဆောင်ခေါ်သွားပါသည်။

ဂူရှည်ကြီးအဝ အင်္ဂတေလှေကားမှ
ဆင်းပြီး လက်ဝဲဘက်(အနောက်ဘက်)
သို့ ပေလေး၊ ငါးဆယ်ခန့် သွားပြီး
နောက် လိုဏ်ဂူတစ်ခု တွေ့ရသည်။

မျက်နှာစာမှာ ကျောက်စက်မိုးမျှော်
များနှင့် ပိတ်ကာထားသဖြင့် ဂူလိုဏ်
အတွင်းမှာ မှောင်နေသည်။ တစ်ခါ
တစ်ခါ အလင်းပေါက်များတွေ့ရသည်။

လိုဏ်ဂူအတွင်းမှာ (၁)ဗာလုံခန့်
သွားရပြီး အနောက်ဘက်ဂူသို့
ရောက်ရှိသည်။ ထိုဂူမှ ထွက်ပြီး
ဝဲဘက် ပေ(၃၀)ခန့်တွင် ဂူတစ်ခု
ထပ်တွေ့ရသည်။

ဂူမှာ သဘာဝကျောက်သားနံရံ
ကြီး ပိတ်ကာထားသဖြင့် ဂူဝဟုပင်
မထင်ရပါ။ ထိုကျောက်နံရံကြီးဘေးမှာ
အရှေ့ဘက် မျက်နှာလှည့်သော
လူတစ်ကိုယ်စာ ဝင်နိုင်သည့် ဂူတစ်ခု
ထပ်ရှိသည်။

ထိုဂူသို့ ကျောက်ဘုံး နှစ်တုံးခန့်ကို
ကျော်တော်ရသည်။ ငှာ ကျောက်သည်
နှင့် အေးယားကျွန်းမှ အထူးလှိုင်းများ
ထုတ်လွှတ်သလို ခံစားကြရသည်။ ငပ
ယန်ကားမှ ထုတ်လွှတ်သော လေမျိုးနှင့်
မတူပါ။ အလွန်အေးစိန်နေသည်။

ဂူတွင်းမှာ မည်းမှောင်နေသဖြင့်
ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးဝင်ရသည်။ အတွင်း
ပိုင်း အမိုးနံရံများတွင် ဓာတ်မီးနှင့်ထိုး
လိုက်တိုင်း တလက်လက်တောက်ပ
နေသော ကျောက်သားများကို ကြယ်ပွင့်
များ၊ ပိုးစုန်းကြူးများလိုမြင်တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

လယ်သာဟိန်တူဂူကြီးကတွင်

အနီးကပ် ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တုများ

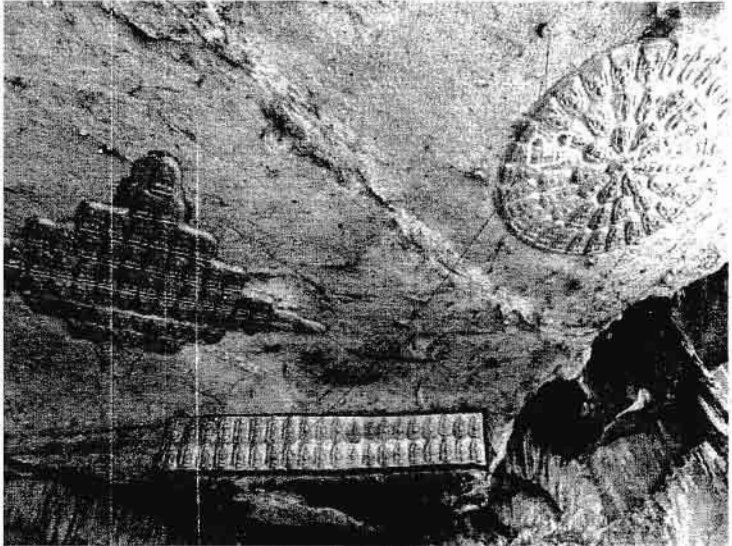
ဂူအတွင်းမှာ အမိုးမြင့်သည်။ အတွင်းလမ်းမှာ လူသုံး၊ လေးယောက် ယှဉ်၍သွားနိုင်အောင် ကျယ်သည်။ အတွင်းရောက်လေ အေးစိမ့်မှု ပိုလေ ဖြစ်သည်။

ဒီအဲယားကွန်းဂူကြီးရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ လေထဲထဲထွက် ကောင်းပြီး လေသန့်တယ်။ လင်းဆွဲက အပါအဝင် ဘာသတ္တဝါမှ မနေတဲ့အတွက် အနံ့အသက်ဆိုးတွေ မရှိဘူး။ ဂူအရှည်က (၆)ဗာလုံလောက် ရှိပြီး (၃)ဗာလုံလောက် အရောက်မှာ ဂူတွင်း အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခန်း ရှိတယ်။ လူလေး၊ ငါးရာ၊ တစ်ထောင်လောက် ဆွံ့လိမ့်မယ်။ အဲဒီ အခန်းကျယ်ကြီးရဲ့ အပေါ်တည့်တည့် ဟာ ဒီတောင်ရဲ့ အမြင့်ဆုံးထိပ် ရှိတယ်။ အဲဒီထိပ်မှာ ဆံ့ဆော်ရှင်စေတီတော် ရှိပါတယ်။ ရှေးဦးစွာအစဉ် လူသားတွေ နေထိုင် သွားတဲ့ဂူလို့ ယူဆရပါမယ်။

ရွှေဂူဝတောရကျောင်း ဆရာတော် မှ ရှေ့သွားရင်း ရှင်းပြပါသည်။ လက်နှိပ် ဓာတ်မီးတစ်လက်တည်းနှင့် ရဟန်း (၂)ပါး၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက် ပို့သူ လူငယ် (၂)ဦး အပါအဝင် ဒကာ (၃)ဦးဖြစ်ရာ ဂူအဆုံးထိအောင် သွားဖို့ မလွယ်သဖြင့် ဂူတွင်း ကိုက်တစ်ရာခန့် အရောက်မှာ ပြန်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

အယ်နီညိုရာသီဥတု၏ အပူဒဏ် ကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေကြရသော ရန်ကုန်၊ နေပြည်တော်၊ မန္တလေး စသည့် မြို့ပြမှ ရဟန်းရှင်လူအများကို ဤဂူထဲသို့ ပေးဝင်နေခိုင်းချင်သော ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်မိပါသည်။

ဤအဲယားကွန်းဂူတွင်းမှာ ဟိုပုံးရို ထန်စမ်းလိုက်ဂူကြီးကဲ့သို့ လှုပ်စစ်မိ

လယ်သာဟိန်တူဂူတွင် ညာဘက်ခြံမှ တောက်တော်သန်းဆွဲစာလှ

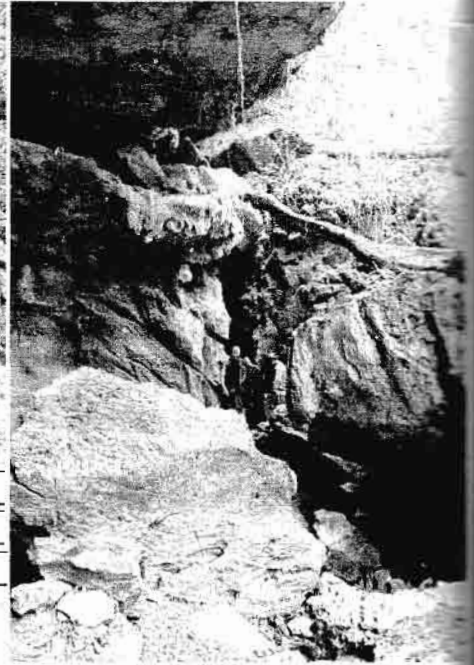
အဲယားကွန်းဂူတစ်ခုရှိ

ထိုင်မှတ်ကောင် တံခွန်တိုင်ကြီး

www.burmeseclassic.com

◀ အဲယားကွန်းဂူထဲကို ပိတ်ကာထားသော ကျောက်ခုံနဲ့
အဲယားကွန်းဂူထဲတွင် အထောက်အပံ့များ၊ ခံနေရင် ▶
◀ အဲယားကွန်းအမှောင်ဂူတွင်တစ်နေရာ

များ ထွန်းညှိပေးထားရလျှင် မြို့က
ဘုရားဖူးတွေ တပုံကြီး မထွက်ဘဲ
နေကြမှာကို မြင်ယောင်မိသေးသည်။
ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် ဤအဲယားကွန်း
ဂူထဲမှ ပြန်မထွက်ချင်အောင် ဖြစ်နေ
သည်။ ကျွန်ုပ်၏ သားသမီးမြေးမြစ်
မိသားစုနှင့်အတူ မကြာမီ ပြန်လာဦး
မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသေးသည်။

ဒီလယ်သာဟိန်းရွာမှာ မြို့ပြက ဘုရားနဲ့
ဧည့်သည်တွေ နေထိုင်အိပ်စက်ဖို့ ဘုရားနဲ့
ကားတွေ ရပ်နားဖို့ နေရာအကျယ်ကြီး
ရှိတယ်။

အရိပ်အာဝါသလဲ ကောင်းတယ်။ ငြိမ်ချမ်း
ရေး ရပြီဆိုရင် ဒီအနီးအနားမှာ အပန်းဖြေ
ရော့ခွန်စိပုံစမ်းတွေလဲ ပေါ်လာဖို့ရှိတယ်။
သုဝဏ္ဏဝတီမြို့(သိမ်ဆိပ်၊ကျိကျော်)က ဒီ
ဂူအထိ မိုင်(၅၀)ခန့်ကော် ဖော်တော်ကား
လမ်းလဲ ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေတော့
နည်းနည်းခက်တယ်။ အဝေးက ရေပွက်မှာ
ပိုက်နဲ့သွယ်ယူရတယ်။

ဒီဂူအနီးမှာ အစိစိတွင်းတူရင် ရေခဲလဲ
ထွက်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အစိစိတွင်း

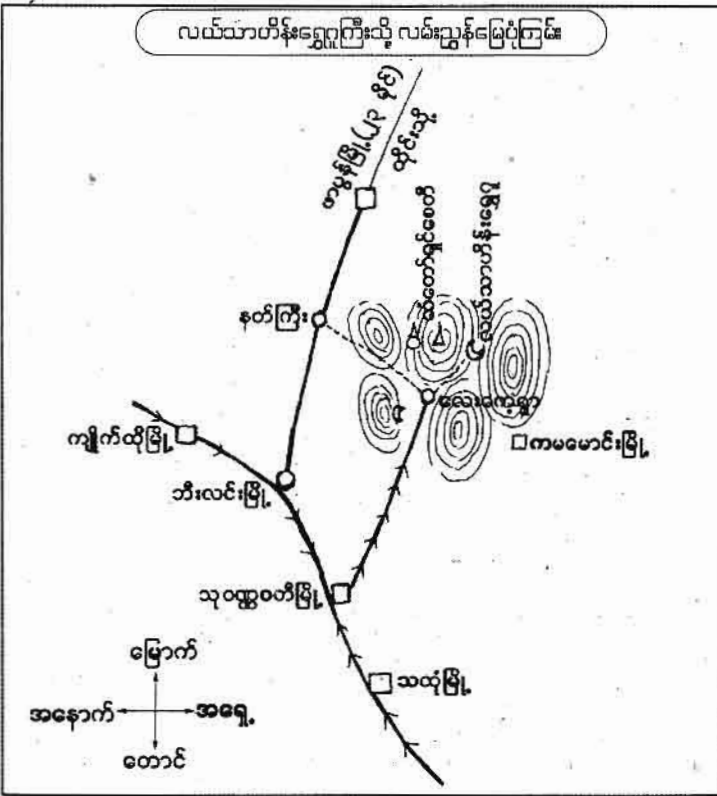

◀ အဲယားကွန်းဂူတွင် အခိုခုံနဲ့ ဩယ်မွန်နဲ့ လင်းလက်နေသည့် ကျောက်သားများ

သင် နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လယ်သာဟိန်းရွှေဂူကြီးသို့ လမ်းညွှန်မြေပုံကြမ်း

စာမျက်နှာ (၁၁၈)မှ ဒာသက်

မယ့် နွားက အကိုင်းမခံဘူး။
 မွားပျံတွေက ဆောင်ပျံတွေက ဟိုပျံ
 ဒီပျံနဲ့ မွားတွေ သွေးစုပ်ပိများတော့ ဝလင်
 အောင်ပေးရတဲ့အထဲ မွားက သွေးစုပ်တော့
 နွားတွေက ပိန်ပျား၊ အဲဒါလဲ စိတ်ညစ်စရာ
 ဖြစ်နေတာပျံ

စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောနေသည့်
 ကိုမြင့်ကျော်ကို ကိုချစ်ခင်က...

'ကိုမြင့်ကျော် ခင်ဗျားက တောင်သူ
 နွားမွေးလုပ်နေပြီးတော့ နွားနဲ့ပတ်သက်
 တာတွေ အထိုက်အလျောက်တော့
 သိထားသင့်တာပေါ့ပေါ့။ ခင်ဗျား နွားတွေ
 မှာ တွယ်ကပ်နေတဲ့ ကပ်ပါးပိုးတွေဖြစ်
 တဲ့ မွားစို့မွားခြောက်၊ မွားပျံ၊ ဖြုတ်တွေ
 ကွာကျသွားအောင် လုပ်တာလဲ သူ့
 နည်းနဲ့သူ ရှိပြီးသားပါပျံ'

'အပြစ်တင်ရင်လဲ ခံရမှာပဲ ကိုချစ်ခင်
 အဲဒီနည်းလေး လုပ်စမ်းပါဦးပျံ'

ဟု အားတက်သရော ပြောနေသည့်
 ကိုမြင့်ကျော်ကို ကိုချစ်ခင် ပြုံးကြည့်
 ရင်း...

'ကျွန်တော်တို့ ဟင်းချက်စားတဲ့ ပဲပုတ်အစို
 ကို မိခင်နွားကြီးဆိုရင် (၁၅)ကျပ်သာလောက်
 တစ်နေ့တစ်ကြိမ် သုံးရက်ခွဲလောက်စားပါ
 ဟု။ ခင်ဗျားနွားမှာ တွယ်ကပ်နေတဲ့ ကပ်ပါး
 ကောင် ပဟူယူ အကုန်ကွာကုပွားလိမ့်မပျံ'

'ခုလို ပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်လိုက်
 တာပျား၊ ခင်ဗျားတို့ လက်ဖက်ရည်
 ဝိုင်းထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တာ ကျွန်တော့်
 အတွက် အဖိုးမဖြစ်နိုင်တဲ့ ဗဟုသုတ
 တွေ ရသွားပြီဗျံ။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြု
 ပါဦး။ ထိုင်နေလို့ မဖြစ်ဘူးဗျံ။ နွားစာ
 ရှာရဦးမယ်လေ'

ဟု ပြုံးရွှင်စွာပြောရင်း အားလုံးကို
 နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားလေသည်။

အေးချမ်းအောင်
 (ရမည်းသင်း)

အကန့် ဂူတွင်းလှုပ်စစ်မီးဒဏ် အပြန်ဆုံး
 ပေါ်လာပုံစံလို့ နွေစဉ်ဆုတောင်းနေပါကယ်
 ရွှေဂူဝတောရကျောင်း ဆရာတော်
 မှ ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်စကား ပြောခြင်း
 ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်မူ လယ်သာ
 ဟိန်းရွှေဂူကြီးသို့ နောက်တစ်ခေါက်
 မက အရောက်လာဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်
 ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အဲယားကွန်းဂူဝမှ အထွက်တွင်
 ဂူဝမှ ပေ(၅၀)ခန့်မှာ သိမ်တစ်ဆောင်
 တွေ့ရသည်။

'အဲဒါ မြိုင်ကြီးဆရာတော် သိင်္ဃမုတ်ပြီး
 ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ သိမ်တော်ပေါ့။
 သိမ်နဲ့ဂူကြားက အခုတွေ့ရတဲ့ ဒေါင်း (၂)
 ကောင်နဲ့ တံခွန်တိုင်ကြီးက ကျိုကျော် အလံ
 တစ်ရာဘုရားကြီးရဲ့ ငှားပောင်အုတ်တိုင်
 သစ်သားတိုင်ကြီးကို ငုံ့ပြီး လှုပ်ထားတဲ့
 ချော့ခွန်တိုင်ပေါ့။ အဲဒါကို လူသိ အတော်

နည်းနေပြီ'
 ဆရာတော်မှ ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါ
 သည်။ လယ်သာဟိန်းရွှေဂူကြီးရှိရာ
 လယ်သာဟိန်းတောင်နှင့် အနီးဆုံးရွာ
 မှာ ဂူကြီး၏အနောက်ဘက် (၁)မိုင်ခန့်
 တွင်ရှိသော တူးကမ်းရွာနှင့် မြစ်ကျိုးရွာ
 တို့ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

လယ်သာဟိန်းရွာက ဂူဝ၏ တောင်
 ဘက်ကပ်လျက် တည်ရှိခဲ့သော်လည်း
 စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ပြောင်းရွှေ့သွား
 ကြသဖြင့် ရွာဟောင်းကုန်းနေရာသာ
 ကျန်ရှိပါတော့သည်။

**စာဖတ်သူများ တစ်ခါတစ်ခေါက်
 ရောက်ဖူးနိုင်ကြပါစေ။**

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
 အောင်စ(LL.B)
 မဂ္ဂဇင်း

နွားစာထားနည်းနှင့်

နွားများ ပွားကိုက်လျှင်

ဖွားပွားကောင်
(ရမည်းသင်း)

ထိုနေ့က ဦးလေးစံ အိမ်တွင် လယ် အကြောင်း၊ ယာအကြောင်း မိုးလေဝသ ကုန်စေ့နှုန်း စသဖြင့် အကြောင်းအရာ စုံ ပြောဆို စကားလက်ဆုံကျနေသည့် ကျွန်တော်တို့စကားဝိုင်းနား ကိုမြင့် ကျော်တစ်ယောက် ပခုံးတွင် တူးရွင်း ပြားထမ်းကာ ရောက်လာပါသည်။

‘လူစုံလှချည်လားဗျ’

ဟု အသံပြုရင်း တူးရွင်းပြားကို မြေမှာ ထိုးစိုက်လိုက်သည်။

‘လာဗျို... ကိုမြင့်ကျော် ရေခွေး ကြမ်းရှိတယ်ဗျ။ မိုးအဆက်မပြတ် ရွာ နေတော့ ဘာအလုပ်မှ မည်မည်ရရ လုပ်ကိုင်လို့ မရတော့ ဒီမှာ စုပြီး မိုး အေးအေး စကားပြောနေကြတာဗျို။ ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းထဲ ကိုမြင့်ကျော် ဝင်ထိုင်ဆိုက်ကာ...

‘မိုးရွာတာကလဲဗျာ စိတ်ညစ်စရာ ဖြစ်နေပြီ။ ခေါင်တော့ မျှော်လိုက်ရတဲ့ မိုး၊ ရွာတော့လဲ စိတ်ပျက်အောင်ကို ရွာတဲ့မိုးဗျာ။ **လ၊ချီကြာ ရွာနေတော့ နွားစာ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ် မသိတော့ တုဗျ။**

‘ဦးကြီးတင် နွေစပါးကရတဲ့ ကောက်ရိုးတွေ ယူမထားဘူးလား’

‘ယူတာပေါ့ဗျာ။ မိုးထဲရေထဲဆိုတော့ နွားစာတွေ စဉ်းထားပေမယ့် အောက် ကုန်တယ်ဗျ။ နေကလဲ မပူတော့ စဉ်း ဖတ်တွေ မလှန်းရဘူး။ ရေစိုနေတဲ့ စဉ်းဖတ်တွေ တစ်ပတ်တောင် မကြာ ဘူး အောက်ကုန်တယ်။

ခုဆို အပူလောင်ပြီး ဆွေးကုန်ပြီ။ နွားမစားတော့ဘူး။ မြက်အစိုရိတ်ဖို့ ဆိုတာကလဲ ရိတ်စရာကို မရှိတော့ဘူး ဗျ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မစွေးတတ် တော့ဘူး။ စိတ်ညစ်စရာဗျာ’

ဟု ကိုမြင့်ကျော်က စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ

ပြောဆိုရင်း ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ကောက်သောက်လေသည်။

‘ကိုမြင့်ကျော် ခင်ဗျားက နွားစာ ကို နွားစားအောက်မှ မထားတတ် တာပဲကိုးဗျ’

‘ပြောရင်လဲ ခံရမှာပါပဲဗျာ။

နွားစာ နွားစားအောင်ထားတဲ့နည်း ဆိုတာ ရှိနေလို့လား ပြောပြစမ်းပါ အစ်ကိုကျော်ရာ’

‘ရှိသပေါ့ ကိုမြင့်ကျော်’

‘လုပ်ဗျာ အဲဒါပြောပြပေးပါ အစ်ကို ကျော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘သိပြီတော့ ခက်ခက်ခဲခဲ ယူတတ်ပါဘုဗျ။ ဒီနံ့လို ပိုးထဲ၊ ရေထဲ ကောက်ရိုးတွေ နွားစာအဖြစ် အသုံးပြုပယ်ဆိုရင် ကောက်ရိုး စဉ်းဖတ် ရေစိုနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် အပင်က စိုနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် စဉ်းဖတ်ကို နေပူလို့ နေ မလှန်းရလဲ ယူနဲ့။

နွားစာစဉ်းတိုက်ထဲကို စဉ်းဖတ်(၁၀) ခြင်းလောက် ဖြန့်ထည့်ရမယ်။ ပြီးတော့ ဆားထည့်ပေးရမယ်’

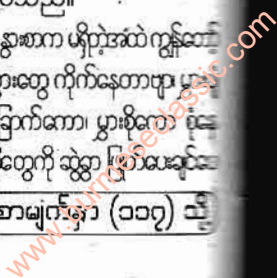
ပြောပြီး ကိုကျော်ကြီးက စကားစ ဖြတ်ကာ ရေခွေးကောက် သောက်နေ လေသည်။ ကိုမြင့်ကျော်က စိတ်မရှည် သံဖြင့်...

‘ဘာကို ဘယ်လိုထည့်ရမှာလဲ ဆက် ပြောပါဗျ’

‘ပြောမှာပါဗျ။ ဆန္ဒတွေ စောနေလိုက်တာ ဖြန့်ထည့်ထားတဲ့ နွားစာစဉ်းဖတ်တွေအပေါ် ဆား(၁၅)ကျပ်သားလောက် နေရာအနှံ့ ဖြန့် ပေးလိုက်။ စောစောကလို စဉ်းဖတ်တွေ ဖြန့်ထည့် တစ်ခါ ဆားစောစောကလို ဖြန့် စဉ်းဖတ်ထည့်လိုက် ဆားဖြူးပေးလိုက်။ အဲဒီလို ထည့်ပေးလိုက်ရင် နွားစာတွေ ဟာ အင်္ဂါရောင်ပျောက်ပြီး အညိုရောင် ပြောင်းသွားလဲ နွားစားတယ်။ ဆွေးသွားနိုင် တောင် စားသမျှ ရုတ်တရက်လဲ မဆွေး ပါဘူး။ နွားစာယူကံဘဲ ထားနည်းပေါ့ဗျာ။ ဆားများသွားလဲ တာမှ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလို သာလုပ် နောက်ဆို ဆင်ဗျား နွားစာ အဆင် အခဲ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့’

ဟု ကိုကျော်ကြီးက နွားစာထား နည်းကို ပြောပြီး ဆေးလိပ်ကို မီးညှိ ဖွာခိုက်နေလေသည်။

‘အေးဗျာ... နွားစာက ဖျိကွဲအဆဲ ကုန်ဆင်း နွားတွေမှာ ပွားတွေ ကိုက်နေတာဗျာ ပွား မှေး ကော၊ ပွားခြောက်ကော၊ ပွားစိုကော ဖြစ် တာပဲ။ ပွားစိုတွေကို ဆွဲရွာ ပြန်ပေးရင်...

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဂျစ်တယ်ပုံနှိပ်
(စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှန်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးနိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှုတ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အခိုးဘတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခခန်းများခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၉

ကြေးမုံဆေးဝါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်ထပ်ပဲ ပါပဲ။ ကျွန်တော်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ပျောက်ပဲ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အဖြူဖြူအနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

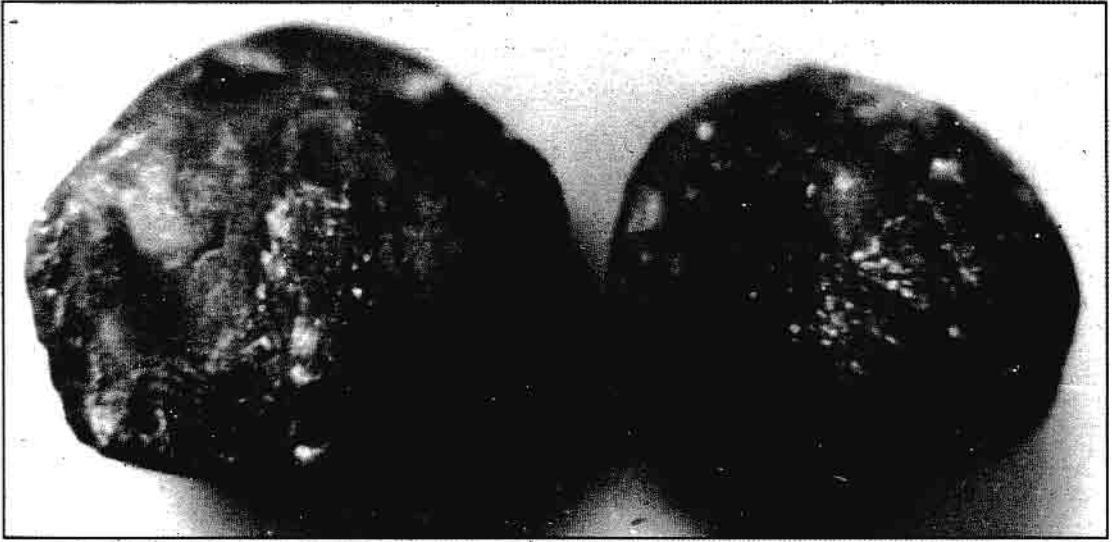
ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

www.burmeseclassic.com

◆ ထူးထူးခြားခြား ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်ကို ယက်လက်စားရတာထက် ခြောက်

ထူးထူးခြားခြား

လိပ်လွှာ (၆၀)

ကျောက်လိပ်လေး နှစ်ကောင်

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ငယ်သူချင်း ကိုစိုးမင်းသိန်း ရောက်လာ တယ်။ ကိုစိုးမင်းသိန်းက ရဟန်း လူထွက်တစ်ဦးပါ။ သူက ပစ္စည်း ထူးထူးဆန်းဆန်းလေးတွေ စုဆောင်း ထားပြီး လေ့လာနေတတ်တယ်။ သူက အပေါင်းအသင်း စုံတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လဲ ပစ္စည်း ထူးထူးဆန်းဆန်းလေးတွေ ရတာပေါ့။

ကျွန်တော့်ကို သဘာဝ ကျောက် ပစ္စည်းလေးတွေ လာပြတယ်။ အဲဒါက ကျောက်လိပ်လေး နှစ်ကောင်ပါ။ သဘာဝ ကျောက်တုံး ကျောက်သား က ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကျောက်လိပ်လေး တွေ။

အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ ကြည့်လိုက်မယ် ဆိုရင် ရိုးရိုးကျောက်ခဲ မည်းမည်းလေး တွေလို့ ထင်ကြမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်လိုက် တော့ ကျောက်လိပ်လေးတွေရဲ့ ထူးခြားမှုလေးတွေကို တွေ့ရတယ်။

ကျောက်လိပ်လေးတွေရဲ့ အဖွဲ့မှာ ညီညာ တဲ့အစင်းကြောင်းတွေ ပါစပ်နေရာ မှက်လုံး နေရာတွေမှာ မထင်မရှား အရာလေးတွေ

ဖိုက်တက်ကတော့ တကယ့် သက်ရှိလိပ်လို ပြောင်ချောနေတယ်။ ခြေချောင်းအရာတွေ ကိုလဲ တွေ့ရတယ်။

ကျောက်လိပ်လေးတွေရဲ့ ကျောက် (အဖွဲ့)မှာ စာလုံးလိုလို ပုံဏှာန်တွေကိုလဲ တွေ့ရတယ်။ ကျောက်လိပ်အထီးက အကောင်သေးပြီး ကျောက်လိပ်အမ ကတော့ အကောင်ကြီးတယ်။

ကျွန်တော် ဒီလိုပစ္စည်းမျိုးလေး တွေကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ ကျွန်တော်က ကိုစိုးမင်းသိန်းကို ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်ရဲ့ ထူးခြား တဲ့ ဖြစ်စဉ်လေးတွေကို မေးကြည့်မိ တယ်။ ကိုစိုးမင်းသိန်းက စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရှင်းပြတယ်။

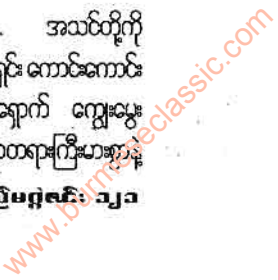
ကျွန်တော့်ရဲ့ အပေါင်းအသင်း အရာရှိတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို

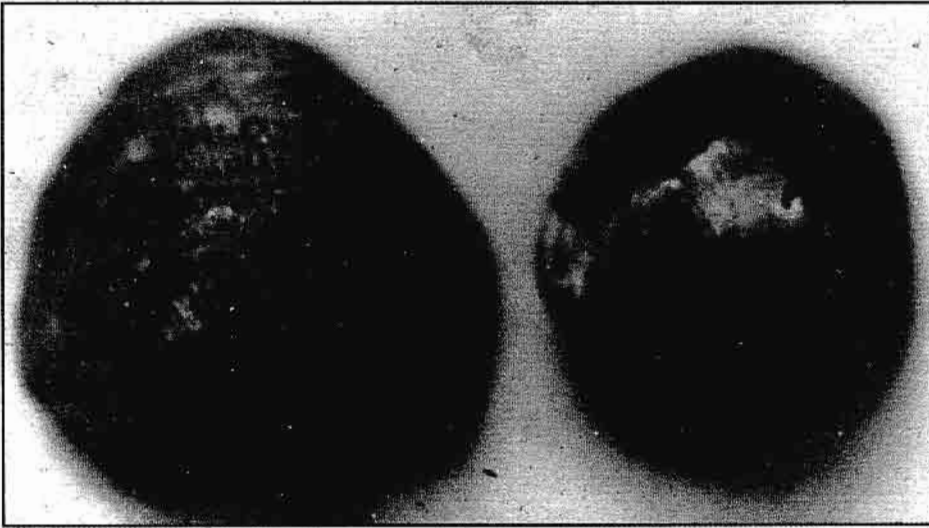
လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့တာဗျာ။ ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်ကို လူ တွေ အမြင်မှာ သက်မဲ့လေးတွေလို့ မြင်မှာပေါ့။

ဒါပေမယ့် ကျောက်လိပ်လေးတွေ ဟာ အသက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က ကျောက်လိပ်လေးတွေကို ရေလေ့ သန့်သန့်ထဲမှာ ရေသန့်သန့်ထည့်ပြီး ချပေးထားတယ်။

နေ့စဉ် မနက်တိုင်း ကန်စွန်းရွက်တို့ ဝေါက်ပေါက်တို့ ကျွေးပေးတယ်။ သူတို့ကို ကျွေးမွေးပြီးတိုင်း ကျွန်တော် သစ္စာပြုပေးတယ်။

“အသင်လိပ်မင်းဆီ... အသင်တို့ကို ကျွန်တော် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ကောင်းကောင်း ပွန်းပွန် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေး ထားတယ်။ မေတ္တာတရားကြီးမားစွာနဲ့

ထူးထူးခြားခြား ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်ကို အထိတက်ခိုင်းမှ ခြစ်ကုန်

ကျောက်လိပ်လေးတွေကို အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်ပြီး ငွေရေး ကြေးရေး အလောင်း အစား သွားလုပ်မိတယ်။ မထင်မှတ်လောက်အောင် အနိုင်ရခဲ့တယ်တဲ့။

သူကတော့ ရိုးရိုး သားသားနဲ့ အစ်ကိုကို ပြန်ပြောပြတယ်။ အစ်ကိုလဲ

ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားပါတယ်။ အသင်လိပ်မင်းတို့ကလဲ ကျွန်တော် အပါအဝင် မိသားစုအားလုံး လူသားအားလုံးတို့ကို ပြန်လည် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြပါ။ အချိန်အခါမရွေး ကျရောက်နိုင်တဲ့ ဘေးရန်အန္တရာယ်အဆွယ်ထွယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးပါ။”

လို့ သစ္စာပြုတိုင်တည်တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်လေးတွေ ရှိတယ်။ လေထိုး လေအောင့်ရောဂါ အပြင်းအထန် ခံစားနေရတဲ့ လူနာတွေကို ကျောက်လိပ်လေးတွေ စိမ်ထားတဲ့ ရေတိုက်ပြီး ကုသပေးဖူးတယ်။ အချိန်သိပ်မကြာဘူး သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတယ်။

ရောဂါဒဏ်ကို မခံမရပ်နိုင် ခံစားနေရတဲ့သူကိုတော့ ကျောက်လိပ်လေးတွေနဲ့ ထိတွေ့ပြီး ကုပေးတယ်ဗျာ။ အမျိုးသား လူနာရှင်ဆို ကျောက်လိပ်အမ အမျိုးသမီး လူနာရှင်ဆို ကျောက်လိပ်အထီးနဲ့ ကုပေးတယ်။

ဝေဒနာ ခံစားနေရတဲ့ လူနာရဲ့ ရင်ညွန့်နားကစပြီး အောက်ဘက်ကို တဖြည်းဖြည်းရွှေ့ပြီး ထိပေးရတယ်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတယ်။

နောက်ပြီး ကျောက်လိပ်လေးတွေ စိမ်ထားတဲ့ ရေကို ဈေးဆိုင်တွေမှာ ပက်ဖျန်းပေးရင် အရောင်းအဝယ်ကောင်းတယ်။ ကိုယ်နဲ့အပြိုင်အဆိုင် ရှိရင် ကျောက်လိပ်လေးတွေ စိမ်ထားတဲ့ရေကို သောက်သုံး ပက်ဖျန်းပြီး ဆောင်ရွက်ကြည့် အောင်မြင်တယ်ဗျာ။

တကယ်တော့ လိပ်သတ္တဝါဆိုတာ မေတ္တာတရား ကြီးမားတဲ့သတ္တဝါမျိုး မဟုတ်လား။ ဒီလို သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပစ္စည်းလေးတွေဟာ “ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး နှစ်မျိုးလုံး” သုံးတတ်ရင် သုံးတတ်သလို အသုံးပြုနိုင်တယ်လို့ လူကြီးသူမတွေ ပြောပြတာ ကြားဖူးတယ်။

တစ်နေ့မှာ ညီလေးလိုပဲ ခင်မင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ကျောက်လိပ်လေးတွေကို လေ့လာချင်တယ်ဆိုလို့ သုံးရက်လောက် ပေးထားဖူးတယ်။

အဲဒီသူငယ်ချင်းက အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့

သူ့ကို စကားတစ်ခွန်း ပြောလိုက်တယ်။ အလောင်းအစားလုပ်ဖို့ ကျောက်လိပ်လေးတွေ ဘယ်တော့မှ လာမယူနဲ့လို့ အစ်ကို သူ့ကို စိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားမိတယ်။

“လက်တွေ့မှာ လူသားတွေ ကောင်းကျိုးအတွက် အမြဲ အသုံးချမယ်” လို့ ကျောက်လိပ်လေးတွေကို သစ္စာကတိပြုထားလို့ပါကွာ။ ညီလေးလဲ လေ့လာချင်ရင် သုံးရက်လောက် ယူထားလိုက်လေကွာ။

ကျောက်လိပ်လေးတွေကို အစ်ကို ထားသလို ထားပေးပါနော်။ ကျောက်လိပ်လေးတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ထူးခြားမှုလေးတွေကို ကြုံရင် အစ်ကိုကို ပြောပြပါ။ အစ်ကို သွားစရာရှိသေးတယ်။ သွားခွင့်ပြုပါဦး။

ကိုစိုးမင်းသိန်းလဲ ကျွန်တော့်ကို ကျောက်လိပ်လေးတွေပေးပြီး အိမ်ထဲက ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျောက်လိပ်လေးနှစ်ကောင်ကို စိတ်ဝင်စားစွာနဲ့ လေ့လာနေမိတယ်။

လိုင်ထွဋ်(ဝေ)

အင်္ဂုရတ်ပညာ လေ့လာလိုက်စားသူတိုင်း၊ ဝါသနာရှင်တိုင်း ခုနစ်ပါးဓာတ်ဖြစ်သော သတ္တကုတ္တံ့ကို မသိသူ၊ မကြားဘူးသူ ရှိကြမည်မဟုတ်ပေ။ သတ္တကုတ္တံ့နှင့်ပတ်သက်လျှင် နဂါးမျိုးတို့ကို အထူးနိုင်စေတတ်ပြီး ယင်းတို့ကိုယ်ပေါ်မှ ကျော်မိလျှင် ယင်းနဂါးမျိုးတို့ သေကျေပျက်စီးတတ်သဖြင့် ရဟန်းတို့ မဆောင်ကောင်းကြောင်း၊ ရဟန်းတို့ ဆောင်လျှင် အာပတ်သင့်ကြောင်း လူကြီးသူမနှင့် အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်များ “သတ္တကုတ္တံ့ဆေးပေါင်းစုံ ဘိက္ခုအာပတ်သင့်” ဟု စာဆိုလေးနှင့် ပြောစမှတ်ရှိကြသည်ကို နာခံမှတ်သားခဲ့ရဖူးပါသည်။

စင်စစ်မူ ယင်းသတ္တကုတ္တံ့ဓာတ်မှာ ဆိုခဲ့ပြီးသော နဂါးမျိုးတို့ကို နိုင်နင်းစေရုံမျှ မဟုတ်ပေ။ သတ္တကုတ္တံ့ဓာတ်သည် ဆေးကုဓာတ်လုံးအဖြစ် အသုံးပြုလျှင် သွေးပယောဂ၊ လေပယောဂတို့နှင့် အမှောင့်ပယောဂဟူသည် စုန်းမျိုး၊ ဘီလူးသဘက်၊ အစိမ်းသရဲ တစ္ဆေမှင်စာမှစ၍ မိစ္ဆာနတ်ဆိုးတို့၏ ရန်အပေါင်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း၊ ပယောဂမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ(နိုင်)ကြောင်း နာနာနာပဟက်ဏ္ဍကျမ်းနှင့် တြိကဏ္ဍကျမ်းတို့တွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။

ယင်းသတ္တကုတ္တံ့ဓာတ်ဖြင့် ပတ်သက်၍ အဘိုး၏ ရွှေလမ်းငွေလမ်း၊ ဒေသာကျမ်းမှတ်စဉ်...

“ဗျေမြန်အောင် ဉာဏ်တန်ဆောင်တို့ လျှံဆောင်သူတို့ ခုနစ်ဖြာဓာတ် သတ္တကုတ်ကို သိမှတ်ဖို့ရန် နိဒါန်းဖြာအံ့...”

မြိုင်ဟေမဝါ ကေသရာဟု တေဇော နိဗ္ဗိတံ၊ စိန်၊ ဆေး၊ ကန့်၊ ဝက်၊ ဒုတ်၊ ဆင်းလက်ဖြင့် ဆင်းသက်စဉ်လာ (၇)

ကျေးဇူး (ဒီးကုန်း)

သတ္တကုတ္တံ့

အနန္တဖြာပေါင်း

ဖြာကို တစ်ကျပ်စီသာ ညီညာပေါင်းစု ထောင်ထုပြီးခါ သံပရာနှင့် သုံးခါ ကြိတ်စမ်း သုံးနေလှန်း၍ စခန်းစေတုံ (၆)သစ်လုံ၌ အကုန်တည့်လပ် ဆား (၃)ကျပ်ပိ ပိတ်လတ်ပြီးခါ မီးမှာ တစေ နာနာတေကြ သတ္တရ၏။

“ရသည့်သတ္တု သုံးဆောင်မှုမှာ ခွေးမြွေကိုက်လာ ထိုအနာကို တိုက်ခါလိမ်းချ၊ ချမ်းသာရ၏။ ဉာဏ်ရှိသမျှ အသုံးချက (၉၆)ဖြာဝေဒနာကို လျှင်းလျှင်း မကြာ ပျောက်စေပါသည်။ တစ်ဖြာပယောဂ ဖမ်းစားကလည်း ဓဇက်ပြန်ရေ ရောထွေးလိမ်းတိုက် ခဏနိက်လျှင် ဘေးပေါင်းစင်သည် အေးမြရေစင်ဓာတ်ပေါင်းတည်း” ဟု တွေ့ရှိရပေသည်။

ထိုသတ္တကုတ္တံ့ဓာတ်သည် ထိုမျှနှင့်

လည်း အဆုံးမသတ်သေးပေ၊ အလိုရှိပါက ထိုဓာတ်လုံးဖြင့်ပင် ထွက်ရပ်လမ်းအထိ ပေါက်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ကျမ်းများက ဆိုပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူ တင်ပြလိုသည်မှာ သတ္တကုတ္တံ့ဖြာလမ်း ဖြစ်သဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါဓာတ်လုံးဖြင့် “စခန်း” သွားသောနည်းကို နောင်အလျဉ်းသင့်မှ တင်ပြပါမည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးစွာ တောင်းပန်လိုပါသည်။

ဆက်လက်၍ သတ္တကုတ္တံ့အနန္တဖြာလမ်းကို တင်ပြပါမည်။

ရိုးသားစွာဝန်ခံရလျှင် စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်ကပင် အင်္ဂုရတ်ပညာကို ဝါသနာထုံသည့်အလျောက် စာရေးသူ၏ အမောက်မှ အဘိုးထံတွင် လက်လှမ်းမီသမျှ လေ့လာလိုက်စားကာ

ဝန်ထမ်းဘဝမှ အနားယူပြီးသည်နှင့် အထိုက်အလျောက် ကစားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့ကစားရာ၌ အဓိကဆရာ မှာ စာအုပ်စာပေများနှင့် အဘိုး ကျန်ခဲ့သော မှတ်စုများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတင်ပြမည့် သတ္တကတ္တုအနန္တ ပြာလမ်းမှာ အဘိုး၏မှတ်စုမှ တွေ့ရှိ သည့်နည်းဖြစ်ပြီး ရှားပါးနည်းလမ်း အဖြစ် လေ့လာတွေ့ရှိရသည့်အတွက် ပညာမပျောက်ပျက်စိန်သောငှာ ပညာ ကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းသောအား ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါသနာရှင်များ လေ့လာသိရှိနိုင်ပါရန် လည်းကောင်း၊ လိုအပ်ပါက ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါ ရန် လည်းကောင်း စိတ်စေတနာရှေ့ ထား၍ ရေးသားတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

သတ္တကတ္တုအနန္တပြာလမ်းလင်္ကာ

ရွတ်ကြပေ၊ ဝိနိ၊ ကန့်လက်ချား ကျပ်စီထား ၍ သတ္တကတ္တုဆေးပေါင်းစုံကို ဝံ့၍ပြီးသာ ကျိပ်ပြဒါ(၈)ပဲသားကို လောင်းပြီး လေ့ထိတ် တစ်ဆိတ်များ (၁၇)ရက်ထားပြီး မီးခိုက်ပါက ပြာနုကျ၏။

ဒုတိယမှာ ဘော်တစ်ကျပ်လောင်း ငရုတ် ကောင်းက တစ်လုံတစ်ကျပ် (၅)ကျပ်ပျံပုံ (၅)လုံပျံပုံ တစ်မျိုးလက်သာ အထက်ပါလို့ ဝါးစိ၍ ထိုလည်ဘော်စင် ညစ်ပူဆင်းရန် ကန့်ပန်းဆေးဒန်း တစ်ခန်းဒဏ္ဍာ ညီစွာ လေးပုံ ပေါင်း(၁၅)ပဲသားနှင့် လုံပိတ်တစ်လုံ လက်ကုန်ထိုးဆိပ် နာနာနိယလော့...

ထိုနောက်တစ်ဖန် ဘော်မှန်တစ်ကျပ် ပြာ တစ်ကျပ်နှင့် ထပ်၍ထိုးနံ့ ပြာကျပြန်၏။

ထိုပြာအထဲ (၈)ပဲပြဒါ၊ လောင်းထား မီးခိုက် အနာဆိုက်သည် ဆိုက်သည်တတ် မာ ပြဒါသာလျှင် (၈)ပဲထပ်ပေါင်း၊ မီးကောင်း ပြန်စိုက်၊ ပြာပြန်ဆိုက်၏။

ထိုပြာလေးရွေး၊ ဘင်တစ်ဆယ်ကျေးက၊ မနေချက်ချင်း ဘော်သတ်ထွင်းသည်

လက်ထိုးထွပ်ပေါက်တော့၏။ ထိုနောက်တစ်ခါ ထိုပြာတစ်ကျပ် ရွှေ တစ်ကျပ်နှင့် ထပ်၍ ထိုးပြန် ပြာကျပြန်သည် ထိုပြာအထဲ (၈)ပဲပြဒါ၊ သွင်းပြာ၊ မီးတင် စာတ်လျှင်မာပြန် ရောင်လျှင်ပြန်၏။

ထိုရောင်ပြန်တတ်(၈)ပဲ ပြဒါထပ်လွင်းထား မှန် မီးမှာပြန်စိုက် ပြာဆိုက်ပြန်သည်။ ထိုပြာ ကိုပင် ဘော်နာဘဉ် ကွမ်းရိုးစိုက်က မုချ မသွေ ကိတ်ဖြစ်ချေ၏။

မီးလေထိုပြာ နှမ်းစေ့စာလျှင် နေ့စဉ် သုံးစား သိဒ္ဓိပွား၏။ ရသာနှင့်ယှဉ်စားခဲ့လျှင်ကား နှစ်ပါးနေလ အစိုးပြီး လောကဗျူ၊ ယူမတူ အောင် ဘုန်းရောင်တောက်ပ ကြာဂြိုဟ်ရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ သက်လျှင်ရှည်သည် အနန္တ ထိုက်သည့်ပြာလမ်းတည်း။

သတ္တကတ္တုဓာတ်အား

အနန္တပြာလမ်းစီရင်ပုံ

သတ္တကတ္တု (ထိုပြာဓာတ်သား)	၁ ကျပ်သား
မိနို	၁ ကျပ်သား
ကန့်	၁ ကျပ်သား
လက်ချား	၁ ကျပ်သား
ဗွတ်(ဩဇာ)	၁ ကျပ်သား

အားလုံးပေါင်း အရည်ကျို အရည် လင်သည်နှင့် သန့်စင်ပြီး ပြဒါ(၈)ပဲ သားသွင်း လုံပိတ်ဖော်မံပြီး (၁၇)ရက် ဖွဲမီးစိုက် ပြာနုကျ၏။

ဘော်ကောင်းကောင်း (၁)ကျပ် သားကို ငရုတ်ကောင်း(၅)ကျပ်သား နှင့် တစ်လုံ။ ငရုတ်ကောင်း(၁)ကျပ် သား လုံပိတ်(၅)လုံထိုး နောက် **ဝေက် သာ(၅)ကျပ်သား**နှင့် တစ်လုံ (၁) ကျပ်သားစီထည့်၊ ငရုတ်ကောင်းနှင့် ထိုးသလို လုံပိတ်(၅)လုံထိုး။

ထိုဓာတ်ကို **ဆေးဒန်း(၄)ပဲသား၊ ကန့်(၄)ပဲသား၊ ဟင်းရိုင်(၄)ပဲသား** အားလုံးပေါင်း လုံပိတ် တစ်လုံ မီးနာနာ ထိုး။

ထိုသို့ ထိုးပြီးသည်နှင့် ထိုဘော်ကို

အထက်ပြာ(၁)ကျပ်သားနှင့် လုံပိတ် ထိုး ပြာကျ၏။ ပြဒါ(၈)ပဲသားသွင်း၊ ဖွဲမီးစိုက် ပြန်မာသည်။ ယင်းအမာကို ဖိနှင့်ပြန်ထိုး အရည်ဖြစ်လျှင် **ပြဒါ(၈) ပဲသားသွင်း**၊ ဖွဲမီးပြန်စိုက် ပြာကျပြန် ၏။ ယင်းပြာဘင် "၁၀"၊ လေးရွေးပစ် ဘော်ဖြစ်သည်။

ထိုပြာကို **ပြာ(၁)ကျပ်သား၊ ရွှေ (အခေါက်) (၁)ကျပ်သား**ထည့် လုံ ပိတ်ထိုး ပြာကျ၏။ ထိုပြာ၌ ပြဒါ(၈)ပဲ သားသွင်းမီးစိုက်၊ ပြန်မာသည်။ ယင်း အမာကို ပြဒါ(၈)ပဲသား ထပ်သွင်း ဖွဲမီးပြန်စိုက် ပြာနုဆိုက်၏။

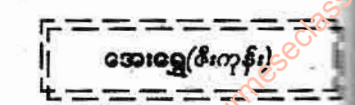
ယင်းပြာ **ဘော်-နာ-ဘင်**တို့၌ ကွမ်းရိုးတစ်တို့ကို ကိတ်ဖြစ်သည်။

ယင်းပြာကို **တစ်နေ့နုမီးစေ့ တစ်စေ့ခန့်စား** ရေမငတ်၊ ထမင်း မဆာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း ကင်း၏။ နေ့စဉ် စားသုံးက ပီယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ၊ လာဘ သိဒ္ဓိ စသည့် သိဒ္ဓိအပေါင်းကို ရ၏။ ရသာတွင် ယှဉ်၍စားက သိဒ္ဓိကြီး ဆယ်ပါးနှင့်တကွ သိဒ္ဓိအပေါင်းကို ရ၏။ နေလအတူ အသက်ရှည်၏။ ကြံတိုင်းအောင်၍ စိတ်ရှိသမျှ ပြီးပြည့် စုံနိုင်၏။

နံ့သာငါးပါးရည်နှင့် ဖျော်၍ လိမ်းကာ လူနတ်တို့နှစ်လို၏။ မြင်သူတကာတိုင်း ချစ်ခင်၏။ ဘုန်းမီးနေလတောက်၏။ မိမိဉာဏ်ရှိသမျှ သုံးနိုင်၏။ အနန္တထိုက် ၏။ နေလကို အစိုးရ၏။ မှောင်နေ လင်းစေ၊ နေပူစေမိုးရွာစေနိုင်၏။

ဤသည်တို့မှာ အဘိုး၏မှတ်စု တွေ့ရှိချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

လိုအင်ဆန္ဒအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ခြင်း

တစ်ချက်တောင်း

ဟောကွက်

ကြည့်ပါ။

❖ နှင်လျားပြီး ထင်ရှားတဲ့ လက်ညှိုးကို တွေ့ရမယ်။ (A.A) ဒါကတော့...

- ❖ ဦးဆောင်ချင်တယ်။
- ❖ သူတစ်ပါးကို လွှမ်းမိုးထားချင်မယ်။
- ❖ နိုင်ထက်စီးနင်းပြမယ်။
- ❖ ဆရာလုပ်တာကို မကြိုက်ဘူး။ သူကလဲ ဆရာလုပ်မယ်။
- ❖ အာဏာပြမယ်။
- ❖ ဟန်ပဲ ဆူပူကျိန်းမောင်းမယ်။ (A.A)
- ❖ အပြစ်ရှာမယ်။
- ❖ စိတ်တိုမယ်။
- ❖ သူ့စိတ်တိုင်းကျ စိပ်မယ်။
- ❖ ခေါင်းမာမယ်။
- ❖ တင်းကျပ်တဲ့စည်းကမ်းတွေနဲ့ ချုပ်ကိုင်ထားတတ်တယ်။
- ❖ တစ်ယူသန် တစ်လွတ်ထိုးစိတ်ရှိမယ်။
- ❖ သူတစ်ပါးကို ထားရာနေ့၊ စေရာသွားသဘောမျိုးထားမယ်။
- ❖ အထက်စီးကနေမယ်။
- ❖ မောက်မာမယ်။
- ❖ ခွင့်လွှတ်စာနာ သည်းခံခြင်းနည်းပါးမယ်။
- ❖ အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင်အုပ်ချုပ်သူ ဖြစ်မယ်။
- ❖ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားမယ်။
- ❖ အထွတ်အထိပ်ရောက်ချင်တဲ့ စိတ်ရှိတယ်။
- ❖ တစ်ဖက်သတ်ဆန်မယ်။ ရုပ်ဝါဒီလို ဆိုနိုင်တယ်။

စသည်ဖြင့် ဟောပြောလိုရပါတယ်။ လက္ခဏာရှင်ရဲ့အမေးကို ကြည့်ပြီး အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။ ဗဟုသုတ အလို့ငှာ တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

လေးဖက်နာရောဂါဆိုလို့ လူတွေ တော်တော်များများ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထန်တဲ့ (Goat)ဂေါက်ရောဂါလို့တော့ မထင် လိုက်ပါနဲ့နော်။

ကျွန်တော် ဆီမီးခုံမှာ တာဝန် ထမ်း ဆောင်စဉ်က ဆီမီးခုံမြို့နယ်ခွဲထဲမှာ ကတောဆိုတဲ့ရွာကြီး တစ်ရွာရှိတယ်။ အိမ်ခြေက တစ်ထောင်ကျော်လောက် ရှိတယ်။ ရွာကြီးတော့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းလဲ ကြီးတာပေါ့။ ဘုန်းတန်ခိုး လဲ ကြီးတာပေါ့။

ကျွန်တော် ရောက်စနစ်တုန်းက ကတောကျောင်းက ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသွားပါ တယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဘုန်းကြီးပျံ ပွဲမှာတော်တော်လေးစည်ကားပါတယ်။

ဇာတ်တွေ၊ ဆိုင်းတွေ၊ သိုင်းတွေ၊ ဝိုင်းတွေနဲ့ပေါ့။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ခေါင်းတလားကို ပြင်ဆင်ထားတဲ့ ဘုံခနစ်ဆင်ပေါ်မှာတင်ပြီး သိုင်းကကြ တာ သိပ်ပြီးတော့ ညီညာကြတယ်။ ကြည့်လို့ကောင်းတယ်။ ဘုန်းကြီးရဲ့ တပည့်တွေ တစ်ဖွဲ့နဲ့ တစ်ဖွဲ့ပြိုင်ကြတာ။

၁၉၄၅ ခုနှစ်က ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပ တာ ခြောက်သိန်းကျန်တယ်။ နောက် ဘုန်းကြီး လက်ထက်ရောက်တော့ ရွာထဲမှာ နွားလေးတွေ လေးဖက်နာ ရောဂါဖြစ်နေကြတော့ ကျွန်တော် ကတော့ ရွာကို နေ့စဉ် ရောက်နေတာ ပေါ့။

ဘုန်းကြီးဆီကို ကျွန်တော် ဆေးကု ဓာာကောင်းတဲ့အကြောင်း၊ သူတို့ နွားလေးတွေ ဆေးကုပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့အကြောင်း၊ နွား လေးတွေရဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ပုံ ပြောပြကြတာပေါ့။

ဖြစ်ချင်တော့ ဘုန်းဘုန်းမှာ ခံစား နေရတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ပုံစံက တူနေတာကို ကျွန်တော် ကတော့ရွာကို

၁၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

ကျွဲ-နွား လေးဖက်နာရောဂါ

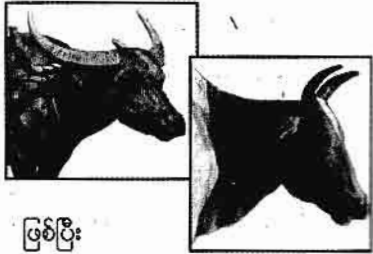
ရောက်တော့ ဘုန်းဘုန်းက ကျောင်းကို လာခွဲဦးဆိုတော့ ကျွန်တော် သွား ရတာပေါ့။

ဘုန်းဘုန်းနဲ့တွေ့တော့...
'ဒကာကြီးနာ စောစောက ပြောရာပေါ့ဗျာ၊ ခပ်ဗျားနဲ့ ကျုပ် ခဏခဏ တွေ့နေတာပဲ၊ ကျုပ် လေးဖက်နာ ဖြစ်နေတာလဲ ဆိုဗျားဆို သားပဲ၊ တစ်နေ့က ကျုပ်နားအိမ်ကနွား လေးဖက်နာဖြစ်လို့ ဆိုဗျား၊ ဆေးကုသွားတာ တစ်ရက်တည်းနဲ့ ကောင်းသွားတယ်၊ ကျုပ်ကို လဲ ကုပေးဖို့တော့ ကျုပ်လေးဖက်နာ ဖြစ်နေ တာ ပါးနှစ်ကျော်သွားပြီတဲ့'

ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက် ဘာပြော လို့ ပြောရမှန်းကို မသိတော့ဘူး။ ဘုန်းဘုန်းက "ဒကာကြီး ပြောဦးလေ ဗျာ" ဆိုမှ ဘုန်းဘုန်းကို လူတွေမှာ ဖြစ်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နွားတွေ မှာဖြစ်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ မတူတဲ့ အကြောင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြ ပြီး ဘုန်းကြီး မေးသမျှ ဖြေပြီး ပြန်ခဲ့ရ တယ်။

ရောဂါအမည် တူပေမယ့် ကုပုံကု နည်းက မတူဘူးလေ၊ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းလဲ မတူဘူးလေ။ နွားတွေမှာ ဖြစ်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ ဆိုတာက ရာသီဥတုကြောင့်ဖြစ်တာ၊ အထူးသဖြင့် မိုးဦးကျမှာ အဖြစ်များ တယ်။

နွားငယ်လေးတွေ ဖြစ်တာ ပိုများပါ တယ်။ နွားလေးတွေ လေးဖက်နာ ရောဂါ ဝင်ပြီဆိုရင် ရှေ့လက်တို့ နောက်ခြေတို့က စ၊ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဖြစ်စမှာ ခြေထောက်နာတဲ့ ပုံစံမျိုး

ဖြစ်ပြီး ခြေထောက်တွေ နာလာပါတယ်။ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ ကောင်း ကောင်း မလျှောက်နိုင်ဘဲ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ပထမ ခြေတစ်ဖက် လက်တစ်ဖက် နာတတ်ပြီး လေးဖက် လုံးကို ကူးသွားပါတယ်။ လူတွေ တုပ်ကွေးဖြစ်လို့ ကိုယ်တွေ လက်တွေ နာတဲ့ သဘောပါပဲ။

နောက် အာတွေပူပါတယ်။ အသက် ရှူမြန်လာပါတယ်။ ခြေရောလက်ရော လေးဖက်လုံး နာလာလို့ လေးဖက်နာ လို့ခေါ်တာပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ **နွားတုတ်ကျေး**ပါပဲ။

တချို့ကျေးရွာတွေမှာ ဒီလိုဖြစ်တဲ့ နွားတွေကို အတင်းမောင်းနေတာ တွေ့ ရပါတယ်။ နွားက နေမကောင်းတာကို အပြေးမောင်းတော့ ပိုဆိုးသွားတတ်ပါ တယ်။

ဒီရောဂါ ဖြစ်ပြီဆိုရင် **အနားပေးရ မှာပါ။** သန့်ရှင်းတဲ့ **ရေကို တိုက်ပေး ရမယ်။** တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း **အလိုလို သက်သာပျောက်ကင်း** သွားနိုင်တဲ့ ရောဂါမျိုးပါ။ နန္ဒင်းပိုင်ဆံ ပေးတာ ကောင်းပါတယ်။

ချင်း(၅)ကျပ်သားကို ရေသန့်ပုလင်းနဲ့ ရေနှစ်ပုလင်းထည့်ပြီး ကျိုးပေးရပါတယ်။ တစ်ပုလင်းကျန်ရင် အအေးခံပြီး တိုက် လိုက်ပါ။ ဒီပုံစံအတိုင်း တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် တိုက်ပေးရင် ကောင်းသွားမှာပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် အမြဲအသုံး ပြုနေတဲ့ ဆေးနည်းတစ်လက်ပါပဲ။

ငွေသိန်း(တိ/ဗျား/ကျ)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

နေ့စကောင့်ဂျာနယ် ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာဂရု သိရှိစေရန် အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထားလက်ဆောင် ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မှ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၇)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၁၇)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၂)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၅)ရ၏။ ယင်း(၂၅)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၅ = ၇ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၇)ရက်နေ့တွင် (၇)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတပယွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုလီးတန်းလန်း ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း

ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လောကအလယ် ဂုဏ်တင့်ကြွယ်သည့် လောကီပညာ အကျိုးတည်။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည့်ပါစေ။

❖ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ❖

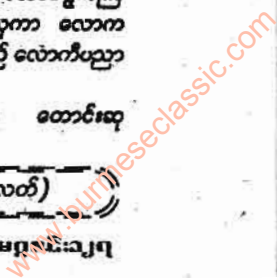
တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
			1	2	3	4
			၄	၅	၆	၇
5	6	7	8	9	10	11
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
12	13	14	15	16	17	18
၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁
19	20	21	22	23	24	25
၂၆	၂၇	၂၈	၂၉			

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

သုခရစ်(ကျွန်ုပ်လတ်)

နက္ခတ္တဗေဒင်မြတ်နိုးစွာ

ကြော်ငြာဆောင်ပါး

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ... စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

ကိုရုံ

တိုင်းရင်းသားဆေးကုရေးဦးစီးဌာန-0112 YR 007991

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို့ ဟိုဟာမစားရဲ့ ဒီဟာမစားရဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ညွှန်နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကုသိသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ညွှန်ဘနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုပဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသားစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မုန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲရွှဲ လေးလံထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟေ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့ဘယ်” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရုံအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရုံကိုပဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလားဘိနဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရုံ

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလင်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

ဖောင်တော်ဦးဘုရား

ကြွရောက်လာပုံအစ

ဒေါ်သန်းတင်ဦး၏ “ဘိုးဘွား ဘီဘင်” လက်ထက်က ဖြစ်ပါသည်။ သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးသည့်နောက်ပိုင်း အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့များ သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးစဉ် ကာလတွင် ရှမ်းပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှာလည်း ပျက်ပြားခဲ့ပြီး နယ်ပိုင်စော်ဘွားများနှင့် ရွာသူရွာသားအပေါင်းတို့မှာ အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြရပါသည်။

အနီး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြသူများထဲတွင် ဒေါ်သန်းတင်ဦး၏ “ဘီဘင်” ဆွေမျိုးအုပ်စုတစ်စုနှင့် “ဓန” တိုင်းရင်းသားအုပ်စုတစ်စု ပေါင်းနှစ်စုတို့သည်ရှမ်းပြည်နယ်ရှိတောင်ကြီးမြို့နှင့် ဟိုပန်းမြို့အကြားရှိ “နောင်မွန်” ခေါ် ရှမ်းရွာကလေးကို စွန့်ခွာ၍ အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြရပါသည်။

ထိုသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြရာတွင် အိုးခွက်၊ ပန်းကန်၊ ခွက်ယောက်နှင့် အဝတ်အထည်များ စသည်တို့ကို ဝန်တင်ခွားများပေါ်တင်၍လည်းကောင်း၊ ဆိုင်းထမ်းများထမ်း၍ လည်းကောင်း သယ်ယူကြရပါသည်။

ဒေါ်သန်းတင်ဦး၏ “ဘီဘင်” ဖြစ်သူ၏ ဆိုင်းထမ်းရှော့ထမ်းပိုးဦးတွင် ယခုတင်ပြမည့် “ဖောင်တော်ဦးဘုရား” ကို ဘုရားကျောင်းဆောင်နှင့် တကွ ဗင့်ဆောင်ပူဇော်ပြီး သယ်ဆောင်လာခဲ့ရာ တောင်ငူမြို့ရှိ ပဲပုပ်ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါသည်။ “ဓန” အဖွဲ့ကတော့ ပဲပုပ်ကျေးရွာ၏ အနောက်ဘက် (ယခု) ရေပို့ကုန်းကျေးရွာဘက်သို့ ရောက်သွားကြပါသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ပဲပုပ်ကျေးရွာသည်

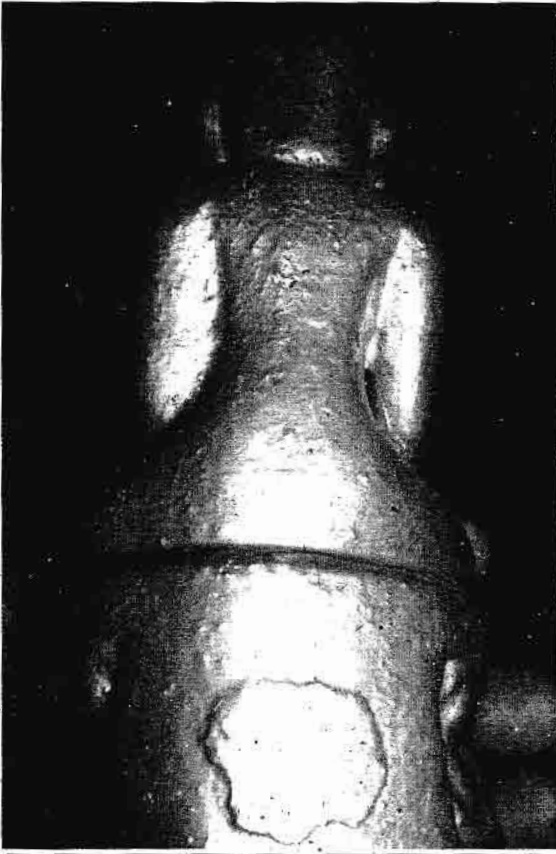
မိုးလေလွဲတား

ဆုတောင်းဖြည့် ဖောင်တော်ဦးဘုရား

မိခင်
(တောင်ငူ)

ဖောင်တော်ဦးဘုရား

► ဘုရား၏ ဌာနာထိက်

► ဟလွင်အောက်တက်ဖျက်အင်္ဂါ စာများ

ရွာမမည်သေးပါ။ ကျွန်းပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော ကျွန်းတောကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်းတောကြီးအတွင်း၌ သမင်၊ ဒရယ် စသော တောကောင်များပင် ရှိကြပါသည်။

ရွာစတည်စဉ်က ကျွန်းတောလေးရွာဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ နောင်မှ ပဲပုပ်လုပ်သူများလာသဖြင့် ပဲပုပ်ကျေးရွာဟူ၍ ဖြစ်လာရပါသည်။

ယခုနေရာသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ ခြံကွက်များ သတ်မှတ်လျက် အိုးအိမ်များဆောက်လုပ်ကာ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ နေထိုင်ကြပါသည်။

ဖောင်တော်ဦးဘုရားကိုတော့အများသူငါ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်ကြစေရန် ၁၃၀၀ နကျမ္ဘာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သီးခြားကနားဖျင်းတံတစ်ခုဖြင့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အသွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူပြီး ကိုးကွယ်ကြပါသည်။

ဆွမ်းတော်၊ ရေချမ်း၊ ပန်း စသည်တို့ကိုလည်းတစ်ခုတစ်ခုလေးတစား နေ့စဉ် ဝတ္တရားမပျက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ (ဆွမ်းတော်ကို လူစားသည်အိုးဖြင့် မချက်ဘဲ သီးခြားကြေးအိုးများဖြင့် ချက်၍ လှူဒါန်းကြပါသည်။)

ဤလိုနှင့် အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြရာ ဒေါသန်းတင်ဦး၏ အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်ယု၏ အဘိုးအဘွားများဖြစ်ကြသော ဦးကူ ဒေါ်ရွှေအိမ်လက်ထက်ကြမှ မိမိ၏နေအိမ်ရှိဘုရားစင်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့

ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းနောက် အမေကြီး ဒေါ်ယုနောက်အမေ ဒေါ်သိန်းတင်တို့ကွယ်လွန်ပြီး အကြီးဆုံးသမီးဖြစ်သည့် ဒေါ်သန်းတင်ဦးမှ လက်ရှိကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျက်ရှိပါသည်။

အစဉ်လိုက်အားဖြင့် မောင်နှမလေးယောက်ဖြစ်သည့်ဒေါ်သန်းတင်ဦး ဒေါ်အေးအေး၊ ကိုအောင်မင်း၊ မသန်းသန်းဝေ စသည်ဖြင့် ကိုးကွယ်သွားရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

အဆင့်မကျော်ဖို့ရန်နှင့် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို နေ့စဉ်ဝတ္တရားမပျက် ကပ်လှူပူဇော်သွားကြရန်နှင့် အခက်အခဲရှိလျှင်လည်း ဆုတောင်းနိုင်ကြောင်း။

www.burmeseclassic.com

အထူးသဖြင့် အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စရှိက မိုးလေများ တားဆီးဆုတောင်းနိုင်ကြောင်း အမေ ဒေါ်သိန်းတင် မဆုံးခင်က သမီးကြီး ဒေါ်သန်းတင်ဦး နှင့်တကွ သားသမီးများ အားလုံးကို သေသေချာချာမှာကြားခဲ့ပါသည်။

မိုးလေတားခြင်း ဆုတောင်းပုံ

၁။ ပထမဦးစွာ - ဘုရားမှာ အလင်းတိုင် သုံးတိုင်၊ အမွှေးတိုင် သုံးတိုင် ထွန်းညှိ ပူဇော်ရပါမည်။
၂။ မိုးလေတား ဆုတောင်းမည့်သူသည် ဘုရားရှိခိုး၍ ငါးပါးသီလ ခံယူရပါမည်။ ဆုတောင်းကာလ အတွင်း ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းရပါမည်။

၃။ ဘုရားရှိခိုး သီလခံယူပြီးနောက် နှုတ်မှ...

“ဦး(...)၏ အလှူသည် (...)နေ့မှ (...)နေ့အထိ ပြုလုပ်လှူဒါန်းမှာဖြစ်ပြီး အလှူကိစ္စအတောအတွင်းမှာ စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် လှူဒါန်းနိုင်ရေးအတွက် မိုးလေများ တားဆီးပေးတော်မူပါ ဘုရား” ဟု ဆုတောင်းရပါသည်။

အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စ မရှိဘဲ ဆုတောင်းခြင်းမပြုသလို ရေခြား၊ မြေခြား၊ ရပ်ဝေးများဆီလည်း ဆုတောင်းပေးခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ မိမိရပ်ရွာနှင့် နီးစပ်ရာရွာများကိုသာ ဆုတောင်းပေးဖူးပါသည်။

မိုးလေတားဆီးမှု ဆုတောင်းခြင်းကိစ္စအတွက် မေတ္တာဖြင့် ကူညီဆုတောင်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခါမဲ့မိုးများကိုတော့ လုံးဝကင်း

▲ ဘုရားစင်ယို ဖောင်တော်ဦးဘုရားမှန် ကိုးကွယ်သူ အိမ်နံပါတ်ဦး

ရှင်းစွာ တားဆီးနိုင်ပြီး မိုးရာသီကာလဆိုလျှင် မိုးများစွဲ၍ အံ့ဆိုင်းမှုလေးလောက်ပဲ ရှိပါသည်။

ရွှေရာသီ၌ အလွန်ပူပြင်းနေပါလျှင် ဘုရားကိုရေသပ္ပယ်၍ “အအေးဓာတ်များ ပေးတော်မူပါဘုရား” ဟု ဆုတောင်းပါက မကြာခင် လေအေးများ တိုက်ခတ်လာပြီး တိမ်စိုင်းလေးများ ရွေ့လျားဖြစ်ပေါ်လာ၍ အအေးဓာတ်များ ရရှိလာပါသည်။

ဖောင်တော်ဦးဘုရားကို သစ်သားဖြင့် ထုလုပ် ပူဇော်ထားတာဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၆)ခန့် (ခြောက်လက်မ) ရှိပါသည်။

ရွှေများပိန်းနေအောင် ကပ်လှူပူဇော်ထားသဖြင့် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း

နှင့် အလွန် သပ္ပယ်လှပြီး ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရှိလှပါသည်။

ဘုရား၏ နောက်ကျောဘက်တော် အောက်ရှိ ပလ္လင်ထွင် ဌာပနာပိတ်ထားသည့် နေရာကလေး ရှိပါသည်။ မည်သူမျှ ဖွင့်မကြည့်ကြပါ။

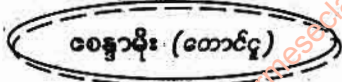
ဘုရားပလ္လင်၏ အောက်ခြေမျက်နှာဘက်တွင် စာများ ပါရှိပါသည်။ မည်သည့်စာဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ စာရေးသူ ဉာဏ်မမှီပါ။ ကာယကံရှင်များလည်း မသိကြပါ။

ရွှေရောင် တဝင်းဝင်းနှင့် လွန်စွာမှ သပ္ပယ်လှပြီး ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် မိုးလေလွှဲတား တန်ခိုးကြီး ဖောင်တော်ဦး ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကိုဖြင့် လေ့လာဖူးမြော် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားများနိုင်ကြစေခြင်းအလို့ငှာရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

လေ့လာဖူးမြော်လိုသူများ အနေဖြင့် ဦးလှမြင့်၊ ဒေါ်သန်းတင်ဦး၊ ဗဲပုဝ်ကျေးရွာ၊ ဇီးဒိုင်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ထောင်ငူမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ နေအိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်းကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ရှိပါကြောင်း။

ဖောင်တော်ဦးဘုရား အကြောင်းပြောပြပေးသည့် ဒေါ်သန်းတင်ဦးအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာပြည့်ပါစေ။

တစ်နေ့နံနက် ကျွန်ုပ်သည် ကျန်းမာ ရေးအတွက် လမ်းလျှောက်ရာမှ အပြန် တွင် စမူဆာသုပ် နာမည်ကြီးလှသည့် "မိုးသောက်ပန်း" ဟူ၍ အမည်ရသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်းသို့ ရုံး မတက်မီ နံနက်စာအတွက် လက်ဖက် ရည်နှင့် စမူဆာသုပ် စားသောက်ရန် ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

'ကိုရီး... တစ်ယောက်တည်းလား ညီလေး'

ဟု ဆိုင်အတွင်း ဝင်ဝင်ချင်းပင် ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်လိုက်သံ ကြောင့် အသံလာရာဘက်သို့ လှမ်း ကြည့်လိုက်ရာတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်လမ်း တည်းနေ ကုန်မျိုးစုံ ရောင်းဝယ်သူ ကိုကျော်ဆွေဆိုသူ ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုကျော်ဆွေမှာ တစ်လမ်းတည်း နေကြသည်သာမက အထက်အညာဒေသမှ လာရောက် အခြေချ နေထိုင်ကြသည့် တစ်မြို့ တည်းသား ရပ်ဆွေရပ်မျိုး မကင်းကြ သူများလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ် လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ကိုကျော်ဆွေမှ သူ့စားပွဲသို့ လာရောက် ရန် လက်ယာ လှမ်းခေါ်လိုက်သည် ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ကိုကျော်ဆွေ စားပွဲ သို့ လျှောက်လှမ်းသွားပြီး လွတ်နေ သည့် ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

'ညီလေး လက်ဖက်ရည်နဲ့ စမူဆာ သုပ်ပဲနော်'

ပြောပြောဆိုဆို ကိုကျော်ဆွေမှ ကျွန်ုပ်ထွက် လက်ဖက်ရည်နှင့် စမူဆာ သုပ်အား စားပွဲထိုးကောင်လေးအား လှမ်းမှာလိုက်ပါသည်။

'ညီလေး ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား'

ဟု စကား စလာတာကြောင့်...

'ကျွန်တော်က ဝန်ထမ်းဆိုတော့

၁၃၂ နဂါးမင်းမြို့နယ်

မြို့ပုဒ် (အင်ငါးခွ သကြားစက်)

ရန်ပြေစာပြေ(သို့မဟုတ်)

စီးပွားတက်

ပေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

စီးပွားရေးအရ အထူးပြောစရာ မလို ပေးမယ့် အစ်ကို့သယ်မ ကျွန်တော့်ဇနီး မရွှေဌေးက ဈေးဝဲမှာ ကုန်စုံဆိုင်လေး ရောင်းနေတာဆိုတော့ မတိုးတက်ပေ မယ့်ချောင်လည်တယ်လို ပြောရမှာပေါ့ အစ်ကို့ ကျန်းမာရေးကတော့ အားလုံး ကောင်းကြပါတယ်'

'အင်း... ညီလေးနဲ့ အစ်ကိုက တစ်လမ်းတည်းသာ နေကြတာ အကြောင်းမတိုက်ဆိုင်တော့ လူချင်း မတွေ့ရတာ အတော်ကြာပေမယ့် အိမ် က မင်းမရီးကတော့ မင်းဆောင်းပါး ကျင့်စဉ်တွေ မကြာခဏ နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖတ်ရတဲ့အကြောင်း

ပြောသံ ကြားရတယ်။

ဟိုတလောကတောင် မင်းနဲ့ တွေ့ ရင် တို့မိသားစု မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဝင်နေတဲ့ ကျင့်စဉ်ကလေး ဓမ္မဒါန ပြုပေးဖို့ ပြောပြောနေတယ်ကွ'

ကိုကျော်ဆွေမှ ပြောလက်စ စကား ဖြတ်လိုက်ကာ စမူဆာသုပ်ကို တစ်ခွန်းပြီး တစ်ခွန်း ကော်ခပ်စားနေ လိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုကျော်ဆွေ မှ "တို့မိသားစု မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဝင်နေတဲ့ ကျင့်စဉ်" ဟူသော စကားအား စိတ်ဝင်စားနေတာကြောင့် စကားစဖြတ်ပြီး စမူဆာသုပ် တစ်ပန်းကန်အား သဲကြီးမိုက်ပြီး စား

သည့် ကျော်ဆွေအား စိတ်မရှည်စွာ ဖြင့် ကြည့်နေမိပါသည်။

မူ့သာသုတ် တစ်ပန်းကန် ကုန်သွား သောအခါ ကိုကျော်ဆွေဆီမှ မည် သည့်စကားသံမှ ထွက်မလာဘဲ အရသာခံကာ လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ငုံပြီးတစ်ငုံ ဆက်သောက်နေတာ ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ သည်းခံနိုင်တော့ ဘဲ...

'အစ်ကိုတို့ယားစု မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဝင်နေတဲ့ ကျင့်စဉ်အကြောင်း ပြောပါဦး အစ်ကို'

ကျွန်ုပ်မှပင် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် အကြောင်း ပြောပြပေးရန် ဆော်သြမှု ကြောင့် ကိုကျော်ဆွေမှ ဒီကောင် ကျင့်စဉ်အကြောင်းပြောရင် အတော် စိတ်ဝင်စားတဲ့အကောင် ဟူသော သဘောဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ကြည့်လိုက် ကာ...

'ပြောမှာပါ ညီလေးရာ... ပြောချင်လို့ တောင် မင်းကို စကားပလ္လင်ခံထားတာ ပေါ့။ ပြောပြချင်တာလဲ ဒီကျင့်စဉ်က အထူးကျေးဇူး များတာကြောင့် မင်းကို ပြောပြရင် စာမူတစ်စောင် ရစေပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေ ဖော်ပြ လိုက်ရရင် အများသူတွေ သိစေချင်၊ ကျင့်ကြံစေချင်တဲ့ စေတနာကြောင့် ပြောပြချင်တာပေါ့ ညီလေးရာ'

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် နောက်ဆုံး လက်ကျန် လက်ဖက်ရည်တစ်ငုံစာ သောက်ချလိုက်ကာ သူတို့ မိသားစု မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဝင်နေသော ကျင့်စဉ်အား အောက်ပါအတိုင်း ရှည် လျားစွာ ပြောပြခဲ့ပါတော့သည်။

'ဒီအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်က တို့ဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက ကျင့်ကြံလာခဲ့ကြတဲ့ ကျင့်စဉ်ကွဲ့။ တီလောကီလူသားတွေဟာ စီးပွားရှာကြတဲ့အခါမှာ ပြင်ပရန်တွေအပြင်

ယိဝိဒ္ဓန္တလဲကဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လောဘ၊ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အတွင်းရန်တွေပါ ဖြစ်နေကြ တာကွဲ့။

အပြင်က ရန်တွေကြောင့်လဲ စီးပွားရေး ရှာကြတဲ့အခါမှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နိုင် သလို ယိဝိဒ္ဓန္တအတွင်းက ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟဆိုတဲ့ အတွင်းရန် တွေကြောင့်လဲ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မမြင်ကြဘဲ မမှားသလိုတာ မမှားရအောင် မဖြစ်သင့်တာတွေ မဖြစ်ရလေအောင် ကျင့် ကြရတဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း...

အမှားကင်းပြီး အမှန်ကိုမြင်လို့လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်စေနိုင်တာကြောင့် ဒီအဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်ကို ရန်ပြောနဲ့ပြော (သို့မဟုတ်) စီးပွားတက် မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်လို့ အမည်ပေးခဲ့တာကွဲ့။ ကျင့်ဆောင်ရမယ့် နည်းကတော့ (၇)ရက်သားသမီးများ အတွက် အထူးမေတ္တာထားပြီး လုပ်ဆောင် ရတဲ့ ကျင့်စဉ်ပဲကွဲ့'

၁။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၅)နာရီမှ စတင် ဝင်ရောက်ရပြီး အစဉ်အတိုင်း ဆက်ပြီး တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ စသည်ဖြင့် နေ့စဉ် နံနက်(၅)နာရီတွင် စတင်ရပါသည်။

၂။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလ

(၇)ရက် သားသမီးများအတွက် အထူး မေတ္တာပွား ဝင်ရောက်သည့် အဓိဋ္ဌာန် ဖြစ်သည်ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန် ကာလမှာ (၇)ရက် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ အဓိဋ္ဌာန်နာမဝိဒ္ဓါနှင့်

ဆုတောင်းပုံ

'ဘုရားတပည့်တော်သည် (၇)ရက် သားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး ယင်းတို့ အတွက် နေ့နံနက် ကိုက်ညီသည့် ပန်းနှင့်

ဆွမ်းတောင့်၊ ချိုချို သစ်သီးအမျှင် တို့အား အရှင်ဘုရားအား ယင်းတို့၏ ကိုယ်စား တပည့်တော်မှ လှူဒါန်းပါမည် ဘုရား...

ဤ ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် (၇)ရက်သားသမီးများအပေါ်တွင် တပည့် တော်မှ ထာရီသည့် ရန်မာန်အပေါင်းတို့ သည် ကင်းရှင်းစေပြီး (၇)ရက်သားသမီး များမှလည်း တပည့်တော်အပေါ် ထာရီရ မည့် ရန်မာန်အပေါင်းတို့လည်း ဤကုသိုလ် ကြောင့် ကျေပျက်ရပါလိမ့်။ ဘုရား' ဟု ဆုတောင်းရပါမည်။

၄။ အဓိဋ္ဌာန် စတင်သည်မှ ပြီးဆုံး သည်တိုင် ထာရီပေးမည့်စိတ်

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တနင်္ဂနွေသား သမီးများအား အထူးအာရုံပြုပြီး ကျန်းမာချမ်းသာစေကြောင့် မေတ္တာပွား များပေးရပါမည်။

အစဉ်အတိုင်းပင် တနင်္လာနေ့တွင် တနင်္လာသားသမီးများအတွက် လည်း ကောင်း၊ အင်္ဂါသားသမီးများအတွက် လည်းကောင်း စသည်ဖြင့်...

၅။ (၇)ရက်သားသမီးများအတွက်

လှူဒါန်းရမည့် ပန်းနှင့် ဆွမ်းတောင့်ခဲဗျယ်များ

တနင်္ဂနွေနေ့တွင်...

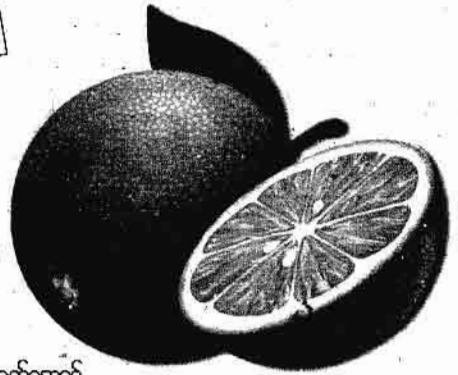
(က) တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး အုန်းညွန့်(သို့မဟုတ်) အုန်းပန်းနှင့် အုန်းထမင်း (သို့မဟုတ်)ဆွမ်းတစ်ပွဲနှင့် အုန်းသီး စိတ်တစ်ပန်းကန်။

တနင်္လာနေ့တွင်...

(ခ) တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး ကံ့ကော်ညွန့်၊ ဆွမ်း တစ်ပွဲနှင့် ကြံရည်တစ်ခွက်။

လည်ချောင်းနာ နှင့် သံပရာ

ပိုး (တောင်ကြီး)

စာရေးသူ၏သမီးငယ် ဆောင်းစန္ဒာ ဗိုလ်သည် အင်္ဂလိပ်စာအဓိကဖြင့် တက္ကသိုလ်ပထမနှစ်တွင် တက်ရောက် သင်ကြားနေ၏။

သမီးတို့ ပထမနှစ်သည် နံနက် စောစော အတန်းရှိသဖြင့် ကျောင်းသို့ အချိန်မီ သွားရောက်ကာ အတန်းပြီး အောင် တက်လေ့ရှိပြီး အတန်းမရှိ သည့် ရက်များတွင် သူငယ်ချင်းများ နှင့်အတူ မြို့မဈေးကြီးထဲတွင် မုန့် တစ်ခုခု ဝင်စားပြီးမှ အိမ်သို့ ပြန်လာ တတ်၏။ တစ်နေ့တော့ ညပင် အတော် မိုးချုပ်နေပြီ...

'မေ...သမီး လှည့်ချောင်းနာနေတယ်။ ရေတောင် ပျံ့လို့ မရဘူး။ ဘယ်ဘက်ရော ညာဘက်ရော နာနေတယ်' ဟု ဆိုသည်။

'သမီး...ကျောင်းမှာ ဘာစားခဲ့လဲ' အင်း...မနက်က အိမ်မှာ ကော်ဖီ သောက်တယ်။ နေ့လယ်ကျတော့ ကျောင်းနားက ဆိုင်မှာ နေ့လယ်စာ ထမင်းကြော်စားတယ်။

ပြီးတော့ သင်္ဘောသီးထောင်း၊ ညနေကျောင်းဆင်းတော့ ဈေးထဲမှာ စတော်ဘယ်ရီဖျော်ရည် သောက် လာတယ် မေမေ'

'ရေခဲလဲ ထည့်တယ်ပေါ့' 'ဟုတ်ကဲ့ မေမေ ရေခဲလဲပါတယ်' စာရေးသူ သိလိုက်ပါပြီ။ နေပူကြီး ထဲက ပြန်လာ ဈေးထဲရောက်တော့ စတော်ဘယ်ရီဖျော်ရည်က နဂိုကမှ ချဉ်ရသည့်အထဲ ရေခဲပါ ထည့်လိုက် တော့ အပူရုပ်ပြီး လည်ချောင်းနာလာ ခြင်းဖြစ်သည်။

အပူနှင့်အချဉ် ရုတ်တရက် တွေ့ လိုက်သည့် သဘောပါ။

'အင်း...ခုချိန် ဘယ်မှာ ဆေးသွား ဝယ်မလဲ၊ ခုပဲ ည(၉)နာရီ ကျော်နေပြီ။

လည်ချောင်းနာ ပျောက် ဆေးကလဲ အိမ်မှာ ဝယ် ထားတာမရှိ၊ ဆေးဆိုင် တွေလဲ ဒီအချိန်ပိတ်ကုန်ပြီ။

ဪ...သမီး မီးဖိုထဲမှာ သံပရာသီး ရှိတယ်။ အဲဒီ သံပရာသီးကို အရည်များများ ထွက်အောင် လှိပ်ပြီးရင် အလယ်ကနေ နှစ်ခြမ်း ခြမ်းပြီး ယူလာခဲ့။

ပြီးရင် သမီး ဘောင်ဘီးရှည်ကို ပါတိတ်ထဘီတစ်ထည်နဲ့ လဲဝတ် လာခဲ့'

စာရေးသူ၏ သမီးနှစ်ယောက်စလုံး မှာ ထဘီသိပ်မဝတ်တတ်ကြ။ တောင် ကြီးမြို့မှ ငယ်ရွယ်သူ သမီးမိန်းကလေး အများစုသည် အေးခြသော ရာသီဥတု ကြောင့် ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်ကိုသာ အဝတ်များကြသည်။ သမီးငယ်မှာ မီးဖိုခန်းသို့ ဝင်သွားပြီး သံပရာသီး လှီးလာခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် ပါတိတ်ထဘီ ဝတ်ဆင်လာခဲ့၏။

သမီးသည် သံပရာသီးနှင့် ပါတိတ် ထဘီ လည်ချောင်းနာသည်နှင့် မည်သို့ သက်ဆိုင်မှန်း မသိဘဲ အမေကခိုင်း၍ သာ လုပ်ရသည်။ နားမလည်စွာ ကြည့်နေ၏။

'ကဲ...သမီး ပက်လက်လှန်အိပ် သမီးပိုက် ကို ဒီသံပရာသီးအရည်နဲ့လိမ်း အရည်ညစ် ချလိုက် လိမ်းလိုက်လုပ် လိမ်းပြီးပြီးချင်း ထတီပြန်ပြန်ပျက်ထား'

ဟု သမီးအား ခိုင်းလိုက်လျှင် သမီးလည်း စာရေးသူ ပြောသလို လုပ်၍ အိပ်ရာပေါ်တွင် ပက်လက် အနေအထားဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ နေ၏။

'ကဲ သမီး... သမီးခိုက်ပေါ် လက် တင်ကြည့်လိုက်'

'ဟော...မေမေ ပိုက်ထဲက အပူတွေ ထွက်တယ်။ ပူနေတာပဲ မေမေ ကိုယ်ကြည့်'

'အေး ဟုတ်တယ် အငွေ့ကုန်သွား ရင် နောက်ထပ်တစ်ခါ ထပ်လိမ်း တစ်ခြမ်းကုန်ရင် နောက်ထပ်တစ်ခြမ်း ထပ်လိမ်းပြီးရင် ရေအဝသောက်ပြီး အိပ်တော့။ ဒါက လောလော့လတ် လတ် သက်သာအောင် အပူထုတ်ပေး

တာ။ မနက်ကျမှ ဆေးဝယ်သောက် တာပေါ့

သံပရာရည် လိမ်းထားသော ဗိုက် ကလေးပေါ် ပါတိတ်ထာဘီ ဝတ်ဆင်ရ ခြင်းမှာ ပါတိတ်ထာဘီသားသည် ချည် သားဖြစ်သဖြင့် အပူကို စုတ်ယူနိုင်စွမ်း ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ချည်သားဖြစ်သည့် ပါတိတ်ထာဘီကို ဝတ်ဆင်ရသည်။ ဒီနေရာတွင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါ က ချည်သားပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်၍ လိမ်းပေးနိုင်သည်။

သံပရာသီးကို အရည်ညှစ်၍ ထိုသံပရာ သီးနှင့် လက်ကွင်းနုခြင်း၊ ခြေထောက် ကွင်းနုခြင်းများကိုလည်း လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် သက်သာထွက် ကင်းနိုင်ပါ၏။

မကြာမီ သမီးမှာ စာရေးသူ ပြော

သည့်အတိုင်း ထပ်လိမ်းပြီး ရေအဝ သောက်၍ စောင်ခြုံကာ အိပ်လိုက်လျှင် နေ့လယ်က ကျောင်းတွင် ဟိုအခန်း ပြေး၊ ဒီအခန်းပြေး အတန်းပြေးတက်ရ သောကြောင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ် ပျော်သွားရှာ၏။ နံနက်လင်းလျှင်...

'ဟယ်...မေမေ သမီး လှည့်ချောင်းမနာ တော့ဘူး၊ မေမေ သံပရာသီးက စွမ်းလှ ချည်လား'

'ဟုတ်တယ် -သမီးရဲ့၊ ဒါမေမေ့ ဆေးတော့ ဝယ်သောက်မှ ရတယ်။ မနေ့ညက ဆေးမရှိတာကြောင့် လတ်တလော သက်သာအောင် လုပ် ပေးတာ။ ဗိုက်ထဲက အပူတွေ ထွက် သွားတာကြောင့် သမီး သက်သာ သွားတာ။ သွားကိုက်သွားနာရင်လဲ

လုပ်လို့ရတယ် သမီးရဲ့၊ 'ဟုတ်လား မေမေ သမီးမှတ်ထား မယ်နော်'

'အေး...အေး...ဒီနေ့လဲ အစား အသောက် ဆင်ခြင်နော်၊ အချဉ်ထပ် မစားနဲ့၊ ကြားလားသမီး'

'ဟုတ်ကဲ့ မေမေ'

သမီးငယ်လေးမှာ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ဟုဆိုကာ ကျောင်းချိန်မမီမှာ စိုးသဖြင့် သုတ်သုတ်သုတ်သုတ်ဖြင့် သူ့အဖေ နှင့် နှစ်ယောက်သား ကားကိတ်ရှိရာသို့ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

လှိုင်း(တောင်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၁၃၃)မှ အဆက်

အင်္ဂါနေ့တွင်...

(ဂ) အင်္ဂါသားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး ဆီးညွန့်၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲနှင့် ဆီးယို တစ်ပန်းကန်(သို့မဟုတ်) ဆီထမင်းတစ်ပွဲ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်...

(ဃ) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး ရွက်လှပန်း၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲနှင့်ယိုတစ်မျိုး။

ကြာသပတေးနေ့တွင်...

(င) ကြာသပတေး သားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး မေမြို့ပန်း၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲနှင့် ပေါက်ပေါက် တစ်ပန်းကန်။

သောကြာနေ့တွင်...

(စ) သောကြာသားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး သီဟိုဠ်ညွန့်၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲနှင့် သစ်သီးတစ်မျိုး။

စနေနေ့တွင်...

(ဆ) စနေသားသမီးများအတွက် ရည်စူးပြီး ဒန်း(သို့မဟုတ်)ထန်း ညွန့်၊ ဆွမ်းတစ်ပွဲ နှင့် နို့တစ်ပန်းကန်။

အထက်ဖော်ပြပါ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်အား မကြာခဏပင် (၇)ရက်သားသမီးများ အား မေတ္တာပွားများ လှူဒါန်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက မိမိ၏ အတွင်းရန် အပြင်ရန် တို့ ပြေပျောက်စေပြီး ရန်ပြေ မာန်ပြေကြကာ စီးပွားလာဘ်လာဘများ အထူး တိုးတက်ပွင့်လင်းစေနိုင်ပါကြောင်း (၇)ရက်သားသမီးများ၏ မေတ္တာကို အထူးခံယူ လျက် စေတနာရှေ့ထားကာ ရေးသားတင်ဆက်ပေးလိုက်ရပါသည်။

ပိုရှယ်မေ (အင်ငါ့စွ သကြားစက်)

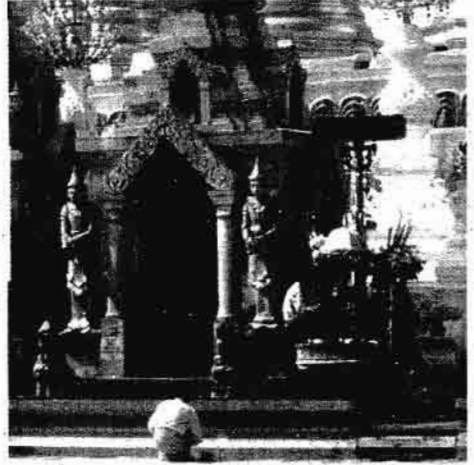
နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း
နှင့်
ဆက်သွယ်
နိုင်သော
ဖုန်းနံပါတ်
အသစ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉၂

ဂြိုဟ်စားသော ညံ့သောအခါ

ယတြာ ဤသို့ ချေလိုက်ပါ

ဂြိုဟ်စား သက်ရောက်တို့တွင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုဂြိုဟ် တို့၌ စားခြင်း၊ သက်ရောက်ကျခြင်း တို့တွင် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးတို့တွင် အနည်းအများမှာ ညံ့လာတတ်ပါသည်။

လက်ရိုးနည်းများ၌ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း အရ စနေ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟု များသည် ဒုက္ခပေးသော ဂြိုဟ်များဖြစ်သည်။

ရတနာသုံးပါး မဆည်းကပ်သူ၊ သီလ၊ သမာဓိ မရှိသူများ၊ ကံငါးပါး မလုံခြုံသူများဆိုလျှင် အဆိုပါ ဂြိုဟ် ဆိုးများက စိတ်တိုင်းကျ ဒုက္ခပေးတတ် ပါသည်။

သီလနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ သမာဓိရှိသူ၊ နေ့စဉ်နေ့ညဉ့် ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃဂုဏ်တော် တို့ကို ပွားများသူ၊ အားထုတ်သူများ အဖို့မူ ထင်တိုင်း ပါပဂြိုဟ်ဆိုးကြီးများ မကျနိုင်ပါ။

ပါပဂြိုဟ်ဆိုးကြီးများမှာ ဘောလုံး အသင်းဆိုလျှင် ဂိုးသွင်းကောင်းသည့် ရှေ့တန်းတိုက်စစ်မှူးကြီးများ ဖြစ် သည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာ နှင့် မပြည့်စုံသည့် ခံစစ်မှူးများဆိုလျှင် အတင်းဝင် ထိုးဖောက်မွေ့နှောက်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းအောင် ဒုက္ခ လှလှကြီးပေးပြီး ဂိုးများများ သွင်းကြ မည့် ပါပဂြိုဟ်ဆိုးကြီးများဖြစ်သည်။

ခံစစ်လုံဖို့ဆိုလျှင် ကံငါးပါး လုံရ

မည်။ နေ့ည နံနက် အစဉ်ဘာဝနာများ ပွားများ အားထုတ်ရမည်။ နားနှောင် ဆရာတော် ဦးကလျာဏ က အမြဲရွတ်ပြသည့် လင်္ကာလေး ရှိပါသည်။

ဂြိုဟ်စီးသော ညံ့သောအခါ ရောဂါ ဘေးရန်များ

သက်စေ့တူ ပန်းကိုယူ လှူလေမြတ်စွာ ဘုရား

နံစေ့မီးတိုင် ထွန်းညှိပြိုင် ဆိုင်ရာထွန်းညှိ ထား

ဤသို့ယတြာ ပြုသောအခါ ရောဂါရန် ဖျက်ပြား

စီးပွားရေး မပြေလည်ရင် ကျန်းမာ ရေး ညံ့လာရင်၊ လူမှုဆက်ဆံ ပေါင်း သင်းရေးတို့၌ အဆင်မပြေရင် အထက်ပါလင်္ကာလေးအရ ယတြာ ချေပါ။ ငွေမကုန်ကျသော ယတြာ ဖြစ်ပါသည်။

သက်စေ့တူ ပန်းကိုယူ လှူလေ မြတ်ဘုရား ဆိုသည်မှာ ယတြာပြုသူ သည် အသက်(၃၀)ဆိုလျှင် နံတူပန်း (၃၀) အညွန့်အမြစ်ယူက (၃၀)ဖြစ်ပါ သည်။ လှူလေ မြတ်ဘုရားမှာ နေ့နံ အရ ဘုရားကို လှူရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

- တနင်္ဂနွေသား → အုန်းညွန့်၊ အုန်းပန်း
- တနင်္လာသား → ကံ့ကော်ညွန့်၊ ကံ့ကော်ပန်း
- အင်္ဂါသား → ဇွန်ပန်း၊ ဇွန်ညွန့်
- ဗုဒ္ဓဟူးသား → ခရေပန်း၊ ခရေညွန့်

- ကြာသပတေးသား → သပြေညွန့်
- သောကြာသား → သီညွန့်
- စနေသား → ဒန်းညွန့်၊ ပိတောက်ပန်း

တနင်္ဂနွေသားဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေနံ ဘုရားမှာလှူပါ။ ကျန်နေ့သားများ တနင်္ဂနွေသားသမီးနည်းတူ ဆောင် ရွက်ပါ။ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အိမ်၌ဖြစ်စေ ယတြာပြုနိုင်ပါသည်။

နံစေ့မီးတိုင် ဆိုသည်မှာ အသက် (၃၀)ဆိုလျှင် ဆီမီးတိုင်(၃၀) အပြင် အညွန့်အမြစ် တစ်တိုင်ထိုးယူကာ (၃၀)တိုင် ပူဇော်ပါ။

ဆိုင်ရာထွန်းညှိထား ဆိုသည်မှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုပါက တနင်္ဂနွေနံ ဘုရားကို ဆီမီးပူဇော်ပါ။

မွေးသည့်နေ့ရက် ကြိုသည့်အခါ ဖြစ်စေ အသက် တစ်နှစ်ပြည့်လေတိုင်း တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် မွေးနေ့၌ သက်စေ့ နံတူပန်းလှူခြင်း၊ ဆီမီးထွန်းပူဇော်ခြင်း များ ပြုလုပ်ယတြာချေနိုင်ပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း
(အင်းတော်)

ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော်

အရှင်လက္ခဏာ

၏ ဘဝထောက်ကြောင်းများ (၁)

ခံတွန်းသာ

မိတ်ဆက်

တစ်နေ့တာ လှည့်လည်လေ့လာမှု ခရီး ခေတ္တ ရပ်နား၍ တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အသက်(၃၀) ဝန်းကျင်ခန့်ရှိမည့် မန်နေဂျာအမျိုးသမီးက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။

‘ဦးလေးက စာရေးဆရာနေတဲ့ ခွန်းလွန်းဆရာတော်ကို ပူဇော်ဖို့ လာတာလား’

‘ခွန်းလွန်းဆရာတော် ဘဝဖြစ်စဉ်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က ပူဇော်ရေးသားပြီးပါပြီ။ တခြား ထူးခြားတဲ့ နေရာထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေကို လေ့လာနေတာပါ’

‘သမီးကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးတဲ့ ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးရှိတယ်။ ပူဇော်ကိုးကွယ်သူတွေ ပေါများပေမယ့် ကပ္ပိယာ သာမဏေ ရဟန်းအကူပထားတဲ့ တစ်ပါးတည်းနေသတဲ့ ခွာဆိုးကြီးမြို့နယ်က ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော်ကြီးပါ’

‘ဘယ်လို ထူးခြားတာလဲ ပြောပြပါဦး’

‘ရပ်နီးရပ်ဝေးပရိသတ် စည်ကားပြီး နာမည်ကျော်ကြားတာမို့ သမီးတို့လဲ သွားဖူးကြမလို့ ဆွမ်းတွေ ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်ကြတယ်။ အလုပ်ရှုပ်နေတာနဲ့ သမီးသိပ်ကြိုက်တဲ့ ကြက်ဥပေါင်းကို မေမေက မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး။

ဒါကြောင့် စိတ်ဆိုးပြီး မေမေကို ဖို့ကျတာပေါ့။ သမီးက စိတ်ထဲရှိရင် ထစ်ခဲနဲ့ ပြောဆိုပစ်တတ်တယ်။ မထိန်း

ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော် ဦးလက္ခဏာ

ချုပ်နိုင်ဘူး။

ဆွမ်းတွေကျက်တော့

ဝက်လူး

ကျောင်းသွားပြီး ကပ်ကြတာပေါ့။ အဲဒီအခါ ဆရာတော်ကြီးက သမီးကို

နာကျင်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သရ

◆ ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းတိုက်

လက်ညှိုးထိုးပြီး ဒကာမလေး ဒီကိုလာ စမ်းလို့ မိန့်တယ်။ ဆရာတော်က စကားနည်းပြီး လိုမှပြောတယ်။ ပြောရင်လဲ အသံတိုးတိုးလေးပဲ။

ဆရာတော် ရှေ့နား တိုးသွားပြီး ဦးချတဲ့အခါ...

“အကာမလေး ကြက်၊ ဝက်၊ အပဲသားကို ရှောင်ပါ။ စကားကို စိတ်ရှိတိုင်း မပြောပါနဲ့။ မနက်တုန်းက အကာမ အပေကို ကြက်ဥပေါင်း မလုပ်ပေးလို့ ပြုရတာမျိုး နောက်မလုပ်ဖို့အောင် ထိန်းပါ။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် အကာမလေးမှာ အန္တရာယ်တွေ ကြုံလာလိမ့်မယ်”

လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

သမီးလဲ ထူပူသွားတယ်။ အိမ်မှာ ပြောတာကို ဆရာတော်ကြီးက အားလုံး သိနှင့်နေတယ်လေ။ ဒါနဲ့ “ဆရာတော်ဘုရား အန္တရာယ်မကြုံရအောင် လုပ်ပေးပါဘုရား”လို့ အထိတ်တလန့် လျှောက်ထားမိတယ်။

ဆရာတော်က သမီးတို့ကို အုတ်တွေ သယ်ခိုင်းတယ်။ ပထမ အုတ်ကျိုး အုတ်ပဲ့တွေကို ခြင်းကလေးနဲ့ သယ်ရတယ်။ အတော်ကလေးကြာတော့ အုတ်အကောင်းတွေ ထပ်သယ်ခိုင်းပြန်တယ်။

၁၃၈ နတ္ထရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းက ပြန်လာပြီး နောက်ပိုင်း အဆိုးတွေ ကြုံပြီးမှ အကောင်းတွေ ကြုံရတယ်။ အုတ်သယ်ရတဲ့ အခေါက်ရေအတိုင်း အဆိုးဘယ်နှကြိမ် အကောင်း ဘယ်နှကြိမ်ဆိုတာ သတိ ပြုမိပါတယ်။

အဆိုးတွေ ကြုံရပေမယ့် ဆရာတော် ချီးမြှင့်တဲ့ မေတ္တာကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့လို့ သိပ်အဆိုးကြီး မဟုတ်ဘဲ ခံနိုင်ရည် ရှိပါတယ်။ (ဆရာတော်၏ မေတ္တာကျင့်စဉ်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြပေးပါမည်။)

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်လောက်မှာ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးချင်တဲ့ဆန္ဒ ပေါ်လာလို့ မေမေတို့ကို ပြောပြတော့ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီလို့ သိရတယ်။

ဤသို့လျှင် မိတ်ဆက်ကြားသိခဲ့ရသူဖြင့် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သော ဝက်လူးရွာတောကျောင်းသို့ သွားရောက် လေ့လာကြည့်ညို့ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းသို့ မြင်းခြံခရိုင်၊ နွားထိုးကြီးမြို့ အရှေ့ဘက်အထွက် (၁)မိုင်ခန့်တွင်

“ပဲချက်၊ ဝက်လူး၊ တောကျောင်း(၁)မိုင်” ဟူသော လမ်းခွဲဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရသည်။

နွားထိုးကြီး-ပြင်စည် ကားလမ်း၏ လက်ဝဲဘက်(မြောက်ဘက်)တွင် ရှိသော လမ်းခွဲဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းခွဲအတိုင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဆောင်းရာသီကာလ ဖြစ်သော်လည်း စိမ့်ရေများကြောင့် လမ်းခရီးတွင် သုံးကြိမ်မျှ ဗွက်တောနွံတောအတွင်း ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။

ပဲချက်ရွာ၊ သင်းတီးရွာများလွန်၍ ဝက်လူးရွာအရောက်တွင် ဝက်လူး-ကျောက်ဆည် ကားလမ်းအတိုင်း လက်ယာဘက်(အရှေ့ဘက်)သို့ ချိုးကွေ့ရသည်။ တူရူသို့ ဆက်၍သွားပါက မြို့သာမြို့သို့ ရောက်သည်ဆို၏။

ဝက်လူး-ကျောက်ဆည် ကားလမ်း (ကားလမ်း ဆိုသော်ငြားလည်း လှည်းပင် ပြောင်တန်းစွာ မသွားနိုင်ပါ။ ဒေသခံအဘိုးအိုတစ်ဦးက “အရင်အစိုးရလက်ထက် ကန်ထရိုက်တွေ ခဲစား၊ ကတ္တရာစားလို့ လမ်းမည်ကာမတ္တ ရှိတော့တယ်” ဟုဆို၏။) အတိုင်း လေးဖာလုံမျှ ရောက်သောအခါ ရွှေတိဂုံပုံစံတူစေတီတစ်ဆူနှင့် ကျောင်းဆောင်များ မြင်ရ၏။ “အောင်စကြာ သိဒ္ဓိ သရက်တောကျောင်းတိုက်” ခေါ် ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်း ဖြစ်လေသည်။

ရာသီဥတုသာယာသော ဤကာလတွင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားရသည်ပင်လျှင် ခက်ခဲကြန့်ကြာမှုများ ရှိနေရာ ယခင်ကာလ ခရောင်းမြေလမ်းကြမ်းတွင် ပရိသတ်များစွာ လာရောက်ဖူးမြော် ဆည်းကပ်ကြသည် ဆိုလေရာ တပည့်များ၏ သဒ္ဓါစွမ်းအားများနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဘုန်းသမ္ဘာကို

လေးစားကော်ရော်မိသည်။
ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်ရောက်၍
လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုန္တာစက္ကအား
ဖူးမြော်လျှောက်ထားရာ မုန့်၊ ရေခဲခွေး
ကြမ်းများ တည်ခင်းစွန့်လှူ၍ မိမိကို
လိုအပ်သည်များကို ကူညီပေးတော်မူ
သည်။

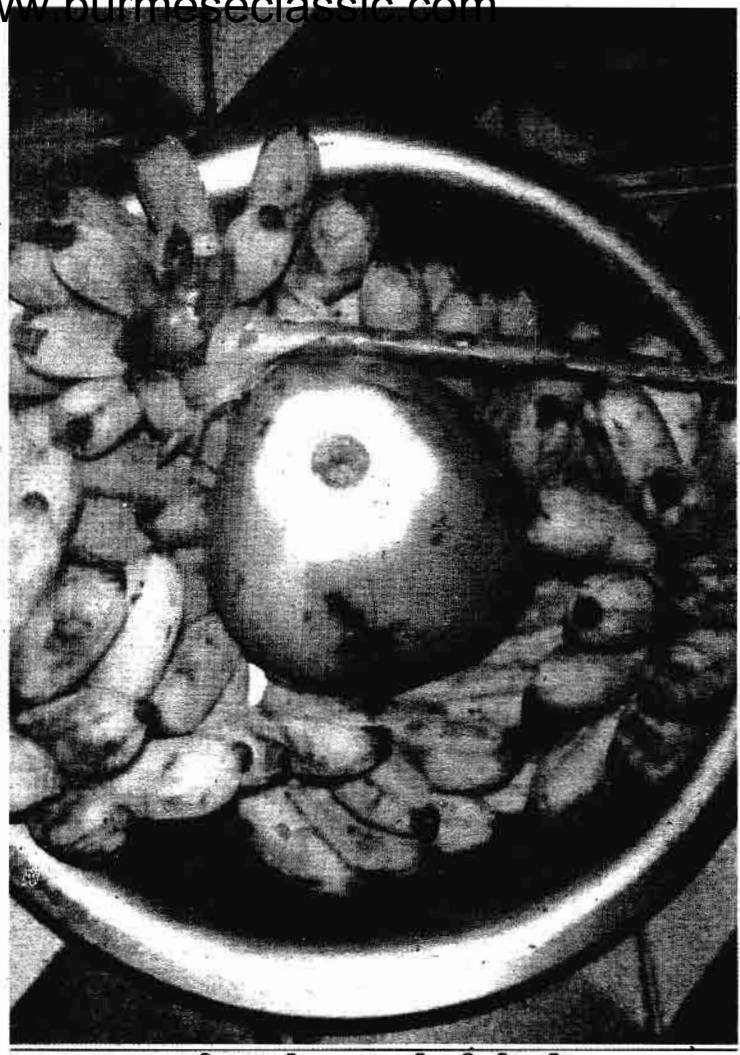
'ဆရာတော်ကြီး(ဦးလက္ခဏ)က တစ်ပါး
တည်း သီတင်းသုံးပါတယ်။ အကုန်အဖော်
မထားပါဘူး။ ဦးပုဂ္ဂိုလ်တို့က တပည့်ဆိုပေ
မယ့် အနီးကပ် နေ့ခွင့် မရဘူး။ ကလေး
ဘက်မှာ စာသင်လွှတ်ထားစာပေး။ ပုံလွန်
တော်မူပြီးမှ ကျောင်း ပြန်ရောက်ရတာပါ။
ဒါဟာကောင်းတွေ မြစ်ကြတံ့ ဆရာမိုး သီးသားစု
ကို စုံစမ်းကြည့်ရင် ပိုပြီး ပြည့်စုံပါလိမ့်မယ်'
ဆရာဦးလှိုင်လွင်၊ ဒေါ်စန်းစန်းအေး
တို့၏ စည်တော်ဆေးတိုက် တည်ရှိ
ရာ ရန်ကုန် သုဝဏ္ဏလိပ်စာနှင့်
တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များကို မိန့်ကြားပေး
တော်မူသည်။

'ဆရာတော်ကြီးဟာ မူလက ဝိဿနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းမှ
ဝိဇ္ဇာကျော်စဉ်တွေ လိုက်စားခဲ့တာတော့
သိရတယ်။ ကျောက်ပုထိုး အနောက်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ ဆိုတာပဲ ဆရာ
တော်ရဲ့ တပည့်ရင်းတစ်ဦးပါပဲ။ သူ့ကို မေး
လျှောက်ကြည့်ရင်လဲ အတန်အသင့် သိရပါ
လိမ့်မယ်'

ဦးကုန္တာစက္ကကမှ ထိုသို့ မိန့်ကြား
တော်မူပြီးနောက် ကျောင်းဆောင်
အပေါ်ထပ်နှင့် ကျောင်းဝင်းတွင်း
လေ့လာကြည့်ညှိနိုင်ရန် လိုက်လံပြသ
ပေးလေသည်။

ကျောင်းဆောင်အတွင်းဝယ်

ကျောင်းဆောင်အောက်ထပ် ဘုရား
ခန်းတွင် ဝရေမုဒြာဆုဖေးဟန် တင်ပျဉ်
ခွေ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူ

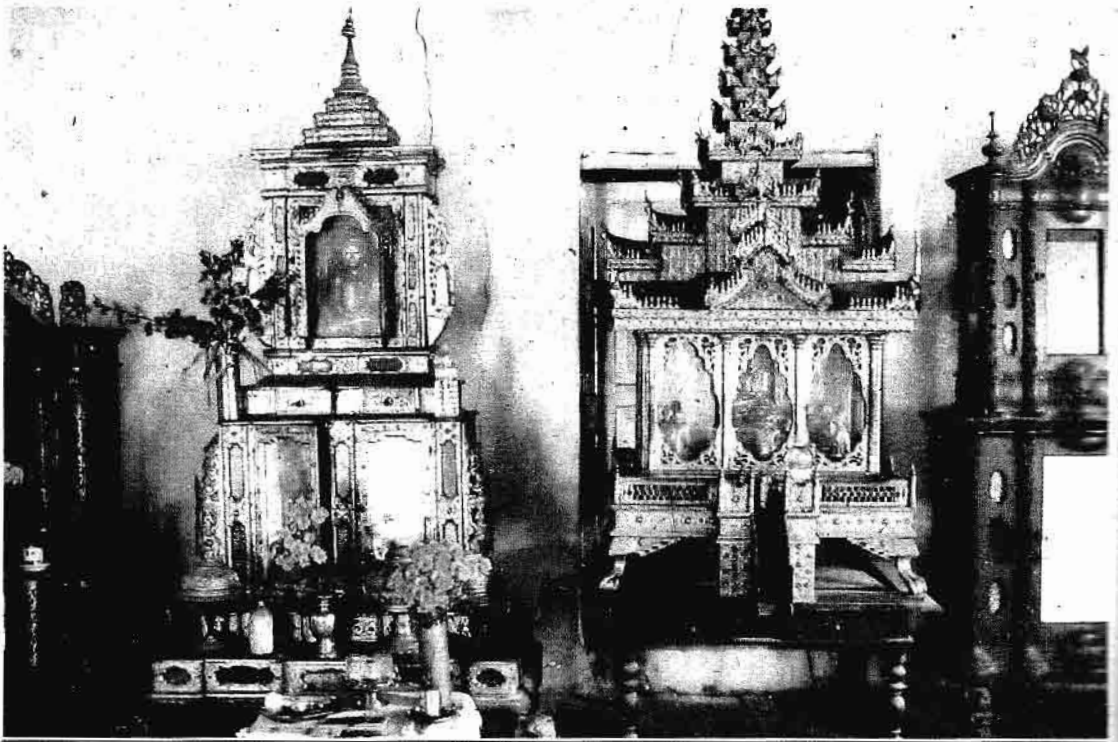
▲ ကန်တော့ကွဲအုန်းမှ ဇာလွန်ကုဉ် မှတ်တမ်းစာတမ်းပုံ

နှင့် ရုပ်ပွားငယ်အချို့ ပူဇော်ထားသည်
ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော် ဦးလက္ခဏ နုပျိုစဉ်က
ပုံတော်နှင့် သက်တော်(၈၀)ကျော်
အရွယ်ပုံတော်များနှင့်အတူ ဦးလက္ခဏ
၏ ဆရာဖြစ်သူ ဦးလောကတိဏ္ဍ
ဇာတ်ပုံနှင့် ခြေတော်ရင်း၌ ကျားတစ်
ကောင် ဝပ်ဆင်းနေပုံကိုလည်း ထူးခြား
စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ကျောင်းနံရံတွင် အုန်း၊ ငှက်ပျော
ကန်တော့ပွဲ ဗီဒိုင်းပုံကားချပ်တစ်ခု
မြင်ရသဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာ
တော်ဦးလက္ခဏ၏ တပည့်တစ်ဦး

ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့မှ ဦးဘိုလွင်သည်
ဤကျောင်းဝင်းအတွင်း တစ်ပါးကျောင်း
၌ ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်လျက် အားထုတ်
ခဲ့ရာ ထူးခြားမှုများ ကြုံရသဖြင့် ဝမ်း
မြောက်စွာဖြင့် ကျောင်းအတွက်
ရေကန်တစ်ခု ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။
ထို့နောက် မန္တလေးနေအိမ်တွင်
သာသနာကန်တော့ပွဲ ကပ်လှူထားရာ
၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း
(၃)ရက် တနင်္လာနေ့(၇-၁၀-၂၀၁၃)
နံနက်(၃)နာရီအချိန်တွင် ကန်တော့ပွဲ
အုန်းသီးမှ အညှာကျွတ်ကာ အုန်းရည်
များ စိမ့်ထွက်လျှံကျနေသည်ကို

▲ ကျောင်းအပေါ်ထပ်မှ ရုပ်ပွားတော်များ

ဓာတ်ပုံရိုက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အုန်းရည်များ လျှံထွက်ကျနေခြင်းသည် သုံးရက်တိုင်အောင် ကြာမြင့်ခဲ့သည်ဆိုလေသည်။

အပေါ်ထပ်တွင်ကား မှန်စီရွှေချရှေးလက်ရာ မှန်စီရိုများနှင့် ရုပ်ပွားတော်အချို့ ပူဇော်ထားသည်။ **“ဘုရားကိုးလှတန်ဆောင်း”** မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဝန်းရံပူဇော်နေကြသည့် သာဝကရဟန္တာ (၈)ပါးပုံတော်နှင့် တန်ဆောင်း ပြာသာဒ်ငယ်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ခန်းမမျက်နှာကြက်တွင် ထီးဖြူအလက်(၁၀၀)ခန့်မျှ စီတန်းအုပ်မိုးထားသည်။ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်းတို့အား ရည်မှန်းလှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

ဤ (ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ်)

၁၄၀ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

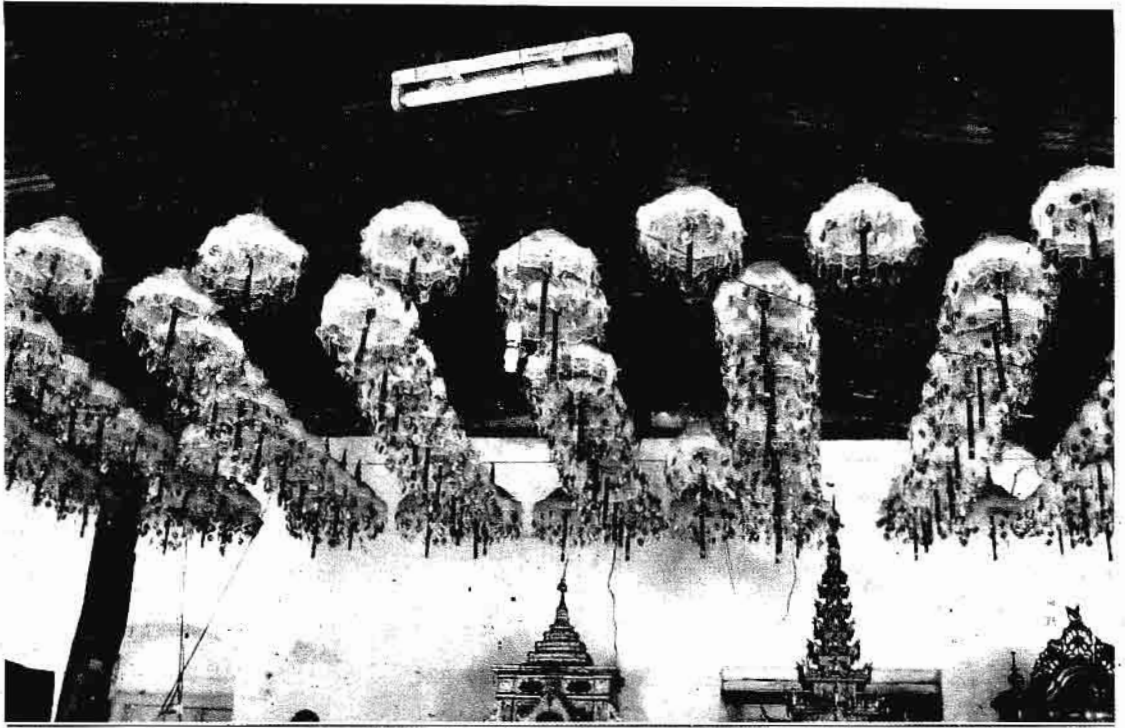
ခန်းမကို **ဘုံခုနစ်ဆင့်ခန်းမ**ဟု အမည်ပေးထား၍ ဝိဇ္ဇာများ မကြာခဏကြွရောက် သီတင်းသုံးကြသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားခဲ့သည်ဆို၏။

ထီးဖြူများ အလှူရှင် ဆရာမိုးဇနီးမောင်နှံအား သွားရောက်တွေ့ဆုံမေးမြန်းသောအခါ ဆရာမ ဒေါ်စန်းစန်းအေးက ဤသို့ ပြောပြကြသည်။ 'ကျွန်မတို့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာအဖြစ် တစ်နှစ်သင်တန်း တက်နေတုန်း ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှာ အတန်းဖော် ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း (ရွှေမောင်းဆေးတိုက်) နဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ရတယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်မတို့ ဇနီးမောင်နှံက သက်န်းတွေ လှူချင်လို့ စကားစပ်မိတော့ ဒေါ်သန်းသန်းဝင်းက သူတို့နယ်မှာ ဂေဓာရီ တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံနေထိုင်တဲ့ ဆရာတော်ကြီး

တစ်ပါး ရှိတယ်။
တော့စွန့်အံ့ကြား တောရကျောင်းကလေးဖြစ်လို့ လိုက်ဖူးကြည့်ပါ။ သဒ္ဓါပေါက်ရင် လှူတာပေါ့လို့ တိုက်တွန်းအကြံပေးတာနဲ့ ဖူးတွေဖြစ်တော့ အင်မတန် ကြည်ညိုစရာကောင်းတာတွေ့ရတယ်။

ဒါနဲ့ ပေါက်(၆၄)ပါး(ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ပြီးကြသော ဝိဇ္ဇာသူတော်စင်ပေါင်း(၆၄)ပါး)ကို ရည်မှန်းပြီး သက်န်း(၆၄)ခု ယူသွားတယ်။ ကျွန်မတို့ရောက်တော့ ခန်းမထဲမှာ ခေါင်းအုံး(၆၄)လုံး အစီအစဉ်ခင်းကျင်းထားတာ တွေ့ရလို့ အံ့ဩဝမ်းသာစွာနဲ့ ကပ်လှူဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ **ဒီခန်းမထဲမှာ ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း ဝိဇ္ဇာတွေနဲ့ စကားပြောနိုင်နေတာလဲ ကိုယ်တွေ့ ခြုံခဲ့ဖူးတယ်**'

သီရိဗုဒ္ဓဘိဝံသ ကြီးထွားလာသော သီရိဗုဒ္ဓများ

ဆရာမိုးကလည်း ဤသို့ဆို၏။
'ကျွန်တော်တို့က အိမ်မှာ တိုင်ပင်ပြီး နွားထိုးကြီးကတစ်ဆင့် ထော်လာရုံ ငှားပြီး သွားကြပါတယ်။ သင်္ကန်းတွေက ကားပေါ်မှာပဲ ရှိသေးတော့ ဘယ်နှစ်ပါတယ်ဆိုတာ - ခန့်မှန်းရေတွက်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။

အိပ်ရာ ခေါင်းအုံးတွေက ကြုံပြီး ပြင်ဆင်ထားတာဖြစ်လို့ သင်္ကန်းတွေရောက်မှ ရေတွက်ပြင်ဆင်တာ မဖြစ်နိုင်ကြပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ဖြစ်ကြပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ငွေလဲ သိပ်ရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပေါက်(၆၄)ပါးကို ရိုသေသက်ဝင်စွာနဲ့ ရှိသမျှ စုရုံးပြီး လှူခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်လ အနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ လှူဒါန်းခဲ့သမျှ အဆပေါင်းများစွာ ပြန်ဝင်လာပါတယ်'

ယခုအခါ အဆိုပါ ခေါင်းအုံး၊ အိပ်ရာများကို မတွေ့ရတော့ပါ။ ဆရာ

တော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသည်မှ (၅)နှစ်ခန့် ကြာပြီဖြစ်ကာ လက်ရှိဆရာတော်မှာ ပရိယတ္တိလုပ်ငန်းကိုသာ အားစိုက်တော်မူကြောင်း ကြားသိရလေသည်။

ထေရ်ဗုဒ္ဓဘိဝံသအကျဉ်း

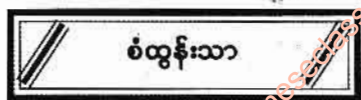
အောင်စကြာသိဒ္ဓိ သရက်တောကျောင်းတိုက်ခေါ် ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော် အရှင်လက္ခဏလောင်းလျာကို မြင်းခြံခရိုင်၊ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်၊ ဝက်လူးအရှေ့ရွာနေဦးဖြူဝင်း၊ ဒေါ်မယ်အိတ်တို့မှ ၁၂၀၂ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၇)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

(၇)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဝက်လူးအရှေ့ရွာ ကျောက်ပုထိုးအနောက်ကျောင်း ဝံသာနရက္ခိတဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒထံတွင် ရှင်လက္ခဏအဖြစ် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူခဲ့

သည်။
၁၃၀၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့တွင် အနီးဖြစ်သူ ဒေါ်သက်ထား၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟအဖြစ် ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ရမည်းသင်းနှင့် တပ်ကုန်းမြို့အကြားရှိ ညောင်လွန်တောရ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်သို့ သွားရောက်၍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းကြီးများ သင်ယူဆည်းပူးသည်။ ထိုစဉ်ကာလ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားလာသဖြင့် ညောင်လွန်တောရ ဌာပင်လျှင် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လုပ်ငန်းများ ဖြည့်ဆည်းလေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလဆန်းပိုင်း
နေ့လယ်ခင်းမှာဖြင့် စာရေးသူကို
အထက်တန်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာ
သင်ကြားပေးခဲ့သော အငြိမ်းစား
ဆရာကြီး ဦးအုန်းကြိုင်တို့ နေထိုင်ရာ
မြောက်ဘက်မြို့သစ်သို့ ကွယ်လွန်သွား
ကြသော ဝိသေ၊ ဖခင်ကြီးတို့ကို ရည်စူး
၍ သံဃာတော် အရှင်မြတ်များကို
ဆွမ်းသင်္ကန်း ကပ်လှူမည် ဖြစ်ပါသဖြင့်
သွားရောက် ဖိတ်ကြားရန် ဆိုင်ကယ်
ဖြင့် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးတို့နေအိမ်သည် မြောက်
ဘက်မြို့သစ်(၃)လမ်းတွင် ဖြစ်ပါ
သည်။ နေအိမ်ခြံဝင်းထဲတွင် သီးပင်၊
စားပင်များ၊ ပန်းပင်များ စိုက်ပျိုးထား
ပါသည်။ ဆရာကြီးတို့ မိသားစုသည်
ပင်စင်ယူပြီးနောက် အနီးအနားမှ
ကလေးများကို အင်္ဂလိပ်စာ အခမဲ့
ပညာဒါန ပြုပေးပါသည်။

စာရေးသူ ဆရာကြီး ဦးအုန်းကြိုင်တို့
အိမ်ရှေ့မှာ ဆိုင်ကယ်ရပ်လိုက်ပြီး
စေ့ထားသောတံခါးမှ ခေါင်းလောင်း
လေး လှုပ်လိုက်တော့ ဆရာကြီး
ခြံရှေ့သို့ ထွက်လာပြီး...

'ဟယ်... ငါ့တပည့် မပါလား။
လာ...လာ...သမီး'

'ဆရာကြီး ခြံထဲမှာ သစ်ပင်စိုက်နေ
တာလား'

'မဟုတ်ဘူး သမီးရေ ဆေးဖော်နေ
တာ'

'ဟုတ်လား၊ ဆေးဖော်နေတာ
ဆိုရင်တော့ သမီး စိတ်ဝင်စားသွားပြီ။
ဆရာကြီး သမီးကို ပြောပြပါဦး'

'အေး...အေး... ဆေးက အမှုန့်
ထောင်းပြီးလို့ လက်စသတ်ပြီးပါပြီ။
သမီး အိမ်ထဲဝင်ထိုင်ပါ။ သမီးဆရာမ
ကြီးလဲ ရှိတယ်။ ဆရာကြီးလက် ရေ
ဆေးပြီးတော့ လာခဲ့မယ်'

မကြာပါ ဆရာကြီးနောက်မှ လိုက်
လာပါသည်။ ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်ရီ
ကလည်း စာရေးသူအနီး ထိုင်ခုံမှာ
ဝင်ထိုင်ပါသည်။

ဆရာကြီးကနေ...
'ကဲ...သမီး လာရင်းကိစ္စ ပြောပါဦး။

ဝဲနင်းဆူရောဂါ

အတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်

ဆရာကြီး ဘာကူညီပေးရမလဲ

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးနဲ့ ဆရာမကြီး
တို့ကို အဖေဖွဲ့အမေအတွက် ရည်စူးပြီး
သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းသင်္ကန်းကပ်
လှူမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သမီးလာဖိတ်
တာပါ ဆရာကြီး'

'အေး...အေး... နှစ်ယောက်စလုံး
လာဖိတ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်။ ဆရာကြီးကတော့ ရောက်
အောင်လာခဲ့ပါမယ်။

သမီး ဆရာမကြီးကတော့ မြေးတွေ
ကြည့်နေရတော့ လိုက်နိုင်မှာ မဟုတ်
ဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးကတော့
ဆက်ဆက်လာဖြစ်အောင် လာခဲ့ပါ
ဆရာကြီး'

'အေး...အေး... ကောင်းပါပြီကွယ်'

'ဆရာကြီး သမီး သိချင်တာ တစ်ခု
ကျန်နေသေးတယ်။ စောစောက
ဆရာကြီးဖော်နေတဲ့ဆေး ဘာဆေး
ဖော်တာလဲ ဆရာကြီး ပြောပြပါဦး'
'အဲဒါ ဝဲနင်းဆူပျောက်ဆေး၊ မြေးမ
လေးရဲ့သူငယ်ချင်း (၇)တန်း ကျောင်း
သူ မေသူမမှာ ခြေခုံနဲ့ ခြေသလုံး
တစ်ပတ်လည်မှာ ပျားအုံ ဆွဲသလို
မြင်မကောင်းဘူး။

ကလေးမကလေးမှာ အနေရ
အထိုင်ရခက်နေတာ လုံချည်ရှည်ရှည်
ဝတ်ထားရတယ်။ အဲဒါ ဆရာကြီးက
မြေးမလေးရှိလို့ နေ့စဉ်နေတိုင်း
အင်္ဂလိပ်စာ ဘာသင်နေတော့ ဆေး
ဖော်ဖို့ ပစ္စည်းလေးတွေ စုံတာနဲ့ ဒီနေ့
ဆေးထောင်းနေတာ။

ဆေးနည်းကတော့ လွယ်ကူတယ်
ဆိုပြီး အထင်မသေးနဲ့ တကယ်
လက်တွေ့ပျောက်တာနော်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးတစ်ပါး ပေးတာ။
သူ့ကျောင်းမှာ ကိုရင်ငယ်လေးတစ်ပါး

ဝဲနင်းဆူခွဲနေတာ ဆရာကြီးကို ဆေး
နည်းပေးပြီး ဖော်ခိုင်းလို့ ကိုရင်လေး
သက်သာပျောက်ကင်းတာ ဆရာကြီး
လက်တွေ့ပဲ။

အဲဒီနည်းအတိုင်း အခု ဒုတိယ
အကြိမ် မြေးမလေးရဲ့ သူငယ်ချင်း
အတွက် ထပ်ပြီး ဖော်ပေးတာပဲသမီး
ရေ'

'ဆရာကြီး အခု ဖော်ပေးထားတဲ့
ဆေးက သောက်ဆေးလား လိမ်းဆေး
လား'

'လိမ်းဆေးပါ။ ဆေးနည်းကတော့
ဘာဝ ဆေးနည်းပါ။ ထိကရုံးပင်
ကုန်းမှာပေါက်တဲ့ ဆူးလေးတွေရှိတဲ့
အပင် သူ့ကို ထိလိုက်တာနဲ့ အပင်
က အရွက်ကလေးတွေ တစ်ခက်နဲ့
တစ်ခက် ထိကပ်သွားကြတဲ့ အပင်
ပါ။

၁။ ထိကရုံးပင်လုံးနဲ့ ယွင်းပင်ကို နေရိပ်မှာ
အခြောက်လှန်း ကွမ်းနေအောင် လှော်ပါ။

၂။ ငှက်ခြံလျှင် ရုတ်ဆုံသန့်သန့်မှာ ထည့်
ထောင်း လေလုံတဲ့ ပုလင်းထဲမှာ ထည့်ထား
ပါ။

၃။ အဲဒီအမှုန့်ကို အနှံ့ဆီနဲ့ဖျော်ပြီး ဝဲနင်းဆူ
ပေါ်သို့ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် လိမ်း
ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဝဲနင်းဆူရောဂါ အမြန်ဆုံး သက်သာ
ပျောက်ကင်းချမ်းသာရပါမည်။

[မင်းလှမြို့ မြောက်ဘက်မြို့သစ်
မှ ဆရာကြီးအုန်းကြိုင် (အငြိမ်း
စား)ဆရာကြီးအား ဤစာမူ
ဆောင်းပါးဖြင့် ကျေးဇူးအထူးတင်
ရှိပါသည်။]

အေးချမ်းဖော်(မင်းလှ)

ကျန်းမာပြီး

အသက်ရှည်စွာ နေနိုင်သော

နည်းလမ်းကောင်းများ

“အာရောဂျ်ပရမံလာဘံ” ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်တစ်ပါး တဲ့။ ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုပြုရန် လိုအပ်ပါ သည်။

ကျန်းမာရေးသည် အရေးကြီးသည်မှာ မှန်သော်လည်း လူတိုင်း အမြဲဂရုမစိုက်နိုင်ကြပါ။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ၌သာ အာရုံထားတတ် ကြပါသည်။ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လာသောအခါ မှသာ ရှုံ့မဲ့မဲ့ဖြင့် ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသို့ သွားတတ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူတိုင်း ကျန်းမာစေရန် အသက်ရှည်စေရန် စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ဆေးနည်းတိုလေးကို စာဖတ်သူ အပေါင်း ကို စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမနည်း

ထန်းပင်မှ ထန်သီးခေါင်းကိုယူပြီး နေလှန်း အခြောက်ခံပြီး အမှုန့်ကြိတ်ပါ။

ထို့နောက် အချိုးတူ ပျားရည်စစ်စစ်ဖြင့် ရောပြီး သန့်ရှင်း သောဘူးတွင် ထည့်၍လက်ဖက်ရည်ဖွန်းဖြင့်မနက်တစ်ဖွန်း၊ ညနေတစ်ဖွန်း ထမင်းစားပြီးတိုင်း စားပါ။

ဒုတိယနည်း

ဆား(၁)ပိဿာခန့်ကို ဇကာ (ဆန်ကော)ထဲတွင် ထည့်ပြီး ညစဉ် အိပ်ရာဝင်ခါနီး နာရီဝက်(မိနစ်-၃၀)ခန့် ခြေဖြင့်နင်းပြီးမှ အိပ်ရာဝင်ပါ။

ဆားနင်းထား အလုပ်သည် ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး မြလုပ်ရ ပါမည်။

တတိယနည်း

နံနက်အိပ်ရာမှ ထထချင်း မျက်နှာမသစ်မီ ဆားရွေးစေ့ အကြီးတစ်လုံးခန့် မျှပြီး ရေအဝသောက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ထုံးသည် နံနက်အိပ်ရာထ မျက်နှာမသစ်မီ မြလုပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဖော်ပြပါ အချက်သုံးချက်မှ တတိယနည်း

ကို အသုံးပြုခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ယနေ့အချိန်ထိ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်း မှုမရှိဘဲ စားကောင်းအိပ်ကောင်း ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ပြီး ယနေ့အချိန်ထိ မဖျားမနာ ရှိနေဆဲပါ။

နောက်ပြီး ဤဆေးနည်း(သုံးမျိုး)သည် ကျန်းမာရေး ကောင်းရုံ မဟုတ်ဘဲ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း ခံစားရမှာ ဖြစ်သည့်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူအပေါင်း ကို စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား... မှတ်ချက်

ဆေးနည်း ပြောပြပေးသော ဆရာကြီးဦးဖိုးနီအား ကျေးဇူးတင်ရှိပြီး အမြဲဂါရဝပြုလျက်ပါခင်ဗျား...

လူအောင်(ကသာ)
၆၈၉၇

ပေဖော်ဝါရီလတွင်...

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်မား တိုးတက်လာမည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတိုး တက်နိုင်သည်။

အလုပ်ရှင်၏ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ နားကပ်၊ နားတောင်း၊ နားကြပ်ကရိယာများလက်ဆောင်ရနိုင်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးသည့် ကာလဖြစ်သည်။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ သတင်း ကောင်းကြားရကိန်းရှိသည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ ရောက်ရှိနေသူများ မျက်နှာပန်းလှစွာဖြင့် အိမ်ပြန်ရကိန်းရှိသည်။

စွန့်စားရသောလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရ တတ်သည်။ စွမ်းအင်လောင်စာများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။

လူအများစုဝေးရာ နေရာဒေသများသို့ သွားရဖွယ်ရှိသည်။ မျက်နှာပွင့်လန်းသော ကာလဖြစ်သည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

ငွေကြေးသွက်လက်ရွှင်လန်း သောကာလဖြစ်သည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွား မည်။

အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ ကြိုတင်စစ်ဆေး ကာကွယ်သင့် သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ကိုယ် တိုင်ကိုယ်ကြပ် စိစစ်လုပ်ကိုင်ပါမူ အကျိုး အမြတ်ရရှိမည်။ ရွှေငွေကြေးသံစသည် သတ္တုပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်သည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ရွှေငွေ လက်ဝတ် တန်ဆာများ ဝင်နိုင်သည်။ စာရင်းဟောင်း၊ ကြေးဒြိုများ ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။

ကြာရှည်ခံ စည်သူပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ပုပန်သောကာဖြစ်လွယ်သောစိတ်ကို ပြုပြင် နိုင်ပါကကျန်းမာရေးတွင် တိုးတက်လိမ့်မည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

အိမ်ထောင်မိသားစုစုံလင် ပျော်ရွှင်ရသောကာလဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော လုပ်ငန်းများမှ အကျိုး အမြတ်အသီးအပွင့်များ ခံစားရလိမ့်မည်။ ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်ပစ္စည်းများ၊ အကျိုး

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ပေးနိုင်သည်။ အလှူအတန်းများ ပေးရကိန်း ရှိသည်။ နှလုံးနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါဝေဒနာ များ သတိပြု ကာကွယ် ကုသသင့်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေဝင်ကိန်းရှိသည်။ နေအိမ် ဂေဟာ ပြုပြင်မွမ်းမံရလိမ့်မည်။ လွမ်းမော ဖွယ်ဖြစ်စဉ်မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ် သည်။ သွားနှင့်ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာ များ သတိပြုကုသသင့်သည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက် သန်သောကာလဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးတွင် ကုန်စည်အသစ်၊ ဈေး ကွက်သစ်များ၊ ဖန်တီးခြင်း၊ ရှာဖွေခြင်းဖြင့် တိုးတက်အောင်မြင်နိုင်သည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည် များ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ စီမံကိန်း၊ လုပ် ငန်းကြီးများ စတင် အကောင်အထည် ဖော်သင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၊ ဓာတု ဗေဒပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးထက်သန် သောကာလဖြစ်သည်။

အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ သတိထားကာကွယ်ပါ။ လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသ များသို့အလည်အပတ်သွားရကိန်းရှိသည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

မျှော်လင့်ချက်အိမ်မက်များ အကောင်အထည်ဖော်၊ ဖြစ်မြောက်သော ကာလဖြစ်သည်။ အိုးအိမ်အလုပ်အကိုင်များ ပြောင်းရွှေ့ရကိန်းရှိသည်။ ပို၍ သင့်လျော်ကောင်းမွန်သော နေရာ၊ ဌာနများသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်။

မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက် ၍ အကျိုးအမြတ်ဖြစ်ထွန်းသောအချိန်ဖြစ် သည်။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်ခြင်းကို သတိပြု ကာကွယ်ပါ။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးမျက်နှာ စာများ၌ ကူညီပံ့ပိုးမှုများ တိုးတက် ခံစား ရမည်။ ကြည်နူးဖွယ် ကူငှာရခြင်းကွင်းများ မြင်တွေ့ရတတ်သည်။

သစ်ဝါးကြိမ် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ

အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ သင်ယူ လေ့လာထားသော တတ်သိပညာများဖြင့် အများအကျိုးဆောင်ရွက် ကူညီပေးရလိမ့် မည်။ မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ များ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

ရေလမ်းခရီးသွားလာမှုတွင် ဘေးအန္တရာယ် ကြုံရဖွယ်ရှိသဖြင့် ဆင်ခြင် သတိပြုပါ။ မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိသော ဖြစ်စဉ် ကိစ္စရပ်များ၌ ပါဝင်စွက်ဖတ်၊ စပ်စု ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

စက္ကူအထည်အလိပ်ပစ္စည်းများနှင့် စပ် လျဉ်း၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းခံစားရဖွယ် ရှိသည်။ မိုင်၏ထွေးသွားခြင်းများအတွင်း ဒုဏ်ဒဏ်ခံရကိစ္စများပေါ်ပေါက်၍ အင်တိုက် အားတိုက် ကူညီပေးရလိမ့်မည်။

✦ ခြင်္သေ့နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ လူမှု၊ ကိုယ်စားလှယ် လှူအပ်ခြင်းကို သတိပြုပါ။ သူတစ်ပါးမကောင်းကြံခြင်း၊ ပြစ်တင်ရှုံ့ချခြင်း များ ခံစားရတတ်သည်။

ရပ်ဝေးမြေခြားရောက် မိသားစုဝင် နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာမည်။ တွင်း ထွက်ပစ္စည်း အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ် သည်။ အသည်းအသန်ဆိုင်ရာရောဂါများ သတိထားကာကွယ်ပါ။

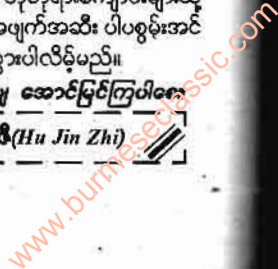
✦ ဝက်နှစ်ဖွား

ပြောစကားဆိုစကား အောင် မြင်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အထင်ကြီး လေးစား မှုခံရတတ်သည်။ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ တွင် ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုရလိမ့်မည်။

စီးပွားရေးတွင် လိမ်လည်ကောက်ကျစ် မှုများကြုံရကိန်းရှိသဖြင့်သတိပြုကာကွယ်ပါ။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာရောဂါ များ ဖြစ်ပွားနိုင်သည်။ ကြေးသံသတ္တုပစ္စည်း များ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။

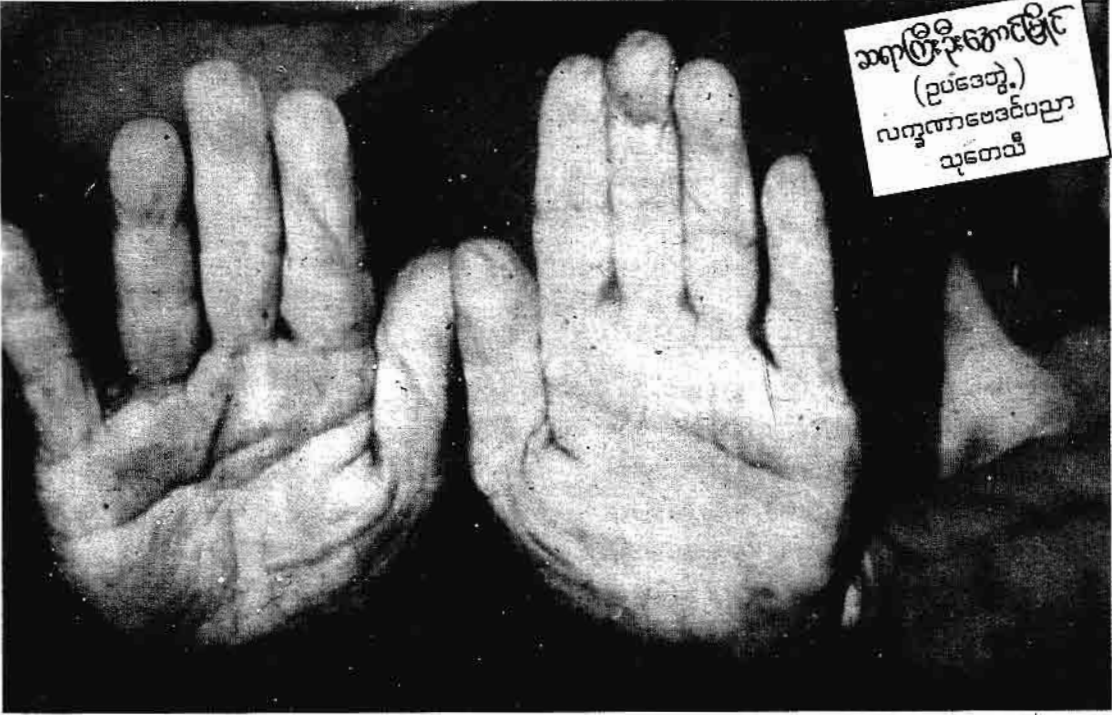
ဤလတွင် ကံဇာတာ နိမိတ်ပေးနေသူတို့ သည် အနီရောင်အသုံးအဆောင်တစ်ခုခုကို ဘုန်းကြီးကျောင်း ဘုံဘုရားကျောင်းများသို့ လှူဒါန်းပေးပါ။ အပျက်အဆီး ပါပစ္စည်းအင် များ ပြေလျော့သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ
ဟုလျင်းစီ(Hu Jin Zhi)

ထူးခြားစွာပါး ဓာတ်ပုံကဏ္ဍ

ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာပုံတော်

◆ ရှမ်းပြည်နယ်ထောင်စိုင်း ပင်းတယမြို့၊ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရှားပါးသော လက္ခဏာ ပုံတော်

◆ ရှမ်းပြည်နယ်ထောင်စိုင်း ပင်းတယမြို့မှ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး (ခုံလုံတော် မမှီ) ရိုက်ကူးခဲ့ရသော ရှားပါးဓာတ်ပုံ

ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာဓာတ်ပုံ

ရှမ်းပြည်နယ် ထောင်စိုင်း၊ ပင်းတယမြို့၊ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ဘယ်ညာ လက်ဖဝါးတစ်စုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်ကြီး ရင့်တော်မူသဖြင့် ဘယ်ညာ လက်ဖဝါး တို့ကို ပုံနှိပ်မင်သုတ်ပြီး လက္ခဏာပုံတော် ရယူဖို့ အားနာလှသဖြင့် ယခုလို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ရှားပါးသော ဓာတ်ပုံအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဓာတ်ပုံမျိုး မည်သူ တစ်ဦးမျှ ရယူခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာတော်ကို

www.burmeseclassic.com

ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး၏

ပိတ်စာတ် (၄) ပါး ကျင့်စဉ်

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

တစ်ခုသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဆွမ်းဦးပုညရှင် ပွဲတော်ရက်လည်း ဖြစ်တာကြောင့် ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ တောင်ရိုးနေအိမ်သို့ သမီးများ၊ မြေး များနှင့်အတူ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များ ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

နှစ်စဉ်ပင် မုန့်ဟင်းခါး၊ ကျောက် ကျော၊ ငှက်ပျောသီး၊ နာနတ်သီး၊ နန္ဒင်းမကင်း စားစရာ အစုံအလင်နှင့် အတူ ထမင်းဟင်းများကို မဟေသီက စီမံချက်ပြုတ်ထားလေသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်တက် ဘုရား ဖူးကြ၊ ကစားစရာများ ဝယ်ကြနှင့် ဆာလောင်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏အိမ် သို့ ပြန်ဆင်း၍ ရေချိုးကြ၊ ထမင်းစား ကြပြင့် တပျော်တပါး အားရပါးရ စားသောက်ကြလျှင် မဟေသီက လွန်စွာသဘောကျလေ၏။

ထမင်းမစားလျှင်ပင် ပြောဆိုပြီး ငေါက်၍ကျွေးလေ့ ရှိပါသည်။

သမီးဖြစ်သူ နွယ်နီမှာ တောင်ပေါ် က ဆင်းလာပြီး စုပုပ်နေသော မျက်နှာ ထမင်းဝိုင်းမှာ ငှက်ကြီး ထိုင်နေလေ၏။ မဟေသီက...

'ဟဲ့...ထမင်းစားဘဲ မျက်နှာဆိုးနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ'

ဟု မေးလေ၏။ နွယ်နီကမူ ပြန်မဖြေပါ။

'အဖေကြီးရေ...အိမ်မှာ ယောက်ျား နဲ့ စကားများပြီးလာတာ၊ လမ်းမှာလဲ ကလေးတွေနဲ့ ပြိုဟ်ထောင်နေတာ မပြေသေးလို့'

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟု သမီးငယ် သူ့ဇာဝင်းက ဝင်ပြော လေ၏။

'သမီးက စိတ်ငြိမ်အောင် ပုတီးစိပ် ခိုင်းတော့လဲ ဆောင်ကြီးအောင်ကြီးနဲ့ တော်တော်ပြောရခက်တာ'

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ဟဲ့... ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်က တစ်ရွာလုံးနဲ့ ကင်းတာမဟုတ်ဘူး။ အိမ်နီးနားချင်းကစပြီး ချိုချိုသာသာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပြောမှ သမီးကို ချစ်ခင် ကြမှာပေါ့။ ကိုယ်က စိတ်မပါပေမယ့် ဖေးဖေးမမ ပြောဆိုဆက်ဆံရင် မင်္ဂလာ နဲ့လဲ ပြည့်စုံ၊ ဈေးလဲ ရောင်းကောင်းရုံ မျှမကဘူး၊ လူအများက ယုံကြည် လေးစား ချစ်ခင်ကြမှာပေါ့ သမီးရယ်'

'သမီးက တော်ရုံတန်ရုံဆို ရန် မတွေ့ပါဘူး အဖေကြီးရယ်၊ အခုဟာ က အကြွေးလဲ ယူသေး၊ စကားပြော တော့ ကိန်းကြီးခန်းကြီးနဲ့ ဥစ္စာ'

'ကဲပါ...အဖေကြီး ပေးထားတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို သမီး မလုပ်ဘူး မဟုတ် လား'

'အဖေကြီးရယ်...ဒီလောက်တောင် အလုပ်မအားရတဲ့အထဲ ဘယ်လိုလုပ် ပြီး အဖေကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်ကို သတိရ မှာလဲ'

ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

'အေး... ကောင်းပါလေကွယ်၊ အသားလေးက ဖြူဖွေးဝိုင်းစက်တဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ပါးစပ်က ကြမ်းနေရင် ဘယ်လိုလုပ် စီးပွားဖြစ်တော့မှာလဲ သမီးရယ်'

ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

'အင်းပါ အဖေကြီးရယ်၊ နွယ်နီ ပျက်သွားရင်တောင် သမီး မပျက်စေ ရဘူး စိတ်ချ'

'အေးလေ ဒါဆို' (၁၀၈)ရက်တာ

'ကဲပါ အဖေကြီးရယ်၊ အဲဒီကျင့်စဉ် သမီးကိုပဲ ရေးပေးပါ။ နွယ်နီ မလုပ်ချင် နေပါစေ၊ သမီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး လုပ် ပေးလိုက်မယ်'

ဟု သမီးသူဇာဝင်းက ဝင်ပြော လေ၏။

'ဟဲ့...သမီးရဲ့ ကျင့်စဉ်က တစ်နှစ် ကျော်ကြာအောင် အားထုတ်ရတာ စဉ်းစားဦး'

'ဒါဆို ရက်နည်းနည်းနဲ့ ရတဲ့ဟာ မရှိတော့ဘူးလား'

'ရှိတာတော့ ရှိပါရဲ့၊ ထမင်းစား ရေသောက်သလိုတော့ လွယ်လွယ်လို့ တော့ မဖြစ်ဘူး။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ တကယ်ကြိုးစားမှ အောင်မြင်တာ။ ရက်လေးနည်းနည်းပဲဆိုပြီး ပေါ့ဆဆ အားထုတ်ရင် ပျက်သွားတတ်ပါတယ်။ ပျက်တိုင်း တစ်က ပြန်စရရင် ဆုံးတော့ မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ နှမြောစရာကြီး ဟဲ့'

'အင်းပါ အဖေကြီးရယ်၊ နွယ်နီ ပျက်သွားရင်တောင် သမီး မပျက်စေ ရဘူး စိတ်ချ'

'အေးလေ ဒါဆို' (၁၀၈)ရက်တာ

www.burmeseclassic.com

အားထုတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒါ ရက် အနည်းဆုံးပဲ

‘ဒီကျင့်စဉ်က ဘယ်လိုအကျိုးတွေ ရနိုင်တာလဲ ပြောဦးမှပေါ့ အဖေကြီး’ ဤတွင် ကျွန်ုပ်က ကျင့်စဉ်၏ အကျိုးနှင့် နိဿရည်းကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြလိုက်လေရော သမီး နွယ်နီနှင့် သူ့ဇာဝင်းတို့သည် အိမ်ပြန် မိမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်သွားကြလေ သည်။

ကျင့်စဉ်တော်၏အကျိုး

ဤကျင့်စဉ်တော်မှာ **ဒီပဲယင်းဆရာ တော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ**မှ ကျွန်ုပ်တို့ တပည့်ကြီးများအား ပထမဦးဆုံး ချပေးသော **မိတ်ဇာတ်ကျင့်စဉ်** ဖြစ်ပါ သည်။

၁ “ဥဿာ စိန်ပန်း ဒန်းလှကိုရှာ” ကျင့်စဉ်၊
၂ “အောင်ပ ကုလား ဆွေသား ဘော်ရင်း” ကျင့်စဉ်၊

၃ “အန္တော ကပ္ပေ စရံ ဝံသေ” ကျင့်စဉ်၊

၄ “အင်းဝ ရာဇာ မဃာ သောက” ကျင့်စဉ်၊

၅ “ဦးညို သော သုတ ဝေရီ” ကျင့်စဉ်၊

၆ “ဦးဖေ စံကူး ဇရာူး တောသူ” ကျင့်စဉ်၊

တို့အား ဆက်တိုက် ချီးမြှင့်ခဲ့လေ ရာ ကိုစိန်မောင်(ခေါ်)အရှင်သီရိ၊ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ခင်မော်တို့ (၃)ဦးသာ ပြီးစီးခဲ့ကြလေ၏။ ထို ကျင့်စဉ်တော် (၆)မျိုးမှ **“ဥဿာ စိန်ပန်း ဒန်းလှကို ရှာ ကျင့်စဉ်”** ကို ဦးဆုံးတင်ပြလိုက် ပါသည်။

▲ ဥဿာဇာတ်မှာ...

- ❖ မိသားစုအတွင်း ပိုမို၍ မျှော်ဖွယ်ရာ ချစ်ခင်စည်းလုံးခြင်း။
- ❖ စိတ်အနှောင့်အယှက် လုံးဝ မပေါ် ပေါက်ခြင်း။
- ❖ ယဝ်ဝန်းကျင်၏ မေတ္တာထားခြင်းတို့ ရရှိနိုင်ကြလေသည်။

▲ စိန်ပန်းဇာတ်မှာ...

- ❖ မည်မျှစိတ်ဆင်းရဲစရာ ကြုံဆုံသော် လည်း နာရီပိုင်းမျှသာ ခံစားရ၍ စိတ်ချမ်းသာမှု လျင်မြန်စွာ ရရှိပါ သည်။
- ❖ ကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်း။
- ❖ မိသားစုဆွေမျိုးမိတ်သဟာတို့အား ပံ့ပိုးကူညီနိုင်ခြင်း ရရှိလေသည်။

▲ ဒန်းလှဇာတ်မှာ...

- ❖ အနီးအဝေးမှ ရန်သူတို့၏ စိတ် သဘောဆန္ဒများကို အပြုသဘော သို့ဆောင်သော ငြိမ်းချမ်းရေးမေတ္တာ ဓာတ်များ ဖြစ်ပေါ်စေ၏။
- ❖ အရောင်းအဝယ် ကုန်သွယ်ရာတွင် တိုးတက်မြင့်မားစေ၏။
- ❖ ဘေးရန်ဥပဒ် အန္တရာယ်တို့မှ ကင်း ဝေးစေပါ၏။

▲ ကိဉ္ဇာဇာတ်မှာ...

- ❖ ကျန်းမာခြင်း၊ ကြံ့ခိုင်ခြင်းတို့ကို အထောက်အကူပြု၏။
- ❖ အကြံကောင်းများ ပေါ်လာခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာ၏ အလင်းဓာတ်ကို ရရှိ စေ၏။
- ❖ ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့အပေါ်၌ ဩဇာတိက္ကမ တည်စေလေသည်။

ဥဿာဇာတ်(က)

မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်ဝသော တနင်္ဂနွေ နေ့ နံနက်(၆းဝဝ)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အတွင်း၌ **သက်တော်ရာကျော် တန်ခိုးကြီးစေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေ ပြိုဟ်တိုင်တွင်** အောက်ပါအတိုင်း လှူပါ။

- * ပေပြိုပန်း (၁၇)ပွင့်
 - * မက်ပန်းသီး (၅)လုံး
 - * ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်
 - * အမွှေးတိုင် (၅)တိုင်
- ထွန်းသို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်

ပါ။ မိမိယုံကြည်ကိုးစားသော ရဟန္တာ အရှင်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများ၊ နတ် မင်းကြီးများကို အထူးပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တ သုတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ဥဿာဇာတ်အတွက် (၆)ရက် ပုတီး စိပ်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဦး သိဒ္ဓိ အရဟံ ဥဿာ” တစ် ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၆)ပတ် (၆)ရက် စိပ်ပါ။

ပြီးလျှင် အမှုဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြု၍ လိုအပ်သော ဆုတောင်းပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ဖို့ပါ။

ဤ(၆)ရက်အတွင်း ပထမဆုံးရက် တွင်သာ ပွဲစုံကပ်လှူ၍ ကျန်ရက်များ တွင် မိမိစိတ်ဆန္ဒအတိုင်း အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ ရေချမ်းများ လှူဒါန်းနိုင်ပါ သည်။

ဥဿာဇာတ်(ခ)

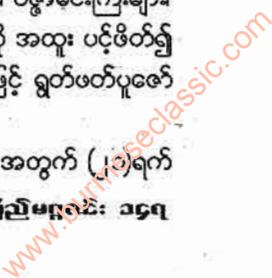
ဥဿာဇာတ်(က) ပြီးဆုံးလျှင် ရက် မမြားဘဲ၊ ရက်မနားဘဲ အားထုတ်ရမှာ ဖြစ်လေသည်။ အထက်ပါ တန်ခိုးကြီး စေတီတော်၏ **သောကြာဇေယျာ သုရားရင်၏ပြိုဟ်တိုင်တွင်** နံနက် (၆)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီပိုင်းအတွင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

- * ဝွန်ပန်း(သို့ယုတ်)ဝွန်သွန် (၈)ခိုင်
- * သီသီး (၅)လုံး
- * အလင်းတိုင် (၁)တိုင်
- * အမွှေးတိုင် (၅)တိုင်

တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ မိမိယုံကြည်ကိုးစားသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများ၊ နတ်မင်းကြီးများကို အထူး ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တသုတ်တော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပါ။

ဥဿာဇာတ်(ခ)အတွက် (၂)ရက်

*** ရာဇဂြိုဟ်ခြေညီမဂ္ဂလင်း ၁၄၇**

ပုတီးစိပ်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဥုံ သိန္နိအရဟံ ဥဿာ” တစ် ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၂၁) ပတ် (၂၁)ရက် မပျက်မကွက် အား ထုတ်ပါ။

ပြီးစီးလျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာ ပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်းပြု၍ လိုအပ် သော ဆုတောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

ယခုဆိုလျှင် ဥဿာဓာတ်အတွက် (၂၁)ရက် ပြီးစီးလေပြီ။

စိန်ပန်းဓာတ်(က)

နံနက်(၆းဝဝ)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း၌ တန်ခိုးကြီးစေတီတော် ၏ အင်္ဂါနေ့ဖွား ဘုရားရှင်၏ ငြိဟ်တိုင် တွင် အောက်ပါအတိုင်း လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပါ။

- * ဒန်ညွန့် (၁၀)ညွန့်
- * ထန်းလျက် (၁၀)လုံး
- * ဖယောင်းတိုင်
- * အမွှေးတိုင်
- * ရေချိုး

တို့ဖြင့် အင်္ဂါနေ့ဖွား ရဟန္တာအရှင် မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာကြီးများနှင့် နတ် မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ် ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

စိန်ပန်းဓာတ်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရ ပါသည်။

“ဥုံ သိန္နိ အရဟံ စိန်ပန်း” တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး ရှစ်ပတ်၊ ရှစ်ရက်စေ့အောင် အားထုတ်ပါ။

ပြီးစီးအောင်မြင်ပါလျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြု၍ လိုအပ်ရာ ဆုတောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ်ထား သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၈)ရက်စေ့ပါက (၃၅)ရက် ရှိလေ

ပြီ။

စိန်ပန်းဓာတ်(ခ)

နံနက်(၆းဝဝ)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း၌ တန်ခိုးကြီးစေတီတော် ၏ ကြာသပတေးနေ့ဖွား ဘုရားရှင်၏ ငြိဟ်တိုင်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

- * ကံ့ဏာပန်း (၁၅)ကုံး
- * ကြံပန်းခိုင် (၂)ခိုင်
- * အလင်းတိုင်
- * အမွှေးတိုင်
- * ရေချိုး

တို့ဖြင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများနှင့် နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါ။

စိန်ပန်းဓာတ်အတွက် (၁၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဥုံ သိန္နိ အရဟံ စိန်ပန်း” တစ် ခေါက်ရွတ်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၁၉)ပတ် (၁၉)ရက်စေ့အောင် မပျက် မကွက် အားထုတ်ပါ။

ပြီးစီးအောင်မြင်ပါလျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြုလုပ် ၍ လိုအပ်သောဆုတောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ် ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၁၉)ရက်စေ့ပါက စိန်ပန်းဓာတ် အောင်လေပြီ။

ယခုအခါတွင် အားထုတ်နေသည့် မှာ (၅၄)ရက် ရှိပြီဖြစ်သောကြောင့်

ကုဉ်စဉ်တော်ကြီး၏ ထက်ထက်တိုင်ခွဲပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ပြီးစီးအောင် အထူး ပြုစေချင်ပါ၏။

ဒန်းလှဓာတ်(က)

တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တွင် နံနက် (၆းဝဝ)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အချိန် အတွင်း စနေနေ့ဖွား ဘုရားရှင်၏ ငြိဟ်တိုင်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

- * ပါညွန့်(အနာအဆာယပါ) (၁၇)ညွန့်
- * လက်ဖက် (၁)ပွဲ
- * အလင်းတိုင်
- * အမွှေးတိုင်
- * ရေချိုး

တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော်ပါ။ စနေနေ့ဖွား ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး များ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများနှင့် နတ်မင်းကြီး များကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ်တော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမည်။

ဒန်းလှဓာတ်(က)အတွက် အဓိဋ္ဌာန် ပြုပါ။

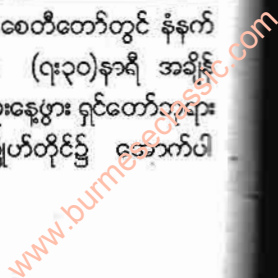
“ဥုံ သိန္နိ အရဟံ ဒန်းလှ” တစ် ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၁၀)ပတ် (၁၀)ရက်ပြည့်အောင် အားထုတ်ပါ။

ပြီးစီးအောင်မြင်လျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြု၍ လိုအပ်သောဆု တောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ် ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၁၀)ရက်ပြည့်ပါက (၆၄)ရက် ရှိပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဒန်းလှဓာတ်(ခ)

တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တွင် နံနက် (၆းဝဝ)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အချိန် အတွင်း ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွား ရှင်တော်ဣဒါး ၏ ဗုဒ္ဓဟူးငြိဟ်တိုင်၌ အောက်ပါ

အတိုင်း ပူဇော်ပါ။

* အုန်း (၆)ညွန့်(အနာအဆာပပါ စေရ)

* အုန်းသီးစိတ် (၁)စိတ်

* အလင်းတိုင်

* အပွေးတိုင်

* ရေချိုး

တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လျှူဒါန်း ပူဇော်ပါ။

ငှာဟူးနေ့ဖွား ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများနှင့် နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ်တော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမည်။

ဒန်းလှဓာတ်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဥုံ သိန္နီ အရဟံ ဒန်းလှ” တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၁၇)ပတ် (၁၇)ရက်စေ့အောင် အားထုတ်ပါ။

အောင်မြင်လျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြု၍ လိုအပ်သောဆုကို တောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၁၇)ရက် စေ့ပါက (၈၁)ရက် တိုင်ခဲ့လေပြီ။

ကျိဉ္ဇာဓာတ်(က)

တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တွင် နံနက် (၆:၀၀)နာရီ မှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း တနင်္လာနေ့ဖွား ဘုရားရှင်၏ မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းပါ။

* သီးညွန့် (၂၀)ညွန့်

* သီးသီးသုပ် (၁)ပွဲ

* အလင်းတိုင်

* အပွေးတိုင်

* ရေချိုး

တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လျှူဒါန်း ပူဇော်ပါ။

တနင်္လာနေ့ဖွား ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများနှင့် နတ်မင်း

ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ်တော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ကျိဉ္ဇာဓာတ်(က)အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဥုံ သိန္နီ အရဟံ ကိုရွာ” တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၁၅)ပတ် (၁၅)ရက်တိုင်အောင် အားထုတ်ပါ။

ပြီးစီးအောင်မြင်လျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြုလုပ်၍ လိုအပ်သောဆုကို တောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၁၅)ရက်စေ့ပါက (၉၆)ရက် တိုင်ခဲ့လေပြီ။

ကျိဉ္ဇာဓာတ်(ခ)

တန်ခိုးကြီးစေတီတော်တွင် နံနက် (၆:၀၀)နာရီ မှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း ရာဟုနေ့ဖွား ဘုရားရှင်၏ မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းပါ။

* ရွှေပန်း (၁၂)ကိုး

* ရှောက်ယို (၁)

* အလင်းတိုင်

* အပွေးတိုင်

* ရေချိုး

တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လျှူဒါန်း ပူဇော်ပါ။

ရာဟုနေ့ဖွား ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးများနှင့် နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာသုတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ကျိဉ္ဇာဓာတ်(ခ)အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။

“ဥုံ သိန္နီ အရဟံ ကိုရွာ” တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၁၂)ပတ် (၁၂)ရက်တိုင်အောင် အထူးအားစိုက်ထုတ်ပါ။

ပြီးစီးအောင်မြင်လျှင် အမျှဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း ပြုလုပ်၍ လိုအပ်သောဆုကိုတောင်းပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

(၁၂)ရက်စေ့သောအခါတွင် (၁၀၈)ရက် အပြည့်အဝ အောင်မြင်လေတော့သည်။

မိမိ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သော (၁၀၈)ရက်အတွင်း ပျက်ယွင်းခဲ့ခြင်း၊ သီလကျိုးခြင်းများ မရှိကြောင်း သစ္စာတိုင်၍ ဆုတောင်းပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်ပို့ပါ။

မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်တော်ကို ကျား/မ မရွေး အားထုတ်နိုင်ကြပါသည်။ အမျိုးသားများအတွက် အထူးအခွင့်အရေးမှာ ကျင့်စဉ် ပထမရက်မှ စတင်၍ ပြီးစီးအောင်မြင်သည့် နောက်ဆုံး (၁၀၈)ရက်အထိ မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး အင်းတော်များ သောက်မျိုနိုင်ကြလေ၏။

ကျင့်စဉ်တော်ဖြင့် တွဲဖက်၍ အင်းတော်များကို သောက်မျိုကြလျှင် လွန်စွာမှပင် အကျိုးကြီးလှပေတော့သည်။

၁။ ကျင့်စဉ်တော်၏ အာနုဘော်အကျိုး

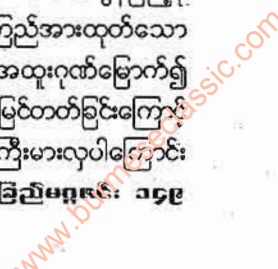
၂။ ရွတ်ဆိုအပ်သော ပုန္တန်တော်၊ သုတ်တော်၏ အကျိုး

၃။ သောက်မျိုအပ်သော အင်းတော်၏အကျိုး

၄။ စောင့်ထိန်းအပ်သော သီလ၊ သမာဓိအကျိုး

၅။ လျှူဒါန်းအပ်သော ဒါနကုသိုလ်တို့၏အကျိုး စသည် ငါးပါးတို့ ရရှိကြပါလိမ့်မည်။

သီလ၊ သမာဓိ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် မိမိ ယုံကြည်အားထုတ်သော ကျင့်စဉ်ကို အထူးဂုဏ်မြောက်၍ အကြွင်းမဲ့အောင်မြင်တတ်ခြင်းကြောင့် အကျိုးတရား ကြီးမားလှပါကြောင်း

ဆရာတော်ကြီးမှ အမှာစကား မြက်ဟ ခဲ့ပါသည်။

အားထုတ်လေ့ကျင့် ဆောင်ရွက်မှု တိုင်းအတွက် ပိုမို၍ ထက်မြက်သော ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့ထူးကြီး ရရှိရန် အတွက် “သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာ” ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ကို အပွန်းအပဲ့ မခံရအောင် လုံ့လ၊ စီရိယ၊ ဇွဲဖြင့် အားထုတ်ကြပါရန် မေတ္တာနှင့် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး အင်းတော်များကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဥပမာ...

* ဥဿာဓာတ်မိတ်အင်း၏ အင်းဆန် မှာ (ဥုံ၊ သိန္နီ အရဟံ ဥဿာ)

* ယင်းပါဠိစာသားများကို လက်ယာ ရစ် မြင်းသွားဖြစ်သည်။

* အလယ်ချက်မတွင် မိမိနံကို ရေးသွင်းပါ။

* အင်းအရန်မှာ “အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း” ဖြစ်ပါသည်။

အထက်နည်းအားဖြင့် စိန်ပန်း ဓာတ်မိတ်အင်း၊ ဒန်းလှဓာတ်မိတ် အင်းနှင့် ကိုရှာဓာတ်မိတ်အင်းများကို စီရင်၍ နည်းနာတကျ အသုံးပြုနိုင်ကြ ပါသည်။

လွန်စွာ လွယ်ကူ၍ အသေးစိတ် ရေးသားခြင်း မပြုတော့ပါ။

နောက်ဆက်တွဲ

* * *

ဥဿာဓာတ်မိတ်အင်း

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	ဥုံ	အ	၉	၂၄
၃၆	ဟံ	နံ	သိ	၃၆
၂၄	ဒွီ	သံ	၅	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

စိန်ပန်းဓာတ်မိတ်အင်း

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	ဥုံ	အ	စိန်	၂၄
၃၆	ဟံ	နံ	သိ	၃၆
၂၄	ဒွီ	ပန်း	၅	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ဒန်းလှဓာတ်မိတ်အင်း

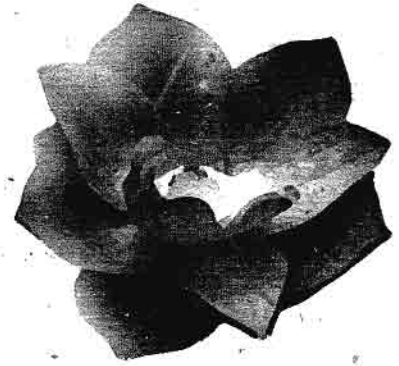
၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	ဥုံ	အ	ဒန်း	၂၄
၃၆	ဟံ	နံ	သိ	၃၆
၂၄	ဒွီ	လှ	၅	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ကိုရှာဓာတ်မိတ်အင်း

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	ဥုံ	အ	ကို	၂၄
၃၆	ဟံ	နံ	သိ	၃၆
၂၄	ဒွီ	ရှာ	၅	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ဓာတ်(၄)ပါးအချုပ်အင်း

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	>	၅	/	၂၄
၃၆	၂	နံ	၆	၃၆
၂၄	၃	၈	၇	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

• ဥဿာဓာတ်မိတ်အင်း အစမှ အဆုံး ထိ တစ်ရက် တစ်အင်းသောက်ပါ။

• စိန်ပန်းဓာတ်မိတ်အင်း အစမှ အဆုံး ထိ တစ်ရက် တစ်အင်းသောက်ပါ။

• ဒန်းလှဓာတ်မိတ်အင်း အစမှ အဆုံး ထိ တစ်ရက် တစ်အင်းသောက်ပါ။

• ကိုရှာဓာတ်မိတ်အင်း အစမှ အဆုံး ထိ တစ်ရက် တစ်အင်းသောက်ပါ။

ကျင့်စဉ်နှင့်အတူ အင်းတော် မျှီသောက်သူ ကလျာဏဗိတ္တများမှာ ပါရမီ အနုအရင့်အားလျော်စွာ တူညီသော အကျိုးထူးများ ရရှိကြပါလိမ့် မည်။

ကျင့်စဉ်တော်ပြီးမြောက် (၂၇)ရက် အတွင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ဝိဇ္ဇာထူးတို့ထံမှ အိပ်မက်၊ အာရုံ ပေးလာပါလျှင် ယင်းနေ့နံနက်တွင် “မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး အချုပ်အင်း” ကို ဆုတောင်းသောက်ပါ။

အာရုံထူး မရရှိသေးသူများသည် နောင်ဖော်ပြမည့် ဆက်စပ်ကျင့်စဉ် များကို အားထုတ်ခြင်းမှ ကိစ္စအထက် အောင်မြင် ပေါက်မြောက်စေပါလိမ့် မည်။

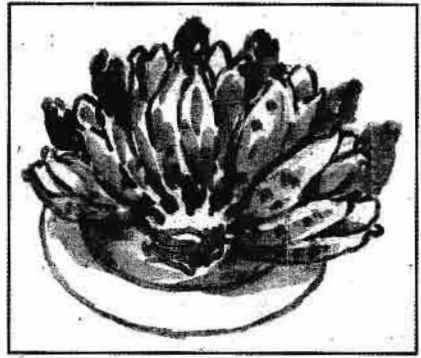
အဝေရာ ဘေးမခ အေးမြချမ်းသာကြ ပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကလေးဖီးဖွားရ လွယ်ကူလေသော

အစီအရင် ယတြာနည်းတစ်နည်း

မောင်တောင်တော်
(အိမ်မဲ)

ကျွန်တော်သည် မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာရေး
လောကီပညာရပ်များကို အသက်(၁၆)
နှစ်သားလောက်ကတည်းက စိတ်ဝင်
တစား ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့သည်။

လေ့လာမှတ်သား သိရှိထားသည်
များအနက်မှ ကောင်းနိုးရာများကို
ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌
အလျဉ်းသင့်သလို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပါ
သည်။

ယခုလည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုး
သမီးများ အသက်ဘေးအန္တရာယ်ကင်း
စွာ ကလေး ဖီးဖွားရလွယ်ကူစေသော
ယတြာနည်းတစ်ခုကို ရေးသား တင်ပြ
ပေးပါမည်။

ဤအစီအရင် ယတြာနည်းကို ရရှိခဲ့
ပုံမှာ တစ်ခုသော နေ့လယ်ခင်း၌
ကျွန်တော်၏ နေအိမ်သို့ အဘအောင်
တစ်ယောက် အလည်ရောက်လာလေ
၏။

ကျွန်တော်လည်း လက်ဖက်သုပ်၊
ရေခွေးကြမ်းဖြင့် အဘကို ညှော်ခံလေ
၏။ အဘအောင်နှင့် ကျွန်တော် စကား
လက်ဆုံကျနေစဉ် အိမ်ရှေ့မှ...

'အောင်ကျော်ရေ... အောင်ကျော်'
ဟု ခေါ်သံကြားသဖြင့် ကြည့်လိုက်
ရာ ရွာလယ်က မသန်းစိန် ဖြစ်နေ၏။
ကျွန်တော်က...

'လာလေ မသန်းစိန်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့
လဲ'
ဟု မေးလိုက်၏။ မသန်းစိန်က...
'နင့်အိမ်ကို အဘအောင် သွားတယ်
လို့ အဘအိမ်က ပြောလိုက်လို့ လိုက်
လာတာ'
အဘအောင်က...
'ဘာကိစ္စများလဲ သမီး'
ဟု မေးလေ၏။ မသန်းစိန်က...
'အဘရေ... သမီးရဲ့ညီမက ကိုယ်ရဲ့ကြီးနဲ့
အခု ဖိုက်နာပြီး ပွေးချိန်တန်တာတောင်
ပွေးပွားအနက်နေလို့
အဘအောင်က...
'ဪ...အေး...အေး ရေမန်းလုပ်
ပေးလိုက်မယ်'
ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်ဘက်ကို
လှည့်၍...
'လူလေး ဘုရားကျောင်းမှာ အပွေးတိုင်
(၃)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင် ရေချမ်း

တစ်ခွက် ကပ်ပေးပါကွာ။ အဘ အာလုတ်
ကျင်းရင်း ကိုယ်လက်သန့်စင်လိုက်ပြီးမယ်'
ဟု ဆိုကာ ရေစည်ပိုင်းရှိရာသို့ ထ
သွားလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း အဘ မှာသည့်
အတိုင်း ကပ်လျှူလိုက်၏။ အဘအောင်
လည်း ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး၍ ဘုရား
ခန်းဝင်ကာ နာရီဝက်ခန့် ဘုရားရှိခိုးနေ
၏။ ပြီးနောက် ကျွန်တော် ကပ်လျှူထား
သော ရေချမ်းကို စွန့်ကာ ရေခွက်
တစ်ခွက်ထဲ ပြောင်းထည့်ပြီး မသန်းစိန်
အား ပေးလိုက်လေ၏။

မသန်းစိန်ပြန်သွားပြီး ကျွန်တော်
လည်း အဘအောင် နားကပ်ကာ...
'အဘ ကျွန်တော့်ကို ရေမန်း၊ မန်းပုံ
ပေးပြောပြပါဦး'

အဘအောင်က ပြုံးစိမ့်နဲ့...
'လူလေးရာတာမှန်ကန်ဆဲယဟုတ်ပါကွာ။
ငါ့ပီးလီလံယူပြီး အဋ္ဌာနယေတ် ဂါထာ
တော်ကို (၃)ခေါက်၊ အင်္ဂုလိယလယရိတ်
တော်ကို (၃)ခေါက် ရွတ်ပေးလိုက်တာပါ။
တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွာ လာဘ်လာဘ
အကျိုးပပျော်ကိုးတဲ့ တကယ်ချမ်းသာစွာ
ပွေးပွားပါစေဆိုတဲ့ မေတ္တာစိတ်နဲ့ ရွတ်ပေးရ
တယ်။ အဘလုပ်ခဲ့သလောက်ကတော့
အကုန် ပွေးပွားရ လွယ်ကူတာရှည်မဲကွ'
ဟု ပြောလေ၏။
ကျွန်တော်က...
'ဟုတ်ကဲ့ အဘ... သားမှတ်ထားပါ။
နဂဏ္ဌာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၁

မယ်။ မီးဖွားရလွယ်ကူစေတဲ့ ယတြာလဲ အဘာလုပ်ပေးတယ် ကြားတယ်။ အဲဒါ လေးလဲ ပြောပြပါလားအဘ'

အဘအောင်က...

'ဟ...ဒီကောင်၊ ပညာကို အကုန် လိုက်နိုက်နေပါလားဟေ့၊ အေး...အေး မေးတော့လဲ ဖြေရတာပေါ့ကွာ၊ ပညာ ကို သေရွာ ယူမသွားပါဘူး'

ကျွန်တော်လဲ ဝမ်းသာအားရနဲ့...

'ဟတ်ကဲ့အဘ ပြောပါအဘ'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ အဘအောင် က

'ဒီလိုလူလေးရ... ဒီနည်းက ရှေး ယတြာ ဆရာကြီးများရဲ့နည်းပဲ။ တချို့ အမျိုးသမီးတွေ လာကြတယ်ကွ။ သူတို့ က နှလုံးရောဂါရှိလို့ ကလေးယူလို့ မရတာကို ကလေးယူပြီး မီးဖွားချိန်နား နီးတော့ မွေးဖွားရခက်မှာ အန္တရာယ် ဖြစ်မှာ ကြောက်လို့တဲ့။

အဲဒီအခါမျိုးလဲ ဒီယတြာပဲ လုပ်ခိုင်း လိုက်တယ်ကွ။ အကုန် အဆင်ပြေ သွားတာချည်းပဲ။ ကိုယ်ဝန်ရင်လာပြီ

ဆိုတာနဲ့ ဒီယတြာကို တစ်ပတ်တစ်ခါ လောက် လုပ်ပေးရတယ်'

ဟု ဆိုကာ အောက်၌ ဖော်ပြမည့် ယတြာအစီအရင်အား ပြောပြလေ တော့သည်။

အစီအရင်ယတြာမှာ...

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးရဲ့ မွေးနေ့ နံနက် မှာ အိမ်က ဘုရား၌ဖြစ်စေ၊ တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၌ ဖြစ်စေ ဖယောင်းတိုင်(၃) တိုင် အပွေတိုင်(၃)တိုင် အဖွင့်အခက် ယပါသော ဖန်ရွက်(၃)လုံးဖြင့် ရေရမ်း(၃)ရွက် ကပ်လျှပ်ပါ။

❖ ပြီးနောက် ဖိကြမ်းပုဂံပုဂံတစ်ဖိုးကို ထိပ် ဘက်က အခွံတွေ ပွင့်ရုံလောက် ခွာ၍လှည့်ပြီး အဖိုးလိုက် အလုံးပဖြတ်တဲ့ ကြောပန်းကန် တစ်ရပ်ထဲထည့်၍ ဘုရားကို လျှပ်ပါ။ အသက် အန္တရာယ်ကင်းစွာ မွေးဖွားရ လွယ်ကူပါ စေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။

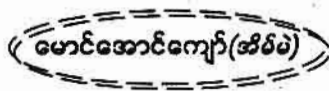
❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက ယလျှင်ဒိန်နှင့် ပါက ကိုယ်စား ကပ်လျှပ်ပေး၍ရပါသည်။ ငှက်ပျောစီးအား ဘုရားလျှစ်ပြီး နောက် လျှင်ဒိန်သူက ငါးပါးသီလ

ခံယူဆောက်တည်ပြီး **အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို (၃)ခေါက်လောက် ရွတ်ပွားပေးပါ။ (အလွတ်မရက ကြည့် ရွတ်ပါ။)**

ပြီးလျှင် လျှစ်ထားသော ငှက်ပျောစီး ကို ပြန်စွန့်ကာ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုး သမီးအား ကျွေးမွေးခြင်း၊ လျှစ်ထား သော သောက်တော်ရေအား စွန့်၍ တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် မွေးရဖွားရ လွယ် ကူစေပါသည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် သိရှိထားသော ယတြာအစီအရင်ကို ဝါသနာတူ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ အသက်ဘေးအန္တရာယ် ကင်းစွာ သားကောင်း သမီးကောင်းရတနာများ ပေါ်ထွန်းနိုင်စေရန်အတွက် လည်း ကောင်း ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါ သည်။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါယ နမာမိ

စာမျက်နှာ (၁၄၅)မှ အဆက်

ပူဇော်လိုသူများအတွက် ဒါနအဖြစ် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ လက္ခဏာပုံ တော်နှင့်အတူ တစ်နေ့တည်း ရိုက်ကူးထားသော ဆရာတော်ကြီး၏ ရှားပါးဓာတ်ပုံတော်ကိုပါ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် မည်သူ့ကိုမှ မပေးကြောင်း ဆရာတော်ကြီးအနီးတွင် ပြုစုစောင့်ရှောက်နေ ကြသည့် တပည့်ဒကာတို့မှ တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်ထားသဖြင့် ယခု ကျွန်ုပ် ရိုက်ကူးဖော်ပြပေးလိုက်သော ဓာတ်ပုံတော် များကို ရှားပါးဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းတင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုးကွယ်ဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာတော်ကို လေးစားကြည့် လျှင် လက်ညှိုး လက်ချောင်းက လက်သုံးကြွယ်လက်ချောင်းထက် ဆီးမာ ရှိသည်ကိုတွေ့ရှိရမည်။

အနောက်တိုင်းရှိ ခန္ဓာဗေဒ သုတေသနအဖွဲ့၏ လေ့လာ တွေ့ရှိချက်မှာ လက်ညှိုးလက်ချောင်းက လက်သုံးကြွယ်

လက်ချောင်းထက်ပိုပြီး တိုလေစိတ်တိုစိတ်ဆတ်လေ၊ ဒေါသ ကြီးလေဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

လက္ခဏာပညာအရ ဆိုလျှင်လည်း လက်ညှိုးရှည်လျှင် စိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိသော ခန္တီပါရမီနှင့် ပြည့်စုံပါ သည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် စိတ်တိုတတ်သူဖြစ်၍ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး ၏ လက္ခဏာကို ကျွန်ုပ်၏ စားပွဲမှာထားပြီး မိမိစိတ်ကိုနေ့စဉ် ဆုံးမရပါသည်။

စာဖတ်သူများအတွက်လည်း အကျိုး ရှိနိုင်ကြပါစေ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

အလုပ်အကိုင် ရွေးချယ်ခြင်းနှင့်

စီးပွားဖက် မရွေးချယ်သင့်သူများ

ကျောင်းသား

လောကတွင် အရေးကြီးသော အချက် (၃)ချက် ရှိသည်။ မေးခွန်းဖြင့် မေးရသော် ဤသို့ဖြစ်သည်။

၁။ မည်သည့်ပညာရပ်ကို သင်ယူမည်နည်း။

၂။ မည်သည့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်မည်နည်း။

၃။ မည်သူနှင့် အိမ်ထောင်ပြုမည်နည်း။

အထက်ပါ အချက် (၃)ချက်သည် ဘဝတွင် လွှဲချော်ရွေးချယ်မရသော အရာများဖြစ်သည်။ တစ်ခုခုကို မှားယွင်းရွေးချယ်မိသည်နှင့် တစ်ဘဝစာ ဒုက္ခရောက်ရတတ်သည်။ မိမိနှင့် အံ့မဝင်သော ပညာရပ်၊ မိမိဘဝအတွက် အထောက်အကူ မပြုသော အလုပ်၊ မိမိနှင့် သဟဇာတမဖြစ်သော အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရွေးချယ်မိသည်နှင့် များစွာသော ပူပန်ဆင်းရဲမှုများကို တွေ့ရတတ်သည်။

ထိုအခါ မိမိဘဝနှင့် အကျိုးပေးသော အရာကို မှန်ကန်စွာ ရွေးချယ်နိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ အချို့သော မိဘများသည် သားသမီး ဝါသနာမပါသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်ကို အချိန်နှင့်ငွေကြေး များစွာ ပေးအပ်ပြီး သင်ယူစေခဲ့သည်။

ပညာရပ် ပြီးဆုံးသောအခါ မူလ သင်ယူခဲ့သည့် ပညာနှင့် မသက်ဆိုင်သော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်ရာ မိဘ၊ သားသမီးနှင့် တိုင်းပြည်အတွက် များစွာနစ်နာသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိနှင့် လိုက်ဖက်

အကျိုးပြုရာ အလုပ်အကိုင်ကို ရည်မှန်းချက်ရှိရှိ အားထုတ်သင့်သည်။

အလုပ်အကိုင် ရွေးချယ်ရာ၌ မိမိ စရိုက် သဘာဝအားလျော်စွာ ရွေးချယ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံ မိမိ အမှန်တကယ် ဆီလျော်သော အလုပ်ကို မသေချာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်လည်းရှိသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် စာပေဖတ်ရှုခြင်း၊ ရေးသားခြင်း ဝါသနာပါပြီး ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖြစ်ရန် ငယ်စဉ်က ရည်ရွယ်သော်လည်း အမှန်တကယ် ဖြစ်လာသောအခါ အင်ဂျင်နီယာ တစ်ဦးအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုရသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိနှင့် အကျိုးပေးသော အလုပ်၊ အကျိုးမပေးသော အလုပ်ကို ဖေဒင်လက္ခဏာပညာ ရှုထောင့်မှ အကြံပြုတင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ တင်ပြရာ၌ ဖေဒင်ပညာအခြေခံ မသိရှိသူများ သိရှိနိုင်ရန်၊ ပညာရပ် အခြေခံများ မပါဝင်ဘဲ အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်ရန် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဟောပြောခဲ့သော အတွေ့အကြုံများနှင့် ပညာရပ်ကို ပေါင်းစပ်တင်ပြထားပါသည်။

မိမိ၏ မြန်မာ့သက္ကရာဇ်ကို (၇)ဖြင့် စားလိုက်ပါ။ အကြွင်းအလိုက် ကြည့်ရှုရန် ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

သယံဇာတတူးဖော်ခြင်း၊ သတ္တုတွင်း၊ ရေနံ၊ အပူပေးရသောလုပ်ငန်း၊ စားသောက်ကုန်၊ ပန်းပဲ၊ မွေးမြူရေး၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ ပြည်ပ၊ စက်မှု၊ လျှပ်စစ်၊ ဆန်စပါး၊ စားဆီ။

စက်သုံးဆီ၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ မြေကွက်၊ ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ မြေပဲ၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ အလှကုန်၊ သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ ဘဏ်၊ စာရင်းကိုင်၊ ပရဟိတ အဖွဲ့အစည်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ နှစ်၊ ဆေး။

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

ငွေတိုးပေး၊ Money Exchange၊ အိမ်၊ ရေထွက်ကုန်၊ လှောင်ကုန်၊ ပွဲရုံ၊ အကျိုးဆောင်၊ အစိုးရအလုပ်၊ မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်း၊ ရွှေ ရတနာ၊ ကား။

(၂) ကြွင်းသမားများအတွက်

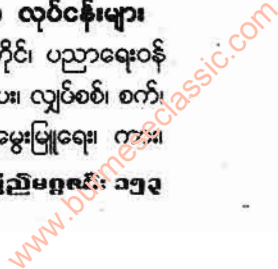
အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

အစိုးရအလုပ်၊ မိဘလက်ငုတ်၊ အိမ်ရာတိုက်တာ၊ ရွှေ ရတနာ၊ ပွဲရုံ၊ ပွဲစား၊ စက်သုံးဆီ၊ ပြည်ပ၊ ရေနံ၊ သတ္တု၊ စားကုန်၊ ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ အလှကုန်၊ သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ။

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

ဘဏ်၊ စာရင်းကိုင်၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ ငွေတိုးပေး၊ လျှပ်စစ်၊ စက်၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ မွေးမြူရေး၊ ကား။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

မြေပဲ၊ ဆေးဝါး။

(၃) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

ငွေတိုးပေး၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ စာရင်းကိုင်၊ စာရင်းစစ်၊ ဘဏ်၊ အိမ်ရာ၊ အစိုးရအလုပ်၊ ငွေတိုးပေး၊ ကွန်ပျူတာ၊ ယာဉ်ကား၊ သတ္တုတွင်း၊ ရေနံ၊ စက်သုံးဆီ၊ ပြည်ပ၊ မြေယာ၊ ကွန်ပျူတာ၊ ကား၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ ငွေတိုးပေး၊ အစိုးရအလုပ်၊ ဘဏ်၊

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ အလှကုန်၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ ရေလုပ်ငန်း၊ ရွှေ ရတနာ၊ ပွဲရုံ၊ ပွဲစား၊ လှောင်ကုန်၊ စက်ပစ္စည်း၊ သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ အနုပညာ၊ စာပေ။

(၄) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

စက်၊ အင်ဂျင်၊ လျှပ်စစ်၊ သတ္တု၊ ရေနံ၊ စက်သုံးဆီ၊ ကွန်ပျူတာ၊ ကား၊ ငွေတိုးပေး၊ ပြည်ပ၊ အစိုးရဝန်ထမ်း၊ အိမ်ရာ၊ မိဘလက်ငုတ်၊ ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ အနုပညာ၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ စာပေ၊ အိုးအိမ်၊ ဆေးဝါး၊ အလှကုန်၊

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

စက်သုံးဆီ၊ ရေနံ၊ သတ္တု၊ ရွှေ ရတနာ၊ အကျိုးဆောင်၊ ပွဲရုံ၊ ပွဲစား၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ မြေယာ၊ စာရင်းကိုင်၊ ဘဏ်၊ စာရင်းစစ်၊ ရေလုပ်ငန်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ဆေးဝါး။

(၅) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

အကျိုးဆောင်၊ ရွှေ၊ ရတနာ၊ လှောင်ကုန်၊ ရေလုပ်ငန်း၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ရေနံ၊ သတ္တု၊ စက်သုံးဆီ၊

၁၅၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံဖော်ရေး

ပြည်ပ၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ စက်ပစ္စည်း၊ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ဆေးဝါး၊ ကွန်ပျူတာ၊ ငွေတိုးပေး၊ ကား။

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ ဘဏ်၊ စာရင်းကိုင်၊ စာရင်းစစ်၊ သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ်၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ အနုပညာ၊ အလှကုန်၊ အစိုးရအလုပ်။

(၆) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ ဘဏ်၊ စာရင်းကိုင်၊ စာရင်းစစ်၊ အစိုးရအလုပ်၊ ရွှေ၊ ရတနာ၊ ပွဲရုံ၊ ပွဲစား၊ လှောင်ကုန်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဆေးဝါး၊ စက်ပစ္စည်း။

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

ကား၊ ကွန်ပျူတာ၊ ငွေတိုးပေး၊ ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ စက်သုံးဆီ၊ ရေနံ၊ သတ္တု၊ ပြည်ပ၊ စားသောက်ကုန်၊ အနုပညာ။

(၇) ကြွင်းသမားများအတွက်

အကျိုးပေးသော လုပ်ငန်းများ

သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ ဟိုတယ်၊ ခရီးသွား၊ အလှကုန်၊ အနုပညာ၊ ဖျော်ဖြေရေး၊ ကွန်ပျူတာ၊ ငွေတိုးပေး၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု၊ မြေယာ၊ ရွှေ၊ ရတနာ၊ လှောင်ကုန်၊ ပွဲရုံ၊ ပွဲစား၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်။

အကျိုးမပေးသော လုပ်ငန်းများ

သတ္တု၊ ရေနံ၊ စက်သုံးဆီ၊ ပြည်ပ၊ အစိုးရအလုပ်၊ အိမ်၊ မိဘလက်ငုတ်၊ ဆီ၊ ဆန်၊ စပါး၊ ဆေးဝါး၊ စက်ပစ္စည်း။

ဤမျှဆိုလျှင် မိမိနှင့် အကျိုးပေးသောအလုပ်၊ အကျိုးမပေးသော အလုပ်ကို အကြမ်းမျှ ခွဲခြားနိုင်ပြီဟု

ယူဆပါသည်။ ထို့အတူ မိမိနှင့် စီးပွားဖက်၍ လုပ်ကိုင်မည့်သူသည်လည်း မိမိအား အကျိုးပြုမပြု သိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် **စီးပွားဖက်၊ ရှယ်ယာရှင်၊ စစ်တူလုပ်မည့်သူ** ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

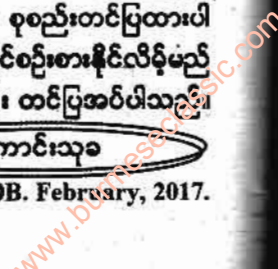
ထိုသူမှာ မိမိနှင့် မိသားစုမဟုတ်သူ (အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်ကို၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီး မဟုတ်သူ) အပြင် လူ မိတ်ဆွေများကို ဆိုလိုပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အကျိုးမပေးသူနှင့် တွဲဖက်၍ စီးပွားလုပ်ကိုင်ပါက မိမိထက် စီးပွားဖက်ကသာ အစစအရာရာ သာလွန်အကျိုး ခံစားရပြီး တစ်နေ့တွင် မိမိကို ထားခဲ့မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားဖက် မရွေးသင့်သူကိုလည်း အောက်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

- စီးပွားဖက် မရွေးချယ်သင့်သူများ**
- ၁- ကြွင်းသမားများအတွက် တနင်္လာ
 - ၂- ကြွင်းသမားများအတွက် အင်္ဂါ
 - ၃- ကြွင်းသမားများအတွက် ဗုဒ္ဓဟူး
 - ၄- ကြွင်းသမားများအတွက် ကြာသပတေး
 - ၅- ကြွင်းသမားများအတွက် သောကြာ
 - ၆- ကြွင်းသမားများအတွက် စနေ
 - ၇- ကြွင်းသမားများအတွက် တနင်္ဂနွေ

အကြောင်းစပ်လျဉ်း၍ ယင်းနေ့သားများကို မိမိ၏ စီးပွားဖက်သာမက အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ်လည်း မရွေးချယ်သင့်ပါ။ မိမိ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသော အိမ်ထောင်ရေးမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဤစာတွင် စာရေးသူ နှစ်များစွာ ဟောပြောခဲ့သော အတွေ့အကြုံနှင့် ပညာရပ်မှ စုစည်းတင်ပြထားပါသဖြင့် ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကောင်းသုစ

အနန္တတန်ခိုးတော် ရှင်ဗုဒ္ဓသည် သုတ် သီလကွန်အဋ္ဌကထာတွင် အစိန္တေယျ(၄)ပါးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြား မြှက်ဖော်ထုတ်ခဲ့ရာ၌ ကံအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ကံ၏ အကျိုးတရားကို မကြစည်အပ်ဟုပါ ရှိခဲ့ပါသည်။

လူတိုင်း လူတိုင်း ကံပါရမီသည် အထူးအရေးကြီးလှပါသည်။ ဘုရားဖြစ် ဖို့ရာသော်လည်းကောင်း၊ သူဌေး သူကြွယ်ဖြစ်ဖို့ရာသော် လည်းကောင်း၊ သူဆင်းရဲဖြစ်ဖို့ရာသော် လည်းကောင်း ကံပါရမီသည် အဓိကဇာတ်ဆောင် နေရာမှ ပါဝင်နေလေသည်။

ဆင်းရဲမွဲတေ ကံပါသော် အခြား အကြောင်း ထောက်ပံ့သော်လည်း ဆင်းရဲခြင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ပါချေ။

ကံပါရမီဟု ဆို၍ အဓိက အရေးကြီး သည်ဟု သတ်မှတ်ချက် ထားရာတွင် **ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ စီရိယ၊ ဉာဏ်** ရှိဖို့ကလည်း လိုပါပေသည်။ ကံကိုယုံ၍ ဆူးပုံ မနင်း အပ်ပါပေ။

သို့အတွက်ကြောင့် ရှေးရှေး သူဟောင်း ဆရာမြတ်တို့က...

“ဝီရိယဉာဏ်မဂ္ဂပ္ပိန္နဲ၊ ရှေးကံပွင့်လန်း၊
ဝီရိယဉာဏ်မဂ္ဂပ္ပိန္နဲက ရှေးကံပွင့်လန်း၊
စည်စိမ်းစွာအပြာပြာ စံစားရလိမ့်
ပည်”

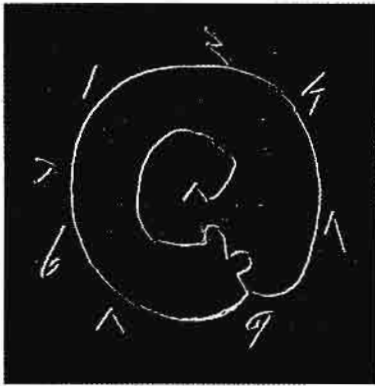
ဟု ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါချေ၏။

“**ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမွဲ**”ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားပြန်ပါပေ၏။ သို့အတွက် ကြောင့် လူတိုင်း ကံပါရမီ ထူးချွန် ကောင်းမွန်ပြီး ဇွဲလုံ့လစီရိယ ဉာဏ် အားဖြင့် တွဲဖက်၍ မိမိတို့၏ လိုရာ ပန်းတိုင် လှမ်းကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ကြိုးစား လှုပ်ရှားရုန်းကန်ကြရမည်။

ယခုလအနေဖြင့် ကျွန်ုပ် စာဖတ်သူ နှား လက်ဝယ်အရောက် ပေးအပ်လို

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထူးခြားအင်းတော်ပြစ်

သရာစကြာရှောင် (လူမှုထူးချွန်)

သည်မှာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်စ ပြု နေပြီဖြစ်သော မြန်မာရိုးရာအတိ ဂန္တိရ အဆောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထူးခြား အားတော်မြတ်အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။

လောကီပညာအင်းတို့ကို ရေးဆွဲ စီရင်ရာ၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သိမ်ဝင် သပိတ်ကွဲ၊ ပေဖူးပေရွက်၊ ခဲမဖြူပြာ၊ နံသင့်သစ်သား၊ မိုင်းကိုင်စက္ကူ၊ စက္ကူ ဖြူပဝါ စသည်တို့တွင် ရေးဆွဲထား တတ်ကြပါသည်။

အာစရိယမုဋ်၊ ဆရာလက် ဆုပ်ကိုင် ပညာရပ်၏ မှူးမိုးမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။ အင်းကောင်းလျှင် တစ်ကွက်ဆိုသော မှူးအတိုင်းပင် အင်းချမှတ်ထားသော စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများအတိုင်း လိုက်နာပြီး သစ္စာအထူးတည်ကြည်၍ သီလ လုံခြုံမြဲမြံနေစေရန် အထူး လိုအပ်လှပါသည်။

သစ္စာသီလ ပြည့်စုံထူးခြားနေစေရန် အတွက် စရဏအကျင့်တရားသည် ပိုမိုသာလွန် ကောင်းမွန်ရေးသည် ပဝာနကျနေပါသည်။

ဖော်ပြပါ အခြေခံအချက်များ ပြည့်စုံ ပြီးသကာလ ရှေးသူတော်စင် သီလဝန္တ ဝုဒ္ဓါလံထူးကြီးများ၏ သြဝါဒ တစ်ချက် ကို အစီရင်ခံ တင်ပြလိုပါသည်။

“**ဇလာတဋ္ဌိ အင်း၊ စမ၊ ဂါထာမန္တန်** တာရီယျာနှင့် တာရီယျာတိရိယျာ၊ ရှစ်ဆင် စေခြင်း၊ မုန်းစေခြင်း၊ လာစေခြင်း၊ သွားစေ ခြင်းတို့သည် အဟုတ်အမှန် တည်ရှိကြ သည်။

တာရီယျာ၏ အစီအရင်ကို တာရီယျာသို့ ရောက်ရှိကြသည်မှာ ခြေကြော၊ ဇလ ကြော၊ စရကြောတို့ ဆက်သွယ်မှု ရှိ ခြင်း အကြောင်းများကြောင့် တာရီယျာ တာရီယျာသို့ ဆက်သွယ်ရောက်ရှိကာ ထိရောက်နိုင်ပေသည်။

တာဝန်နှင့်တာဝန်၊ အမှုနှင့်အထား၊ ဖြစ်ကြောက် ထိရောက်နိုင်အောင် ကြံစဉ်အင် အားထုတ်နိုင်လျှင် အားထုတ်နိုင်ပေ သည်။
ဇမတ္တာ အထူးစလွတ်ထင်ရှိခြင်း ယင်းလျှင် တာရီယျာ၏ ဇမတ္တာအဟုတ်ကို ကျွန်တော်တို့သိသလို၊ ဇမတ္တာအဟုတ် စလွတ် ခြင်းပင် ဖြစ်ပါပေ၏။

သို့အတွက်ကြောင့်နှင့် ထို့အတူ စမ၊ အင်း၊ ဘိန်း၊ ဒါလုဋ္ဌိ၊ လက်ခွဲ၊ ဂါထာ၊ မန္တန် အစီအရင်များသည်လည်း စလွတ်ခြင်း၊ ညိုစေခြင်း၊ သွားစေတတ် ခြင်း၊ လာစေတတ်ခြင်း၊ ရှစ်ဆင်စေခြင်း၊ မုန်းစေခြင်း တို့တို့ ဖြစ်စေတတ်ပါပေ၏။”

ဟု သြဝါဒပြ ညွှန်ကြားသင်ပြခဲ့ပါ ချေ၏။

အစီအရင်ဟူသမျှ အထမမြောက် မအောင်မြင်ခြင်း ကြောင်းရင်းချက် (၄)ပါးမှာ...

(က) **စီရင်သူ၏ ဉာဏ်စီရိယ ညံ့ဖျင်း၍ မအောင်မြင်ခြင်း** မိမိကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် စိစစ်ခြင်း၊ ပညာရှိတို့နှင့် နှီးနှောတိုင်ပင်ခြင်း၊ စာပေကျမ်းဂန် သဘောကို စစ်ကြောဝေဖန် သုတ်သင်၍ ထက်မြက်သော စီရိယဖြင့် သမာဓိစသော တရားတို့ကို ပူးပေါင်းခြင်း မရှိခြင်း။

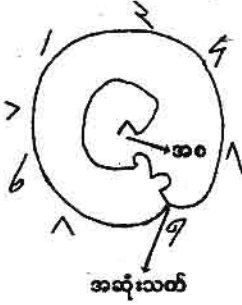
(ခ) **စီရင်သူ၏ အကုသိုလ်ကံကြောင့် မအောင်မြင်ခြင်း** အကုသိုလ်ကံကို ဒါနသီလ ဘာဝနာ စသော ကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ ရတနာသုံးပါး အနန္တောငါးပါးတို့ကို ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းမရှိခြင်း။

(ဂ) **နတ်တို့ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသဖြင့် မအောင်မြင်ခြင်း** နတ်တို့ကို မေတ္တာပြုခြင်း၊ ပူဇော်ပသခြင်း စသည်တို့ မရှိခြင်း။

(ဃ) **နည်းမှန်လမ်းကျ မဟုတ်၍ မအောင်မြင်ခြင်း** ဆရာကောင်းတို့၏ နည်းမှန်လမ်းမှန်ကိုသာ လေ့လာဆည်းပူးမှု မရှိခြင်းတို့ အတွက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ရပါသည်။ ဆက်လက်၍ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထူးခြားအင်းတော်မြတ်စီရင်ပုံကို တင်ပြပါမည်။ ရှေးဦးစွာ အင်္ဂါနေ့၊ စနေနေ့ ကျသော နေ့ရက်တို့တွင် ရေမိုးချိုး ကိုယ်လက် သန့်စင်ပြီးသကာလ မိမိစွမ်းနိုင်သလောက် (၅)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)ပါး သီလဆောက်တည်ပါ။

မိမိ၏ အကျင့်စရုဏသီလအား အပေါ် မူတည်အာရုံပြု၍ ဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြထားသည်။ ရွှေ့ငွေ၊ ကြေး၊ ခဲမဖြူ၊ စက္ကူဖြူ စသည် ပေါ်တွင် **၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**။

ရေးဆွဲပါလော။
ရေးဆွဲပုံကား...
* * *

စတင်ရွတ်ဆိုရန်...
'ဥုံ အဋ္ဌဟူဂီနီ'
ဟု ဆို၍ (၁) ရေးသားလိုက်ပါ။
မကြွဘဲ တစ်ဆက်တည်းမှာပင်...
'နဝလောကတ္တရာနီ'
ဟု ဆို၍ (၂) ကဏန်း ရေးဆွဲပါ။
ဆက်တိုက်...

'သတ္တဗောဇ္ဈဂီနီ'
ဟု ဆို၍ (၃) ရေးဆွဲပြီး...
'တြိပိဋကတ်နီ'
(၄) ဟု ဆို၍...
'အဘိသုဿဓဇတဘိဿတီ'
အဆုံး (၅) ဖြင့် လက်ခဲရစ် ပိတ်ချလိုက်ပါရန်။ ထို့နောက်...

> / < ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉
ကဏန်းများ ပတ်လည်ရေးသွင်းပါလော။
* * *

ဥုံ အဋ္ဌဟူဂီနီ	၈
နဝလောကတ္တရာနီ	၉
သတ္တဗောဇ္ဈဂီနီ	၇
တြိပိဋကတ်နီ	၃
အဘိသုဿဓဇတဘိဿတီ	၀
$၉ = ၂ + ၇ \leftarrow ၇ = \text{နဝင်ကိုက်ဖြစ်ပါသည်}$	

အလေ့အကျင့်များပါက ဆွဲသား တတ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက်

ပုံဖော်ရရှိလာသည့် အင်းတော်အား အသက်သွင်းဂါထာ (၇)အုပ် ရွတ်ဆိုရန် လိုအပ်ပါမည်။

အင်းတော် အသက်သွင်းရန် ဂါထာမှာကား...

ဥုံ... လျှို့ဝှက် ကျယ်စွာပတ်ကုံး ကျွန်းလုံးပုံနဲ့ စောင်မကျန်ကြသည့် ဒေဝဒေဝ နတ်တကာတို့... အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် စက်ဝတ္ထု ဆောင့်ကြပ်လပ် မပြုပြင်မညီတော်ရောက် အောက်နှင့် အထက်ဘက် အစီစီ ရှိရှိသမျှ နတ်ဒေဝီတို့ ဘုရားအာဏာ တရားအာဏာ သံဃာအာဏာ မိန့်တော်မြတ်သည် စက်အာဏာ မကြာချက်ချင်း ရောက်စေသော်။

ရောက်လျှင်ချက်ချင်း မကျန်ကြွင်းအောင် လျှင် မြင်းဆောစွာ ယခုလာ၍ တေဇာထွန်းလင်း ထိအင်းကိုဝင် ကြအသက် နတ်ရင်ငွေနှင့်ပျူကာဖက် အသက်ချက်ချင်း ထင်စေသော်။

ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ သီယော တစ်လီ ဓာတ်လေးလီနှင့် မကြာချက်ချင်း တည်စေသော်။ ဝိုင်းအင်းရာဇာ တန်ခိုးဖြာ အာဏာ စက်ရှိုန် တောက်စေသော်။ ဝိုင်းအင်းဂုဏ် တက်တန်ခိုးထွက်တတ်အစီစီ တောက်စေသော်။

သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲတွင် ရေးထားပါက ဘေးဒုက္ခကပ်ကြီး (၃) ပါးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုး ကင်းပျောက်ပ၏။ ရွှေ့ပြား၊ ငွေ့ပြား၊ ကြေးပြားပေါ်တွင် ရေးပြီး

ဆောင်သော် သဗ္ဗဗီယသျှိုဦးခြင်း အကျိုးများ ခံစားရမည်။ ရွှေ့ပြားတွင်

ရေးသားပါက မီးမလောင်နိုင်၊ ကာယ သိဒ္ဓိကို ပေး၏။

ခဲမဖြူပေါ်တွင် ရေးသော် အကြံ အစည် အောင်ခြင်း၊ တရားတဘောင် အနိုင်ရရှိခြင်း၊ ဈေးရောင်းကုန်စွဲခြင်းတို့ ရှိ၏။ ပေဖူးပေရွက်တွင် ရေးသားသော် စုန်းတိုက် နတ်တိုက် သူပြု တန်ပြန်၏။ အကျိုးများစွာ ညွှန်းဆိုထားပါ၏။ ဉာဏ်ကိုရှေ့ထား၍ ကြံကာ သုံးကြ ပါလေ။

မိုင်းကိုင်စက္ကူ၊ ပဝါ၊ နံသင့်သစ်သား မှာရေးဆွဲ ဆောင်မူ မိမိ၏ ပြည့်စုံသော သီလသမာဓိအပေါ် မူတည်၍ လူနတ် ချစ်ခင်ခြင်း၊ အမျိုး(၄)ပါးတို့ ချစ်ခင် ခြင်း၊ လုပ်ငန်းစီးပွား ကြံစည်တိုးတက် ခြင်းတို့ ခံစားရပေမည်။

စက္ကူဖြူသန့်သန့်ပေါ်တွင် ရေးပြီး ဆောင်ရန်မှာကား အင်း၏ အလယ်ကို နံ့သာဆီ (သို့မဟုတ်) ရေမွှေးဆွတ်ဖျန်း ပြီး၍ ပလတ်စတစ်လောင်း ဖုံးအုပ်ထား ၍ အိတ်ကပ်တွင်း အရောင်းအဝယ် ဆိုင်တွင်း ချိတ်ဆွဲထား၍လည်းကောင်း၊ ဆောင်ထားခြင်းတို့အားဖြင့် လည်း ကောင်း အထက်ဖော်ပြပါ အကျိုးသွား စကားရပ်တို့သည် ထင်ရှားအကျိုးပေး ကုန်အံ့။

ဆက်လက်၍ အခွင့်သာပါက မြန်မာ့ရိုးရာပညာ စစ်စစ်များ၏ သိပ္ပံ နည်းကျ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များအကြောင်း အကျယ်တဝင့် စီစဉ်တင်ဆက်ပါဦး မည်။

အကျင့်သိက္ခာ သမာဓိ ပညာသီလ လုံခြုံနိုင်ကြပါစေ။

ဆရာစကြာအောင်
(လှမှုထူးချွန်)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ထိုးထိုက် ရွှေချယ်ဝိ ဤဂဏန်း

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁)ရက်နေ့ တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိဖွင့် ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်း တွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၃၇
ဖေဖော်ဝါရီလ ၂
ခုနှစ် + ၂၀၁၇
—————
၂၃၅၆ = ၁၆ = ၇

အကြိမ်၊ ထ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံး တည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၇)ဂဏန်းရ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၂...၂	၄...၂	၇...၂	၈...၂
၂...၄	၄...၄	၇...၄	၈...၄
၂...၇	၄...၇	၇...၇	၈...၇
၂...၈	၄...၈	၇...၈	၈...၈
၂...၀	၄...၀	၇...၀	၈...၀

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၂၊ ၄၊ ၇ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "ထ" ဂဏန်း

နှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၂ + ၂ + ၀ + ၁ + ၇) = ၁၂ = ၃ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၃" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး

၂...	၂	၃	၄	၇	၈	၀
၄...	၄	၇	၈	၀	၂	၃
၇...	၇	၈	၀	၂	၃	၄
၈...	၈	၀	၂	၃	၄	၇

ဤလတွင် အင်္ဂါနှင့်စနေသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ ညောင်ပင်အောက်တွင် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပြီး မိမိမွှေးအရောင်ထောင့် တွင် ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို (၁၀၈)လုံး ပုတီး ကုံးဖြင့် မိမိ သက်စေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။ (၃)ရက်တိတိ အဓိဋ္ဌာန်ဆောင်ရွက်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ဘုရားကို လက်ယာရစ် (၃)ပတ် ပတ်ပြီး သတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့ အမျှဝေပေးပါ။

အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိအိမ်အနီးရှိ စာသင်တိုက်များတွင် ဆီ၊ ဆန်၊ ဆေး၊ ဆားများ တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်း ပြီးမှ ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 ✦၂၄၇၈၀၃ ✦၇၄၂၂၀၄ ✦၃၇၄၂၈၀
ထိက် ပွင့်ပါစေ
 [ဆရာရံထက်(သုတေသီ)]

စာမျက်နှာ (၁၅၈)မှ အဆက်

- န = အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ
- သ = သတ္တာဒေဝမနုဿာန်
- ဗု = ဗုဒ္ဓေါ
- ဘ = ဘဂဝါ

ဤပဒ္ဒစက်မှာ လွန်စွာ အကျိုးပေး ထင်ရှားထက်မြက်လှ၏။ ရန်အန္တရာယ် အကာကွယ်ကောင်းလှ၏။

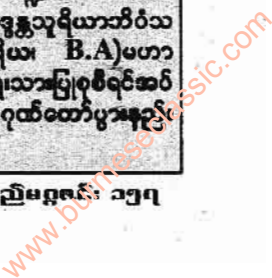
ဤနည်းဖြင့် အားထုတ်ကျင့်ကြံ နေသူများကို ရန်ပြုရန် ကြံစည် ကြိုးစားကြသူများမှာ မိမိကိုယ်တိုင်သာ လျှင် ဘေးဒဏ်သင့်ရောက် ပျက်စီး တတ်သည်ဟု ဆရာတော်ကြီးများ အဓိနိဂ္ဂါသည်ကို နာခံမှတ်ထားခဲ့ရပါ သည်။

*** (ဇယား-၂)
 ထို့ကြောင့် ဤနည်းဖြင့် ဂုဏ်ထောက် ပွားများပြီး သမာဓိ ဘာဝနာ ထူထောင် ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း မိမိ မလိုမှန်းထားအပ်သော သူတစ်ပါးတို့ ပျက်ဆီးစေရန်၊ ဘေးဒဏ်သင့်စေရန်၊ ထိခိုက်သေကျစေရန် သေသည်

မကောင်းယုတ်မာသော စိတ်မျိုးဖြင့် အားမထုတ်မိစေရန် အထူးဂရုပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤစိတ်မျိုး ဝင်လာ လျှင်ဖြင့် သမာဓိလည်း ပျက်ပြီး အကုသိုလ် ဝင်နေပြီဟု သတိမူရာ လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပရံ ရက္ခန္ဓော ဆတ္တာနံ ရက္ခတံ
 [ဦးခင်မောင်သန်း]

ကျမ်းကို မွန်မြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ စိန်ပယ်ဦးထက္ကသိုလ် ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်နှင့် ဗုဒ္ဓသာသန သိပ္ပံ ကျောင်းတို့ ကြီးတို့၏ ပဓာနိဿ ဝိယဆရာတော် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါ စံရိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဘိဓမ္မ မဟာရဋ္ဌရဂ္ဂ ဘဒ္ဒန္တသုရိယဘိဝံသ (သ-အ ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)မဟာ ထေရ်မြတ် ရေးသားပြုစုစီရင်အပ် သော ဂုဏ်ထောက်ပွားနည်း နိဿရည်ကျမ်း။

ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

အနုလုံ-ပဋိလုံ

ဗဒ္ဒစက်စိပ်နည်း

ဒီးဝိပိဏ္ဍာန

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်နည်းများ သည်လည်း တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသည့် စကား ပမာအတိုင်းပင် အာစရိယဝါဒအရ ကွဲပြားလျက် ရှိပေသည်။

မည်သို့ပင် မတူခြားနား ကွဲပြား သော်ငြားလည်း အနှစ်ချုပ်လိုက်ရင် တော့ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း ဆိုသည် သတိတရားသာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း ကျေးဇူးရှင်ကိုင်းကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏နည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤဂုဏ်တော်ကိုးပါး အနုလုံ ဗဒ္ဒစက်နည်းကို ဒီးဝိပိဏ္ဍာနာရ(ဓမ္မာ စရိယ)တံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အနုလုံသက်သက်ဖြစ်စေ၊ ပဋိလုံ သက်သက်ဖြစ်စေ၊ အနုလုံ-ပဋိလုံ (၂)မျိုးစလုံးကိုဖြစ်စေ နှစ်သက်သလို ပွားများအားထုတ်နိုင်ပါသည်။

ဤနည်းတွင် ဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို မူတည်ပြီး ကြွင်းကျန်သော ဂုဏ်တော် များကို တစ်ပါးစီ၊ တစ်ပါးစီ မူလီသွတ် ၍ ပွားရပါသည်။

ဤနည်းနှင့် မူအဖြစ် တိုင်ထားသော ဂုဏ်တော်များကို ချန်မထားခဲ့ဘဲ နောက်နောင် အဆင့်တို့၌ မူလီအဖြစ် ထည့်သွင်းစီးဖြန်းရ၍ ဂုဏ်တော် စက်ဝိုင်း မကျိုးမပြတ် ဆက်စပ်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ဗဒ္ဒစက်ဟု ခေါ်သည်။

[ဗဒ္ဒ=မကျိုးမပြတ် ဆက်စပ်သော+

စက်=စက်ဝိုင်း]
 * * * (ဇယား-၁)
 အ =အရဟံ

သံ =သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 ဝိ =ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓော
 သု =သုဂတော
 လော=လောကဝိဒ္ဓု

(ဇယား-၁) ဂုဏ်တော်ကိုးပါး အနုလုံဗဒ္ဒစက်

အ	သံ	ဝိ	သု	လော	န	သ	ပု	တ
သံ	ဝိ	သု	လော	န	သ	ပု	တ	အ
ဝိ	သု	လော	န	သ	ပု	တ	အ	သံ
သု	လော	န	သ	ပု	တ	အ	သံ	ဝိ
လော	န	သ	ပု	တ	အ	သံ	ဝိ	သု
န	သ	ပု	တ	အ	သံ	ဝိ	သု	လော
သ	ပု	တ	အ	သံ	ဝိ	သု	လော	န
ပု	တ	အ	သံ	ဝိ	သု	လော	န	သ
တ	အ	သံ	ဝိ	သု	လော	န	သ	ပု

(ဇယား-၂) ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပဋိလုံဗဒ္ဒစက်

တ	ပု	သ	န	လော	သု	ဝိ	သံ	အ
ပု	သ	န	လော	သု	ဝိ	သံ	အ	တ
သ	န	လော	သု	ဝိ	သံ	အ	တ	ပု
န	လော	သု	ဝိ	သံ	အ	တ	ပု	သ
လော	သု	ဝိ	သံ	အ	တ	ပု	သ	န
သု	ဝိ	သံ	အ	တ	ပု	သ	န	လော
ဝိ	သံ	အ	တ	ပု	သ	န	လော	သု
သံ	အ	တ	ပု	သ	န	လော	သု	ဝိ
အ	တ	ပု	သ	န	လော	သု	ဝိ	သံ

www.burmeseclassic.com

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ

နတ်တော်လ

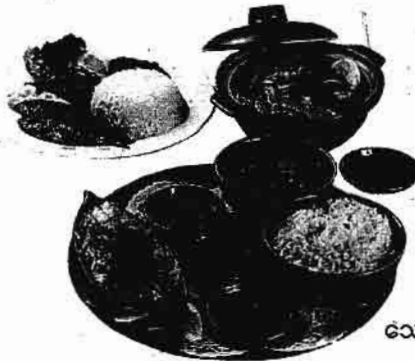
နေရာသီ (Sagittarius)

နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန်ဆောင်ရွက်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

ဆရာ မင်းချစ်သာ

“နတ်တော်၊ ပြာသို ကျွဲချိုဖျား တောင် အေးတဲ့လရာသီ” ဟု အဆိုရှိခဲ့သည့် ဆောင်းဥတုရာသီ၏ အမြင့်ဆုံး ရတုသန္တိဇာတ်သက် အရင့်ဆုံး အချိန်ခါသမယ ဖြစ်ပါသည်။

ဒါကြောင့်မို့ ဩကာသ သတ္တလောကကြီးထဲမှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ခန္ဓာအိမ်မှာ မူလ ဓနရာသီအိမ်၏ သဘာဝ တေဇောဓာတ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အခိုးလုံပြီး...

အပြင်ရာသီဥတု၏ အအေးဓာတ်ပတ်ဖွဲ့မှုအားကြီးမှုကြောင့် တေဇောဓာတ်ပျက်စီး ခန္ဓာကိုယ်၏ အာကာသထွက်ပေါက်များဖြစ်သည့် ပါးစပ်၊ နှုတ်ခမ်း၊ လည်ချောင်းတို့တွင် အပူမှုရှိ၍ နှုတ်ခမ်းကွဲ၊ လျှာအပူကန်၍ နာကျင်ခြင်း၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေဖနောင့်တို့မှာ ဖနောင့်ကွဲ၊ ဖဝါးနာ၊ အသားအရေခွဲကွာခြင်းတို့ အဖြစ်များသလို...

အအေးမိ၊ နှာစေ့၊ ချောင်းဆိုး၊ အဆုတ်ပွရောဂါ၊ လေငန်း၊ လေဖြန်း၊ ပါးရွဲ၊ မေးရွဲရောဂါများ အဖြစ်များတတ်ပါသည်။

ဒါ့အပြင် ကိုယ်တွင်းတေဇောဓာတ်၊ အခိုးပိတ်ပိတ်နေချိန်မှာ အရက်သေစာစသည့် အပူတေဇောလွန်စာ ယမကာများကို ထပ်ဆင့် သောက်သုံးမှုများသူတို့တွင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း အပူတေဇောဓာတ် ထပ်ဆင့် များပြားလွန်ကဲခြင်းများပါသည်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်တွင်း ပူပြင်းနေ၍ ဗဟိန္ဒအအေးပတ်ဖွဲ့မှုကို သတိမပြုမိဘဲ အရက်သေစာ သောက်စားပြီး အဲကွန်း၊ ပန်ကာလေအေး ခံခြင်း၊ အင်္ကျီကိုယ်ချွတ်နှင့် အိပ်စက်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် နတ်တော်၊ ပြာသိုလ

လိုမျိုး ဆောင်းရာသီမှာ **လေဖြန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါများ** အဖြစ်များတတ်ဆုံး လရာသီဆီလျှင်လည်း မများပါ။

ဒါကြောင့် ဓနရာသီ နတ်တော်လ အခါသမယတွင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ မူလကိုယ်တွင်းအပူငွေ့ တေဇောဓာတ်ကို လွန်ယုတ်လွဲများ၍ တေဇောဓာတ် အခြေမပျက်အောင် နေထိုင်စားသောက်တတ်ရန် အလွန်လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှင်ကြီးများက **“ဆောင်းမှာ လွဲခဲ့သမျှ... ဓနကျရင် ကွဲရလေသည်”** ဟု ဆိုစမှတ်ပြုခဲ့ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ

ပူလွန်း၊ အေးလွန်း၊ ဖန်ချုပ်လွန်း

သော တစ်ဖက်လွန် အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မြေအောင်းသား၊ မီးဖြိုက်သား၊ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ကျွဲသား၊ စစ္စလီသား၊ ရေကြက်သား၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ လိပ်ဥ၊ လိပ်သား၊ ကျွဲနို့၊ ပီလောပီနံဥ၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ အုန်းထမင်း၊ ဖရဲသီး၊ အင်ဥ၊ ပိန်းဥ၊ ဆူးပုပ်ရွက် စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု

ဆေးဖက်ဝင်သည့် အစားအစာများ

အသီးအရွက်

ရဲယိုရွက်၊ ရွှေနှယ်ရိုး၊ ကြိတ်မှန်၊ လဲလူရွက်၊ ကြက်သဟင်းရွက်၊ ကြာဟင်းရွက်၊ ကနဖော့၊ ဂုံခါးရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်နု၊ ချင်း၊ ပတဲကော၊ ဆိတ်ဖူးဥ၊ ရုံးပတီသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းကစော့သီး၊ ပင်စိခဲ။

နက္ခတ်ဇာတ်စာခြေစာပေပညာရှင် မင်းချစ်သာ

ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက်၊ ဂုံမင်း၊ ဇေရစ်ရိုး၊ စပါးလင်မွေး၊ ပဲကြီး၊ ပဲစင်းငုံ၊ ကုလားပဲ၊ ပဲရာဇာ၊ ညောင်ချဉ်ဖူး၊ စပါးညှော်(ရေပြောင်း)၊ ကန်စွန်းရိုးနီ၊ ဆလတ်ရွက်၊

မုန်ညင်းစိမ်း၊ ပန်းမုန်လာ၊ ကြက်ခြင်းသီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ အသီး၊ မြင်းခွာရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ခံတက်ချဉ် စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသား၊ ငါး

ဆိတ်သား၊ သိုးသား၊ နွားသား၊ ချေ(ဂျီ)သား၊ ဆတ်သား၊ ငှက်၊ ခါ၊ တောကြက်၊ ရစ်သား၊ ကြက်သား၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်၊ ငါးဘတ်၊ ငါးရံ၊ ငါးခွ၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးဘဲဖြူ၊ ငါးခုံးမ၊

ပုစွန်တုပ်၊ ပုစွန်ကျော့၊ အမဲခြောက်၊ ဆတ်သားခြောက်၊ ယုန်သား၊ ကဏန်းပျော့၊ ငါးရံခြောက်၊ ကကုရံခြောက်၊ ကသပေါင်းခြောက် စသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး

မန်ကျည်းရွက်၊ မန်ကျည်းသီးအနု၊ မန်ကျည်းမုည့် ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ဇင်ပြွန်းသီး၊ ဝွေးချဉ်သီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ သစ်တိုသီး၊ မရန်းပြားခြောက်၊ မရန်းသီး၊ သရက်သီးခြောက်၊ ဗီနီကာအချဉ်၊ ဆီးသီးအချဉ် စသည်တို့ကို အသုပ်ဟင်းပွဲတို့တွင် ထည့်သွင်းသုံးဆောင်ပေးနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်...

ဤနေရာသို့ နတ်တော်လတွင် အအေးမိ၊ အအေးပတ်ဖွဲ့၍ဖြစ်သော နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ အသံဝင်း၊ မျက်ရိုးကိုက်၊ ခေါင်းအုံ၊ ဇက်လေး၊

အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်းတို့ အတွက်...

ချင်းပါးလီး(၁)ကျပ်သား၊ လေးညှင်း (၇)ပွင့်၊ ထန်းဦးထန်းလျက်(၇)ခဲတို့ကို ရေ(၁)လီတာနှင့် ထက်ထက်ခန့်ကျီချက်ပြီး ဆေးရည်ခပ်နှေးနှေး အကြမ်းပန်းကန် (၁)လုံး တစ်နှေး (၂)ကြိမ် သောက်ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့် ရာသီကို ခြေဆေးရည် ဖြစ်ပါသည်။

“မေးရွဲ၊ ပါးရွဲ၊ လေပြန်ခြင်း”

မဖြစ်စေရန် ဦးခေါင်းနှင့် နားရွက် (၂)ဖက်ကို နွေးထွေးစွာ ထားပါ။ [ခရီးသွား ကာရံသည့်အခါ လေအေး မပိစေရန် အထူးအရေးကြီးပါသည်။]

နံနက်အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်သည့် အခါ ရေနှေးဖြင့် မဖြစ်မနေ မျက်နှာသစ်ပေးပါက ကာကွယ်မှု ပေးစေပါသည်။

- နေရာသီ နတ်တော်လ
- မိသားစု ကျန်းမာရေး
- ထမင်းပွဲအတွက် ဆေးဖက်ဝင်
- ဓာတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ
- [(၇)ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ အမဲသား [ချင်း၊ မဆလာ၊ စပါးလင်မွေး(ရနံ့စို)နှစ်]

- ▲ ကြက်ရိုး၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ဟင်းချို၊
- ▲ ညောင်ချဉ်ဖူးသုပ်၊
- ▲ အညာငရုတ်သီးဆားထောင်း၊

၂။ ဆတ်သားခြောက်၊ ဆီဆစ်၊ သံပရာရည်ချွန်းသုပ်

- ▲ ချဉ်ပေါင်ငါးရံအချဉ်ဟင်း၊
- ▲ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ကြော်ချက်၊
- ▲ ရခိုင်ငါးပိထောင်းစပ်စပ်၊

၃။ ငါးတန်သပြေသီးအချဉ်စိပြန်ချက်

- ▲ သခွားသီးပင်စိမ်းသုပ်၊

- ▲ ခံတက်ချဉ်၊ ငါးပိရည်တို့စရာစုံ၊
- ▲ ငါးကလေးခြောက်ကြော်၊

၄။ ကြက်သားဘူးသီး၊ ကာလသားချက်၊

- ▲ မြင်းခွာရွက်သုပ်၊
- ▲ ငါးရံခြောက်ဖုတ်ဆီဆစ်၊
- ▲ ဗြိတ်ငါးပိသုပ်၊

၅။ ငါးကျည်းခြောက် ကင်ပွန်းချဉ်ချဉ်စပ်ကြော်

- ▲ ပဲနီလေးဟင်းချို၊
- ▲ ဉာဏ်ပွင့်အချဉ်သုပ်၊
- ▲ ပဲပုပ်ထောင်း၊

၆။ ယုန်သား (သို့မဟုတ်) ငှက်သားထောင်းကြော်

- ▲ သမုန်းပွင့်သုပ်၊
- ▲ မန်ကျည်းရွက်ဟင်းချို၊
- ▲ အညာခရမ်းချဉ်သီးငါးပိချက်၊

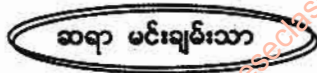
၇။ ငါးရည်၊ ဝွေးသီးဆီပြန်ချက်

- ▲ ကန်စွန်းရိုးနီ ငါးခေါင်းချဉ်ရည်ဟင်း၊
- ▲ ဆီဖြူသီးပုစွန်သုပ်၊
- ▲ ဗာလချောင်ကြော်၊

အချို့အနုအနုဖြင့်

အုန်းနို့မုန့်ဆစ်ထပ်၊ အုန်းစိမ်းကျောက်ကျော့၊ နုဂါးမောက်သီး၊ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ တည်သီး၊ ထမန်း၊ သာကူပြင်၊ ရွှေကြည်မုန့် စသည်တို့ကို ဆေးဖက်ဝင်ဓာတ်စာအဖြစ် စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သည့် (၇)ရက် (၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် နေရာသီ နတ်တော်လအတွက် အထူးသင့်တော်သော ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေးအကျိုးပြု “နက္ခတ်ဓာတ်စာဟင်းလျာ” များ ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာနှင့်

လူနေမှုအဆင့်အတန်း

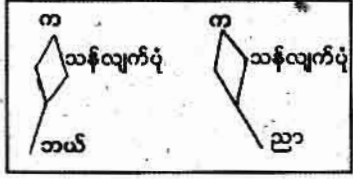
ဆရာကြီးစိုးစောကြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

ညာ

အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသား တစ်ဦးရဲ့ ဘယ်/ညာလက်ဖဝါးပြင်ကို ပုံနှိပ်ယူပြီး ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ လက္ခဏာပညာ ဝါသနာရှင် ပရိသတ်များ သေချာကြည့်ရှု လေ့လာစစ်ဆေးကြည့်ကြပါ။

ဘယ်လက်နဲ့ ညာလက်မှာ တူညီတဲ့ အမှတ်အအား သင်္ကေတအချို့ကို အရင်ဆုံးကြည့်ကြမယ်။

လက်ညှိုးလက်ချောင်းနဲ့ လက်ခလယ်လက်ချောင်းရဲ့ကြား စနေဂြိုဟ်နဲ့ ပိုနီးတဲ့နေရာ လက်ချောင်းရင်းမှာ ကံလမ်းကြောင်း ထိပ်များဟာ သန်လျက်ပုံ မင်္ဂလာအခြေအရံမျိုးနဲ့ အဆုံးသတ်ထင်ရှားနေတယ်။ “က” အက္ခရာ

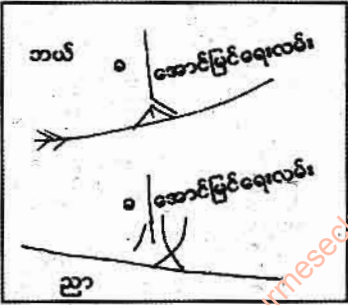
အဲဒီသင်္ကေတကြောင့် ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ ရာထူးထွက်ရိလူ၊ ရာထူးထွက် မြင့်မားသူ ဖြစ်မယ်။

ဘယ်/ညာ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့ပေါ်မှာ လက်သူကြွယ်

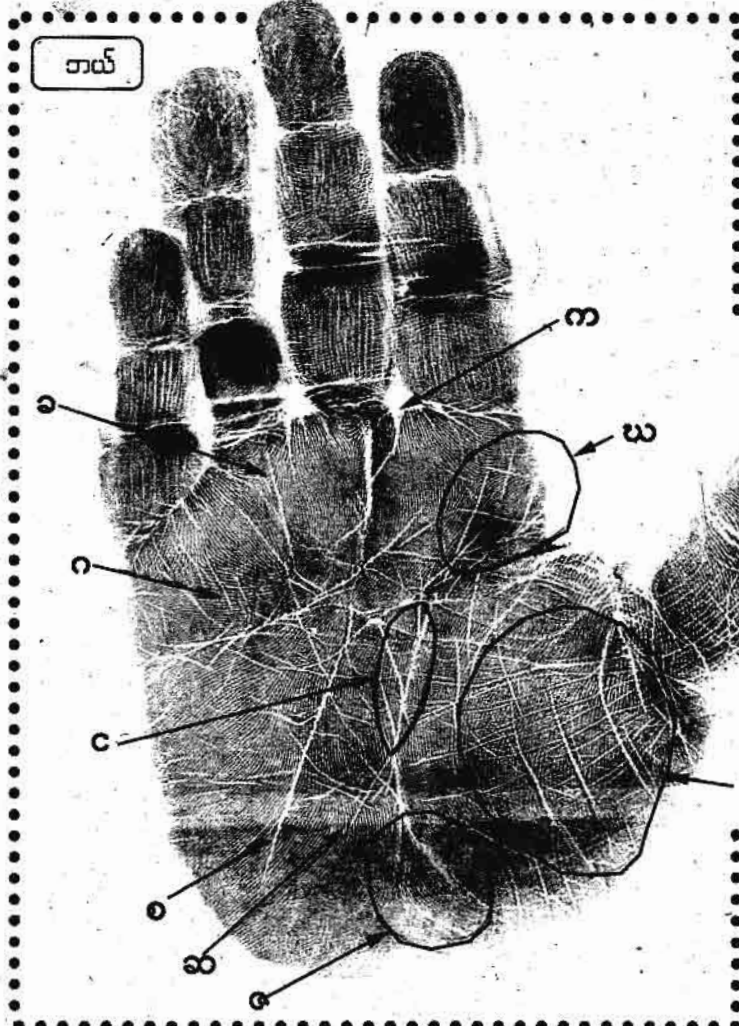

ရင်းရောက်လောက်အောင် ထင်ရှားပေါ်လွင်စွာထောင်တက်နေတဲ့အောင် မြင်ရေးလမ်းရှိတယ်။ အဲဒီ အောင်မြင်ရေးလမ်းဟာ အဖျက်သင်္ကေတတွေ ကင်းတယ်။ “ခ” အက္ခရာ။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ

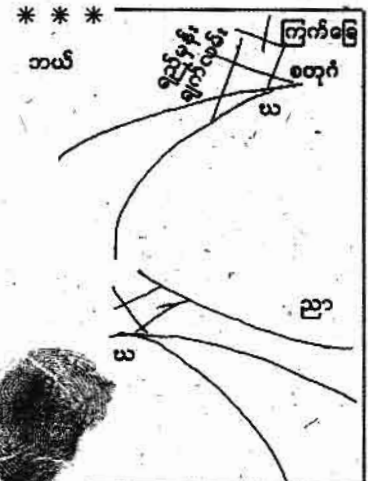

www.burmeseclassic.com

ဘယ်

အားကောင်းတယ်။ “ဃ”အက္ခရာ

ဒီမင်္ဂလာအခြေအရ သင်္ကေတတွေကြောင့် ရည်မှန်းချက်ပြိုင်ပွဲများခြင်း၊ ဉာဏ်ရည်ပြိုင်ပွဲများခြင်း၊ စီမံအုပ်ချုပ်မှုစွမ်းရည် ပြိုင်ပွဲများခြင်း အကြီးအမှူး၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆရာသမားဖြစ်ခြင်း၊ ဇနီးကောင်ချီခြင်းတွေ ဖြစ်ရမယ်။

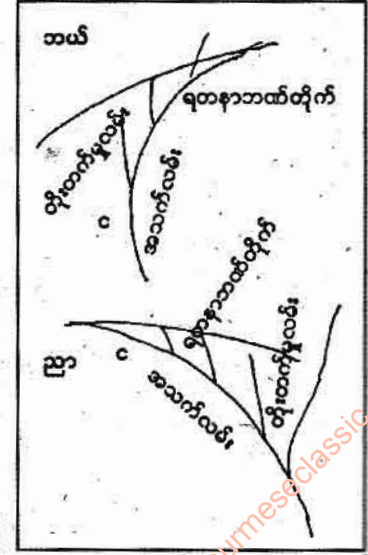
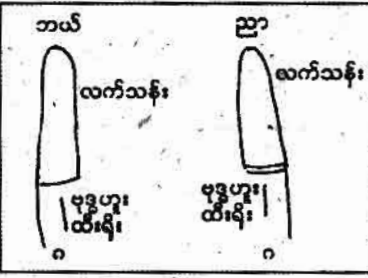
ဘယ်/ညာ အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်က ထောင်တက်နေတဲ့ တိုးတက်မှုလမ်း၊ ရတနာဘယ်သင်္ကေတမျိုးတွေ ရှိတယ်။ “င”အက္ခရာ

နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြားသူ အလုပ်အကိုင်မှာ အောင်မြင်တိုးတက်နေသူ၊ စီးပွားပစ္စည်းချမ်းသာကြွယ်ဝသူ၊ ထင်ရှားကောင်းသူဖြစ်မယ်။

ဘယ်/ညာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဗုဒ္ဓဟူးထီးရိုး ထင်ရှားစွာရှိနေတယ်။ အဖျက်လမ်းရှိတယ်။ “ဂ”အက္ခရာ

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ စီးပွားရေးဆက်ဆံမှု ကျွမ်းကျင်သူအတွက် အချက်ဉာဏ်လှိုင်သူ၊ အရောင်းအဝယ် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်မယ်။ လူပေါ်လူဗော်

လုပ်နိုင်သူလို သတ်မှတ်ရမယ်။ ဘယ်/ညာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှာ ကြက်ခြေရည်မှန်းချက်လမ်း၊ စတုဂံကွက်စတဲ့ မင်္ဂလာအခြေအရ သင်္ကေတတွေ ဆက်စပ်ရှိနေတယ်။ ထင်ရှားနက်ရှိုင်း

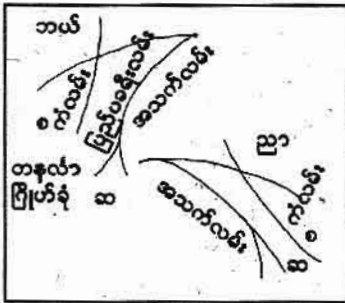

ဒီသင်္ကေတတွေကြောင့် လက္ခဏာရှင်ဟာ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး အောင်မြင် တိုးတက်မှုတွေ အကြံပေးရန် ရရှိမယ်။ လူနေမှုအဆင့်အတန်း တိုးတက်ပြင်ဆင်မှု တွေ အကြံပေးရန်ရရှိမယ်။

ဘဏ်မှာ ငွေကြေးပစ္စည်းများစွာ အဝန် ပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်နေရသူ ဖြစ်မယ်။

ဘယ်/ညာ လက်ဖောင်းပြင်မှာ ကံ လမ်းကြောင်းတွေ၊ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ပေါ်က စထွက်တယ်။

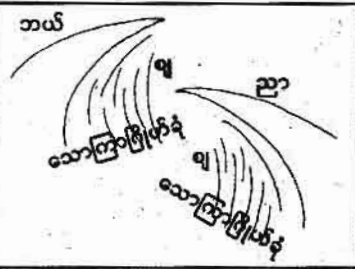
အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေ ကထွက်တဲ့ ပြည်ပခရီးလမ်းတွေလဲ ရှိတယ်။ "စ"အက္ခရာနဲ့ "ဆ" အက္ခရာ။ * * *

ဒီသင်္ကေတတွေကြောင့် ပြည်ပနိုင်ငံခြား နဲ့ စပ်တူဖက်စပ် လုပ်ကိုင်ရာထုလုပ်ငန်းတွေ ပြည်ပခရီးသွားလာမှုတွေ အကျိုးပေးမယ်။ ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားနဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေနဲ့ အကျိုးတူ မင်္ဂလာလုပ်ကိုင်ရသူ ဖြစ်မယ်။ အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေ မှာ ငါးကြင်းခြီး မင်္ဂလာအခြေအရံ သင်္ကေတ ကြီးမားကောင်းမွန်စွာ ရှိတယ်။ "စ"အက္ခရာ * * *

ဒီသင်္ကေတတွေကြောင့် ပြုကြီးပုကြီးမှာ အခြေ ချနေထိုင်ရခြင်း။ လုပ်ငန်းကြီးများကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ရခြင်း။ ကုန်းပာအသက် ရှည်ခြင်း အိုဗာတကောင်ခြင်းတွေ ဖြစ် စေနိုင်တယ်။

ဘယ်/ညာ လက်ဖောင်း သောကြာ ဂြိုဟ်ခုံဖောင်းကြွပြီး။ ဒေါင်လိုက် မျဉ်းတွေ များစွာ ရှိတယ်။ "ဈ" အက္ခရာ * * *

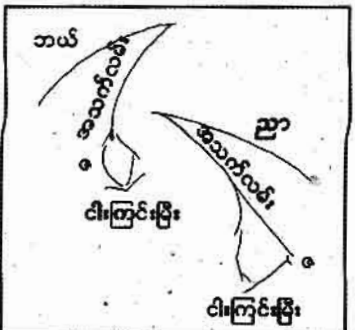

ဒီသင်္ကေတကြောင့် အိမ်မှာ သားသမီး ဆွေမျိုး အိမ်ပေါ်သားစု အခြေအခံများ စွာနဲ့ နေထိုင်ရလိမ့်မယ်။

လက္ခဏာပညာအရ သုံးသပ်ရရင် ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ လူနေမှုအဆင့် အတန်း အလွန်မြင့်မားသူ၊ လုပ်ငန်း ရှင် သူဌေး သူကြွယ်ဖြစ်မယ်လို့ တစ်ထပ်ချ ဟောပြောရပါမယ်။ မှတ်ချက်။ ယင်းလက္ခဏာရှင်အမျိုး သားမှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင် ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာ သုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၆၅)မှ အသက်

(၃၀)ခန့်ခံမည့် စပါးနမ်းထည့်သည့် အိတ် အရွယ်အစားရှိသော ပလတ်စတစ် အကြည်အိတ်များ ဖြစ်သည်။ မည်သည့် အိတ်အမျိုးအစားနှင့် ထည့်သည့်ခြင်းမဝ ဖလှယ်ခြင်း ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပေကာလက်ထား ထူးထူးထူးထူး နှိမ့် အဓိက အရေးဖြစ်ပါသည်။

ဤမျှစ်များကို လေးငါးလအကြာ တွင် ဖော်ယူ စားသုံးနိုင်ပါသည်။ မျှစ် အခေါင်းပွနှင့် အခေါင်းပိတ် နှစ်မျိုး ရှိ သည့်အနက် မျှစ်အလုံးလိုက် အချဉ် ထည့်ရာတွင် မျှစ်အခေါင်းပိတ်က ပို၍ ကြာရှည် အထားခံပါသည်။

သို့ရာတွင် စားသုံးရာ၌မူကား မျှစ် အခေါင်းပွက နူးချဉ်ညံ့ရှိသည်။ အလုပ်အကိုင် အထားအသို သပ်ရပ် ကောင်းမွန်ပါက နှစ်ပတ်လည်သည် အထိ မျှစ်ချဉ်များ လှပနေပါလိမ့် မည်။ ဤနည်းဖြင့် မျှစ်ချဉ်များကို စီးပွားဖြစ် ပြုလုပ် ရရှိနိုင်ပါသည်။

တောင်သူများ ကောက်ရိတ်၊ စပါး နယ်၊ အနှောင်ထွန်စသည်ဖြင့် အလုပ် ရှုပ်လှသည့် နတ်တော်၊ ပြာသိုလများ သို့ရောက်လျှင် မိုးဦးက ထည့်ထား သည့် မျှစ်ချဉ်အိုးများ၊ အိတ်များကို ဖွင့်ဖောက်၍ အဆင်သင့် ချက်ပြုတ်စား နိုင်သဖြင့် ဟင်းအတွက် ကသီလင်တ ဖြစ်ရတော့ပေ။

တချို့က မျှစ်ချဉ်စားလျှင် မူးတတ် သည်။ ထိုသို့ မူးတတ်သူများအနေဖြင့် အန္တရာယ် ကင်းဝေးရန် မျှစ်ချဉ်ကို တစ်ပွက်ဆူ ဖြောဟ်ပြီးမှသာ ချက် ပြုတ်စားသင့်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ငမဲမြို့နယ်မှ အိမ် ရှင်မတီ၏ မျှစ်ဟင်းလျာများနှင့် မျှစ်ချဉ်ပြုလုပ်နည်းများကို စုစည်း ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

သောင်းဟန်(ဒိုလ်ကုန်)

ငမဲမြို့နယ်မှ အိမ်ရှင်မတို့၏ မျှစ်ဟင်းလျာများနှင့်

မျှစ်ချဉ်ဖြူလှပနည်း

မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာ ဟင်းလျာများထဲတွင် တောရောမြို့ပါ လူတိုင်းနှစ်သက်စွာ စားသုံးလေ့ ရှိကြသော ဟင်းလျာတစ်မျိုးမှာ မျှစ်ချဉ်ဟင်းလျာ ဖြစ်ပါသည်။ အများအားဖြင့် မျှစ်ချဉ်ကို ဝက်သား၊ ငါးတို့နှင့် ဆီပြန်ချက်စားလေ့ ရှိကြသည်။

မီးဖိုဆောင်အတွင်း၌ မျှစ်ချဉ်ဟင်းနဲ့ သင်ဆင်းလေး လွင့်ပုံလာပါက ထမင်း ပိုဆာလာတတ်သဖြင့် ကိုယ့် သွားရည် ကိုယ်ပြန်မျိုချရသည့်အထိ ဖြစ်ကြရသည်။

မျှစ်ချဉ်ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့ကို သတိရမိပါသည်။ မြန်မာပြည်၏ နာမည်ကြီး မျှစ်ချဉ်ထွက်ရှိရာ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့သို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မသွားရောက်ဖူး။ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား မျှစ်ချဉ်ကို မစားဖူးကြသော်လည်း မျှစ်ချဉ် ကောင်းလှကြောင်းကိုကား မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးများ၊ ဝတ္ထုများတွင် ဖတ်ရှုဖူးသဖြင့် သိရှိနေကြပါသည်။

မျှစ်ချဉ်ကို နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့မှာသာ မဟုတ်ဘဲ အခြား မြို့ရွာတိုင်းတွင်လည်း ဝယ်ယူရရှိ စားသုံးနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ငမဲမြို့နယ် အတွင်းမှ တောသူတောင်သား လယ်သမားတို့မှာမူ ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ခိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာပြီး မျှစ်စို့များထွက်သည့် အချိန်ကာလတွင် ဝါးရုံတောများသို့ တပျော်တပါးစုဝေး၍ မျှစ်ချိုးထွက်လေ့ ရှိကြသည်။

၁၆၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ရရှိလာသော မျှစ်များကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ပြုတ်ပြီး စိမ်းစားငါးဖိ ကောင်းကောင်း မီးအုံး၊ သံပရာရည် ညှစ်၍ ချိုမြသော မျှစ်ပြုတ် နုနုလေးနှင့် တို့မြှုပ် စားလိုက်ရလျှင် ခံတွင်းပျက်နေသူများပင် ထမင်းနှစ်ခါ လောက် ထူးရသည်အထိ

ဆွဲအားကောင်း ထမင်းမြိန်စေပါသည်။ မျှစ်ပြုတ်ကို သံချွန်ထက်ထက်နှင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာစိတ်ပြီး ကြက်သွန်ဖြူ ဆီချက်၊ နှမ်းလော်၊ ပဲမှုန့်တို့နှင့် သုပ်စားပါက စားသောက်ဆိုင်မှ ခေါက်ဆွဲကြော်ထက်ပင် သာလွန် ကောင်းမွန်ကြောင်းကို စားဖူးသူတိုင်း သိကြပါလိမ့်မည်။ အချဉ်ကြိုက်သူများအတွက် သံပရာရည်၊ မန်ကျည်းနှစ် ထည့်စားနိုင်သေးသည်။

မျှစ်တချို့ကို မပြုတ်ဘဲ အစိမ်းအတိုင်း နေ့သန်းသန်းတွင် မျှစ်ဆတ်လုပ်နိူရန် စိထားတတ်ကြသေးသည်။ မျှစ်ဆတ်ဆိုသည်မှာ မျှစ်စိမ်းကို နေထွင် အပူပိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နေထွင် နှစ်လစိမ်းပြီးနောက် သံချွန်၊ စားတစ်ခုဖြင့် မျှစ်အလုံး ပပျက်စေဘဲ ထိုးဆွ

စိတ်ပေးရသည်။ ယင်းကို မျှစ်ဆတ်ထိုသည်ဟု ခေါ်ကြသည်။

သောငယ်နံနံ (ဗိုလ်တုန်း)

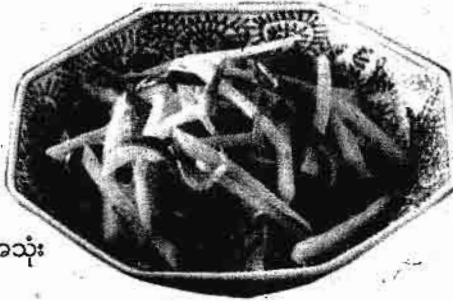
ထိုးပြီးသား မျှစ်ဆတ်ကို နေထွင်နောက် တစ်ည ထပ်စိမ်းပြီးမှ ချက်ပြုတ် စားလျှင် အရသာ ပို၍ လေးပင်ပါသည်။ တချို့ကမူ နှစ်ည နေစိမ်းပြီးသား မျှစ်ဆတ်ကို တစ်ခါတည်း ထိုးဆွပြုတ် ထောက်ပြီး ချက်စားလေ့လည်း ရှိ

ကြသည်။ မျှစ်ဆတ်ကို ဆူးပုပ်ရွက်၊ ဖရုံရွက်၊ ကင်းပုံညွန့်တို့နှင့်ရော၍ ဖြစ်စေ၊ သူ့ချည်းသက်သက်ဖြစ်စေ အရည်စပ်စပ်နှင့် ပူပူနွေးနွေး ချက်ပြုတ်စားကြသည်။ တချို့ ကြိုက်တတ်သူများက ပင်စိမ်းရွက် ထည့်တတ်ကြသည်။ မျှစ်ဆတ်ကို ချဉ်ပေါင်ရွက်နှင့် အချဉ်ချက်စားလျှင်လည်း ကောင်းပါ၏။

ထိုးပြီးသား မျှစ်ဆတ်ကို မလုံးမဖြတ်ဘဲ မျှစ်အလုံးအတိုင်း ဟင်းမွှေးမဆလား၊ အရောင်တင်တို့နှင့် ဆီပြန်ချက် စားလျှင် အရသာ ပိုထူးခြားသည်။ ဤဟင်းချက်နည်းလေးကို ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

ပထမဦးစွာ ထိုပြီးသား မျှစ်ဆတ်ကို အလုံးလိုက် ရေစင်စွာဆေးပါ။ ထို့

နောက် လေ့တစ်ခုထဲတွင်
မျှင်ငါးပိ မန်ကျည်းစေ့ခန့်၊
ဆား၊ ဟင်းခတ်မှုန့်တို့ကို
မျှစ်အတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်စေရန်
ဆုပ်နယ်ပေးရပါသည်။
ငါးပိအစား ငံပြာရည်ကိုလည်း အသုံး
ပြုနိုင်ပါသည်။

ထို့နောက် အရောင်တင် မဆလာတို့
ဖြူးပေးထားပါ။ ဒယ်ပိုင်းထဲတွင် ကြက်
သွန်ဖြူ၊ ကြက်သွန်နီတို့နှင့် ဆီသတ်ပြီး
အဆင်သင့် ပြုလုပ်ထားသည့် မျှစ်
ဆတ်တို့ကိုထည့်ကာ လုံးပေးရပါ
သည်။

လုံးရေ မခန်းတခန်းတွင် ရေခွေး
ဆူဆူကို မျှစ်လုံးများ မြုပ်ရုံထည့်ကာ
မီးရှိုက်ရုံဖြင့် နှပ်ထားပြီး အနေတော်
လျှင် ခွင်မှချ၍ သုံးဆောင်နိုင်ပါပြီ။
အရသာမှာ တစ်မူထူးခြားလှ၏။

မျှစ်အစိမ်း သက်သက်ကို အစိတ်
စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်စေရန် ဓားနှင့်ပေါက်
ပြီး ပီလောရွက်၊ ရုံးပတီသီး၊ ဖရုံရွက်တို့
နှင့်လည်း ဟင်းချို ချက်သောက်နိုင်ပါ
သေးသည်။ ပြောင်းဖူးစိမ်းကို ပါးပါးလှီး
ထည့်ပေးလျှင် ပိုမို ကောင်းမွန်၏။

ဤသို့အားဖြင့် ငမဲမြို့နယ်မှ အိမ်ရှင်
မတို့သည် တိုင်းရင်းအစားအစာ မျှစ်ကို
အမျိုးမျိုး ချက်ပြုတ်၍ ဖြစ်စေ၊ ကြော်၍
သုပ်၍ ဖြစ်စေ စုံလင်စွာ စားသုံးကြ
သည့်အပြင် ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရှားပါး
သည့်အချိန်တွင် အဆင်သင့် အသုံးပြု
နိုင်ဖို့ သို့မဟုတ်ပါကလည်း ရောင်းချ
ရန်အတွက်ဟု ရည်ရွယ်ကာ မျှစ်ကို
အခြောက်လှန်း၍တစ်မျိုး၊ အချဉ်ထည့်
၍တစ်ဖုံ သိမ်းဆည်း သိုလှောင်ထား
လေ့လည်း ရှိကြပါသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်ပါသဖြင့်
မျှစ်ချဉ်ကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ် စားသုံးနိုင်

ရန်နှင့် စီးပွားဖြစ် ပြုလုပ်ရောင်းချနိုင်ရန်
ငမဲမြို့နယ်မှ အိမ်ရှင်မတို့၏ **မျှစ်ချဉ်
ပြုလုပ်နည်း**ကို ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝစေ
ရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မျှစ်ချဉ်ပြုလုပ်ရာတွင် ယခင်က
အကြေထည့်နည်း တစ်ခုသာ ရှိခဲ့သော်
လည်း ယခုအခါတွင်မူ နည်းသစ်ဖြစ်
သည့် အလုံးထည့်နည်းကို ပို၍ အသုံး
ပြုလာကြပါသည်။

မျှစ်ချဉ် အကြေထည့်လိုလျှင်မူ...

ပထမဦးစွာ မိမိအလိုရှိသလောက်
မျှစ်စိမ်းများကို ဓားထက်ထက်နှင့်
အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပေါက်ပါ။ ထို့
နောက် ပေါက်ပြီးသား မျှစ်ဖတ်များကို
လင်ပန်း၊ ဇလုံကြီးကြီး တစ်ခုထဲတွင်
ဆားထည့်၍ သမသွားစေရန် သေချာ
စွာ ဖျစ်ညှစ် ဆုပ်နယ်ပေးရပါသည်။

အရောင်လှစေရန်အတွက်မူ နန္ဒင်း
မှုန့် အနည်းငယ် ထည့်ပေးနိုင်သည်။
သမအောင် ဆုပ်နယ်ပြီးလျှင် မျှစ်ဖတ်
များကို နီးတောင်းတွင်ထည့်၍ အရည်
စစ်သွားစေရန် ပျဉ်တုံးများ၊ ကျောက်ခဲ
များနှင့် ဖိထားပေးရပါသည်။ မျှစ်
အရည်မစင်ပါက မျှစ်ချဉ်များ ပျော့ခွဲပြီး
အဆင်းမလှ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

မျှစ်အရည်များ အကုန်အစင်
စစ်သွားပြီးဆိုလျှင် အဝကျဉ်းစော
စဉ်တိုးအတွင်း ထည့်သွင်း၍ သေချာစွာ
ဖိသိပ်ပေးပါ။ ပြီးလျှင် သံပန်းကန်
ပြားငယ်ဖုံးပြီး လေးလံသော ပစ္စည်း

**တစ်ခုခုဖြင့် ဖိထားပေးလိုက်ပါ။
အရေးကြီးသည်မှာ လေလုံဖို့
ဖြစ်၏။**

လေမလုံလျှင် မျှစ်ချဉ်များ ညှိမည်း
လာပြီး ပုပ်ရိသွားတတ်ပါသည်။ မိမိ
မျှစ်ချဉ်အိုးအား လေမလုံဟု သံသယ
ရှိလျှင် အိုးအဝတွင် သန့်ပြန်သည့်
ပလတ်စတစ်အိတ်စွပ်ပြီး ကြိုး
တစ်ချောင်းဖြင့် ထင်းကျပ်စွာ စည်း
နှောင်ထားလိုက်ပါ။

မျှစ်ချဉ်ထည့်ပြီး၍ လေးလခန့်ရှိလျှင်
စားသုံးနိုင်ပြီဖြစ်သည်။ ဤနည်းမှာ မျှစ်
ချဉ်အကြေထည့်နည်း ဖြစ်၏။

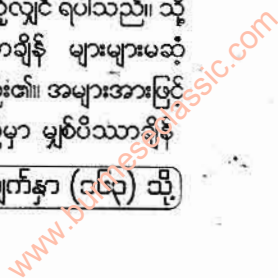
**မျှစ်ကို အလုံးအတိုင်း အချဉ်ထည့်
လိုလျှင်မူ...**

ပထမဦးစွာ မျှစ်စိမ်းများကို တစ်ပွက်
ဆူပြုတ်ရပါသည်။ နူးအိသွားသည်
အထိ မပြုတ်ရ။ ထို့နောက် မျှစ်ပြုတ်
များကို အိုးထဲမှ ဆယ်ယူပြီး အအေးခံ
ထားလိုက်ပါ။

လုံးဝ အေးစက်သွားပြီဆိုပါက
လင်ပန်းတစ်ချပ်ထဲတွင် ဆားခဲ၍ မျှစ်
လုံးအတွင်းသို့ ဆားများ ဝင်ရောက်
သွားစေရန် မျှစ်တစ်ချောင်းချင်း အသေ
အချာ ဖိလှိမ့်ပေးပါ။

ပြီးလျှင် ရေလုံသော ပလတ်စတစ်
အိတ် နှစ်ထပ်ထဲတွင် ဝီစီရီထည့်၍
လေလုံစေရန် အသေအချာ ထုပ်ပိုး
ထားရပါသည်။

မျှစ်ချဉ်အိတ်အတွင်း ရေထည့်စရာ
မလိုပါ။ မျှစ်ချဉ်အိတ်များကို နေရောင်
မရောက်သော နေရာတွင် ထားရှိရပါ
သည်။ မျှစ်ချဉ်ထည့်ရာတွင် ကြွပ်ကြွပ်
အိတ်များနှင့်ထည့်လျှင် ရပါသည်။ သို့
သော် မျှစ်ပိဿာချိန် များများမဆံ့
သဖြင့် အသုံးနည်း၏။ အများအားဖြင့်
အသုံးပြုကြသည်မှာ မျှစ်ပိဿာချိန်

ခရီးသွားသူ ရောက်၊ မရောက်

နှင့် ပစ္စည်းပျောက် ၈၂ မရ ထွက်နည်း

လောကလူရွာတွင် အကြောင်း
အကျိုးနှင့် အကောင်းအဆိုး အမှုပေါင်း
စုံလင်စွာ တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ရလေ့ရှိ၏။

ထိုသို့ စုံလင်သော အတွေ့အကြုံ
တို့နှင့် ဖြတ်သန်းခရီးနှင့်နေရသည်ကို
ပင် “ဘဝ” ဟု ခေါ်သည်။

လူ့လောက၌ လူရယ်လို့ဖြစ်လာ
လျှင် ဆူကြူနီဗ်မြင့် အကွေ့အကောက်
အဖြောင့်အတန်း ဘဝခရီးလမ်းကို
ဖြတ်သန်း လျှောက်လှမ်းရမည်မှာ
မလွဲပင်ဖြစ်၏။

ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်
ရေး၊ လူမှုရေး ရှုပ်ထွေးပေလီလှသော
အရေးပေါင်းများစွာကိုလည်း ရင်ဆိုင်
ဖြေရှင်း ဖြတ်သန်းရမည်မှာကန်ပင်...
ထိုအရေးတွေထဲမှ ပညာရေး

ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊
စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးကြောင့်သော်
လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ မိသားစုဝင်
ထဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက် ခရီးသွား
ရာတွင် ရက်အတန်ကြာလာသည်နှင့်
“ဘယ်နေ့ပြန်လာမည်လဲ ဘယ်ရက်
ပြန်ရောက်မည်လဲ” ဟု အိမ်ရှိကျန်ရစ်
သူမိသားစုမှာ အပူတစ်ခု ဝင်သကဲ့သို့
နေ့စဉ်မျှော်ရသည်ကိုလည်း မိသားစု
ရှိသူတိုင်း အနည်းနှင့်အများတော့
ကြုံဖူးကြပေလိမ့်မည်။

ခန့်မှန်းသည့်ရက်ထက် ကြာလာ
လျှင် မိသားစုတို့၏ရင်ထဲ၌ စိုးရိမ်စိတ်
တို့ ဝင်လာလေ့ရှိကြ၏။ ပြန်ရောက်
မည့် ပြန်လာမည့်ရက်ကို သိလိုကြ၏။

ထို့အတူ မိမိတို့အိမ်မှ ထွက်သွား
သောပစ္စည်း ပျောက်သွားသော ဥစ္စာ
ကိုလည်း ပြန်၍ ရ.မရ သိလိုကြ၏။

ခရီးသွားသူ ပြန်လာမည့်ရက် ပြန်
လာ၊ မလာ၊ ပျောက်သွားသောပစ္စည်း
ပြန်ပြီး ရ.မရကို တွက်ကြည့်ပြီး
သိရှိနိုင်သော် ဗေဒင်တွက်နည်း ရှိပါ
သည်။ မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာနှင့်
တွက်ကြည့်လျှင် အဖြေမှန်ကို အမြန်

ဆုံး သိရှိနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရေးသားတင်ပြမည်ဖြစ်
သော “ခရီးသွားသူရောက်၊ မရောက်
နှင့် ပစ္စည်းပျောက် ပြန်ရ.မရ
ထွက်နည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ တွက်
နည်းမှာ လွယ်ပါသည်။

မေးလာသည့်လူ၏ လဆန်း(၁)ရက်မှစပြီး
မေးသည့်ရက်အထိ ရက်ပေါင်းကို ရေတွက်
ပြီးတည်း၊ ၃၀(၃၀)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းကိုယူ၍
ဟောရမည်ဖြစ်၏။

အဟောမှာ...

ကေ-ပွ-သုည (၁-၅-၀)ကြွင်း
လျှင်...

ခရီးသွားသူ ချက်ချင်းရောက်လာ
မည်။ ဥစ္စာပစ္စည်းပျောက်၍မေးခဲ့သော်
မနက်ဖြန်မှချ ပြန်၍ ရမည်ဟု ဟောပါ။

ခွေ-ကြိ (၂-၃)ကြွင်းခွဲလျှင်...

ခရီးသွားသူ မရောက်သေး နှစ်ရက်
လောက်ကြာမှ သတင်းစကားကို ကြား
ရမည်။

ကျွဲ၊ နွား၊ ငွေကြေးဥစ္စာနှင့် ပစ္စည်း
ပျောက်ကို မေးခဲ့သော်...

အနောက်တောင်အရပ်ကစားကျက်
မှာရှာလျှင် မချတွေ့လိမ့်မည်။

တစ်ဖန် စာကြွင်းသည် စတု-
ဆဋ္ဌ-အဋ္ဌ (၄-၆-၈)ဖြစ်ခဲ့လျှင်...

ခရီးသွားသူမှာ ငယ်သူငယ်ချင်းများ
နှင့်တွေ့၍သော်လည်းကောင်း၊ အခက်
အခဲအကြပ်အတည်း တစ်ခုခုနှင့်တွေ့
၍သော်လည်းကောင်း ပြန်ရန် နှောင့်
နှေးနေခြင်း ဖြစ်၏။

ဥစ္စာပစ္စည်းကို ပြန်၍ရမည်လား
ဟု မေးလာလျှင်...

ကုသိုလ်ကံ မကောင်းသောကြောင့်...

ပြန်၍ရရန် အလွန်ခက်ခဲပါသည်ဟု
ဟောနိုင်ပါသည်။

ဥပမာတွက်ပြပါမည်။

လာ၍မေးသူသည် လပြည့်ကျော်
(၅)ရက်၌ ဆိုပါစို့...။

လပြည့်	-	၁၅
ကျော်	-	+ ၅
စားကိန်း	၉	÷ ၂၀ = ၂-မလို
		၁၈

၂ အကြွင်းယူပါ

အထက်ပါမေးသူသည် (၂)ရ

ကြွင်းသောကြောင့် ခရီးသွားသူ

အတွက်ဆိုလျှင် ပြန်မရောက်သေးပါ။

(၂)ရက်ခန့်ကြာမှ သတင်းစကား

ကြားရပါမည်။

ပစ္စည်းပျောက်သူ ဆိုလျှင်

အနောက်ထောင်အရပ်၊ စားကျက် မြေ

မြက်တို့ပေါက်ရာမြေသို့ ရှာလျှင်

မချတွေ့ရမည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့်

ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ

ကောင်းခန့် (သစ္စတိမြေ)
ဝက်လက်

မြေပွေးနှင့်ရခိုင် မြေကိုက်ကုထုံး

“မြေပွေးနှင့် ရခိုင် တွေ့ရှိလျှင် ရခိုင်ကို အရင်ဆုံးသတ်။ မြေပွေးကို နောက်မှသတ်ရမည်” ဟူသော စကားကို စာဖတ်သူများ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မည်။ စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။

ရှေးဆရာကြီးများမှ မြေကိုက်ခံရလျှင် အမြန်ဆုံး အသက်ကို ကယ်ယူနိုင်ရန်အတွက် မသေမပျောက်ရအောင် နားစွဲသွားအောင် မှတ်ယူလွယ်အောင် ထားခဲ့သော မြေကိုက်ကုထုံး ဖြစ်ပါသည်။

မြေပွေးနှင့်ရခိုင် ရခိုင်ကို အရင်သတ်ဆိုသော စကားမှာ မြေကိုက်ခံရသော လူနာကို ကယ်တင်ရာသို့ရန် ရခိုင်ငှက်ပျောပင်ကို ခုတ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြေကိုက်ကုထုံး

မြေပွေး၊ မြေဟောက်၊ ငန်းမြေ မည်သည့်မြေကိုက်သည်ဖြစ်စေ အကိုက်ခံရသော် ရခိုင်ငှက်ပျောပင် တစ်ပင်လုံး တို့အထဲမှ အရွက်ထွက်ရန် ရွက်နုအလိပ်ကလေး ရှိပါသည်။

ထိုရွက်နုအရွက်လိပ်ကို ဖယ်ထားပြီး အရည်ညှစ်ယူပါ။ ပထမဦးဆုံး မြေကိုက်ခံရသူကို ညှစ်ယူထားသော ရခိုင်ငှက်ပျောရည်ကို အဝတိုက်ပါ။ သို့မှသာလျှင် ဝမ်းဗိုက်အတွင်းသို့ အဆိပ်များ မရောက်နိုင်ပါ။

ဝမ်းဗိုက်အတွင်း အဆိပ်ရောက်ခဲ့လျှင် ကုသမှု ခက်ခဲပါသည်။ သေသည်က များပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရခိုင်ငှက်ပျောပင်မှ ညှစ်၍ရသော အရည်တို့ကို တိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ရခိုင်ငှက်ပျောညှစ်ရည်နှင့် အုန်းစိမ်းရည်ကို ဆတူရောစပ်ပြီး တိုက်ပေးရပါသည်။ ရေငတ်၍ ရေတောင်းခဲ့သော် ဤသို့ပင် ပေးရပါ

ရှေးမြန်မာ
ထိုင်ရှင်ဆေးပညာ ကုထုံးများ

မှတ်တမ်းတင်စေချင်

မည်။ ရေမငတ် ရေမတောင်းသော်လည်း မကြာခဏသောက်နိုင်သမျှ တိုက်ပေးရပါမည်။ သတိပြုရန်။။ ရေရိုးရိုးကို မပေးပါနှင့်။ မသောက်ပါစေနှင့်။ ရေသောက်ခဲ့သော် ချက်ချင်းပြန်ထွက်ပြီး သေဆုံးတတ်ပါသည်။

ရခိုင်ငှက်ပျောပင် ညှစ်ရည်နှင့် အုန်းစိမ်းရည်ဆတူရောစပ်ထားသော အရည်ကို မကြာမကြာ တိုက်ပေးပါ။ အရည်ညှစ်ယူပြီး ငှက်ပျောဖတ်များကို မြေကိုက်အင်္ကျီပေါ်သို့ အုံထားပြီး ငှက်ပျောပင်အတွင်းမှ ဖယ်ထားသော ရွက်နုအလိပ်ကို ဖြေပြီး အပေါ်မှ ပတ်ထားပြီး ပတ်တီးစည်းထားပါ။ ။

ထိုအချိန် အခြားဆေးများ တိုက်လိုပါကလည်း တိုက်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ရေရိုးရိုးကို မတိုက်မိစေရန် သတိပြုပါ။ အခြား ဆေးမတိုက်လိုကလည်း ဤနည်းအတိုင်း ကုသ၍ ရပါသည်။ အုန်းသီးစိမ်းနှင့် ထန်းလျက်တို့ ကျွေးနိုင်သည်။

ထိုသို့ ကုသပြီး ဆယ်ရက်ကျော်လျှင် တွင်စုပ်ရပါမည်။ တွင်စုပ်သည်ဆိုသည်မှာ အခေါင်းပေါက်ရှိသော ဝါးတစ်ဖက်မှ အဆစ်ပိတ် ရှိရပါမည်။ ယင်းဝါးကို သုံးလက်မကျော်ခန့် ဖြတ်ပါ။ လေးခု၊ ငါးခု ဖြတ်ပါ။ ထိုဝါးကို ဝါးနိုင်သမျှပါးအောင်

ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးလျှင် ရေနွေးပွက်ပွက်ဆူအောင်ပြုတ်ပါ။ မြေကိုက်အင်္ကျီပေါ် အထက်နှင့် အောက်ကို သွေးထွက်အောင် စပါးလုံးတစ်ထောက်ခန့် အရည်ခွဲပါ။ (အချို့ ပုလင်းကွဲဖြင့်လည်း ခွဲကြသည်။) ဤကဲ့သို့ ခွဲပြီးပြုတ်ထားသော ဝါးလုံးအပေါက်ဘက်မှ ဖိကပ်လိုက်ပါ။ (ခံနိုင်ရည်ရှိသော အပူချိန်ရောက်မှ ကပ်ပါ။) ထိုအခါ ဝါးအပေါက်မှ ဆွဲစုပ်ထားပါတော့သည်။

တွင်ဝါး အေးသွားလျှင် ပြုတ်ကျသွားပါသည်။ အသစ်လဲပြီး ကပ်နိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မြေကိုက်အင်္ကျီပေါ် အနီးတစ်ဝိုက်နှင့် နားထင် တစ်ဖက် တစ်ချက်တို့ကိုပါ တွင်စုပ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ မစုပ်ခဲ့သော် ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် မြေဆိပ်များ ရှိနေ၍ မျက်စိမူန်ခြင်း၊ မျက်ခိုးကိုက်ခြင်း၊ သွားနာသွားနဲ့ခြင်း၊ ဇက်ကြောနောက်ကြောများ တက်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အချို့ ခွေးကိုက်သည်ကိုလည်း ဤကဲ့သို့ တွင်စုပ်ကြပါသည်။ မှတ်ချက် ။ ။ ငှက်ပျော အမျိုးမျိုးမှာ များပြားလှပါသည်။ ရခိုင်ငှက်ပျောမှလွဲ၍ မည်သည့်ငှက်ပျောမှ မသုံးရပါ။

ထို့ကြောင့် မြေပွေးနှင့် ရခိုင် ရခိုင်ကို အရင်သတ်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြေပွေးမှမဟုတ် အဆိပ်ရှိသော မြေအားလုံးကို သုံးနိုင်သည်။ ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းဆေး)

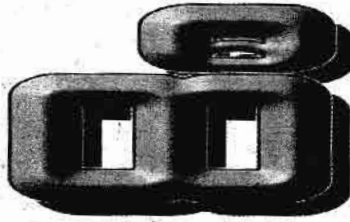
ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဖွင့်ပွဲ၌ ဆုငွေများနှင့် နီးစပ် ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၂၊ ၁၅၊ ၃၀ ဂဏန်းခြေများကို ၈၊ ၅၊ ၃၊ ၁ ဘ အက္ခရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်အလိုရှိပါက ၂၊ ၁၅၊ ၃၀ ဂဏန်းများအနက် နှစ်လုံး ထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

ဆိုင်ရာ မွေးလရာသီများအရ အခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက ဇယား၌ ကြည့်ပါ။

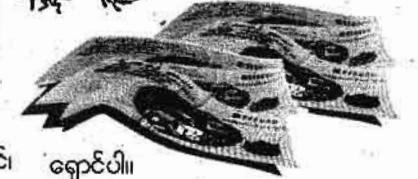
* * *

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

တို့သည် (၄)ဂဏန်း၊ အစိမ်းရောင်၊ မြောက်အရပ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ရောနှောသည့်အရသာ၊ မြကျောက်တိုက်ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေ၍ စပ်တူထိုး

ရှောင်ပါ။ ဆိုင်တည်ရာအရပ်ကို ရွေးချယ်လိုပါက...

လမ်းထောင့် လမ်းချိုးအကွေ့တွင်ရှိသော ဆိုင်၊ မြေညီထပ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသောဆိုင်၊ အစိမ်းရောင် အားကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်ထားသောဆိုင်၊ ရေကန်၊ အင်း၊ ချောင်း၊ မြစ်ကမ်းပါးတွင် ဖွင့်လှစ်သောဆိုင်၊ အပန်းဖြေစခန်း၊ ပန်းခြံစသည်အနီး ဖွင့်လှစ်သော ဆိုင်များက ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

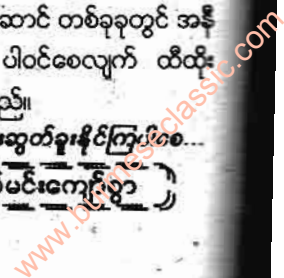
ဤလတွင် ထိကံထူးနိုင်ကြသူတို့မှာ...

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ပန်းရောင်ကို နင်းကြမ်း၊ အနီရောင်ကို ဆောင်ပန်းပြုပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ ဖိနပ်၊ ခြေအိတ်၊ ထဘီ၊ ပုဆိုး၊ ဘောင်းဘီ၊ စကတ် စသည်တို့၌ ပန်းရောင်ပါဝင်စေ၍ ခေါင်းစည်ကြိုး၊ ဆံပင်၊ ကလစ်၊ ဦးထုပ်၊ ထီး စသည့် ခေါင်းထက် အသုံးအဆောင် တစ်ခုခုတွင် အနီရောင်ကို ပါဝင်စေလျက် ထိထိုးသင့်ပေသည်။

ထိဆုကြီးများဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ... ထက်မင်းကျော်ရွှေ

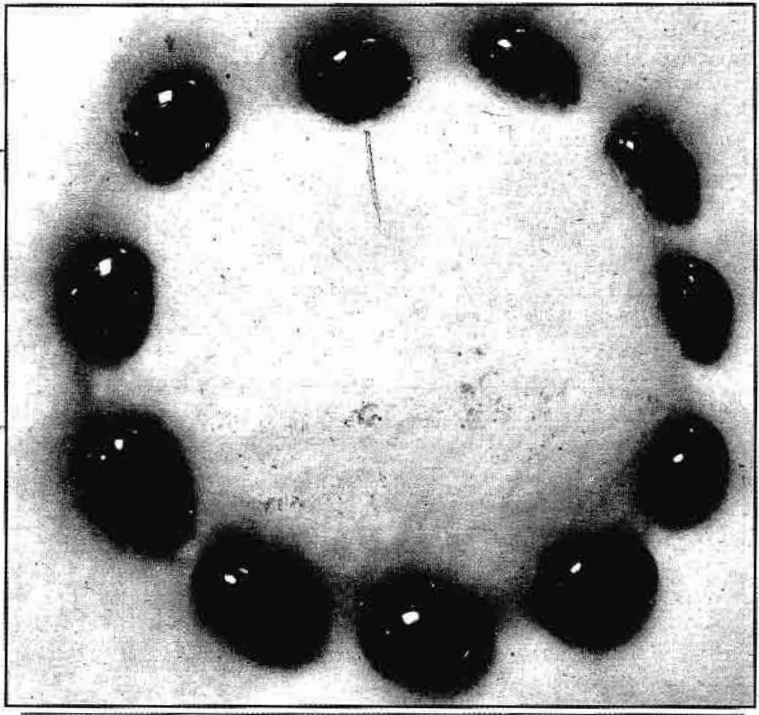
ဇွေလရာသီ	ပုံစံ	အရောင်	အရပ်	ကံပွင့်နေ့	အခြေ	ကျောက်မျက်	စပ်တူထိုးရန်	ရွှေအရောင်
မိသားစုသီ ၂၀၂၅	၄	စိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	မြ	တနင်္လာသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
ပြီသားစုသီ ၂၀၂၆	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
မေထွန်းရာသီ ၂၀၂၇	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	ယဉ္ဇာ	ဆောကြာသားသမီး	တနင်္ဂနွေသားသမီး
ကရုဏာရာသီ ၂၀၂၈	၉	ဖြူ	အရှေ့မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကျောက်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
သိပ်ရာသီ ၂၀၂၉	၇	နက်	အနောက်	ဆောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ဆောကြာသားသမီး
ကန်ရာသီ ၂၀၃၀	၀	နက်	အနောက်	ဆောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ဆောကြာသားသမီး
တနင်္ဂနွေရာသီ ၂၀၃၁	၅	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိတ်	ဥသားရား	တနင်္ဂနွေသားသမီး	တနင်္လာသားသမီး
ဗြဟ္မာရာသီ ၂၀၃၂	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	ယဉ္ဇာ	ဆောကြာသားသမီး	တနင်္ဂနွေသားသမီး
နေရာသီ ၂၀၃၃	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
မကာရာသီ ၂၀၃၄	၈	မြောက်ဘက်	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်	ဂေါ်တ	စနေသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
ကံရာသီ ၂၀၃၅	၂	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
မိန်ရာသီ ၂၀၃၆	၁	နီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေးသားသမီး	အင်္ဂါသားသမီး

(ဥပမာ။ ။ မိသားစုသီဖွား(မတ်လ(၂၁)ရက်မှဧပြီလ(၂၀)အတွင်းဇွေသူ) လိုလျှင် တနင်္လာသားသမီးများနှင့် ကံစပ်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများကို

သရဖူဒီအောင်မြင်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အဆောင်ကျောက်မျက် လက်ဝတ်ရတနာ

လက်ဝတ်(ဟန်ဆွဲ) ကျောက်စိမ်း
လက်ဝတ်ပြုလုပ်ရန် စီထားသော ပတ္တမြားကျောက်(၁၀)လုံး

အမျိုးသမီးများ အလှအပအတွက် လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် လည်းကောင်း၊ ယတြာအဆောင် အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဝတ်ဆင်ရန် ကျောက်စိမ်း လက်ကောက်ဖြစ်စေ၊ ကျောက်စိမ်း ဟန်းချိန်းဖြစ်စေ လက်ဝတ် ရတနာ စီရင်ပြုလုပ်ရာတွင် နည်းလမ်း ကောင်းတစ်မျိုးကိုညွှန်ပြပေးချင်ပါသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာများတွင် အပူ ကျောက်၊ အနွေးကျောက်၊ အအေး ကျောက် ဟူ၍ ယေဘုယျအားဖြင့် (၃)မျိုးခွဲခြားထားရာ ယခု ကျွန်ုပ် ဖော်ပြပေးမည့် နမူနာကျောက် (၃)မျိုး မှာ ပတ္တမြား၊ ခရမ်းစွဲနှင့် နီလာတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပတ္တမြားမှာ အနီရောင်၊ ခရမ်းစွဲမှာ ခရမ်းရောင် သီးသန့်ဖြစ်သော်လည်း နီလာမှာ အရောင်များစွာ ရှိသည့် အနက် အပြာရောင်ကိုသာ ယခု ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ပတ္တမြားမှာ အပူကျောက်၊ ခရမ်းစွဲမှာ အနွေးကျောက်၊ နီလာမှာ အအေး ကျောက်ဖြစ်ပါသည်။

အအေးလက္ခဏာ၊ အအေးဇာတာ၊ အအေးဗီဇ ရှိသူများက အပူကျောက် ကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

ထို့ပြင် မည်သူမဆို အေးသော ရာသီဥတု၊ အေးသော အရပ်ဒေသများ တွင် အပူကျောက်ကို ဝတ်ဆင်သင့် သည်။ အပူနှင့် အအေး ညီညွတ်မှုတ သော လက္ခဏာရှင်၊ ဇာတာရှင် သမ မျှတ ပင်ကိုဗီဇရှိသူတို့က အနွေး ကျောက်ကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

ထို့ပြင် မည်သူမဆို သမမျှတသော

ရာသီဥတု၊ သမမျှတသော အရပ်ဒေသ တို့မှာ အနွေးကျောက်ကို ဝတ်ဆင်သင့် သည်။

အအေးလက္ခဏာရှင်၊ အအေး ဇာတာရှင်၊ အအေးပင်ကိုဗီဇ အကျင့် စရိုက်ရှိသူများက အပူကျောက်ကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

အပူကျောက်ဖြစ်သော ပတ္တမြားကို လက်ဝတ်ရတနာအဖြစ် စီစဉ်ရာတွင် “ဆယ့်တစ်မီးငြိမ်း” ပညတ်အဖြစ်

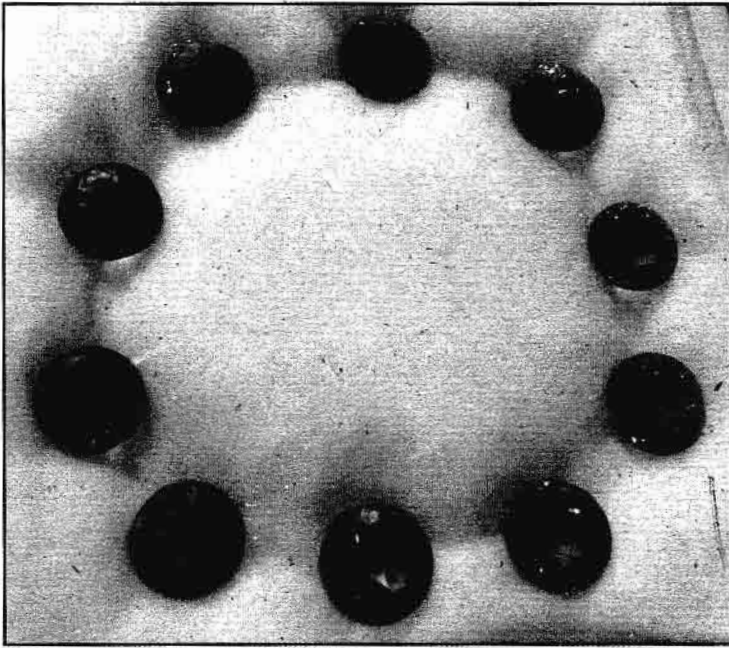
ကျောက်မျက်(၁၀)လုံးကို စီရပါသည်။

အနွေးကျောက်ဖြစ်သော ခရမ်းစွဲ ကျောက်ကို လက်ဝတ်ရတနာအဖြစ် စီစဉ်ရာတွင် “ဆယ်ပြည့်” ပညတ် အဖြစ် ကျောက်မျက်(၁၀)လုံးကို စီရ ပါသည်။

အအေးကျောက်ဖြစ်သော နီလာပြာ ကျောက်မျက်ကို လက်ဝတ်ရတနာ အဖြစ်စီစဉ်ရာတွင် “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး” ပညတ်အဖြစ်

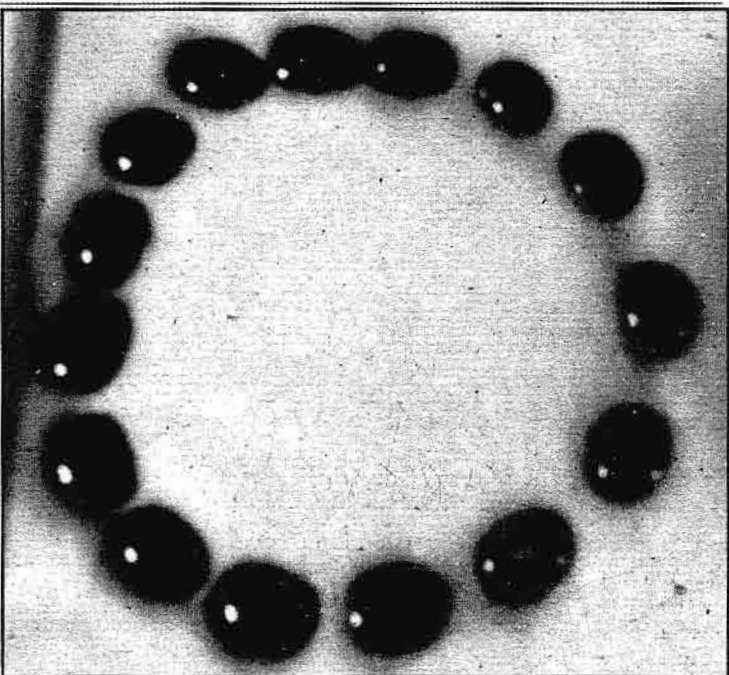
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၉

www.burmeseclassic.com

◆ လက်ဝတ်(ဟန်ချိန်)၊ ကျောက်စိ လက်ကောက်ပြုလုပ်ရန် စီထားသော
ဆန်းခွဲကျောက်(၁၁)လုံး

◆ လက်ဝတ်(ဟန်ချိန်)၊ ကျောက်စိ လက်ကောက်ပြုလုပ်ရန် စီထားသော
နီလာကျောက်(၁၅)လုံး

ကျောက်မျက်(၁၅)လုံးကို စီလုပ်ရပါ
သည်။

အထက်ပါ ကျောက်စိလက်ကောက်
ဟန်ချိန်တို့ကို ပြုလုပ်ပြီးနောက်

၁၇၈ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း

သိဒ္ဓိတင်ရာတွင် ပတ္တမြားလက်ဝတ်
ရတနာကို တနင်္ဂနွေနေ့မှစတင်၍ (၁၁)
ရက်၊ ခရမ်းခွဲလက်ဝတ်ရတနာကို အင်္ဂါ
နေ့မှစတင်၍ (၁၀)ရက်၊ နီလာလက်
ဝတ်ရတနာကို သောကြာနေ့မှစတင်၍
(၁၅)ရက် နေ့စဉ် မနက်(၁)ကြိမ်၊ ည
(၁)ကြိမ် ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးရသည်။

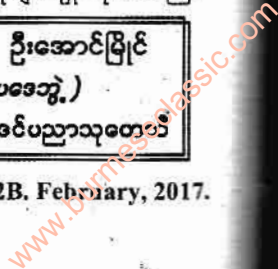
ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာတွင်
ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာအတွက်
ဆိုလျှင် နံနက်(၆)ခေါက်၊ ည(၅)
ခေါက် ခရမ်းခွဲလက်ဝတ်ရတနာ
အတွက်ဆိုလျှင် နံနက်(၅)ခေါက်၊
ည(၅)ခေါက်၊ နီလာလက်ဝတ်ရတနာ
အတွက်ဆိုလျှင် နံနက်(၈)ခေါက်၊
ည(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထို လက်ဝတ်ရတနာများကို
ဝတ်ဆင်သော အမျိုးသမီးတို့ကလည်း
နေ့စဉ် နံနက်ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ ရတန
သုတ်ပရိတ်တော်ကို တစ်ကြိမ်လျှင်
(၃)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးခြင်းဖြင့်
သိဒ္ဓိစွမ်းအင် ပြန်ဖြည့်ပေးခြင်းပြုရပါ
မည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ဝတ်ရတနာ
ပြုလုပ်စီရင်ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာ
ရေး အထူးကောင်းမွန်ခြင်း၊ အမျိုးသမီး
တို့မှာ သွေးသားမှန်ကန်ခြင်း၊ အသား
အရေ စိပ်ပြည်လှပခြင်း၊ ချစ်ခင်သူ
ပေါများခြင်း၊ ပညာဉာဏ်ပွင့်လင်းခြင်း

အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေးများ
ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်ခြင်း၊ အချစ်
ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး သာယာခိုင်မြဲစေ
ခြင်း စသည်ဖြင့် ကိုယ်ကျန်းမာ၊ စိတ်
ချမ်းသာအကျိုးထူးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

တစ်နေ့ စာအုပ်စင်မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများကို ပြန်လည် ဖတ်ရှုမိရာမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁၈၀)၊ ဇူလိုင်လ၊ (၁၅)နှစ် မြောက် အထူးထုတ် တွင် ဆရာခွန်ပိဇ္ဇာ နွယ် (ရန်ကင်းရပ် ဟိုပုံး မြို့၊ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်း)မှ "သိသော

မကွေး-မကွေး အပေး၏ အဖြေ

သူများ ဖြေပေးပါ" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သူ သိလိုသော အချက်(၈)ချက်ကိုမေးမြန်း ထားပါသည်။ ယင်းအချက် (၈)ချက် ကို မိမိဉာဏ်စွမ်းရှိသူမျှ ဖြေကြား ရမည် ဆိုပါလျှင်...

(က) သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ

ယခုခေတ် ရဟန်းခံရာ၌ မြေသပိတ် များအစား သံသပိတ်များကို အသုံးပြု နေကြသည် ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော်... လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း များစွာမှ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကိုပင် ယခုခေတ်တိုင် ရှာဖွေတူးဖော်ရရှိနေ သည်ကို သိရှိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားသော မြန်မာ နိုင်ငံ၌ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ နယ်ပေါင်းစုံတွင် များပြားစွာ ရှိပါသည်။ သို့ပါ၍ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ ရှာဖွေရ သည်မှာ မခက်ခဲလောက်ပါ။ ရဟန်းခံ ဥပယမ္မဒ ကမ္မဝါစာ ဖတ်၍ သိမ်ဝင်သဏ္ဍာန်ဖန်တီးပြီး မိမိအလိုရှိ သလောက်ထိုသပိတ်အား အတိုင်းအတာ အရ လွှဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အသုံးပြုမည် ဆိုခြင်းမှာ သဘာဝယုတ္တိမရှိပါ။ အစွမ်းလည်း မထက်မြက်နိုင်ပါ။ ဥပမာ တင်စားပြုရလျှင် သဘာဝ

အလျောက်ပေါက်သော မှို၏ အရသာ နှင့် ဖန်တီးစိုက်ပျိုး၍ရသော မှို၏ အရသာ ကွာနည်းမျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အမေး၌ အဖြေ ပါပြီးဖြစ်၍ သိမ်ဝင် ပြီးစစ်စစ် သပိတ်မှ သပိတ်ကွဲကိုသာ အသုံးပြုလျှင် အစွမ်းထက်မြက်ပါလိမ့် မည်။

(ခ) ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ဘော်ပြား

လက်ဖွဲ့အင်း စီရင်ရာ၌ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ဘော်ပြား၌ စီရင်ရ မည်ဟု ပါရှိရာ ယင်းတို့အစား စာကူး မင်ဘူးအခွံ၊ သွားတိုက်ဆေးဘူးခွံ၊ သတ္တုဘူးခွံများအား အသုံးပြုလျှင် အစွမ်းသတ္တိ မထက်မြက်နိုင်ပါ။ ယခုခေတ် ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ကော်ပြား၊ ဘော်ပြားများ ဈေးကြီးသည် မှန်သော်လည်း "သိမ်ဖြူ ဆေးသိပ္ပံဆရာတော် အရှင်နာဂသေနတ်သင်္ဘောရသာမဏ ဓာတ်ဆေးကုထုံးကျမ်း"၌... ရွှေသည် အသက်ရှည်၏။ အသား အရေကို စိုပြည်စေ၏။ ဆံဖြူခြင်း၊ အိုမင်းခြင်း၊ ပါးရေတွန့်ခြင်းနှင့် ရောဂါ ပိုးမွှားများကို နိုင်စေ၏။ အထူးသဖြင့်

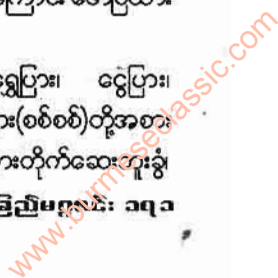
မိစ္ဆာများကိုပင် နိုင်နင်းနိုင်၏ဟု ဆိုထား ၍ ရွှေပြားစစ်စစ်မှသာလျှင် အစွမ်း သတ္တိ ရှိပါလိမ့်မည်။

ငွေသည် အရွယ်ကို တည်တံ့စေ၏။ အားကို ဖြစ်စေ၏။ လေသည်းခြေနှင့် မူးဝေခြင်း၊ ရူးသွပ်ခြင်းများကို နိုင်နင်း စေ၏ဟု ဆိုထားသည့်အပြင်...

ဘော်သည်လည်း ငွေကဲ့သို့ပင် စွမ်းအင်သတ္တိ ညီမျှစွာရှိကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ကြေးသည် သည်းခြေရောဂါ၊ သလိပ်ရောဂါ၊ အဆိပ်တက်ရောဂါ၊ ကုဋ်နုနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ အသည်း၊ အဆုတ်တို့၌ ဖြစ်သော ရောဂါများအား နိုင်နင်းစေ၏ဟု ဆို ထားသည့်အပြင် ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ၊ ကြေးဖြူ ကြေး(၃)မျိုးစလုံး စွမ်းအင် သတ္တိ အလားတူရှိကြောင်း ဖော်ပြထား ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ဘော်ပြား(စစ်စစ်)တို့အစား စာကူးမင်ဘူးခွံ၊ သွားတိုက်ဆေးဘူးခွံ

သတ္တုဘူးခွံတို့အား အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် တန်ခိုး သတ္တိ အာနိသင် မည်သို့ ကွာခြားမည်ကို သိရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

(ဂ) နတ်ရဲသစ်ပင်

နတ်ရဲသစ်ပင် ဆိုသည်မှာ နတ်စင်များ ဆောက်လုပ်ထားသည့် သစ်ပင်များကိုသာ မဆိုလိုပါ။ “မင်္ဂလာသုတ်တော်၊ ဓမ္မတ္ထသုတ်တော်” များ၌ အလွန်ကြီးမားသော သစ်ပင်များတွင် ရုက္ခစိုးနတ်များ တည်ရှိကြောင်း အတိအလင်း ပါရှိသဖြင့် ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီးများအားလုံးကို နတ်ရဲသစ်ပင်ဟု ယူဆရပါမည်။

(ဃ) တစ်ပုဆိုး

တစ်ပုဆိုးဟု ဆိုလိုရင်းမှာ ရှေးခေတ်ရှင်ဘုရင်များ လက်ထက်တွင် ရာဇဝတ်သားများအား တောင်စွယ်နေကွယ်လျှင် “သုသာန်တစ် သင်္ချိုင်းထုတ်တားချိတ်၌သတ်စေ” ဟု ပြစ်ဒဏ်ပေးလေ့ရှိခြင်းအား ထောက်ရှု၍ သုသာန်သင်္ချိုင်းမှ ယောက်ျားသားများ၏ ပုဆိုးစကို တစ်ပုဆိုးဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

(င) သင်္ကန်းကြီးနား

သင်္ကန်းကြီးနား ဆိုသည်မှာ နှစ်ထပ် (ဒုက္ကဋ်)သင်္ကန်းကြီး၏ အနားမှအစ တစ်စစကိုသာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ထည်လုံးကို မဆိုလိုပါ။

သံဃာတော်များ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ပြီးသော သင်္ကန်းကြီးအဟောင်းဖြစ်လျှင် ပို၍သင့်တော်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ အသုံးပြုထားသော သင်္ကန်းကြီးထက်စာလျှင် အဟောင်းမှာ သမာဓိရှိသော တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ်သော ရဟန်းတော်မြတ်များ၏ အငွေ့အသက် ၁၇၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

စာတ်များ ပါရှိပြီးဖြစ်၍ အသစ်ထက် စာလျှင် သုံးပြီး အဟောင်းမှာပို၍ အစွမ်းသတ္တိ ရှိပါလိမ့်မည်။

(စ) တံခွန်မြီးဖျား

တံခွန်မြီးဖျားဟု ဆိုလိုသည်မှာ လည်း စေတီဘုရားပုထိုးများ၏ တံခွန်တိုင်မှ တံခွန်ပိတ်စမြီးဖျားကိုသာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

တံခွန်မှာ ၇+၂=၉၊ မြီးဖျားပိတ်စမှာ ၅+၅+၅+၃=၁၈=၉ ဖြစ်၍ ကိုးနဝင်းကျေစေရန် ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ပါမည်။

(ဆ) တံစက်လက်ပြန်ရေ

တံစက်လက်ပြန်ရေ ဆိုသည်မှာ လည်း ဝါးသက်ငယ်ဖြင့် မိုးထားသော နေအိမ်(အချို့ဒေသတွင် ဝါးကပ်မိုး) အမိုးမှ လက်ပြန်ပက်သောရေအား လက်ပြန်ခံ၍ရသော ရေကို ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းမှာ မိမိ ဆောင်ရွက်သည့် ကိစ္စ ထမြောက်အောင်မြင်စေရန်၊ ကိုးနဝင်းကျေစေရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ “လက်ပြန်” ဟု ဆိုထား၍ လက်=၄ ပြန်=၅ (၉) နဝင်းကျေစေရန် လက်ပြန်ပက်သောရေအား လက်ပြန်ခံ၍ ရသော ရေမှသာလျှင် အစွမ်းထက်ပါလိမ့်မည်။

(ဇ) ရေလုံအိုးကွဲ၊ နတ်အိုးကွဲ

အိုးထိန်းလက်စက်

ရေလုံအိုးကွဲ ဆိုသည်မှာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ခေလေ အသုဘချခါနီး အလောင်းကို ထုတ်ယူစဉ် ရေအိုးကို ရိုက်ခွဲရသော အလေ့အကျင့် ရှိပါသည်။ ထိုရိုက်ခွဲသော ရေအိုးမှ အိုးစအိုးနအား ရေလုံအိုးကွဲဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

နတ်အိုးကွဲမှာ နတ်စင်များတွင်

တင်ထားသော ညောင်ရေအိုး(နတ်အိုး)၊ ယင်းမှ အလုံအလျောက် ကျွန်ကွဲသော အိုးစအိုးနကို နတ်အိုးကွဲဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ (တမင်ရိုက်ခွဲသော)အိုးစအိုးန မဟုတ်ပါ။

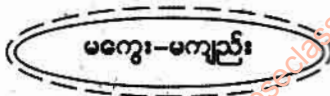
အိုးထိန်းလက်စက် ဆိုသည်မှာ အိုးထိန်းသည်များ အိုး ပြုလုပ်ပုံဖော်ရာ၌ မီးပေးမီးယူ မှား၍လည်းကောင်း၊ ရိုက်ချက်(လက်စ) လွန်၍လည်းကောင်း ကွဲသွားသောအိုးမှ အိုးစအိုးနကို အိုးထိန်းလက်စက်ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဝါရင့် လောကီပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သို့သော် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော တိုင်းရင်းဆေးလေ့လာသွားအား အောင်မြင်ခဲ့ပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိ လေ့လာသိရှိရသော သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများ၏ သင်ပြပေးမှုများ၊ မိမိ နားလည်သဘောပေါက်သည်များအား ကျမ်းအကိုးအကားမှ အချက်အလက်များဖြင့် ပူးတွဲ၍ ဖြေကြားပေးလိုက်ရင်းဖြင့် အရှင်အဂ္ဂဉာဏ်(ချမ်းမြေ့)၏ “မြင်တော်မူ” ကဗျာလေးအား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝါတတ်ဝါတော်	ဝါအကျော်ဟု
ဝါသော်စိတ်ထား၏	ဟိုငြားလည်း
ဝါကာငယ်ရွယ်	ဉာဏ်မကြွယ်၍
အဘယ်သို့လျှင်	အမှားစင်အံ့
အကြင်သူတော်	ပညာကျော်သည်
ရွတ်ချော်လွှဲများ	ဝါစကားကို
စိတ်ထားမွေးဖြူ	ပြင်တော်မူ.....

မေတ္တာအရင်းခံ စေတနာမှန်ဖြင့်...

အခြေခံအော်ဂဲနစ် လယ်ယာ
(Principles of Organic Farming)ကို အကောင်အထည်ဖော်မယ်ဆိုရင် မိမိ မြေဆီလွှာများအတွင်းမှာ အကျိုးပြု မယ့် အဏုဇီဝပိုးများ လုံလောက်အောင် ရှိဖို့က အလွန်ပဲ အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံစိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနက တောင်သူတွေကို ဖြန့်ဝေလျက် ရှိတဲ့ **အီးအမ်(EM)**ဆိုတဲ့ အဏုဇီဝ ဖျော်ရည်ထဲမှာပါတဲ့ အကျိုးပြု မိုက် ခဲရပ်ပိုးမျိုး(Effective Microbe)ကို ဆို လို့တာပါ။

အဲဒီ အီးအမ်အကျိုးပြု အဏုဇီဝ ဖျော်ရည်ကို ဝယ်ယူသုံးစွဲရ ကြန့်ကြာ နေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ရယူ ရနိုင်တယ်ဆိုတာကို တင်ပြလိုရင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျပန်နိုင်ငံ ကာရာဒိုစီယားသင်တန်း ကျောင်းက နည်းပညာတစ်ခုဖြစ်တဲ့ အပြင် တရုတ်(တိုင်ပေ)က **အစားအစာ နှင့် မြေဩဇာနည်းပညာဗဟိုဌာန** [Food and Fertilizer Technology Center(FFTC)]လက်တွေ့နည်းပညာကို မလေးရှား စိုက်ပျိုးရေးဌာနနဲ့ ပူးပေါင်း ပညာပေးခြင်း သင်ခန်းစာမှာလဲ အဓိကပါရှိတဲ့ နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်ပါ တယ်။

အော်ဂဲနစ် သီးနှံထုတ်လုပ်တဲ့စနစ် မှာ **သစ်ဆွေးမြေဩဇာ(ခေါ်) ကွန်ပို့ သဘာဝမြေဩဇာ**ဟာ အသက် တစ်ချောင်းဆိုရင် မမှားပါ။

လက်ရှိ စာရေးသူတို့ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ မရှိသလောက်ကို ရှားပါးလာတဲ့ သဘာဝမြေဩဇာများအတွက် မိမိတို့ ခွဲ နီးစပ်ရာ သဘာဝစွန့်ပစ်ပစ္စည်းများ ဆွေးမြည့်ဖို့ဆိုတာ အနည်းဆုံး လေးငါးလကနေ အခန့်မသင့်ပါက

ဒေသခံအကျိုးပြု
အဏုဇီဝပိုး
မွေးမြူထုတ်လုပ်ခြင်း
Indigenous Micro-Organisms (IMO)

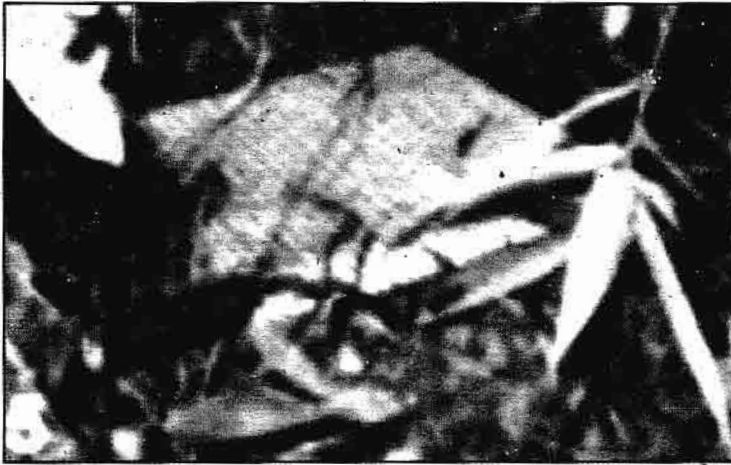

◆ ဣက္ခိယထမင်းများ၊ သီးသစ်တူးအတွင်း ထည့်ကာ I.M.Oလုပ်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ်
◆ ထောင်ထပ်မှ I.M.Oအကျိုးပြုဖို့ moleများ

နှစ်ဆယ်ချီ ကြာတတ်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် အခု စာရေးသူ ဖော်ပြ မယ့် နည်းပညာကတော့ ဂျပန်နဲ့ ကိုရီးယားက အသစ်စတင်လာတဲ့ စနစ်တစ်ခုပါ။ ဒီနည်းပညာကို ဒေသခံ အဏုဇီဝပိုးတွေကို အခြေခံလို့ အချိန် တို(၃)ပတ်အတွင်းမှာ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်း များကို ဆွေးမြည့်ဖို့မှာ အကူအညီပေး ပါတယ်။ ဒီနည်းကို အဆင့်(၄)ဆင့် လုပ်ဆောင်ရပါတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၃

◆ ငါးရုံပင်အောက် သစ်ထွေးခြည့် ကြယ်တော့တော့၍ ထမင်းဘူးမြှုပ်ထားစဉ်

◆ I.M.O(4)အဆင့်ရှိ အဆုတ်တော့

အဆင့်(၁)အဖြစ်

ပလတ်စတစ်ဘူးတစ်ခု ဒါမုမဟုတ် ဝါးပိုးဝါးဆစ်ဘူးထဲကို ပုံမှန်ချက်နေကြ အတိုင်း ချက်ထားတဲ့ထမင်းကိုထည့်ပါ။ သန့်ရှင်းပြီး ပျော့ပျောင်းတဲ့ အဖြူ ရောင်စက္ကူ [မလေးရှားမှာတော့ မာဂျောင်းစက္ကူ (Mahjong Paper)လို့ ခေါ်ပါတယ်]နဲ့ အုပ်ပေးပါ။ **မိုင်းကိုင် စက္ကူ ဒါမုမဟုတ် ရှမ်းစက္ကူ** အသုံး ပြုနိုင်တယ်။

ပြီးရင် ထူထပ်စွာ ပေါက်ပြီး အထူ ရှစ်လက်မခန့်ရှိတဲ့ ဝါးရွက်ဆွေးနဲ့

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝါးသစ်ဆွေးမြည့် ပေါက်ကြွယ်တဲ့ ဒေသ တွင်းက ဝါးရုံပင်တွေအောက်မှာ အဲဒီ ထမင်းဘူးကို(၂)ရက်အကြာထားပေးပါ။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ဘူးထဲက ထမင်း ဝေါ့မှာမို့မိုင် (mole)လေးတွေ ပေါက်ပွား နေတာကို တွေ့ရပါပြီ။ ထမင်းဘူးကို ဝါးရုံပင်အောက်မှာ ထားပေးခြင်းဖြင့် ဒေသခံအာဇာနည် IMO-1ကို လွယ်ကူစွာ ရရှိစေတဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုပါပဲ။

အဆင့်(၂)ကတော့

ဘူးထဲက မိုင်းတွေပါတဲ့ ထမင်းနဲ့ ပမာဏဆတူဖြစ်တဲ့ သကြားညှို့ကို

ထည့်ပြီး ရောမွှေလိုက်ပါ။

အဆင့်(၃)

ရေတစ်လီတာထဲ IMO-2(၁၀)ဂရမ် ထည့်ပါ။ အညိုရောင်ဖျော်ရည် ရသည် အထိ မွှေပေးပါ။

အညိုရောင်ရပြီဆိုပါက အဆိုပါ ဖျော်ရည်တစ်လီတာကို (၈)ကီလိုဂရမ် အလေးချိန်ရှိတဲ့ ဖွဲနဲ့ သမအောင် ရောမွှေပြီးရင် အပေါ်ကနေ ပလတ် စတစ်စတစ်ခုနဲ့ ဖုံးအုပ်ပြီး (၅)ရက် သိပ်ထားပါ။ အဲဒါ အဆင့်(၃)ဖြစ်တဲ့ IMO-3 ရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးအဆင့်(၄)ကတော့

အဲဒီဖွဲနဲ့ ရောစပ်ထားတဲ့ IMO-3 ကို ကောင်းစွာ ဆွေးမြည့်နေတဲ့ သစ် ဆွေးမြေ့နဲ့ ရောနှောပါ။ အပေါ်မှ တစ်စုံ တစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်ပါ။ ငါးရက်ခန့်ကြာ ရင် အကျိုးပြုအာဇာနည်ပိုး များစွာပါတဲ့ မိုင်းလေးများနဲ့ IMO-4ကို ရရှိပြီဖြစ် ပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် စီမံပြုလုပ်ထားတဲ့ လက်ဖြစ်အကျိုးပြု အာဇာနည် IMO-4 ကို အိတ်ထဲထည့်ပြီး အေး၍ခြောက် သွေ့တဲ့နေရာမှာ ရေရှည်သိမ်းထားနိုင် ပြီး စိုက်ခင်းများထဲဖြစ်စေ၊ ဘိုကာရှိ သစ်ဆွေးပုံ ပြုလုပ်ရင်ဖြစ်စေတို့မှာ ကောင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း တင်ပြ လိုက်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကြုံကြိုက်ရင် မိမိ ဖတ်ဝန်း ကျင့်မှာရှိတဲ့ လယ်ယာစွန့်ပစ်ကုန်ကြမ်း များစွာနဲ့ သစ်ဆွေးပြုလုပ်နည်း အကြောင်းတွေကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်ကဏ္ဍ ကနေမှ စာချစ်သူ တောင်သူဦးကြီးတို့ အတွက် ထပ်မံ ရေးသားတင်ပြသွား ပါဦးမယ်။

တနိုင်ခ

အကြောနှင့်ဆရာ သက်ဝပ်ပါ

မြန်မာ့လူ့ကံကင်း

ဇက်ကျီးပေါင်းတက်သော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ ၃၈ လမ်း၊
၈၂-၈၃ လမ်းကြား၊ ဆေးခန်းဖွင့်လှက်
ရှိရာ ကျွန်တော်အဆေးခန်းသို့ အသက်
(၄၀) အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး
ဦးလှည့်မီးနှင့် တွေ့ချင်လို့ ပြော
သဖြင့်...

'ကျွန်တော် ဆရာဦးလှည့်မီးပါ။ ဘာ
များ အကူအညီပေးရမှာလဲ'

လို့ မေးတော့...

'ကျွန်မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ကို လစဉ်နီးပါး ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာ
ဆောင်းပါးကိုလဲ အမြဲတမ်း ဖတ်ရှုပြီး
ကျွန်မ ဆရာထံ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်'

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ...

'နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာပါတဲ့
ကျွန်တော့်ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်တဲ့
အတွက် အထူး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။
အခု ဘာအကူအညီပေးရမှာလဲ'

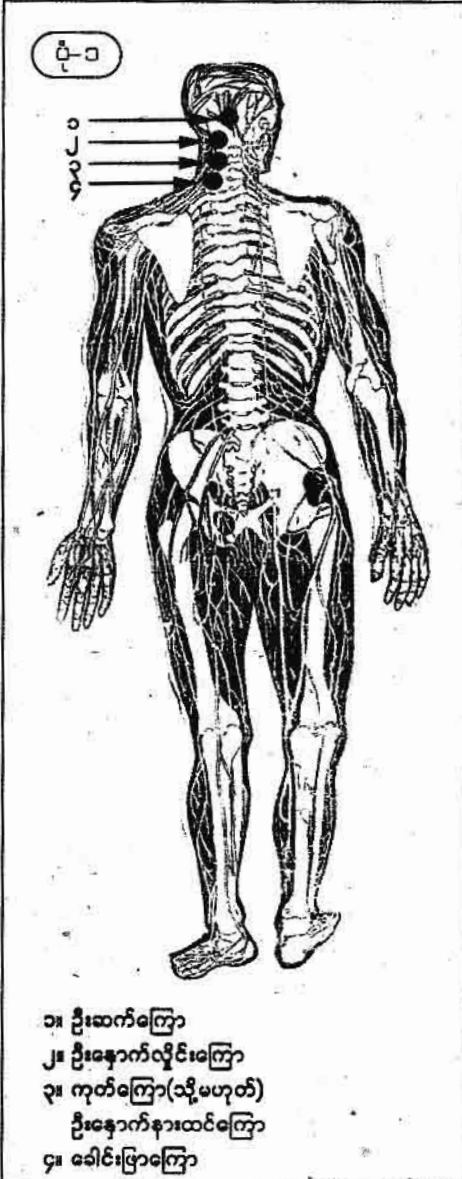
လို့ မေးတော့...

'ကျွန်မဦးခေါင်း လှည့်ပျော့၊ ဟိုဘက်
ဒီဘက် လှည့်ရင်လဲ ပူတယ်။ အဲဒီဝေဒနာ
ခံစားနေရလို့ ဆရာထံ လာပြုရတာ ဖြစ်ပါ
တယ်'

လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ ယင်း
ဝေဒနာရှင်အား သေချာကျနစွာ စမ်း
သပ် စစ်ဆေးပြီး အကြောပြင်နှိပ်ကွက်
များဖြင့် ပြုပြင်ပေးပါတယ်။

အဲဒီဝေဒနာရှင်ကို သက်သာ
သလားမေးတော့ သက်သာကြောင်း
ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်မှ...

'ခင်ဗျား ခေါင်းမူးရုံတင်မဟုတ်ဘူး။

- ၁။ ဦးဆက်ကြော
- ၂။ ဦးနောက်လှိုင်းကြော
- ၃။ ကုတ်ကြော(သို့မဟုတ်)
ဦးနောက်နားထင်ကြော
- ၄။ ခေါင်းဖြာကြော

လည်ပင်းတောင့်တင်း နာကျင်နေ
မယ်။ ပြီးတော့ ဦးခေါင်း၊ လည်ပင်း၊
ပခုံးနဲ့ လက်မောင်းတို့မှာ လေးလံနေ
သလို ခံစားရမယ်။

ဆရာဦးလှည့်မီး
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး အင်းဝ]

နောက်ဆိုရင် ရောဂါ
အခြေအနေဆိုးတဲ့ အခြေ
အနေမျိုးမှာ ကြက်သားတွေ
သေးငယ်သွားပြီး တချို့ဆိုရင်
ကိုယ်အထက်ပိုင်း လှုပ်ရှား
မရတော့တဲ့အထိ လည်ပင်း၊
အဆစ်ကွဲမယ်၊ တနည်းအား
ဖြင့် အရိုးကျိုးပေါင်းတက်
ခြင်း ဖြစ်လာပြီဆိုရင်
သာမန် အချိန်တွေမှာလို့
လှုပ်ရှားလို့ မလွယ်ဘူး။

ဒါကြောင့် နေ့စဉ် လှုပ်ရှား
ရတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်နိုင်
တော့ဘူး။ အနောက်တိုင်း
ဆေးပညာမှာတော့လည်ပင်း
ဆစ် ကျိုးပေါင်းတက်ခြင်းဟာ
လည်ပင်းအဆစ်မှာ ပါဝင်တဲ့
အရိုးကလေးတွေရဲ့ ဖိနှိပ်
အားကြောင့် အကြောညစ်ပြီး
ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာလို့ ယူဆတဲ့
အတွက် အရိုးကလေးတွေ
ဖိအား လျော့သွားအောင်
ခွဲဆန့်ပေးတယ်။

အနောက်တိုင်း ဆေးကျ
နည်းကတော့ မေးစေ့နဲ့
ဦးခေါင်းနောက်စေ့ကို ကြိုး
သိုင်းပြီး ဦးခေါင်းကို မ၊ပေးတဲ့အခါ
အရိုးတွေ ဖိညှပ်မှုက လွတ်ပြီး သက်
သာစေတယ်'

'ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ကျွန်မလဲ
နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၅

ဆရာအခုပြောတဲ့အတိုင်း ခဲဆွဲဖူးပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆွဲတုန်းခဏ သက်
သာပါတယ်။ ပြီးတော့ပြန်ဖြစ်တာပဲ’
လို့ ပြောပါတယ်။

‘အခု ခင်ဗျား ကျွန်တော်ဆီလာပြီး
အကြောပြင်ပေးမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်
ကျွန်တော်ပြောတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်း
မလုပ်ဘူးဆိုရင်တော့ သက်သာရုံ
သက်သာပြီး ပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်
ဘူး သက်သာပျောက်ကင်းစေချင်ရင်
တော့ ကျွန်တော်ဆီမှာ (၃)ခါ အကြော
ပြင်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပါ’

လို့ ပြောတော့...

‘လေ့ကျင့်ခန်းလဲ လုပ်ပါ့မယ်’

လို့ ပြောပြီး...

‘ဆရာရယ် အခုလို ကျိုးပေါင်းတက်
ရောဂါက ဘယ်လိုအရွယ်တွေ အများ
ဆုံးဖြစ်တာလဲ’

လို့ မေးတော့...

‘အသက်(၄၀)ကျော် အဖြစ်များတဲ့
ဝေဒနာပဲ’

‘ဘာကြောင့် (၄၀)ကျော်မှာ ဖြစ်
တာလဲ’

လို့ မေးတော့...

‘အလုပ်ပင်ပန်းပန်း အာစိုက်လုပ်ရတဲ့
အခါမှာဖြစ်စေ လေအေးစက်ပန်ကာတို့နဲ့
အထိအတွေ့ များတဲ့အခါ ဖြစ်စေ၊ ဖတ်
တဆ ထိခိုက်အထိရသည့်ဖြစ်စေ
လည်ပင်းဆစ်အရိုးတွေ ကျိုးပေါင်းတက်
တတ်ပါတယ်။ ကျိုးပေါင်းတက်ပြီး အခုလို
ဝေဒနာပျိုးဖြစ်ပါတယ်’

လို့ ကျွန်တော်မှ ပြောပြတော့ ယင်း
ဝေဒနာရှင်နဲ့အတူ ပါလာတဲ့ အမျိုး
သမီးက...

‘ဆရာပြောတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းဟာ
ဝေဒနာရှင်တွေမှ လုပ်ရတာလား’

လို့ မေးတော့...

‘မဟုတ်ရပါဘူး ဝေဒနာရှင်တွေ လေ့ကျင့်
ခန်းလုပ်ရင် ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး
ဝေဒနာမရှိတဲ့သူများ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရင်
လုံးစ ကျိုးပေါင်းတက်ရောဂါဝေဒနာ မဖြစ်
နိုင်ဘူး’

လို့ ကျွန်တော်က ပြောပါတယ်။
ဝေဒနာရှင်အား ကျွန်တော်မှ (၃)ရက်
တိတိ အကြောပြင်ပေးပြီး လေ့ကျင့်
ခန်းလုပ်ရန် ပြောလိုက်ပါတယ်။

(၃)လခန့်ကြာသောအခါ ယင်း
အမျိုးသမီး(၂)ယောက် လက်ဆောင်
ပစ္စည်းများဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီး...

‘ဆရာ ကျွန်မတို့ကို မှတ်မိလား’
လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်မှ...

‘မှတ်မိပါတယ်... အခု ခင်ဗျား
ဦးခေါင်းလဲ လှည့်ရရဲ့လား၊ ခေါင်းမူး
သေးရဲ့လား’

လို့ မေးတော့...

‘ဦးခေါင်းလဲ လှည့်ရပြီး ခေါင်းလဲ
မမူးတော့ဘူး၊ ဆရာခိုင်းတဲ့ လေ့ကျင့်
ခန်းကို မှန်မှန်လုပ်တော့ လုံးဝပျောက်
ကင်းသွားပါတယ်’

လို့ ပြောဆိုပြီး လက်ဆောင်ပစ္စည်း
များ ပေး၍...

‘ဆရာ ကျွန်မလို ဝေဒနာရှင်များ
ကိုယ်တိုင်လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်နိုင်ဖို့
ဆရာမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ
အကြောပြင်နိုင်ကွက်များနဲ့ လေ့ကျင့်
ခန်းပြုလုပ်ပုံများကို ရေးသားဖို့ တိုက်
တွန်းသဖြင့် ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာ
ရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသား တင်ပြ
လိုက်ပါတယ်’

အကြောပြင်နိုင်ကွက်မှာ ဝေဒနာရှင်
အား ခြေဖျားမှစ၍ တစ်ကိုယ်လုံး
အကြောများ ပျော့ပျောင်းသည်အထိ
အကြောဖြေလျော့ပေးပါ။

၁။ ဦးဆက်ကြော။ ။ ယင်းအကြော
ကို ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။

၂။ ဦးနှောက်လှိုင်းကြော။ ။ ယင်း
အကြောကို လက်မဖြင့် ဖိဖိပြီး
ဖွပေးပါ။

၃။ ကုတ်ကြော(သို့မဟုတ်) ဦးနှောက်
နားထင်ကြော။ ။ ယင်းအကြောကို
ဖိဖိပြီး ပွတ်ခြေပေးပါ။

၄။ ခေါင်းဖြာကြော။ ။ ယင်းအကြော
ကို ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။

ဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်အိပ်စေ
၍ မေးစေ့မှကိုင်၍ တစ်ဖက်သို့ လက်
တစ်ဖက်ဖြင့် တွန်းပြီး အထက်ပါနည်း
အတိုင်း ပြုပြင်ပေးပါ။ ယင်းပြုပြင်သည့်
အချိန်တွင် ခေါင်း အလွန်မူး၍ ဝေဒနာ
ရှင်အား မျက်စိမှိတ်ခိုင်းပြီး ဘယ်ညာ
ပြုပြင်ပေးပါ။

၆။ လေ့ကျင့်ခန်းပြုလုပ်ရန်

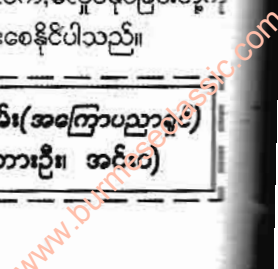
၁။ ဝေဒနာရှင် မတ်တတ်ရပ်၍ ခါး
ထောက်လျက် ဘယ်ညာပခုံးကို
မေးစေ့ဖြင့် ရှအောင်ထိပါ။

၂။ ခေါင်းကိုမော့၍ ‘ဝ.လုံး’ သဏ္ဍာန်
လှည့်ပေးပါ။ (ဘယ်၊ ညာ)လှည့်ရန်။

၃။ ခေါင်းကို ရင်ဘတ်နှင့် မေးစေ့ထိ
အောင်ငုံပါ။ တစ်ဖန်ပြန်၍ ခေါင်းကို
နှောက်ကိုမော့ပါ။

မှတ်ချက်။ ။ လေ့ကျင့်ခန်း ပြု
လုပ်စဉ် ခေါင်းမူးတတ်၍ မျက်စိမှိတ်
၍ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပါ။ အထက်ပါ
တိုင်း ပြုလုပ်လျှင် ကုတ်ကျိုးပေါင်းတက်
ခြင်း၊ လက်၊ မလှုပ်နိုင်ခြင်းတို့ကို
ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဦးလှည့်မိ(အကြောပညာရှင်)
(တံတားဦး၊ အင်းဝ)

(၁၉၈၉)ခုနှစ်၊

နိုဝင်ဘာလတွင် စာရေးသူ၏ ခင်ပွန်းရုံးသို့ အဘကြီးမှ ဖုန်းလှမ်းဆက်ပါသည်။

‘တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည(၁၂)နာရီတွင် အဘကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ဆေးကြိတ် လိပ်ဖယ်ညည်းတို့ နှစ်ယောက် အမရပူရကို လာခဲ့ကြ’ ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ခင်ပွန်းသည်တို့ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်မတိုင်မီ တစ်ရက် အလိုတွင် ရန်ကုန်မှ အမရပူရသို့ ရောက်ကြပါသည်။

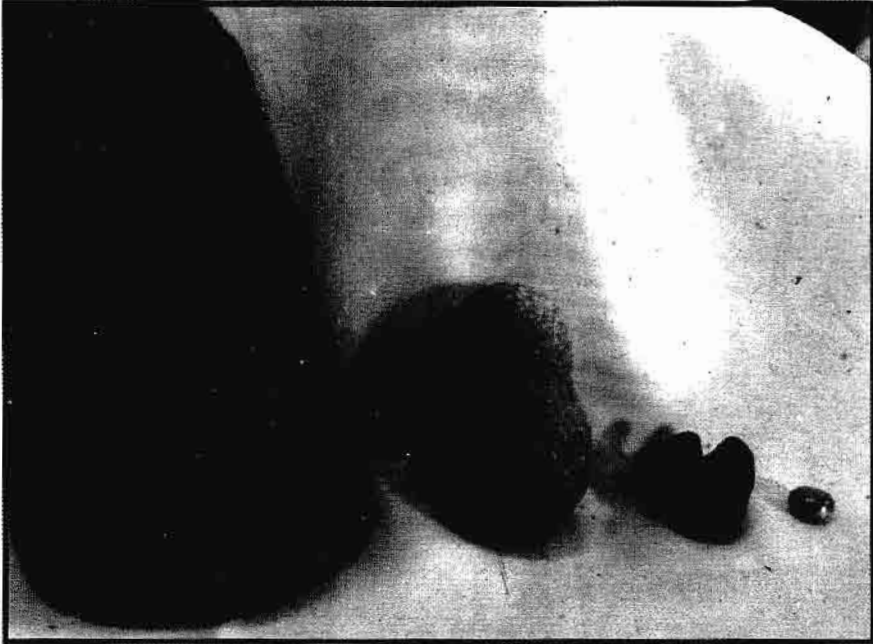
ရောက်ပြီးနောက် အဘကြီး၏ ဓာတ်နန်းဘေးဘက်ခြံတွင် နေသူများထံမှ ကြီးမားလှသည့် ကျောက်ပျဉ် တစ်ချပ်ကို ဓေတ္တာအိုးပြီး ဆေးကြော သန့်ရှင်းထားပါသည်။

နောက်နေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည(၁၁ နာရီ ၄၅ မိနစ်)တွင် အဘကျော်ဆရာတော်ကြီးသည် အဘကြီးထံတွင် ဓာတ်စီးကြွလာပါသည်။

စာရေးသူ၏ခင်ပွန်းမှ ကွမ်းတစ်ရွက်တွင် ကွမ်းသီးသုံးခြမ်းထည့် ထုံးတို့ပြီး ကွမ်းယာကို ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးအား ကပ်လိုက်ပါသည်။ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးသည် ကွမ်းဝါးနေရင်း...

‘မင်း ကပ်တဲ့ ကွမ်းထဲမှာ ခဲပါတယ်ကွ’ ဟု ပြောကာ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ထွေးချလိုက်ပြီး ထိုဓာတ်လုံးကို စာရေးသူအား လှမ်းပေးကာ...

‘ဆေးကုတ်အခါတိုင်း ဒီဓာတ်လုံးကိုသုံးပါ’ ဟု ပြောပါသည်။ ထို့နောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားကို တိုတိုတုတ်တုတ် ဟောပါသည်။

• ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညတွင် ရှစ်သည့် ဆေးတော်များ
၁။ ဓေတီပုံဆေးကြိတ် ၂။ အဘကြီးဘိုးမင်း ၃။ ညည်းအောင်တော်
၄။ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ချိန်ဖြူသော ဓာတ်လုံး

ကိုယ်တွေ့ကြုံဖို့ ယုံရသည့် (၄) နှင်းပုလဲသု

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ပြန်ကြွပြီးနောက် အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်စီးကြွလာပါသည်။ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင် ကြွလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်...

‘ဟိုလ်တွေ ဆေးကြိတ်တာ ကျောက်ပျဉ် ယလိုဘူးကွ’

လို့ ပြောလိုက်ရာ စာရေးသူသည် ရှက်ရှက်နှင့် ကျောက်ပျဉ်ကြီးကို ကမန်းကတန်း နှောင့်သို့ ရွှေ့လိုက်ပါသည်။

အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ ညာလက်ဝါးကို မြှောက်၍ ဖြန့်လိုက်ဆုတ်လိုက် ငါးကြိမ်လုပ်ရာ နှစ်လက်မ အရှည်ရှိ၍ ငါးမူးစေ့လောက်ပိုင်းသော ဆေးတောင့်ပျော့ပျော့လေး ပေါ်လာပါသည်။

‘ခု ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲကွ’

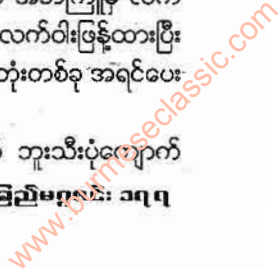
ဟု မေးရာ နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ ည(၁၂)နာရီတိတိ ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးကို အနည်းငယ်စီလုံးပြီး တစ်ဦးချင်း အနားခေါ်၍ တစ်လုံးစီ ပါးစပ်ထဲ ခွဲပါသည်။ အရသာမှာ ချိုချိုမွှေးမွှေးလေးဖြစ်ပါသည်။

‘တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည(၁၂)နာရီမှာ ဝါကြိတ်တဲ့ဆေး စားထားသူတိုင်း တစ်နှစ်အတွင်း ဥပစ္စေဒကာကံနဲ့ ပယောဘူးကွ’

ဟု အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ အမိန့်ရှိပါသည်။ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင် ပြန်ကြွသွားပြီးနောက် အဘကြီးမှ လက်အပေါ်မြှောက်၍ လက်ဝါးဖြန့်ထားပြီး စေတီပုံ ဆေးမြစ်တုံးတစ်ခု အရင်ပေးပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ် ဘူးသီးပုံကျောက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၇

တစ်လုံးနှင့် ညှပ်သွားတော်ဟု ခေါ်သည့် ကျောက်တစ်ခုကို လက်ဝါးဖြန့်၍ လက်အပေါ် ဆန့်တန်းပြီး လေထဲမှ ဆွဲယူပေးပြန်ပါသည်။

‘စေတီပုံ ဆေးပြစ်တုံးကို ရိုးရိုးရောဂါကုရင် သုံးရမယ်။ ဘူးသီးပုံကျောက်ကတော့ ချစ်လို့ဖြစ်စေ၊ ပန်းလို့ဖြစ်စေ အစာစားသွင်းတာ တစ်ခုတည်း ကုရင်သုံးပါ။’

ညှပ်သွားတော်ကိုတော့ နေအိမ်၊ ခြံမြေ၊ ဈေးဆိုင်၊ ကားဆိုင်ကယ်တို့မှာ မကောင်းသည့် အထိမ်းအပ၊ အင်းအတိုက်အခိုက်ကို ဖယ်ဖို့ သုံးရမယ်’

ဟု အဘကြူမှ ပြောပါသည်။

ဖော်ပြပါဓာတ်ပုံတွင် တွေ့ရသည့် စေတီပုံဆေးပြစ်တုံးမှာ အမြင့် (၃၇လက်မ)ခန့် ရှိပြီး အောက်ခြေဝိုင်းပြီး ပေါ့ပေါ့လေးဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ဘူးသီးမှာ နှစ်ဆင့်ပုံဖြစ်ပြီး တစ်လက်မခွဲခန့် မြင့်ပါသည်။ ညှပ်သွားတော်မှာ ပစောက်ပုံ ကျောက်အညိုလေးဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆေးတော်သုံးမျိုးနှင့် ဆေးကုရန် ဓာတ်လုံးချပြီးနောက်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့ ရန်ကုန်ရှိ မင်္ဂလာဒုံ မြို့နယ်နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ကြပါသည်။ ဘေးခြံမှ အိမ်နီးချင်းများက...

‘အဘကြူဆီသွားတာ ဒီတစ်ခေါက် ဘာထူးခြားလဲ’

ဟု ဝိုင်းမေးကြရာ...

‘အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်မှ ဆေးကုခွင့်ပြုလိုက်တယ်’

ဟုသာ ပြန်ပြောခဲ့ပြီး စာရေးသူမှ ဆေးတော်များကို ထုတ်မပြခဲ့ပါ။

မပြရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ အဖြစ်မှန်အတိုင်း ပြန်ပြောပြလျှင် ဘယ်သူမှ ယုံကြည်မှုမဟုတ်လို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်လမ်းက ထိုပြန်ရောက်သည့် ည(၉ နာရီခွဲ)တွင် စပါတော့သည်။ ခရီးမန်းလာသဖြင့် စာရေးသူတို့ မိသားစု(၃)ဦး ည(၈)နာရီအတိတွင်

ပုတီးစိပ်ကြပြီး ည(၈နာရီ ၄၅မိနစ်)တွင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါသည်။

ည(၉နာရီခွဲ)တွင် နှစ်ခြံကျော်မှ အမျိုးသမီးသုံးယောက် ခြံပေါက်ဝမှ အော်ခေါ်နေကြပါသည်။

အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်ရာ အသက်(၂၀)ရှိ မခင်သက်နိုင်ဆိုသည့် ကလေးမသည် ဘုရားထိုင်ရိုးနေတုန်း ရှေ့ကို မှောက်လဲကျပြီး သတိလစ်နေကြောင်း၊ စာရေးသူအား အိမ်သို့ လိုက်ကြည့်ပေးပါရန် လာခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် စာရေးသူသည် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ယခုအသက်အရွယ်ထိ သရဲအလွန်ကြောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြောက်စိတ်ကြောင့်ပင် ဆေးတော်များ ပါလာသော်လည်း ဘယ်မှလိုက်မကုကြောင်း၊ မခင်သက်နိုင်ကို စာရေးသူအိမ်သို့သာ ခေါ်လာပါရန် ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

ဆံပင်အလွန်ကောင်း၍ ပေါင်လည်လောက်ထိ ရှည်လျားသော ဆံပင်ဖားလျားနှင့် တောင့်တောင့်ဆန့်ဆန့်ကြီး သတိလစ်နေသော ကလေးမလေးအား အမျိုးသမီးလေးဦးက မလာကြပါသည်။ စာရေးသူက ဘုရားစင်တွင် ဆီမီးထွန်း၊ ငါးပါးသီလခံယူပြီးနောက် တိုးတိုးလေး သစ္စာဆိုပါသည်။

(၁၉၇၉)ခုနှစ်မှစ၍ ပုတီးမှန်မှန် စိပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤသစ္စာစကား မှန်ပါက ကလေးမလေးကို ဆေးကုရာတွင် ရောဂါပျောက်အောင် ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော်နှစ်ပါးဖြစ်သော ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးနှင့် အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်တို့မှ စောင့်ရှောက်ကူညီပေးပါရန် တိုင်တည်ပါသည်။

ထို့နောက် သန့်ရှင်းသော ဖန်ခွက်ထဲ ရေထည့်၍ ဓာတ်လုံးနှင့် ညှပ်သွားတော်ကိုပါထည့်ပြီး သရဏဂုံ(၃၀)ကို

ရွတ်ပါသည်။

ရွတ်ပြီးနောက် ထိုရေဖြင့် ကလေးမလေးအား တောက်ဖျန်းလိုက်ရာ သတိရလာပြီး ထထိုင်ပါသည်။ စာရေးသူမှ ကလေးမလေးအား...

‘နွေလယ်က ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်မိသေးလဲ’

ဟု မေးကြည့်ရာ ရစရာရှိသည့် အကြွေးသွားတောင်းတာ မရသဖြင့် အော်ဆဲခဲမိပါသည်ဟု ဝန်ခံပါသည်။

စာရေးသူမှ ဒီအိမ်တွင် ဆေးလာကုသည့်အကြောင်း မည်သူ့ကိုမှ မပြောရန် အမျိုးသမီးငါးယောက်လုံးအား အသေအချာ မှာလိုက်ပါသည်။

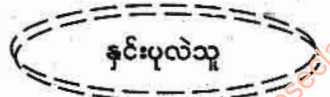
သို့သော် နောက်နေ့တွင် အဘကြူထံမှ ရရှိခဲ့သည့် ဆေးအစွမ်းကြောင့် စာရေးသူက မခင်သက်နိုင်ကို ဆေးကုပေးလိုက်နိုင်သည့် သတင်းကို ပါလာသူ အမျိုးသမီးလေးယောက်မှ ဝမ်းသာအားရ ဖြန့်ချိကြပါတော့သည်။

အဘကြူနှင့် စာရေးသူ စတွေ့သည့် (၁၉၈၆)ခုနှစ်မှ ယခု(၂၀၁၆)ခုနှစ်ထိ နှစ်သုံးဆယ်အတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အလွန်ထူးဆန်းသော အကြောင်းအရာများစွာသည် ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ရလို့သာ ယုံရပါသည်။

တစ်ဆင့်စကားဖြင့် ကြားရလျှင် ယုံနိုင်စရာ မရှိပါ။ အဘ၏ အမည်ရင်းသည် ဦးအေးကြူဖြစ်ပါသည်။ အဘကြူ မဟုတ်ပါ။

အဘကြူနှင့် ပတ်သက်သည့် ထူးဆန်းသော အကြောင်းအရာများစွာကို ကိုယ်တွေ့ ကြုံလို့ယုံရသည် (၅)တွင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

ဤစာရေဖြင့် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ ဖြစ်သော အဘကြူအား ရိုသေစွာ ရိုနှိုးကန်တော့အပ်ပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဝါဆိုဂါထာတော် နှင့်

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဦးသူရဇိုး
(ငါးသိုင်းချောင်း)

ကျင့်တော်မူခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓသည် သုမေဓာရှင်
 ရသေ့ဘဝမှာပင် တစ်ကိုယ်တည်း၊
 တစ်ယောက်တည်းအတွက် လွတ်ရာ
 လွတ်ကြောင်း မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့
 ယူမည်ဆိုလျှင် ရခဲ့ပေမည်။
 သို့သော် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာများ
 အတွက် ငဲ့ကွက်၍ မယူခဲ့တဲ့ သဗ္ဗညု
 ဘုရားအဖြစ်သို့ ဆက်၍ ကျင့်ကြံအား
 ထုတ်ခဲ့သော မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်
 ၏ ကရုဏာတော်များကို သိနိုင်ပါ
 သည်။

စရဏဟူသော စကားရပ်ကို ပါရမီ
ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပါရမီနှင့် အာဇာနည်

ပါရမီဟူသော စကားရပ်ကို
ဆရာကြီး ဦးရွှေအောင်ရေးသော
လောကသားတို့၏ အနှိုင်းမဲ့ ကျေးဇူး
ရှင်စာအုပ် စာမျက်နှာ (၃၁)တွင် ဤသို့
ဖွင့်ဆိုပါသည်။

ပါရမီဟူသည် ဝါဠိဝေါဟာရဖြစ်
သည်။ မြန်မာပြန်အနက်အကျဉ်းမှာ
“မြင့်မြတ်သူတို့၏ လုပ်ငန်း”ဟူ၍
ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်လျှင် ရှေးဦးစွာ မြင့်မြတ်သူ
များကို သိဖို့လိုသည်။

မြင့်မြတ်သူများဟူသည်မှာ ကိုယ်ကျိုးကို
ပာဏန ယာဏန သူတစ်ပါးကောင်းကျိုးကို
လည်းကောင်း သံသရာမှ လွတ်မြောက်ဖို့ကို
လည်းကောင်း ရည်မှန်၍ ပြုတတ်သူများ
ပင် ဖြစ်၏။

ထိုသူများသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရှိပေ။ သရဉ္စ

ဘုရားရှင်၏ စရဏနှင့်

လောကအကျိုး

ဘုရားရှင်၏ စရဏစွမ်းအားတွေ
ဟာ လောကသုံးပါးအတွက်
ကောင်းကျိုးသုခများကို အစဉ်အမြဲ
ပေးစွမ်းနိုင်ပါပေသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်မှမဟုတ် ဖွင့်တော်
မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တိုင်း
ဘုရားရှင်တိုင်း၏ စရဏစွမ်းအားများ
သည် လောကသုံးပါးအတွက်
ကောင်းကျိုးသုခများကို ပေးစွမ်းမြဲ
ပေးစွမ်းတော် မူခဲ့ကြပါသည်။

ဘုရားရှင်တိုင်းသည် “ဗုဒ္ဓတ္ထ

စရိယ- ညာတတ္ထစရိယ- လော
ကတ္ထစရိယ”ဟူသော သုံးပါးသော
အကျိုးအတွက် ဘုရားအဖြစ်ကို
လေးအသင်္ချေ။ ရှစ်အသင်္ချေ။
တစ်ဆယ့်ခြောက် အသင်္ချေ စသည်ဖြင့်
မိမိလိုချင်သော ဆုအမျိုးအစားအလိုက်
ပါရမီများ ဖြည့်ကျင့်တော် မူခဲ့ကြပါ
သည်။

ထိုဆင်းရဲကြီးစွာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊
စွန့်ကြီးခြင်းများစွာကို ပေးလှူခြင်း၊
စရဏအကျင့်များစွာ ဖြည့်ဆည်း
တော်မူခဲ့ကြသည်များပင် လောက
သုံးပါးအတွက် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာများ
အတွက် ပေးဆပ်ခဲ့၊ ဖြည့်ဆည်းခဲ့။

အတွက်ဖြစ်စေ၊ ရာထူးဂုဏ်သိန်အတွက် ဖြစ်စေ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုအတွက် ဖြစ်စေ၊ အများအထင်ကြီးခံရမှုအတွက် ဖြစ်စေ၊ လောကကို မိမိဘဝအတွက် အသုံးမချဘဲ မိမိဘဝကိုသာ လောက အတွက် အသုံးချခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။

မိမိဘဝကို လောကအတွက် စတေး သူများဖြစ်ကြ၏ဟု ဖွင့်ဆိုပါသည်။

အထက်ပါတာစုများသည် ဘုရားရှင် ၏ စရဏစွမ်းအားနှင့် ကရုဏာတော် များကို ပို၍ သိနိုင်အောင် စာပေလွှတ် အနေဖြင့် ရေးရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုစရဏစွမ်းအားနှင့် ကရုဏာ တော်များသည် တကယ်ပင် အကျိုး ကျေးဇူးများကြောင်းကို ဘုရားရှင်၏ ပရိတ်တော်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော် များမှ လည်းကောင်း၊ စကားစုဒေသနာ တော်အပိုင်းအစလေးများ၊ ရွှေနှုတ် တော်မှ ထွက်ပေါ်တော်မူခဲ့သော မည်သည့် စကားစု၊ တရားစုများသည် ပင်လောကသုံးပါးအတွက် ကောင်းကျိုး သုခကို ပေးစွမ်းနိုင်ကြောင်း...။

မြေဖုတ်ဘီလူး၊ တစ္ဆေ မှင်စာ၊ မကောင်းသော ပြိတ္တာဘေးတို့မှ ကင်းလွတ်ချမ်းသာရာ ရသွားသူများ၊ အသက်အန္တရာယ်များမှ ကင်းလွတ် သွားကြသူများ၊ စီးပွားဥစ္စာတိုးပွား ချမ်းသာသွားကြသူများကို စာအုပ်၊ စာပေ၊ မဂ္ဂဇင်းများမှ လည်းကောင်း။ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ

ဟောကြားတော်မူသော တရားတော် များမှ လည်းကောင်း ကြားသိကြ၊ ဖတ်ဖူးကြ၊ နာကြားခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားဂုဏ်တော်ခြောက် ပါးတွင်လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ များကို ရှေးရှု၍ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်၊ မျက်မှောက်ကိုယ်တွေ့

အကျိုးပေးသောတရားတော်၊ အချိန် မရွေး လက်ငင်းအကျိုးပေးသော တရားတော် လာလှည့်ပါ၊ ရှုလှည့်ပါ ပွားများ အားထုတ်လှည့်ပါဟု လက် တွေ့စမ်းသပ်နိုင်သော တရားတော်။

ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများနှင့်တကွ နတ်ပြည် နိဗ္ဗာန်သို့တိုင် အကျိုးပေး သောတရားတော်၊ ပညာရှိအပေါင်းတို့ လက်ခံယုံကြည်၍ ကိုယ်ပိုင်အကျိုး ခံစားခွင့်ရှိသော တရားတော်ဟု တရား တော်များ၏ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးကို အတိအလင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်ကပတ်တော်
လက်တွေ့အကျိုး

သည်စာစုများကို ရေးရခြင်းသည် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့တပ်အပ်မြင် တွေ့ခဲ့ရသော အကျိုးခံစားရပုံလေးကို သိစေချင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဝါဆိုလက်လည်းရောက်ခဲ့၍ သည် အကြောင်းလေးကိုလည်း သတိရမိ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ဝါဆို လပြည့်နေ့ရောက်ပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော် အမေနှင့် ဆွေမျိုးများသည် ဝါဆိုပန်းခူး ထွက်ကြပါသည်။

ပန်းများနည်းလျှင် ဈေးမှလည်း ဝယ်ကြသည်။ ည(၀၇:၀၀)နာရီ လောက်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွား၍ ဝါဆိုတော်မူကြကုန်သော သံဃာတော်များကို ဝါဆိုပန်းများ လှူကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လှူသော ပန်းများကို ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ကျန်သံဃာ တော်များကို အညီအမျှ ခွဲဝေပေးပါ သည်။ ပန်းများကို လက်အုပ်တွင် ညှပ်ကာ...

‘ဣမသ္မိဝိဟာရေ ဣပံစာမာသံ ဝသံ ဥပေမိ’

အနက်

ဣမသ္မိဝိဟာရေ- ဤကျောင်း တိုက်၌ ဣပံစာမာသံ- ဤသုံးလ ပတ်လုံး၊ ဝသံ-ဝါကို၊ ဥပေမိ- ကပ်ရောက်နေထိုင်ပါ၏။ (တစ်နည်း) ဣပံစာမာဝသံ- ဤမိုးသုံးလပတ် လုံး၊ ဥပေမိ-ကပ်ရောက်နေထိုင်ပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မြေစရိယ(ပဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ဟု ဝါစဉ်ထေရ်စဉ်အလိုက် သုံးကြိမ် ဆို၍ ဝါဆိုတော်မူကြပါသည်။

ကျွန်တော်ရေးချင်သော အကြောင်း သည် (ဤ ဣမသ္မိဝိဟာရေ ဣပံစာမာသံ ဝသံဥပေမိ)ဟူသော သံဃာတော်များ ဝါဆိုတော်မူကြကုန် သော ပါဠိစာပိုဒ်လေးပင်ဖြစ်ပါသည်။

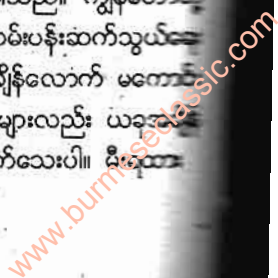
မြန်မာလိုကတော့...

‘ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တစ်ရက်မှ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့အထိ ဝါတွင်သံဃ ပတ်လုံး ကျကျောင်း၏အနံ့အတွင်း၌ ဝါဆို ခြင်းကို ပြုပါ။’

ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဝါဆိုခြင်းကိုမူ သည် ဤမျှနှင့် မပြည့်စုံနိုင်သေးပါ။

ဝါဆိုသော ပါဠိပေး၏ အဓိပ္ပာယ်

ကျွန်တော် တစ်ဆယ့်လေးနှစ်သာ အရွယ်ကဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ငယ်ငယ်က လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး သည် ယခုအချိန်လောက် မကောင်း ပါ။ ကားလမ်းများလည်း ယခုအခါ လောက်မပေါက်သေးပါ။ ခိုးမှုတော်

သင်္ဘောများနှင့် သွားလာရတာ များပါသည်။

မြစ်ချောင်းများကူးလျှင် တံတားကြီးများပေါ်မှ သွားရတာ နည်းပါး၍ ဇက်ကူးတို့များနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးရသည်။

ကျွန်တော်နှင့်မိဘများ ရန်ကုန်သို့ သွားလျှင် ရေကြည်ဘူတာရုံမှ ဟင်္သာတမြို့သို့ ရထားစီးရသည်။ ဟင်္သာတမှ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဇက်နှင့် ကူးရသည်။

တစ်ဖက်ကမ်း သာရေဝါမှကြည့်မြင် တိုင်ဘူတာသို့ ရထားစီးရသေးသည်။ နံနက်(၀၇:၀၀)မှ ရေကြည်ဘူတာရုံမှ ထွက်လာသော ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင် ဘူတာသို့ ည(၀၇:၀၀) နာရီမှ ရောက်သည်။

ရေကြည်ဘူတာမှ ဟင်္သာတမြို့သို့ အသွား ရထားပေါ်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖက်ကမ်း တပ်ကြပ်ကြီးနှင့် အခြား ရဲဘော်တစ်ယောက်နှင့်အတူ တရားခံ စစ်ပြေးဟု ထင်ပါသည်။ လက်ထိပ်လဲ ခတ်မထားပါ။ သူတို့လေးယောက် ကျွန်တော်တို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုံတွင် နေရာယူကြသည်။

ဇရပ်လှ-ဘူတာသို့ ရောက်သော အခါ ရထားရပ်ပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး မှ ရထားအောက်သို့ ဆင်းခါနီးတွင် ဖမ်းလာသောတရားခံ နှစ်ယောက်ကို ပါးစပ်မှ တိုးတိုးလေးဆီပြီး သူ့လက်နှင့် ကြိုးနှင့်ခြည်သလို ရစ်ပတ်နေပါသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ တရားခံနှစ်ယောက် မှ လက်နှင့် ခဏ္ဍကိုးသိတို့ ကပ်၍ ကပ်၍ လာပါသည်။

တရားခံနှစ်ယောက်မှလည်း...
'အား... ဆရာ ဖြည်းဖြည်းချည်းပါ ကျယ်လာပြီ တစ်လားပြီ'

ဟု ပြောပါသည်။ သူ့လုပ်စရာ ကြိုးချည်သလိုချည်ပြီးတော့ အောက်သို့ ဆင်းသွားပါသည်။

ရထားထွက်ခါနီး တပ်ကြပ်ကြီး ပြန်တက်လာပြီးတော့ တရားခံ နှစ်ယောက်ကို သူ့လက်နှင့်ပင် ကြိုး ဖြည့်သလိုမျိုး ဖြည့်ပေးပါသည်။

တရားခံ နှစ်ယောက်မှလည်း...

'ဆရာ ကျွန်သေးတယ်'

ဟု ပြောလျှင် တပ်ကြပ်ကြီး ထပ် ဖြည့်သည်။

ကြိုးတုတ်ထားသောသူများ ကဲ့သို့ ချည်ထားသော ကြိုးအပတ် အရေ ပြည့်သွားလျှင် တရားခံနှစ်ယောက်မှာ ပူးကပ်နေရာမှ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်သွားတော့သည်။

ကျွန်တော့်အမေက တပ်ကြပ်ကြီး အား...

'ထူးဆန်းလိုက်တာ ဘယ်လိုတွေ လုပ်ခဲ့တာလဲ'

ဟု မေးကြည့်တော့ တပ်ကြပ်ကြီး က...

'ရဟန်းသံဃာတော်တွေထောင် ဤဂါထာ လေးဆိုပြီးတာနဲ့ ဝါတွင်းသုံးလလုံး ယထွက် ရ ယွားရတာ တရားခံတွေလောက်တော့ ဘယ်ခံနိုင်လဲ'

အမေက...

'ဘာဂါထာလဲ သိချင်ပါတယ် ပြောပြပါ'

ဆိုတော့ ရဟန်းသံဃာတော်များ ဝါဆိုတော်မူကြကုန်သော အထက်ပါ ဝါဆိုပါဠိလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤပါဠိလေးကို အမေနှင့် ကျွန်တော် တို့ ကြားဖူးကြပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး က ပါးစပ်လှုပ်ရုံလေးဆိုတော့ ဘာဂါထာမှန်း မသိကြပါ။

ကျွန်တော့်အသက် နှစ်ဆယ်ကျော် တော့ ဆေးကုသော မြန်မာဆေးဆရာ များကို မေးကြည့်တော့ **နတ်ပူ၊ ဝုန်းပူ၊ သူများကို ဤနည်းအတိုင်း ချုပ်ထားတတ်ကြသည်ဟု သိရပါသည်။**

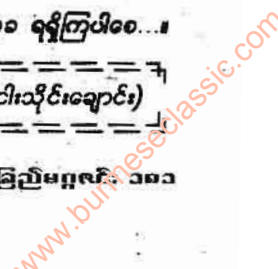
ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားရှင်၏ နှုတ်တော်မှဆိုခဲ့သော မည်သည့်စကား တော်များသည်ပင် လောကသုံးပါး အတွက် တစ်နေရာရာ တစ်ခုခုတော့ အကျိုးပြုနေသည်။ စွမ်းနေသည်ဆိုသည်ကို ယုံမှားသံသယ ရှိစရာမလိုတော့ပါ။

ဤစာကို ဖတ်ပြီးတော့ စာဖတ်သူ လည်း ဘယ်ဂါထာ၊ ဘယ်ပါဠိမဆို ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်တော်၊ သံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်တော်များကို အောင့်မေ့သတိရ ရွတ်ဖတ်ပွားများကြပါ။

ထိုသို့ ရွတ်ဆိုပွားများနေကြပါလျှင် အန္တရာယ်များမှ ကင်းလွတ်ပြီး အကျိုးထူးများ၊ ကောင်းကျိုးသုခများ မုချ ရရှိခံစားနိုင်ကြပါသည်ဟု ယုံမှား သံသယမထားရှိကြတော့ ကြိုးစားပွားများ ရွတ်ဖတ်နိုင်ကြပါစေဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးမှတစ်ဆင့် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ...။

ဦးသူရစိုး (ငါးသိုင်းချောင်း)

သရုပ်ဆွဲ (ခေတ်မီအင်္ဂါပညာတောင်သာ-တိုင်းရင်းဆေး)

ရွှေဓာတ်လုံး လုံကျင်ပေါ်

'ဆင်ပြောင်ကြီးမှာ ဟိုင်းနစ်ဖြာ၊
 ပြစ်မှာခြင်သော်၊ မရွှေသစ်ကား၊
 ကျောက်နဂါးယားတူပုံဖက်
 ထောင်းပါအမှုန်သက်
 ကိုးအုပ်ကိုပုံအန္တရာလုံ
 တစ်ပုံမီးကိုနက်
 တူပူပိုတန်းနက်
 လှတွင်းဘော်ခံ သုတ္တံ၊
 အမှန်ဝင်းထိန် လျက်
 လုပ်ပြုတ်နှင်တက်
 အခက်ယံဖျောက်၊
 လိုရင်းရောက်
 စားလျှ ခြံပြောက်'

အထက်ဖော်ပြပါ လက်သည်
 အင်္ဂါရတ်ပညာ ဉာဏ်ရှိသူများအတွက်
 ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့်ယှဉ်၍ ပြုလုပ်ပါ
 က အမှန်ပင် ရွှေ(ဝါ) ကိုတ်ဖြစ်လာ
 သည်။

ထိုရွှေဓာတ်လုံးကို ဆေးကုသခြင်း
 နှင့် မြွေဆိပ်ကုသခြင်းအပြင် အာယု
 သိဒ္ဓိလမ်းစဉ်ကို တက်လိုပါက ဂဠုန်
 ခြင်္သေ့ဆေးများဖြင့် တက်စဉ်အတိုင်း
 ပြုလုပ်သွားနိုင်သည်။

အဓိပ္ပါယ်မှာ...

ဆင်ပြောင်စွယ်စုံဆင်(ခေါ်)အခေါက်ရွှေအစစ်	၃	ကျပ်သား
ဟိုင်းနစ်ဖြာ	→	ယမ်းစိမ်း၊ ဟင်းရိုင်းနီ
ခြင်္သေ့	→	စိန်နီပြင်းသွား
သစ်ကျား	→	ဇောက်သားနှင့်ကန့်ဝါ
ကျောက်နဂါး	→	ကျောက်ဆေးဒန်း

ထို ရွှေဓာတ်လုံးလုပ်ရတ်တွင် ရုပ်
 ဓာတ်တစ်မျိုးပါဝင်၍ နှာမ်ဓာတ်
 ခြောက်မျိုး ပါဝင်နေပေသည်။ နှာမ်
 ဓာတ်ဖြစ်သော ယမ်းစိမ်း၊ ဟင်းရိုင်း
 အနီ၊ စိန်နီပြင်းသွား၊ ဇောက်သား၊ ကန့်
 ဝါ၊ ကျောက်ဆေးဒန်းတို့ကို အလေး
 ချိန် တူညီစွာ စုပေါင်း၍ အမှုန်ဖြစ်
 အောင် ထောင်းရပါမည်။

အမှုန်ဖြစ်သွားလျှင် သံပရာရည်နှင့်
 ကြိတ်၍ နေလှန်းရပါသည်။ ဆေးမှုန့်
 ခြောက်သွေ့သော် (၉)ပုံ ပုံ၍ထားပါ။
 အခေါက်ရွှေစစ်စ် (၁)ကျပ်သားကို
 ဆေးတစ်ပုံကို အောက်အထက်ထား
 လျက် သင့်တော်သောလုံတွင် ဇော်ကျီ
 သုံးထပ် ခိုင်စွာမံ၍ မီးသွေး(၉)အုပ်
 အထိ ထိုးရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းအတူ ကျန်ဆေး(၉)ပုံနှင့်
 (၉)လုံတိုင်တိုင် ထိုးသည့်အခါမှာ ရွှေ
 ဓာတ်လုံးသည် ပိတုန်းကဲ့သို့ အတွင်း
 အပြင်သား အရောင်ထွက်လျက်နေ
 တော့သည်။

အပြီးသို့ ရောက်ခဲ့သော ထိုရွှေဓာတ်
 သေ ဓာတ်လုံးကို လုံသစ်တစ်လုံးမှာ
 ထည့်၍ မီးသွေးတစ်အုပ်ခန့် မီးကစား
 ရသည် (ဝါ) ဖိုထိုးရပါမည်။

မီးသွေးတစ်အုပ်ခန့် ဖိုထိုးပြီးလျှင်
 လုံကို အအေးခံ၍ ရွှေဓာတ်လုံးကို

အသာ လုံမှောက်၍ ယူထားလိုက်ပါ။
 ရွှေဓာတ်လုံးထိုးထားသော လုံ
 အတွင်းသို့ လက်နှင့် မနှိုက်မသုတ်ဘဲ
 မိုက်ဘော်စင် တစ်ပဲသားဖြစ်စေ၊
 တစ်မူးသား ဖြစ်စေ(သို့မဟုတ်) ကြေးနီ
 တစ်ပဲသားဖြစ်စေ၊ တစ်မူးသားဖြစ်စေ
 လုံအတွင်းသို့ ထည့်၍ လုံအငှားဖုံး
 ဖုံးပြီး မီးပြင်းပြင်းထိုး၍ ရေနံတွင်(၃)

ကြိမ်ခန့် ခံရည်လောင်းသော် ဉာဏ်ရှိ
 တိုင်း ဆောင်ရွက်၍ရတော့သည်။
 လောဘကြီးသူများ ဓာတ်လုံး
 ပျောက်ခြင်း၊ ဓာတ်လုံးပျက်ခြင်းသို့
 ရောက်တတ်သည်ကို သတိပြု၊ ကံနှင့်
 ယှဉ် ဉာဏ်နှင့်ထွင်း၊ အလိုနည်းလျှင်
 လက်တွေ့အောင်မြင်သော နည်းလမ်း
 ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ဓာတ်ချင်းကူး၊ ဖြစ်ဖူးများစွာ
 ပဒေသာ သေချာကျန လုပ်ဆောင်ကြ
 လျှင် မုချမှန်ကန်စွာ သာသနာပြု
 ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ထိုထိုနှင့် လိုရာ
 ဆန္ဒပြည့်စုံရသည်။

ပတ္တမြားမျက်ရှင် နေအသွင်နှင့် လ
 သွင်သို့ ဖြူရွှေနီဝါရောင် လေးပါး
 ထောင်ထွက် ကျောက်နဂါးတုံး၊ ရွှေ
 ဓာတ်လုံးရှင် လိုလျှင်ပြီးမြောက် သိဒ္ဓိ
 ပေါက်၍ မြေဖောက်ရေလျှိုး၊ တန်ခိုး
 လွန်မြန် ကောင်းကင်ပျံဝဲ သက်ရှည်
 မြသည်။ အယူလွဲတွေးကာ နတ်မိစ္ဆာ
 တို့ မလိုစိတ်ထား အဘိဇ္ဈာများလျက်
 ပျက်ပြားစေလို ဖျက်ဆီးတို့ကြောင့်
 သတိကောင်းကြ၊ သီလသမာ လွန်
 ပညာနှင့် သစ္စာခန္တီ ဖြည့်မိဖြည့်ဆည်း
 နှင့် မေတ္တာလည်းပွား၊ ကျင့်အား
 ကောင်းမှ၊ အောင်မြင်ကြသည်။

စာပေးပွဲအောင်ဂါထာ

ဤသို့ စီရင်သော်

မောင်လှိုင် (အင်းတော်)

ဇယား-၁

- (က) တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုလျှင် နံနက်(၆)နာရီမှ နံနက်(၈)နာရီ (၂၄)မိနစ်အတွင်း
- (ခ) တနင်္လာနေ့ဆိုလျှင် နံနက်(၈)နာရီ(၃၀)မှ (၁၀)နာရီအတွင်း
- (ဂ) အင်္ဂါနေ့ဆိုလျှင် နံနက်(၁၀)နာရီမှ မွန်းတည့် နေ့(၁၂)နာရီအတွင်း
- (ဃ) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဆိုလျှင် နေ့လယ်(၁)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ (၃)နာရီအတွင်း
- (င) ကြာသပတေးနေ့ဆိုလျှင် ညနေ(၄)နာရီမှ ည(၆)နာရီအတွင်း
- (စ) သောကြာနေ့ဆိုလျှင် နံနက်(၆)နာရီမှ နံနက်(၈)နာရီအတွင်း
- (ဆ) စနေနေ့ဆိုလျှင် နံနက်(၈)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ နံနက်(၁၀)နာရီအတွင်း

ဇယား-၂

	၁	၈	၁၅	၂၈
၃၁	၁၄	၂၇	၂	၉
၂၀	၇	၂၂	၂၉	၂၄
၁၃	၃၀	၂၁	၂၆	၁၇
၆	၁၉	၁၂	၂၃	၄
	၂၂	၅	၁၈	၁၁

	ပထမ				ဒုတိယ
	ဒေ	ဝေါ	နွီ	ဒေ	
	ဒိ	န	ဝေ	ဝါ	ဒေ
	နေ	ဒေ	နော	န	န
	န	ဝေ	န	ဒိ	ဝေ
	နော	ဒိ	ဝေ	ဒေ	န
	ဝေ	နွီ	ဒ	ဒေ	

ဤအင်းကွင်း နံပါတ်အစီအစဉ် အတိုင်း ချပါ။

ချပြီး အင်းကွက်

ဇယား-၃

- ပထမအကွက်၌... မောင်သောင်း (သို့မဟုတ်) ဖိုးနီ (သို့မဟုတ်) မောင်မောင်
- ဒုတိယအကွက်၌... စာမေးပွဲ → ဂုဏ်ထူး → ဆု
- တတိယအကွက်၌... အောင်ပါ → ၇ → ၇
- စတုတ္ထအကွက်၌... စေ → စေ → စေ

စာမေးပွဲအောင်ဂါထာကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိထားကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ဆောင်းပါးရှင်များ ဖော်ပြကြပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေဝါနံ နန္ဒနော ဒေဝါ
 ဒေဝဒေဝေန နန္ဒိနော။
 ဝေဒဒိနေန ဝေဒေန
 ဝေဒိဝေဒေန ဝေဒိနော။

အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာမှာ ပြည်မြို့ကန်တွင်းဆရာတော်ကြီး (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)ရေးသားသော ကဗျာအမြဲတေကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီး ဦးငွေအောင်မွန် ရေးသားသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၌ ဖတ်ရှုရပါသည်။

ထို့ပြင် လောကီဂါထာမန္တန်ကျမ်းများ၌လည်း တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ဘွဲ့

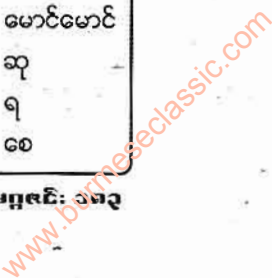
"ဒဝနကာရဂါထာ" ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ စာမေးပွဲမှန်သမျှ ဖြေဆိုရာတွင် မဖြေမီ ရတနာသုံးပါးကို အရှိအသေ အလေးအမြတ်ထားပြီး အာရုံပြု ရွတ်ဖတ် ကြည့်ညိုလျှင် ကောင်းစွာ အကျိုးပေးပါသည်။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းမှာ...

နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းသည် နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ပထမတွင် အထင်သေး၍ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း မရှိ။

နောက်တွင် တုဘက်မရှိ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သခင် ဘုရားရှင်၏ ဆင်ခြင် နှိုင်းဆ၍ မရနိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို သိရှိကာ ကြည့်ညို မြတ်နိုးဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

ဉာဏ်ကောင်း၊ ဂု်ကောင်း၊ ဉာဏ်

ပွင့်၊ ကံပွင့်လိုလျှင် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့်လည်း အမိဋ္ဌာန် ယူ ပွားများအားထုတ်နိုင်ပါသည်။

နံနက် (၇)ခါခါ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ညဉ့် ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

ဆရာတော် ဦးကလျာဏ (နားနောင်ဆရာတော်)ကမူ အင်းအဖြစ် စီရင်ပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

အောက်ပါအတိုင်း စီရင်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ကန်တော့ပွဲ (၁)ပွဲ(ဆေး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်အစုံအလင်)

၂။ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်းပွဲ အစုံအလင် ပါရမည်။

၃။ ဆီမီး(၅)တိုင်၊ သောက်တော်ရေ (၅)ခွက်၊ ဆွမ်းပွဲ(၅)ပွဲ၊ သစ်သီး(၅)မျိုး။

၄။ စီရင်ဆောင်ရွက်မည့်သူ၏ အညွန့်

ပန်း(၉)ညွန့်၊
၅။ ပျားဖယောင်း (၅)ကျပ်သား၊

၆။ မိုင်းကိုင်စက္ကူ(၁)ရွက်၊
၇။ စီရင်ဆောင်ရွက်မည့်သူ၏ သက်စေ့ ချည်မျှင်၊

၈။ **စီရင်ရမည့်အချိန် (ပုတ္တားရှင်ဘုရင် ဖြစ်ချိန်)**

*** (ဇယား-၁)
စီရင်ရမည့် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ နေ့အလိုက် ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြထားသည့် အချိန်စာရင်းအတိုင်း စီရင်ပါ။

အောက်ပါအတိုင်း အင်းချနိုင်ပါသည်။

*** (ဇယား-၂)
ချပြီး အင်းကွက်၌ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယနှင့် စတုတ္ထတို့၏ ကွက်လပ်

လေးခု၌ ပထမအကွက်မှ အောက်ဖော်ပြပါ ဆန္ဒရှိရာ စာသားရေးထည့်

ပါ။
ဥပမာ ဖော်ပြပါမည်။

*** (ဇယား-၃)
သင့်တော်သော ဆန္ဒရှိရာ စာသားများ တိုတိုလိုရှင်း ရေးသားနိုင်ပါသည်။

အင်းချပြီးပါက ဂါထာနှင့်ပင် (၃၇)ခါခါ ရွတ်ပါ။ ပြီးပါက ပျားဖယောင်းကို ဖယောင်းတိုင်ပြုလုပ်ပြီး အင်းရေးထားသော မိုင်းကိုင်စက္ကူနှင့်ပတ်ပြီး မွေးနေ့ရှင်၏နေ့တွင် ဘုရားကို မီးပူဇော်ပါ။

ပူဇော်နေစဉ် အင်းချဂါထာကို ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ အမျှဝေပါ။

ပူဇော်နေစဉ် အင်းချဂါထာကို ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ အမျှဝေပါ။

အာယု ဝတ္ထော သုစံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

စာမျက်နှာ (၁၈၂)မှ အဆက်

သိဒ္ဓိထွက်လမ်း-ဓာတ်စခန်း၊ သိဒ္ဓိဝင်ဓာတ်လုံးများ အောင်မြင်စေရန်အားထုတ် လုံ့လပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နတ်ဆိုးနတ်မိစ္ဆာတို့မှ သူတို့ထက်သာလွန်သော တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ် ရရှိခြင်းမှာ စိုးရိမ်ကြသောကြောင့် အင်္ဂါရတ်လုပ်ငန်းဟူသမျှ ပျက်ပြားသွားအောင် အမျိုးမျိုး နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးတတ်ပါသဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် သစ္စာမေတ္တာ ဘာဝနာတရားများကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် နတ်ဆိုးနတ်ဝါး နတ်မိစ္ဆာ အဖျက်အဆီး၊ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး အလိုရှိရာ အောင်မြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်သားလွတ်စား၍ အင်္ဂါရတ်ပညာများကို လည်းကောင်း၊ ရွှေဓာတ်လုံးထိုးစဉ် ကာလ၌ သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း မိန့်ကြားဖူးပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရွှေဓာတ်လုံးကျိုထားသော လုံခွံအတွင်း လက်ဖြင့် မနှိက်ယူရ။ အခြားသော ပစ္စည်းတစ်ခုခု သော်လည်းကောင်း၊ လုံအတွင်းထဲသို့ မထည့်ရ။ တုတ်နှင့် သော်လည်းကောင်း ဓာတ်လုံးကို မကလော်ရပါ။

ရွှေဓာတ်လုံးကျိုထားသော လုံခွံကို လက်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ အခြားပစ္စည်းတစ်ခုခုနှင့် သော်လည်းကောင်း ထိမိပါက ဓာတ်သဘာဝ ပျက်စီးတတ်သဖြင့် ကျင်းယူထားသော ဘော်ဖြစ်စေ၊ ကြေးနီဖြစ်စေ ရွှေဖြစ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

လုံကျင်းလိုသောအခါမှာ လုံသစ်ထဲမှာ ရွှေဓာတ်လုံးထည့်၍ မီးသွေးတစ်အုပ်ခန့် ဖိုနှင့် ထိုးပြီးလျှင် လုံအေးသွားသောအခါမှာ လုံကို မှောက်ချ၍ ရွှေဓာတ်လုံးကို သိမ်းဆည်းထား၍ ယင်းလုံခွံနှင့် ဘော်နှင့် ကြေးနီ ရရာတစ်ခုခုဖြင့် ထည့်၍ ကျင်း

ယူရမှာဖြစ်ပါသည်။
ဤရွှေဓာတ်လုံးမှာ လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ဖူးသော ပြည်တွင်းပြည်ပ

သာသနာပြု ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတ(ခ) ဦးပညာသီဟက မေတ္တာစေတနာဖြင့် ပေးသွားသော နည်းပညာဖြစ်ပေသည်။

အင်္ဂါရတ်ဝါသနာရှင်များနှင့် ရိက္ခာထောက်စားလမ်း ပြုလုပ်လိုသူများအတွက် ဤနည်းပညာများကို ယူ၍ ပြုလုပ်နိုင်ပါကြောင်း မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထားပြီး စာရေးတင်ပြ၍ မျှဝေပေးလိုက်ပါသည်။

ဤစာစုဖြင့် မေတ္တာစေတနာနှင့် ပညာပေးခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတ(ခ) ဦးပညာသီဟအား သက္ကဋ္ဌ ဂါရဝပြုပါ၏။

ဆရာဦးစန်းယု
(ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာတိုင်းရင်းဆေး)

◆ ကျောက်ကွဲပင်၏ အဖွင့်ပုံ

◆ ကျောက်ကွဲပင်၏ ဝမ်းညွှန် အဖွင့်ပုံ

ကဆုန်လအတွင်းတွင် စလင်း မြို့နယ်၊ မန်ကျည်းပင်ပုကျေးရွာအုပ်စု ကူတိုရွာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်သော ရှင်ပင်ဓာတ်တော်ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။

ထိုဘုရားပွဲတော်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားပါသည်။ ဘုရားပွဲတော်တွင် စလင်းမြို့မှ ဦးသိန်းလွင်နှင့် တွေ့ဆုံကြပါသည်။

ဦးသိန်းလွင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း ဇာတ်သဘင်လောကတွင် နာမည်ကြီး ပြဇာတ်မင်းသားကြီး ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ဦးသား စကားပြောကြရင်း ဦးသိန်းလွင်က ကျောက်ကွဲပင်၏ အစွမ်းထက်အသုံးဝင်ပုံကို ပြောပြပါသည်။

‘မနှစ်က ကျွန်တော်မှာ ဆီးကျောက်တည် ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ (ဆီးအိမ်အတွင်းတွင် ကျောက်တည်ရောဂါ) ဆီးဆွားခါနီးရင် မနေနိုင်ပထိုင်နိုင်အောင် ကျင်ချောင်း

F.24A, February, 2017.

ဆီးကျောက်တည်

နှင့် ကျောက်တွဲပင်

စလင်း မြို့ကျော်

ပတ်ဝန်းကျင် နာကျင်ကိုက်ခဲပါတယ်။ ကျင်ချောင်းက ဆီးတစ်စက်၊ နှစ်စက်ကုန်ပြီး အရေး ပျက်ရည်ပျားပင် ကျန်ပါတယ်။ နာကျင်ကိုက်ခဲတော့ အစားယောက်လဲ ပျက်ရတယ်။

စလင်းမြို့နယ်ဆေးရုံကြီးကို ရောဂါ ကုသဖို့ တက်ပါတယ်။ ဆေးရုံအုပ် ဆရာဝန်ကြီးက စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး စလင်းဆေးရုံမှာ ကုသလို့ မရနိုင်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ မကွေးမြို့မှ အထူးကုဆေးခန်းကို သွားရောက် ကုသရန် ညွှန်ကြားပါတယ်။

သွားဖို့ရန် လက်မှတ်လဲ ရေးပေးပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆေးရုံမှ အိမ်သို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့တယ်။ မကွေးမြို့ ဆေး

သွားကုရန် ငွေကြေးမလုံလောက်တဲ့ အတွက် အိမ်မှာပဲ ရောဂါကို ခံစားရင်း အသေခံမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာတော့ ကျွန်တော်အိမ်ကို တပည့်ဖြစ်သူ ပြဇာတ်မင်းသားလေး ကိုစိုးမင်းစိုး ရောက်လာတယ်။

“အစ်ကိုကြီး ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူးလား”

“အေး ငါ့မှာ ဆီးကျောက်တည်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်နေတယ်။ မြို့နယ်ဆေးရုံ တက်ပြီး ကုသဖို့လုပ်တော့ ဒီမှာ ကုသလို့ မရဘူး။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြဲညီမဂ္ဂဇင်း ၁၈၅

ဆေးရုံကို သွားရမယ်တဲ့။ ခွဲစိတ်ကုသ
ရမယ်တဲ့။

ခွဲစိတ်ကုသဖို့ ငါ့မှာ ငွေကြေးမပြည့်
စုံဘူး။ ဒါကြောင့် အိမ်မှာပဲ အသေခံ
တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

“ဆီးကျောက်တည် ရောဂါနဲ့တော့
မသေရပါဘူး။ အစ်ကိုကြီးရာ
ကျွန်တော် ပျောက်အောင်ကုပေးပါ
မယ်”

ကိုစိုးမင်းစိုးမှာ စက်ဘီးစီးကာ
လယ်ကွင်းပြင်များဆီကို ထွက်သွားပါ
တယ်။ ခဏကြာတော့ ကိုစိုးမင်းစိုး
ပြန်ရောက်လာတယ်။

“အစ်ကိုကြီး ဒီအရွက်ကလေးတွေကို
ကျောက်ကွဲရွက်ကလေးတွေလို့ ခေါ်ပါ
တယ်။ သူတို့ကို ရေစင်အောင်ဆေးပါ။
အိုးသန့်သန့်ထဲမှာ ရေနဲ့အတူ ထည့်ပြုတ်ပါ။
အရွက်ကလေးတွေ နူးနပ်လာရင် ပီအိုပူ
ချပြီး အအေးခံပါ။ အေးလာရင် ကျောက်ကွဲ
ရွက်ပြုတ်ရည်များကို သောက်ပါ။ ပြုတ်ပြီး
နူးနပ်နေတဲ့ အရွက်တွေကို ကိုယ်နှစ်သက်
သလို သုပ်စားပါ။

ဆီးအိမ်ထဲမှ ကျောက်များ ပဲ့ကြွေ
ပြီး ဆီးပေါက်တဲ့အခါ ဆီးထဲမှာ ပါလာ
ပါလိမ့်မယ်။ ဆီးပေါက်တဲ့အခါ ခွက်ခံ
ပေါက်ပါ။ ပေါက်ပြီး ဆီးခံတဲ့ခွက်ကို
နေရောင်မှာ ချကြည့်ပါ”

လို့ မှာထားခဲ့ပါတယ်။ ဆီးပေါက်ပြီး
ခွက်ကို နေရောင်မှာ ချကြည့်ပါတယ်။
ဆီးထဲမှာ လက်လက်လက်လက်နဲ့
ဆီးကျောက်တွေ ကြွေကျပါလာတာ
ကို တွေ့ရပါတယ်။

နောက်နေ့တွေမှာလဲ ကျောက်ကွဲ
ရွက်ပြုတ်ရည်တွေကို သောက်လိုက်၊
ကျောက်ကွဲရွက် ပြုတ်ဖတ်တွေကို
သုပ်စားလိုက်နဲ့ ဆီးကျောက်တည်
ရောဂါ ရှင်းရှင်း ပျောက်သွားပါတယ်။

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်နေသူ
များ ကျွန်တော်လို မခံစားရအောင်
ဆောင်းပါး ရေးထည့်ပေးပါ”

ကျောက်ကွဲပင်

ကျောက်ကွဲပင်ကို မြောက်အိုးပင်
တိမ်ပြာပင်ဟု အချို့က ခေါ်ကြပါ
သည်။ ရေစင်မြောင်းဘေး၊ ကားလမ်း
ဘေး၊ လှည်းလမ်းဘေးများတွင်
ပေါက်တတ်ပါသည်။ လူတိုင်း မြင်တွေ့
နေရသော အပင်ကလေးများ ဖြစ်ပါ
သည်။

အပင်ငယ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း
အပင်ကလေးတွေ၏ အပွင့်အရောင်
မှာ အပြာရောင် ဖြစ်ပါသည်။ အသီး
ကလေးများမှာ သေးငယ်ပါသည်။

အသီးနုချိန်၌ အစိမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး
ရင့်လာသောအခါ အနက်ရောင်
ပြောင်းလာပါသည်။ အသီးကလေးတွေ
ကို ခူးယူပြီး တံတွေးနှင့်ဆွတ်(သုတ်)
လိုက်သောအခါ ခဏချင်းပင်
“ဖျောက်... ဖျောက်... ဖျောက်” နှင့်
မြည်ကာ ကွဲသွားကြပါသည်။

အပင်ကို အလွယ်သိနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံ
ပါ ဖော်ပြထားပါသည်။ ဆီးကျောက်
တည်ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေရန်
အလွန်အစွမ်းထက်သော မြစ်ချင်းပြီး
ဆေးဖြစ်ပါကြောင်း...။

သတ္တဝါအပေါင်း၊ ရောဂါခပ်သိမ်း၊
ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။

မှတ်ချက် ။ ။ ကျောက်ကွဲပင်၏
အစွမ်းသတ္တိကို ပြောပြသော ဦးသိန်း
လွင်အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း
မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

စလင်း ဦးကျော်

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

မေးစားစာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောက်ရခဲဖူးသည်

ပြဒါးငုတ်မိတ်လုံး

ကျေးသူ (ဟောမိမြိုင်)
ခေတ္တ-နိလာကုန်းစခန်း

အမိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ဝင်ရမည်တဲ့။
 ခိုင်းစေသူက ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသွား
 ရေမြှောင်ကြီးစခန်းအနီး ကျောင်း
 သခံမ်းလေးတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်
 သည့် ရသေ့ကြီးဦးကောဝိဒ...
 'ယုံကြည်ကြည် လုပ်ကြည့်ပါ ဒကာကြီး
 အကျိုးကြီးပါတယ်'
 ဆိုစကား ပြန်ကြားမိပါ၏။
 လွန်ခဲ့သောကာလ တနင်္ဂနွေနေ့
 နံနက်(၆)နာရီ ကျိုက်ပေါလောဘုရား
 ဝင်းထဲ အမိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ရောက်ခဲ့ပါ
 သည်။ မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့၊
 ကျိုက်ပေါလော မွဲရှင်ဘုရားသည်
 တန်ခိုးကြီးလှကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံ
 တစ်ဝန်းလုံး ထူးခြားထင်ရှား လူသိများ
 လှပါသည်။

ကြည်နူးစိတ်ဆန္ဒဖြင့် အမိဋ္ဌာန်ဝင်
 မည်မှ အောင်သပြေဖန်(၉)ခက်
 စိတ်ကြိုက်ပေး စိတ်ကြိုက်ရွေးကာ
 ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။
 ဘုရားအရောက် ကျိုက်ပေါလော
 မွဲရှင်တော်အား ရှိကျိုးစွာ လက်စုံမိုး၍
 ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ကာ
 ကန်တော့လိုက်ပါသည်။
 ရသေ့ကြီးဦးကောဝိဒက ဓာတ်
 အတတ်(အဂ္ဂိရတ်) ကျွမ်းကျင်လှသည်
 ဟု ဝါသနာရှင်တို့ ဆိုကြပါသည်။
 ရသေ့ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံစဉ်မိန့်မှာသည်
 က...
 'ပိဏ္ဍပညာကို သင်ချင်ရင် အခြေခံပူ(၃)
 ရမိဖြစ်တဲ့ သီလ၊ သမာဓိ ပညာကို လက်
 ယွတ်လို့ကိုမရတာ၊ ပိဏ္ဍပညာပဲလို့ မှတ်၊
 ဒီကြောင့် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်အတတ်ကို

အကျိုးရှိစွာ ပြုလုပ်ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ဒကာ
 ကြီးကို ဘုရားရှင်တော်တွေ (၉)ရက်တိတိ
 ပွားပွားခိုင်းတာ'
 ဟု မိန့်မှာထား၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဘုရားရှင်အား အာရုံထားကာ ပုတီး
 (၉)ပတ်၊ (၉)ရက် စိပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်
 ခဲ့ပါသည်။ ဆင်းတုတော်ရှေ့ ဝတ်ပြုပြီး
 ထိုင်ကာ ပုတီးမစိပ်မီ ဘုရားရှေ့
 အရောက် စိတ်မနှံ့သူတစ်ဦး စိတ်
 ပေါက်ပေါက်ဖြင့် ဟစ်အော်ခဲ့သည်။
**"မလိုသူကပစ်၊ လိုသူအတွက်
 အနှစ်ကွ"** ပြောပြောဆိုဆို ဖန်ဂေါ
 လီလုံးလေးအား လွှင့်ပစ်လိုက်လေ
 သည်။
 အရူးစကား ထူးစွာ ထပ်ကြားရ
 သည်က...
 'ဆံ့ဆော်ရှင်အစစ် ဖူးပြီးမှ ဒီဘုရား လာ
 တာဟေ့ ဆုတောင်းတိုင်းရတာ ပီပီကွ'
 ဟု ဆိုကာ တဟီးဟီး သဘောကျ
 စွာ ရယ်နေသည့် မြင်ကွင်းအား
 ထင်ထင်ရှားရှား ပြန်မြင်နေမိခြင်း ဖြစ်
 ပေတော့သည်။
 နိမိတ်သဘောဟု တွေးမိသော်
 လည်း အကောက်အယူ နားမလည်
 ခဲ့ပါ။
 သို့ဖြင့် အမိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ပြီးမြောက်
 ခဲ့ပြီး ဘုရားမှအထွက် ရင်ပြင်ကျောက်
 ပြားအတိုင်း လျှောက်လာစဉ် ဖြူညာ
 သစ် ဓာတ်လုံးလေးတစ်လုံး အမှတ်

www.burmeseclassic.com

မထင် လှမ်းမြင်တွေ့၍ ကောက်ယူခဲ့မိပါတော့သည်။

ဝန်ထမ်းဘဝ အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး နောက် မိမိနေအိမ်တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ရင်း ဝါသနာပါရာ အင်္ဂါရတ် ဓာတ်ကစားခြင်းကို စာပေအသိဖြင့် သာ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ သိလိုသည်မှ တတ်လိုပြန်ချင်၍ စုံစမ်းကာ ဆရာရှာရင်း ဘရသေ့ဦးကောဝိဒ နှင့် ဆုံစည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘရသေ့ စေခိုင်းမိန့်မှာသည့် အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ပြည့်မြောက်ခဲ့ပြီး ဓာတ်လုံးတည်ရန် ပြဒါးစိမ်းရည် (၅)ကျပ်သား ကျိုက်ထိုမျေးမှ ဝယ်ယူ၍ ရေမြောင်ကြီးရှိ ကျောင်းသခံခမ်းလေးဆီသို့ လာရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသွား ရေမြောင်ကြီးအား စခန်းကြီးဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ စခန်းဝန်းကျင် စေတီငယ်လေးများ ဖူးမြော်တွေ့ရှိရပြီး ပင်ကိုသဘာဝ တောတောင်တို့၏ အလှအပများကြောင့်ပင် သာယာကြည်နူးဖွယ် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျောက်တောင် ကျောက်ခက်တို့ကြား ဖြတ်သန်း၍ စီးဆင်းနေသည့် ရေတံခွန်ကပင် ရှုမငြီးစရာ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ပမာ ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

ရသေ့ကြီး ဦးကောဝိဒက အင်္ဂါရတ်လုပ်ငန်းစဉ် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ကြသည့် ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊ ရှင်မထီးရှင်ကုန္ဒာစရိယ စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အကြောင်းနှင့် အင်္ဂါရတ် ကျမ်းကြီး၊ ကျမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့အား လေ့လာသိရှိ နှံ့စပ်သူ ဖြစ်လေသည်။ ထူးခြားသော စိတ်အတွေးအခေါ်တို့ ရှိနေပြီး ဓာတ်ထိုးသည့် သဘောတရားအား...

'ဒကာကြီး... အင်္ဂါရတ်အတတ်ပညာရဲ့

အဓိကကြီးမားတဲ့ ရည်မှန်းချက်ဟာ ပြဒါးရင်ဖြစ်ဖို့ ဒါကြောင့် ကိစ္စပြီးမြောက် အိုးချောက်စေတဲ့ အန္တိယတတ်လုံးကို အခြေခံပုဂ္ဂိုလ်အစပြုပြီး တည်မိစေဖို့လိုတယ်။ ဒါပူယာစိတ်ထင်တိုင်း အကျိုးရှိစွာ အလိုရာပြီးမြောက်စေနိုင်တဲ့ "အယာ"ကို ပိုင်နိုင်ဖယ် မှတ်ရမယ်။

ဒကာကြီး လေ့လာကြည့် အင်္ဂါရတ်နဲ့ ဆက်နွယ်ခဲ့တဲ့ ရှေ့တို့အင်္ဂါရတ် ဖြစ်ရပေတော့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ပြတ်တွေဟာ ရှင်ဘုရင်ဘာကို လိုလားတောင့်တတာမျိုး မရှိတော့။ စိတ်တန်ခိုးရှင်ဖြစ်ဖို့သာ လိုလားကြိုးစားခဲ့ကြသူတွေရလို့ပဲ။

ဒါတွေသိပြီး စိတ်မှာ စွဲမှတ်ထားရမယာ ပြန်ဟန်နိင်ပုံရှိတဲ့ ဝိဇ္ဇာအလမ်းဆိုင် လိုက်စားသူတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အလေးအမြတ် ကိုးကွယ်အပ်တယ် ဆိုတာကိုပေါ့။ အဲဒါကြောင့်သာ ဒကာကြီးကို သီလ၊ သမာဓိ တည်နေအောင် အဓိဋ္ဌာန်ပေးပြီးမှ လာခဲ့လို့ မိန့်မှာခဲ့တာ'

ဟု ဆိုပါသည်။

'ဘရသေ့ဘုရား... တပည့်တော် ဓာတ်လုံးလေးကို ကြည့်ပေးပါဦးဘုရား'

ကျိုက်ပေါလော ရင်ပြင်ဖော်ပေါ်မှ ကောက်တွေ့ခဲ့ရသော ဓာတ်လုံးလေးအား ဘရသေ့လက်သို့ ဆက်ကပ်လိုက်ပါသည်။ ရိုးသားစွာပင် (၉)ရက်တိတိ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ကောက်ယူခဲ့ပုံ

ကိုပါ လျှောက်မိ၏။
'ဒကာကြီးမှာ ပြဒါးရည်ပါလား'
'တင့်ပါဘုရား... ငါးကျပ်သားပါတယ်ဘုရား'

"မှန်း"ဟု ဆိုကာ ဓာတ်လုံးအား လက်နှင့် ချိန်ဆကြည့်ပြီး "အလေးချိန် စီးတယ်"ဟု မိန့်လေသည်။ ဓာတ်ကို ကြည့်ပြီး ဘရသေ့အက်ခတ်ကာ "ပြဒါးလုံး"ဟု မိန့်ပြီး နှစ်လိုဖွယ် ပညာအမြင်ဖြင့် ပြုံး၍ နေလေသည်။ ပြဒါးရည် ငါးကျပ်သားအား လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲ ထည့်စေပြီး ဓာတ်လုံးကို ပြဒါးရည်ထဲသို့ ထည့်လေရာ အပြီးတိုင် နှစ်မြင်သွားတော့သည်။ ရသေ့ကြီးမှ...

'ဒကာကြီး... ထိုက်လို့တော့ ရေချိုးအချို့ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သူတစ်ပါးနဲ့မတူ ထူးခြားစွာ အတိတ်ကံကြောင့် ဖိုထိုဖိုပလို ဓာတ်ကောင်တွေ ကိုင်တွယ် ရရှိတတ်ကြတယ်။ အဲဒီလူထဲ ဒကာကြီးလဲ ပါနေခဲ့ပြီကိုး'

ဟု အံ့အံ့သြသြ မိန့်လာပါတော့သည်။

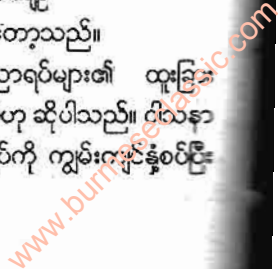
'တင့်ပါ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ပြီး ဘရသေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခိုင်း၍ ကျိုက်ပေါလောဘုရားသွားစဉ် အရူး၏ ဆန်းပြားသော နိမိတ်စကား ကြားသိမြင်ယောင်မိပုံပါ လျှောက်ထား လိုက်ပါတော့သည်။ ရသေ့ကြီးမှ...

'ဒကာကြီးရဲ့ ဓာတ်အဆင့်ဟာ ချက်ခင်းဆိုသလို ဒုတိယတန်းစား ဓာတ်သမားဖြစ်ခဲ့ပြီပို့ ဓာတ်လုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သိသင့်တာတွေ မှတ်သားချေပြီး'

ဟု မိန့်ပါတော့သည်။

ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ်များ၏ ထူးခြားချက်က နိမိတ်ဟု ဆိုပါသည်။ ဝါသနာပါရာ ပညာရပ်ကို ကျွမ်းကျင်နှံ့စပ်ပြီး

လမ်းမှန်ရောက်စေဖို့ ဆရာသည် အလွန်အရေးကြီးကြောင်း၊ ပညာအသိ ဆရာတပည့်တို့ ရှိရမည်က ဆရာကိုယ်တိုင် ကိစ္စပြီးမြောက်ခရီးပေါက်ပေ မှသာ တပည့်ကောင်းသည် လည်း ခရီးလမ်းဖြောင့် ရောက်နိုင်မည်ကို သဘော ပေါက်ရန် မိန့်မှာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓာတ်လုံးကို ကြည့်၍ မိန့်မှာသည် က...

'ဘရမ္မေ ပြောလိုက်တာကို အသေအချာ မှတ်။ ဟိုလူပြု ဒီလူပြု မပြုလေပါ။ နောက် တစ်ချက် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဓာတ်ပုပ်၊ ဓာတ်ယုတ်တွေ မပါဝင်၊ မထိတွေ့စေဖို့ ဖိုသီးသန့်ထားပြီး အခြား ဘာဓာတ်များမှ တွဲမကစားနဲ့တော့'

ဟု မိန့်ဆိုပြန်ပါသည်။ 'ဘယ်လိုများ မီးကစားရမလဲ ဘုရား'

'ဒကာကြီး... လက်ချားမီးပေါက် အမှုန့်ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အင်္ဂိုရတ် သမားတို့ မဖြစ်မနေ ဆောင်ထားအပ် တဲ့အရာပဲ။ လက်ချားကို ဖိုမီးမှာဖျော်၊ ဂုဏ်တော်ထုံပြီး ဓာတ်ကို ထည့်ရ တယ်။ အဖုံးရှင်သာ ဖုံးပြီး လုံတစ်ခိုင် မီးချိန်ပြီး စ.ထိုးကြည့်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စကားရှုံ တယ် "ပြဒါးငုတ်ဓာတ် ရှာရခက်၏" ဒါဆို "ဓာတ်သေမြေကျ ပြန်မရ" နိုင်တဲ့ စကားတွေကိုပါ သဘောပေါက် မလားပဲ ဒကာကြီး'

'တင့်ပါဘုရား... သဘောပေါက်ပါ တယ်ဘုရား။ ဘယ်မီးကို သုံးရမလဲ ဘုရား'

'နည်း (၂) နည်းနဲ့ မီး (၃) မီးကို ကျွမ်းကျင် လာတာနဲ့အမျှ လိုလုပ် သုံးပြီး မီးအဆင့်

တက်ယူရတာ ပြဒါးငုတ်ဓာတ်ပဲ။ ပြဒါးငုတ်၊ ဓာတ်အဆင့်ဟာ အာကာသဓာတ် စ.လို ကူးနေပြီပဲ အခန်းယုတ် မီးပတ်ရှင် ဓာတ် အပြီးထွက်တာ ပြဒါးငုတ်ပဲ။

ဖြစ်လာမယ့် ငုတ်လုံးအစွမ်းတွေက လုံ့လှတ်ခမ်းပေါ်တက်ပြီး ကစားမယ်။ ချော် ဝဲကတော့ထိုမယ်။ ရတဲ့ချော်ဟာ ဖယောင်း ဖြူအသွင်ဖြစ်ပြီး ရသာ (၄) ပါး ဇာန်ရှိပြန် တယ် ဒကာကြီး'

'တင့်ပါဘုရား ဘယ်လို အရသာ များလဲ ဘုရား'

ချော်ဝဲထိုးတဲ့ ဓာတ်ပြဒါးငုတ်ဟာ ချော်မကပ်ဘူး။ ချို၊ ချဉ်၊ ဖန်၊ ခါး (၄) ပါး သော အရသာရှိတယ်။ လိုချင်သူ များလှတယ် ဒကာကြီး။

အင်္ဂိုရတ်သမားတွေရဲ့ စကားမှာ "ဓာတ်ကိုသတ်တာ ချော်၊ လူကို သတ်တာ ချွဲ" လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါ ကြောင့် ချော်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ အခြား ဓာတ်တွေ သေအောင် သတ်နိုင်တယ် လို့လဲ မှတ်ရမယ်'

'ပြဒါးငုတ်ဓာတ်လုံးရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိ က အများကြီးပါပဲလား ဘုရား'

'ဒကာကြီး တွေးကြည့်... ဘာဖြစ်လို့ ယုံကြည်ချက်တွေနဲ့ ဝါသနာရှင်တွေ ဓာတ်ထိုးတာလဲ။ အစွမ်းသတ္တိ

တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာ သိကြလို့ပဲ ပေါ့။ မသိတဲ့ အချို့လူတွေ ပြောတဲ့ ဆောင်ထားရင်လေးဆိုတဲ့ ပေါ့ပျက် ပျက်ဓာတ်မျိုးတွေ မဟုတ်ဘူး။

ဓာတ်ကောင်း ဓာတ်မြတ်တို့ ဟာ ထိုက်သူထံသာ နေမယ်။

အကျင့်သီလ ရှိပြီး ပညာဉာဏ်ကြီးသူတို့ရဲ့ အကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင် စေတယ်ဆိုတာကို သိနေရမယ်။

ဒကာကြီး'

'ချော်ကို ဘယ်လို သုံးရလဲဘုရား' 'ဒကာကြီးကို ကျပ်ပြောပြမယ်။ လက်ချားနဲ့ ထိုး စိတ်ကျေနပ်ရင် ဗွိုင်ပူ သံခွက်ပေါ်ချ ခဏတာစောင့်ပြီး နီးဖျားလေးနဲ့ ချော် မျက်နှာပြင်ကို ထိုးကြည့် မီးရိုတော့ဘူး ဆိုရင် ပြဒါးရည်စိမ် (၂) ပါးသာချလိုက် အဲဒါပြဒါးရည် ခဲပြီလို့ မှတ်။

ဒါ ဒီပြဒါးငုတ်ဓာတ်ကို အခေါက်ကျွေးပါ မပြောသေးဘူး။ အဆင့်တက်လေ အစွမ်း ထက်လေဖြစ်မှာ။ ဒကာကြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတဲ့ ဓာတ်ပဲ။ ဓာတ်နဲ့အတူ ကိုယ်ကျင့်သီလပါ အပြိုင်တက်ကြရတာ'

'တင့်ပါဘုရား... တပည့်တော် ထိန်းသိမ်းပါမယ်ဘုရား'

'ဟုတ်ပြီ ဒကာကြီးပြောတဲ့ ချော်။ ပြောပြမယ် ငုတ်လုံးကရတဲ့ ရသာ (၄) ပါးချော်ကို အမှုန့်ထောင်း ဆန်ခါ ချပြီး ပျားရည်စစ်စစ် (၁) ပုလင်းထဲ လက်ဖက်စားခွန်း (၂) ခွန်း ထည့်ပြီး လှုပ်ခါကြည့် ပျားရည်ဟာ နို့လို ဖြူပြီး အရောင်ပြောင်းပြန်တယ်။ နောက် တစ်ချက်က လက်ဖက်ရည်ဖန်ခွက်ထဲ ချော်ခဲထည့်ပြီး ရေစိမ်သောက် လေးပါး အရသာထူးတာ အမှန်ပဲ'

'ဘာအတွက် သုံးသင့်တာလဲ ဘုရား'

'စိတ်စွမ်းအားထူးကို ပေးတယ်။

ကြွက်နွယ်ဝင်စဉ်မှ ထူးဆန်းဘုံဖွယ်

ပြေပုံသဏ္ဍာန် နွယ်ဝင်

ဆန်းလှနွယ် (မင်းလှ)

မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး ဖြစ်သဖြင့် အေးချမ်းလှပသော သဘာဝရှုခင်း လေးများကို ငွေရောင်နှင့်စက်ပွင့် ကလေးများက တန်ဆာဆင်ပေးလျက် ရှိနေပါသည်။

စာရေးသူသည် နံနက်ခင်း၏ နှင်းပွင့်ကလေးများနှင့်အတူ မြေနှီလမ်း ကလေးပေါ်၌ လမ်းလျှောက်လျက် ရှိနေပါသည်။

မိမိ၏စိတ်မှာလည်း ဥဒေါင်းမင်း ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်လျက် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းပေးခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်းများ ပြုနေပါသည်။

ထိုအချိန်လေးမှာပင် ကားအဖြူ ကလေးတစ်စင်းသည် စာရေးသူ ဘေးသို့ ရပ်သွားပါသည်။ ပြီးလျှင် ကားတံခါးဖွင့်ကာ ဆင်း၍လာသူမှာ စာရေးသူ၏ ကျောင်းနေဖက် ငယ်သူငယ်ချင်း သိမ့်သဇင် ဖြစ်နေပါ သည်။

စာရေးသူမှာ ဝမ်းသာစွာ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

'ဟေ့...သူငယ်ချင်း ဆန်းလှနွယ် ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ မမှတ်မိတော့ ဘူးလား'

ဟု အားရဝမ်းသာစွာ ပြောဆို၍ လာပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူက...

'သိမ့်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်တွေ့ လိုက်တော့ အံ့အားသင့်ပြီး ဝမ်းသာ သွားမိလို့ပါ'

ဟု အားရဝမ်းသာစွာ ပြောလိုက် သည်။

စာရေးသူမှ...

'ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ'

'ဒီကိုလာတာ ကျောက်တခါးစေတီ တော်မြတ်အနီးက မဟာမြိုင်ဆိုတဲ့

ကြွက်နွယ်ဝင်စဉ်မှ ထူးဆန်းဘုံဖွယ် နွယ်ဝင်ကို တစ်ဖက်မှ ခြင်္သေ့

တောရကျောင်းမှာ ကထိန်လာခင်းမှာ လေ။ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁၂)ရက် နေ့ကစပြီး (၁၃)ရက်နေ့မှာ အလှူ လှူမှာဆိုတော့ အလှူပစ္စည်းတွေကို ရန်ကုန်ကဝယ်ပြီး မဟာမြိုင်ကျောင်းကို လာပို့ပေးကြတာပါ။ အခု ပစ္စည်းတွေ ကို ပို့အပြီးမှာအပြန်ပေါ့၊ အလှူကိုလဲ ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ'

ဟု ဝမ်းသာစွာ ဖိတ်ပါသည်။ စာရေး

သူလည်း သိမ့်သဇင်နှင့် လက်ချင်းချိတ် ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါသည်။ သိမ့်သဇင်မှလည်း...

'သူငယ်ချင်း... ဆက်ဆက်လာ ခဲ့နော်'

ဟု ပြောကာ လက်ပြ၍ နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

* * *

စာရေးသူသည် တစ်လကို သုံးကြိမ် လောက် အိပ်မက်ပေးနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ် ရှိပါသည်။ ထိုဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကို ဝတ်လျက် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ထဲ မှ အဘိုးအိုကို သတိရနေမိပါသည်။

တစ်နေ့ လပြည့်တစ်ညတွင် စာရေးသူသည် ပြည်ဆံတော်ရှင် ဘုရား၏ ရင်ပြင်ပေါ်သို့ အိပ်မက်ထဲ တွင် ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။

စာရေးသူကလည်း ဘုရားပွင့်တော် မူပြီးသည့် ကကုသန်၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ စသော ဘုရားရှင် များကို စိတ်အာရုံ၌ ဦးညွတ်ပြီး ကန်တော့လျက် ရှိနေချိန် ခဏတွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး သည် စာရေးသူ၏ လက်ယာဘက်၌ မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင်...

'မင်းလှပြီနော် (၄)ပိုင်ခွဲခွဲနဲ့ ကွာဝေးသော အရပ်သို့ သွားရောက်လိုက်ပါ။ ဂန္တိရဆန် သော အရာဝတ္ထု တစ်စုံတစ်ရာကို တွေ့ရ မည်'

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

ယခုတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ပေးခဲ့သော အိပ်မက်အရ မင်းလှမြို့အရှေ့ (၄) မိုင်ခွဲခန့်ရှိ မဟာမြိုင်တောရကျောင်းသို့ သူငယ်ချင်း မိသားစုမှ အလှူကို ဖိတ်သွားပါသည်။ အိပ်မက်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေပါသဖြင့် အရောက်သွားမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်ပါတော့သည်။

တန်ဆောင်မှန်းလဆန်း (၁၃)ရက်နေ့ နံနက် (၈) နာရီအချိန် မဟာမြိုင်တောရကျောင်းသို့ စာရေးသူ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ အလှူသို့ ရောက်လာကြသည့် ဧည့်သည်များ အကြားတွင် သိမ့်သင်္ဇင်မှာ စာရေးသူကို မြင်လိုက်သဖြင့် ဝမ်းသာစွာဖြင့် နှုတ်ဆက်လာပါသည်။

‘ဟေး... သူငယ်ချင်း မျှော်နေတာကြာပြီ။ အခုမှ ရောက်လာတော့တယ်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို လက်ကိုဆွဲကာ ဘုန်းတော်ကြီးပေါ်သို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်မှာလည်း မှန်စီရွှေချပြီး လှူဒါန်းထားကြသော ကြောင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက် ရှိနေပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များဖြင့် လှူဖွယ်ပစ္စည်း စုံလင်စွာများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့သို့ စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး သွားရောက်ကာ လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာမိုး၍ ကန်တော့လိုက်ကြပါသည်။ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးထံသို့ ခေါ်သွားကာ ကန်တော့လိုက်ကြပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး၏ ရှေ့ထိုင်လျက် နေကြသော ကရင်ဇနီးမောင်နှံတို့မှာ သိမ့်သင်္ဇင်နှင့် စာရေးသူကို နှုတ်ဆက်စကားများ ပြောဆိုကြသည်။ သိမ့်သင်္ဇင်

▲ အကြားတော်ထက်မှ မြိုင်ကုန်

မှာ စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးနေပါသည်။

‘ဒါက တောင်ယာလုပ်ကိုင်ပြီး ကျောက်တခါး စေတီတော်မြတ်ကြီးအနီးမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ဦးစောကျောက်ထွန်းနဲ့ ဒေါ်စောရီမွန်တို့ပါ’ စာရေးသူလည်း အပြုံးတွေဖြင့် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပါသည်။

‘ဒီကတော့ စာရေးနေသူ ဆရာမဆန်းလှနွယ်ပါ။ မင်းလှမြို့မှာ နေပါတယ်’

ဟု ကရင်ဇနီးမောင်နှံကို မိတ်ဆက်

ပေးပါသည်။ ကရင်ဇနီးမောင်နှံတို့ကလည်း ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်...

‘အခုလို ဆရာမနဲ့ တွေ့ခွင့်ရတာ ကျွန်မတို့ အရမ်းကို ဝမ်းသာပါတယ်’ ဟု ပြောကြသည်။ သိမ့်သင်္ဇင်တို့ မိသားစုအားလုံးနှင့် အလှူသို့ ရောက်ရှိလာကြသည့် ဧည့်သည်ပရိသတ်များကို ဧည့်ခံကြပါသည်။

အလှူအပြီးတွင် စာရေးသူမှာလည်း ပြန်ရန် ဘုရားကျောင်းရှေ့တွင် သိမ့်သင်္ဇင်နှင့် ကန်တော့အပြီး ဘုန်းတော်ကြီး သံဃာတော်ကို ကန်တော့ကာ မဟာမြိုင်ကျောင်းမှ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေခိုက်တွင် သိမ့်သင်္ဇင် မိတ်ဆက်ပေးသည့် ကရင်ဇနီးမောင်နှံတို့မှာ စာရေးသူထံ ရောက်လာပါသည်။

‘ဦးနဲ့ အဒေါ်တို့ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ’

ဟု သိမ့်သင်္ဇင်က မေးလိုက်သည်။ ‘ဦးတို့ သမီးတို့ဆီ လာတာပါကွယ်။

ပြန်ကြတော့မလို့လား။ အချိန်ရရင် အဒေါ်တို့အိမ်ဘက် ခဏကြွရောက်ပါလို့ လာဖိတ်ခေါ်တာပါကွယ်’

စာရေးသူမှာ သိမ့်သင်္ဇင်ကို လှည့်ကြည့်ပါသည်။ သိမ့်သင်္ဇင်မှာလည်း အားနာစွာဖြင့်...

‘အချိန်ကတော့ မရဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ ခဏလောက်တော့ လိုက်ခဲ့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ကရင်ဇနီးမောင်နှံမှာလည်း ဝမ်းသာအားရစွာ ရှေ့မှ သူတို့နေသော တောင်ယာအိမ်သို့ သွားပါတော့သည်။ သိမ့်သင်္ဇင်နှင့် စာရေးသူလည်း ရှေ့မှ သွားနေကြသော ကရင်ဇနီးမောင်နှံတို့၏နောက်မှ လိုက်ပါလျက် ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၁၈၉) မှ ဒုတိယအပိုင်း

တောင်ယာအိမ်သို့ ရောက်ခါနီး တွင် လမ်းကလေးများမှာ ကွေ့ကာ ကောက်ကာဖြင့် သွားရသဖြင့် ကရင် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးမှာ အားနာစွာဖြင့် စောင့်ပြီးခေါ်နေပါသည်။ တောင်ယာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

သစ်ရပ်စွာ ဆောက်လုပ်ထားသော သစ်သား အိမ်ကလေးတစ်လုံးနှင့် တခြား တောင်ယာလုပ်ကိုင်ပြီး နေထိုင် ကြသည့် အိမ်ကလေးများကိုလည်း မြင်တွေ့ရပါသည်။

'ဆရာမတို့ လာပါ။ အိမ်ပေါ်ကို ကြွပါခင်ဗျာ'

အိမ်ရှင်ဖြစ်သည့် ဦးစောကျော်ထွန်း မှာ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်၌ တင်ထားသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို သွားရောက်ကာ ယူလာပြီး စာရေးသူတို့ကို ပြလိုက်ပါ သည်။

ဦးစောကျော်ထွန်းသည် သူ့လက်မှ ကိုင်ဆောင်ထားသော အရာဝတ္ထု ပစ္စည်းကို စာရေးသူတို့ရှေ့မှ စားပွဲပေါ် တွင် တင်ပြီးလျှင်...

'ဒါက ကြက်နွယ်ထိပါ ဆရာမ'

ဟု ပြောပြလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ မှာ ယင်းကြက်နွယ်ဝင်ကို ယူ၍ကြည့် လိုက်ပါသည်။

ကြက်နွယ်ဝင်မှာ တစ်တောင်နီးပါး ခန့် အရှည်ရှိပြီးလျှင် မြေပါးပျဉ်း ထောင်နေသော ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်တွေ့ ရပါသည်။

တစ်ခါ ထူးဆန်းလှသည့်မှာ နွယ်ဝင် ၏ အပြီးမှာ ဆိုရသော အဖျားပိုင်းတွင် "ဝ" ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်တွေ့ရ၏။

စာရေးသူလည်း ထို "ဝ" ပုံသဏ္ဍာန် ကို လက်နှင့် ဖျက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မူလအတိုင်း မပျက်ဘဲ ရှိနေသည်။ သိမ်သင်္ဇင်ကလည်း စိတ်ဝင်စားပြီး လျှင်...

'ဒီကြက်နွယ်ဝင်ကို ဦးစောကျော် ထွန်း ဘယ်လိုရတာလဲ၊ ဒီလို နွယ်ဝင် မျိုးကို တစ်ခါမှ မတွေ့မြင်ဘူးလို့ပါ'

'ဦးတို့က တောင်ယာတွေကို လုပ် ကိုင်နေရင်း တောင်ကမူတစ်ခုပေါ်မှာ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ သစ်ပင်တွေရှိ တယ်။ နွယ်ပင်တွေကလဲ အများသား ကွယ်။

အဲဒီ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ အပင် တွေ ကြားထဲမှာ ဒီကြက်နွယ်ဝင်ကို မြင်တွေ့ရတာပါပဲ။

ဦးလဲ ဒီနွယ်ပင်က မြေပုံသဏ္ဍာန်လို ပါလားလို့ စိတ်ထဲမှာ ထူးနေတယ်။ ဒါကြောင့် နွယ်ပင်ကိုဖြတ်ပြီး အခုလို ရေမိုးသန့်စင်ပြီး စားပွဲမှာ ထားလိုက် တယ်။ ဒီနွယ်ပင် ရောက်ပြီး မကြာပါ ဘူးကွယ် လာဘ်လာဘာတွေလဲ ရှင် လာတယ်။

ဒါကြောင့် တူမကြီးတို့ကို အိမ်ကို ခေါ်လာပြီး ဒီနွယ်ပင်ကို ပြသရတာပါ ကွယ်'

စာရေးသူလည်း ကရင်ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးတို့ ရှင်းပြသမျှ နားထောင်နေရင်း မှ စာရေးသူသည် မကြာမီကမှ မက်သည့် အိမ်မက်ထဲက ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သတိရ၍ နေပါသည်။

ဂမ္ဘီရဆန်သော အရာဝတ္ထု တစ်စုံ တစ်ရာကို မြင်တွေ့ရမည်ဟု အိမ်မက် အရ ယခုပင် မြင်တွေ့နေရပါတော့ သည်။

ထိုသို့ ထူးဆန်းသော မြေပါးပျဉ်း ထောင်နေသည့် ကြက်နွယ်ဝင်အား စာရှုသူအများ သိရှိစေရန် ဆောင်းပါး ဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆန်းလှနွယ်(မင်းလှ)

(၉၆)ပါးရောဂါ ဟူသမျှ ကာကွယ် ဟန့်တားနိုင်တယ်။ ရွှေကျေးပြီး ပြဒါး ရည်ကို ရွှေသက်သွင်းတာတော့ ဒကာ ကြီးရဲ့ ဓာတ်တိုးတက်မှုပေါ် ကြည့်ပြီးမှ သာ ပြောပြမယ်'

ပြန်ခါနီး ဘရသေ့ နောက်ဆုံး မှာကြားသည်က...

ဝိဇ္ဇာရေပညာလမ်းစဉ်တွေထဲမှာ ဆေး အင်းစမ္မအဂ္ဂိရတ်၊ မန္တန်စသည်ဖြင့် ကွဲပြား တဲ့ လုပ်ငန်းသဘောတို့ရှိပါသော်လဲ အဓိက မဖြစ်မနေ တွဲဖက်ကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရ မှာက သမထသာ ဖြစ်လေတယ်။

ဒါကြောင့် အစစ်အမှန် အနှစ်သဏ္ဍာန် သိသူအတွက် သမထ အကျင့်ပြတ်နဲ့အတူ ပြဒါးပုတ်ဓာတ်ပါ ပူတွဲ တက်လုပ်ရမယ် လို့သာ မှတ်ယူပြီး ပြန်ပေးတော့ ဒကာကြီး ရေ'

ဟု မိန့်မှာခဲ့ပါတော့သည်။

အပြန်ခါနီးတွင် စဉ်းစားမိပါသည်။ ဝိဇ္ဇာရေ လုပ်ငန်းလမ်းစဉ်တို့အား ကြိုးစားလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ကြရာ တွင် ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် မပါ၍မဖြစ်ပါ။ မူလ အခြေခံ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အမှန် လိုပါလိမ့်မည်။

ပြဒါးပုတ်ဓာတ်အား ထူးမြတ်စွာ ရရှိခဲ့ပြီး ဓာတ်လုံးစွမ်းရည် ဂုဏ်သတ္တိ များနှင့် လုပ်ကိုင်ရမည့် နည်းလမ်း များအား ကြိုတင်ရှုပင် မိန့်ကြားပေးခဲ့ သည့် ရသေ့ကြီးဦးကောဝိဒအား သိလည်း သိနိုင်ပေသည်ဟု တွေးရင်း ပညာဂုဏ်ကို လေးစားလျက်...

[ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာ ဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့်ဦးစိုက်လျက်...]

ရဲမျိုးသူ(ဗောဓိမြိုင်) ခေတ္တ-နီလာကုန်းစခန်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ သိဒ္ဓိအောင် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

ဆရာကြီး ဦးတင်ပွားနှင့်

(တဆ-၀၀၅၃)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြောက်
မောင်ယာဂုဏ်

◆ ဆရာကြီး ဦးတင်ပွားနှင့် (တဆ-၀၀၅၃)

အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေသော ရောဂါ)ဟာ သက်ကြီးပိုင်းအရွယ် (အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ်)တွေ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပေမယ့် လူလတ်ပိုင်းအရွယ် အသက်(၄၀)ပတ်ဝန်းကျင် လူလတ် ပိုင်းတွေဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေကြတာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

အဲဒီ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါရဲ့ ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း၊ ကုထုံးတွေကို သိရှိဖို့အတွက် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒေါပုံမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာကြီးဦးတင်ပွား လှိုင်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးတင်ပွားလှိုင်က ဆေးခန်းမှူးကြီး(ငြိမ်း) ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက်တမ်းနှစ်(၅၀) ကျော်နေ ပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးဦးတင်ပွားလှိုင်နဲ့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ "အိမ်ထဲမှာ ဆရာနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးတဲ့ ဇရာအိမ်ထောင့် အမျိုးသားအားနည်း ရောဂါ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်း များကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မြင်ပါရအောင်။ ငယ်ငယ် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဖြောင့်မတ်စွာ ဆရာ"

- ၀။ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်စေ တဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...
 - ၁။ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊
 - ၂။ အာဟာရချို့တဲ့ခြင်း (ကုန်ခန်း သွားသော သုက်ဓာတ်နှင့် အင် အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာ အာဟာရနဲ့ပြန်လည် မဖြည့်ဆည်း သူများ)၊
 - ၃။ မေထုန်မှု လွန်ကဲသူများ၊
 - ၄။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထ မေထုန်ပြုသူများ၊
 - ၅။ ဆေးလိပ်နှင့် အရက် အလွန်အကျွံ သုံးစွဲသူများ၊
 - ၆။ လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားသူ များ၊
 - ၇။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းသူ များ၊
 - ၈။ လိင်၊ ဝှေးဥ၊ ဆီးအိမ်တို့ ထိခိုက် ဒဏ်ကြောင့် လည်းကောင်း အခြား ပယောဂကြောင့် ကျောရိုး မကြီး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများ၊
 - ၉။ ဆီးကျိတ်ခွဲစိတ်မှုနှင့် အခြားခွဲစိတ် မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သူများ၊
 - ၁၀။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ၊
 - ၁၁။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ၊
 - ၁၂။ လေဖြတ်ဖူးသူ၊ လေငန်းရွှေ့ရင်၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၃

www.burmeseclassic.com

ရိသုဗ္ဗာနာ။

- ၁၃။ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ရိသုဗ္ဗာနာ။
- ၁၄။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရိသုဗ္ဗာနာ။
- ၁၅။ အဖြူဆင်းယားယံရှိပြီး ယောနိ အနာရှိသူ၊ ယောနိမသန့်ရှင်းသော အမျိုးသမီးများနှင့် လိင်ဆက်ဆံသူများ။
- ၁၆။ မိုးလင်း အရုဏ်၊ ကာမဂုဏ်ကိစ္စ ရှောင်ကြဉ် သင့်သော်လည်း မရှောင်ကြဉ်ကြသူများ။
- ၁၇။ ခြေလေးချောင်းရှိ သတ္တဝါများနဲ့ လိင်ဆက်ဆံသူများ။
- ၁၈။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ... စသည်တို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပန်းညှိုး၊ ပန်းသေ၊ သုက်ခန်း၊ ခယရပ် စတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
- **အမျိုးသားများဟာ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေကြခြင်း ဖြစ်တာကြောင့် ပန်းသေရောဂါမဖြစ်မီ ပန်းညှိုးရောဂါ ရဲ့ လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ပြောပြ ထားပါဦး ထာရ်။**
- ဟုတ်ပါတယ်။ အမျိုးသားများဟာ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ခံစားရတာပါ။ ပန်းမသေမီ ပန်းညှိုးစဉ် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထိုက်တဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။
- ၂။ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း။
- ၃။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း။
- ၄။ ကိုယ်ခန္ဓာဝဖျားသော်လည်း ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လန်းဆန်းမှု မရှိခြင်း။
- ၅။ ညညှိုးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရေးနိုးလျှင် ချက်ချင်း ပြန်လည် အိပ်မရတတ်ခြင်း။
- ၆။ လိင်တံ တောင့်တင်း သန်မာမှု မရှိခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ ပန်းသေရောဂါ မဖြစ်မီ

အမျိုးသားများဟာ
ပန်းညှိုး
ပြီးမှ
ပန်းသေကြခြင်း
ဖြစ်တာကြောင့်
ပန်းသေရောဂါမဖြစ်မီ...

ခံစားရတဲ့ ပန်းညှိုးလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှိသူနဲ့ ပန်းသေပန်းညှိုး ဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြ ထားပါဦး ထာရ်။**

○ အစားအသောက် မဆင်ခြင်မှုကြောင့် အမှတ်(၂) ဆီးချိုသွေးချို ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် ပထမ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဖြစ်တာ မသိရှိကြပါဘူး။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ပန်းညှိုးရောဂါ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်လာပြီး ဆရာဝန်၊ တိုင်းရင်းဆေးဆရာတွေရဲ့ ဆေးခန်းတွေရောက်လာမှ ဆီးချိုရောဂါ စဖြစ် နေကြောင်း သိကြရတာပါ။

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိပြီး (၂)နှစ်မှ (၃)နှစ်ကြာတဲ့အခါ၊ ပန်းညှိုးရာမှ တဖြည်းဖြည်း ပန်းသေရောဂါ ခံစားရတာပါ။

■ **ပန်းသေရောဂါနဲ့ ဖြစ်စဉ် လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ပြောပြ ထားပါဦး ထာရ်။**

○ ပန်းညှိုးရာမှ တဖြည်းဖြည်း ပန်းသေရောဂါ အဆင့်ရောက်ပြီဆိုရင် အောက်ပါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါတယ်။

- ၁။ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၂။ ကာမရာဂဆန္ဒစိတ်မရှိခြင်း။
- ၃။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာဖြူခြင်း။

- ၄။ ငှေးတစ်လုံးတက်ခြင်း။
- ၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။
- ၆။ သလုံးသားများခြောက်ခြင်း။
- ၇။ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း။
- ၈။ စကားမပီသခြင်း(စသံ၊ နသံ မကွဲပြားခြင်း)။
- ၉။ လိင်ချောင်းသေးပြီး တိုဝင်ခြင်း။
- ၁၀။ ဆီး ပြတ်တောက်ပြတ်တောက် သွားခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ ပန်းသေရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါကုသုံး အကျင့်ကို ဆက်ပြီး ပြောပြ ထားပါဦး။**

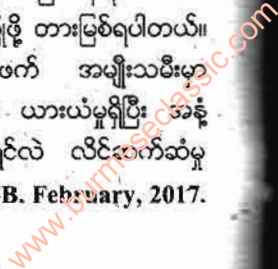
○ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါရဲ့ ကုထုံးအကျဉ်းကတော့ ရောဂါရှင်ကို အပူပန်းညှိုးပန်းသေလား၊ အအေးပန်းညှိုးပန်းသေလားဆိုတာ ခွဲခြားစစ်ဆေးရပါတယ်။

ပထမဆုံးရောဂါရှင်ကို ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူနဲ့ အားနည်းပိန်ချည့်သူ ဝမ်းချုပ်ရင် ဝမ်းချူ ဝမ်းဆေးရပါတယ်။

ဝမ်းနုတ်ဆေးပြင်းပြင်း မကျွေးရပါဘူး။ ယောက်ျားမှာ ဆီးဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း အမျိုးသားများ ဖြစ်တတ်တဲ့ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ၊ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ရှိမရှိ စစ်ဆေးပြီး ရောဂါနဲ့ဆိုင်တဲ့ ဆေးများ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

အဲဒီနောက် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ လူမှုရေးကိစ္စများ ဆွေးနွေးမေးမြန်းရပါတယ်။ ရောဂါရှင်ကိုယ်တိုင် ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ ဖြစ်နေရင်လဲ လိင်ဆက်ဆံမှု မပြုဖို့ တားမြစ်ရပါတယ်။

အိမ်ထောင်ဖက် အမျိုးသမီးမှာ ပီးယပ်ဖြူဆင်း ယားယံမှုရှိပြီး အနံ့အသက်ဆိုးခဲ့ရင်လဲ လိင်ဆက်ဆံမှု

မပြုဖို့ တားမြစ်ရပါတယ်။

အမျိုးသားများအနေနဲ့ ဆီးပူညောင်း ကျရောဂါ၊ အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ဖြူ ဆင်းရောဂါ (သာမန်မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါ မဟုတ်ပါ)များကို သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပြီးမှ လိင် ဆက်ဆံမှုပြုဖို့ ညွှန်ကြားရပါတယ်။

အဲဒီနောက် အပူ ပန်းညှိုးပန်းသေ ရောဂါရှိသူကို ချို၊ ဆိမ့်ရသာ အအေး ဓာတ်စာ၊ အအေးဆေး ပေးရပါတယ်။ အအေးပန်းညှိုးပန်းသေ ရောဂါရှိသူကို ချဉ်၊ ငန်၊ ခါးဓာတ်စာနဲ့ ဆေးတိုက် ကျွေး ကုသရပါတယ်။

ဆီးလွန်၊ ဆီးယုတ်ကို ကြည့်ပြီး ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူကို နံနက် အိပ်ရာထမှာ ပျားရည်နဲ့ သမအောင် ရောစပ်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်း ခန့် ရေများများနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။ ည အိပ်ရာထင်ချိန်မှာ ဆီးနည်းဆီးချုပ်ရင် သံသရာရည်နဲ့ တိုက်ရပါတယ်။

အိပ်ရာထင်ချိန်မှာ နှမ်းဆီကို ပေါင်၊ လိင်ပါမကျန် တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းစေပါ တယ်။ နှမ်းလှော်၊ နှမ်းယို၊ နှမ်းပျစ်များ စားစေပါတယ်။ လက်ဖက်ကို နှမ်းများ များ၊ နှမ်းဆီများများ ထည့်စားစေ ပါတယ်။

အပူလွန်၊ ပိန်ခြောက်၊ သုက်လွတ် မြန်၊ မောသူကို ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး မှည့်ကို ထောပတ်နဲ့ ကြော်စားစေပါ တယ်။ စတုမဂ္ဂမှာ ငရုတ်ကောင်းနည်း နည်း ထည့်စားစေပါတယ်။

ကြက်စွပ်ပြုတ်ရည်၊ ဆိတ်စွပ်ပြုတ် ရည်များကိုလဲ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။ ကြက်ဥ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကို သင်္ဘောသီးစိမ်းထက်ခြမ်းခွဲ အစေ့ထုတ် ပြီး သင်္ဘောသီးစိမ်းထဲ ထည့်ပြုတ်ပြီး စားစေပါတယ်။

အိပ်ရာထင်ချိန်မှာ နှမ်းဆီကို ပေါင် လိင် ပါမကျန် တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းစေပါတယ်...

အဲဒီနောက် ဆေးအမှတ်(၂၃)ဆေး ပုလဲကလာပ်ကို ပျားရည်နဲ့ ရောစပ် သောက်စေပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသ မယ်ဆိုရင် ဆေးအမှတ်(၁၄) ဒေဝ ဩသခေဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဝေသာရဇူ ဆေးပုလဲကလာပ်ဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၄) နဂရာ လေးညှင်း ကလာပ်ဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၄၂) ဥက္ကပထဝီဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၆) အပူငြိမ်းဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီကြီး စတဲ့ သမားကိုင် တိုင်းရင်းဆေးတွေကို ရောဂါရှင်နဲ့ အလိုက် တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

အပူကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းညှိုးရောဂါ ရှင်ကို အပူအအေးမျှတဲ့ ဆေးဓာတ်စာ ပျားရည် ဟင်းစားဖွန်းတစ်ဖွန်း၊ အရက် ဟင်းစားဖွန်းတစ်ဖွန်း၊ ကြက်ဥတစ်လုံး ရောစပ်ပြီး သောက်စေပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီး ဆေးဖြူ လက်ဖက်ရည်ဖွန်းတစ်ဖွန်း ရေအေးနဲ့ သောက်စေပါတယ်။

နေ့လယ်ချိန်မှာ ဖြည့်စာအဖြစ် ကြက်သွန်ဖြူဥတစ်လုံး (၃)လုံးကို ထောပတ်နဲ့ ကြော်စားစေပါတယ်။ ညအိပ်ရာထင်ချိန်မှာ နွားနို့တိုက်ရပါ တယ်။

အအေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပန်းညှိုး

ရောဂါရှင်ကို ဆေးအမှတ်(၄၂) ဥက္ကပထဝီဆေးကို နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် တိုက်ရ ပါတယ်။

ဓာတ်စာအနေနဲ့ ကြက်သားကြော်၊ ဆိတ်သားကြော်၊ ပုစွန်တုပ်ကြော်၊ အုန်းထမင်း၊ ဒံပေါက်ထမင်းကျွေးပြီး ကုသရပါတယ်။

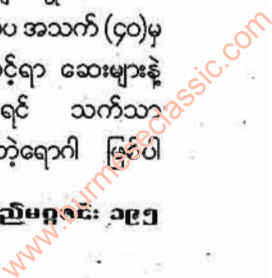
အဲဒီဆေးဟာ ဆီးလွန်ပြီး အားနည်း နေတဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်များအတွက်လဲ ကောင်းပါတယ်။ အသက်အရွယ်ကြီး ပြီး အားနည်းနေသူများ၊ လေငန်း ရောဂါရှင်များအတွက်လဲ ကောင်းပါ တယ်။

အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ ဆေးအမှတ် (၄၂) ဥက္ကပထဝီဆေး(သို့မဟုတ်) ဆေးအမှတ်(၂၄) နဂရာလေးညှင်း ကလာပ်ဆေးတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ တိုက်ကျွေး ပြီး၊ ဓာတ်စာအနေနဲ့ ဒံပေါက်ထမင်း၊ အုန်းထမင်း၊ ကြက်သားကြော်၊ ဆိတ် သားကြော်များကို ကျွေးနိုင်ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောတဲ့အတိုင်း ရောဂါ ဖြစ်ကြောင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆရာ နဲ့ တိုင်ပင်ကုသမယ်ဆိုရင် ပန်းညှိုး ပန်းသေရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

■ 'အမျိုးသား အားနည်းကျော်ဟာ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသ နိုင်တဲ့ ကျော်ခြံခြံသလားဆရာ'

○ 'အသက်(၇၀)ကျော်အရွယ် အသက် ကြီးရောဂါရှင်မှအပ အသက် (၄၀)မှ (၆၀)အတွင်း သင့်ရာ ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေးကုသရင် သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါ

တယ်

■ 'အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုး၊ ပန်းသေရောဂါ) ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများကို ထက်မြက်စွာ ဖြောင့်လေးစွာ ဆရာ'

○ 'အမျိုးသားအားနည်းရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငယ်ရွယ်စဉ်မှ သက်ရွယ်ကြီးရင့်တဲ့အထိ ကြိုတင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက် နည်းများကတော့ ထာဝစဉ် ကျန်းမာစေရန် မိမိရဲ့ ပကတိအခြေ အနေအရွယ်၊ အခါကာလ ဥတုရတုအလိုက် စားသောက်ပြုမှု နေထိုင်ရပါမယ်။

အထူးသဖြင့် အစာအာဟာရသတ္တု၊ ရသအရည်အသွေး၊ အသား၊ အရိုးခြင်ဆီ၊ သုက်ဓာတ်များ အင်အားတိုးပွားရန် အင်အားဖြစ်မှု ဝင်လာရရှိမှုနဲ့ အင်အားသုံးမှုထွက်မှု၊ အဝင်နဲ့ အထွက်၊ အထွက်မလွန်ကဲအောင် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။

မိမိထက် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ သမားတော်များ၊ ဆရာကြီးများ စားသောက်မှု၊ နေထိုင်မှုစနစ်ကို လေ့လာပြီး ရှောင်ကြဉ်သင့်တာ ရှောင်ကြဉ်ပြီး အတူယူသင့်တာ ယူရပါမယ်။

အသက်အရွယ်နဲ့ အလိုက် အားတိုးဆေး၊ အသက်ရှည်ဆေးများ နှိပ်သုံးဆောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အသက်အရွယ်၊ ကာလဒေသ၊ ဥတုအလိုက်၊ ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေးသတိရှိဖို့ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များ၊ ကျွမ်းကျင်သူများနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရပါမယ်။ သက်ရှည်ကျန်းမာဖို့အတွက် အားပြုအားယုတ် (၆)ပါးကို သိရှိနိုင်ဖို့ ပြောပြပေးပါမယ်။
သဏ္ဍိယံ၊ နဝံအန္ဓံ၊ ဗာလိတ္ထိံ၊ ဒိရဘောဇနံ၊ ဃတိဥဏှောအကန္တာနံ၊ သဏ္ဍပါဏကရာနိဿ။

သဏ္ဍိယံ = လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပန်းညှိုးပန်းသေ
ရောဂါ
ကုတံ့အခါ
ဘုကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ဘေးကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ဘုဘေးမျှတတံ့
ဆေးဝါး၊ ဓာတ်ဓာတ်...

အသားလည်းကောင်း၊
နဝံအန္ဓံ = ထမင်းသစ်၊ ဟင်းသစ်၊ မုန့်သစ်လည်းကောင်း၊
ဗာလိတ္ထိံ = တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ဖြစ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊
ဒိရဘောဇနံ = နွားနို့ဘောဇဉ်လည်းကောင်း၊
ဃတံ = ထောပတ် လည်းကောင်း၊
ဥဏှောဒကေနာနံ = ရေခွေးဖြင့် ရေချိုးခြင်း လည်းကောင်း၊
ဆ = ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊
သဏ္ဍ = လောလောခြင်း၊
ပါဏကရာနိ = အားအစွမ်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။
ပုတိမံသံ၊ ထိယောဇ္ဇဒါ၊ ဗာလက္ခော၊ တရုဏောဒမိ၊ ပတာတေ၊ မေထုနံနိဒ္ဓါ၊ သဏ္ဍပါဏကရာနိဿ။
ပုတိမံသံ = ပုပ်သော အသားလည်းကောင်း၊
ထိယောဇ္ဇဒါ = အသက်ငါးဆယ် ထက်ကြီးသော မိန်းမတို့ လည်းကောင်း၊
ဗာလက္ခော = နံနက် နေပူ လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်) ကန်ရာသီ၌ တည်သောနေ၏ အရောင်လည်းကောင်း၊ (တော်သလင်းနေခံမှု)။
တရုဏောဒမိ = သုံးရက်မပြည့်

သေးသော နို့ချဉ်၊ ငါးရက်ထက်လွန်သော နို့ချဉ်လည်းကောင်း၊

ပတာတေ = မိုးသောက်ဥြ၊

မေထုနံ = မေထုနံမှိဝဲခြင်း လည်းကောင်း၊

နိဒ္ဓါ = အိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊

ဆ = ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊

သဏ္ဍ = လောလောခြင်း၊

ပါဏကရာနိ = အားအစွမ်းကို ယုတ်စေတတ်၏

လို့ ကျမ်းများတွင် ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

အသက်ရှည်ကြောင်း ငါးပါးကို စကားပြေအရ ပြောရရင် မိမိနဲ့ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ဆေးဝါး၊ အစားအစာ၊ အတိုင်းအဆ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၊ ကြေကျက်လွယ်သော အစားအစာများကိုသာ စားသောက်ရပါမယ်။

ဥတုခြောက်ပါး၊ ကာလအားလျော်စွာ ပြုကျင့်နေထိုင်ရပါမယ်။ ငါးပါးသီလ၊ ဥပုသ်သီလများ ဆောက်တည်ရပါမယ်။

တစ်လင်တစ်မယားစနစ် ကျင့်သုံးခြင်းတို့ဟာ အသက်ရှည်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ ကလျာဏမိတ္တော စတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းတို့နဲ့ ပေါင်းသင်းခြင်းဟာလဲ အသက်ရှည်ကြောင်း အကြောင်းတရားတစ်ခုမှာ ပါဝင်ပါတယ်။

အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ (ပန်းညှိုး၊ ပန်းသေ) အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများနဲ့ အားပြုအားယုတ်(၆)ပါးကို လေ့လာမှတ်သားပြီး ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေးသတိရှိစွာ နေထိုင်စားသောက်သွားရင် အမျိုးသား အားနည်းရောဂါသာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်နိုင်ပါ

လူတို့နေရာ အိမ်ဂေဟာ

လှေကား၊ ဟောင်း၊ ဟောင်း၊ ပထား၊ ကောင်း

စာရေးသူအနေဖြင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူသော ရသေ့တောင်မြို့နယ် အနောက်ဘက် ကျောက်ထရုံကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒမေတ္တံက သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သော...

လူတို့ နေထိုင်ရာ အိမ်ဂေဟာနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်းဆောက် နက္ခတ်တွက်နည်း၊ အိမ်နိမိတ်ဖတ်နည်း၊ အိမ်သက်တွက်နည်းနှင့် တိမ်တံခွန် နိမိတ်ဖတ်နည်း စသော ဆောင်းပါးများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် ဆောင်းပါးသည်လည်း ဆရာတော်ကြီးထံက သင်ယူခဲ့ဖူးသော နည်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ လူတို့ နေထိုင်ကြရာ အိမ်ဂေဟာထဲ၌ လှေကားသည် လူသားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် (အဓိက) နေရာ၌ ပါဝင်ပတ်သက် လျက်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ပြောပြဆုံးမခဲ့ဖူးသည်မှာ...

'ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုတွင် တရား၊ နေထိုင်မှု အိမ်ဂေဟာတွင် လှေကား'

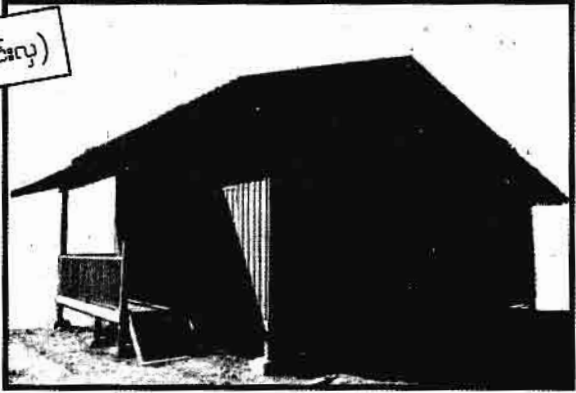
ဟူ၍ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

လှေကားကို လူတို့ နေထိုင်ရာ အိမ်ဂေဟာများတွင် တပ်ဆင်ကြရာ၌ ပွဲတင်/ပွဲထိုး၍ နက္ခတ် အချိန်အခါ ကောင်းကို ရွေးချယ်ပြီး တပ်ဆင်ကြရပါသည်။

စာရေးသူတို့ မင်းလှမြို့၌ လက်သမားဆရာကြီး(ဦးချစ်တင်) သက်ရှိထင်ရှား ရှိခဲ့စဉ်က ပြောပြခဲ့သည်မှာ...

'အိမ်တစ်အိမ်အတွက် လှေကားဟာ အဓိကကျလှတယ်။ စီးပွားရေး၊ ကုန်ပစ္စည်း၊ လူမှုရေး အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတာက

ပိုမိုအင် (မင်းလှ)

လှေကားခံကွ၊
ဒီလှေကားက
တက်ကြမယ်၊
ဆင်းကြမယ်
ယူကြမယ်ပေး
ကြမယ် ဒါ
ကြောင့်ပို လှေ

ကားဟာ နေအိမ်ထဲမှာ အရှေးကြီးတယ်။ လှေကားကို နေအိမ်တွေမှာ စနစ်တကျ တပ်ဆင်ကြဖို့ လိုတယ်ကွာ' ဟူ၍ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

နေအိမ်ထဲ၌ လှေကားကို တပ်ဆင်ကြရာတွင် နေရာဒေသကို လိုက်၍ ကွဲပြားမှု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အချို့ဒေသများမှာ လှေကားထစ်ကို "စုံ" ဂဏန်းထည့်၍ တပ်ဆင်ကြပါသည်။ ဥပမာ လှေကား (၂)ထစ်၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၂)ထစ် စသည်ဖြင့် တပ်ဆင်ကြပါသည်။

စုံဂဏန်းဖြင့် လှေကားထစ် တပ်ဆင်ခြင်းမှာ စုံစုံညီညီ ရှိစေခြင်း သဘောဟူ၍ ဆိုပါသည်။

စာရေးသူတို့ ယခု နေထိုင်ရာ ဒေသများမှာ "မ" ဂဏန်းဖြင့်သာ တပ်ဆင်ကြပါသည်။

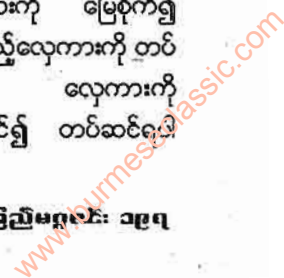
ဥပမာ လှေကား (၃)ထစ်၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)ထစ် စသည်ဖြင့် တပ်ဆင်ကြပါသည်။

"မ" ဂဏန်း တပ်ဆင်ခြင်းမှာ "မမ စစ" ရှိစေခြင်း မည်သည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ "မ" ဂဏန်းကို ဦးစားပေးကြပါသည်။

စာရေးသူတို့အနေဖြင့်လည်း ဆရာတော်ကြီးထံက သင်ယူခဲ့ဖူးသည့် စာပေထဲမှာ လှေကားနှင့် သက်ဆိုင်သော လှေကားဆန်/လှေကားထစ် "စုံ" ထည့်ခြင်း၊ "မ" ဂဏန်းထည့်ခြင်းကို မတွေ့ရှိရပါ။

လှေကားနှင့် ပတ်သက်၍ လှေကားကို အောက်ဘက်ကာ ပိတ်ပေးရမည်။ လှေကားကို(ဟောင်းလောင်း)မထားရ။ လှေကားကို တပ်ဆင်သည့်အခါ လှေကားဆုံပေါ်တင်၍ တပ်ဆင်ရမည်။

နေအိမ်လှေကားကို မြေစိုက်၍ မထားရ။ မည်သည့်လှေကားကို တပ်ဆင်သည်ဖြစ်စေ လှေကားကို လှေကားဆုံပေါ်တင်၍ တပ်ဆင်ရပါမည်။

လှေကားကို အောက်ဘက်မှ အပိတ်မရှိဘဲ (ဟောင်းလောင်း)ထား လျှင် စီးပွားရေး ဖြစ်ထွန်းမှု အားနည်း သည်။ လာဘ်လာဘ နည်းသည်။ ဝင်လာသည့် ပစ္စည်းဥစ္စာများ မြန်မြန် ပြန်ထွက်တတ်သည်။

လှေကားကို မြေစိုက်၍ တပ်ဆင် ထားလျှင် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ညံ့လာတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင် စီးပွားဆုတ်ယုတ်တတ်သည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နေအိမ်များတွင် လှေကားကို တပ်ဆင်ရာမှာ စနစ်တကျ တပ်ဆင် ကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

လှေကားကို ကြိုသလို မတပ်ဆင် သင့်ပါ။ နေအိမ် ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြီးသည်ဖြစ်စေ အိမ်လှေကားများကို အထူးဂရုပြု တပ်ဆင်သင့်ပါသည်ဟု စာရေးသူ ယူဆမိပါသည်။

သည်နေရာတွင် စာရေးသူ၏ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ဖော်ပြလိုပါ သည်။ **၁၉၈၆/၈၇ ခုနှစ်တွင်** စာရေးသူအနေဖြင့် (နိုင်ငံဝန်ထမ်း) အင်းစိန် CIDရုံးတွင် တာဝန်ထမ်း ဆောင်လျက် ရှိခဲ့ပါသည်။

မူဝင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စတစ်ခုကို စုံစမ်း ဖော်ထုတ်ရန် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ ဝဲကြီးကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာ ဝဲကြီးကျေးရွာတွင် ကိုကျော်သောင်း+မလုံးလုံးတို့ နေ အိမ်၌ ခေတ္တ တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့ပါ သည်။

ကိုကျော်သောင်း + မလုံးလုံးတို့ သည် ကုန်သည်ပွဲစားလုပ်ငန်း လုပ် ကိုင်နေသူများ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နှစ်မှာ စီးပွားရေး ကောင်းလာ ခဲ့ပြီး ယခင် ရှိခဲ့သော အိမ်အို အိမ်ဟောင်းများကို ဖျက်၍ အိမ်သစ်

ဆောက်လုပ် နေထိုင်လျက်ရှိရာ အိမ်သစ်ဆောက်ပြီး နောက်ပိုင်း စီးပွားရေး မအောင်မြင်ဘဲ စီးပွားကျ ဆင်းလျက် ရှိပါသည်ဟု ပြောပြကြ၏။

စာရေးသူမှ ကျောက်ထရံဆရာ တော်ကြီး၏ အိမ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အခြင်းအရာများကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ အိမ်လှေကား တပ်ဆင်ထားမှုတွင် လှေကားကို ခုံမရှိဘဲ တပ်ဆင်၍ထား ခြင်း၊ လှေကား၏ အောက်ဘက်မှ အပိတ်မရှိခြင်းများကို တွေ့ရှိရပါသည်။

'ကဲ... ညီလေး ကျော်သောင်း မင်းတို့ကို ဝါ အကြံပြုကြည့်ပါကွာ၊ ဒီလှေကားကို လှေကားနံတစ်ခုံ ပြီး ထပ်ဆင်ပါ။ ပြီးရင် လှေကားကို အောက်ဘက်က တစ်ခုခုနဲ့ အပိတ်သိထား ပြုလုပ်ပါ'

ဟု အကြံပြု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ နောက်(၂)နှစ်ခန့်အကြာ အခြား ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သူတို့ဆီ ရောက်သွား ခဲ့ရာ စီးပွားရေးအားလုံး ယခင်က အတိုင်း အဆင်ပြေကြောင်း သိရှိခဲ့ရ သဖြင့် ဝမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

စာရှုသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ အားလုံး အထွေ ထွေ ဗဟုသုတ တိုးပွားကြပါစေရန် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ အနောက်ဘက်ကမ်း ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ၏ **"လှေကားဟောင်းလောင်း မထား ကောင်း"** ဟူသော အသိပညာပေး ဆုံးမဩဝါဒစကားအား ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လူသားအားလုံး ကြီးပွားချစ်သော ကြပါစေ။

|| ခိုင်လံမင်း(မင်းလှ) ||

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ ဒုတိယဆက်

တယ်

■ 'မြင့်တက်မြှောက်တင်ရန် မြှောက် ထားပြီး ထား'

○ 'ပန်းညှိုး၊ ပန်းသေရောဂါ ကုတဲ့အခါ အပူကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အအေး ကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် အပူအအေးမျှတ တဲ့ ဆေးဝါး၊ ဓာတ်စာနဲ့ ကုသရင် အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက် ကင်းကြတာ တွေ့ရပါတယ်။

သတိအထူး ထားရမယ့်အချက် ကတော့ ဖော်စပ်တဲ့ ဆေးပစ္စည်း မှန်ကန်မှု၊ လတ်ဆတ်မှုရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ငှက်သိုက်၊ ကံကုန် စတဲ့ ဆေးတွေက ဈေးများပေမယ့် ဝယ်လို့ရပါတယ်။ ဆတ်ချိန်ကတော့ ဝယ်ရခက်ခဲတဲ့ ပရပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်လို့ အလားတူ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးပစ္စည်းနဲ့ အစား ထိုးကုသရင် ပိုပြီးသင့်လျော်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးဆရာများ အနေနဲ့ ရောက်ရှိရင်ကို ကုသတဲ့အခါ သမားကိုင် တိုင်းရင်းဆေးများနဲ့ ကုသမှသာ ထိထိ ရောက်ရောက် သက်သာပျောက် ကင်းမှာဖြစ်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်'

■ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ထား'

○ ဆရာကြီး ဦးတင့်ပွားလှိုင်နဲ့ ဆက် သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာကြီး ဦးတင့်ပွားလှိုင်
 သိပ္ပံအောင် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
 အမှတ်(၇၆) စွယ်တော်လမ်း၊
 ယမုံနု(၂)ရွာကွက်၊ ဒေါ်ပြုနယ်၊
 ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၉ ၇၅၈ ၆၉၇၇
 ၀၉ ၂၅၂ ၃၂၂၂

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်ထွန်း

ဆေးနည်း ရရှိပုံ

ပျံ့နှံ့သော ဝတ်စားပစ္စည်းများ

ဆောင်းရာသီ ချမ်းတဲ့နေ့တစ်နေ့ မနက်ခင်းမှာ မောင်လူဝတ်စုံယောက် စာရေးသူအိမ်ကို ရောက်လာပါတယ်။

'မောင်လူဝတ် လာကွာ ဒီမှာထိုင်ဟော့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနဲ့ အမြည်း

သုံးဆောင်ပါဦး၊ မင်းမလဲ ဝ၊ နေလို့ကတာ ငါ့ခန္ဓာကိုယ် နှစ်ကိုယ်စာ ရှိနေပြီ။ ဝတဲ့သူတော့ မသိဘူး။

ငါ မဝတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တောင် အခုလို အေးတဲ့ရာသီရောက်ရင် ခြေဖျားလက်ဖျားတွေအေးတယ်။ ထိုင်ရာက ထလိုက်ရင် ခေါင်းထဲမှာ ရိပ်ရိပ်နဲ့ မိုက်ခနဲ ဖြစ်လာတတ်တယ်။

မူးလဲမသွားအောင် မျက်စိမှိတ်ပြီး အသာဖြည်းဖြည်း ပြန်ထိုင်ရတယ်။ ခြေဖမ်း ခြေကျဉ်းဝတ် ဒူးခေါင်းတွေလဲ ထုံလာတတ်တယ်။

မောင်လူဝတ်မှ...

'ကျွန်တော်လဲ ဖြစ်ပါပကောလား၊ ခြေဖျားတွေ အေးလာတယ်။ ညအိပ်တဲ့အခါ စောင်ခြုံရတယ်။ စောင်ခြုံလို့ စောင်လပ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းဟာ အေးပြီး ထိလို့ထိမှန်းမသိ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီနေရာကို လက်နဲ့ဆိတ်ကြည့်ရင် နာရမှန်းမသိဘူး။ လေဖြတ်မှာစိုးလို့ စိတ်ပူနေခဲ့ရတယ်။ အခုတော့ ဆေးနည်းကောင်းလေးရလို့ ဖော်စားနေတာနဲ့ စိတ်အေးသွားရတယ်'

စာရေးသူမှ...

'ဆေးနည်းကောင်းလေး ဖော်စားရအောင် ပေးပါဦး'

'ဆေးနည်းကတော့ လွယ်တယ်။ ဆေးမည်တွေကလဲ လွယ်ကူစွာရနိုင်တယ်။ ဆေးအမည်ကလဲ မများဘူး။ ဆေးဖော်ရတဲ့ စရိတ်စက ငွေကြေးလဲ သိပ်မကျဘူး။ ဆေးကို မှန်မှန်စားသုံးဖို့ပဲ အဓိက ကျပါတယ်'

စာရှုသူများခင်ဗျား မောင်လူဝတ်သည် ဆေးဖော်စပ်ပုံနှင့် ဆေးအကျိုးသွားများကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။ ရှောက်သီးအပူညှိတစ်လုံးကို နူးနပ်အောင် ရေငုပ်ပြုတ်ပါ။ ရှောက်သီး နူးနပ်လာပါက အအေးခံပုံ၊ ဖွဲနက် ရှောက်သီးအလေးချိန် တူချိန်ယူပါ။ ရှောက်သီးနှင့် ချိန်ယူပြီးသော ဖွဲနက် ရောပါ။

ယင်းဆေးနှစ်မည်ထဲသို့ ဆားသင့်စော်အောင် ထည့်ပါ။ အဆိုပါ ဆေးသုံးပါးကို ကြေညက်အောင် သမသွားအောင် ကြိတ်နယ်ပါ။ ပြီးလျှင် ဆီးစေ့ခန့် အလုံးကလေးများ ပြုလုပ်အခြောက်လှန်းပါ။ ခြောက်သွေ့လျှင် ဖန်ဘူးထဲတွင်ထည့်ပြီး လေလုံအောင် ထားပါ။

ဆေးစားရန်အညွှန်း

ညအိပ်ရာဝင်မှာ စားပါ။ တစ်ခါစားလျှင် (၃)လုံးမှ (၅)လုံးအထိ စားနိုင်ပါသည်။

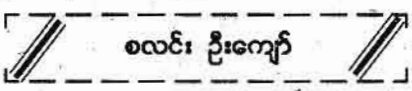
ဆေးအကျိုးသွား

အခိုး အလွန်ကောင်းသည်။ စောင်အလုပ်ခံနိုင်သည်။ လေတိုးခံနိုင်သည်။ အထိုင်အထည့် ဦးခေါင်းမူးမိုက်သွားသည်ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။ အထက်အခိုးလူသည်ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

ထုံနာကျဉ်နာ သက်သာစေသည်။ ဘယ်ရီဘယ်ရီ(Beri Beri)ခေါ် ထုံရှုပ်နာဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်ရောင်ရမ်းသော ရောဂါများ ဖြစ်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည်။ ယင်းရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်။

ဆေးတစ်ဖုံတွင် ပါဝင်သောပစ္စည်းများ

၁။ ရှောက်သီးအပူညှိတစ်လုံး ။ ဖွဲနက်(ရှောက်သီးနှင့် အလေးချိန်တူ) ။ ၃။ အိမ်သုံးဆား သင့်တင့်ရုံထည့်ပါ။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ကျန်းမာရေး အတွက်

အကြံပေးချက်

ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျန်းမာရေးပြည့်စုံ၍
ရောဂါဘယ ကင်းဝေးကြစေရန်...

◆ **ဒီဃာရာသီဗွား (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည်
ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုသုံးစွဲ၍ အာပေါ
ဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ရှောင်ကြဉ်ပါ။

● **ဝါယောဓာတ်စာ** ။ ။ ကြက်၊ ချို၊ ခါ၊
ငုံ၊ ဆတ်၊ ချေ၊ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆိတ်၊
ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(နွား)သား၊ ဖွတ်၊
ပုတတ်၊ လင်းမြွေ၊ စပါးကြီးမြွေ၊ ပုရစ်၊
ပလူ၊ ငါးချို၊ ငါးကြင်း၊ ငါးဆင်ရိုင်း၊ ငါးစင်
စင်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရဉ္ဇ
ငါးမြွေထိုး၊ ဆိတ်နို့၊ ကျွန်းနို့၊ ထောပတ်၊
ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊
ဥသျှစ်၊ တညင်း၊ မာလကာ၊ ဒူးရင်း၊ မန်ကျည်း
မှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊
ရွှေပုလဲ၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်၊ ပဲကြီး၊ စားတော်၊
သစ်ကြားသီး၊ အုန်းသီး၊ ဒန့်သလွန်သီး၊
ဒန့်သလွန်ရွက်။

● **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ။ ကျွဲသား၊ ကြွဲသား၊
ရေမြွေသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သုံး
ထပ်သား၊ ခရုလိပ်၊ ကတန်း၊ ကနကမာ၊
ချိုင်း၊ ဘဲ၊ ငန်း၊ ဖား၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊
ငါးဖယ်။

ငါးသိုင်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါး
ဝက်မ၊ ငါးသင်အို၊ ကကူရဲ၊ ကဘီလူး၊
ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး။

ဖီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊
သရက်သီး၊ စပျစ်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊
ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊
နာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သင်္ဘောသီးနု၊
ငှက်ပျောသီး။

ကနဖော့၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊
အောင်မဲညို၊ သပွတ်၊ ရေထိကရုံး၊ ကြက်
သွန်နီ၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညို၊
တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ။

ဆိတ်ဖူး၊ မုန်ညှင်းဖြူ၊ ပုန်းရည်ကြီး၊
ကြံရည်၊ အုန်းရည်၊ ဖလံတောင်ဝှေး၊ (ရေ)
သရက်ကင်း၊ မဲဇေလီကြီး။

◆ **ဒြိုဃာရာသီဗွား (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ
မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍
တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသုံး
သင့်သည်။

● **ဝါယောဓာတ်စာ** ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြင်း၊
ငါးမြစ်ရင်း၊ ကဘီလူး၊ က၊ ကတစ်၊ ကြက်ဥ
ဘဲဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငုံ့ဥ၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊
ပုတတ်စား၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ရွှေးတောက်၊

သပွတ်ခါး၊ ကြောင်လျှာ၊ သင်္ဘောသီး၊
ရင့်၊ တမာရွက်။

ယင်းပြား၊ ရှားစောင်းခါး၊ လက်ဖက်၊
ကန်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲဇေလီ၊ ဆီးဖြူသီး၊
ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံ
ပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်း
ရွက်၊ စပါးလင်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ဟင်းနုနယ်၊
ထန်းလျက်၊ မုန့်ညှင်းခါး။

● **တေဇောဓာတ်စာ** ။ ။ ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊
ငါးတန်း၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်း၊
ငါးသလောက်၊ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊
ကြောင်၊ ကြက်၊ ရှဉ့်၊ ကြက်သား၊
ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ သင်္ဘောသီးမှည့်၊ ရဲယို၊
စောင်းလျား၊ မရန်း၊ သံပရာ၊ ရှောက်ချဉ်၊
ဖီးချဉ်၊ ကနစို၊ လက်လုပ်ချဉ်ချိုးစုံ၊
မုန်လာဥ၊ မှို၊ မှို၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း(ရှင်း)၊
ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ငရုတ်သီး၊
ကရဝေး၊ သစ်ကြဲပိုး၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော၊
ကန့်ချပ်နီ၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန့်သလွန်၊ တောင်
သလဲ၊ ကင်ပွန်း၊ ငှဲ၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊
ထန်းရည်၊ ဝ၊ ဥ၊ ပီလောပီနီဥ။

◆ **မေထုန်ရာသီဗွား (မေလ ၂၁ ရက်မှ
ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍
ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကရကဋ်ရာသီဗွား (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ
ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကစား
သုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့
သုံးဆောင်ပါ။

◆ **သီဟိုဠာရာသီဗွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ
ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**
တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍
သုံးစွဲ၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့
သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဗွား (ဩဂုတ် ၂၂ ရက်မှ
စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**
တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု
သုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်
ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **တူရာသီဗွား (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ
အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေး
သူ)**တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို
အဓိကစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ချင့်
ချိန် သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ဒြိုဃာရာသီဗွား (အောက်တိုဘာ ၂၃
ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို
အားပြုသုံးဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို
ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ခနုရာသီဗွား (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ
ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကစားစွဲ၍
အာပေါဓာတ်စာများ လျော့ပေါ့ သုံး
ဆောင်ပါ။

◆ **မကာရရာသီဗွား (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ
ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစား
သုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို ချင့်ချိန်သုံး
ဆောင်ပါ။

◆ **ကုရာသီဗွား (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ
ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက် အတွင်း မွေးသူ)**
တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိက
အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်
လျော့ပေါ့ပါ။

◆ **မိန်ရာသီဗွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်
မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည်
တေဇောဓာတ်စာကို ဖြည့်ဆည်း သုံး
ဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့
သုံးဆောင်ပါ။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ဖြည့်စွဲကြ
ပါစေ

ဆေးသူတေသီ

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

ပိဇ္ဇာလိင်က သိုင်းဆရာများ

ဤအကြောင်းကို ရေးသားခြင်းမှာ လောကတွင် လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ ရှိကြသည့် အကြောင်းကို တင်ပြလိုခြင်းဖြစ်သည်။

သိုင်းပညာ သင်ကြားရာတွင် ဆရာဖြင့် မျက်မြင်လက်တွေ့ သင်ယူသူများ ရှိသလို နတ်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိအားကိုးဖြင့် ပညာသင်ယူသူများလည်း ရှိသည်။

တချို့က မှော်စဉ်တက်၍ သိုင်းပညာ သင်ယူသူများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ နတ်သိုင်း ဆိုသည်မှာ သက်ဆိုင်ရာ နတ်ဆေးကိုထိုး၍ အရေးအကြောင်း ရှိလျှင် နတ်က ဝင်လာပြီး သိုင်းပညာဖြင့် ကာကွယ်ခုခံသွားသည်ဟု ဆိုသည်။

သူ့ယုံကြည်ချက်နှင့်သူ ဖြစ်သည်။ မှော်စဉ်တက်သည့် သူကလည်း ပေါ်ရိသားမော်၊ အာဠာဝကမော်

F.26A. February, 2017.

တို့ကို အန္တိမမှော်စဉ် (၉)ဆင့် ရအောင် တက်ရပါသည်။ တချို့ကလည်း "ဝက်မှော်"ဖြင့် မှော်စဉ် တက်ပါသည်။

အကြောင်းဆိုက်၍ မြစ်ကျွန်းပေါ်ဒေသ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်၊ ပုဂံတောင်ဝဲချောင်းကျေးရွာတွင် သိုင်းပညာ သင်ကြားစဉ်က နတ်သိုင်းဆရာ တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြုံရပုံကို တင်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မော်ကျွန်း ကနူးကျောင်းဆရာတော် ဦးကောသုလ္လ (ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် မော်ကျွန်းဦးကောဟု ထင်ရှားသည့် ဆရာကြီး ဓားတစ်လက်ဦးနေဝင်း၏ တပည့်ကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။)က ဖိတ်ကြား၍ ကနူးကျောင်းတွင် သိုင်းသင်တန်းဖွင့်စဉ် သူငယ်ချင်း စခန်းမှူးအေးကို (အင်္ဂလိပ်လက်စွေ

၂၀၁၇

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏

၁၀၀အတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) (၄)

ချန်ပီယံ အာရှအေးကို)နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂံတောင်ဝဲချောင်းမှ သူကြီးဦးတိမ်ရင်ကို သိရှိရပြီး ဝဲချောင်းကျေးရွာတွင် လူ(၄,၅)ယောက်ကို သိုင်းပညာ သင်ပေးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်၏ တပည့်ရင်း ဆရာထွေးသောင်း(ယခုအခါ Danemarkနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ပြီး ဥရောပတွင် မြန်မာ့သိုင်းပညာရပ်များ ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်သည်။)တို့မှာ ဝဲချောင်းကျေးရွာရှိ ဦးတိမ်ရင်၏ညီ ဦးခင်(ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင်)နှင့် ဒေါ်သိန်းညွန့်တို့အိမ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁

www.burmeseclassic.com

တွင်တည်းခိုပြီး သိုင်းသင်တန်း ဖွင့်ရပါသည်။

ဦးခင်၏ သားအကြီးဆုံး မောင်ကျော်ဦး အပါအဝင် သားသမီး ငါးဦးလုံး သိုင်းပညာ သင်ယူကြပါသည်။ ဦးခင်တို့မှာ တစ်ချိန်က ကရင် သူပုန်များဖြစ်ကာ လက်နက်ချ အလင်း ဝင်ရောက်လာသောကြောင့် ပြည်သူ့ စစ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်ကာ လူ(၈၀၀)ဖြင့် ထိုနယ်တစ်ဝိုက်ကို ပြန်လည်အုပ်ချုပ်စေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ သိုင်းပညာ သင်ကြား သောစနစ်(သင်ရိုး)မှာ အရှောင်အတိမ်း အညွတ်အယိမ်းတို့ကို အရှောင် (၁၂) နည်းဟု အမည်တပ်ကာ သင်ပေးပါသည်။

အရှောင်(၁၂)နည်းတွင် အဆင့်(၃) ဆင့် ရှိပါသည်။ အရှောင်(၁၂)နည်းကို တတ်မြောက်လျှင် (၁၂)ကွက်သိုင်း (၃)ဆင့်ကို သင်ပေးပါသည်။ (၁၂) ကွက် (၄)မျက်နှာ လှည့်တတ်သည်နှင့် ဗန်တိုပညာကို သင်ပေးပါသည်။

ထိုသို့ သင်ရာတွင် အခြားသိုင်း ဆရာများ သင်သကဲ့သို့ **စုံကွက်ဆိုလျှင် ၂-ကွက်၊ ၄-ကွက်၊ ၆-ကွက်၊ ၈-ကွက်၊ ၁၂-ကွက်၊ ၁၆-ကွက်။**

မ-ကွက်ဆိုလျှင် ၃-ကွက်၊ ၅-ကွက်၊ ၇-ကွက်၊ ၉-ကွက်၊ ၁၁-ကွက်၊ ၁၃-ကွက်၊ ၁၅-ကွက်၊ ၂၁-ကွက်တို့ကို သင်ကြားခြင်း မပြုဘဲ အကွက်စဉ်တိုင်း မသွားဘဲ အသုံးချ သိုင်းပညာ ခုခံကာကွယ်သည့် အကွက်များ၊ နည်းများကို သင်ကြားပေးပါသည်။ အကွက်အားဖြင့် သင်ကြားခြင်း မပြုပါ။ ပြဿနာက ထိုမှ စ၊ ပါတော့သည်။

ဝဲချောင်းကျေးရွာတွင် နတ်သိုင်း ၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ သူက နတ်ဆေးထိုးပြီး နတ်သိုင်း တတ်လာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဝဲချောင်းကျေးရွာရှိ သိုင်းသင်တန်းကို သူ့အား မသင်ခိုင်းဘဲ တစ်နယ် တစ်ကျေးမှ သိုင်းဆရာကို ခေါ်ယူ သင်ကြားသည်ဟု မကျေမနပ် ဖြစ်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ သင်ရိုးသင်စဉ်အတိုင်း သင်ကြားပေးနေစဉ် ထိုနတ်ဆရာက ကျွန်တော်က “အကွက်မတတ်ဘူး ကလေးတွေကို သိုင်းကွက်အလိုက် မသင်ပေးဘဲ ကြုံရာကျပန်း သင်ပေးတယ်။ နာမည်သာကြီးတာ ဘာမှ မတတ်ဘူး”ဟု သွားပုပ်လေလွင့် လျှောက်ပြောနေပါသည်။

သူက နယ်ခံရွာခံဖြစ်၍ သူ့ရွာသားတွေက သူ့စကားကို ပို၍အထင်ကြီးသည်။ မှန်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထို့ကြောင့် သင်တန်းသား(၂၀) ယောက် သင်တန်းသို့ မလာတော့ပါ။ ကျွန်တော့်မှာ မလုပ်လျှင် မဖြစ်တော့၊ မပြုလျှင် မရတော့သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်၏ တပည့်

ကြီးကျော်ဦးကို ခေါ်၍...

‘ကဲ...ကျော်ဦးရေ ပဲ့ထောင်(စက်တပ် သမ္မန်)တစ်စီး ယူပြီးတော့ -ချောင်းနိုး တစ်ယောက် ပုဂံတောင်ဝဲချောင်း(သ)ရွာကို ဆယ်ကာ အော်လံတင်ပြီး လိုက်အော်ကွာ အော်ရမှာကတော့...

“ပြန်မှာသိုင်းပညာရပြန်တဲ့ ဓားတစ်လက် သိုင်း၊ ဓားနှစ်လက်သိုင်း၊ တုတ်ရှည်သိုင်း၊ တုတ်စကသိုင်း၊ လုံယဉ်ပညာ၊ လုံရှည် အမောင်းပညာ၊ ကြိုးသိုင်း၊ အကွက်သိုင်း တို့ကို ဆွေးနွေးနော ဖလှယ်ခြင်းတို့အပြင် ဆရာတို့ ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း သူတစ်နည်း ကိုယ်တစ်နည်း ပြုယူပည့် ဆိုပါက ပြုသကြရန်၊ စမ်းသပ်လိုက် စမ်းသပ်နိုင်ကြောင်း အသိပေး အကြောင်းကြားအပ်ပါသည်။ ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးခင်၏ နေအိမ်သို့ ကြွရောက်ကြပါရန် ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်” လို့ အော်ကွာ’

ဟု ခိုင်းလိုက်ရာ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင်ဦးခင်၏သားကြီး မောင်ကျော်ဦးက စတင်းဂန်း သေနတ်တစ်လက်ကို လွယ်ပြီး ထွက်သွားပါတော့သည်။

နံနက်ပိုင်း (၉)နာရီလောက်တွင် စတင်ကြေညာလိုက်ရာ (၁၀)နာရီလောက်တွင် ကြေညာပြီးသွားပါသည်။

သိုင်းသင်တန်းကို (၁၂)နာရီတွင် ဖြုတ်ပြီး ထမင်းစားကြပါသည်။ ကျွန်တော်က အလျင်ပြီး၍ ကွပ်ပုစ် ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ထန်းလျက်စား ရေဇွေးကြမ်းသောက်နေစဉ် ကျွန်တော့်အား “အကွက်မတတ်ဘူး၊ သိုင်းမတတ်ဘူး”ဟု ပြောသော ရွာခံ သိုင်းဆရာ ရောက်လာပါသည်။

ကျွန်တော့်တပည့် မောင်ထွေး သောင်းကတော့ ထမင်းစားခဲ့မှ လှူကြည့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်က ထိုဆရာအား...

'ကဲ...ဆရာရေ ဆရာလာလာ အတော်ပဲ။ ဆရာ မလာလဲ ကျွန်တော်က သွားခေါ်ခိုင်းတော့မလို့ ကဲ... လိုရင်းကို ပြောပါမယ်။ ဆရာက ကျွန်တော့်ကို အကွက်မတတ်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဆရာ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို သေသေချာချာ မသိသေးပါဘူး။ ဒီလိုလုပ်မှာ...ကျွန်တော်တို့ ဓားနှစ်လက်စီ စွဲကိုင်ပြီး (၂)ကွက်ကို (၂)မျိုး တုတ်မထပ်၊ ဓားမထပ်၊ ခြေမထပ်ဘဲ ကစားပြနိုင်ရမယ်။

ဒီအကွက်တစ်မျိုးမှာ ဓားပညာ တစ်မျိုး၊ ဒီလိုနဲ့... ၄-ကွက် ၄-မျိုး၊ ဓားပညာ ၄-မျိုး၊ ၆-ကွက် ၆-မျိုး၊ ဓားပညာ ၆-မျိုး၊ ၈-ကွက် ၈-မျိုး၊ ဓားပညာ ၈-မျိုး၊ ၁၂-ကွက် ၁၂-မျိုး၊ ဓားပညာ ၁၂-မျိုး ကစားပြရအောင်။ ဒါမှ မကျေနပ်သေးရင် ဓားချင်း ယှဉ်ကြည့်လဲရတယ်'

ဟု ဆိုကာ ကွပ်ပုစ်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး ထမင်းစားဆောင်ဘေးရှိ ကွပ်လပ်သို့ ဓားနှစ်လက်ကို ကိုင်စွဲ၍ ထွက်လာလိုက်ပါသည်။ သိုင်းဆရာကလည်း ထိုကွက်လပ်သို့ လိုက်လာပြီး...

'ကျွန်တော်က အဲဒီလို ပြောတတ်ဘူး။ ကျွန်တော် သိုင်းဆရာနတ်ဝမ်းမှ ကျွန်တော်က သူ့အလိုလို လှုပ်ရှားသွားမှာ နောက်ပြီး သိုင်းဆရာနတ်ကလဲ အခု မထင်သေးဘူး။ ရန်ဖြစ်တာမှ ဝင်တာ'

ဟု ပြောနေရာ နံဘေးတွင် ရပ်နား ထောင်နေသော ဦးခင်၏ဇနီး ဒေါ်သိန်းညွန့်(ကရင်မကြီး)က ဒေါ်ကြီး မောကြီးဖြင့်...

'နင်က ငါ့ဆရာကို သိုင်းမတတ်ဘူးလေ။ အကွက်ယာတ်ဘူးလေးနဲ့ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ပြောတယ်။ ပြန်အောင် ချန်အောင် ဆိုတော့လဲ နတ်ဝမ်းမှတဲ့။ ကဲ...နင်နတ် ဝမ်းမီး ငါ့ကို လုပ်စမ်း'

ဟု ဒေါသတကြီး ပြောဆိုရင်းက စိတ်ကို မထိန်းနိုင်ဘော့ဘဲ သူ့လက်တွင် ပါလာသော ၃၀၃ ရိုင်ဖယ်၊ သစ်သားဒင်ဖြင့် သိုင်းဆရာ လက်မောင်းကို ထုလိုက်ရာ သိုင်းဆရာလက်မောင်းမှာ အဆစ်ပြုတ်ပြီး တွဲလွဲဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဒေါ်သိန်းညွန့်ကို တောင်းပန်ဖျောင်းဖျက်ကာ လက်မောင်း အဆစ်ပြုတ်သွားသော သိုင်းဆရာကို ကျေးရွာဆေးပေးခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ကြပါသည်။

နတ်ဆရာမှာ နတ်ဝင်လိုက်ချိန်ပင် မရလိုက်ဘဲ လက်မောင်း အဆစ်ပြုတ်သွားခဲ့ရပါသည်။ သူ့ယုံကြည်ချက်နှင့် သူ ရိုကြပါသည်။ **“လူကြမ်းက နတ်ကြမ်း မခံနိုင်”** ဆိုသော စကားကို သတိရမိပါတော့သည်။ ဒါက ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ဖူးသော နတ်သိုင်း။

ယခု ကျွန်တော် တွေ့နေရတာက **ဝိဇ္ဇာသိုင်း**၊ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် ဆရာဦးချစ်သန်းထံသို့ ယောဂီယောင် ဝတ်စုံကို ဆင်ခြန်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ တစ်ယောက်သောသူက ပြောပြသည်မှာ...

'ဆရာခင်ဗျား...ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်က ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကို ကျင့်နေကြတဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဆရာထံမှာ သိုင်းပညာ သင်ယူချင်လို့ပါဗျား'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာဦးချစ်သန်းက...

'ရပါတယ်၊ ဘယ်သူ့ဆီ ကျွန်တော်ထံမှာ သိုင်းပညာ သင်ယူနိုင်ပါတယ်။ အခုဟာကလဲ နွေရာသီသိုင်းသင်တန်း ချိန်ဆိုတော့ ပိုပြီး အဆင်ပြေတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် မနက်ဖြန်က စပြီး နံနက်(၉)နာရီက မွန်းတည့်(၁၂)နာရီသင်တန်းမှာ လာတက်ပေါ့။ သင်တန်းကြေးကတော့ တစ်လ (၅)ကျပ်ပါ'

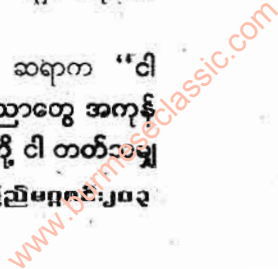
ဟု ပြောလိုက်ရာ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်က 'ကျွန်တော်တို့က ကလေးတွေနဲ့ ရောပြီး မသင်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်တည်းကို သီးသန့်သင်ပေးရမှာပါ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့က ဆရာထံမှာ ပညာကုန် သင်ယူချင်တာပါ'

ဟု ပြောရာ... 'ဟာ...ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆရာတို့ ကျွန်တော်ထံမှာ တစ်လ သင်တန်းပဲ ထက် ကြည့်ပါဦး။ နောက်ပြီး သိုင်းသင်တယ်ဆိုတာ ဇွဲလုံ့လ၊ စီရိယ၊ ခံနိုင်ရည်၊ စိတ်ရှည်မှု၊ သည်းခံမှုတွေနဲ့ ပြည့်စုံရပါတယ်။ ကျွန်တော်ထံက ပညာကုန် သင်ယူဆိုရင် လေးငါး ခြောက်နှစ်လောက် ကြာမှာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်က ပင်...

'ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ဆရာထံမှာ ပညာသင်ယူတဲ့ အခါ အပင်ပန်းခံ၊ အချိန်ကုန်ခံပြီးသင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာလဲ နှစ်ရည်လများ အပင်ပန်းခံပြီး သင်ပေးရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ကို ဆရာက **“ငါ တတ်သမျှ သိုင်းပညာတွေ အကုန်ပေးလိုက်ပြီ၊ မင်းတို့ ငါ တတ်သမျှ**

သိုင်းပညာတွေ အကုန်လုံး တတ်မြောက်သွားကြပြီ။ အကုန်လုံး ရရှိသွားကြပြီ” လို့ နှုတ်က အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ရွတ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်စီရဲ့ လက်ဝါးကို ဆရာ့ လက်ဝါး သုံးချက်စီ ရိုက်ပေးဖို့ပါပဲ။

သင်တန်းကြေးအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်စီက ငွေငါးရာကျပ်စီ ပေးပါမယ်။ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန် နံနက်(၆)နာရီတိတိမှာ ဆရာ့ထံ အရောက်လာခဲ့ပါမယ်’

ဟု ရှင်းလင်းပြောပြရာ ဆရာဦးချစ် သန်းမှာ အံ့သြတကြီးဖြစ်ပြီး...

ကျွန်တော်က ဆရာတို့ကို လက်ဝါးသုံးချက် စိုက်ပြီး ပညာပေးရမယ်။ နောက်ပြီး သင်တန်းကြေးကလဲ (၅၀၀)ကျပ်စီ ပေးဦးမယ်။ ဒီလိုပို တစ်ခါမှတော့ သင်ပေးဖူးဘူး။ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတို့ မနက်ဖြန် (၆:၀၀)နာရီတိတိမှာ လာခဲ့ပါ’

ဟု ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။ အဆိုပါ မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာ နှစ်ယောက်လည်း အားရကျေနပ်စွာဖြင့် ပြန်သွားကြပါသည်။

သူတို့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဆရာဦးချစ် သန်း တတ်သမျှ သိုင်းပညာတွေ အကုန်လုံး ငါတို့ရတော့မယ်ဟု ဝမ်းသာစိတ် ဖြစ်နေပုံရပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော ထ၍ သိုင်းသင်တန်းသို့ (၅:၃၀)နာရီ အရောက်သွားပါသည်။ သူတို့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ သိုင်းပညာ သင်ယူမယ်ဆိုတာ သိလိုစိတ်က ပြင်းထန်တာကြောင့် သူတို့မရောက်မီ သိုင်းသင်တန်းသို့ အရောက်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ဗ-လ-၈)ခြံဘေးရှိ ကာကာဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည်နှင့် နံပြားကို စားပြီး ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ခြံဝင်းထဲတွင် စားပွဲတစ်လုံး ချထားပါသည်။

ဆရာဦးချစ်သန်းက အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာပြီး သင်တန်းကွင်းအလယ် (ခရေပင်ကြီးအောက်)သို့ ရောက်သည်နှင့် မနေ့ကလာသွားသော မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာနှစ်ယောက် ရောက်လာကြပါသည်။

သူတို့ခေါင်းပေါ်တွင်မတော့ခြင်းဖြင့် ထည့်ထားသော အုန်းငှက်ပျောကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲစီ ရွက်လာကြပါသည်။ သူတို့က ကန်တော့ပွဲ နှစ်ပွဲကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်၍ အမွှေးတိုင်(၉) တိုင်စီနှင့် မယောင်းတိုင်(၉)တိုင်စီ ထွန်းညှိကြပါသည်။

အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောငါးဖီး ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ပန်းများ၊ တံခွန်ကုက္ကု၊ မုလေးပွားများကိုလည်း ဝေနေအောင် ထိုးထား၍ ထီးဖြူတစ်လက်စီ စိုက်ထားပါသည်။ ကန်တော့ပွဲတွင် ငွေငါးရာကျပ်စီ ပွဲထိုးထားပါသည်။

ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ကန်တော့ပွဲရှေ့တွင် ဒူးတုပ်ထိုင်၍ သက်ဆိုင်ရာ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များနှင့် ဘိုးတော် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်းတို့ကို ရိုသေစွာ ပင့်ဖိတ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေစွာ ကန်တော့၍ ဂါထာမန္တန်များကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာဦးချစ်သန်း ရှေ့မှောက်သို့ လာရောက် ရပ်လိုက်ရာ ဆရာဦးချစ်သန်းက သူ၏ ညာလက်ကို မိမိ၏ ဘယ်လက်ဖြင့် စွဲကိုင်၍ သူ့လက်ဝါးကို ပက်လက်လှန်ထားလိုက်ပြီး...

‘အိန္နံ ဒီရက် ဒီအချိန်မှစ၍ သင့်အား ကျွန်ုပ် တတ်မြောက်ထားသော ပြန်ဟုသိုင်း ပညာရပ်အားလုံး တစ်ခုဟူ၍ အကုန်ပေးလိုက်သည်။ သင်သည် ကျွန်ုပ်တတ်မြောက်

ထားသော သိုင်းပညာရပ်များကို ပညာကျန် ရရှိသွားပြီ တတ်မြောက်သွားပြီ’

ဟု နှုတ်မှ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရွတ်ဆိုပြီး သူ့လက်ဝါးကို ဆရာ ညာလက်ဝါးဖြင့် သုံးကြိမ် ရိုက်ပေးလိုက်ရာ ထိုမြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာက “အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ” ဟု သုံးကြိမ် လက်သီးလက်မောင်း မြှောက်ကာ အော်ဟစ်ပြီး ထွက်သွားပါတော့သည်။

နောက်တစ်ယောက်ကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်ပေးလိုက်ရာ ထိုသူက လက်သီးလက်မောင်း တန်း၍ “အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ” ဟု သုံးကြိမ်ရွတ်ကာ လာရာလမ်းဘက်သို့ ပြန်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ပညာပေးပုံကို တအံ့တကြည်နေရာ ဆရာဦးချစ်သန်းက...

‘ဒီလို ပညာသင်ယူတဲ့လူမျိုး တစ်လမှာ နှစ်ကြိမ်လောက်လာရင် ကောင်းမှာပဲကွ’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုမြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာ၏ သိုင်းပညာ သင်ယူမှုကြောင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ (ဗ-လ-၈)သိုင်း သင်တန်းများ အုန်းထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်းတို့ နေ့လယ်စာအဖြစ် စားသောက်ကြရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အုန်းထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်းကို ထပ်မံ စားသောက်ချင်သောကြောင့် ဝိဇ္ဇာသိုင်းသမားများကို လည်တဆန့်ဆန့်ဖြင့် မျှော်နေမိမိတော့သည်။

ရှေ့ပုဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

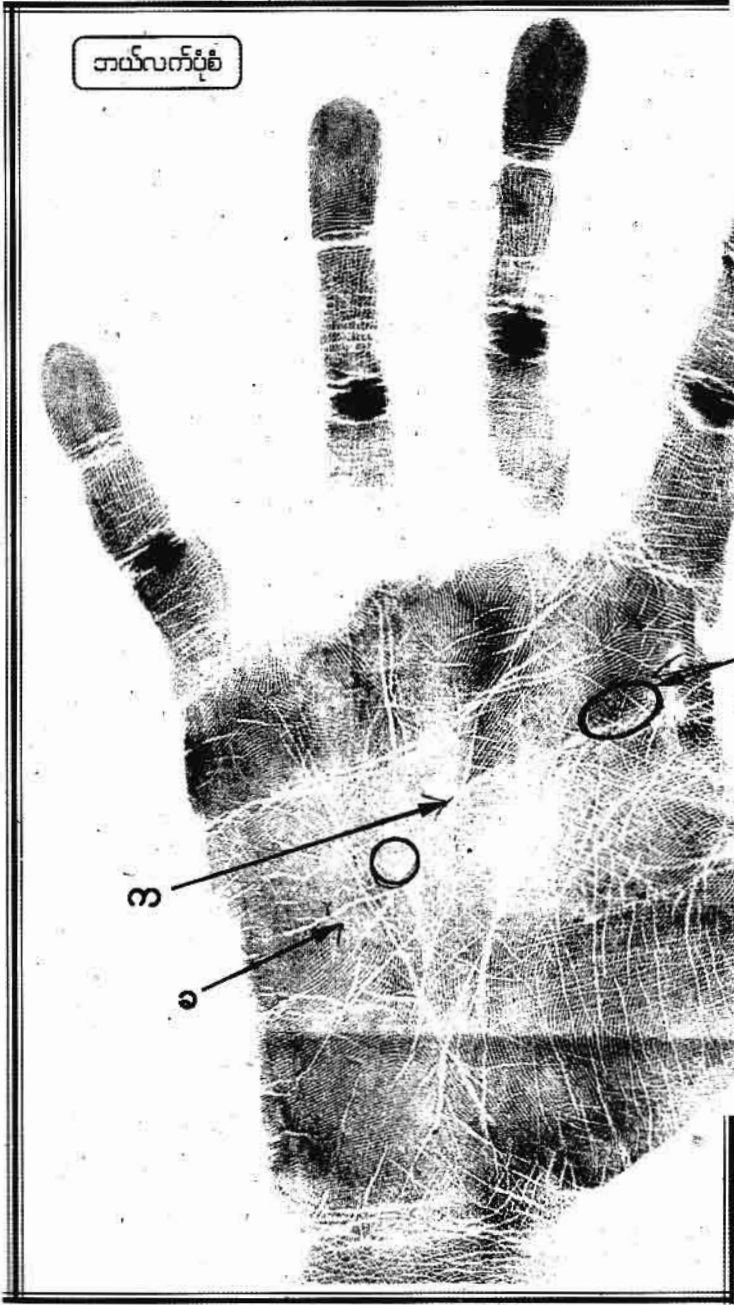

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြံ့ခိုင်

ဆရာကြီးခိုဆောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့.)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်လက်ပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ တက္ကသိုလ်အဆင့် ကျောင်းသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်ပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု လေ့လာစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ဉာဏ်ရည်ထုံထိုင်းသူလား/ ထက်မြက်ထူးချွန်နိုင်သူလား။
- ၂။ ယုတ္တရေမှာ သာမန်တွဲရပြီးဆုံးမူတောင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား/ ပါရဂူတွဲမျိုးအထိ မရရှိနိုင်ဘူးလား။
- ၃။ ပြည်တွင်းနဲ့ပြည်ပ ဘယ်မှာ ယုတ္တသွားသင့်ပါလိမ့်။

မိမိတို့အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွှတ်မှာ ကြိုတင်ရေးမှတ်ပြီးမှသာ

ပဟေဠိ အဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့် ပါရန် အကြံပြု တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၂၀၈)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

Small signature or mark in the bottom right of the illustration.

ထူးဆန်းထက်မြက်

မြို့သူလား (နမူနာ)

ကျေးဇူးတစ်ခွက်

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ကံ,ကံ၏ အကျိုးတရားများသည် အမှန်ကေန်ပင် ဆန်းကြယ်လွန်းလှပါသည်။ ဆန်းကြယ်သော ကံတရားများကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့သည် အမျိုးမျိုးသော အကျိုးတရားများကို ခံစားစံစားကြရပါသည်။

ယင်းနှင့်စပ်၍ လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော စိုင်းလုံးပန်၏ ဖြစ်ရပ်မှန်လေးတစ်ခုကို

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တင်ပြချင်ပါသည်။
လွိုင်လင်မြို့သည် ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်းအတွင်းရှိ ခမိုင်မြို့လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် (၄၄၄၇)ပေ မြင့်ပြီး မြို့ပတ်ပတ်လည် တောင်တန်း တောင်ကုန်းများဖြင့် ကာရံထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုတောင်တန်းများပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်သော ထင်းရှူးပင်

များဖြင့် သာယာလှပ၍ နေပါသည်။ မိုးရာသီတွင် မိုးများပြီး ဆောင်းရာသီတွင်လည်း အအေးဓာတ် ပို၍ များပါသည်။ လွိုင်လင်ဆောင်းသည် ဆောင်းနှင်းဖွေးဖွေးတို့ဖြင့် စိမ်းစိမ်းလေးအေးပါသည်။ ထိုဆောင်းဒဏ်ကို ခံနိုင်ရန် ရှမ်းပြည်နယ်၏ သဘာဝပေါက်ပင်များဖြစ်သည့် ထင်းရှူးပင်၏ အသီးခြောက်

များဖြင့် မီးလုံလေ့ ရှိကြပါသည်။

မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများ၊ ဇနီးသည်များ လာလည်သောအခါ ရှမ်းခေါပုတ်၊ နှမ်းထောင်းတို့ဖြင့် ဧည့်ခံရင်း ဝိုင်းဖွဲ့စကားစမြည်များ ပြောကြရသည်မှာ မမေ့နိုင်စရာ အကြောင်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆောင်းရာသီကာလမှာ နွေးထွေးစွာနေနိုင်ရန် သီတင်းကျွတ်ကာလကတည်းက ထင်း၊ မီးသွေး၊ ထင်းရှူး၊ သီးအခြောက် စသည်တို့ကို ကြိုတင်၍ စုဆောင်းထားကြရပါသည်။

တောင်ပေါ် တောရွာများ၏ ဓလေ့တစ်ခုမှာ အိမ်တိုင်းတွင် ဧည့်ခန်း၌ (၃)ပေ ပတ်လည်ခန့်ရှိ ထင်းမီးဖိုများ ထားရှိကြပါသည်။

တောင်ပေါ်သားများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့သို့ ရောက်လေတိုင်း မြတ်စွာဘုရားအား ရည်မှန်း၍ ထင်းရှူးမီးအလင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်နိုင်ရန် ထင်းရှူးဆီများ ရှာဖွေစုဆောင်းထားကြပါသည်။

မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည် (၆)ဝါအလွန် (၇)ဝါမြောက် ဝါတွင်း(၃)လ ကာလပတ်လုံး တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားနှင့်အတူ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြား၍ ပြီးဆုံးသောနေ့မှာ လူ့ပြည်၌ရှိသော သက်သာနဂိုပြည်သို့ ပြန်ကြွလာတော်မူမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့ကို အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ဟုခေါ်ပြီး နတ်ဗြဟ္မာများက ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်းတို့ဖြင့် လူ့ပြည်သို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်တော်မူရာ တောက်တောက်ပပ လင်းလင်းလက်လက်သော

အရောင်မျိုးစုံတို့ဖြင့် ပူဇော်သကဲ့သို့ တောင်ပေါ်သားများသည်လည်း မိမိတို့အေသတွင် ပေါများပြီး လေဒဏ်ကိုခံနိုင်ရည်ရှိသော ထင်းရှူးမီးအလင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြပါသည်။

ဖယောင်းတိုင်မီးသည် မီးပုံးလိုအပ်သော်လည်း ထင်းရှူးဆီမီးသည် မီးပုံးမလိုပါ။ ဝါးပိုးဝါးလုံးကို ထိပ်မှ ခွဲစိတ်၍ ကတော့ပုံစံလုပ်ပြီး ထိုအထဲသို့ ထင်းရှူးဆီများ ထည့်ပါသည်။

ဘေးမှ သွပ်နန်းကြီးဖြင့် တုတ်နှောင်ပြီး မီးညှိထွန်းထားပါလျှင် ပေ(၁၀၀) ပတ်လည်လောက်အထိ လင်းနေပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပူဇော်နိုင်ရန် ထင်းရှူးဆီများ တောထဲသို့ သွားရှာသူများထဲတွင် စိုင်းလုံးပန်လည်း ပါပါသည်။

စိုင်းလုံးပန်သည် တောထဲ၌ ထင်းရှူးဆီရှာရင်း မည်သို့မည်ပုံ ပြုမူပြောဆိုခဲ့သည်မသိ ညနေစောင်းရောက်၍ ထင်းရှူးဆီတုံးများ ကိုယ်စီဖြင့် အိမ်ပြန်ကြပါသည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ စိုင်းလုံးပန်သည် ရေမသောက် အစာမစားဘဲ ငူငူငေါင်ငေါင်ဖြစ်ကာ ခါတိုင်းနေ့တို့

ငဝက် ပိုမို၍ ထူးဆန်းနေပါသည်။

အခြားသူများဖြင့် စကားများချခြင်းလည်း မရှိပါ။ အိမ်သူအိမ်သားများကိုလည်း စကားမပြောပါ။ မျက်လုံးပြူးကြောင်ကြောင်ဖြင့်သာ ကြည့်နေပါ၏။ ပုံမှန်စိတ် မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ” ဟု မေးသော်လည်း မဖြေပါ။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် ကြာလာသောအခါ ပို၍သာ ဆိုးလာပါသည်။

ညနေပိုင်းအချိန် ရောက်လာလျှင် အိမ်ခြံဝင်းတံခါးဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးကာ...

‘ဟိုမှာ...လာပြီ၊ ဟိုမှာ...လာပြီ၊ ပြေး...ပြေး’

ဟု အော်ပြော၍ ထိတ်လန့်နေသော အသွင်ဖြင့် အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ပုန်းနေပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာကို သိမြင်သော အဘဦးအောင်ကြည်က...

‘စိုင်းလုံးပန်ဟာ နဂိုပုန်း စိတ်ထားမျိုး မဟုတ်ဘဲ တစ်ခုခု ပြုစားခံထားရပုံ ပေါ်တယ်။ ဆရာတော်ထံ သွားပြီး ပရိတ်ရေပန်းတိုက်ကြည့်ပါလား’ ဟု ပြောပါသည်။

“ကောင်းပြု၊ ကောင်းစံ၊ ဆိုးပြုခံ၊ ခံခံရလေ၏”

ဆိုသည့်အတိုင်း မည်သူမဆို အကောင်းပြုလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးခံစားရမှာဖြစ်ပြီး၊ အဆိုးပြုလုပ်လျှင် ဆိုးကျိုးခံစားရမည်မှာ မွေန်ယာမတရားပင် ဖြစ်ပါသည်။

စိုင်းလုံးပန်ကို ဆရာတော်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ဆရာတော်အား အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။ စိုင်းလုံးပန်ကိုလည်း ဘုရားရှိခိုးခိုင်းပါသည်။ သူကား ရှိမခိုးပါ။

ဘုရားဘက်သို့ ခြေဆင်း၍ တောမှာ ထိုင်သကဲ့သို့ ဒူးနှစ်ဖက်ထောင်ကာ လက်မောင်းနှင့်သိုင်းပြီး လက်ယှက်၍ ထိုင်ပါသည်။

ယခင်က ဆရာတော် သံဃာတော် များကို ရိုသေလေးစားသောသူသည် ယခု တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွား၍ အံ့ဩရပါသည်။

ဆရာတော်သည် မေတ္တာ ကရုဏာ ကြီးမားစွာဖြင့် ဘုရားတွင် ကပ်လျှထားသော သောက်တော်ရေတစ်ခွက် စွန့်ယူပြီး ရေမုန်းပြုလုပ်ပါသည်။

(၅)မိနစ်ခန့်ကြာသော် စိုင်းလုံးပန်၏ ဦးခေါင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ရေမုန်း ပက်ဖျန်းပေးပါသည်။

ရေမုန်းဖြင့် ပက်ဖျန်းလိုက်သော အခါ ခြေကားရား လက်ကားရား ထိုင်ရာမှ အရိုအသေပေးသည့် အနေအထားဖြင့် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လာပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်မှ ရေမုန်းတစ်ခွက်ကို ကုန်စင်အောင် သောက်စေပါ

သည်။ စိုင်းလုံးပန်၏ ရင်ထဲသို့ ရေမုန်းများ ရောက်သွားသောအခါ **ရင်ထဲ၌ ရှိသမျှသော အရာများ အန်ထွက်လာပါတော့သည်။** ညိုညစ်ညစ် အရောင်များ အန်ထွက်ပြီး မှ...

‘ဆရာတော် ဘုရား... တယျှတော် ဘာဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

ဟု လက်အုပ်ချီပြီး ကုန်းချလေတော့သည်။

စိုင်းလုံးပန်သည် တောထဲ၌ မှားခဲ့လေသလား

(သို့မဟုတ်) သူတစ်ပါး အပြုစားခံရလေသလားဟု အတပ် မပြောနိုင်သော်လည်း အဆိုးပြုခဲ့၍သာ ဆိုးကျိုးခံစားရသည် ဖြစ်ပါ၏။

ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများ ထုံမွှမ်းထားသော ထက်မြက်သည့်

ဆရာတော်၏ ရေမုန်းဂါထာ	
*နမော တဿ ဘဂဝတော-	ပုဉ်း သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ သံဃံ သံရဏံ ဣတ္ထမိ။
*နမော တဿ အနုပတော-	ပုဉ်း သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
*နမော တဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-	ပုဉ်း သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
*နမော တဿ ဘဂဝတော အနုပတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-	ပုဉ်း သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

ရေမုန်း သောက်လိုက်ရသောအခါ ခံစားနေရသော ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းခြင်း ဟူသော ကောင်းကျိုး အမှန်ပင် ရရှိသွားသည် မဟုတ်ပါလော။

လှိုင်ဘုရား(နမ့်စန့်)

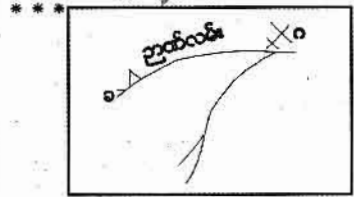
စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗေဒနိ အခြေများ
၁။ ဉာဏ်ရည်ထုံထိုင်းသူ မဟုတ်ပါ။
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သူ ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... ဉာဏ်လမ်းကြောင်းက တစ်ဆစ်ချိုးကွေ့ခြင်း၊ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ တြိဂံ (သရဖူ) သင်္ကေတများ ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဉာဏပလယုဂ်ရသဖြစ်သည်။ “က” အက္ခရာ

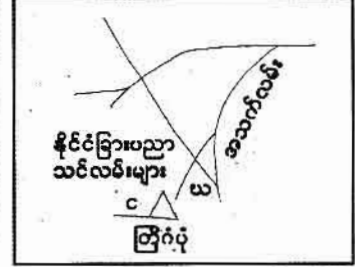
၂။ ပညာရေးမှာ ပါရဂူဘွဲ့မျိုးအထိ ရရှိနိုင်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... ဉာဏပလယုဂ်ရသည့်အပြင် ဉာဏ်လမ်းအဆုံးမှာ

ခက်ရင်းခွပုံ လမ်းခွဲရှိခြင်း “ခ” အက္ခရာ၊ လက်ညှိုးအောက်ကြာသင်္ကေတ၊ ဂြိုဟ်ကွက်မှာ အိမ်မြှောင်သင်္ကေတ “ဂ” အက္ခရာ ရှိခြင်း စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။

၃။ ပြည်ပမှာပညာသွားသင်သင့်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်းမှ နိုင်ငံခြားပညာသင်လမ်းကြောင်းများ ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ထွက်ပေါ်နေခြင်း “ယ” အက္ခရာနှင့် နိုင်ငံခြားသွားလမ်းအောက် တနင်္လာဂြိုဟ်ကွက် အောက်ခြေမှာ တြိဂံပုံသင်္ကေတ ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ “င” အက္ခရာ တြိဂံပုံသင်္ကေတ ဖြစ်သော အက္ခရာအထောက်အပံ့ကောင်း ပညာထက်သင်ရ

စသည်တို့ ရရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

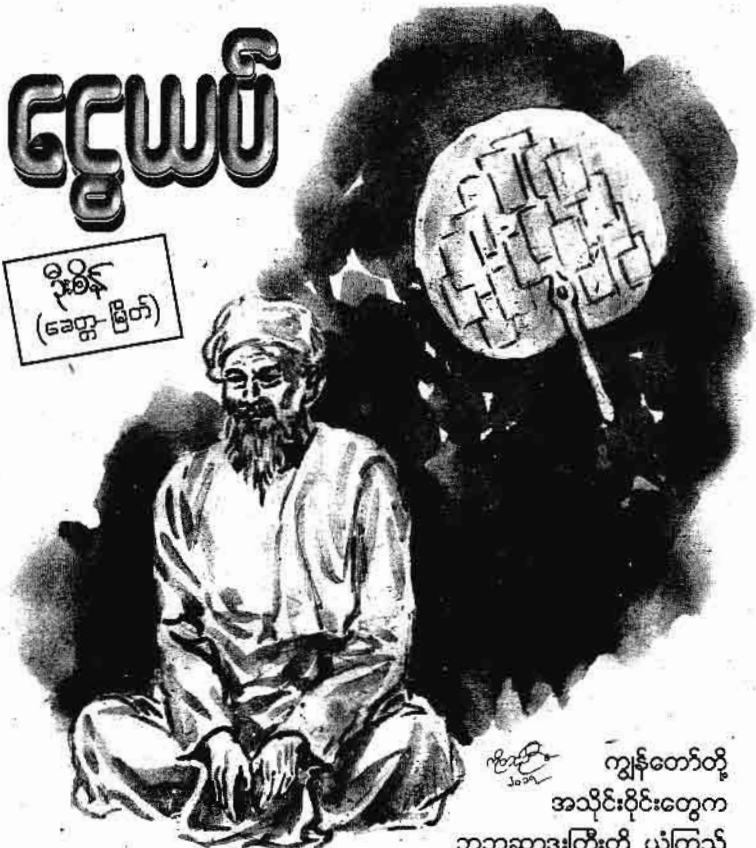

မှတ်ချက် ။ ထို လက္ခဏာရှင်မှာပြည်ပတွင် ပညာသင်ဆုဖြင့် သွားရောက်ပညာသင်ယူနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ)
အောင်မြင်ကျော်ကြားရမ်းသာကြီးပွားအောင်...
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပဗေဒပညာသုတေသီ

ငွေယပ်

ခွဲစိန်
(ခေတ္တ-မြိတ်)

ဝါသနာပါရာ မေဒင်၊ လက္ခဏာ၊ ပညာတွေ လေ့လာ ဖတ်ရှုရင်းနဲ့ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်လောက်က အဖြစ်ပျက်လေးကို ပြန်လည်သတိရပြီး ဤစာစုလေးကို ရေးဖြစ်တော့တယ်။

၁၉၈၄ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော်က မန္တလေး မှ တာဝန်ကျရာ ညောင်လေးပင်မြို့ကို ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ တယ်။ ကျွန်တော်က ငွေစာရင်းကိုင် အဆင့်(၂)ရာထူးနဲ့ ငွေစာရင်းဌာန တာဝန်ခံပါ။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ထဲမှာတော့ လက် အောက်က စာရေးကြီး(...)က လုပ်ငန်း ပိုင်ငွေ(၉၀၀၀၀)ကျပ် အလွဲသုံးစားပြုပြီး ရှောင်တိမ်းသွားခဲ့တယ်။

သူ့တာဝန်က နေ့စဉ် ဝင်ငွေတွေကို မပျက်မကွက် လာရောက်ပေးသွင်း ရမယ့် တာဝန်ပါ။

ယခုတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရှောင်တိမ်း သွားခဲ့တာကြောင့် လုပ်ငန်းခွဲဦးစီးမှူးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အတော်လေး အကျပ် ရိုက်သွားခဲ့ရပါတယ်။

ငွေ(၉၀၀၀)ကျပ်ဆိုတာ အဲဒီကာလ က တန်ဖိုးငွေနဲ့ တွက်ရင် မနည်းဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီကာလ တုန်းက လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှ (၁/၅) ကျပ်နှုန်းပဲ ရှိပါသေးတယ်။ မုန့်ဟင်းခါး တစ်ပွဲကိုလဲ (၁/၅)ကျပ်နှုန်းပါပဲ။

အဲဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အောက် ခြေလုပ်ငန်းခွဲရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့် အတွင်း ကနေ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး စစ်ဆေး စေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက် အစီရင်ခံစာ ရေးသားပြီး သက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဌာနကို တင်ပြရန်အတွက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ထွက်ခွာခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန်ဇာတိဖြစ်ပြီး ယခင် အတူနေခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်း

အပေါင်းသင်း မိတ်ဆွေတွေထံ ရောက် တုန်းရောက်ခိုက် ခေတ္တ ဝင်ရောက် လည်ပတ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ယခင်က တပည့်အဖြစ် ဆည်းကပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဘာဘ ဆာဒူးကြီးနဲ့ ပြန်လည် တွေ့ဆုံခဲ့ရ တယ်။

ဘာဘဆာဒူးကြီးက ဟိန္ဒူဆာဒူးကြီး တစ်ဦးပါ။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်၊ သယ်ဇွန်ကျွန်းမှာ နေစဉ်ကတည်းက ဆည်းကပ်ခဲ့ဖူးသူပါ။

ဘာဘဆာဒူးကြီးနာမည်ကို အတိ အကျ မသိခဲ့ရဘူး။ ဘာဘဆာဒူးကြီး ကလဲ ဘယ်အရပ်မှာနေမှန်းလဲ မသိခဲ့ ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံမှ ရောက်လာသူပါ။

အများပြောနေတဲ့ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ လိပ်စာမရှိဘူး ဆိုတာများလား။

ကျွန်တော်တို့ အသိုင်းဝိုင်းတွေက ဘာဘဆာဒူးကြီးကို ယုံကြည်

လေးစား ဆည်းကပ်ကြသလို ဘာဘ ဆာဒူးကြီးကလဲအရေးအကြောင်းဆိုရင် ကြွရောက်လာပြီး အကူညီပေးခဲ့တယ်။

ဘာလုပ် ညာလုပ် ဆိုပြီးတော့လဲ အမြဲခိုင်းတတ်သလို သီလပျက်တာ လုပ်မိရင်လဲ ဆူပူပြီး ဒဏ်ပေးတတ် သေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရှေးက ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။

ဘာဘဆာဒူးကြီးက စကားနည်း တယ်။ တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ ပြောတယ်။ မေးမှ ဖြေတယ်။ လှူမှ စားတယ်။ မမေးရင် ဘာမှ မပြောဘူး။ သူကြွလာ ရင်လဲ အကြောင်းထူးရှိလို့ လာတာပဲ။ မှတ်မိသေးတယ်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်မှာ ရန်ကုန်ကနေ မန္တလေးကို ပြောင်း သွားပြီးတဲ့နောက် တာဝန်ဝတ္တရားအရ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ကို ခေတ္တ ဆင်းအလာ

www.burmeseclassic.com

မှာ ဘာကြီးနဲ့ သယ်နိုးကျွန်းမှာ တွေ့ဆုံခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဘာဘာဆာဒူး ကြီးက...

‘မင်းမှာ အန္တရာယ်ရှိတယ် သစ်သီးသုံးလုံး ကို ရှာပြီး တွေ့ရ ရဟန်းသမထေ တစ်ပါးကို လှူလိုက်။’

နောက်တစ်ရက် အချိန်မှာတော့ ရှာတာ ရှားတယ်။ အဲဒါက ကောက်ညှင်းခြေထောက် (ကောက်ညှင်းကည်ထောက်)ကို ရှာပြီး ဘုရားမှာ ကပ်လှူ။

ဘိုးတော်များ၊ မယ်တော်များကိုယ် လှူပေး ပြီး အန္တရာယ်က ကင်းအောင် ဆုတောင်းပါ ဆိုပြီး ထွက်သွားရော နောက်ဆုံးမှာ ဘာဘာဆာဒူးကြီး ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိမ္မော်သီးသုံးလုံးကို ဝယ်ပြီး ဆွမ်းခံ ကြွလာတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးကို လှူလိုက် တယ်။

အဲဒီအချိန်က ရန်ကုန်မှာ မိုးတွင်း ကာလဖြစ်နေတော့ ကောက်ညှင်း ခြေထောက်က ရှားတာ အမှန်ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် မန္တလေးမှာကတော့ မိုးနည်းပြီး ဇာတ်သဘင်တွေက မိုးလုံ လေလုံ ဇာတ်ပွဲရှိကြီးတွေမှာ ကပြလေ့ ရှိတော့ ပွဲဈေးတန်းမှာ ကောက်ညှင်း ခြေထောက် ရနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် မန္တလေးပြန်ရောက်မှ ရှာပြီး လှူမယ်ဆိုပြီး မန္တလေးကို ပြန်ခဲ့ ပါတယ်။

မန္တလေး ရောက်ပြန်တော့လဲ လုပ်ငန်းက များနေပြန်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဘာဘာဆာဒူးကြီးရဲ့ စေခိုင်းထားတဲ့ ကောက်ညှင်းခြေထောက်ကို လုံးဝ သတိမရတော့ဘူး။

တစ်ရက်မှာ ဘတ်(စ်)ကားပေါ်မှ ဆင်းမယ်လုပ်တုန်း ရုတ်တရက် ကားက ထွက်လိုက်တာ နောက်ပေါက် ကနေ ကျွမ်းပြန်ကျသွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော့်ခြေထောက် ခြေချင်းဝတ်

ခေါက်သွားပြီး လုံးဝ မထနိုင်တော့ပါ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က ကြည့်နေ သော ဆိုက်ကားဆရာတစ်ဦးကို ခေါ် ပြီး နေထိုင်ရာ ဗောဓိကုန်းရပ်ကွက်ကို ဆိုက်ကားငှားပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်။

သုံးရက်လောက် လုံးဝ မထနိုင်ပါ။ အဲဒီကာလတုန်းက ကျွန်တော်က လူပျိုဘဝ အိမ်ထောင်မရှိ။ ဒါကြောင့် ဗောဓိကုန်းက ဘော်ဒါဆောင်မှာ ငှားနေရတာ။ တစ်ယောက်တည်း အတော်လေး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် မိဘတွေရှိရာ ရန်ကုန် သယ်နိုးကျွန်းအိမ်ကို ခေတ္တ ခွင့်ယူပြီး ပြန်ခဲ့တယ်။

ရန်ကုန်ရောက်ပြီး တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် အကြာမှာ ဘာဘာဆာဒူးကြီး ကြွလာ တယ်။ ကျွန်တော်က အကျိုး အကြောင်း ပြောပြတော့...

‘မင်းကို ဝိပြောတယ်လေ အန္တရာယ်ရှိတယ် လို့... ဝိပြောတဲ့အတိုင်း အကုန်ပု မယုပ် တာတဲ့။’

သစ်သီးသုံးလုံး လှူလိုက်လို့ ဒီလောက် သက်သာတာ ဘာမှသာ မယုပ်ရင် မင်း ခြေထောက်ကို ဖြတ်ပစ်လိုက်ပြီ’

ဘာဘာဆာဒူးကြီးစကား ကြားရ တော့ ကျွန်တော် အတော်လေး မျက်လုံးပြူးသွားပါတော့တယ်။ ဘာ ဘာဆာဒူးကြီးက ဆက်၍...

‘ကောက်ညှင်းခြေထောက်ကို ဆက်ရှာ၊ ဒီတစ်ခါ နှစ်ချောင်းရှာ၊ တစ်ချောင်းက ကြိုကျမယ်၊ တစ်ချောင်းက ဝယ်ရမယ် တိုရမယ်။’

ကြီးတဲ့အချောင်းကို ခွဲပြီး ဘုရားနဲ့တကွ ဘိုးတော်များ၊ မယ်တော်များကိုလှူ။

သေးတဲ့အချောင်းကို မင်းအိမ်ရဲ့ မြောက် ဘက်အရပ်က သန့်သန့်ဟဟ ကလေး တစ်ဦးကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ ကိုင်ပြီး ပေး လိုက်’

လို့ ပြောကာ ပြန်သွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အဖေက ကောက်ညှင်းဆန်နဲ့ ဝါးစိမ်းကို ဝယ်ပြီး ကိုယ့်အိမ်မှာတင် ကောက်ညှင်းခြေ ထောက် ဖုတ်ပေးပြီး ဘာဘာဆာဒူးကြီး အမိန့်အတိုင်း ဘုရားနဲ့တကွ ဘိုးတော် များ၊ မယ်တော်များကို လှူခြင်း၊ ကျန် အသေးတစ်ချောင်းကို အိမ်ရဲ့ မြောက် အရပ်မှ သန့်သန့်ဟဟ ကလေးတစ်ဦး ကို ပေးလှူလိုက်တယ်။

သုံးရက်လောက် အကြာမှာတော့ ခြေထောက်ဟာ ပကတိအတိုင်း ပြန် ကောင်းပြီး လမ်းလျှောက်နိုင်ပါတော့ တယ်။

‘ယခု ဘာဘာဆာဒူးကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံလို့ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာသွား တော့တယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာက ငွေမှု ပြဿနာ ပေါ်နေတယ်လေ။’

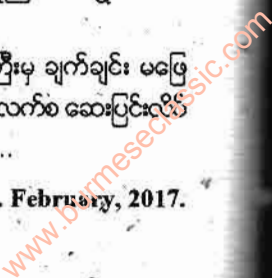
ဘာဘာဆာဒူးကြီးကို ဂါရဝပြုပြီး သူ အမြဲသုံးဆောင်တဲ့ ကွမ်းယာနဲ့ ဆေးပြင်းလိပ်ကို အမြန်ဝယ်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိပြီး ကပ်လှူ လိုက်တယ်။

ဘာဘာဆာဒူးကြီးက ဆေးပြင်းလိပ် ကို အံ့အားပါးတရ ဖွာရှိုက်ပြီး ကွမ်းယာ ကိုတော့ မစားသေးဘဲ လက်ထဲမှာပဲ ကိုင်ထားတယ်။ ကျွန်တော်က ဘာ ဘာဆာဒူးကြီးကို...

‘ဘာ သားကို မေးခွင့်ပြုပါနော်’ ‘ဘာသိချင်လဲ...မေး’

‘ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေမှုပြဿနာ တက်နေပါတယ်။ အောက်လူ လုပ် သွားတာပါ။ အဲဒီပြဿနာ အေးချမ်း သွားအောင်လို့ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါ ခင်ဗျား’

ဘာဘာဆာဒူးကြီးမှ ချက်ချင်း မဖြေ သေးဘဲ သောက်လက်စ ဆေးပြင်းလိပ် ကို ဖွာရှိုက်ပြီးမှ...

'မင်းတို့တက်ကော တာဝန်ကင်းရဲ့လား
တွေက ဘယ်လောက်လဲ'

'ကျွန်တော်တို့တက်ကော လုံစ တာဝန်
ကင်းပါတယ်။ လုပ်ငန်းက သက်မှတ်ပေးထား
တဲ့ စည်းမျဉ်းဥပဒေအတိုင်းလဲ ဆောင်ရွက်
ထားပါတယ်။ စာရေးကြီးက သူ့သဘောနဲ့
သူ လုပ်သွားတာပါ။ ငွေတန်ဖိုးက ၉၀၀ /
(ကိုးထောင်ကျပ်)ပါ အတ'

ဘဘဆာဒူးကြီးမှ ခေါင်းတညိတ်
ညိတ်လုပ်ကာဖြင့် ထပ်မံ ပြောဆို
လိုက်တာက...

'ငွေပြုသနာတက်နေတော့ ငွေရပ်သွား
အောင် လုပ်ရမှာပေါ့။ မင်း ယပ်တောင်
တစ်ချောင်းနာ ပြီးတော့ ငွေစက္ကူတွေကို
ယပ်တောင်ရဲ့ ရှေ့နောက် အားလုံးမှာကပ်။

ငွေကိုးထောင်ဆိုတော့ ကပ်ငွေ အားလုံး
ပေါင်းရင် နှင်းဖြစ်စေရမယ်။ အဲဒီလို
ကပ်ထားတဲ့ ယပ်တောင်ဟာ ဂိုဏ်းယပ်
တောင် ယဟုတ်တော့ဘူး။ ငွေယပ်ဖြစ်သွား
ပြီလို့ မှတ်။

ပြီးတော့ မင်းရဲ့ မွေးနေ့မှာ နံနက်တစ်ကြိမ်
ညနေတစ်ကြိမ် အိမ်က ဘုရားမှာ
ယပ်တော်လွှင်ပေးပြီး ဆုတောင်း။

နောက်နေ့နံနက်မှာ ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့
ရဟန်းသားမထောတစ်ပါးပါးကို လှူလိုက်
မင်းရဲ့ ငွေပြုသနာတက်မှု ရပ်သွားလို့မယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် အိမ်အပေါ်ထပ်ကို
တက်ပြီး ဆွမ်းခံကြွနေတဲ့ ကိုယ်တော်
ကို တက်ပြီး လှူလိုက်မယ်'

'ဟေ့... ငွေပြုသနာက တက်နေတာက
တက်လှူတော့ ဆက်တက်တော့မှာပေါ့။
အခုဟာက ကျဆင်ရမှာကွ။ အဆင်မှာ
လှူလိုက် နားလည်လား'

'ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ။
နားလည်ပါပြီ'

ထို့နောက် ဘဘဆာဒူးကြီးမှာ
လက်တွင်ကိုင်ထားသော ကွမ်းယာကို
သတ္တတာဘာသာနဲ့ ရွတ်ဖတ်ပြီး...

'ရှေ့... ဟောဒီကွမ်းယာကို စားလိုက်၊
တံဆွေးကို လုံးဝ ထွေးယူတန်။ အားလုံး
မျိုးရဲ့ ကဲ... ဝဲသွားမယ်'

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထဲသွားပါတော့
သည်။ ကျွန်တော်တို့မှလည်း ဘဘ
ဆာဒူးကြီးကို တန်တော့၍ ဝတ်ပြု
လိုက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘဘဆာဒူးကြီး
ပေးလိုက်သော ကွမ်းယာကို စားဖို့ရန်
မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေပါသည်။

အကြောင်းမှာ ကျွန်တော်မှာ
ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၊ ကွမ်းစားခြင်း
တို့ကို ယနေ့ထက်တိုင် မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။

ဆေးလိပ်အနံ့ထက် ကွမ်းစားဆေး
ခံတွင်းထဲသို့ ဝင်လျှင် လုံးဝ မထူနိုင်
အောင် မူးတတ်ပါသည်။ အော့အန်ပါ
သည်။

ဘဘဆာဒူးကြီးက ကွမ်းစားလျှင်
ကွမ်းစားဆေးရွက်ကြီး ထည့်စား
သဖြင့် ဤကွမ်းယာထဲတွင် ကွမ်းစား
ဆေး အပြည့်ပါပါသည်။

ဤကွမ်းယာကို ကျွန်တော် စားခဲ့
သော် ဆေးမူး၍ အော့အန်တော့မည်
မှာ အမှန်ပင်။

သို့သော် ဘဘဆာဒူးကြီး၏ တန်ခိုး
သတ္တိကို ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ကြုံဖူးပါသည်။ နားလည်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် ယုံကြည်မှု အပြည့်ဖြင့်
ကွမ်းကို စားလိုက်သည်။ ထူးလိုက်
သည်မှာ ကွမ်းယာက ဆိမ့်နေသည်။
ဘဘဆာဒူးကြီး အမိန့်အတိုင်း
တံတွေး လုံးဝ မထွေးဘဲ ကွမ်းယာကို
မျိုးချလိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ညောင်လေးပင် မြန်
ကျောက်တော့ ဘဘဆာဒူးကြီး၏ ညွှန်
ကြားချက်အတိုင်း ငွေတစ်ကျပ်တန်
အရွက်ကျ (၉၀)ကိုထယ်ကို ယပ်တောင်
၏ ရှေ့နောက်ဘက်တွင် ကပ်၍ ထွေးယပ်
လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ မွေးနေ့ နံနက်ပိုင်းနှင့်
ညနေပိုင်းတို့တွင် အိမ်မှ ဘုရားဆင်တု
တော်တွင် ယပ်တော်သွင်း၍ နောက်ဆု
နံနက်တွင် အိမ်၏ အပေါ်ထပ်မှ ထွေးခံပြီး
ထင်သက်လာသော ဦးပွင့်အား လှူ
လိုက်ပါတော့သည်။

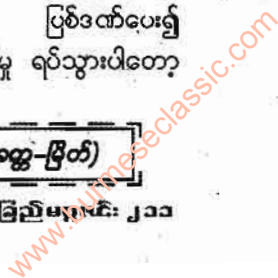
သုံးရက်ခန့် အကြာတွင် ရောင်ပြေး
သွားသော စာရေးကြီးသည် ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာပါသည်။

သူမှ အလွဲသုံးစားပြုထားသော
ငွေအားလုံးအတွက် ကျသင့်ငွေ
ကိုးထောင်ကျပ်အား သူ၏ ဆွေမျိုး
သားချင်းများမှ စုပေါင်း၍ ပေးလျော်
လိုက်ခြင်းကြောင့် ဆုံးရှုံးမှု တန်ဖိုးငွေ
ကို ပြန်လည်ရရှိ၍ ဘဏ်သို့ ငွေသွင်း
ချလန်ရေး၍ ပေးသွင်းလိုက်ပါသည်။

လုပ်ငန်းဌာနမှ ဌာနဆိုင်ရာ ယဏာမ
စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့များ လာရောက်
စစ်ဆေးလာသော် ဆုံးရှုံးငွေများ
အပြည့်အဝ ပြန်လည်ရရှိပြီးကြောင်း
ကို ဘဏ်ငွေသွင်းချလပ်များ တင်ပြပြီး
ဖြေရှင်းလိုက်ပါသည်။

လုပ်ငန်းဌာနမှ စာရေးကြီးအား
ထိုက်သင့်သော ပြစ်ဒဏ်ပေး၍
ငွေပြုသနာတက်မှု ရပ်သွားပါတော့
သည်။

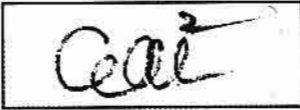
ဦးစိန်(ဝတ္ထု-မြတ်)

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်အစိတ်ခန့် ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်းဒေသ မြို့တစ်မြို့မှဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံနက်ပိုင်း မွေးသူဖြစ်ပြီး နာမည်က "နန်းဝေဝေ" ဖြစ်သည်။

"ဝေဝေ" ဆိုသော စာလုံး(၂)လုံး တွဲကို အင်္ဂလိပ်စာလုံးဖြင့် လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စတွေ အပြိုင်အဆိုင် များလွန်းတယ်။ တအားစိတ်ညစ်ရတယ် ဆရာ

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး ငယ်၏ ပြောစကား ဖြစ်ပါသည်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အပြိုင် သင်္ကေတ တွေရှိသည့်အပြင် အင်္ဂလိပ် ဂဏန်း "၂" ကို လက်မှတ်အဖြစ် အညွှန်တင်ထားခြင်းကို တွေ့ရသည်။

ထိုသင်္ကေတများက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ စိတ်ညစ်ရလောက် တောင့် နက်သေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင် စဉ် ချကြည့်လျှင်...

* * * [နံပါတ်-၁]

ဗုဒ္ဓဟူး သိုက်ဖွားဖြစ်သည်။ "ရှမ်း"

၂၁၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

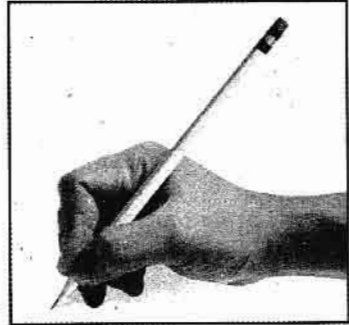
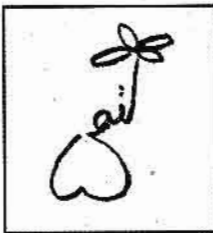
ဆရာကြီးဘွဲ့ရောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

အနွယ်ဖြစ်၍ "နန်း" ဆိုသော စကားလုံးကို နာမည် "ဝေဝေ" ၏ ရှေ့မှာ ထည့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မှတ်ပုံတင်မှာ "မနန်းဝေဝေ" ဖြစ်နေသည်။

အပြင်တွင် လူခေါ်များသည့် နာမည်မှာ "နန်းဝေ" ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မူလမဟာဘုတ်တွင် စနေ+ဗုဒ္ဓဟူး= ရာဇ+သိုက်=ပက္ခ နာမည်ဖြစ်ပြီး နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှားသည်။

"ဝေ" ဆိုသော လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်း မှန်သော်လည်း "၂" ဂဏန်းကို မထည့်သင့်ပါ။ အောက်ပါအတိုင်း လက်မှတ်ပြုပြင်သင့်ပေသည်။

* * *

- ▲ အသည်းပုံ တည့်တည့်လှလှ ကြီးကြီးဆွဲ
- ▲ အညွှန်နေရာမှာ ပွင့်ဖော်(၄)ခုပါသော ယန်းပွင့်သင်္ကေတ လှလှထည့်
- ▲ လက်မှတ်အောက်မှာ ဝှိုးယာအရ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတို့တွင် အယှဉ်အပြိုင် အနှောင့်အယှက် ရှင်းပြီး စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်လာပါ လိမ့်မည်။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အထက်အညာ

						နံပါတ်-၁	
အဓိပတိ			၆			၁	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄	၀	၇	၆
				*		၅	၄
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၂	၃	၃	၂
			(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)	

ဒေသ မန္တလေးမြို့မှ အသက်(၄၀)ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“မြင့်ကျော်မိုး” ဆိုသည့် နာမည် (၃)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ စာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

လက်မှတ်သင်္ကေတမှာ တုတ်ခြစ်ပုံတွေ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်နေပြီး ၎င်းတစ်အုပ်စုစွဲယှဉ်သန်းနေပုံမျိုး ဖြစ်သည်။

နှစ်ခြားမှာ သွားအောက်လုပ်ကိုင်ပေးပေးလဲ အလုပ်ကောင်းကောင်း မရပါဘူး။ ရောင်းစားခံရ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံရ လိမ္မော်ခံရ ငွေလဲမရ ဒုက္ခတွေပဲ များပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အတိုချုံး၍ ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညွှန်လွန်းကြောင်း အထူးပြောရန် လိုမည်ထင်ပါ။

သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ မြန်မာလို ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးသား ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်...

*** [နံပါတ်-၂]

ကြာသပတေးသား မရဏဗွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ၊ တနင်္လာအလယ်၊ အင်္ဂါအဆုံး နာမည်ပေးထားရာ မရဏ+ဘင်+ပုတိ အနိဋ္ဌ နာမည်မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုနာမည်ညွှန်ကို သုံးလုံးလက်မှတ်ရွေးထိုးရာတွင်လည်း ပုံသဏ္ဍာန် ညွှန်နေပြန်သဖြင့် သူ့ဘာတစ်လျှောက်လုံး အညွှန်တွေသာ ကြုံခဲ့ရပြီး ဆယ်စုနှစ် (၂)ခုလောက်ကြာအောင် ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှားတို့ ပိုင်နက်တွင် ငါးဖမ်းလှေများ၌ ရောင်းစားခံခဲ့ရသည်။

ဤနေရာတွင် ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို “မြင့်” တစ်လုံးတည်းသာ ထိုးသင့်

အဓိပတိ	၆	နံပါတ်-၂
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

၁	၄	၀
*၅	၂	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၀	၆	၀
၅	၄	၀
၃	၂	၀

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

အဓိပတိ	၆	နံပါတ်-၃
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

၁	၄	၀
၅	၂	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၀	၆	၀
၅	၄	၀
၃	၂	၀

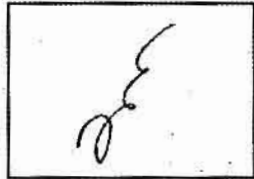
(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

သည်။ အရပ်အမောင်း မြင့်သူဖြစ်သည့် အပြင် အသားကလည်း ညိုညိုမည်းမည်းဖြစ်၍ ဝဏ္ဏနှင့် ပညတ်မှန်အောင် ရွေးချယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အရာရာ တည်ငြိမ်ခိုင်မြဲ ကံကောင်းနေစေရန် တြိဂံပုံအောက်ခြေပြား ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်ထည့်လှူဒါန်း ဆွဲဆောင်သည်။

၃။ ***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ တနင်္လာရီတိုင်း ဒေသကြီးရှိ မြို့တစ်မြို့မှ အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ခင်စိန်ထွေး” ဆိုသော နာမည် သုံးလုံးမှ ထိပ်ဆုံးစာလုံး “ခင်” ကို မြန်မာအက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ထိုးထားသည်။

“ခ” အက္ခရာမှာ ခွက်မှောက်သင်္ကေတဖြစ်၍ ငွေထွက်များ၊ ငွေမမြဲ၊ ငွေကြေးအတွက် စိတ်ညစ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

‘အကြေးပုထွေ ပိနေလို့ အပြန်ဆုံး ပြန်ဆပ်နိုင်ရုံတယ်’

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က သူ၏လတ်တလော အခြေအနေကို ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူမ၏ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တနင်္လာသမီး ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင် စဉ် ချကြည့်လျှင်...

* * * [နိပါတ်-၃]

တနင်္လာ ဘက်ဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာ + အင်္ဂါ + စနေ နာမည်ပေးထားရာ ဘက် + ပုတီး + ရာဇ နာမည်ဖြစ်သည်။ အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ + ကုဋ္ဌ ဖြစ်ရာ အညံ့ များနေသည်။

ထို့ပြင် တနင်္လာနံသင့်အက္ခရာနှင့် စတင်ခေါ်ပြီး တနင်္လာ၏ ဘုမ္မိဖြစ်သော စနေနံသင့်အက္ခရာနှင့် နာမည်အဆုံး ပေးခြင်းလည်း အလွန်ညံ့ပါသည်။

ဤနာမည်အညံ့တွင် ဘက်အပျက် ဋ္ဌာနမှ တနင်္လာနံ အက္ခရာစာလုံးကို နာမည်ရွေးထိုးခြင်းက မဟာ အမှား ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ချမ်းသာမှု အလွန် နည်းပါးပေ လိမ့်မည်။ ကိုယ်မကျန်းမာ၊ စိတ်မချမ်းသာ အမြဲကြုံရနိုင်သည်။ ဤနာမည်တွင် ထိုးမြဲလက်မှတ်အဖြစ် ရွေးစရာမှာ “ထွေး” တစ်လုံးသာ ရှိပါသည်။

* * *

- ▲ “ထ”ကို နှစ်ပြားအလှည့်ပုံလေးဆွဲ။
- ▲ “ဆွဲ”ကို ငွေအိတ်ပုံ ကြီးကြီးလှလှ တည်ထည့်ဆွဲ။
- ▲ ဝတ္ထုပေါက်ကံလည်း အညွှန်လေးနှစ်ခုဆွဲ၊ ကံကောင်းလာလိမ့်မည်။

ဤမှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသူတေသီ

သံကောင်းရမည့်အမည်များ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့ နယ်တွင် ရက္ခန်းစင်တောင် ရှိပါသည်။ တောင်ခြေတွင် တပျောအင်းရှိပါသည်။ တန်ခူး၊ ကဆုန်မြစ် ရေကျချိန်တွင် သံကို ငုပ်ယူပေးသော ကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များရှိပါသည်။

ပုစွန်ကျစ်စာခဲ ကဲ့သို့သော အခဲလေးများ ရရှိပါမည်။ ယင်းအခဲလေးများကို အောက်ပါ သံချဆေးဖြင့် ချပါက ရေသယံ သံကောင်းကို ရရှိပါမည်။

သံထုတ်ဆေး

နွားရိုး၊ ကျွဲရိုး၊ ဆင်ရိုး ရရာနှင့် ပြာမုတ် ယင်းပြာ(၁)ကျပ်သား၊ လက်ချား(၁)ကျပ်သား၊ ထန်းလျက်(၁)ကျပ်သား၊ ယင်း(၃)ပါးကို ညက်စွာ ကြိတ်၍ သံ(၁)ကျပ်သားကို ဆေးဈေး(၅ မှုး) ထည့်ထိုး၊ မီးသွေး(၅)အုပ်၊ (၆)အုပ်၊ (၇)အုပ် လုံပိတ်၍ထိုး၊ သံအရည် ဖြစ်လာ၏။ အေးလျှင် ရေသယံ နနု စင်ကြယ်စွာရ၏။ မိမိတို့ အလိုရှိရာ သံလမ်းကို တက်ပါလေ။

သံထိုးခြင်းနည်းများ

ကောက်ယူနည်းများကို မရှင်းပြတော့။ လက်တွေ့လုပ်ငန်းကို ပြသသွားပါမည်။ ကြိုက်နှစ်သက်ပါက ဆောင်ရွက်ကြပါလေ။ ပြဒါးပြာကို ရရှိခံစားရမှုများ ရှိပါသည်။

၁။ ကြေးနီ (၅)ကျပ်သား၊ နာ(၅)ကျပ်သား ပေါင်း(၆)ကျပ်သားကို လုံပိတ်၍ (၁)ကျပ် ၁၂(ပဲ)သား ကျန်အောင်ထိုး၊ ကျန် (၁)ကျပ်

- (၁၂)ပဲသား၊ နာ(၁)ကျပ် (၁၂)ပဲသားထည့်၍ ဒုတိယအကြိမ်ထိုး၊ (၁)ကျပ်ခဲ(ပဲ)သားကျန်လျှင် (၁)ကျပ် ခဲ(ပဲ)သားထည့်၍ တတိယအကြိမ်ထိုး၊ (၁)ကျပ် ၂(ပဲ)သား ကျန်လျှင်ရပ်ထားပါ။ အန္တောဓာတ်။
- ၂။ ရေသယံသံနနု (၁)ကျပ်သား၊ ဘင်(၁)ကျပ်သား ပေါင်း၍ ကြေမှုကြွပ်ဆပ်လာအောင် လုံပိတ်ထိုးပါ။ ယင်းမှ ခဲ(ပဲ)သားစီယူ၍ အန္တောဓာတ်ကို လက်ချားချော်အုပ်၍ လုံပိတ်ထိုးသွား။ နောက်ဆုံး (၁)ကျပ် ၂(ပဲ)သားကျန်လျှင် ရပ်ထားပါ။ **ခြင်သေ့ဆေးခေါ်သည်။**
- ၃။ မုတ္တမရွတ်ညို အရောင်တောက်ပြောင်သည်။ လက်လောလက်ဆံလေးသည်။ အရေနုသည်။ **(ပရဆေးဆိုင်တွင် ရရှိပါသည်။)** ယင်း (၁)ကျပ်သားမှ ၄(ပဲ)သားယူ၍ ဓာတ်လုံး လုံပိတ် ချော်အုပ်၍ ကျွေးသွားပါ။
- ၄။ (၁)ကျပ်သား ကျန်လျှင် ထုံခွက်နှိပ် ပြဒါးချွတ်ပြီး ၄(ပဲ)ထည့်ပြီး လွှစာမီးနှင့် မီးစိုက်ပါ။ ပြဒါးပြာကျ၏။ လိုရာသုံး။

တင်လှ (ဆ-မ-မြိုင်)

တနင်္ဂနွေ

ဗိမ္မာဏ။ ။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်များ၊ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ လဲလှယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ငိုဝမ်းထွေး။ ။ ငွေစာရင်း အတိအကျထားပါ။ ငွေကြေးအရှုပ်အရှင်းကိစ္စရှိ၍ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါ။

အိမ်တွင်းထွေး။ ။ မိသားစု ဝင်ငွေကောင်းမည်။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မိသားစု စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ထွေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူရရှိမည်။ ချစ်သူရှိနေသူများ မမျှော်လင့်ဘဲ လက်ထပ်ကိန်း ဝင်မည်။

ပညာထွေး။ ။ ကံအားနည်းလျှင် ဉာဏ်စိရိယပြိုင် ကုပါ။ ဆန္ဒပြင်းထန်အားကြီးသူသည် ဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒများကို ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာထွေး။ ။ လေထိုးလေအောင် လေနာရောဂါဖြစ်တတ်သည်။ ရင်ဘတ်၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ခြေထောက် အအေးမခံပါနှင့်။

ထောင်စိုက်မှု။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှု။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိုးကျင့်မှု။ ။ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄။

ထိထိုးကျင့်ကုန်မှု။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ သံဃာတော်တစ်ပါးအား ဝက်သားလုံးကြော် (၆)လုံး ကပ်လှပါ။

တနင်္လာ

ဗိမ္မာဏ။ ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက တိုးချဲ့နိုင်ပါသည်။

ငိုဝမ်းထွေး။ ။ ဝင်ငွေထွက်ငွေ စာရင်းများ၊ အသုံးစရိတ်များကို တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် စာရင်းပြုစုထားပါ။

အိမ်တွင်းထွေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။ နိုင်ငံခြားရောက် သားသမီးများထံမှ အကူအညီ အထောက်အပံ့ရမည်။ သတင်းကောင်းကြားရမည်။

အချစ်ထွေး။ ။ ချစ်သူက သံသယဝင် အထင်လွဲတတ်သည်။ အပြောအဆို အနေအထိုင် သတိထားပါ။

ပညာထွေး။ ။ အခြားနေရာဒေသသို့ သွားရောက်၍ ပညာသင်ယူရကိန်း ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ယူလိုပါက သွားရောက်ရန် ကြိုးပမ်းကြည့်ပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာထွေး။ ။ ခြေလက် အရိုးအဆစ်များ၊ နာကျင်ကွက်ခဲရတတ်သည်။ (ဂေါက်)ရောဂါဖြစ်နိုင်၍ သမားတော်များနှင့် ပြသကုသပါ။

ထောင်စိုက်မှု။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်မှု။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိထိုးကျင့်မှု။ ။ ၃၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိုးကျင့်ကုန်မှု။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိစ္ဆယ်ပစ္စည်းများကို ကော်ဖီနှင့် ကိတ်ပုန့် တိုက်ကျွမ်းပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)ရက်မှ (၂၈)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့ပေါ့

ဆရာကျော်ဇော်

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာဏ။ ။ စစ်ဘက်ဌာနနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး အကျိုးအမြတ်များမည်။ ဆီအမျိုးမျိုးလုပ်ငန်း အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ငိုဝမ်းထွေး။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ခိုင်းလျှင် ထွက်လိုက်ပါ။ မိမိအလုပ်အကိုင် နေရာဌာနအတွက် ကောင်းကျိုးပြုမည်ခရီး ဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းထွေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေနေသော်လည်း သားသမီးတို့၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများ လွဲမှားနေသောကြောင့် သူတို့၏ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ အခက်တွေ့မည်။

အချစ်ထွေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ရမည်။ မျိုးရိုးဂုဏ်မြင့်ပြီး ပညာတတ်ဥစ္စပေါ် ရုပ်ချောသည် သူနှင့် မေတ္တာမျှရမည်။

ပညာထွေး။ ။ မိမိ၏အယူအဆ အတွေးအခေါ်တို့ တစ်ယူသန့် လွဲမှားနေ၍ ပညာရေးတွင် အခက်တွေ့ရတတ်သည်။ ဘာမျှ မတွေးဘဲ ပညာရေးတွင် စိတ်နှစ်ထားလိုက်ပါ။

ကျန်းမာထွေး။ ။ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနူးစာများကို ရှောင်ပါ။

ထောင်စိုက်မှု။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်မှု။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိထိုးကျင့်မှု။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိုးကျင့်ကုန်မှု။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အိမ်တွင်အတူနေသူများအား ကိတ်ပုန့်နှင့် ကော်ဖီစိတ်တိုက်ကျွမ်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗိမ္မာဏ။ ။ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေထည်ပစ္စည်း လက်ဝတ်တန်ဆာများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အကျိုးဆောင်ရွေးနေ၊ ပွဲစား၊ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေကောင်းမည်။

ငိုဝမ်းထွေး။ ။ အရောင်းအဝယ်နှင့်သက်ဆိုင်သော ဝန်ထမ်းများ ရောင်းအားကောင်း၍ ဆုကြေးငွေရမည်။ အထက်လူကြီးတို့၏ ချီးမွမ်းခြင်းခံရမည်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေးသာယာမည်။ အိမ်၏ စီးပွားရေးကောင်းမည်။ သားသမီးများ၏ အောင်မြင်မှုများကြောင့် မိဘများ သာယာချမ်းမြေ့မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ၏ အထိမ်းအမြင် လွှဲမှားခြင်းခံရတတ်သည်။ ချစ်သူရှိသူများ မထင်မှတ်ဘဲ လက်ထက်ဖို့ အကြောင်းပေါ်တတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစောတာတက်နေသည်။ ကျောင်းစာမေးပွဲများ ပြင်ပသက်မွေးမှုသင်တန်းများ၊ ကောလိပ်များ တက္ကသိုလ်များ တက်ပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ နှလုံးရောဂါအခံရှိသူများ လူပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်းမခံပါနှင့်။ ရောဂါတိုးလိမ့်မည်။

ထောင်ကြော်ငြာများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၇။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိဘများအပေါ်အောင် ဆွေမျိုးသာချင်ထံမှ သက်ကြီးဝါကြီးများအား ကြက်သားလုံးစွပ်ပြုတ် တိုက်ကျွေး။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာရေး။ ။ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ၊ ရွှေထည်ပစ္စည်း လက်ဝတ်ရတနာများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အကျိုးဆောင် ကိုယ်စားလှယ် ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ အလုပ်ဖြစ်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရမည်။ အောင်မြင်သောခရီးဖြစ်မည်။ အထက်လူကြီး၏ အသိအမှတ်ပြုခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ အနေအထိုင် အပြုအမူကြောင့် အထင်လွဲခံရတတ်သည်။ သားသမီးများ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ သံသယစိတ်သည် အချစ်ကို ပျက်စီးစေတတ်သည်။ ချစ်သံသယစိတ်ကြောင့် ချစ်သူများ ကွဲကွာရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံကောင်းနေသည်။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယပါ တွဲလိုက်လျှင် အားလုံးအောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အဆစ်အမြစ် နာကျင်ကိုက်ခဲသည့် ရောဂါရတတ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူနေအောင်ထားပါ။

ထောင်ကြော်ငြာများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ သံဃာတော်အား ကော်ဖီဖစ်(၅)ထုပ် (သို့မဟုတ်) (၁၉)ထုပ် လှူဒါန်းပါ။

သောကြာ

ဗိမ္မာရေး။ ။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ငွေထည်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြီးစီးအောင်မြင်မည်။ လူကြီးများ၏ အားပေးကျညီမှုကို ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးတို့၏ ကိစ္စများ ပြီးစီး အောင်မြင်မည်။ မိသားစုစု အပျော်ခရီး၊ ဘုရားဖူးခရီးထွက်ရက်စွဲရှိသည်။

၂၁၆ နတ္ထရာဇာန်ခြေပါမဂ္ဂဇင်း

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ပညာထူးချွန်သော ချစ်သူနှင့် တွေ့ရတတ်သည်။ ချစ်သူရှိသူများ ရုတ်တရက် မင်္ဂလာကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကောင်း၍ ပညာရေးကို ထိခိုက်တတ်သည်။ တစ်ဘဝအတွက် ဖြစ်၍ ပညာရေးကို အထိခိုက်မခံပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ နှလုံးရောဂါအခံရှိလျှင် ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။ အနားယူပေးပါ။ အစားအသောက် အအိမ်အနေဆင်ခြင်ပါ။

ထောင်ကြော်ငြာများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိဖုရားအပေါ် အိမ်တွင်းအတုနေသူများအား ကြက်သားဟင်းနှင့် ထပ်ဖြူ ကျွေးမွေးဒါနပြုပါ။

စနေ

ဗိမ္မာရေး။ ။ အဝတ်အထည်များ ချုပ်လုပ်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ရလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရက်စွဲရှိသည်။ သို့မဟုတ် ရာထူးတိုးရန် စာရင်းထဲတွင် ဝါသွားလိမ့်မည်။ မနာလိုသူများကို ဂရုစိုက်မနေပါနှင့်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိဘနှစ်ပါးအတွက် ပုပန်စိုးရိမ်ရတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ ဇွတ်တရွတ်စိတ်ကြောင့် ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ လကန်ပိုင်းတွင် အဆင်ပြေသွားမည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်ဖော်နှင့် တွေ့ရမည်။ အတွင်းသိ အစင်းသိ အကြောင်းသိသူချင်း ချစ်သူဖြစ်မည်။ သစ္စာရှိရှိ ချစ်သွားဖို့သာလိုပါသည်။

ပညာရေး။ ။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပညာ သင်တန်း ကျောင်းတက်ပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။ ကံစောတာတက်နေချိန်ဖြစ်၍ ပညာရေးတွင် ထိပ်တန်းရောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ မရှိသေးလျှင် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ သွေးတိုးရောဂါရှိလျှင်မူ အစားအသောက် အနေအထိုင် သတိထားပါ။

ထောင်ကြော်ငြာများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ အတုနေ လူကြီးလူငယ်များကို နွားနို့သန့်ပြုတ် ဒါနပြုပါ။

ကျန်းမာ ချစ်သောကြပါစေ။

ဆရာ ရောင်ခြည်

ကျွန်တော်သွယ်ချင်း ကိုအေးကြူ (သို့မဟုတ်)

အဘကြူ

ပိုလီသန်း (ကန့်ဘလူ)

ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပျဉ်းတောင်တွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဘိုးမင်းခေါင်၏ လက်ရုံးတပည့်ရင်းဖြစ်သော “ရသေ့အဘကြူ” ယနေ့နီးစပ်ရာ လူအများ တလေး တစား ယုံကြည် ကိုးကွယ်နေကြသော “အဘကြူ” မှာ ကျွန်တော်နှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ခြောက်ဆယ် ဝန်းကျင်

မြောက်သာ။ သူ့အထက်က ကိုပွား (ခေါ်)ကိုစောမောင်၊ အကြီးဆုံးသားကြီးက ကိုခင်အောင်။

ကိုခင်အောင်က ရွှေဘို ဘောလုံး နိုင်ငံ အားကစားမှူး။ ပညာရေးဌာနမှ ဖြစ်သည်။ ယောက်ဖတော်သူ ကိုစောမောင်က အစောပိုင်းတွင် ရွှေဘို မြူနီစပယ်၌ ဈေးကောက် ဝင်လုပ်ခဲ့သည်။ နောက်မှ အလုပ်အကိုင်ပြောင်းပြီး ဘဏ်ဝန်ထမ်း ဖြစ်လာသည်။

“အဘကြူ” နာမည်ရင်းက “ကိုအေးကြူ”။ ရွှေဘိုမြို့ အ.ထ.က (၁) တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေချိန်၊ ကျွန်တော်က ရေဦးလမ်းထွက်မှ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးတိုးရ၏ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း “အောင်ဇေယျ” တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတက်နေစဉ်...

သူ့အဖေ ဦးပတ်ကားက ရွှေဘိုမြို့ မျက်နှာဖုံး ဆန်စက်သူဌေး ဦးထွန်းဖေ၏ “ရတနာသိမ်ဆန်စက်” မန်နေဂျာ၊ ဦးထွန်းဖေ၏ လူယုံတော်၊ ဦးထွန်းဖေ နေရာချပေးသော ပြင်ဈေးတောင်ပိုင်း ဆန်စက်ဝင်းထဲမှ သုံးခန်းပတ်လည် လုံးချင်း ပျဉ်ထောင်ပျဉ်ခင်း တစ်ထပ် အိမ်တွင် ကိုအေးကြူတို့ မိသားစု နေထိုင်ကြသည်။

ကျွန်တော်က ဈေးအနောက်ရပ်ကွက် “ဘုရင့်” ရပ်ရှင်ရုံအနီးမှ အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မမကြီးအိမ်တွင်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ နက္ခတ္တဇာတ်မြဲစာပေဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ၏ “ဥမင်တောင် (သို့မဟုတ်) ရသေ့တောင် အပိုင်း(၁)” စာမူပါခဲ့သည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တွင် မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်) ရေးသော “လျှို့ဝှက်အမှတ်အသားပိုင်ရှင် အဘကြူနှင့် သံမဏိကွင်းဘုရား ထီးတင်ပွဲ” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ခွင့်ရခဲ့သည်။

ဆောင်းပါးအပြီးတွင် စာတည်းချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းမှ စာရှုသူ သုတေသီများအား “အဘကြူကို သိမိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ပေးကြပါရန်” မေတ္တာရပ်ခံထားသော သဘောထားမှတ်ချက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤစာမူကို ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

တစ်နည်း ကွက်လပ်ဖြစ်ကာ လစ်ဟာနေခဲ့သော အဘကြူ၏ ငယ်ဘဝ ပုံရိပ် အဆစ်အပိုင်းတစ်ခုကို လက်လှမ်း မီသလောက် ပုံဖော်ထုဆစ်ပြီး ငယ်သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဖွင့်ဟ

ခန့်က ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ပေါင်းသင်း နေထိုင်လာခဲ့ကြသော ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်များ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တစ်ဝမ်းကွဲအစ်မ မစန်းရီနှင့် သူ့အထက်မှအစ်ကို ကိုပွား(ခေါ်) ကိုစောမောင်တို့ လက်ဆက်ပေါင်းဖက် လိုက်ပြန်သဖြင့် သူနှင့်ကျွန်တော်ကြား သွေးရင်းသားရင်းမခြား ခင်မင်မှုက ပိုက် ခိုင်မြဲသွားပါသည်။

ရှေးဦးမဆွ လွန်လေပြီသော ၁၉၅၈ ခုနှစ် ဝန်းကျင်တစ်ပိုက်က ဖြစ်သည်။ ကြာခဲ့ပါပြီ။ အနှစ်ခြောက်ဆယ်နီးပါး ရှိခဲ့ပါပြီ။

ယခုလို အရွယ်လွန် ရောဂိုင်းရောက်မှ ဉာဏ်ရည်အိုင်ကျ။ ညွှန်းကိန်းမြင့်မားနေသေး၍သာ သူနှင့် နေထိုင်ခဲ့ရသော ငယ်ဘဝ ဖြစ်စဉ်လေးများကို မမေ့မလျော့ဘဲ တခုတရ ပြန်လည် အမှတ်ရနေခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အဖေမှာမည် ဦးပတ်ကား။ အမေဒေါ်ဒေါ်စာ။ သူက တတိယ

နေထိုင်ကာ ကျောက်မြောင်းမှ လာပြီး ကျောင်းတက်နေသည်။

မိကွဲဖက်နှင့် မြို့ကျောင်း လာတက် နေသော ကျွန်တော့်အား တတ်အား သမျှ ငွေကြေးအစ အဝတ်အထည် လေးများကို ညီရင်းတစ်ယောက်ပမာ ကိုအေးကြူမှ ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။

ပညာသင်ကြားရာ ကျောင်းချင်း မတူသော်လည်း ကျောင်းပြင်ပတွင် သူ နေထိုင်ရာ ပြင်ဈေးတောင်ပိုင်းရပ်၊ ဟပ်ထန်းလမ်းဘေးမှ ဆန်စက်ဝင်းထဲ သို့ သူနှင့်အတူ ထဲထဲဝင်ဝင် ကျွန်တော် သွားရောက်လည်ပတ် နေထိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ရှိရာ အနောက်ဈေးအိမ် သို့လည်း တံခါးမရှိ စားမရှိ အားမနာ စတမ်း ကိုအေးကြူ ဝင်ထွက်စား သောက် နေထိုင်လာကြသော ငယ် ပေါင်း ကြီးဖော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်အသက် (၁၆)နှစ်လောက်သာ ရှိသေးသည်။ သူက ကျွန်တော့်ထက် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ် ခန့် ကြီးမည်ဟု ထင်ပါသည်။ ထိုအချိန် က သူ့အသက် ၁၈၊ ၁၉ နှစ်ခန့် ရှိ မည်ဟု ခန့်မှန်းမိ၏။ ယခု ကျွန်တော့် အသက် (၇၇)နှစ် ရှိပြီဖြစ်၍ **သူ့ အသက် (၇၉၊ ၈၀) နှစ်ခန့်လောက် ရှိပြီဟု ထင်မိပါသည်။**

ကျွန်တော့်အိမ်နှင့် ကျောချင်းကပ် “ဘုရင့်” ရုပ်ရှင်ရုံဈေးတန်းမှ ဒေါ်အေး ခင် အသုပ်ဆိုင်တွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကျောက်ချထိုင်တတ် သည်။ ထိုစဉ် ဒေါ်အေးခင် လက်ဖက် သုပ်က ယခုခေတ် “အရီးတောင်း” လက်ဖက်သုပ်လောက် နာမည်ကြီး သည်။

စာရေးသူအိမ်နှင့် မလှမ်းမတမ်း “မင်းသီဟ” ရုပ်ရှင်ရုံ အပေါက်ထွက် လမ်းမတော်လမ်းမကြီးဘေးမှ ညီညွတ်

တို့၊ ပြာညက်တို့ ညီအစ်မတစ်သိုက် ရောင်းသော အညာသူ အညာသား အကြိုက် “မုန့်ရေပါး” (မုန့်ပျားသလက် အဖြူဆိုင်)၊

မင်းသီဟ၌ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်တိုင်း ထိုလမ်းဘေးဆိုင်တွင် ထိုင်ဖြစ်ကြ သည်။ ရွှေဘိုဈေးကြီးထဲမှ နာမည် ကျော် ဒေါ်အုန်းခင် “**အညာအကြေ မုန့်တီဆိုင်**” နှင့် ဈေးထိပ်မှ “**ကျော် ကျော် အအေးဆိုင်**” တို့က ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက် ပင်တိုင် ထိုင်နေကျ စားသောက်ဆိုင်များဖြစ်သည်။ စုံစီနဟ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်လေးများကို ဝူ ကြိုက်တတ်၏။

ထိုအချိန်က မူး၊ ပဲ၊ ကျပ် ခေတ် ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်နှင့် စာနယ်ဇင်းကို အဓိကထား အများကြည့်ရှုကြသည်။ ကုန်ဈေးနှုန်း စီးဆင်းမှု မှန်ကန်ပြီး ငွေတန်ဖိုး ကြီးသဖြင့် လူတိုင်း လူတိုင်း လူမှုစီးပွားနှင့် လုံခြုံရေးပေါ် အာမခံ ချက်ရှိသော ခေတ်အခါသမယဖြစ်၏။

ကျောင်းသားဘဝကတည်းက သူ့ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရွှေတွဲလွဲ ငွေတွဲလွဲနှင့် ကိုအေးကြူ လက်ဖျားငွေသီးပြီး အသုံး အစွဲ အပေးအကမ်း ရက်ရောသူ ဖြစ် သည်။

အမြဲတစေ ကျွန်တော့်ကို ဒကာခံ ကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော်မှ ကျန် အပေါင်းအသင်းများကိုလည်း ကိုအေး ကြူမှ မငြိုမငြင် ဒိုင်ခံကျွေးတတ်သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက အများအပေါ် သဒ္ဒါတရား ထက်သန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

“ရန်ကြီးအောင်၊ ကုန်းဘောင်၊ မုဆိုး ဖို၊ ရတနာသိခံ၊ ရွှေဘို” ငါးမည်ရမြို့၊ အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင် ဇေယျမှ ဆည်ဖို့ တူးဖော်ပြီး ရေအရင်း အမြစ် ထူထောင်ပေးခဲ့သော ကုန်း ဘောင်ပုံရိပ် “**မဟာနန္ဒာကန်တော်**”၊

ယင်းကန်တော်အနီးမှ ယခင် မဟာမျိုး မဟာနွယ် ကုန်းဘောင်မင်းညီမင်းသား များ အသောက်ကျူး၊ အစားကျူးခဲ့ရာ သူ့ပိုင်းဝင် “**ဥယျာဉ်တော်ထန်းတော**”၊

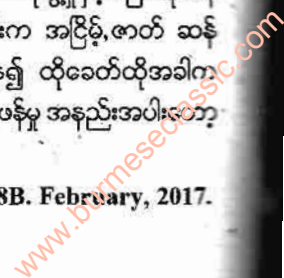
ကိုအေးကြူ အပါအဝင် ကျွန်တော် တို့ဆယ်တန်းကျောင်းသား ငါးယောက် အဖွဲ့ အတန်းတင်စာမေးပွဲ နောက်ဆုံး နေ့က စာမေးပွဲပြီး အထိမ်းအမှတ်နှင့် စက်ဘီးလေးတွေ ကိုယ်စီဖြင့် ထိုသမိုင်း ဝင် “**ဥယျာဉ်တော်ထန်းတော**” တွင် ထန်းရည်လာသောက်ခဲ့ကြသည်။

ပုံကြီးလှော်များ မြက်ခင်းထဲ ပက်ကြ ပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် မူးမူးမေ့မေ့ ထန်းရည်ကို သောက်ခဲ့ကြသည်။ ထန်းရည်မူးမူးနှင့် ထန်းပင်ကြို ထန်းပင် ကြား သူ့ခိုင်ကိုယ်ခိုင် ထွေတိုက် ကွေ့ပတ် ပြီး စက်ဘီးအပြိုင်စီးခဲ့ကြသည်။

နေညီချိန် ထန်းရည်အရှိန်တက် လာပြီး အားလုံး မှောက်သွားသည်။ ထန်းရိပ်ညိုညိုတွင် မှေးစက်အိပ်ခဲ့ကြ ပြီး မိုးကြီးချုပ်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာနိုင်ခဲ့ ကြသည်။ ထိုထိုသော နှောင်းအတိတ် ဆီမှ အပူအပင်မရှိ ငယ်ဘဝ အပျော် ဖြစ်စဉ်လေးများကို ယနေ့တိုင် ရင်ထဲ ထိထိရရှိနှင့် အမှတ်တရ ဖြစ်နေမိပါ သည်။

ကိုအေးကြူက ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သွယ်လျလျ ဥပမိရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့် စင်းစင်းနှင့် နှာတံအကျပြေပြီး မျက်လုံး မျက်ဖန်ကောင်းသည်။ ဘဝပေါ် အပျော်လေးတွေ ဖက်တွယ်ပြီး လွတ် လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေတတ်၏။

အသန့်အပြန် အလှအပပေါ် ခုံမင် သည်။ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုနှင့် ပြောဆိုဟန် အနွဲ့အနှောင်းက အငြိမ့်၊ ဇာတ် ဆန် သလို ဖြစ်နေ၍ ထိုခေတ်ထိုအခါက သူ့အပေါ် ဝေဖန်မှု အနည်းအပါးတော့ ရှိခဲ့ပါသည်။

နေ့ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် သူ့ဘဝကို အပြောင်းအလဲ တစ်ခုလုပ်၍ လွတ်လပ်စွာ ပြင်ပလောကထဲ ရွက်တိုက်ခဲ့သည်။ တပေါင်းလေရူးနှင့်အတူ သူ့ဘဝကို ပူးတွဲချည်နှောင်ပြီး လိုက်ပါလွင့်မြောလာခဲ့သည်။

သူ့ဝါသနာက ကျောင်းပညာရေးထက် အဆိုအက အနုပညာတက်အားသန်နေခဲ့သည်။ တစ်ခေတ်တစ်ချိန်က ရွှေဘိုအတာသကြန့် ပွဲတော်၏ စင်မြင့်ထက်မှ ငွေကြယ်တစ်ပွင့်။

နောက်ပိုင်း နတ်ကတော်များ ရောထွေးယှက်တင် ပေါင်ဆင်းနေထိုင်ပြီး နတ်ပွဲများဆီသို့ သွားလာပျော်ပါးကခုန်နေခဲ့သည်။

သူ့ကို အကြောင်းပြုပြီး မြို့ပေါ်မှ နတ်ပွဲများတွင် နောက်မြီးဆွဲအဖော်အဖြစ် သူ့နောက် ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့ရသည်။ တစ်ဆင့်တက်၍ နယ်နတ်ပွဲများရှိရာသို့ ကျွန်တော် တွဲဖက် လိုက်ပါပြီး ညအိပ်ညနေ သူနှင့် သွားလာခဲ့ဖူးပါ၏။

ထိုအချိန်မှ အစပြု၍ သူ့နတ်အဟောအထွက် အခန်းကဏ္ဍက စန်းထလာခဲ့သည်။ ၎င်းလျှိုးနေသော သူ့ ပါရမီဓာတ်ခံဂန္ဓိရ စွမ်းအားလေးတွေ ပွင့်အာလာခဲ့ ပုံရသည်။

သူ့အဆိုအမိန့် အဟောအပြောများက ဒက်ထီမှန်ကန်လှသဖြင့် သူ့အား ရုက္ခစိုးမှော်အောင်သလို အကြားအမြင်ရုက္ခိလလို ထင်ကြေးများပေးပြီး သူနှင့် ထိတွေ့ဆက်နွယ် ပတ်သက်ရာ အဝန်းအပိုင်း အစုအဖွဲ့များက တလေး

အကြား လူသိရှင်ကြား ထင်ရှားကြောင်း ကြားလိုက်ရသည်။ နတ်ယောက်ဖဖြစ်သူ ကိုစောမောင်နှင့် အစ်မ စန်းရီတို့လည်း ကိုအေးကြူကို စောင့်ရှောက်ရန် “ဦးရာမနန်း” သို့

မေးမြန်းသူများကို ကြွေပစ်ခိုင်းပြီး အဟောအတွက် လုပ်လေ့ရှိ၏။

သူ့အား လူအများက “ကိုအေးကြူ” မှ “ဘိုးတော်ကြူ” ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဆိုတော့မည့် အချိန်ကာလ တစ်ခုဆီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ တစ်စတစ်စ သူ့အိန္ဒြေပညာခန်းက မြတ်တက်လာခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ ကျကြသည်။ ကျောင်းမှ အပြီးအပိုင် ထွက်လိုက်ကြပြီး အပြင်လောကထဲ ရောက်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရွှေဘိုမြေနှင့် ကိုအေးကြူကို ခွဲခွာပြီး ကျောက်မြောင်းပြန်ခဲ့သည်။

ကျောက်မြောင်း အရှေ့ဘက်ကမ်းမှ ကျွန်တော်အဘွားစော ဇာတိ ငပျင်းအင်းရွာတွင် ကျွန်တော် “စိုက်ပျိုးမွေးမြူ” လုပ်ငန်း သွားလုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကိုအေးကြူနှင့် ကျွန်တော် တစ်နယ်စီခြားပြီး အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း ကိုအေးကြူလည်း “ဘိုးတော်ကြူ” ဘဝနှင့် အမရပူရ “ဦးရာမနန်း” သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြောင်း ကြားလိုက်ရသည်။

ယောက်ဖဖြစ်သူ ကိုစောမောင်နှင့် အစ်မ စန်းရီတို့လည်း ကိုအေးကြူကို စောင့်ရှောက်ရန် “ဦးရာမနန်း” သို့

လိုက်ပါသွားကြောင်း ထင်ဆင့် စုံစမ်းသိရှိလိုက်ရ၏။ **အင်းဝ၊ တံတားဦးနှင့် စစ်ကိုင်းဘက်တွင် ကို အေးကြူကို “ဘိုးတော်ကြူ” အဖြစ် လူသိများလာခဲ့သည်။**

နှစ်အနည်းငယ် ကြာပြီးနောက် ရွှေဘိုတွင် ကျွန်တော် ဆယ်တန်း တက်စဉ် နေထိုင်ခဲ့သော အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မမကြီးမှ သမီးအကြီးဆုံး သီလရှင်မခင်အေးအတွက် စစ်ကိုင်းတောင်ရွှေဟင်္သာချောင်တွင် သီလရှင်နှစ်ထပ် ဘုရားနိဗ္ဗာန်ကျောင်းတစ်ဆောင် ကုသိုလ်ပြု ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဒေါ်မမကြီးမှာ ကျောက်မြောင်းဇာတိဖြစ်သည်။ ထိုဘုရားကျောင်း ရေစက်ချပွဲသို့ ကျွန်တော်နှင့် ကျောက်မြောင်းမှ ဆွေမျိုးသားချင်း တစ်စု ကားနှစ်စီးဖြင့် သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုဘုရားကျောင်း ရေစက်ချပွဲတွင် ကိုအေးကြူနှင့် ကိုစောမောင်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို မှော်လင့်မထားဘဲ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသည်။

ကိုအေးကြူမှ ဝမ်းသာအယ်လဲဖက်လဲတကင်းနှင့် ကျွန်တော်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး သူ့နေထိုင်ရာ “ဦးရာမနန်း” သို့ နောက်နေ့ ဆက်ဆက်လာခဲ့ရန် ဖိတ်ခေါ်သွားသည်။

ဘုရားကျောင်း ရေစက်ချပွဲတွင် ကိုအေးကြူမှ ငွေစက္ကူအရွက်ကြီးများ လှူပရိသတ်ထံ ပစ်ကြဲပြီး ကုသိုလ်ပြု သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုစဉ်က ကိုအေးကြူမှာ လူထုကြောင့်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်နေ့ စစ်ကိုင်းမှ အမရပူရ “ဦးရာမနန်း” သို့ ကျွန်တော် လာခဲ့သည်။ ဦးနုဘက်ားတစ်စီးနှင့် ကားလေးသုံးစီးခန့် “ဦးရာမနန်း” တွင် တွေ့လိုက်ရသည်။

ကိုအေးကြူနှင့် လူမှု၊ စီးပွားရေးကိစ္စများ မေးမြန်းဆွေးနွေးရန် လာကြသော ကျောက်ဆည် ဖြစ်ငယ်ဘက်မှ ကားများဖြစ်ကြောင်း ကိုစောမောင်မှ ပြောပြသည်။ ဧည့်ရှင်သွားမှ ကျွန်တော်အား သူ့ဓာတ်ခန်းထဲ ခေါ်သွားသည်။

ဓာတ်ခန်းအကျယ် နှစ်ခန်းပတ်လည်ရှိသည်။ တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးထားရမည့် ကြက်သွေးရောင် ကော်ဖီကြီးများ ခန်းလုံးပေါက် ခင်းထားသည်။ ဓာတ် ခန်းအရှိန်ကြောင့် ကျောထဲ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်ကာ ပေါ့ပါးသလို ဖြစ်သွားသည်။

ဘုရားခန်းတွင် အော်တိုရောင်စုံ မီးသီးများဖြင့် ထိန်တိန်လင်းနေ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဖန်များဖြင့် ထုဆစ်ထားသော ဘုရားရှင်တုများက ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ဖန်ရောင်များဖြင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်။ ဘုရားပန်း၊ အမွှေးတိုင်နှင့် ရေမွှေးရနံ့များက ဓာတ်နန်းတစ်ခုလုံး ကြိုင်လှိုင်ပြီး ထုံသင်းပျံ့နေ၏။

ရောင်စုံ ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်ကြီးများကို သတ္တုမီးဆိုင်းများပေါ်တွင် ထွန်းညှိထားသည်။ ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် သစ်သီးမျိုးစုံနှင့် သစ်သီးဆွမ်းများ ကပ်လှူပူဇော်ထားသည်။ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် အချို့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ရုပ်တုများကို သီးသန့် စင်တင်ထားသည်။

ကျန် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ရုပ်ပုံ၊ ပန်းချီကားချပ်များကို ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ဖန်ရောင်များဖြင့် နံရံထက်တွင် အသားအနား ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ခမ်းခမ်းနားနား ဓာတ်ခန်းအား ကိုအေးကြူမှ ပြင်ဆင်တည်ထောင်ထားပါသည်။

ဘုရားစင်ပေါ်မှ နွားနို့တစ်ခွက်ကိုအေးကြူ ယူ၍ ကျွန်တော်ပေးကာ အသောက်ခိုင်းပြီး အမှတ်တရအနေ

ဖြင့် ငွေသားစစ်စစ်နှင့် ကွင်းထားသော ဓာတ်လုံးလက်စွပ်တစ်ကွင်း ပေးလိုက်သည်။

သစ်ထုတ်ရေးဌာနတွင် ကျွန်တော် အလုပ်လျှောက်ထားသည့် ပျူနွေးနွေးကိစ္စ ခေါင်းထဲ လက်ခနဲ ပေါ်လာသည်နှင့် ကိုအေးကြူအား ယင်းကိစ္စပြောပြလိုက်သည်။

ငွေကလပ်ပေါ် ကတ္တီပါအနီစလေးခင်းထားသော ကြွေကလပ်၌ ကျွန်တော်အား ကြွေပစ်ခိုင်းလိုက်သည်။ သုံးကြိမ်သုံးခါ ကျွန်တော် ကြွေပစ်လိုက်သည်နှင့်...

မင်း အလုပ်ခန့်စာ အိမ်ရောက်နေပြီဟု ကိုအေးကြူမှ ယတီပြတ်ကြီး တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကို ပြောချလိုက်ပါသည်။

ပုပိုးမှ ဘိုးမင်းခေါင် အမှာစကားဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်ဆိုသလို ပုပိုးသွားနေကြောင်း ကျွန်တော်ကိုလည်း သူနှင့်အတူ တစ်ခါတစ်ခေါက် ထူးခြားနယ်မြေ ပုပိုးရောက်အောင် ကြိုးစားလိုက်စေလိုကြောင်း ကိုအေးကြူမှ ပြောပြပါသည်။

မစန်းရီမှ ညစာပြင်ကျွေးလိုက်သဖြင့် “ဦးရာမနန်း” တွင် စားခဲ့သည်။ ညစာ စားပြီး မတွေ့ဖြစ်တာ အတော်ကြာပြီဖြစ်၍ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ကိုအေးကြူ၊ ကိုစောမောင်၊ မစန်းရီတို့နှင့် အတိုးချ ပြောဆိုရင်း နေဝင်ခါနီးမှ ကျွန်တော် စစ်ကိုင်းဘက် ပြန်ကူးခဲ့သည်။

(မှတ်ချက် ။ ဘိုးတော်ကြူ အနေဖြင့် လူတိုင်းကို ဓာတ်ခန်းထဲ ခေါ်သွားလေ့ မရှိကြောင်း၊ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်၍သာ ကျွန်တော်ကို ခေါ်သွားကြောင်းနှင့် ဘိုးတော်ကြူ ဓာတ်ကျ ဓာတ်ပေါက်လျှင် ငွေသားရွှေဆွဲကြီး၊ ရွှေလက်စွပ်နှင့် အခြား

ရွှေထည်၊ ငွေထည် ပစ္စည်းများကို တိုက်ဆိုင်သူများအား ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်ကြောင်း အင်မမစန်းရီမှ ပြောပြလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ

စစ်ကိုင်းတွင် တစ်ရက်နေ၍ ဘုရားများ လှည့်လည်ဖူးပြီး နောက်နေ့ ကျောက်မြောင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ကားနှစ်စီး ပြန်လာခဲ့သည်။

အမေက အိမ်ပေါက်ဝတွင် သစ်ထုတ်ရေးဌာနမှ အလုပ်ခန့်စာ ကိုင်ပြီး ဝမ်းသာအယ်လဲဖြစ်ကာ ကျွန်တော်ကို စောင့်ကြိုနေပါသည်။ ခရီးရောက်မဆိုက် အပျော်လေးတစ်ခု ရရှိသွားပြီး သူငယ်ချင်း ကိုအေးကြူ၏ အဟောအတွက် ပေါက်ရောက်မှုပေါ် အံ့ဩတကြီးဖြစ်ကာ လက်ဖျားခါ၍ ယုံကြည်သွားမိလိုက်ပါသည်။

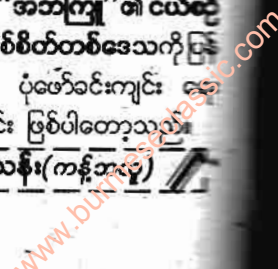
၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၃)ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော် သစ်ထုတ်ရေးဌာနထဲ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အလုပ်ဝင်ပြီးနောက် ယနေ့ခိုန်ထိ နှစ်ငါးဆယ်ကျော်ကြာ ကိုအေးကြူနှင့် ကျွန်တော် ပြန်လည်ဆုံစည်းခွင့် မရခဲ့တော့ပေ။

နောက်ပိုင်း ဘိုးမင်းခေါင် ခေါ်သွားသဖြင့် ပုပိုးလိုက်သွားပြီး ကိုအေးကြူ ရစေ့ဝတ်သွားကြောင်း ကိုစောမောင် အပြောနှင့်သာ သိခဲ့ရပါသည်။

ငါးမည်ရ ပြည်ရွှေဘိုတွင် လွန်ခဲ့သော အနှစ်ခြောက်ဆယ်က ပခုံးဖက်လက်တွဲလာခဲ့သော ကျွန်တော်နှင့် ကိုအေးကြူတို့၏ ကျောင်းနေရွယ်ငယ်ဘဝဖြစ်စဉ်အား လက်လှမ်းမီသလောက် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တစ်နည်း “အဘကြူ” ၏ ငယ်ညီဘဝပုံရိပ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ငြိမ့်လည်ထုဆစ် ပုံဖော်ခင်းကျင်း ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဦးလီသန်း (ကန်ဘမ္ဗ)

ပျားစွဲသော နိမိတ်
များအား လက်လှမ်းမီ
သမျှ လေ့လာစူးစမ်းကြည့်
ခဲ့ရာတွင် ကောင်းသည့်
အတိတ်၊ နိမိတ်ဟူ၍ ခပ်ရှား
ရှားဟု ဆိုရမလောက်ပင်။

ပျားစွဲသည့်အိမ်သည် “အခိုက်”
များပြားလှသည်ကို တွေ့ရ၏။ အထူး
သဖြင့် လူနေအိမ်၏ ကြမ်းပြင်
(သို့မဟုတ်) အိပ်ရာခုတင်၏ အောက်
ဘက်၌ စွဲသော ပျားစွဲသည် မထိ
မခိုက်ဘဲ ကြမ်းပြင်(သို့မဟုတ်)အိပ်ရာ
ခုတင်၏ အပေါ်ဘက်မှ အမြင့်တစ်
နေရာတွင် အိမ်၌ ပျားစွဲပါမူ ယင်းပျားစွဲ
နိမိတ်သည်ကား မကောင်းလှချေ။

စာရေးသူသည် ပျားစွဲ၍ ကြီးပွား
တိုးတက်သွားသော အကြောင်းအား
မလေ့လာမိသေး၍လားတော့ မသိပါ။

အိမ်၌ ပျားစွဲ၍ သေကျေပျက်စီးခြင်း
အထိဖြစ်သွားကြရသော “ပျားစွဲအိမ်”
တစ်လုံးအကြောင်းအား လေ့လာသိရှိ
ခဲ့ရပေ၏။

ယခု အဖြစ်အပျက်သည် ကာယကံ
ရှင်ဖြစ်သော စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ
ဦးဖေတင်၏ ကိုယ်တွေ့နှင့် ပြန်လည်
ပြောပြချက်အား စာဖတ်သူများ သိရှိ၍
သတိထားနိုင်ကြစေရန် စိတ်စေတနာ
ဖြင့် တင်ပြရေးသားအပ်ပါပေ၏။

ပျားစွဲသော အိမ်

လွန်ခဲ့သော (၃၀)နှစ်ခန့်က ဖြစ်
လေ၏။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊
ပြင်ဦးလွင်ခရိုင်အတွင်းရှိ မတ္တရာမြို့
တွင် ဆီစက်များကို တည်ဆောက်တပ်
ဆင်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ဆီကြိတ်၊
ပေးခြင်း စသည့် အလုပ်များ လုပ်
ကိုင်သူ “ဆိုဆရာ” ကိုဖေတင်
တစ်ယောက်က မိသားစုနှင့်အတူ
မြို့သစ်ရပ်ကွက်၏ အစွန်အဖျားနား
တွင် အခြေချနေထိုင်၏။

ထိုအချိန်က ကွက်သစ်တည်စ
ဖြစ်၍ အိမ်များ ကျိုးတိုးကျဲတဲသာ
ရှိသေးချိန်လည်းဖြစ်၏။

မြို့သစ်ရပ်ကွက်တွင် ကိုယ်ပိုင်အိမ်
နှင့်ဝင်းနှင့် နေထိုင်ပြီး ဇနီးနှင့် သား
လေး(၁)ယောက်သာရှိသဖြင့် သူတို့
မိသားစုမှာ အတော်အသင့် ချောင်
လည်ကြသည်ဟု ဆိုနိုင်လေ၏။

မိမိ
(မတ္တရာ)

ကိုဖေတင်တို့ မိသားစုအိမ်က
ပေ(၄၀) x ပေ(၆၀) မြေကွက်တွင်
(၂)ခန်း x (၃)ခန်း သွပ်မိုးအိမ်နှင့်
ထရံက ပျဉ်ခင်းထားသော သပ်သပ်
ရပ်ရပ် အိမ်ကလေးဖြစ်၏။ အိမ်တိုင်
များမှာလည်း (၅)လက်မပတ်လည်
တိုင်များ ဖြစ်ကြ၏။

ကိုဖေတင်က မတ္တရာမြို့မှ ဆီစက်
ပိုင်ရှင်ဦးသန်း၏ ဆီစက်၌ စက်မောင်း
တာဝန်ဖြစ်၍ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာများ
ကို ဆီကြိတ်ပေးရသော အလုပ်ဖြစ်
ပေ၏။

စက်မောင်း၊ စက်ပြင်၊ ဆီကြိတ်
အလုပ်ကို ကျွမ်းကျင်သဖြင့် ကိုဖေတင်
မှာ ဆီစက်ပိုင်ရှင်ဦးသန်း၏ သာ

လက်ရုံးသဖွယ် အားကိုးမှုကို ခံရ၏။
ဦးသန်း၏ ကျယ်ဝန်းလှသော
ဆီစက်ဝင်းအတွင်း၌ လူနေအဆောက်
အအုံများလည်း ရှိသဖြင့် မိသားစုလိုက်
လာနေရန် ဦးသန်းမှ ပြောသော်လည်း
ကိုဖေတင်က သူ့အိမ်နှင့်ဝင်းအား
စိတ်မချ၍ မြို့သစ်အိမ်မှပင် စက်ဘီး
ဖြင့် အလုပ်ဆင်းလေ၏။

ဆီစက်၌ ကိုဖေတင်နှင့်တွဲ၍ အကူ
(၂)ယောက်လည်း ရှိသဖြင့် အလုပ်ကို
သက်သက်သာသာနှင့် တွင်ကျယ်စွာ
လုပ်နိုင်ကြ၏။

တစ်ရက်တွင်ဖြစ်၏။ ညနေပိုင်း
အလုပ်သိမ်း၍ ကိုဖေတင်တစ်ယောက်
ဆီစက်မှ စက်ဘီးဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့၏။ အိမ်သို့ ရောက်လျှင်ပင် ဇနီးဖြစ်
သူ မချိုချိုမှ...

'ကိုဖေတင်ရေ... ကျွန်မတို့အိမ်မှာ
ပျားအုံလာစွဲနေတယ်တော့၊ လာကြည့်
ပါဦး'

'ဟေ...ဟုတ်လား၊ ချိုချိုရေ ဘယ်
မှာ စွဲတာလဲဟ'

ဟု မေးကာ ကိုဖေတင်က အိမ်ပေါ်
သို့ တက်သွားပြီး ကြည့်လိုက်၏။

'ဒီမှာကြည့်လေ... ဧည့်ခန်းထုပ်တန်းရဲ့
အပေါ်က ခေါင်တိုင်မှာ စွဲနေတယ်လေ'

ဟုတ်လေ၏။ ကိုဖေတင်မှ ကြည့်
လိုက်ရာ ဧည့်ခန်းရှိ ခေါင်တိုင်ကို
ကန့်လန့်ဖြတ်၍ ရိုက်ထားသော ထုပ်
တန်း၏ အပေါ်နား ခေါင်တိုင်တွင်
စွဲနေသော "ပျားလေးအုံတစ်ခု"
အား တွေ့ရှိရ၏။

အစွန်အဖျား၌ရှိသော အိမ်ဖြစ်၍
ပျားစွဲခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ ထိုပျား
အုံကို တွေ့ရှိရခြင်းနှင့်အတူ ကိုဖေတင်
တစ်ယောက် အတော်လေး တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားခဲ့ရ၏။

မှန်ပေသည်။ ကိုဖေတင်သည်

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား တစ်ယောက်
ဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ ပျားစွဲသောနိမိတ်၏ ကောင်း
ခြင်း၊ မကောင်းခြင်းကို ဂဗနဏ မသိ
သော်လည်း "ကြားဖူးနားဝ" ဖြင့် ဤ
ပျားစွဲမှုသည် ကောင်းသည်နိမိတ်မဖြစ်
နိုင်ကြောင်း၊ "အခိုက်" ဖြစ်နိုင်ကြောင်း
မှတ်ချက်ချလိုက်မိ၏။

ထို့ကြောင့်...

'ချိုချိုရေ... ယုန်ကြီးမှာ တိုင်းသားစုဆီစက်
ထဲကိုပြောင်းဖို့ ပြင်ထားတော့'

'ဘာအရေးကြီးလို့လဲ ကိုဖေတင်၊
ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဘာဖြစ်လို့ဆိုတော့... ပျားအုံကြော့ပုံ
ချိုချိုရေ ပျားအုံဟာ လူနေအိမ် အပေါ်ပိုင်း
ကိုစွဲရင် အိမ်မှာ နေသူတွေ ဒုက္ခရောက်
တတ်တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်။
အဲဒီတော့ အိမ်ကို ခဏပယ်ထားခဲ့ပြီး
ဆီစက်ထဲ ပြောင်းနေကြရအောင်'

'ကိုဖေတင်ရဲ့ သဘောပါပဲ။ ကျွန်မ
ကတော့ ဘာမှ မသိပါဘူး'
နောက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကိုဖေ
တင်တစ်ယောက် စက်ဘီးဖြင့် ဆီစက်
ဘက်သို့ နင်းသွားလေ၏။ ဆီစက်ပိုင်
ရှင် ဦးသန်းအား အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြပြီး ဆီစက်ဝင်းထဲ၌ ခေတ္တနေခွင့်
ပြုပါရန် ပြောကြားရာ ဦးသန်းက
လိုလိုလားလားပင် လာ၍နေထိုင်ရန်
ခွင့်ပြုခဲ့၏။

ထို့ပြင် ကိုဖေတင်တို့မိသားစု အိမ်
ပြောင်းရန်အတွက် သူ့အိမ်မှ ကားကြီး
တစ်စီးနှင့်အတူ ဆီစက်မှ လူ(၂)
ယောက်ပါ ပစ္စည်းများ ကူ၍တင်ရန်
ထည့်ပေးလိုက်၏။
ကိုဖေတင်တို့ ဖီးလာသော ကားကြီး
မှာ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ပစ္စည်းများကို
ကားပေါ်သို့ အကုန်တင်ကြ၏။ ပစ္စည်း
များတင်ပြီးသောအခါ ကိုဖေတင်နှင့်
အဖွဲ့က ပျားအုံရှိသော ခေါင်းရင်း

နေရာမှ ထရံကိုသာ ချန်ထားပြီး
အိမ်ပတ်လည်မှ အခြားထရံများကို
ခွာချကြ၏။

ခွာချပြီးသော ထရံများကို ပျားအုံ
ရှိရာ ထရံတွင် ကပ်၍ ထောင်ထားခဲ့
လေ၏။ ပြီးနောက်တွင် ကားကို
ဆီစက်ဝင်းဆီသို့ မောင်းလာခဲ့ကြ
တော့၏။

ဤသို့ဖြင့် ကိုဖေတင်တို့ မိသားစု
မှာ ဆီစက်ဝင်းထဲ၌နေထိုင်ဖို့ ဖြစ်လာ
ခဲ့ရ၏။

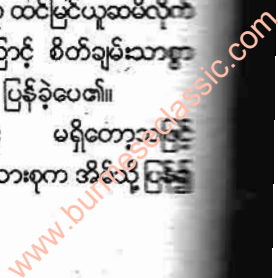
ကိုဖေတင်က ဆီစက်တွင် မိသားစု
လိုက် ပြောင်းရွှေ့၍ နေသော်လည်း
သူ့အိမ်နှင့်ဝင်းကိုတော့ တစ်လ
တစ်ကြိမ်လောက် သွား၍ကြည့်၏။

(၃)လခန့်ကြာသော တစ်နေ့တွင်
သူ့အိမ်၏ ဘေးဘက်အိမ်၌နေသော
ကိုချစ်ကိုတစ်ယောက် ကိုဖေတင်ထံ
သို့ ရောက်လာပြီး ကိုဖေတင်တို့အိမ်မှ
ပျားအုံကို ယခင်(၂)ရက် နေ့လယ်ပိုင်း
က နွားကျောင်းသားလေးများ ပျားဖွပ်
၍ ယူသွားကြကြောင်းနှင့် ပျားများမှာ
ပျားဖွပ်ခံရပြီးနောက် မနေ့ နံနက်ပိုင်း
တွင် နေရာရွှေ့ပြောင်းသွားကြပြီဖြစ်
ကြောင်းလာ၍ ပြောပြ၏။

ထိုသတင်းကြားသည့် ညနေပိုင်း
တွင် ကိုဖေတင်မှ မြို့သစ်အိမ်သို့
စက်ဘီးဖြင့် နင်းသွားပြီးကြည့်ရာ
ကိုချစ်ကိုပြောသည့် အတိုင်းပင် ပျားအုံ
အား မတွေ့ရတော့ချေ။

ပျားအုံ မရှိတော့သဖြင့် ကိုဖေတင်
မှာ အတော်လေး စိတ်ချမ်းသာသွားခဲ့
ရ၏။ ဒီလိုဆို အခိုက်များလည်း မရှိ
လောက်တော့ဟု ထင်မြင်ယူဆမိလိုက်
လေ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာစွာ
ဖြင့် ဆီစက်သို့ ပြန်ခဲ့ပေ၏။

ပျားအုံလည်း မရှိတော့သဖြင့်
ကိုဖေတင်တို့မိသားစုက အိမ်သို့ ပြန်

နေလိုသော်လည်း ဆီစက်ပိုင်ရှင် ဦးသန်းမှ အလုပ်နှင့်နီးရာတွင် အလကားလည်း နေရသဖြင့် ဆက်၍နေရန် ပြောသောကြောင့် ဆီစက်တွင်သာ ဆက်၍ နေကြရ၏။

တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မချီချီ၏ အစ်ကိုရင်းဖြစ်သူ ကိုလှမောင် တစ်ယောက် သူတို့နေထိုင်ရာ ဆီစက်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ကိုလှမောင်၏ မိသားစုမှာ ပုသိမ်ကြီးမြို့တွင် နေထိုင်ကြပြီး ယခုအခါ မတ္တရာမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ဝင်း ဝယ်မရသေးမီ ကာလအတွင်း မြို့သစ် ရှိ ကိုဖေတင်တို့အိမ်၌ ခေတ္တမျှပေးနေရန် လာ၍ပြောခြင်းဖြစ်၏။

ကိုလှမောင်နှင့် မစန်းတို့ မိသားစုတွင် (၇)နှစ်နှင့်(၅)နှစ်အရွယ် သားလေး(၂)ယောက်နှင့် ကိုလှမောင်၏ မိခင်ကြီး ဒေါ်တင်တင်ပါဆိုလျှင် ပေါင်း (၅)ယောက်ဖြစ်၏။ ကိုဖေတင်မှ ယောက်ဖဖြစ်သူ ကိုလှမောင်အား...

'ကိုလှမောင်... ခင်ဗျားတို့ နေတာ ကတော့ ရပါတယ်ဗျာ ဒါပေမယ့် အဲဒီအိမ်ဟာ ပျားစွဲထားတာ ခိုက်မှာ စိုနာတယ်ဗျာ' 'ရပါတယ် ဖေတင်ရာ ငါတို့လဲ အိမ်ဝင်းမရခင်ထိ ခဏပဲနေမှာပါ။ နောက်ပြီး ငါက အဲဒါမျိုးတွေကို အယုံအကြည် မရှိပါဘူးကွာ'

'ဒါဆိုလဲ မိသားစုကိုသာ သွားခေါ်ခဲ့ပါတော့ အိမ်ကို ကျွန်တော် ကြည့်ပြီး ပြင်ထားလိုက်မယ်လေ'

ကိုဖေတင်မှ သူတို့အိမ်တွင် နေခွင့် ပြုမည်ဟု ပြောပြီးသည်နှင့် ယောက်ဖဖြစ်သူ ကိုလှမောင်လည်း ပုသိမ်ကြီးမှ မိသားစုနှင့် မိခင်ဖြစ်သူတို့ကို ပြန်ခေါ်လေ၏။

ပုသိမ်ကြီးမြို့နှင့် မတ္တရာမြို့တို့မှာ

မြို့နယ်ချင်းဆက်ဖြစ်၍ သိပ်မဝေးလှချေ။ ကိုဖေတင်မှာလည်း ယောက်ဖဖြစ်သူတို့ မိသားစု လာနေမည်ဖြစ်သည့်အတွက် အိမ်မှ ဖြုတ်ချထားသော ထရံများကို ပြန်ကပ်ရလေ၏။

ထရံများ ပြန်ကပ်ပြီးသည့်နေ့မှာပင် ကိုလှမောင်တို့မိသားစု ရောက်ရှိလာကြပြီး မြို့သစ်အိမ်၌ နေထိုင်ကြတော့၏။ ဤအိမ်တွင် နေစဉ်၌ အစစအရာရာ သတိရှိကြရန် ကိုဖေတင်မှ ပြောကြားခဲ့၏။

ထိုအိမ်သို့ ရောက်ရှိပြီး နောက်နေ့မှစ၍ ကိုလှမောင်နှင့် မစန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ အိမ်ပါသောဝင်း ရောင်းမည့်သူရှိမရှိ မတ္တရာမြို့အနှံ့ လိုက်လံ၍ စုံစမ်းကြ၏။ အိမ်တွင် ကိုလှမောင်၏မိခင် ဒေါ်တင်တင်နှင့် ကလေး(၂)ယောက်တို့က အစောင့်အဖြစ် ကျန်ရှိကြ၏။

ကိုလှမောင်နှင့်မစန်းတို့က မြို့ထဲတွင် လူမရှိသည့် အိမ်ပါသော ဝင်းတစ်ခုအား တွေ့၍ မေးမြန်းစုံစမ်းရာ ရောင်းမည့်အနေအထား ဖြစ်သော်လည်း ပိုင်ရှင်များ မရှိသေးသဖြင့် ပိုင်ရှင်များနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်နေရဆဲ ဖြစ်၏။

အိမ်နှင့်ဝင်း ဝယ်မရသေးမီ ကာလအတွင်း ဝင်ငွေရသော အလုပ်လည်း

မရှိသေးသဖြင့် ကိုလှမောင်အား ကိုဖေတင် အလုပ်လုပ်သော ဆီစက်မှာပင် အလုပ်သွင်းပေးလိုက်ရ၏။

ဆီစက်၌ အလုပ်ဝင်၍ တစ်လမျှ မပြည့်သေးမီ အချိန်ကာလအတွင်း မှာပင် ကိုလှမောင်၏ သားအငယ်မှာ နေရင်းထိုင်ရင်း ဆိုသလို အပြင်းဖျားလေ၏။

ကလေးငယ် အသည်းအသန်ဖြစ်၍ ကုနေရချိန်တွင် ကိုလှမောင်၏ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်လည်း ကောက်ကာငင်ကာ ဆိုသလို ဖျားပြန်လေ၏။

တစ်အိမ်တည်း (၂)ယောက် ဖျားနေသဖြင့် မသင့်တော်သောကြောင့် ကိုဖေတင်၏ဇနီး မချီချီမှ မိခင် ဒေါ်တင်တင်ကို သူတို့နေထိုင်ရာ ဆီစက်ဝင်းသို့ ခေါ်လာကာ ဆေးကုပေး၏။

ကိုလှမောင်၏ ကလေးငယ်မှာ (၄)ရက်ခန့် အပြင်းဖျားပြီး သေဆုံးသွားရှာလေ၏။ ကလေးဆုံး၍ (၇)ရက်ခန့်အကြာတွင် ဆီစက်၌ ခေါ်ထား၍ ဆေးကုပေးထားသော ဒေါ်တင်တင်လည်း ဆုံးသွားပြန်လေ၏။

ပျားစွဲမိတ်ကို အယုံအကြည် မရှိသော ကိုလှမောင်မှာလည်း အတော်လေး လန့်သွားခဲ့ရလေ၏။ ဈေးဆိုင်ထားသော အိမ်နှင့် အရောင်းအဝယ် တည်သွားသည်နှင့် ကိုလှမောင်တို့ မိသားစုမှာ ဝယ်ထားသော အိမ်သို့ အမြန်ပြောင်း ရွှေ့သွားကြတော့၏။

အခြားအလုပ် မရှိသေးသဖြင့် ကိုလှမောင်က ဆီစက်တွင်ပင် အလုပ်ဆက်၍လုပ်၏။ ကိုဖေတင်က ယောက္ခမဖြစ်သူနှင့် ကိုလှမောင်၏ သားလေးတို့ သေဆုံးကြရခြင်းမှာ ပျားစွဲမိတ်ကြောင့်ဟုသာ ထင်မြင်

www.burmeseclassic.com

ယူဆ၏။

ထို့ကြောင့် ကိုဖေတင်သည် ကိုလှမောင်နှင့် ဆီစက်မှ အလုပ် သမား(၂)ယောက်တို့ဖြင့် ဖြိုသစ်သို့ သွား၍ သူ၏ ပျားစွဲသော အိမ်ကို ဖြိုဖျက်ပစ်ကြ၏။

ဖြိုဖျက်ပြီးသော အိမ် ကို ဝင်းအတွင်းမှာပင် သေသေသပ်သပ် စုပုံထား ခဲ့ပြီး ခြံဝင်းကို သော့ခတ် ထားခဲ့ကြ၏။

တစ်လခန့်ကြာပြီးသည့် တစ်နေ့ တွင် ကိုဖေတင်နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုကျော်အေးတို့ နှစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ဆုံမိကြ၏။

ကိုကျော်အေးမှ လယ်မြေ(၁၀) ဧကခန့် ပိုင်ဆိုင်သော လယ်သမား တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ကိုဖေတင်နှင့် အာလာပသလ္လာပ စကားပြောကြရင်း ဖြင့် ကိုကျော်အေးမှ...

‘ဖေတင်ရေ... ဝါမှာ နွားတင်းကုပ်ဆောက် ပို့ သစ်အဟောင်း လိုနေတယ်ကွာ၊ ပြန် ရောင်းယပ်သူများ ကြားမိရင် ဝါကို အကြောင်းကြားပေးပါကွာ’

နွားတင်းကုပ် ဆောက်မယ်ဆိုရင် တော့ (၅)လက်မ ပတ်လည်တိုင်တွေ ဝါမှာ ရှိတယ်ကွာ။ ဒါပေမယ့် လူနေလို့ တော့ မဖြစ်ဘူးနော်’

‘လူနေဖို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ နွား ထားဖို့ပါပဲ။ မင်းမှာ ရှိတယ်ဆိုတော့ ဝါကို ရောင်းပေးပါ’

ထိုသို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သားမှာ အရောင်းအဝယ် တည့်သွားကြပြီး ကိုကျော်အေးမှ ကိုဖေတင်၏ ပျားစွဲ သောအိမ်နှင့် သစ်များအား လှည်းဖြင့် တိုက်၍ သယ်သွားခဲ့လေ၏။

ပျားစွဲသော အိမ်တိုင်နှင့် သစ်များ ကိုကျော်အေး၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိပြီး

ပုံထားစဉ်မှာပင် ကိုကျော်အေး တစ်ယောက် အပြင်းပျားလေတော့၏။ ကိုကျော်အေးမှာ နွားတင်းကုပ်ပင် မဆောက်နိုင်တော့ချေ။ ပျားစွဲသော အိမ်အား ဝယ်ယူသွားပြီး တစ်ပတ်ခန့် အကြာတွင် ကိုကျော်အေးမှာ သေဆုံး သွားခဲ့ရလေ၏။

ကိုကျော်အေး၏ဇနီးဖြစ်သူ မအေးမိ မှာလည်း ယောက်ျားသေဆုံးမှုအတွက် စိတ္တဇပေလော မသိချေ။ ကိုကျော်အေး သေဆုံးပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် မအေးမိလည်း သေဆုံးသွားရှာလေ၏။ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်၊ မည်သည့်ရောဂါကြောင့်ဟု တိတိ ကျကျ မပြောနိုင်သော်လည်း ဤပျားစွဲ သော အိမ်တိုင်နှင့် သစ်များရောက် လာမှသာ သေဆုံးသွားကြခြင်းဖြစ်၍ ပျားစွဲသောအိမ်မှ ဒိုက်သည်ဟုသာ ကိုဖေတင်က တထစ်ချ ယူဆလေ၏။

ကိုကျော်အေး၏ဇနီး မအေးမိ နာရေးသို့ သွားရင်းဖြင့် ကိုဖေတင်မှ အသုဘရှင်ဖြစ်သော ဆွေမျိုးများအား ပျားစွဲသောအိမ်တိုင်များ ဒိုက်ခြင်းဖြစ် နိုင်သဖြင့် စဉ်းစားပြီး တစ်ခုခု လုပ်ကြ ရန် အကြံပေးလိုက်လေ၏။

ဆွေမျိုးများကလည်း ကိုဖေတင်၏ အကြံပေးချက်ကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြ

ပြီး သေဆုံးသွားကြသော ကိုကျော်အေး နှင့် မအေးမိတို့ ကိုးကွယ်သည့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ ပျားစွဲသော အိမ်ကို မီးတင်းကုပ်အဖြစ် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ မကြာမီရက်များ အတွင်း၌ ပျားစွဲသော အိမ်ကို မီးတင်းကုပ် အဖြစ် ဘုန်းကြီးကျောင်း တွင် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းလိုက် လေ၏။

ကိုကျော်အေးနှင့် မအေးမိတို့အား လည်း အလှူဒါနကို အမျှအတန်းပေး ခေလိုက်ကြ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဤအဖြစ် အများများသည် ပျားစွဲသောအိမ်မှ စတင် ၍ ခြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်၍ “ထန်သီလော့ဒိုက် ကိုဒုင်ဒိုက်” များဖြစ်လေသလော၊ လာ၍နွဲသော ပျား၏ “အိုက်” ကြောင့်များ ဖြစ်လေ သလော ဆိုသည်ကို စာရှုသူများအနေ ဖြင့် စောထူးသော် ထပ်မံစိစစ်ကြည့် ရန်နှင့် မိမိတို့ အထူးအကြံနှင့် ထင်မြင် ယူဆချက်များကို နက္ခတ္တဇရာင်ခြည် မရွှင်သို့ ဇာလားထပ်ကြပါရန်။

ဤရေးသားချက်အတွက် စာရှုသူ များအနေဖြင့် “ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပစ် မရောက်” ကြစေရန်နှင့် “အကယ်၍ များ အိမ်တစ်အိမ်၌ ပျားစွဲပါက မည်သို့မည်ပုံ “မိုက်” အောင် ပြု လုပ်ရမည်ကို စာရေးသူ ကျွန်ုပ် အပါအဝင် စာရှုသူအပေါင်းအား သိရှိနိုင်ပါရန် လေ့လာထားသူ (သို့မဟုတ်) သိရှိနားလည်သူများမှ ရေးသားကြပါရန် ပန်ကြားအပ်စေ သတည်း။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

www.burmeseclassic.com

ကြံ့ဆုံးရ

ဆိုတစ်ည

ကိုးမလွင် (B.Ed)
(S ပညာရေးတက္ကသိုလ်)

၂၀၁၇

အမိ ရောဝတီမြစ်ကြီးသည် ပုစွန်ဆီ
ရောင် အသွေးအရောင်များ ရုပ်သိမ်းစံ
ပြုနေပေသည်။ သူရိန်နေမင်းသည်
အနောက်ဘက် တောင်စွန်း၌ ၎င်းလျှိုး
ပုန်းချိရန် ကြိုးစားနေလေသည်။

မြစ်နံဘေး ရေတိမ်တွင် တံငါလှေ
များ ဝင်လှည့် နေရောင်များနှင့်အပြိုင်
ဆိုက်ကပ်ခိုနားလာကြသည်။ ပိုက်ထုပ်
များ ငါးထုပ်များနှင့် တံငါသည် ရေလှုပ်
သားတို့၏ အိမ်ပြန်ချိန်သည် ပျော်စရာ
အထိ ဖြစ်နေသည်။

ကော်လှေဆိပ်တွင် ညှော်သည်စောင့်
နေသော "လှရင်" သည် တစ်စတစ်စ
E.29A. February, 2017.

အချိန်လင့်လာသောကြောင့် မစောင့်
တော့ဘဲ သားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ
ရွာပြန်ရန် လှည်းအပြန် က၊ခိုင်းတော့
သည်။

ခုနစ်နှစ်အရွယ် သားငယ်နှင့်
တစ်ဆယ့်နှစ်၊ နှစ်အရွယ် သားကြီးနှင့်
အတူ လာကြိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
တံငါသည်များထံမှ ဝယ်ယူထားသော
ငါးစိမ်းထုပ်ကို အမြန်ပြန်ထုပ်၍
ရွာပြန်ရန် နှိုးဆော်ရလေသည်။

'သားကြီး နီတွတ် နွားတွေ သေချာ
က၊ နော်၊ ဘက်မှားနေဦးမယ်။ သီလား

ငါ့သား'
'ဟုတ် အမေ...ကျုပ် မှတ်မိပါတယ်
ဗျ၊ ဒါနဲ့ ကြီးကြီးမြို့တို့ကို ဆက်မစောင့်
တော့ဘူးလားဟင်'

'အမယ်လေး ငါ့သားရယ်၊ မကြာ
ခင် မိုးချုပ်တော့မှာဟဲ့၊ စက်လှေတွေ
လဲ ကုန်ပြီလို့ တံငါသည်တွေက ပြော
တယ်။ ဒီအချိန်ဆို ကြီးကြီးတို့ မလာ
ဖြစ်တာ သေချာပြီပေါ့။ ကဲ...နွားသာ
သွက်သွက် က၊ပါ။ နေမဝင်ခင် ရွာ
ရောက်အောင်'

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့'
သို့နှင့် နီတွတ်သည် ခိုင်းနွားနှစ်
ကောင်ကို ဘက်မှန်အောင် အမြန်
လှည်းတွင် တပ်ဆင်လိုက်သည်။

ကြီးတစ်စကို လှရင်က ကူဆွဲ၍ ကျန်တစ်ဖက်ကို သူကိုယ်တိုင် ဆွဲကာ လှည်းပေါ် လှမ်းတက်လိုက်သည်။ လူပျိုပေါက်ကလေး နီတွတ် နွားများကို တဟ်ဟ်မောင်းရင်း ဆိပ်ကမ်းမှ မောင်း ထွက်လာလေသည်။

နေ့ကာလ၏ အမှတ်အသားဖြစ် သော အလင်းရောင်များ တစ်စတစ်စ လျော့ပါးလာကာ 'အညိုရောင် ည ဝတ်ရုံလွှာက ဩကာသ လောကကို ဖြန့်ကြက်အုပ်မိုးလာသည်။

ဖုန်ထူထူ လမ်းမထက်မှ လှည်း ကလေးမှာ နွားများ၏ ခြေပေါ်တွင် မှီခိုရင်း အသော့နှင့် နှင်လာသည်။

အမှောင်ထု ဖိစီးလာသည်နှင့် လှရင် တစ်ယောက် ကြောက်စိတ် အနည်း ငယ် ဝင်လာသည်။ သို့သော် ကလေး များသိလျှင် ပိုဆိုးမည် စိုးသောကြောင့် ဟန်ဆောင် ဖုံးကွယ်လိုက်ပါလာရ သည်။

'ငါ့သား နွားတွေကို တို့ပေးကွယ်၊ သိပ်မမှောင်ခင် ရွာကို ရောက်အောင်'

'မောင်းနေတာပဲ အမေရာ၊ နွားတွေ က နေ့ခင်းက ထွန်ထားရတော့ ခြေပတ်နေပြီ၊ သိပ်မသွားနိုင်ကြဘူး'

'အေးပါ... ဒါနဲ့ ငါ့သား ဓာတ်မီးကျခဲ့ မယ်နော်၊ ဖင်ခုထိုင်ထား သိလား'

'ဟုတ် အမေ၊ ကျွန်တော် ခါးမှာ ထိုးထားပါတယ်'

လှည်းကလေးသည် ရောဝတီမြစ် ဘေးမှ ရွာလေးများကို မသိမသာ ကျော်ဖြတ်လာသည်။ နောက်ထပ် ရွာနှစ်ရွာခန့်ကျော်လျှင် လှရင်တို့ ရွာကို ရောက်ပေပြီ။

ကြောက်စိတ်ကို မျိုသိပ်ရင်း အမှောင်အားကြီးလာသော ပတ်ဝန်း ကျင်ကို မကြာခဏ မျက်စိကစားရပေ သည်။ တစ်နေရာ အရောက်...

၂၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'ဟင်...'

မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းက ဘာမှ မထူးဆန်း။ ရိုးရှင်းလှသည်။ လှည်း လမ်းဘေး ခြံစည်းရိုးတွင် **ရေနံချေး များ ၀, နေအောင် သုတ်လိမ်းထား သော ခမောက်တစ်ချပ်**ကို အခင်း ခြံစည်းရိုးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။

လှရင်တစ်ယောက် ရွာသားများ မေ့ကျန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူသော အတွေးဖြင့် အာရုံမထားတော့ဘဲ မျက်ကွယ်ပြုထားလိုက်သည်။ လှည်း ကျော်သွားလျှင် နေခဲမှာပဲဟူသော သဘောပိုက်ကာ မျက်စိမှတ်ထား လိုက်သည်။

မိမိပေါင်ပေါ်တွင်မူ သားငယ်လေး မေးစက်အိပ်ပျော်နေသည်။ အခြား တစ်ဖက်တွင် **ငါးစိမ်းထုပ်နှင့် ထိုးညှပ်ထားသော ကိုင်းခုတ်ခါးမ တစ်ချောင်း**။

သို့သော် ထူးဆန်းသည်မှာ မြင်ခဲ့ရ သော ခမောက်သည် လှည်းနှင့် ထက်ကြပ်မကွာ ကပ်လိုက်လာခြင်း ပင် ဖြစ်သည်။ မိမိတစ်ယောက်တည်း သာ မြင်၍လားဟု သံသယဖြင့် သား ကြီးကိုအကြည့်...

'အမေ ဒီအယောက်တွေကလဲ မှုလိုက်ကြ တာဗျာ၊ အခင်းဆိုင်နီးပါပဲ တွေ့ရကယ်နော် အဖေ'

'ဟုတ်ပါ သားရယ်၊ တောဆင်းတဲ့ သူတွေ ကိုယ့်ခမောက်ကို မေ့တတ် လိုက်ကြတာ'

တကယ်တော့ ကလေး မကြောက် စေရန် ဖြီးဖြန်း၍သာ ပြောလိုက်ရ သည်။ ကြောက်စိတ်တို့မှာ ငယ်ထိပ် တက်နေလေသည်။

အရေးထဲ၌ သာမည့်လမှာ တိမ်မှဲး နေ၏။ နေရာတိုင်းတွင် အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့များသာ စိုးမိုးနေသည်။

ကြောက်စိတ်ဖြင့် ကိုင်းခုတ်ခါးမ ဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားသည်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် အနားကပ်လာလျှင် ခုတ်ချလိုက်မည်ဟူသော အတွေးဖြင့် လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

တိုက်ဆိုင်၍လားတော့ မပြော တတ်၊ ခြံစည်းရိုးမှ ခမောက်မှာ ဘယ် နေရာ၌ ကျန်ခဲ့မှန်း မတွေ့တော့ပေ။ လှည်းနှင့် ကပ်လိုက်မလာတော့ပေ။

နီတွတ်မှာ ဘာကိုမှ မသိသေးသော ကလေးပီပီ နွားနှစ်ကောင်ကို ရိုက်၍ တစ်ဖုံ၊ အော်ဆဲ၍တစ်မျိုး မောင်းနေ တော့သည်။

လောကအကြောင်းကို ခရေစေ့ တွင်းကျ သိရန်မှာ အချိန်ဟူသော ရထားကို စီးနင်းရဦးမည် မဟုတ်ပါ လား။

ထိုခဏ တိမ်ရိပ်များ ပယ်ခွာသွား သော လမ်းကြီးမှာ လောကပေါ်သို့ ပြုံးပြုံးကြီး ပြူးထွက်လာသည်။ ဝမ်း သာသူက လှည်းပေါ်မှ လှရင်။ စိတ် ညစ်စရာကောင်းသည်မှာ ခရီးသွား လှည်း တစ်စီးမျှ မတွေ့။

လမ်းကြီး တစ်ဖန် ရှုံးနိမ့်သွားပြန် ပါသည်။ ထိုအချိန်...

'ကလောင်... ကလောင်... ကလောင်'

'ခွင်...ခွင်...ခွင်'

'ကလင်...ကလင်...ကလင်'

ခြုံသံများ၊ ခလောက်သံများ၊ ခင်းလင်းသံများ ဝေဆာစွာ မြည်နေ သော လှည်းတစ်စီးသည် မိမိတို့လှည်း ဆီသို့ နောက်မှ အတော်ဝေးသော လှည်းလမ်းအတိုင်း မောင်းလာသံကို ကြားရသည်။

လရောင် ဝိုးတဝါးအောက်တွင် လှည်းပေါ်မှ လူများက အသံစုံ ဟစ်၍ မောင်းလာကြသည်။ လောက်ျား၊ မိန်းမ

စသော လူသားတို့၏ နှုတ်မှလည်း...

'ဟေ...ဟေ...ဟေ'

'ဝေး...ဝေး...ဝေး'

'ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့'

စသည်ဖြင့် ဆူညံကာ လှောင်တို့ လှည်းဆီသို့ ဦးတည်လာကြသည်။ လှောင်သည် အားကိုးရသည်ဟူသော အတွေးဖြင့် အနားသို့ အရောက်ကို မျှော်နေမိသည်။

သို့သော် ရောက်မလာ။ ခပ်ဝေးဝေး ကသာ အော်နေကြသည်။ နီတွတ် က...

'အမေအဲဒီ ဘယ်ရွာက လှည်းဆွဲလဲနော် ခြုံလဲတွေကို ညံ့နေတာပဲ။ ကျုပ်တို့ရွာ အလောက်ပေါ့တဲ့ လှည်း မရှိတုန်းနော်'

'ဒီနားက ရွာက ဖြစ်မှာပေါ့။

ဒီလောက် လူတွေ ညံ့နေမှတော့ ပွဲလာကြတယ် ထင်တယ်'

'ဟင်... ကျွန်တော်ဖြင့် ဒီနားမှာ ပွဲခွဲတယ်လို့ မကြားပေါင်'

'ဟုတ်လား'

လှောင် အခုမှ သဘောပေါက်သွား သည်။ တခြားမဟုတ် မိမိဝယ်လာ သော ငါးထုပ်။ ဒီအရာကြောင့် သင်းတို့ ငိမိတို့ လှည်းဝန်းကျင်မှ လိုက်နေကြ

ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အညှီအဟောက်ကို တပ်မက်တတ် သော နာနာဘာဝများ အကြောင်းကို လှောင် နားထောင်ခဲ့ရသည်မှာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် အတွေး ဖြင့် ငါးထုပ်ကို ဖင်အောက် ခုထိုင်ပစ် လိုက်သည်။

ထိုခဏ ခြုံသံများ ညံ့နေသော လှည်းမှာ လုံးဝ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ လူသံ၊ ခြုံသံများ ပကတိ ငြိမ်ကျသွား သည်။ ငြိမ်ရုံမက မြင်ကွင်းကပါ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လမင်းကြီး မှာ တိမ်မည်းများအကြား အိပ်ကောင်း ဆဲ။

'သား နီတွတ် မြန်မြန်မောင်းစမ်း၊ အမေ ချမ်းလာပြီဟဲ့'

'ဟုတ် အမေ၊ ကဲ... ဖေ့သားကြီး တွေ ပြေးထားကွ၊ ရှေ့မှာ ရွာမြင်နေ ရပြီ'

လှောင် ကြောက်ဖူးတုန်ရပြီ။ မျက်လုံး ကို စုံမိုက်၊ အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်၍ အားခွဲထားရသည်။ လက်တို့မှာလည်း လှည်းရုံတိုင်ကို ဆွဲကိုင်ထားသည်မှာ

မြဲမြဲမြဲမြဲ။ ရွာအဝင်ထိပင် ဘာကိုမှ မမြင်တော့ဘဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် သာ မောင်းလာတော့သည်။

သို့သော်...

'အမေ...အမေ... အိပ်ရောက်ပြီလေ ဆင်းကြစို့၊ ဟင်...အမေ အဖေရေ လာပြီ၊ အမေ ဝတ်တုတ်ကြီး အိပ်နေတာ ခေါ်လဲ မရတု၊ အိ...ဟိး'

'ဟင်...လှောင်...လှောင်'

နားထဲတွင် လူများစွာတို့၏ အော်ဟစ်သံများ ကြားနေရသည်။ စိုးရိမ်သံများ၊ ဝမ်းနည်းသံများ ရောပြွမ်း နေသော ဂန္ဓာရုံကို စုစည်းရင်း ခန္ဓာမှာ လေထဲတွင် လွင့်နေသလိုလို၊ သတိ ထား၍ မျက်စိကို အားယူဖွင့်ကြည့်...

'အလှ...အလှ... သတိပြုလား၊ သတိ ထားနော်၊ အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ ဘာမှ မကြောက်နဲ့တော့ သိလား'

အိမ်ဦးနတ်၏အပြောကို ခေါင်း ညိတ်နားထောင်ရင်း အာရုံတို့က ခြုံတွေ စေဆာနေသော လှည်းတစ်စီး၊ ရေနံချေးဝ ခမောက်တစ်ချပ်၊ အို... တွေးရင်း ကြောက်လိုက်တာ။

ကျယ်ပြောလှသော အနန္တစကြ ဝဠာတွင် မရေတွက်နိုင်သော အပါယ် ဘုံသားတို့ ပြည့်နှက်နေကြပေ သည်။ ပမာဏမှာ လူသားများထက် ပင် များလှသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအပါယ်ဘုံသားနှင့် ထိပ်တိုက် ကြုံတွေ့ခဲ့ခြင်းမှာ ပုဂံနံလှိုင်နေသော ငါးစိမ်းထုပ်ကြောင့်ဟုလည်း ဆိုရ မည်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကံတရား နိမ့်ပါး၍လား မပြောတတ်။

စိုးရိမ်သောက ကင်းနိုင်ကြပါစေ။

ကိုစိုးမြင့်ဦး (B.Ed)
|| (S ပညာရေးတက္ကသိုလ်) ||

ကုက္ကိုပင်မှ စုက္ကုစိုးနုတ်

ဘုခင်ကြောင့်ဆရာ

ကျွန်ုပ်သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးဆရာမဟုတ်၊ ကဗျာဆရာမဟုတ်၊ သာမန် အညတရ ကျောင်းဆရာတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာသင်ရုံမှလွဲပြီး ဘာမှမသိ။ အိမ် အလုပ်၊ ကျောင်းအလုပ် လုံးလည်ချာ လည် လိုက်နေသည်။ သို့သော် အသက်ကတော့ ဒီအတိုင်းမနေ (၅၀) ကျော်၍ (၆၀)နီးပါး ဖြစ်လာချေပြီ။

ဇနီးသည်က ပညာရေး အငြိမ်းစား၊ ဆီးချိုသွေးတိုးရောဂါသည်၊ အမြဲတမ်း ဆီးချို တိုင်းနေရသည်။ ဆီးချိုကတော့ (၅၀၀)လေး၊ အလွန်မြင့်သည်ပေါ့။ စက် ဝယ်ထားပြီး တိုင်းရသည်။

တစ်ခါတလေ စက်က မတိုင်းနိုင်၊ ဆီးချို အလွန်တက်နေသည့်အခါ (H₁)ဟုသာ စက်ကပြသည်။ အမြဲ ဆီးချိုကျဆေးသောက်ရ၊ ဆောင်ရ သည်။ ဆရာဝန်ဆီ သွားပြသည်။ အငေါက်အငမ်း ခံလိုက်ရသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ပညာတတ်တွေဖြစ်ပြီး ဘာကြောင့် ဂရုမစိုက်ရတာလဲ” ပေါ့။ ဪ...ကရုဏာဒေါသောပါ။ ဒါတွေ ထားပါတော့။

ကျွန်ုပ် ရေးမှာက ကျွန်ုပ် ဇနီး သားသမီးအကြောင်းမဟုတ်၊ နည်း

နည်းတော့ သည်းခံပေးကြပါခင်ဗျာ။ ကျောင်းဆရာမို့ လျှာရှည်ရန်ကော။ ကျွန်ုပ်၏ ငယ်စဉ်ဘဝ (၇.၈)နှစ်သား အရွယ်ကပေါ့။

ကျွန်ုပ်၏ မိဘများမှာ ဈေးသည် များ။ တောင်ငူမြို့၏ အရှေ့ဈေးလေး၊ ကားပိုင်းဈေး၊ ကုန်စိမ်းဈေးဟု အမျိုး မျိုးခေါ်ကြ၏။ ဟိုးယခင်က ညနေ ကျောင်းဆင်းရင် ကျွန်ုပ် ဈေးထဲ ရောက်သွားချေပြီ။ ဈေးကြမ်းပိုးပေါ့။

ယခင် ဈေးဟောင်း၏ မြောက်ဘက် အထွက် သံတောင်လမ်း၊ လမ်း၏ မြောက်ဘက် မီးသတ်စခန်းအမှတ်(၁) ယခုတိုင်ရှိ၏။

မီးသတ်စခန်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်း ဈေး၏မြောက်ဘက်ခြမ်း သံတောင် လမ်းဘေးတွင်တော့ ဈေးဆိုင်က ကလေးများ လူနေအိမ်နှင့် တွေ့ ပါ။ ဟိုးယခင်က အခြေအနေတို့

ရေးပြခြင်းပါ။ ယခုတော့ ထိုသို့ မဟုတ်တော့။ ပြောင်းလဲသွားချေပြီ။ အဲဒီအချိန်ကာလက စက်ဘီးပြင်ဆိုင်ကလေးလည်း ရှိ၏။ ထိုစက်ဘီးပြင်ဆိုင်၏မျက်နှာစာ သံတောင်လမ်းဘေးတွင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်ပြီဖြစ်သော လူကြီးလေးဖက်စာခန့် ကြီးမားသော ကုက္ကိုပင်ကြီးရှိ၏။

ထိုကုက္ကိုပင်ကြီးတွင် ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင် ကပ်လျှူစရာ စင်ကလေးရှိ၏။ ထိုစင်ကလေးတွင် နံနက်တိုင်း စက်ဘီးပြင်ဆိုင်မှ ဦးလေးကြီးက အမွှေးနံ့သာတိုင် ကပ်လျှူထား၏။ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးတစ်ယောက်မှာ ယောင်လို့တောင် စိတ်မဝင်စား။ မသိ။ တစ်ဈေးလုံးပတ်၍ ဆော့ဖို့သာ သိ၏။

တစ်နေ့တော့ ကံကြမ္မာ ဖန်လာချေပြီ။ မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး သီတင်းကျွတ်ပြီးအချိန်ပေါ့။ ပုရစ်များလည်း ကျလာပြီလေ။

ဘာပြောကောင်းမလဲ... ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးတစ်ယောက် ပုရစ်အမဲလိုက်ကြပြီ။ တွေ့သမျှ ပုရစ်တွင်း အကုန်တူးနှိုက်၊ ရေခပ်လောင်း၊ ရသမျှ ပုရစ်ကလေးတွေ နီးကြီးနှင့်သီလို့ပေါ့။

သနားစရာ ပုရစ်ကလေးတွေ ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့်ပါ။ မသေမရှင်တွေပေါ့။ ဘယ်လောက်များ ဝဋ်လိုက်လေမည်မသိ။

ကလေးတွေကိုး ဘာမှ အသိမရှိ။ ကြောက်ရလန့်ရမှန်း မသိ။ ဤသို့ဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အနီ ကုက္ကိုပင်ကြီးနားရောက်လာချေပြီ။

ဟော... တွေ့ပါပြီ ပုရစ်တွင်းကလေး။ မြေစာပုံကလေးပါ။ ကုက္ကိုပင်ခြေရင်းမှာလေ။ မြေစာပုံ လက်နှင့် ဖယ်လိုက်တော့ တွင်းဝပေါ့။ ဘာ

လက်နက်မှမပါ။ လောင်းစရာ ရေမရှိနတ္ထိ။

ကဲ... မထူးတော့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တစ်ယောက်တစ်လှည့် ပုရစ်တွင်းထဲ ရှူးရှူးပေါက်ထည့်ကြပါလေရော။ ပုရစ်ထွက်လာရင် ဖမ်းမည်ပေါ့။

ဒီလိုနှင့် အချိန်သာ ကုန်သွားခဲ့သည် ပုရစ်ကတော့ ထွက်မလာ။ ဆော့ကစားထားလို့ ဗိုက်ကလည်း ဆာနေပြီ။

ဈေးထဲက ဈေးဆိုင်ပြန် ထမင်းစားမည်ဟု ကြံပြီး ဈေးထဲပြန်အဝင် ညာခြေတစ်ချောင်း ဘာမှ မထိမခိုက်ပါဘဲ တရွတ်ဆွဲသွားတော့၏။

ဈေးအဝင်ဝ ဆိုက်ကားဂိတ်ရှိ၏။ ဆိုက်ကားပေါ် ထိုင်နေသော ဆိုက်ကားဆရာအချို့က လှမ်းမေး၏။

'ဟဲ့ကောင်လေး... ဘာဖြစ်လာသတုံး'

ဘာမှ ပြန်မဖြေနိုင်။ ကိုယ့်အမေ ဈေးဆိုင်ရောက်ဖို့ မနည်းအားတင်းလို့ ပြန်လာရသည်။ ရောက်တော့ အမေ လုပ်သူမသိ။ သူ့အလုပ်နှင့်သူ ရှုပ်နေ၏။ မိမိဘာသာ ဈေးဆိုင်ပေါ်တက်ထိုင် လက်ကလေးနှင့် နှိပ်လို့ပေါ့။

ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ဒီအကြောင်း မစပ်မိ၊ မပြောမိ။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကွယ်လွန်သွားရှာကြပြီဖြစ်သော မိဘများပင် ဒီအကြောင်းကိုမသိ။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကတော့ ဘာမှမဖြစ်။ မိမိတစ်ယောက်သာ ထိုသို့ ဖြစ်သွားချေသည်။ ကံနိမ့်သူ ခံရသည် ထင်ပါသည်။

အတန်ကြာ ထိုင်နေမိသည်။ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ နာရီဝက်တစ်နာရီခန့် ကြာသွားသည်ထင်၏။ ထိုအချိန်ကျမှ ဖြစ်နေသော ညာခြေပြန်လှုပ်ရှားနိုင်၏။ လမ်းကောင်းကောင်း ပြန်လျှောက်နိုင်၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် နှစ်ပေါင်း (၅၀)ကျော်တိုင် မမေ့နိုင်သေး။ မိမိအသက်ကြီးမှ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ပြန်စဉ်းစားမိသည်။

ဪ... ကုက္ကိုပင်ကြီးတွင် နေထိုင်သော ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး သူ့အပင်ခြေရင်း ရှူးရှူးသွားပန်းတော့ အလွန်အလွန်ကို စိတ်ဆိုးဒေါသ ဖြစ်သွားပေမပေါ့။ ဘာမှ မသိနားမလည်သည့် ကလေးမို့ ဒီလောက်နှင့် ခွင့်လွှတ်လိုက်ပုံရ၏။

တော်သေးသည်ဟု ပြောရပေမည်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကတော့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ခဲ့၊ ကိုင်ခဲ့၊ မှားယွင်းခဲ့သော ကိုယ်တိုင် သိရှိခံစားခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ပါပေ။

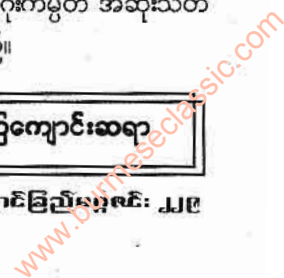
(၃၁)ဘုံ လောကီဘုံဝယ် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါများ ရှိကြကုန်သည်မှာ ယုံမှားသံသယ ရှိရန်မလို အမှန်ဖြစ်လေစွတကား။

နောင်ကြိုလျှင် ထပ်ရေးပါဦးမည်။ အကြောင်းအရာများစွာ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ ဆက်လက်ကြိုးစားပါဦးမည်။

ယခုတော့ ဤစာစုကလေးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရိုသေအမျိုးထား၍ ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးအား လက်ဆယ်ဖြာ ဦးထိပ်တင်လျက် ရိုသေစွာ ကန်တော့အပ်ပါသည်။

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာပို့နည်းဖြင့်ဆိုလျှင် "မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ"ဟု မေတ္တာပို့အမှုဝေရင်း နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်လိုက်ရပါသည်။

အညကြကျောင်းဆရာ

ခုနစ်ကို တွက်စစ်ကြည့်တော့ ငွေ
ရတုမင် နီးနေပါပြီ။ ဆရာစိုးလွင်လွင်
ကျော် တစ်ယောက် ကယားပြည်နယ်၊
ဖရူဆိုမြို့နယ်၊ ဒိုဒိုဒို
ကျေးရွာတွင် တာဝန်
ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရွာလေးသည် မြို့နှင့်
(၃၄)မိုင်ဝေးပြီး ကယော၊
တိုင်းရင်းသား ခရစ်ယန်
ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဆို၍ ဆရာစိုးလွင်လွင်ကျော်
နှင့် မဒမ်စိုး နှစ်ဦးသာရှိသည်။ မဒမ်စိုး
သည်လည်း ကျောင်းဆရာမတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

ရွာလေးသည် မြို့နှင့် အလှမ်းကွာ
ဝေးသော်လည်း နေချင်ဖွယ် ကောင်း
သည်။ တောင်တန်းများ ပတ်ချာ
လည် ဝိုင်းနေ၍ နံနက်လင်း
သည်နှင့် နေကို မမြင်ရ။
နံနက်(၈)နာရီကျော်မှ
မြင်ရသည်။ ညနေ(၅)နာရီဆိုလျှင်
နေလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပြီ။

ရွာသူရွာသားများသည် ရိုးသား
ပွင့်လင်းကြသည်။ ဆရာ၊ ဆရာမတို့၏
လိုအပ်ချက်များကို တတ်စွမ်းသမျှ ဖြည့်
ဆည်းပေးကြသည်။

ဆရာ စိုးလွင်လွင်ကျော်တို့သည်
ရွာရောက်နေလျှင်တော့ သီးခြားကမ္ဘာ
ရောက်နေသလိုပင် ခံစားရသည်။
မြို့မှာ ဘာတွေဖြစ်နေသနည်း။ နိုင်ငံ
တော်က ဘာတွေ ထုတ်ပြန်ကြေညာ
သနည်း။ ဘာဆိုတာမှ မသိရ။

တီဗွီကက်ဆက် ထားလိုက်ဦး
ရေဒီယိုပင်မရှိ။ အနီးအနားရှိ ရွာများ
အကြောင်းပင် ရံဖန်ရံခါမှသာ ကြားရ
သိရသည်။

ရွာနီးချုပ်စပ်ဆို၍ နီးနီးနားနား
မထင်လိုက်နဲ့ဦး၊ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ

၂၀၁၇

ဝီလာကော်

အံ့ဩဖွယ်ပါသည်

အနည်းဆုံး (၃)မိုင်တော့ဝေးသည်။
အချို့ ဆိုလျှင် (၅)မိုင်၊ (၇)မိုင်အထိ
ဝေးသည်။

ထူးထူးခြားခြား အထက်ဘီသူရွာ
သည် (၁)မိုင်လောက်သာ ဝေးသည်။
(၁)မိုင်သာဝေးသော ဘီသူ(အထက်)
ရွာသို့ စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံ
မရောက်ခဲ့ရပါ။

အခြားသော ဘီသူအောက်ရွာ၊
ဒိုရော၊ ဟိုယာ၊ ဘီယာ၊ ထေရို၊

ဟာကြာရု စသည့် ရွာအားလုံး
ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ပျင်းသော်လည်း
စာသင်ကြားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပညာရေးဌာနမှ အခမဲ့ဖြင့် မရောက်
ရောက်အောင် ပေးပို့သော ပညာ
တန်ဆောင်မဂ္ဂဇင်းဖြင့် လည်းကောင်း
မြေဖျောက်ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ ကမ္ဘာကြီးနှင့်
အဆက်အသွယ် ရသည်။ အိမ်နက်

ထဲမှာဖြစ်သည်။ ယခုတင်ပြသွားလို
သည်မှာ ဆန်းကြယ်သော
အိပ်မက်နှင့် မှန်ကန်သော
တိုက်ဆိုင်မှုအကြောင်းပင်
ဖြစ်သည်။

အိပ်မက်ကို လူတိုင်း
မက်ဖူးကြသည်။ မက်ပုံချင်း
ကတော့ မတူနိုင်ပေ။ အချို့က
နေ့ခင်းမြင်ခဲ့သော မြင်ကွင်းကို ပြန်မက်
တတ်ကြသည်။ အချို့က နေ့ဘက်ကြားခဲ့
သော အကြောင်းအရာကို ပြန်မက်
တတ်ပြန်သည်။ လွမ်းဆွတ် သတိရနေ
သူကိုလည်း မက်တတ်ပြန်သည်။

ဘဝတစ်ကွေ့ တွေ့ခဲ့သမျှကိုလည်း
မက်တတ်ပြန်ရော။ နိမိတ်ကြိုလည်း
မက်ကြပြန်သည်။ တချို့က သေလွန်
သူက အသိပေးသည် အိပ်မက်မျိုး
လည်း ရှိသည်။

ယခု စာရေးသူ မက်သော အိပ်မက်
သည် ဆန်းကြယ်သည့်အပြင် နောက်
ဆက်တွဲ တိုက်ဆိုင်မှုကပင် အံ့ဩ
လောက်ပါပေသည်။

အိပ်မက်အကြောင်း မတင်ပြမီ
ဘီယာကျေးရွာမှ ဦးမောင်လွင်
အကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြထား
ပါရစေ။

ဦးမောင်လွင်သည် သမဝါယမ
(ဟိုယာအုပ်စု) ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ ဟိုယာ
အုပ်စုတွင် ဟိုယာ၊ ဘီယာ၊ ဒိုရော၊
ဒိုမိုတို့ ပါဝင်သည်။

ဦးမောင်လွင်သည် ရွာနှင့်မြို့ မကြာ
ခဏာ သွားနေတတ်သည်။ လွိုင်ကော်
မြို့ကိုပင် မကြာမကြာ ရောက်သည်။

လွိုင်ကော်ရောက်လျှင် ထီထိုးသည်
မှာ သူ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း
ဦးမောင်လွင်သည် လွိုင်ကော်သို့
ရောက်နေသည်။ နောက်နေ့မှာတော့
ဇရူဆိုသို့ ပြန်လာမည်ဖြစ်သည်။

ဆရာ စိုးလွင်လွင်ကျော်သည်
မနက်ဖြန် မြို့သို့ပြန်ရန် စီစဉ်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။ ရွာမှ လူကြိုရှိမှ ပြန်၍
ရနိုင်သည်။ နံနက်စာစော ထရမည်မို့
ညစောစော အိပ်ရာဝင်လိုက်သည်။

ည(၂)နာရီခန့်တွင် ဆန်းကြယ်
သော အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့
သည်။ ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ
စွန်လွတ်နေသည်။ စွန်သည် စက္ကူဖြင့်
ပြုလုပ်ထားခြင်း မဟုတ်သလို ပလတ်
စတစ်နှင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းလည်း
မဟုတ်ပြန်။ ငွေစက္ကူများ တွဲချုပ်၍
ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

စွန်လွတ်သည်ကလည်း တစ်ခု
တည်း မဟုတ်။ ငါးခု တစ်ပြိုင်တည်း
လွတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ စွန်လွတ်ခြင်း
ကို ရပ်နား၍ စွန်များကို ပြန်သိမ်း
လိုက်သည်။

ချုပ်စက်ဖြင့် ချုပ်ထားသော
ငွေစက္ကူများကို ဖြုတ်၍ စီစီညီညီ
ထပ်၍ ရေတွက်ကြည့်ရာ (၃၅)
(သုံးဆယ့်ငါးကျပ်)သာ ရှိသည်။
ဒီလော့က်တော့မကဟု ယူဆကာ
အကြိမ်ကြိမ် ရေတွက်သော်လည်း(၃၅)
(သုံးဆယ့်ငါးကျပ်)သာဖြစ်သည်။

ညက မက်သည့် အိပ်မက်ကို
အမှတ်မရအား။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်
ဖြင့် မြို့သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ တစ်တောင်
တက်၊ တစ်တောင်ဆင်း မမောမပန်း
လာခဲ့သည်မှာ ဖရူဆိုသို့ ညနေ(၅)နာရီ
ခန့်တွင် ရောက်သည်။

ဆေးရုံကုန်းတွင် ရှိသော
ဦးမောင်လွင်သည်
ခရီးဦးကြိုပြုကာ စောင့်နေ
သည်။ အမောပြေ ခေါင်ရည်
သောက်ရန်နှင့် ညစာစားပြီးမှ
အိမ်ပြန်ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်မို့

မပြင်းမိတော့ဘဲ ဝင်လိုက်သည်။
ဆရာစိုးလွင်လွင်ကျော်နှင့် အဖွဲ့
သည် အားမနာတမ်း စားလိုက်ကြ
သည်။ ခေါင်ရည်သောက် ထမင်းစား
ပြီးသောအခါ ဦးမောင်လွင်သည် မိမိ
ထိပေါက်ကြောင်းနှင့် မုန့်ဖိုးပေးမည်ဟု
ဆိုကာ ငွေစက္ကူတစ်ရွက် ထုတ်ပေး
သည်။

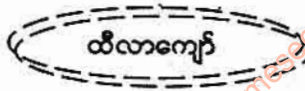
ဆရာစိုးလွင်လွင်ကျော် အတော်ပင်
အံ့ဩသွားပါသည်။ အံ့ဩသည်မှာ
ဦးမောင်လွင်က မုန့်ဖိုးပေးခြင်းကို
မဟုတ်ပါ။ ငွေစက္ကူသည် (၃၅)ကျပ်
(သုံးဆယ့်ငါးကျပ်)တန် ဖြစ်နေသော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

(၃၅)ကျပ်တန် အသစ်ထုတ်သည်မှ
(၃)ရက်သာ ရှိသေးသည်။ ရွာတွင်
ရှိနေစဉ်က (၃၅)ကျပ်တန် အသစ်
ထုတ်သည်ကို လုံးဝ မသိခဲ့ပါ။ ယခုမှ
သိရခြင်းဖြစ်သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ငွေအများကြီးကို
ရေတွက်ရာ အဘယ်ကြောင့်(၃၅)ကျပ်
သာ ဖြစ်နေရသနည်း။

အမှန်တကယ် မုန့်ဖိုးရသည်
(၃၅)ကျပ်နှင့် အိပ်မက်ထဲမှ (၃၅)ကျပ်
မည်သို့ ဆက်စပ်နေသနည်း။ မည်သို့
တွေးတွေး ဆန်းကြယ်သည်တော့
အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

[ဒိုမိုဒိုကျေးရွာအမှတ်တရ...]

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ ကြားလိုက်ရ၏

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများအားထုတ်သူများ၌ ဘုရားရှင်အား မုဒြာအမျိုးမျိုးဖြင့် ရုပ်ပွားတော် အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် ရော သက်တော်ထင်ရှား ရှိသည့်ဟန်နှင့်ပါ ဖူးတွေ့နိုင်ကြပါသည်။

အချို့တို့တွင် ဘုရားရှင်အား ဖူးတွေ့ရသည့်ခဏ၌ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိမရကြတော့ဘဲ ဟစ်အော်ပြောဆိုခြင်း၊ ပြေးထွက်လိုက်ပါခြင်းများ ပြုမိကြ၍ အများအမြင်တွင် ရယ်စရာလိုလို ပြောဆိုခံကြရပါသည်။ ဖြေရှင်းရခက်သော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါချေသည်။

* * *

ယနေ့ နံနက်၌ အိပ်ရာထ နောက်ကျသွားပါသည်။ သို့အတွက် အပြစ်ရှိသူတစ်ဦးပမာ ခံစားရပြီး ပျာယာခတ်ပြင်ဆင်လိုက်ရပါသည်။

ဘုရားခန်းသို့ ရောက်ရှိ ဦးချပြီးမှသာ ပြုမိအမှုတော့ ပြုရပြီဟူ၍ တထစ်အေးသွားတော့၏။ ထိုနောက် ထုံးစံအတိုင်း ပရိတ်ပြုကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို စိပ်ပွားလိုက်တော့၏။

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဂုဏ်တော်ကို စိတ်ဖြင့် ရွတ်ပွားစဉ် ပထမ စာလုံးကို ရွတ်ပွားလိုက်သည်နှင့် နောက်စာလုံးများက ကြယ်ပျံသည့်နယ် အလိုအလျောက် အတန်းလိုက် လိုက်ပါလာသည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေပါသည်။

သို့အတွက် စိတ်ကို နှစ်မြှုပ်ထားမှသာ ပုတီးစေ့ကို ကွက်တိ ဆွဲချနိုင်ရပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ စိတ်ကို ပျံ့လွင့်မခံရပါ။

ဤသို့...ဤသို့ စုစည်းထားသည်

ကြားမှ ဘယ်သို့ ဖြစ်သည် မသိရပါ။ စိပ်ပွား၍ မိနစ်(၅၀)ခန့်အကြာ၌ မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူ ကြွရောက်လာပါတော့သည်။ “ဘုရား”ဟု အသိကပ်လိုက်သည်၌...

‘အမှု...အမှု...အမှု... ယူတော်မူကြပါ။
သာဓု...သာဓု...သာဓု’
အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ “အတိုင်”ဆို၍ အမျိုးသမီးထုက “အဖောက်”လိုက်ကြသံကို ကျွန်ုပ် ကြားလိုက်ရတော့၏။

တစ်ကြိမ်တည်းမဟုတ်။ သုံးကြိမ်၊ သုံးခါပင်ဖြစ်၏။ သို့အတွက် ခန္ဓာကိုယ် ဖျဉ်းခနဲ ဖြစ်သွား၍ အသံကြားရာဆီ အာရုံလိုက်မည် ဖြစ်သွားရာ မနည်းပင် ထိန်းသိမ်းလိုက်ရပါသည်။

* * *

ဖြေရှင်းရခက်ခြင်း၊ ရယ်ဖွယ်လိလိ ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အာရုံ၌ ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ များနှင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အကြောင်းကို

ကနဦး၌ ကျွန်ုပ် ဆိုခဲ့ပြီးပါပြီ။ သို့သော် ငြားလည်း ထပ်၍ ဆိုလိုက်ရပြန်ပါပြီ။

မည်သည့်အကြောင်းက ဤကဲ့သို့သော အသံကို ဖြစ်ပွားစေခဲ့ပါသနည်း။

အများအမြင်တွင် မည်သို့ ရှိမည်မသိပါ။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်မူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံခဲ့ဘူး၍ ဆန်းလှပါသည်။ အမှန်တွင်မူ ကုသိုလ်ပြုသူ ကျွန်ုပ်မှ အမှုပေးဝေရမည် မဟုတ်ပါလော့။ ယခုတွင်မူ မည်သူက ကြားဝင်၍ အမှုပေးဝေလေသနည်း။ ထိုပေးဝေသူသည် ကျွန်ုပ်နှင့် မည်သို့ ဆက်စပ်ခဲ့ဖူးသူပါလိမ့်။

ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုး၌ အမှုပေးဝေရမည်ကို မသိ၍များ လမ်းပြလေခြင်းလော့။

အတွေးများဖြင့် တအံ့နွေးနွေး ရှိနေသည်မှာ ယခုတိုင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ကိန်း

ဥစ္စာစောင့်ပေးတဲ့ ရွှေ

ကျွန်တော်တို့ အညာကျေးလက်တွင် ဆောင်းရာသီဆိုလျှင် မီးဖိုဘေးပတ်ပတ်လည် လူတွေဝိုင်းပြီး မီးလှုံရင်းစကားတွေ ပြောကြသည်။ အိမ်နီးနားချင်း သက်ကြီးရွယ်အိုများသာ ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်က လူကြီးတွေကြားမှာ မီးလှုံရင်း “သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား” ခဲ့ရသည်။

စကားဝိုင်းက အကြောင်းအရာ စုံလင်သည်။ ရပ်ရေး၊ ရွာရေး၊ နိုင်ငံရေးမှ စ၍ သာရေး၊ နာရေးအဆုံး အားလုံးပါဝင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ္ဆေသရဲအကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်တွေအကြောင်း၊ ပရလောကအကြောင်းတွေလည်း ပါဝင်သည်။

တစ်ညမှာ အမေက...
‘ဒီနယ်မှာ ဥစ္စာစောင့်ပေးလို့ ချွေတာ တစ်ခါပဲကြားဖူးတယ်’
လို့ နီဒါန်းဖွင့်ပြီး အမေငယ်ငယ်က

တွေ့ကြုံကြားသိခဲ့ရသော “ဥစ္စာစောင့်ပေးတဲ့ရွှေ” ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကြောင်းလေးကို ပြောပြပါသည်။

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်
မြောက်ပိုင်း ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ

ယခုတလော ညနေစောင်းလျှင် “အောင်ခင်” တစ်ယောက် နေမထီထိုင်မသာဖြစ်၍ နေတတ်သည်။ အကြောင်းက - တခြားမဟုတ်။ ရွာအရှေ့ဘက် မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ခြင်းခတ်ရမှာမို့ မိမိလုပ်နေကြ နွားစာစဉ်၊ နွားကျွေးအလုပ်တွေကို စောစောပြီးနိုင်သမျှ ပြီးအောင်လုပ်သည်။

တောသူ၊ တောင်သားတွေရဲ့ ဝေလေအတိုင်း နံနက်ပိုင်း တော လယ်၊ ယာ

လုပ်ငန်းခွင်မှာသာ အချိန်ကုန်သည်။ နေ့ခင်းမှာ တရေးတမောနားပြီး ညနေအချိန် နွားစာစဉ်၊ နွားကျွေး အလုပ်တွေက ပုံမှန်လုပ်နေကြပါ။

“အောင်ခင်” က ဝိုင်းရိုးအေးအေးကြီးပါ။ လူပျို၊ လူရွယ်ဆိုပေမယ့် အစ်ကိုတွေ ညှိမတွေ့လို ကျောင်းပညာမတတ်သဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ လယ်ယာလုပ်ငန်းမှာပဲ လုပ်နေရသည်။

ယခုတလော အောင်ခင်အလုပ်ကို ပြီးစလွယ်လုပ်သည်။ နွားတွေ အစာမဝ၊ ခင် စားခွက်မှ ချည်တိုင်းကိုပြောင်းရွှေ့ချည်ခဲ့ပြီး ခြင်းခတ်ဟုဆိုကာ ထွက်သွားတော့သည်။

ညနေစောင်း ထင်းရွှေ၊ နွားကျောင်းက ပြန်လာတဲ့ ရွာကလူတွေက

www.burmeseclassic.com

ရွာအရှေ့ဘက် မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း ခြင်းခတ်နေတဲ့ “အောင်ခင်” ကို တွေ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြကြ၍ အိမ်ကမိဘတွေ စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

ရွာအရှေ့ဘက် မန်ကျည်းပင်ဆိုတာ အစိမ်း၊ တစ္ဆေ ဥစ္စာစောင့်ရှိတယ်လို့ ရှေးပသဝေဏီကတည်းက ယုံကြည်ကြသည်။

တချို့လူတွေ မန်ကျည်းပင်အောက် ဖြတ်လျှောက်ကြလျှင် အနံ့ရသည်။ ခြောက်လှန့်ခံရဖူးသည်အထိပင် ပြောဆိုကြသည်။ ယခုတော့ “အောင်ခင်” က တစ်ယောက်တည်း ခြင်းခတ်နေသည်တဲ့...။

သေသေချာချာ သိရအောင်ဟု ဆိုကာ ဖခင်ဖြစ်သူက သားကြီးကို “အောင်ခင်” နောက်က လိုက်ချောင်းကြည့်စေခဲ့သည်။

အဲဒီလို လိုက်ချောင်းကြည့်တော့လည်း မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ ခါးတောင်းမြှောင်အောင် ကျိတ်ပြီး ခြင်းခတ်နေတဲ့ အောင်ခင်တစ်ယောက် တည်းကိုပဲ တွေ့ရသည်။

နွားရိုင်းသွင်းချိန် ညီအစ်ကို မကွဲတကွဲ မှောင်ရိုင်းတဝါး အောင်ခင်ပြန်လာတော့ ဖခင်ဖြစ်သူကမေးလျှင်...

‘သူငယ်ချင်းဆွေ ခြင်းခတ်ပြန်လာတာပါ’

ဟု ပြောသဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ စိတ်ထဲ သံသယတွေနှင့်၊ သံသယဖြစ်မည်ဆိုလည်း ဖြစ်လောက်ပါသည်။

တွေ့ခဲ့ မြင်ခဲ့သူတွေနှင့် လိုက်ချောင်းကြည့်စဉ်က “အောင်ခင်” တစ်ယောက်တည်း ခြင်းခတ်နေတာပါ။ ယခု အောင်ခင်ကိုမေးတော့လည်း သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ခြင်းခတ်ပြန်လာတာပါတဲ့...။

ဘယ်က သူငယ်ချင်းတွေနှင့်လည်း

ဘယ်သူတွေလည်းဆိုတာ “အောင်ခင်” တစ်ယောက်သာ အသိဖြစ်ပေမည်။

ယနေ့တော့ ထူးထူးခြားခြား အောင်ခင် နေမဝင်ခင် အိမ်ပြန်ရောက်လာသည်။ အခါတိုင်းနေ့တွေက မှောင်ရိုင်းတဝါးမှ ပြန်လာလေ့ရှိသည်။ အောင်ခင်ပြန်လာတာမြင်ပြီး မိခင်ဖြစ်သူက စူးစမ်းတဲ့သဘောနဲ့...

‘ဒီနေ့တော့ အိမ်ပြန်စောပါလား’ ဟု မေးတော့...

‘သူငယ်ချင်းတွေ ပြောင်းတော့မှာ’ ဟု ပြောပြီး အိပ်ရာပေါ် ဝင်အိပ်နေတော့သည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ဒီနေ့ အောင်ခင် ခြင်းခတ်သွားတော့ သူငယ်ချင်းတွေ မျက်နှာက အခါတိုင်းလို ရွှင်ရွှင်ပျူပျူ မဟုတ်။ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နှင့် တစ်ခုခုကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသလိုပါပဲ။

‘သူငယ်ချင်း ဝါတို့တစ်တွေ ပြောင်ချတာ ယမ်း နောက်နေ့ကစပြီး ဒီနေ့ရာကို မင်းယလာပါနဲ့တော့။’

မနက်ဖန် အရက်တက်ချိန် ရွာ အနောက်ဘက် သင်္ချိုင်းကုန်းထိပ် တမာပင်လေး အောက်က စာထပ်စောင့်နေပါ။ ဖအိမ်ပိုက်မိစေနဲ့ စောင့်နေတုန်း မင်းဆူက ဘာပြင်ပြင် တွေ့ရာပြင်ရာကို စာနဲ့ဆုတ်ပါ’

ဒီစကားလေး အောင်ခင်ကို ထပ်တလဲလဲမှာပြီး ခြင်းခတ်တော့ဘဲ မန်ကျည်းပင်နောက် ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ဒါ

ကြောင့်လဲ “အောင်ခင်” အိမ်ပြန်စောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အရုဏ်တက်ချိန်...

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ အုန်းမောင်းခေါက်သံကြားရသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ကြက်တွန်သံတွေလည်း ကြားရသည်။ “အောင်ခင်” အိပ်ရာမှထ၍ ထရံပုဏ္ဏားကွယ်အတွင်းက တောရှင်းသည့် ဓားရှည်တစ်လက် ဆွဲနုတ်ပြီး မိဘများ မသိရအောင် ခြေဖော့ဖော့နင်းပြီး ရွာအနောက်ဘက် သင်္ချိုင်းကုန်းဘက်ဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။

အိပ်မောကျနေသည့် ရွာလေးကို ကျောခိုင်းပြီး ကြယ်ရောင်တွေရဲ့ အလင်းအားနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေခေါ်ရာကို လာခဲ့သည်။ သင်္ချိုင်းကုန်းထိပ်ရောက်တော့ တမာပင်လေးအောက်မှာ သူငယ်ချင်းတွေအလာကို ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

မကြာမီ ဆီနှင့်ဝေးနေသည့် လှည်းဘီးဝင်ရိုးသံ တကျည်ကျည်ကို ကြားရသည်။ စောင့်နေရတာကြာလို့ လားမသိ “အောင်ခင်” အိပ်ချင်လာသည်။ “သူငယ်ချင်းတွေက မအိပ်နဲ့ လို့မှာထားတာ” ဟု စိတ်ထဲမှာ တင်းထားသော်လည်းမရ၊ အိပ်ချင်လာသည်။

လှည်းဝင်ရိုးသံတွေကလည်း တကျည်ကျည်နှင့်၊ မေးခနဲ ဝိုက်နေရိုက် လန့်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိသည်။ မိမိထိုင်နေသည့်ရှေ့မှာ မြေတစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်။ “ဘာမြင်မြင် တွေ့ရာမြင်ရာကို ဓားနဲ့ခုတ်” လို့ မှာထားတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့စကားကို အမှတ်မပြု မြေကို ဓားရှည်နှင့် ခုတ်လိုက်သည့် မြေရဲ့အမြီးပိုင်းလောက်ကို “အောင်ခင်” ခုတ်မိလိုက်ပါသည်။

မောင်လှ
(ကျောက်စိမ်းတွင်း)

ဆင်ဖြူရှင် ဂျော့ဂျော့

ကိုမဲ့သည် အမည်သာ
 ကိုမဲ့ဖြစ်၍ အသားဖြူပါသည်။
 စိတ်ကောင်းနုလုံးကောင်းရှိ၍
 ကျွေးချင်မွေးချင်စိတ် ရှိပါသည်။
 သူကြီးမျိုးရိုးဖြစ်ပြီး ဆွေကြီးမျိုးကြီးဖြစ်၊
 အသိုင်းအဝိုင်း တောင့်သည်။ ရွာတည်
 မျိုးရိုးဖြစ်၍ သူကြီးခေတ်မှ အုပ်ချုပ်
 ရေးမှူးခေတ်အထိ သူ၏ အမျိုးအဆွေ
 များသာ အုပ်ချုပ်လာခဲ့သည်။
 အဘိုး၊ အဖေ၊ ဘကြီး၊ ညီအစ်ကို
 ဝမ်းကွဲများသဖြင့် အစဉ်အဆက် အုပ်
 ချုပ်လာသည်။ အခြား သူစိမ်းများက
 ခဏသာလျှင် အုပ်ချုပ်ရပြီး သူတို့
 မျိုးရိုးကသာလျှင် အစဉ်သဖြင့် အုပ်ချုပ်
 လာသည်။
 သူသာလျှင် အသက်(၅၀)နှစ်ဝန်း
 ကျင်အထိ ရောက်လာသော်လည်း
 သူကြီးမပြောနှင့် ဆယ်အိမ်ခေါင်းပင်
 မဖြစ်ပါ။ သူ့ညီပင် သူကြီးအုပ်ချုပ်ရေး
 လုပ်သွားသည်။ သူက ရာအိမ်မှူးပင်
 မဖြစ်လိုက်ပါ။ သူ့ကို ခန့်လျှင် လုပ်မည်

မဟုတ်သကဲ့သို့ သူ့ကိုလည်း သူ့
 အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ရွာက ခန့်မည်
 မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းရှိပါသည်။
 သူသည် အသောက်အစား ရှိပါ
 သည်။ အရက်ကို အလွန်ကြိုက်ပါ
 သည်။ အရက်မူးလျှင် သွေးဆိုးပါ
 သည်။ တစ်ခါ၌ သူသည် သူ့အိမ်၌
 မူးပြီး သောင်းကျန်းနေရာ ရွာထဲ၌
 ရောက်နေသော တပ်မတော်သား
 တစ်ဦးမှ ဖျန်ဖြေရန် အိမ်ဝင်းထဲဝင်ရာ
 သူက အဝင်မခံ လောက်လေးခွင့်
 ပစ်သည်။ တုတ်၊ ဓား ကိုင်ထားသည်။
 တပ်မတော်သားသည် သူ့တပ်

စခန်း ပြန်သွားပြီး လူစု၍ သူ့အား
 ဖမ်းရန်လာ၏။ ထိုအခါ သူ့ အခြေ
 အနေကို စောင့်ကြည့်နေသော သူ့
 အသိုင်းအဝိုင်းသည် တပ်မတော်သား
 တစ်စုအား ဝိုင်းဝန်း တောင်းပန်ကြ
 သည်။ သူ့ကိုလည်း စိတ်မနှံ့သူအဖြစ်
 ပြောသဖြင့် တပ်မတော်သား တစ်စု
 လည်း ကျေနပ်၍ ပြန်သွားကြသည်။
 သူသည် ဘယ်တော့မှ အချုပ်
 အနှောင် မခံရ ရုံးရောက်ဂတ်ရောက်
 တော့မည်ဖြစ်သည်။ အသိုင်းအဝိုင်း
 တောင့်၍ လာရောက်အာမခံခြင်း၊
 တောင်းပန်ခြင်း၊ လျော်ပေးခြင်းဖြင့်

ကိစ္စဝိစ္စ ပြီးသွားတတ်သည်။

သူကလည်း မမူးလျှင် အကောင်း

ပါ။ ရပ်ရေးရွာရေး

လုပ်ကိုင်ပေးပါသည်။ အလှူ

အတန်းလည်း ရက်ရောပါသည်။

သူ၌ အမွေရထား

သော ဟန်နီဟု

ခေါ်သည့် ဆင်ထီး

ကလေးတစ်ကောင်

ရှိပါသည်။ ဟန်ကုပ်

အမျိုးအစားဖြစ်၍ အစွယ်မှာ

တစ်ထွာကျော်ကျော်သာ ရှိပါသည်။

ထိုဆင်ကလေးဖြင့် သူ လုပ်ကိုင်

စားသောက်ပါသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း

များ၌ လိုအပ်သော ပျဉ်၊ သစ်၊ တိုင်

တို့ကို အခကြေးငွေမယူ လှူဒါန်းပါ

သည်။

ထိုဆင်မှာ ငယ်ကတည်းက သူ

ကျွေးမွေး ထိန်းကျောင်းလာသော

ဆင်ကလေးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း

ထိုဆင်ကလေးကို သံယောဇဉ်အလွန်

ရှိသည်။ "သားကြီး...သားကြီး" ဟု

ခေါ်ကာ ခိုင်းတတ်သည်။ ကျွေးမွေး

တတ်ပါသည်။

သူ၌ သမီး(၃)ယောက်သာရှိ၍

သားမရှိသဖြင့် သားကဲ့သို့ သံယောဇဉ်

ရှိတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တောထဲ

တောင်ထဲ၌ လူနှင့်အတူ နေပူမရှောင်၊

မိုးရွာမရှောင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ

လုပ်ကိုင်ရ၍လည်း သံယောဇဉ်ဖြစ်

တာလည်း ပါမည်။

သေချာတာကတော့ သူ သံယော

ဇဉ်ရှိ၍သာ မရောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ သူ

၏ညီအစ်ကို အရင်းအချာ၌ အဆင်းရဲ

ဆုံးဖြစ်သော်လည်း သူ၌ အိမ်စီး

ပင်ကားတစ်စီးရှိသည်။ အောက်ခံ

အုတ်နံကပ် နှစ်ထပ်အိမ်နှင့် ဝင်းရှိ

သည်။ အခင်းအကွက်များ၊ လယ်များ

ရှိသည်။

အခင်းကွက်၊ လယ်ကွက်ဆို၍

အထင်မသေးပါနှင့်။ ကျောက်စိမ်း

ထွက်၊ ရွှေထွက်၍ ဈေးအလွန် ကောင်း

ပါသည်။ သိန်းရာချီ ထောင်ချီတန်

ပါသည်။ ထိုအရာများကို ရောင်းချ၍

လည်း လုပ်ငန်းပြောင်း လုပ်ကိုင်ခြင်း

မရှိပါ။ ဆင်နှင့်သာ လုပ်ကိုင်စား

သောက်ပါသည်။

သမီးများကိုတော့ တက္ကသိုလ်၊

ကောလိပ်ပို့ပါသည်။ တစ်ခု ထူးခြား

သည်မှာ သူသည် မည်မျှ မူးရှူးကာမူ

သမီးများကိုတော့ ဆီခြင်း၊ ရိုက်ခြင်း

လုံးဝ မရှိပါ။ သူ့သမီးများနှင့် ပတ်သက်

၍လည်း အပြောအဆိုမခံပါ။

တစ်နေ့၌ သူသည် သမီးကိုရှာရင်း

သူ့အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ သူ့ညီ

အရင်းအိမ်၌ သွားရှာ၏။ သူ့ညီကို

မေးရာ သူ့ညီက...

'ယောက်ျားနောက် လိုက်သွား

သလား မသိဘူး'

ဟု နောက်ပြီးပြောရာ ဒေါကန်ပြီး

အိမ်ပြန် စားယူသည်။

သူသည် စားများကိုလည်း ကြိုက်

နှစ်သက်ရာ ဂျပန်ဘက်နက်မှအစ

စားလွယ်အရှည်ကြီးများအထိ စား

မျိုးစုံ ရှိသည်။ သူသည် စားရှည်ကြီး

ယူလာပြီး စားကြိမ်းကြိမ်းရာ လူများ

ဖျန်သဖြင့် စိတ်မကျေနပ်နိုင်ကာ

သူ့ညီ၏ အိမ်တံခါးနှင့်

အိမ်အတွင်း လှေကား

လက်ရန်းများကို စားဖြင့်

ခုတ်သည်။

သူ့ညီမှာ သိန်းကြီးပိုင်း

အထိ ကုန်ကျပြီး

ပြန်ပြင်ရလေသည်။ သူသည်

ဤကဲ့သို့ စိတ်တို

စိတ်ဆတ်၍လည်း လူ့လောက၌ သက်

တမ်းစေ့ မနေရခြင်းလည်း ဖြစ်လေ

သည်။

သူသည် သူငယ်ချင်းများအပေါ်၌

အတော် အနွှဲအတာခံသည်။ စား

သောက်ဆိုင်များ၌ သောက်စားလျှင်

လည်း သူ၌ ပါသည့်ငွေ ကုန်သည်

အထိ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ အခြား

နေရာများ၌ မကျွေးမွေးတတ်သော်

လည်း ငွေကုန်ကြေးကျများသည်

အသောက်အစားများ၌ အကုန်အကျ

ခံတတ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း ငွေဘယ်လောက်

ရရ အပတ်မတင် မစုမိခြင်းဖြစ်သည်။

မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများနှင့်

ပတ်သက်၍ အခြားသူများနှင့် ပြဿနာ

တက်လျှင်လည်း သူ ရှေ့မှ ရပ်တည်

တတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ရိုက်နက်

ထိုးကြိတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အသိုင်းအဝိုင်း တောင့်တင်းခြင်း၊

ရွာအုပ်ချုပ်သူများနှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာ

ဖြစ်ခြင်း၊ မမူးလျှင်လည်း သဘော

ကောင်း၌ လူအများကို ကူညီတတ်ခြင်း

တို့ကြောင့် သူမူးလျှင်လည်း အခြားသူ

များက သူနှင့် ပြဿနာ ဖက်မဖြစ်ပါ။

ရှောင်သွားကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကိုမဲသည် သင်္ကြန်အတွင်း၌ သင်္ကြန်ဝတ်တတ်သည်။ ထွက်လာလျှင်တော့ ဒုံရင်းဒုံရင်းဖြင့် ပြန်သောက်တတ်သည်။ ဒီလိုနှင့် ကိုမဲ တစ်ယောက် လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း သောက်ရင်းစားရင်း ဆင်စီးရင်းဖြင့် နှစ်တွေ အဆင့်ဆင့် ပြီးပြောင်းလာသည်။ သူကတော့ ဘာမှ မပြောင်းလဲ၊ အငယ်ဆုံးသမီးတောင် (၁၀)တန်း အောင်လေပြီ။

သမီးအားလုံးကို မန္တလေး မိုးညှင်း ရှိ ဘော်ဒါများမှ (၁၀)တန်းအောင်ကြသည်။ သူကသာ မပြောင်းလဲသော်လည်း သူ့ဆင်က ပြောင်းလဲလာသည်။ ဆင်က မုန်ယိုတတ်လာသည်။ မုန်ယိုလာ၍ တောထဲလွှတ်ထားလျှင် ပြန်ကောက်သည့်အခါ ဝေးဝေးကောက်ရသဖြင့် နှစ်ခန်းဘုန်းကြီးကျောင်း ဝန်းကျင်၌ လွှတ်ထားလိုက်သည်။

နှစ်ခန်းချောင်းသည် ဥရုချောင်း၏ လက်တက်ဖြစ်သည်။ တောကျောင်းဖြစ်သဖြင့် လူရှင်းသည်။ ကျောင်းဝင်းကျယ်သဖြင့် လွှတ်ထား၍ရသည် တောစပ်ဖြစ်၍လည်း ဆင်အတွက် အစားအသောက်ပေါသည်။

ခပ်ဝေးဝေး တောင်ကြော တောင်စောင်းများ၌သာ ငှက်ပျောခင်းနှင့် တောင်ယာ အနည်းငယ်ရှိသည်။ ဘုန်းကြီးမှာ သူနှင့်ရင်းနှီးသည်။ ကျောင်းတိုင်း၊ ပျဉ်များကို ဆင်ဖြင့် ဆွဲထားပေးဖူးသည်။ သူ လှူဒါန်းထားသည်များလည်း မနည်းပါ။

သို့ဖြစ်၍ နှစ်ခန်းဘုန်းကြီးကို ပြောပြီး ကျောင်းဝန်းကျင်၌ ဆင်ကို လွှတ်ထားသည်။ သူကတော့ နေ့တိုင်း လာရောက်ကြည့်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲက သစ်ပင်ကြီးမှာ ဆင်ကို သံကြိုးဖြင့် ချည်သည်။

တစ်နေ့တော့ ဆင်ကောက်မထွက်ခင် ဆေးရည်စိမ် နည်းနည်းသောက်ပြီး ထွက်လာသည်။ လမ်းမှာလည်း မိတ်ဆွေ ကျောက်တူးကျင်းတဲများ၌ အပေါင်းအသင်းများနှင့် ဆုံ၍ အရက်ပြန်သောက်ဖြစ်သည်။ သောက်ရင်း သောက်ရင်းဖြင့် များသွားသည်။

နွေရာသီဆိုတော့လည်း နေကလည်း ပူသည်။ ကိုမဲတစ်ယောက် အတွင်းပူ အပြင်ပူနှင့် မူးတီးမူးဝေဖြင့် နေ့လယ်(၂:၀၀)နာရီလောက် ဘုန်းကြီးကျောင်း ရောက်သွားသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်တော့ ပို၍ ရင်ပူသွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ဆင်သည် အနီးအနားက ငှက်ပျောခင်းကို ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးလိုက်သဖြင့် အခင်းရှင်မှ ဘုန်းကြီးကို လာရောက် တိုင်ရာ ဘုန်းကြီးမှ မိမိဒကာ၏ ဆင်ဖြစ်နေသဖြင့် အရှုပ်အရှင်း မဖြစ်ရအောင် ခုနစ်သောင်းခွဲနှင့် ညှိနှိုင်း၍ လျော်ပေးလိုက်သည်။

အခင်းရှင်မှာ ကချင်တိုင်းရင်းသူ အဘွားကြီး ဖြစ်သဖြင့် လက်နက်ကိုင်များနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်ကုန်မည်စိုး၍ ဘုန်းကြီးမှ ကြို၍ ညှိနှိုင်းကာ လျော်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုမဲသည် ဘုန်းကြီး ပြောပြသည့် အဖြစ်အပျက်ကြားသောအခါ နေပူကျောပူ ရင်ပူ

နားပူရာမှ ဒေါသပူလာပြီး ဆူလာရာ သူနှင့်အတူ ပါလာသော သူ့တူ ဆင်ဦးစီးကို ဖမ်းခိုင်းကာ ဆင်ကို သစ်ပင်မှာ ချည်ခိုင်းထားလေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ဒေါသဖြစ်ပြီး ဆင်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ဓားမြှောင်ဖြင့် အစွယ်ရင်း အာခေါင်ကို ထိုးလေသည်။ ဆင်မှာ နာလွန်းသဖြင့် ငယ်သံပါအောင် အော်လေသည်။

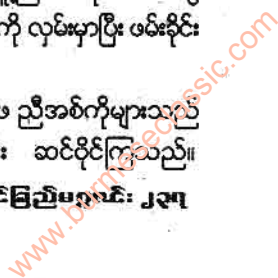
ကိုမဲသည် ထိုးပြီးနောက် ကျောင်းပေါ် ပြန်တက်သွားလေသည်။ သူသည် စိတ်တိုပြီး ဒေါသအလျောက် လုပ်သွားသော်လည်း အသည်းခိုက်အောင် နာသွားသဖြင့် သူ့ကို ဆင်နာကျည်း မုန်းတီးသွားသည်ကိုတော့ သူ မသိလိုက်ပါ။

သူသည် နောက်တစ်နေ့၌ မိသားစုအလိုက် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လှူဖွယ် ပစ္စည်းဖြင့် လာရောက်ကာ အကြွေးခုနစ်သောင်းခွဲကိုလည်း ဆပ်လိုက်သည်။ မနေ့က မူးမူးနှင့် ဓားဖြင့် ထိုးထားသော ဒဏ်ရာကို ကြည့်ရန် လွှတ်ထားသော ဆင်ကို ဖမ်းရန် ကြိုးစားရာ ဆင်မှာ အဖမ်းမခံ သူ့ကို လိုက်ထိုးလေသည်။

သူက မည်သို့ပင် “သားကြီး သားကြီး” ဟု ခေါ်စေကာမူ သူ့စကားကို မနားခံတော့ သူ့ကို လိုက်ထိုးသဖြင့် ကျောင်းပေါ် တက်ပြေးရသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ဆင်သည် မည်သူ့ကိုမျှ လိုက်မထိုး၊ သူ့ကိုသာ ရွေး၍ မဲပြီး လိုက်ထိုးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆင်ကို သူ ဖမ်း၍ မရတော့သဖြင့် ဆင်ဦးစီး လုပ်ကြံသည့် သူ့ညီအစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲများ၊ သူ့တူများကို လှမ်းမှာပြီး ဖမ်းခိုင်းရသည်။

ကိုမဲ၏ အပေ ညီအစ်ကိုများသည် အယောက်တိုင်း ဆင်ပိုင်ကြသည်။

စာမျက်နှာ (၂၃၄) မှ အဆက်

ကြည့်လိုက်တော့ ခုတ်မိလိုက်တဲ့ အပြီးပိုင်းက မြေမဟုတ်။ လက်ညှိုး တစ်ချောင်းခန့်ရှည်တဲ့ ရွှေချောင်းလေး။

ဟုတ်ပါသည် ရွှေချောင်းလေးပါ။ အရှုထိတက် နေခြည်အလင်းရောင်နှင့် ဝင်းဝင်းလေးတွေ့လိုက်ရတဲ့ ရွှေချောင်းလေးကို "အောင်ခင်" ကောက်ယူလိုက်သည်။

စောစောက ကြားနေရတဲ့ လှည်းဝင်ရိုးသံတွေက တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားသည်။ သူငယ်ချင်းတွေလည်း ရောက်မလား။

ဒါဆို ဟိုဝေးဝေးက ကြားနေရတဲ့ လှည်းဝင်ရိုးသံတွေက ပြောင်းသွားတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ လှည်းတွေလား။ ဟို အရှေ့ဘက်ဆီမှာ နေသစ်ရဲ့ ရောင်ခြည်ဦးတွေ ဝင်းလက်လာနေသည်။ "အောင်ခင်" ရွှေချောင်းလေး လက်ထဲမှာ မြဲမြဲချုပ်ပြီး ဓားထမ်းလို့ အိမ်ပြန်ခဲ့တော့သည်။

မြိုင်မြို့နယ် မြောက်ပိုင်းတစ်ခွင်မှာ တော "ဥဗ္ဗာစောင့်ပေးလို့ ရွှေတာ" အောင်ခင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ ပြောစမှတ် တွင်လေတော့သည်။

ပုတ်ချက်

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ကန်နီ ကျေးရွာမှဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းလေးကို စိတ်ကူးရေးဖွဲ့ပါသည်။

"ကန်နီကျေးရွာ" အရှေ့ဘက် မနက်ညှည်းပင်ကြီးမှာ မရှိတော့ပါ။ မြိုင်-ထိုးမ ကားလမ်း၊ ဖောက်ထုပ်စဉ်က ခုတ်လှဲခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ဇာတ်လမ်းပြောပြသော "လက်ယက်မကျေးရွာ" မှ မိခင်ကြီး ဒေါ်ခင်ဝင်းအား ဂုဏ်ပြုလျက်

ဣဒါ့ဂျီ

တစ်ကောင်တည်းမဟုတ် တစ်ယောက်ကို (၃)ကောင်၊ (၄)ကောင် ပိုင်ကြသည်။ နောက်တော့ သားသမီးများကို လက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးခဲ့သဖြင့် ကိုမ၏ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများသည်လည်း ငယ်ကတည်းက ဆင်များနှင့် မစိမ်း၊ ကြီးတော့လည်း ဆင်ဦးစီးလုပ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကိုမမှ အကူအညီတောင်း၍ ဖမ်းခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ညနေပိုင်းတွင် ကိုမ၏ဆင်ကို ဝိုင်းဖမ်းပြီး သစ်ပင်မှာ ချည်ကာ ထူးခတ်ထားလိုက်သည်။ ထူးခတ်သည် ဆိုသည်မှာ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းကို သံကြိုးချည်၊ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းကိုလည်း သံကြိုးချည်ပြီး ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းသံကြိုးနှင့် နောက်ခြေနှစ်ချောင်းသံကြိုးကိုလည်း နဂိုအကွာအဝေးအတိုင်း သံကြိုးဖြင့် ထပ်ချည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ခြေလေးချောင်းစလုံး ကပ်ပြီး ချည်ထားပါကလည်း ဆင်လဲသွားဖို့သာ ရှိတော့သည်။ ကိုမ ဆင်ကလည်း ကိုမကိုသာ အကပ်မခံ၊ ကျန်လူများ ဖမ်းတာကိုတော့ အသာတကြည် အဖမ်းခံပါသည်။ ဆင်ကို ထူးခတ်ပြီး နောက် ကိုမတို့ မိသားစု အပါအဝင် အားလုံး ရွာသို့ ပြန်ကြသည်။

ကိုမသည် ဒေါသကြောင့်သာ သူ့ဆင်ကို လုပ်ခဲ့မိသော်လည်း အခုတော့ စိတ်မကောင်း၊ သားသမီးကဲ့သို့လည်း သံယောဇဉ်ရှိသဖြင့် သနားမိသည်။ အခုလည်း သူ့ဆင် ဟန်နီကို ချောဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ မနေ့က ထူးခတ်ထားသော ဟန်နီကို ယနေ့ ဒဏ်ရာကြည့်ပြီး ချောကာ ထူးဖြုတ်ပေးဖို့ စဉ်းစားနေသည်။

နံနက်စာ စားပြီးနောက် ကိုမသည် သူ့တူကို ခေါ်ပြီး ဆင်ရိုရာသို့ ထွက်လာ

ခဲ့သည်။ စိတ်စောနေသဖြင့် မည်သည့် ကျင်း၊ မည်သူ့တံမှ မဝင်တော့ဘဲ ဆင်ရိုရာကို တန်းပြီး လာခဲ့သည်။

ဆင်အနားရောက်တော့ ဆင်ကို "သားကြီးဟန်နီ၊ သားကြီးဟန်နီ" ဟု ခေါ်၍ အသံပြုသည်။ ဆင်မှာ သူ့ကို ကြောက်နေသလားမသိ၊ သစ်ပင်နားကပ်နေပြီး ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းမှာလည်း နောက်ခြေနား ကပ်နေသည်။ ပုံမှန် မရပ်နေပါ။

ကိုမသည် ရှေ့တိုးလာပြီး နှာမောင်းကို ပွတ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ ကိုမ၏လက် နှာမောင်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် ဆင်သည် ကိုမကို နှာမောင်းဖြင့် တွန်းလှဲလိုက်သည်။

ထိုအခါ နောက်ဆုတ်ထားသော ရှေ့ခြေသည် ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး ကိုမကို အစွယ်ဖြင့် ထိုးတော့သည်။ ကိုမက "သားကြီး သားကြီး" ဟု အော်သော်လည်း အသိမရှိတော့ အစွယ်ဖြင့် ထိုးစိုက်လိုက်လေသည်။

ကိုမမှ အစွယ်မထိအောင် ရှောင်သော်လည်း နှာမောင်းဖြင့် ဖိမိလေသည်။ အစွယ်မှာ ဟန်ကုပ် ဖြစ်သဖြင့် အစွယ်နှင့် မြေကြီး မထောက်မိဘဲ ကိုမကို နှာမောင်းဖြင့် ဖိသတ်သလို ဖြစ်သွားသည်။

ကိုမသည် မည်သည့်အသံမှ မထွက်နိုင်တော့ ဗိုက်ကွဲပြီး ကလီစာများ အပြင်ထွက်ကာ အသက်ပျောက်သွားတော့သည်။

သူ ဒေါသအလျောက် လုပ်ခဲ့မိသည်။ ကိုယ့်ဆင်က ပြန်၍ လက်စားချေရန် ဆင်ကြံ ကြံနေသည်ကိုတော့ ကိုမတစ်ယောက် သေချိန်မှာတော့ သဘော ပေါက်သွားလောက်ပါသည်။

မောင်စင်သူ (ကျောက်စိမ်းတွင်း)

သာစု ပေါ်တို သရုပ်

ရွှေအောင်မြင်
မောင်ကြည်သိန်း

စာရေးသူက ပိုက်ဆံသာမရတာ အလုပ်ကဖြင့် ယမမင်းကြီးထက် ပိုသေး။ ရပ်ကွက်မှာ ရာခိုင်မီမျိုး၊ သာရေးနာရေးမှာ ဥက္ကဋ္ဌ “ဆီမီးထူး ကျောင်း” ဂေါပကမှာ ပါလားပါရဲ့။

ကြာတော့ အိမ်သူသက်ထားဇနီး မယားက ငြိုငြင်၊ ဘယ်တတ်နိုင်မှာ လဲလေ။ “အများကောင်းကျိုး ရွက် သည်ပိုးက၊ ခန်းခနဲ၊ ဆိုကဲ့ရဲ့လည်း၊ မငဲ့မစောင်း၊ ကိုယ်လမ်းကြောင်းကို၊ ဖြောင့်တန်းမှန်စွာ၊ လျှောက်လှမ်း ပါလေ”လို့ ဆိုထားတယ်မို့လား...။

ဒကာကြီးတို့ကို ခေါ်ရတဲ့အကြောင်း ရင်းက ဒီမှာ သိမ်သမုတ်ပွဲလုပ်မှာမို့ အစည်းအဝေးခေါ်ရတာပါ။ ကိုယ့် တာဝန် ကိုယ်ကျေပွန်ဖို့ ဘုန်းကြီး ပြောလိုပါတယ်။ ရပ်ရေးရွာရေးတွက် လုပ်တာပဲ ဒီဂေါစရဂါမ်(၇)ရွာက လူတွေ အထူးစောင့်ကြပ်ပေးဖို့ လို တယ်။ မည်သည့် အာဂန္တုရလန်းမှ ဖြတ်သန်းမသွားရအောင် သတိထား ကြဖို့ ဘုန်းဘုန်းပြောလိုတယ်

‘တင်ပါဘုရား’
အချိန်လေးရတော့ စာရေးသူ ဘုန်း ဘုရား ဦးဝိနယ ဆရာတော်ကြီးနား ကပ်ပြီး ရေးစရာရှာတော့...။

‘ဒကာကြီးက နက္ခတ္တရောင်ခြည် နဲ့ ပါရမီမှာရေးနေတာဆိုတော့ ရေးစရာ ပေးဦးမယ်’

‘တင်ပါဘုရား’
‘ဒါ ဘုန်းဘုန်းကိုယ်တွေ့နေ ဒကာ ကြီး’

ကိုပေါက်ကျော် တောမလည် ရှေ့ ရှိသရွေ့ သေရည်နဲ့ပဲ နုန်းလုံးနေ၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂ-၂၃၉

ဝမ်းမီးကောင်းသူအတွက် စားသမျှ အစာသည် “အား” ဖြစ်၏။ သတိ ဉာဏ်ရှိသူအတွက် တွေ့သမျှအာရုံ သည် တရားချည်းပင်တည်း။ စာရေး ဆရာအတွက် ရေးစရာသည် ကုန်နိုင် ဖွယ် မရှိပြီ။

“အာနာပါန” ကို နိုင်နင်းကျွမ်းကျင် လာရင် ရူပဈာန်၊ အရူပဈာန်(ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး) သာမာတ်ရှစ်ပါးကို ရတော်မူ တယ်။

‘ဝါတို့တော့ သမာဓိအားကောင်းလာတဲ့ အခါ ဘယ်သထေ၊ ဘယ်ကသိုဏ်း ဖြစ်ဖြစ် နှလုံးလွှဲလျက်ရင် ချက်ချင်းထပ်ပြင်လာတာ ပဲ။ ယုတ်စွအဆုံး သစ်ပင်မှာရှိတဲ့ သစ်ရွက် တွေ ပိုက်ကြည့်လိုက်ရင် နီလကသိုဏ်း ချက်ချင်းပွားပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။

ရာနုသမာပတ်ရှစ်ပါးကို ဝင်စားဖန် မှား၍ အတိညာဉ် မရစေကာမူ “မဟဂ္ဂုတ်သမာဓိ” မှုဖြင့် နာနာဘာဝတို့ကို ဟာတိပျက်စိဖြင့် ပြင်နေသကဲ့သို့ ပြင်နေရန်။

ညောင်လေးပင်ပြု သံတန်ဆွာ၊ သိမ်သမုတ် ပွဲလို ကြွတော်မူစဉ် မနက် သုံးနာရီခန့် ထိရွာ သုဿန်အနီသို့ တစ်ပါတည်းထွက်၍ ထောရ အာရုံခံတော်မူရာ သရဲ တစ္ဆေပျား မရေပျက်နိုင်အောင် ခြောက်လှန်းသည်ကို ပြင်တော်မူ၍ “မတ္တာ” ပွားစိုကာ “အာဇာ နာဗိယသုတ်” ကို ရွတ်ခါးမှ ဖယ်ရှားသွားကြ လေတယ်။

ဤကဲ့သို့ ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော်ကြီး (၁၂၂၉-၁၂၉၅) ခုနှစ် က ဟောကြားထားခဲ့ပါတယ်။

အိမ်ကဇန်းမယားနဲ့ ကလေးတွေ၊ ရှိလေတဲ့ငယ်၊ ဖုတ်လေတယ်မရှိ၊ ပြန် မကြည့်တာ ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ။

“အမယ် ကမြင်းနီမ၊ ရာရာစစနှင့် ဟာနှင့် ရှာစားပါလား၊ ငါလုပ်လိုက်ရ မကောင်းနေတော့မယ်။ ငါ မလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင်တော့မှ ဒီစကားဆိုရသလား။ ဟိုတုန်းက လုပ်ကိုင်ကျွေးတုန်းက မျက်နှာကြီးကို ငြိမ်းလို့ ငါ ထင်းစနဲ့ ကောက်ရိုက်လိုက်ရ သေတော့မယ် နော်”

ငိုနေရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီ။ နှင့် ထိုက်နဲ့နှင့်ကံ ရှိစေတော့ ရှင်နှောင်း ချေ။ သူက ရွာမှာဆို ကွမ်းတောင်၊ ပန်းတောင်ကို အချောအလှလေး နာမည်က ဘာတဲ့... “ရှင်နှောင်း” တဲ့ လေ...။

ပိုးပန်းခွဲသမျှ ကာလသားတွေ ဘေးချိတ် “ပေါက်ကျော်” မှ “ပေါက် ကျော်” သူ့ကိုပဲ တစ်ဘဝလုံး စုံးစုံး ပုံအံ့ခွဲတဲ့ သူ့အမိုက်၊ နှင့်မိုက်ပြစ် နှင်သာခံပေးဦးပေါ့ ရှင်နှောင်းချေ...။

ဟိုတုန်းက အသောက်စားကင်းတဲ့ “ပေါက်ကျော်” ခုတော့ ထွေးညိုတို့ ချက်အရက်အဆုံး အကုန်လုံးသောက်၊ ချက်တဲ့သူတွေကလဲ ချမ်းသာဖို့ဆိုတဲ့ အတ္တနဲ့ မူးသထက်မူးအောင် ဂုန်လျှော် ဆေး မသိမသာ နီးတစ်တို့ ထည့် လားထည့်ရဲ့။

ကြာလာတော့ ပေါက်ကျော်လို လူငယ်တွေ မျက်နှာကြီးတွေ ဖော ရောင်၊ ဒါကြောင့် ကလေးတွေက ဆိုပြောကြတယ် ဘာတဲ့ “သောက်၊ ဖော၊ ရှော” တဲ့လေ...။

“လာကြပါဦး အရပ်ကတို့ချေ၊ ဒီမှာ ကိုပေါက်ကျော် မူးလဲသွားလို့ လာကြ ပါဦး”

ဒေါင်းဖွန်တစ်ရွာလုံး အုန်းအုန်း

ကျွက်ကျက်။
“မှန်းစမ်း ငါကြည့်ပုံမယ် ရှင်နှောင်း ခာ”

ဆိုပြီး ရွာလူကြီး ဘကြီးဖြိုး လက် ဖုံးကသွေး စမ်းကြည့်တော့...

“သွားရှာပေါ့ ပေါက်ကျော်ရာ၊ မင်းဟိုတာ မှာ ဒီလို အဖြစ်ဆိုမျိုး မကြုံပါစေနဲ့လို့ ဘကြီးဖြိုး ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါမယ် ဝါဟု ကြီးရာ”

“ဘကြီးဖြိုး၊ ကိုပေါက်ကျော် အသက်မရှိတော့ဘူး ဟုတ်လား”

ဘကြီးဖြိုး ခေါင်းညိတ်ရုံမှတစ်ပါး ဘာများပြောရမှာလဲ ရှင်နှောင်းရယ်။

ဒီတုန်းက ဘုန်းဘုရား မီးလောင်ရွာ ဘက်ရောက်နေတယ် ဒကာကြီး။

ဦးပဉ္စင်းလေး နန္ဒိယလှမ်းခေါ်လို့ ဘုန်းဘုန်း အမြန်ပြန်ကြွလာခဲ့တယ်။

သရဏဂုံတင် ရေစက်ချတော့မယ်။ တစ်ရွာလုံး လူစုံတက်စုံ ရောက်နေကြ ပြီ။ သေသူ ပေါက်ကျော်အတွက်က

ရေစက်ခွက်တစ်ခွက်၊ သူ့ဇနီး ရှင်နှောင်းအတွက်က တစ်ခွက်၊

ပေါက်ကျော်အမေကြီး ဒေါ်နှင်းယုံ အတွက်ကတစ်ခွက်၊ သူ့ဇနီးရှင်နှောင်း

နားမှာက ဦးညိုကြီး ကပ်လို့ ထိုင်နေ တယ်။

ဦးညိုကြီးဆိုတာက စာရေးသူအိမ် နဲ့ဆို (၆)အိမ်ပဲဝေးတယ်။ သူက

တည်ကုန်းတောင်ပိုင်း ကြာနီကန် ရပ်ကွက်မှာနေတယ်။ သေဆုံးသူနဲ့က

တူဝရီးတွေ။

ဒေါင်းဖွန်ရွာနဲ့ တည်ကုန်းနဲ့ဆိုတာ မိုင်ဝက်ပဲ ဝေးတာလေ။ ထိုစဉ်

မိန်းကလေးတစ်ဦး ပြန်းစားကြီး ထပြီး...

“ဦးလေးဦးညိုကြီး ကျုပ်မိန်းမသား ကပ်ပထိုင်း ဘေးနားဖယ်စမ်း ရှင်နှောင်း နှင့်ပိုက် သတိမရဘူးလား ငါကတော့လေ

နှင့်ကို အရမ်းချစ်တာသိလား။ လိမ္မာနော် ရှင်နှောင်း ကလေးတွေကို ဂရုစိုက်။ ငါ

အရက် အလွန်အကျွံသောက်လို့ သေရပေ မယ် တစ်နေ့မှ ပေးရပါဘူး ရှင်နှောင်းရာ၊

နှင့် ပိုက် ချစ်သေးလား ပြောစမ်းပါဦးဟာ” ဆိုပြီး သရဲဝင်ပူးတဲ့ ကလေးမလေး

က သူ့ဘဝဟောင်းကဇန်းကို တအား သိမ်းကျုံးဖက်ပြီး ငိုနေလိုက်တာများ

တရားနာလာတဲ့ သူတွေတောင် မျက်ရည်တွေဝိုင်း။ သမုဒယ

သံယောဇဉ်များ သေသည်၏ အခြားမဲ့ ဌ်ပါ စွဲလမ်းနေတုန်းပါလား။

“အကာကြီးပေါက်ကျော်၊ သတိထားစမ်း ဘုန်းဘုရား မေတ္တာပို့ အမှုဝေပေးမယ်

ရေစက်လိုက်ချလေ” ဒီတော့ စားတော့ ဝါးတော့မယ့်

အတိုင်း မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ ဘုန်းဘုန်း ကို ကြည့်နေလိုက်တာ၊ ကိုယ်တော်

တောင် ထပြေးရမလို့ပဲ ဒကာကြီး... ကဲ... အားလုံး အားလုံး ကုသိုလ်

အမျှ...အမျှ...အမျှ။ ရေစက်ချနေပြီ ပေါက်ကျော်ဝင်ပူး

နေတဲ့ကလေးမလေး ရေစက်ခွက် မကိုင် သာဝမခေါ်ဘဲ ပြန်းစားကြီး

ထွက်သွားတယ်။ အဲဒါပဲ ဒကာကြီး။ ဘုန်းကြီးတစ်

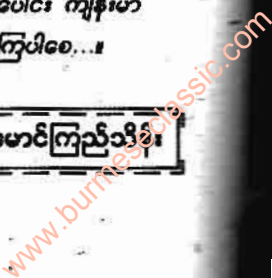
သက် ရေစက်မချတဲ့သရဲပရလောက သား ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတော့တယ်’

‘ဒီအကြောင်း တပည့်တော် စာရေး ခွင့်ပြုပါဘုရား’

‘ရေးပါ ဒကာတော်၊ ဒါ တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်လေ...’

စာစတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ...။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိမ့်။

ပြည်ပြည်က
(ရင်တွင်းပုံရိပ်)
ဖျဉ်းမနား

ကန္ဒရုတီ ငွေထောင်ပြည်

လျှင်ကော်မြေ

ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတွေနှင့်

ကျတ်ဂူ

ကယားပြည်နယ်၏ မြို့တော် လျှင်ကော်ဆိုသည်နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် "ကျတ်ဂူ"က ပါလာပြီးသားပါ။ ကယားပြည်နယ်မြို့တော်လျှင်ကော်မှ (၉)မိုင်ခန့်အရှေ့ဘက်ရှားတောမြို့သို့ သွားရာလမ်းမှ လှည့်ဝင်လျှင် ကျတ်ဂူကိုတွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ ကားလမ်းမှ (၃)မာလခန့်ဝင်ပြီးလျှင် ဆောက်လုပ်ပြီး စရောင်(၂)ဆောင်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။

ရုသုဝေး၍ အေးမြသော၊ တိတ်ဆိတ်သော တောင်ကြားလေးထဲမှာ ရှိသည့် ကျတ်ဂူပါ။ ကျတ်ဂူအဝင်ဝရှိ တံတားလေးထိပ်တွင် သစ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော သစ်သားကျောင်းဆောင်လေးရှိပြီး မြေစိုက်ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး လဲပြိုမသွားစေရန် အချို့ကျောင်းတိုင်ခြေရင်းတွင် ကွန်ကရစ်လောင်း၍ ထား၏။

တစ်ထပ် ကျောင်းဆောင်ကလေး ဖြစ်၍ အတွင်းဘက်တွင် မီးခိုးချောင် တျဉ်းကျဉ်းလေးတစ်ခုရှိ၏။ (၁၀)ပေ သို့မဟုတ် (၁၂)ပေခန့်အကျယ်တွင်

ဘုရားစင်တစ်ခုရှိပြီး ဘုရားစင်၏ နံဘေးတွင် တစ်ယောက်အိပ်ကွပ်ပျစ်ကလေး ရိုက်ထားပါသည်။

ကယားဒေသတွင် ပြောစမှတ်ရှိသည်က "ဖရေဟီကူ" (တောလူများ နေထိုင်ရာ)ဟု အဓိပ္ပာယ်ရကာ "တောလူများ" ဆိုသည်ကတော့ ကယားပြည်နယ်နေထိုင်ရာ ဒေသခံများ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ယုံကြည်ထားမှုက...

- ၁။ လှပသောဥက္ကန်နှင့် တူး။
- ၂။ မျက်စိလှည့်၍ ခေါ်ယူတတ်၏။
- ၃။ အရပ်ရှည်၏။
- ၄။ အမွှေးရည်ကာ မျက်နှာရွှန်း၏။
- ၅။ သူတို့ပြင်အရင်သူကို မြင်အောင်လုပ်နိုင်၏။

၆။ သာမန်လူက သူတို့အား မပြင်နိုင်ပါဟု ဆိုကြသည်။

ကျတ်ဂူဆိုတာ ကျတ်တွေသေတဲ့ အခါ ခေါင်းတလားထဲထည့်ပြီး ဂူထဲမှာ ထားကြတယ်လို့ သိရပြီး အခုလဲ ခေါင်းတလားတွေရှိသော်လည်း ခေတ်အဆက်ဆက် ရှေးရှေးကတည်းကဆိုတော့ အချို့ခေါင်းတလားတွေ ကျိုးပဲ့ကုန်၍ ခေါင်းတလားတစ်ခုသာ မကျိုးမပဲ့ဘဲ ကျောက်ပိုးကျောက်ထပ်တွေ အပေါ်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတာ ရှိသေးတယ်လို့ သိရပါသည်။

အဖျားအနားများသာ ကျိုးပဲ့နေသော ခေါင်းတလားအရည်များမှာ (၁၅)ပေ (၁၆)ပေ (၁၂)ပေ (၁၃)ပေ

www.burmeseclassic.com

ခိဉ္ဇာတ်

ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့

ပရလောကသားများ အတွေ့အကြုံနှင့်

ဘဝအသိအပြောင်းအလဲ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

စတုတ္ထအတွဲအကြံ

အမျိုးအမည်မသိ မီးလုံးကြီးဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်သည်လည်း ကျွန်တော်အား ရုပ်ဝါဒသမားဘဝမှ ပြောင်းလဲစေမည့် အကြောင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ပဉ္စမအတွဲအကြံ

ကျွန်တော်မိခင်ကြီးသည် အိမ်သုံးအတွက်ရော၊ မုန့်လုပ်ငန်းအတွက်ပါ ၂၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုအပ်သော မီးသွေးကို ကန်တော်လေး အနောက်ပိုင်းရပ်ကွက် (၈၈) လမ်းနှင့် (၈၉)လမ်းကြား ယခု မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်းမကြီးကို မျက်နှာပြုထားသည့် ဘာဘူကြီး မီးသွေးဆိုင်တွင် ဝယ်နေကျဖြစ်သည့်အတိုင်း တစ်ရက်

ခြားဆိုသလို (ခြင်းလိုက်မယူဘဲ) သန့်ပြီးသား မီးသွေးတို့ကို လေးထောင့်သံပုံးကြီးနှင့် (၂)ပုံ၊ (၃)ပုံ ဝယ်နေတဲ့ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ည (၈)နာရီနှင့် (၉)နာရီတို့လောက်တွင် အစ်ကိုကြီး အစ်မကြီး

www.burmeseclassic.com

တို့ကို ဝယ်ခိုင်းနေကြဖြစ်၏။ ဖြစ်ချင်
တော့ ထိုနေ့တွင် အစ်ကို၊ အစ်မများ
ကိစ္စတစ်ခုနှင့် အပြင်သွားရာမှ
ပြန်မရောက်လာကြသည့်
အတွက် သူတို့ ပြန်အလာကို
စောင့်ရင်း (၉)နာရီခွဲ သွား၏။

မီးသွေးဆိုင်ပိတ်လျှင် အခက်
တွေ့မည်စိုး၍ ကျွန်တော်အား
နိုင်သလောက် လက်ဆွဲခြင်းနှင့်
ထည့်၍ ဝယ်ရန်လွှတ်လိုက်၏။

ကူးစက်ရောဂါကု ဆေးရုံကြီးတွေ
သည်(ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမှ မြန်မာ့
ဂုဏ်ရည်လမ်းဘက်အကွေ့) သစ်ပင်
ကြီးများ အုပ်ဆိုင်နေသည့်အတွက်
အမှောင်ကျလွန်းလှပေသည်။ အမေ
ခိုင်း၍သာ သွားရသည်။ စိတ်မပါတပါ
နှင့် ဆွဲခြင်းဆွဲကာ ထွက်လာခဲ့၏။

ယခု ကားမှတ်တိုင်နား မရောက်ခင်
သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျ
သံကြား၍ ကြည့်ရာ အမှောင်ရိပ်
ကြောင့် ဘာမှန်း သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရဘဲ
ဘောလုံးအရွယ် မည်းမည်းလုံးကြီးသာ
တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်အထင် လင်းဆွဲ
ငှက်များ လုံးထွေးပြီး ကျလာသည်
ထင်၏။

ထိုမည်းမည်းအလုံးကြီးကို ဖမ်းရာ
ဟိုဘက်လိုနဲ့လိုက်၊ ဒီဘက်လိုနဲ့လိုက်
နှင့် ဖမ်းရခက်သဖြင့် ဘာကြီးလဲဟု
သေချာစွာကြည့်ရာ ပွရောင်းရောင်း
မည်းမည်းလုံးကြီးသာဖြစ်ပြီး ကြည့်နေ
လျှင် ငြိမ်နေ၍ လက်နှစ်ဖက်နှင့် ညှပ်
ဖမ်းလျှင် လိုနဲ့ထွက်သွားပြီး ရပ်ကြည့်
နေလျှင် လူအရှေ့သို့ လိုနဲ့ပြီး ပြန်
ရောက်လာနှင့် အတော်ကြာမှ...

'ငါ့ သရဲခြောက်နေပါလား'
ဟု စဉ်းစားမိပြီး အလင်းရောင်ရှိ
သော လမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူးကာ
မီးသွေးအမြန်ဝယ်ပြီး တစ်ဖက်လမ်းမှ

ပတ်၍ အိမ်သို့အမြန်ပြန်လာ၏။
နောက်မှ စဉ်းစားမိပြီး ကြက်သီး
ထမီလေသည်။ အကယ်၍ လက်နှစ်
ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ဖမ်းမိလျှင် မည်ကဲ့သို့
ဖြစ်လာမည် မသိတော့ပါ။

ထိုတွေ့ကြုံရပုံကို မိခင်ကြီးအား
ပြောပြရာ မိုးချုပ်လျှင် မဝယ်ခိုင်းတော့
ဘဲ နေမဝင်ခင် စောစောဝယ်ခိုင်းတော့
သည်။ ဤအတွေ့အကြုံသည်လည်း
ပြောင်းလဲမှုအတွက် တစ်ခုအပါအဝင်
ဖြစ်သည်။

ဆဋ္ဌမအတွေ့အကြုံ

မိုးဦးကာလများတွင် ကျွန်တော့်
အစ်ကိုကြီးများနှင့် ကျွန်တော်တို့
သူငယ်ချင်းတစ်စု ညအခါများတွင်
ဖားရိုက်ထွက်ကြလေသည်။ ငယ်ရွယ်
သူ လူပျိုပေါက်များ ဖြစ်ကြသဖြင့်
အလွန်တက်ကြွနေကြ၏။

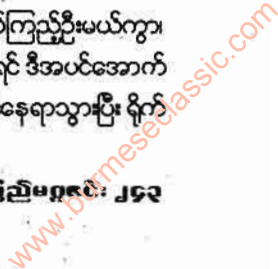
လူအုပ်စု များလှသောကြောင့်
(၃)ယောက်တစ်တွဲ၊ (၄)ယောက်
တစ်တွဲ ခွဲ၍ ရပ်ကွက်အနံ့ ရေအိုင်များ
မြေလွတ်ကွင်းများတွင် လိုက်ရိုက်ကြ
ရာ တစ်ညလုံးနီးပါး နံနက်(၅)နာရီထိ
လိုက်ရိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော် အပါ

သူငယ်ချင်း(၄)ယောက် အုပ်စုသည်
အထက်တန်း ပန်းဆိုးတန်းလမ်းရှိ
ကူးစက်ရောဂါကု ဆေးရုံဝင်းရှေ့
တစ်လျှောက် ဖားလိုက်ရိုက်ကြရာ
ယခု မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်းထောင့်ရှိ
ဆေးရုံဝင်းအစွန်သို့
ရောက်လာကြလေသည်။
ထိုထောင့်ချိုးနေရာတွင်
တမာပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိပြီး
အခြားအပင်(ခရေပင်)များနှင့်
ကိုင်းယုက်ကာ အုပ်ဆိုင်၍
နေ၏။

ကျွန်တော်တို့(၄)ယောက် ထိုအပင်
ကြီးအောက်သို့ဝင်၍ ဓာတ်မီးထိုးရင်း
ဖားဝင်ရိုက်ရာ အပင်ပေါ်မှ သဲမှုန်များ
ကျွန်တော်တို့(၄)ယောက်စလုံးပေါ်သို့
ကျလာသဖြင့် မီးအလင်းရောင်ရှိရာ
ဓာတ်မီးတိုင်အောက်သို့ ပြန်ထွက်လာ
ကြပြီး သဲမှုန်တို့ကို ခါချရာ ဘာမှမရှိ။
စိတ်ထင်လိုနေမှာပါဆိုပြီး သူငယ်
ချင်း အောင်ဘုမှ ဦးဆောင်၍ ဝင်ရိုက်
ရာ ကျွန်တော်တို့လည်း နောက်မှ
ဝင်လိုက်သွားပြီး ဓာတ်မီးထိုး၍
ကုန်းကုန်းကုန်းကုန်းနှင့် ဖားရှာရိုက်
နေစဉ် သဲမှုန်များ ဖားရိုက်သူ အားလုံး
ပေါ်သို့ ကျလာပြန်၏။

ထိုအခါ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး
ဓာတ်မီးတိုင်ရှိရာသို့ ပြန်ထွက်လာကာ
သဲမှုန်တို့ကို ပွတ်သပ်ကာ ချပြန်ရာ
ဘာသဲမှုန်မှမရှိ။ စဉ်းစားမရဖြစ်ပြီး
ဓာတ်မီးနှင့် သစ်ပင်ပေါ်သို့ ထိုးကြည့်
သော်လည်း ဘာမှ မတွေ့ရသဖြင့်
ခဏထိုင်နေကြပြီး တစ်အောင်အကြာ
ကျွန်တော်မှနေ၍...

'ဒီတစ်ခါ ဝင်ရိုက်ကြည့်ဦးမယ်ကွာ၊
ဒါမှ ထပ်ပြီး ကျလာရင် ဒီအပင်အောက်
မရိုက်တော့ဘဲ ဒီပြင်နေရာသွားပြီး ရိုက်
ကြတာပေါ့'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော် တစ်ယောက် တည်း ထိုအပင်အောက်သို့ ဝင်၍ ဖားရိုက်လေရာ ကျန်သူငယ်ချင်းများပါ လိုက်ဝင်လာကြပြီး ဖားလိုက်ရိုက်နေ ကြသည်။

တစ်အောင့်အကြာ သဲမှုန်များ ထပ်ကျလာရာ အားလုံး ဓာတ်မီးတိုင် အောက်သို့ ပြန်ထွက်လာပြီး အပင်ပေါ် ကြည့်နေကြ၏။ ကျွန်တော် ဒေါပွပွနှင့် ခဲကောက်ပစ်ကာ အပင်ပေါ်သို့ (၂)ချက်၊ (၃)ချက်ခန့် ပစ်ပေါက်လိုက် ပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေ၏။

ထိုစဉ် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် က...

'ဒါ သရဲခြောက်တာကွ၊ ငါတို့ သူ့ အပင်အောက် ဝင်ပြီး ဖားရိုက်တာ မကြိုက်လို့နဲ့တူတယ်။ လာကြကွာ အခြားနေရာတွေမှာ သွားရိုက်ကြတာ ပေါ့'

ဟု ပြောနေစဉ်ပင် အစ်ကိုကြီးတို့လူစု ရောက်လာသဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောရာ အတွေ့အကြုံရှိသည့် အစ်ကို အကြီးဆုံး ကိုသန်းအောင်က...

'အခြားနေရာ သွားရိုက်ရအောင်'

ဟု ပြောပြီး အုပ်စုပေါင်း၍ ရပ်ကွက် အတွင်း ရေအိုင်ကွင်းများဆီသို့ ထွက် လာကြသည်။

ဤ အတွေ့အကြုံသည်လည်း ကျွန်တော့်ကို ဘာသာရေးဘက်သို့ ပြောင်းလဲစေလာမည့် သာဓကတစ်ခု ပင် ဖြစ်သည်။

သတ္တမအတွေ့အကြုံ

ဤအတွေ့အကြုံသည် သင်္ကြန် မကျမီ တစ်ရက်အကြိုကဖြစ်၏။ ထို အတွေ့အကြုံသည် ပထမအတွေ့ အကြုံများထက် ပိုဆိုးလာ၏။

မြစ်ပုံမှာ...

ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်း(၂)ဦး (ယခုအခါ သူငယ်ချင်း မောင်မဲမှာ ကွယ်လွန်သွားပြီး တစ်ဦး ကျန်နေသေး ၏။) မောင်မဲနှင့် မောင်နိုင်ဆိုသူတို့နှင့် မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်းနှင့် ပန်းဆိုးတန်း လမ်းမကြီးဆုံရာ လမ်းဘေးတွင် မြို့နယ် ဆုပေးမဏ္ဍပ် အလှဆင် ပြုလုပ်နေ သည်ကို ကြည့်ရှုသည်။

ထို့နောက် ည(၁၂)နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်ရှိ ရေကစား မဏ္ဍပ်သို့ (၃)ဦးသား ပြန်လာကြပြီး မဏ္ဍပ်အတွင်း ထိုင်၍ စကားပြောနေ ကြ၏။

ထိုသို့ စကားပြောနေကြရင်း နံနက် စောစောထ၍ မိခင်ကြီးအား ဝိုင်းကူ လုပ်ရန် အလုပ်ရှိသဖြင့် သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးအား...

'ဟေ့ကောင်တွေ ငါတို့ စကားပြော နေတာ (၁)နာရီတောင် ထိုးသွားပြီ၊ ငါ အိပ်ပြန်အိပ်ဦးမယ်။ မင်းတို့ကော မအိပ်သေးဘူးလား'

ဟု ပြောရာ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးမှ...

'ငါတို့ ဒီရေကစားမဏ္ဍပ်ကို စောင့်ပြီး အိပ်ရမှာကွ'

ဟု ပြောသဖြင့် သူတို့(၂)ဦးအား နှုတ်ဆက်ပြီး ရေကစားမဏ္ဍပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိနေသည့်

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကြီးမှ အစီထုတ် ထားရာ အိပ်ရာထဲ ပက်လက်လှန်၍ နဖူးပေါ် ဘယ်လက်တင်ရင်း ညာခြေ ကို ဘယ်ဘူးပေါ်တင်လျက် ဒူးထောင် ရင်း မိုးနိုးနေ၏။

လမ်းမရှိ မဏ္ဍပ်အတွင်းမှ သူငယ် ချင်းနှစ်ဦး၏ စကားသံမှာ ကျယ်လောင် လှသဖြင့် သူတို့ ပြောဆိုနေသည်ကို အတိုင်းသားကြားနေရာမှ ဘယ်လိုမှ အိပ်မေတော့သဖြင့် အိပ်ရာမှထ၍ သူတို့ဆီ ပြန်ထသွားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ပက်လက်အနေအထားနှင့် လက်နှစ်ဖက်ထောင်၍ ထထိုင်ရန် အားယူထစဉ် ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ တစ်စုံ တစ်ခု တက်ဖိထားသကဲ့သို့ ခံစားရပြီး ထရန် အားပြုထောက်ထားသော လက်နှစ်ဖက် ပြုတ်ကျပြီး ပက်လက် အနေအထား ပြန်ဖြစ်သွား၏။

နောက်ထပ် အားပြုပြီး ဒုတိယ အကြိမ် လက်နှစ်ဖက်ထောက်၍ ထပြန် ရာ ရင်ဘတ်နေရာတွင် အတင်းတွန်းဖိ ထားသကဲ့သို့ ခံစားရပြီး ပက်လက် အနေအထားအတိုင်း ပြန်ပြုတ်ကျ ပြန်၏။

တတိယအကြိမ် လက်နှစ်ဖက် အား ပြု၍ ထပြန်ရာ ရင်ဘတ်အား အတင်း ဖိတွန်းချခံရသဖြင့် ပြန်ပြုတ်ကျပြန်ရာ "ဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ"ဟု စိတ်ထဲမှ ဆိုပြီး ပက်လက်ထမရသဖြင့် မှောက်ခုံ မှောက်၍ လေးဖက်ထောက် ထပြန်ရာ လေးဖက်ထောက် အနေအထားနှင့် ကုန်း၍ရသော်လည်း ကျောနေရာမှ လေးလွန်းလှပြီး အတင်းဖိချခံရသဖြင့် မှောက်ခုံကြီး ပြန်ဖြစ်သွား၏။

ဤသို့နှင့် လေးဖက်ထောက်၍ ထလိုက်၊ မရလျှင် ကိုယ်ကို အဘ လေးလှည့်ပြီး ပက်လက်အနေအထား နှင့် ထလိုက် ထိုသို့လုပ်ရင်း လူလည်း

www.burmeseclassic.com

ခွေးများခွဲ၍ မောလာ၏။

‘ဒီဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ ဘီလူးစီးတာလဲ ယဟုတ်ဘူး၊ ဘီလူးစီးတာဆိုရင်လဲ အထိစိတ် ရှိနေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး လှည့်လို့မရ၊ တစ် ယောက်ယောက်က အသားလာထိရင် ချက်ချင်း လှုပ်ရှားလို့ရတယ်။’

အခု ငါဖြစ်နေတာက ဟက်လက်ကော မျောက်ခုံရော ပြောင်းလို့ရ၊ လှုပ်ရှားလို့ရပြီး ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေပါလိမ့်’

ဟု စဉ်းစားနေစဉ် ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်နှင့် (၂)လမ်းကျော်၊ (၃)လမ်း ကြောက်လမ်းမဘက်ဆီမှ ခွေးအူသံများ ကြားရသည်။

ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း ထိုခွေးအူ သံများသည် ကျွန်တော် ခေါင်းရင်း ဘက်ဆီသို့ ရောက်လာရာ “ထူးလှ ချည်လား” ဆိုပြီး ထမရသဖြင့် ဘေး တိုက်အနေအထားနှင့် ခြင်ထောင် လှန်ပြီး ခေါင်းပြုကြည့်ရာ ခွေးဖြူကြီး (၃)ကောင်သည် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ကျွန်တော် အိပ်ရာဘက်သို့ ကြည့်ပြီး အူနေပုံကို မြင်ရာ၊ မြင်ရပုံ ထူးလှသဖြင့် စိတ်ထဲ မှ...

‘ဒါ...တစ်ခုတော့ ထူးနေပြီ ငါ ထမရတာ ရှိရိုးတန်တန်း ယဟုတ်ဘဲ မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ကောင်ကောင် ငါ့ကို ကပ်လာပြီး တက်နှင်းတက်ခွတာပဲဖြစ်ယ်’

ဟု စဉ်းစားမိပြီး အခြေအနေ အတွက် စိုးရိမ်လာကာ ဘုရားကို ပထမဆုံးအကြိမ် အားကိုးသမှုပြု၍ တမိပြီး သြကာသ ဘုရားရှိခိုးစာကို ဘေးတိုက်အနေအထားနှင့် လက်အုပ် ချီပြီး (၄)ကြိမ်၊ (၅)ကြိမ်ခန့် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေမိပါသည်။

ထ၍ ရ၊ မရကို စာရွတ်ဖတ်နေရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း လက်ထောက်အားပြု ၍ ထကြည့်ရာ ထထိုင်၍ ရသွားသဖြင့်

အမြန်ခြင်ထောင်လှန်ပြီး အပြုအမူ ထူးခြားနေသည့် ခွေးဖြူကြီး(၃)ကောင် ကိုကြည့်ရာ ထိုခွေး(၃)ကောင်သည် အအူရပ်ပြီး အပြီးတန်နန်နှင့် ရှေ့ နောက် တန်းစီ၍ ကျွန်တော်ခေါင်းရင်းမှ ကားလမ်းမကြီးသို့ ထွက်သွားပြီး ထိုမှ တစ်ဆင့် ကားလမ်းမကြီးအတိုင်း တရွေ့ရွေ့ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရ လေသည်။

ကျွန်တော်လည်း “ဘာတွေဖြစ် တာလဲ” ဟု စဉ်းစားအဖြေရှာမရသဖြင့် အိပ်ရာမှထပြီး ခေါင်းရင်းရှိ ထိုင်ခုံလေး တွင် ထိုင်ရင်း မိမိအဖြစ်ကို စဉ်းစားနေ မိလေသည်။

ပြန်အိပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ သူငယ်ချင်း(၂)ဦးမှာလည်း အတိုင် အဖောက်ညီညီ စကားပြောနေသံကို ကြားနေရသဖြင့် စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် သူတို့ ရှိရာသို့ ထထွက်သွားပြီး နံနက်(၅) နာရီထိုးသည်အထိ စကားထိုင်ပြော နေလိုက်၏။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခံစားရသည် တို့ကို သူငယ်ချင်းတို့အား မပြောမိ သလို၊ မိဘအစ်ကိုမောင်နှမတို့အား လည်း မပြောဖြစ်ပါ။

ကျွန်တော် ကြောက်ရလန့်ရမုန်း မသိ။ ဖြစ်ပုံထူးခြားလွန်း၍ စိုးရိမ်စိတ်ပူ လာပြီး ဘုရားစာဆိုမိ၍ ထိုအဖြစ်မှ လွတ်မြောက်လာပုံကိုတွေးရင်း ဘုရား အား အားကိုးအားထား ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ စိတ်တွင် ထင်မြင်လာပြီး ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ဘုရားရှိခိုး ဦးချကန်တော့ လာသည်မှာ ယနေ့ထိပင်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက် အတွေ့ အကြုံများကြောင့်လည်း ကျွန်တော် သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဟူသော ရတနာသုံးပါးတွင် ပထမဆုံး ဘုရားကို အားကိုးအားထားရာအဖြစ် ယုံကြည်

ပြီး အိပ်ရာထင်တိုင်း ဘုရား မှန်မှန်ရှိခိုး ဦးချလာမိပါသည်။

တရားနှင့် သံဃာအပေါ်၌ ယုံကြည် ကိုးကွယ်ရမုန်း မသိသေးပါ။ (ငယ်ရွယ် စဉ်ကာလ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ရှိရှိသားသား တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။)

ဤသို့ နေလာရင်း ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဆိုင်(ကုန်စုံဆိုင်)လေးနှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်သည် အောင်ဆန်း အားကစား ကွင်းကြီး တည်ရှိနေပြီး ဆိုင်၏အရှေ့ ဘက်တွင် ကူးစက်ရောဂါ ဆေးရုံဝင်း ကြီး တည်ရှိနေ၏။

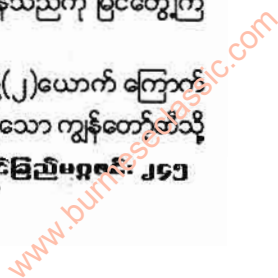
ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ထိုဆိုင်လေးတွင် ဆိုင်စောင့်ရင်း အိပ်လေ့ရှိရာ တစ်ညတွင် ကျွန်တော် သည် ရေခပ်စရာ မရှိသဖြင့် စောစော အိပ်ဖြစ်၏။

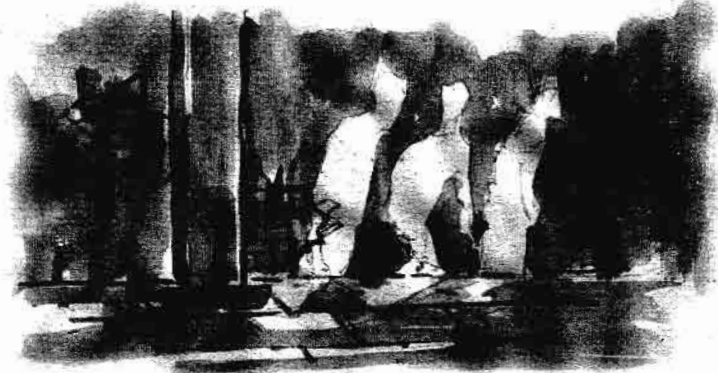
ကျွန်တော်ညီသည် မအိပ်သေးဘဲ အိမ်ချင်းကပ်လျက်နေ ကိုစိုးဆိုသူနှင့် ဆိုင်အနီး ပလက်ဖောင်းတွင် ထိုင်ရင်း တွေ့ရာလေးပါး စကားထိုင်ပြောနေကြ ရာ ည(၁)နာရီ ကျော်ကျော်လောက် တွင်ဖြစ်၏။

ကူးစက်ရောဂါကု ဆေးရုံဘက်မှ ကားလမ်းကူးပြီး အောင်ဆန်း အား ကစားကွင်း အုတ်တံတိုင်းတစ်လျှောက် ပြေးလာသော ခြေသံများကို ကြားရာ ညီဖြစ်သူနှင့် ကိုစိုးတို့ အသံကြားရာ ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်ရာ လူဟူ၍ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပါ။

ထို့ပြင် ပြေးလာနေသည့် ခြေသံကို သာ ကြားရပြီး အောင်ဆန်း အားကစား ကွင်း အုတ်နံရံတွင် ဖြူဖြူအရိပ်အရည် ကြီး သုံးရိပ်သည် ရှေ့နောက် အစီအရီ တန်း၍ သွားနေသည်ကို မြင်တွေ့ကြ သည်။

သို့နှင့် သူတို့(၂)ယောက် ကြောက် လန့်ပြီး အိပ်နေသော ကျွန်တော်အိပ်ခန်း

ရောက်လာပြီး အတင်းနှိုးရာ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာမှနိုးပြီး သူတို့ လက်ညှိုးထိုးပြရာသို့ သေသေချာချာ ကြည့်ရာ ဖြူဖြူအရိပ်ကြီးသုံးရိပ်သည် အတန်ခံရတွင် တန်းစီ၍ သွားနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

သို့နှင့် သုံးဦးသားကြည့်နေစဉ်မှာပင် ထိုဖြူဖြူအရိပ်သုံးရိပ်သည် တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်၍ ပျောက်သွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော့်ညီနှင့် ကိုစိုးတို့မှာ အတော်ကြောက်နေပုံရပြီး ထိုအရိပ်ပျောက်သွားသည်နှင့် ကိုစိုးဆိုသူ အိမ်ပြန်ပြီးပြေးလေတော့သည်။ ညီလုပ်သူက ဆိုင်ပေါ်တက်ပြီး ခြင်ထောင်ထဲ အတင်းဝင်ကာ ငြိမ်ကုတ်နေ၏။

မိုးလင်းသည်အခါ ညီလုပ်သူနှင့် ကိုစိုးတို့သည် လမ်းနေသူတို့အား ပြောပြရာ လူကြီးတချို့က “မင်းတို့ကံနိမ့်လို့ ဒီလို မကောင်းဆိုးပါး နာနာဘာဝတွေကို မြင်ရတာ” ဟု ပြောရာ ထိုစကား ကျွန်တော်ပါကြားပြီး ရှေးကထက်ပို၍ ဘုရားကို အချိန်မှန်မှန် ရှိခိုးချလာမိပါသည်။

ယခု တင်ပြမည့် အတွေ့အကြုံသည် ယခင် တွေ့ကြုံခဲ့သည်များထက် ပိုဆိုး၍ ဆရာဘုန်းဘုန်းအား အကူအညီတောင်း၍ ဟံခေါ်ကုရသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ...

ကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့ မျက်နှာချင်း ဆိုင်အိမ်မှ သူငယ်ချင်း၏ဖခင် ဦးလေးသောင်းသည် ပုတီးသမားကြီးဖြစ်၏။ ထိုဦးလေးသောင်းသည် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လျှင် ပယောဂကု၏။ ဆေးဝါးဓာတ်စာလည်းပေး၏။

သူတို့ဆရာအချင်းချင်း အကြောင်းရှိ၍ တွေ့ဆုံကြရာဝယ် ဆေးဓာတ်အင်းတတ်များ ပြုကြရာ တစ်နှစ်ကို တစ်ခါ၊ နှစ်ခါမျှသာ တွေ့ဆုံကြသည်ဖြစ်၍ သူငယ်ချင်းမှ ကျွန်တော့်အား ဗဟုသုတအလို့ငှာ လာခေါ်သဖြင့် လိုက်သွားပြီး ထိုဆရာတို့ ထိုအဘတို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမည်ကို ညွှန်ကြားရန် တောင်းဆိုမိသည်။

“အရဟံသိဒ္ဓိ”ကို ပုတီးတစ်လုံးကျနှင့် ည(၉)နာရီတွင် (၉)ပတ်စိပ်ရန်နှင့် လုပ်နိုင်ပါက အသက်သတ်လွတ်အသားလွတ်စားရင်း အမိဋ္ဌာန်(၉)ရက်စီ နိုင်သလောက် လုပ်ခိုင်းရာ ကျွန်တော် ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်ပါမည်ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ပထမဆုံး ပုတီး စ၊ စိပ်ဖြစ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ည(၉)နာရီထိုးသည်နှင့် အရဟံသိဒ္ဓိဟု ရွတ်ဆို၍ ပုတီးတစ်လုံးကျနှင့် ပုတီး (၉)ပတ်

မှန်မှန်စိပ်ဖြစ်၏။ သို့သော် မေတ္တာပို့အမှုဝေရမှန်း ကျွန်တော် လုံးဝ မသိပါ။

စိတ်ပါလက်ပါ ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားရှိခိုး ကန်တော့ကာ အိပ်ရာဝင်လေသည်။

ဤသို့ ရိုးရိုးတန်းတန်း ပုတီးစိပ်သော်လည်း မေတ္တာပို့အမှု မဝေမိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထင်ပါသည်။ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော့်အား အနှောင့်အယှက်တို့ ဝင်ရောက်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့၏ ကုန်စုံဆိုင်သည် လမ်းပလက်ဖောင်းနှင့် ကပ်လျက် တည်ရှိပြီး ဆိုင်ဘေးတွင် လူ(၃)ဖက်စာမက ကုက္ကိုပင်ငုတ်တို့ကြီး ရှိ၏။ ကုန်စုံဆိုင်လေးတွင် ဆိုင်စောင့်အိပ်ရင်း ပုတီးစိပ်ဖြစ်၏။

တစ်ည ပုတီးစိပ်နေစဉ်(ပုတီးကြိုးမခိုင်လို့လား အနှောင့်အယှက်ကြောင့် လားဆိုသည်ကို ဝေခွဲမရပါ။) ပုတီးကြိုးပြတ်ထွက်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးချင်း လိုက်လောက်နေရလေသည်။

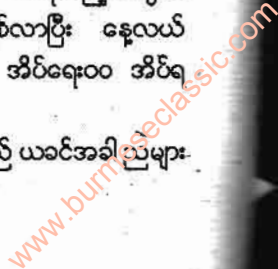
‘ပုတီးကြိုး ပြန်ဖြူပြင်ပြီးနောက် ညစဉ် ပုတီးမှန်မှန်စိပ်ရင်း ထိုကုန်စုံဆိုင်လေးတွင်ပင် အိပ်ဖြစ်ပြီး အနှောင့်အယှက်သည် စဝင်လာပြီဖြစ်၏။

ဖြစ်ပုံမှာ...

အိပ်ပျော်နေစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲခါဆွဲလှုပ်သကဲ့သို့ ခံစားရပြီး နိုးလာ၏။ ပထမဖြစ်ကာစတွင် “ငါအာနည်းလို့ ဖြစ်တာနဲ့တူတယ်” ဟု ထင်မိ၏။

ထိုဖြစ်စဉ်သည် နောက်ညများတွင်လည်း ညစဉ်လိုလိုလောက် ဖြစ်လာရာ သတိထားပြီး အိပ်ရသည့်အတွက် အိပ်ရေးမဝ ဖြစ်လာပြီး နေ့လယ်နေ့ခင်းကျမှသာ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်ရတော့သည်။

ဤဖြစ်စဉ်သည် ယခင်အခါညများ

တွင်သာ မကြာခဏဆိုသလို ခြေထောက်ဆွဲလှုပ်ခါသကဲ့သို့ ခံစားခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်ယောက်တည်း အိပ်မောကျနေစဉ် မှာပင် ဆွဲလှုပ်ခံရသဖြင့် ကျွန်တော် မစဉ်းစားတတ်အောင်ပင် ဖြစ်နေပြီ မည်သူ့မျှ မပြောဖြစ်ပါ။

တစ်ညတွင် အလွန်ထင်ရှားစွာ နှောင့်ယှက်ခံရပြီးမှ သိရှိလာရ၏။ ဤကဲ့သို့ ဆွဲလှုပ်ခံရဖန်များ၍ အိမ်အပြင်ကုန်စုံစုံစိုင်တွင် မအိပ်တော့ဘဲ အိမ်ကြီးအတွင်း မိဘများ၏ အလယ်တွင် နေပြီးအိပ်ရာ ကောင်းကောင်း အိပ်မောကျနေချိန် (ညဉ့်သန်းခေါင် (၁၂)နာရီ (၁၀)မိနစ်) လောက်တွင် ခြေထောက်(၂)ဖက်စလုံး ဆွဲချခံရကာ လန့်နိုးလာ၏။

သတိရ၍ကြည့်ရာ ခြေထောက် (၂)ချောင်းသည် ခြင်ထောင်အပြင်ဘက် ဒူးခေါင်းနေရာ ထိရောက်အောင် ဆွဲချခံရသဖြင့် မကြောက်တတ်သော ကျွန်တော်၊ မမြင်ရသည့် ထိုအကောင်ကို ကြောက်လန့်မိပြီး မိဘနှစ်ပါးအား နှိုး၍ ပြောပြရာ ဖခင်ကြီးက သိပ်ယုံပုံမပေါ်။ မိခင်ကြီးကသာ စိတ်ပူပြီး မီးဖွင့်၍ ပြန်အိပ်စေ၏။

နံနက်လင်းသော် ကျွန်တော် အတင်းအကျပ် ပြောမှုကြောင့် ဖခင်ကြီးသည် အသိဆရာ ဘုန်းဘုန်းအား အိမ်သို့ပင့်ပြီး ဆရာဘုန်းဘုန်းမှ ကျွန်တော်ဖြစ်စဉ်ကို မေးစမ်းစစ်ဆေးပြီး ကျွန်တော်အား ပရိတ်ကြီးများ ဝတ်ဆင်စေပြီး ပရိတ်ရေတိုက်၍ ကုသသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ထိုဆရာဘုန်းဘုန်း ကုသပြီးနောက် ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မဖြစ်တော့ဘဲ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်စက်၍ ရသွား၏။

ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေရမှန်းလည်း ဆရာဘုန်းဘုန်း ပြောပြ၍ သိသွားပါသည်။

ကျွန်တော် ပုတီး(၉)ဖတ်စိပ်ပြီးတိုင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါသည်။ ကျွန်တော် ခံစားနေရသည့် အနှောင့်အယှက် ဒုက္ခအား ဘုရားသားတော်ဖြစ်သည့် ဆရာဘုန်းဘုန်း၏ ကျေးဇူးကြောင့် အမှောင်ပယောဂများ ကင်းကွာ၍ စိတ်ချမ်းသာခဲ့ရသည်။

သို့အတွက် ရဟန်းသံဃာများ အပေါ် ရိုသေလေးစား အားကိုးမိပါသည်။ ဤတွေ့ကြုံမှုတွင် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရသော် ကျွန်တော် တော်တော် လန့်သွား၏။

ကောင်းတာ ပြုသော်လည်း အကြောင်းမညီညွတ်ကာ အနှောင့်အယှက်ပြုခံရတတ်ကြောင်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်မိသွား၏။ လူတိုင်း အနှောင့်အယှက်ပြုခံရမည်ကို မဆိုလိုပါ။ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ရှိမည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။

နေ့စဉ်မှန်မှန် မပျက်မကွက် ပုတီးစိပ်နေသည်ကို ဖခင်ကြီး မြင်တွေ့ဖန်များလာသောအခါ ဖခင်ကြီးပါ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပုတီးလိုက်စိပ်ရင်း သားအဖနှစ်ယောက် အတူတူ ပုတီးစိပ်ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုသို့ နေလာရင်း တစ်နေ့ မွန်ပြည်နယ် ဥတ္တတားရွာမှ ကျွန်တော်အဘိုး၏ညီ ဘိုးလေးသည် ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ (၁)လကြာမျှ အလည်ရောက်လာပြီး ဝိပဿနာတရားတို့ကို ဟောပြောရာ ကျွန်တော် အသိတစ်ဆင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့ရပေသည်။

ဘိုးလေး၏ ပြောဆိုညွှန်ကြားတိုက်တွန်းချက်အရ ပုတီးစိပ်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်း၍ (လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ အာနာပါနဒီပနီကျမ်းကို ဖတ်မှတ်စေလျက်) အာနာပါန ထွက်လေဝင်လေ ရှုမှတ်မှုသို့ပြောင်း၍ တစ်စိုက်မတ်မတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ အနှောင့်အယှက် တချို့ လာသော်လည်း မမှုတော့ပြီ။

ကျွန်တော်သည် ဤထွက်လေဝင်လေအကျင့်ကို ကျမ်းစာပါအတိုင်း တစ်သဇေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ ဝင်လေထွက်လေတို့သည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောင်းလဲ၍ ထွက်လေဝင်လေတို့က တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် သိမ်မွေ့ချုပ်ပျောက်သွားသည်အထိ အားထုတ်မိရာ လောကီဈာန် ချမ်းသာသည် ပြောဖွယ်ရာမရှိချမ်းသာကြောင်း သိရပြီး ဘုရားတရား သံဃာဟူသော ရတနာသုံးပါးပေါ်ဝယ် သဒ္ဓါတရားတိုး၍ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ (ဝိပဿနာတရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားတို့ကိုဖြင့် မသိသေးပါ။)

ကျွန်တော်သည် ရုပ်ဝါဒသမား သက်သက်မှ ပေတလောကသားတို့နှင့် သိမြင်ထိတွေ့ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ယုံကြည်မှုလည်း ပြောင်းခဲ့ရပေပြီ။ ဘုရားဟော ဤအပါယ်ဘုံသား ဤလောကသားများ အမှန်တကယ် ရှိနေကြောင်းနှင့် ဘုရားဟော ဒေသနာနည်းအရ အာနာပါနကျင့်စဉ်ကိုလည်း လက်တွေ့ကျကျ

ကျင့်ကြပေါက်ရောက် သိရှိ ခံစားရပါ သည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်အယူအဆ၊ ကျွန်တော်ဝါဒများသည် အပါယ်သွား မည့် မိစ္ဆာ အယူဝါဒများ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိခဲ့ရပေသည်။

ဤသို့ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရ၍ ကျွန်တော်အမြင်၊ အယူပြောင်းသွားမှု တွင် ထိုပေတလောကသား တစ္ဆေသရဲ တို့ကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်ပေ သည်။ သို့မဟုတ်ပါက အယူဝါဒဆိုး တွေနှင့် ဘယ်လောက်တောင်ကြီးထွား စိုးမိုးနေမိမှန်း မသိတော့ပါ။

ထိုပေတလောကသားများနှင့် တွေ့ ကြုံရပုံ၊ သမထတရားများ အားထုတ် နေစဉ် ကာလအတွင်း၌လည်း တွေ့ ကြုံရပုံများကို ပါရမီမဂ္ဂဇင်းနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အပိုဒ်ခွဲ၍ တချို့ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ယခု အသက်(၅၀)ကျော်အရွယ်ရှိ ဝိပဿနာတရားသို့ပြောင်း၍ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေစဉ် အတွင်းမှာပင် ပကတိမျက်စိနှစ်လုံးနှင့် (အိပ်မတ် ထဲတွင် မဟုတ်ပါ။) မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့ရပုံ တချို့ကိုလည်း ဖော်ပြထား ပါသည်။

ထိုစဉ် (၁၀-၈-၂၀၁၁) နေ့ည(၂) နာရီ(၁၅)မိနစ်တွင် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း လမ်းပလက် ဖောင်းပေါ်တွင် စာအုပ်ဖတ်ရင်း တရား ရှုမှတ်နေရာ ထိုပေတလောကသား များ အုပ်စုလိုက် ရောက်လာပုံကို နောင်စာမူများတွင် ဖော်ပြပေးပါမည်။

(ကျွန်တော်သည် ထိုလူအုပ်ကို ပေတလောကသားများဟု မထင်မိ ဘဲ အခြေအနေမဲ့ အာဝါတားများ ဟု ရုတ်တရက် တွေးထင်မိပြီးမှ အပြုအမူ ထူးခြား၍ နောက်မှ

လူတွေ မဟုတ်ဘဲ ခြိတ္တာတွေပါလား ဟု သိရ၏။)

ဤသူတို့သည် အကြောင်းမကောင်း ၍ အကျိုးမကောင်းသော အပါယ်ဘုံ သို့ ရောက်နေကြသော သတ္တဝါများ ဖြစ်၍ အယူတိမ်း၍ ဘဝယိမ်းသွားရ သူများ ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့ရ၍ ဤဘဝမျိုးသို့ ရောက်သွားမှာကို အလွန်ကြောက်ခဲ့၏။ သို့ကြောင့်လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို ဤနေရ တစ်ဘဝဝယ် ကြိုးစား၍ပြု၏။

မိမိမိသားစု၊ မိမိဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ တို့ကိုလည်း အချိန်ရှိတုန်း ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ပြု၍ သီလစောင့်ရန် တရားဘာဝနာတို့ကိုလည်း အချိန် ရသရွေ့ ကြိုးစားကျင့်ကြံ အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တရားဂုဏ် ကျေးဇူး၊ သံဃာဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဘာမျှ မသိ လူ့အန္တဘဝနှင့် လုပ်ကိုင် စားသောက် နေထိုင်ပျော်ပါးရင်းတို့နှင့် သာအချိန်တို့ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်ဆုံး နေပါသည်။

ထိုသို့ နောက်ဆုံးတွင် အိုနာသေ ဘဝနှင့်တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ရင်း ကိုယ်နှင့်ပါသွားသည့် အကုသိုလ် တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကာ အပါယ်(၄)ဘုံသို့ သာ ရောက်ကြရလေသည်။

ဤသို့မဖြစ်ရလေအောင် နိဗ္ဗာန် မရမီကာလ ကောင်းမှု ကုသိုလ်များ ပြုရင်း ဝိပဿနာတရားကိုလည်း ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်၍ မိမိတို့ ဘဝကို မြှင့်တင်သွားနိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းရင်း...

စာမျက်နှာ (၂၄၁)မှ အဆက်

(၇)ပေ၊ (၈)ပေ၊ အချို့မှာ (၃)ပေ၊ (၄)ပေ ခန့်ရှိကြရာ သူတို့ အယူအဆများအရ ကျတ်များသည် အရပ်ရှည်ကြသည် ဟု ယုံကြည်ကြသည့်အတိုင်း ကျတ် လူကြီးများ၊ အမျိုးသမီးများ၊ လူလတ် များ၊ ကလေးများ၏ ခေါင်းတလားများ ဟု ယူဆနေကြလေသည်။

တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် သတ်သွင်း ကာ ဖုံးအုပ်၍ရသည့်အဖုံးများပါ စနစ် တကျ ပြုလုပ်ထားသည်ဟု သိရပါ သည်။ “ဖရေဗီကူ”တောလူဘို့၏ ဂူဆိုသည်နှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ ဆရာတော် ဦးဝါယမ (ကယားတိုင်းရင်းသား)က ဤဂူတွင် သီတင်းသုံးသည်မှာ (၄)နှစ်ခန့်ရှိပြီး ခေါင်းတလားများသည် ကျွန်းသစ်လုံး ကို ထွင်းထားတာဖြစ်ပြီး အလျား (၁၅)ပေ သို့မဟုတ် (၁၆)ပေခန့်ရှိပြီး ပို၍ ရှည်တာတွေလည်းရှိ၍ လူလား၊ ကျတ်တွေရဲ့ ခေါင်းတလားတွေလား ဆိုတာ ဂယနာမသိပါဟု မိန့်ပါသည်။

ဤနေရာလေးကတော့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်မှုတွေနှင့် ဖြစ်တည်ပြီး ဘယ်သူမှ အဖြေမထုတ်နိုင်သေးပါ။ စာရေးသူတို့ရောက်သွားချိန်မှာ ညနေ နေဝင်ချိန်ဖြစ်၍ သွားရသည်က (၄) ယောက်တည်း။ လက်နှိပ်ဝါတ်မီး ပါ သော်လည်း ဂူထဲဝင်လေ မှောင်လေ။ စာရေးသူတို့ရဲ့ စူးစမ်းချင်စိတ်က တစ်ဖက်၊ အမျိုးသမီးတို့သဘာဝ ကြောက်စိတ်ကရှိနေတော့ ကိုယ်တွေ့ မဟုတ်သော်လည်း လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် မှုတွေနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကျတ်ဂူသို့ သွားရောက် လေ့လာသမျှလေးကို ဝေမျှလိုက်ပါသည်။

ကြည်ကြည်ကျော်(ရင်တွင်းပုံငါး)
ပျဉ်းမနား၊

ရွှေပေါ်ကျွန်းနှင့်

နှင်းပျောက်တဲ့နေ့

မင်းမောင်လွန်း
(မြောင်းမြ)

ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ လွမ်းမိပါသည်။
 ၁၉၉၇ ခုနှစ်ဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။
 ပန်းချီဆရာ ကိုသန်းထွန်း၊ သူသည်
 ဗုံ(ခြောက်လုံးပတ်) ကျွမ်းကျင်သလို
 လေမှုတ်ကိရိယာလည်း ကျွမ်းသည်။
 တစ်နေ့တွင် သူ၏ အော်ဂင်
 တစ်လက်ကို ပြန်၍ ရောင်းချရန်
 ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ထံ အရဲစွန့်၍
 လျှောက်ထားရာမှ ဆရာတော်က
 သဘောကျ၍ အော်ဂင်ကို ကျောင်းဝင်း
 အတွင်း ယူဆောင်သွားလေ၏။
 ကိုသန်းထွန်းသည် အော်ဂင်ကို
 မတီးတတ်ပါ။ ကျွန်တော်က ထို
 အကြောင်းကို သိ၍ ကျောင်းအတွင်း
 ဝင်ခွင့်တောင်းကာ ဝင်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ ဆရာတော်၏
 ခွင့်ပြုမိန့်မရဘဲ မည်သူမျှ
 ဝင်ခွင့်မပြုပါ။
 ဆရာတော်၏ အနားတွင်
 ရပ်ဝေး ရပ်နီးမှ
 ဒကာ၊ဒကာမများ ဝိုင်းရံလျက်
 ဦးခိုက်ပူဇော်နေကြသည်။
 ပရိသတ်များသဖြင့် ကျွန်တော်
 သည် ဆရာတော်နှင့် အလှမ်းဝေးသော
 မြေပြင်တွင် ထိုင်လျက် အခြေအနေ
 များကို အကဲခတ်နေစဉ် ဆရာတော်မှ
 လှမ်း၍ကြည့်ရင်း...
 'ဟေ့...ဘာလဲကွယို၊ ဘာကိစ္စလဲ'
 ဟု မိန့်တော်မူရာ ကျွန်တော်
 လန့်သွားသည်ကို ကိုဝင်းမြင့်ဦးက
 ကျွန်တော်အတွက် ဝင်၍ လျှောက်တင်
 လေသည်။
 'ဆရာတော်ဘုရား... ဦးအောင်လွင်က
 ဖန္ဒလေးကို စုတ်တံထယ်ဖို့ သွားရမလားလို့
 လျှောက်နေပါတယ် ဘုရား'
 ဆရာတော်သည် မည်သို့မျှ မမိန့်ဘဲ
 ငြိမ်နေပါသည်။ နောက်မှ သိရသည်မှာ
 ကျွန်တော်နှင့် ကပ်ပါလာသော ဆရာ

တော် အလိုမရှိသော ဝိညာဉ်များဟု
 သိရပါသည်။
 ခဏအကြာတွင် ဦးမြင့်ဦး (ဆရာ
 တော်၏ တပည့်ရင်း)က ကျွန်တော်ထံ
 လျှောက်လာပြီး...
 'ဆရာဦးအောင်လွင် ဆရာတော်ကို
 လက်စွမ်းပြချင်ဘူးလား၊ အော်ဂင် တီးပြီး
 ယူဇော်ချင်ဘူးလား'
 ဟု မေးသဖြင့် ကျွန်တော်က
 ဝမ်းသာအားရဖြင့်...
 'ဟာ...ဘယ်နှယ်ပြောပါလိမ့် တီးပြ
 ချင်တာမှ အူကို ယားနေတာလေ'
 ဟု ပြောလိုက်ရာ "လိုက်ခဲ့" ဟု ပြော
 ၍ ခေါ်သွားပြီး ဆရာတော်အနီးတွင်
 ထိုင်စေပါသည်။ အော်ဂင်ရှေ့တွင်
 ဖြစ်ပါသည်။
 ယခင် သုံးလေးရက်ခန့်က ဤ
 ကျောင်းဝင်း ဤနေရာ၌ ဆရာတော်
 သည် ပက်လက်ကုလားထိုင် တစ်လုံး
 ပြင် အမြဲတမ်းလိုလို ထိုင်လျက် သီတင်း
 သုံးလေ့ ရှိပါသည်။
 ကျွန်တော်သည် ဤကျောင်းဝင်း
 အတွင်း၌ ကိုသန်းထွန်း မအား၍ သူ၏
 ကိုယ်စား ကျွန်တော်က အလှူရှင်
 မှတ်တမ်းများ ရေးရပါသည်။ ဤနေရာ
 ၌ ဆရာတော် ထိုင်နေသည်ကို မတွေ့
 ရပါ။ ကျွန်တော်အမြင်တွင် ကွယ်နေ
 ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်စားတွဲဖြစ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၂၄၉

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။

ပန်းချီမှတ်တမ်း ရေးဆွဲအပြီး ဒကာ များက “ဟိုမှာလေ ဆရာတော်” ဟု ညွှန်ပြမှသာ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရ ပါသည်။ ဤသို့ ထူးဆန်းသည့် အချက် ကို ကျွန်တော် ယနေ့ထက်တိုင် မမေ့။

ယခု ဤနေရာသို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်၏ ထူးခြား ချက်တစ်ခုမှာ “တစ်ခုခု ဖြစ်တော့ မည်” မှန်းသိသည်။ သို့သော် မျက်ဝါး ထင်ထင် မဖော်ပြတတ်။ နှုတ်က စီး၍ နေပြီး မျက်ရည်များသာ စိမ့်ထွက်လာ ပါသည်။

ကျွန်တော် အော်ဂင်ရှေ့တွင် နေရာ ယူပြီးချိန်၌ ဆရာတော်သည် ကွမ်းယာ များ ယာနေရင်းမှ မဆီမဆိုင် ကောက် ကာငင်ကာ...

‘ဟေ့...နင်းပျောက်တဲ့နေ့ ရထားကွ’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲ နှင့်ခနဲ ဖြစ်သွားမှန်း သိပါသည်။

ဂီတအနုပညာသမား ဖြစ်နေသဖြင့် အချိန်အမြောက်ကို နိမိတ်ဆက်၍ ကောက်မိပါလေပြီ။

‘တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်တော့...အင်း...ဖြစ် တော့မယ်’

ဟူ၍ ကျွန်တော်က ကဗျာကယာ ဖြင့်...

‘တင်ပိုဘုရား...ရပါတယ်ဘုရား’ ဟူ၍ လက်အုပ်ချီလျက် ဖြေမိပါ သည်။

ဆရာတော်။ ‘သီချင်း ကလေးက တော်တော် ကောင်း တယ်ကွ’

ကျွန်တော်။ ‘တင်ပိုဘုရား၊ တပည့် တော် သိပ်ကြိုက်တဲ့ သီချင်းပါ ဘုရား’

ညအခါ ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝ က ဤသီချင်းကို လမ်းမတစ်လျှောက်

အတီးမပါဘဲ အားရပါးရ တပြတ်တန်း ဆိုခဲ့ဖူးပါ၏။

ဆရာတော်။ ‘စာသားက အဓိပ္ပါယ် ရှိတယ်ကွ၊ ဘယ်သူ ရေးတာလဲဟေ့’

ကျွန်တော်။ ‘တင်ပိုဘုရားကိုသက် ဦး ရေးတာပါ ဘုရား၊ နင်းပျောက်တဲ့နေ့ ဇာတ် ကားထဲက ဇာတ်ဝင် တေးပါ ဘုရား’

ဆရာတော်။ ‘ဪ...အေး... အေး ရတယ် မဟုတ်လား ဆိုစမ်းကွာ’

ဟု ဆရာတော်က ကွမ်းယာကို ပါးစားရင်း မိန့်ပါသည်။ စဉ်းစားကြည့် လျှင် ထိုစကား၏ အသွားအလာ အရိပ်အမြွက်ကို စာရှုသူတို့ အကဲခတ် မိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။

ဘုရားရှင်နှင့် ညီတော်အာနန္ဒာ ကြားတွင် မာရ်နတ်က ပိတ်ပင်ထား သလို ကျွန်တော်၏ နှုတ်များ ဆွံ့အ နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မြေပြင်တွင် အကျ အနထိုင်လျက် အော်ဂင်ကို ဆိုတီးတီး ပါတော့သည်။ ပထမပိုဒ်၊ ဒုတိယပိုဒ် အထိ ဘာမှ မထူးခြားပါ။ ရှောရှောရှုရှု။

ပါပဲ။

သို့သော်...

နောက်ဆုံးပိုဒ် “ချစ်တဲ့သူ နင်းရေ... ရင်တွင်းမချီအောင်ပေ...စွဲရစ်နှောင်ဖွဲ့ ပါလို့...မျှော်လေတဲ့ လွမ်းဘွဲ့ကိုစေ... ညီတူမျှတ ဪ... ကြည်ဖြူကြမှ နင်းက ပေါ်မလာတော့ပေ...

ဟင်...တကယ်တမ်း ဆန်းစစ်တော့ မြူနှင်းလေလား...ဆောင်းနှင်းလေလား စိတ်မှာထွေပြား မခွဲခြားနိုင်ခဲ့... ကြင် ဖော်မဲ့ကင်းတယ်လေ... နင်း...နင်း ပျောက်တဲ့ နွေဦးရောက်ပြီလေ...’

အထက်ပါ စာသားများ မပါဝင်ဘဲ အတီးချည်းသက်သက် တီးနေမိလေ ၏။ နှာခေါင်းဝမှလည်း လူ့မြင်မကောင်း အောင် နှစ်ချေးများ တွဲလျောင်းကျ လျက် ပါးစပ်ထဲပင် စီးဝင်နေပါတော့ သည်။

ဆရာတော်က မျက်လုံးဝင့်၍ ခပ်တည်တည် ကြည့်နေမိသည်ကို လည်း မိပ်မိပါသည်။ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုနေသောပုံစံသည် လူ့မြင်၍ပင် မကောင်းတော့ပါ။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရစ်ပိုင်းလျက် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ အကဲခတ်နေကြသည်။

နောက်ဆုံးပိုဒ် ပြီးသည်အထိ ကျွန်တော် တီးပါသည်။ သီချင်းပြီးသွား သည့်အချိန်ကျမှ မျက်ရည်များကို လက်ဖမ်းနှင့်သုတ်၊ တွဲလျောင်းကျနေ သည့် နှစ်များကို ညှစ်လျက် ရင်ထဲတွင် မူ “တဟင့်ဟင့်” နှင့် အသံတိတ်ရှိုက် နေဆဲ။

ဤတွင် ဆရာတော်က ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ခါးလေးကို အသာ ကိုင်း၍ အညာလေသံနှင့် မေးပါသည်။ ‘နို့...နောက်ဆုံးပိုဒ်က ဘာဖြစ်လို့မသိတာ

လဲကွယ်

အမှန်မှာ သည်နောက်ဆုံးပိုင်းသည် ကျွန်တော်အတွက်ရော ပရိသတ်အတွက်ပါ အလွန် အရေးကြီးသော အပိုင်းဖြစ်နေသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ထိုအချိန်က မသိခဲ့ကြပါ။

ဆရာတော် မေးသည်ကို ကျွန်တော်က ချက်ချင်း လက်အုပ်ချီ၍ ဖြေကြားလိုက်ပါသည်။

‘ငါ့ရင်လို့ပါကုန်း...အဖီး...ဖီး...’

ကျွန်တော်သည် ထိုအချိန်ကျမှ အသံထွက်၍ ရှိုက်ကြီးတင်ငင် ငိုယိုမိပါတော့သည်။

ကျွန်တော်က ဝမ်းနည်းစွာ ဝမ်းနည်းစွာ အပြင်နှင့် ငိုသလောက် ဆရာတော်ကြီးသည် ဝမ်းနည်းစွာ ကွမ်းတော့များစွာ စီးကာ သဘောကုန်သဖြင့် ဝဏ္ဏကိုယ် ယိမ်းနွဲ့ပြီး ဘာလုပ်ရ ရယ်စရာ ဝေပီတော့သည်။

မောလောက်ပြီရဲ့မှ ပါးစပ်မှ ကွမ်းတံတွေးများကို လက်ဖြင့် အသာ သုတ်ရင်း ပြုံး၍ စိုက်ကြည့်နေစဉ် ကိုဝင်းမြင့်ဦးက ဆရာတော်ကို လျှောက်တင်ပါသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား... ဆရာဦးအောင်ထွင်က မန္တလေးကို စုတ်သွားထယ်ဖို့ လျှောက်ပီတယ်ဘုရား’

ဆရာတော်၏ ပြန်လည် မိန့်ဆိုသည့် စကားသံသည် ယခင်ပုံစံနှင့်လုံးဝ မတူသည်ကို ထင်ရှားစွာ အကဲခတ်မိပါသည်။

‘ဪ... အေး... အေး... သွားပါ... သွား... သွား... ကျောင်းအတွက် နောက်ဆံပတ်းနဲ့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ မောင်ဝင်းမြင့်ဦး ဝတ္ထုနွဲ့ အလုံအလောက် ပေးလိုက်ပါကွယ်’ ကိုသန်းထွန်း တစ်ယောက်တည်း အော်ဂင်ကြီးနှင့် ကျန်နေခဲ့စဉ် ကျွန်တော်နှင့် ကိုဝင်းမြင့်ဦး ကျောင်းဝင်းထဲမှ ထွက်လာပါတော့သည်။

မိန်းကလေးများ (ဆရာတော်၏ သမီးတော်)က ကျွန်တော်ကို ဝိုင်းအုံပြီး “နှင်းပျောက်တဲ့နေ့” စာသားကို ကူးကြပါတော့သည်။ ဆရာတော် နှစ်သက်ပြီဆိုလျှင် ဤသို့ ဖြစ်တတ်ကြစေပါ။

ဆရာတော် ပျံတော်မူမည့် မှန်အခန်းကြီး ထားမည့်နေရာကို ဆရာတော်က သူ့ကိုယ်တိုင် ရှင်းပါသည်။ သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပါသည်။ မျက်နှာတော်ကလည်း ဝင်းပသော အပြုံးများဖြင့် ထူးဆန်း အံ့သြဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ပါသည်။

ဒကာတစ်ဦးက...
‘ခင်ဗျား... ဖော်ဖော် ကုဆိုင်လှူးတဲ့သူ ဝေ၊ ကျုပ်တို့ ဒီကျောင်းကို ရောက်တာနှစ်(၃၀)ကျော်ပြီ တစ်ခါမှ ဒီလို အလိုက်သည်လိုက် ရယ်တာမျိုး မဖူးမြင်ခဲ့ဘူးပါဘူး။ ချကြည့်စမ်းပါဦး... အားရပါရ ရယ်လိုက်တာ ကျုပ်ဖြင့် မျက်နှာညီတောင် စိတ်ထွက်လာတယ်ဗျာ... တကယ်ပဲ’

ဆရာတော်ကြီးကို ထိုအချိန် ထိုနေ့သည် ကျွန်တော်အတွက် အနီးကပ် ဖူးမြော်ခွင့် ရခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး ကြည့်လိုက်ရသည့် အခွင့်အရေးတစ်ခု ဖြစ်မှန်း မန္တလေးကိုရောက်မှ သိရပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် “နှင်းပျောက်တဲ့နေ့” ဟူသော သီချင်းသံကြားတိုင်း၊ ဆိုမိလေတိုင်း၊ တီးခတ်မိလေတိုင်း ကျွန်တော်အသည်း ကွဲလှမတတ်တဆတ်ဆတ်တုန် ရင်ခုန်ရသည့် နှင်း နွေကာလတွင်မှာပဲ စေတော်ဝင် ကျောင်းမှ ပျောက်ကွယ်ခဲ့လေပြီ တကား...။

မင်းမောင်ဘွား(မြောင်းမြ)

စာမျက်နှာ (၂၅၂)မှ စာဆက်

ဘူးလုံး ပြောင်သလင်ဆီသွားတာပဲ။ ရေသောက်ပြီးတော့ လှတော်ကို ကျွပ်က မေးကြည့်တယ်။ ‘ငါ အခုလို ဖြစ်လာအောင် မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’ ပေါ့...။

အဲဒီအခါမှာ လှတော်က ကျွပ်ကို အခုလို ရှင်းပြတယ်ဗျာ။

‘လူကိုပေါက်ထားတဲ့မျှော့၊ ချက်ချင်းဝေဝေကို မပြောနိုင်သေးဘူး။ မြို့မှာလဲ လူဆိပ်တက်နေတာပဲလေ။ အဲဒီမှာ အဘိုးပြောတဲ့ကားကို သတိရလိုက်တာနဲ့ မြို့ရအပြိုင် လက်နှစ်ဆစ်လောက်ကို ပါးနဲ့ ခုတ်ဖြတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီလိုခုတ်ပြီးရော မြို့လဲ ချုံ့ပုတ်ထဲ ဝင်ပြေးသွားတယ်။ အဲဒီခုတ်ဖြတ်ထားတဲ့အပြိုင် အစ်ကိုကို ပေါက်ထားတဲ့အဖွယ်ရာ နှစ်ခုပေါ်မှာပိုပြီး “နှင်းအဆိပ်ကို နယ်ပြန်ယူသွား” လို့ (၉)ခေါက်တိတိ ရွတ်လိုက်တာ သိပ်မကြာဘူး အစ်ကို ကျွန်တော်ဆီက ရေထောင်းယောက်နီဝိုပြီး အကောင်ပကတိ ဖြစ်သွားတာတာပဲ။

ဒါပေမယ့် တစ်နေ့တော့ရှိတယ် အစ်ကို... အဲဒီလိုကုန်ညှင်းနဲ့ အကုန်ရတဲ့လူနာဟာ “မြို့သားကို တစ်ခါမှမစားတဲ့သူ” ဖြစ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ “မြို့ကိုလဲ တစ်ခါမှ မသတ်တဲ့သူ” ဖြစ်ရမယ်။

အဲဒါမှ တက်နေတဲ့အဆိပ် အကုန်လုံးကျတယ်၊ မြို့သတ်ခံတဲ့သူဆိုရင် အဆိပ်တစ်ဝက်ကကျမယ်၊ အဲ... မြို့သားစားထားတဲ့ သူဆိုရင်တော့ အဆိပ်လုံးဝမကျဘူးတဲ့’ တော်သေးတာပေါ့ကွာ။ ငါက မြို့သားလဲ တစ်ခါမှမစားဘူး။ မြို့ကိုလဲ တစ်ခါမှ မသတ်ဖူးဘူးလေ... ကံသီပေလို့သာပေါ့ကွာ’

ကိုကိုခန့်ချော (ကသာမြို့)

အခုဇာတ်လမ်းအား စာရေးသူကို ပြောပြခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်နီးပါးခန့် ရှိသွားပြီဖြစ်သော်လည်း အခြား ရေးစရာ အကြောင်းများက လတ် တလောပေါ်လာသဖြင့် တော်တော်နှင့် မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။

အခု မှတ်စုစာအုပ်ကိုထုတ်ကြည့်မှ ရေးဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ပြောပြသူ မှာ စာရေးသူ၏ စာမှန်သမျှကို မလွတ် တမ်း ဖတ်ရှုလေ့ရှိသော ကိုထူးကျော်ဆို သူ ဖြစ်ပါတယ်။

သူ၏ “သေကံမရောက် သက် မပျောက်” ခဲ့ရသော အကြောင်းကို စာရေးသူအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ရာ စာရေးသူကလဲ ကိုထူးကျော်ပြောပြသည့် ပုံစံဖြင့် ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ရပါတယ်။

* * *

ကျွန်တော့်နာမည်က ထူးကျော်ပါ။ ကသာမြို့နယ် ဆိပ်သာကျေးရွာမှာ နေပေမယ့် တကယ်တော့ ရွှေဘိုခရိုင် ဝက်လက်သားဗျ။

ဖောင်ထိုးလိုက်ရင်း ဆိပ်သာရွာမှာ သောင်တင်နေလို့ ဆိပ်သာရွာသူ စန်းစန်းဆွေနဲ့ အကြောင်းပါပြီး ဆိပ်သာရွာသားဖြစ်နေတာ။

စန်းစန်းဆွေမှာ စန်းစန်းဝေဆိုတဲ့ ညီမတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူကလဲ အိမ်ထောင်နဲ့ပဲ။ သူ့ယောက်ျားနာမည် က လှဘော်တဲ့။ ကျုပ်နဲ့ဆို မယားညီ အစ်ကို တော်တာပေါ့ဗျာ...။

တစ်နေ့တော့ ကျုပ်နဲ့ မယား ညီအစ်ကိုတော်တဲ့ လှဘော်တို့ နှစ်ယောက်သား “နတ်ရေတွင်းရွာ” ကို သွားကြတယ်။ ကသာကိုရောက် တော့ ည ခုနစ်နာခါခွဲလောက်ရှိနေပြီ။ ကသာမှာ တည်းအိမ်မရှိတာနဲ့ နတ် ရေတွင်းရွာကို ဆက်သွားမယ်လို့

၂၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်း

မြေသိပ်အထွက် ဝတ်နည်း တစ်နည်း

ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ နတ်ရေတွင်းဆိုတာ ကတော့ “ကသာ” နဲ့ လေးမိုင်သာသာ ပဲ ဝေးတာပါ။

အဲဒီညက မိုးတိမ်တွေအုပ်ပြီး လကမသာတော့ တစ်လောကလုံး အမှောင်ဖုံးနေတာပေါ့။ လက်နှိပ် ဝါတ်မီး ပါပေမယ့်လဲ ဝါတ်ခဲက အားနည်းနေတော့ သိပ်မလင်းဘူး ဖြစ်နေတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မယားညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လျှောက်လာလိုက်ကြတာနတ်ရေတွင်း ရွာနဲ့ လေးဖာလုံလောက်ဝေးတဲ့ ချောင်းတစ်ချောင်းကိုဖြတ်ပြီး ကျော် လာခဲ့ကြပြီ။

အဲဒီမှာ ကျုပ်က သစ်ကိုင်းခြောက် တစ်ခုကို တက်နင်းမိတဲ့အခါ ကျုပ် ခြေသလုံး မီးစနဲ့ထိုးသလို ပူခနဲ ဖြစ် သွားတယ်။

အမှန်က ကျုပ်တက်နင်းမိတာဟာ သစ်ကိုင်းခြောက်မှ မဟုတ်ဘဲ မြေဖြစ် နေတာကိုး။ ကျုပ်လဲ တစ်ခါတည်း

ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျသွားတာပေါ့။ ကျုပ်လဲ ခြေသလုံးအထက်နားကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ညှစ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် မြေဆိပ်တက်လို့ ထင်ပါရဲ့။ မျက်ခွံတွေလေးပြီး အမြင်အာရုံတွေ မှန်ဝါးလာတယ်။

လှဘော်ဟာ လက်ထဲက ကိုင်းခုတ် ဝါးကြီးကို မြှောက်ပြီး မြေပြင်ကိုခုတ် နေတာတွေ့ရတယ်။ ကျုပ်အထင် ကတော့ ကျုပ်ကိုပေါက်လိုက်တဲ့မြေ ကို ခုတ်တယ်ထင်ပါရဲ့...။

ပြီးတော့ ကျုပ်ရဲ့ ခြေသလုံးကို တစ်စုံတစ်ခုနဲ့ ဖိပြီး ပါးစပ်ကထဲ ဘာတွေ ရွတ်မှန်း မသိဘူး... တတွတ် တွတ်နဲ့ ရွတ်နေလေရဲ့။

သူ အဲဒီလိုလုပ်ပြီး တအောင့်ကြာ တော့ မှန်ဝါးနေတဲ့ အမြင်အာရုံတွေ ဟာ ပြန်ပြီးတော့ ကြည်လင်လာတယ်။ ကျုပ်လဲ ရေဆာလာတာနဲ့ လှဘော် မှာချိတ်လာတဲ့ ရေသန့်ဘူးကို တောင် ပြီးသောက်လိုက်တာ ရေသန့်ဘူးတစ်

စာမူတိုနာ (၂၅၁) ငြိ

ယခင်လမှ အဆက်

မဟာသမယသသုတ်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ တော်ကိုလဲ အကျယ်ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ (၃၁)ဘုံမှာ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့နဲ့တကွ ဤအိမ်ဂေဟာနဲ့ မလွတ်ကင်းသော ဘုရားတို့မှ အစောင့်များ၊ ညောင်ပင်မှ ညောင်ရုက္ခစိုး၊ ကုက္ကိုပင်မှာ ရှိနေသော ရုက္ခစိုးနဲ့ ဤအိမ်အနီးအနားမှာ ရှိနေကြသော ကျွတ်လွတ်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မကျွတ်မလွတ်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အနန္တတို့အား အမျှပေးဝေလိုက်ပါတယ်။

ဒီနေ့ သင်္ကြန်အကျနေ့မှာ သားလေးကောက်ကာဝင်ကာ များပါတော့တယ်။ နေ့လယ် အိပ်နေရာမှ လန့်အော်ပြီး

ထင်တာမို့ ကောက်ချီလိုက်တော့ ကိုယ်တွေအရမ်းပူနေမှန်း သိရတော့တယ်။

အဖေကြီးက ဆရာဝန်ပြေးခေါ်တော့ ဆရာဝန်လဲ ချက်ချင်းလိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ ကလေးကို စမ်းသပ်ကာ ဆေးထိုး၊ သော့ဆေးပေးကာ ပြန်သွားပါတယ်။

မသက်သာရင် ညဖြစ်နေပါစေ လာခေါ်ပါလို့လဲ မှာသွားပါတယ်။ ကိုယ်ပူတာ သက်သာပေမယ့် ခြေတစ်ပိုင်း လက်တစ်ပိုင်းအေးကာ တစ်ညလုံး ထိုင်နေတော့ လူကြီးတွေမှာ မအိပ်ရပါ။

ထူးဆန်းသော

အိမ်ကြီးနှင့် ပရဟေယကဗျာ

(၂)

ရွှေ့ပြောင်း

မနက်မိုးလင်းတော့ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့မှာ မိုးကလဲ တဖွဲဖွဲရွာပြီမို့ ပိတောက်ပန်းတွေ ဝေနေအောင် ပွင့်ကြပါပြီ။ ရဲဘော်လေးတစ်ယောက်က ပိတောက်ပန်းတွေ ပွေ့လာပြီး လာပို့ပေးတော့ သမီးကြီးက ဘုရားကပ်လှူလိုက်ပြီး အရိုးတိုတာတွေကိုတော့ အားလုံးဝေမျှပြီး ပန်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မ အမျိုးသားအား...

'ဖေကြီး ဘုန်းကြီးပင့်ပေးပါ။ ပရိတ် ရွတ် ကမ္မဝါဖတ်ချင်တယ်' လို့ပြောတော့...

'အေး... ပင့်ပေးမယ်။ ဒါလေးပြီး အောင် လုပ်လိုက်ဦးမယ်'

သူက ရဲဘော်လေး၊ ငါးယောက်ကို အိမ်သာရွှေဖို့ အလုပ်ရှုပ်နေတာပါ။

ယခင် အိမ်သာက ညောင်ပင် အောက်မှာဆိုတော့ မထားသင့်ဦးလေ။ ဒါကြောင့် ညောင်ပင်နဲ့ လွတ်နေတဲ့ဘက်ကို ရွှေရတာပါ။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ညောင်ပင်မှာ ပန်းအိုးနဲ့ မီးပူဖော်လို့ရအောင် စင်လေးပါ ရိုက်ပေးကြပြီး ညနေ(၅)နာရီလောက်မှာ စခန်းမှူးက ဘုန်းကြီး(၅)ပါး ပင့်လာပါတယ်။

ဆရာတော်မှာ ကျောက်အင်းကုန်း ကျောင်းမှဖြစ်ပြီး **သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၄၅)ပါး**ရပြီလို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကိုလဲ...

'ဘယ်က ပြောင်းလာ ကြတာလဲ' လို့ မေးပါတယ်။

'တပည့်တော်တို့ မော်လမြိုင်ကပါ ဘုရား' လို့ လျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာတော်မှ...

'နေမကောင်းတဲ့ ကလေးကို ခေါ်ခဲ့ပါ'

ဆိုလို့ သမီးကြီးမှ သားကိုချီကာ ကျွန်မအား ကမ်းပေးပါတယ်။ ကလေးက အိပ်ပျော်နေတော့ ကျွန်မလဲ ပေါင်ပေါ်မှာ တင်သိပ်ကာ သီလခံယူပြီး တရားနာကြပါတယ်။

ဆရာတော်တွေ ကမ္မဝါဖတ်တော့ ပရိတ်ကြီးနဲ့ ကလေးကို ကိုးပတ်ပတ်ကာ သံဃာတော်တွေက ပရိတ်ကြီးစကို ကိုင်ပြီး ရွတ်ဖတ်ရာ ကမ္မဝါ(၂)ပုဒ် အရောက်မှာတော့ အိပ်ပျော်

နေတဲ့ကလေးဟာ အတင်းရုန်းကန်တာ ပရိတ်ကြီးတွေ ပြုတ်ကုန်ပါတယ်။ အားကလဲ ကြီးလိုက်တာ လူကြီး(၂)ယောက် ဖမ်းချုပ်ကိုင်တာတောင် မနိုင်ပါဘူး။ ဆရာတော်မှ ရွတ်နေရင်း ပရိတ်ကြီးကို ကလေးကိုယ်မှာ ပြန်ပတ်ဖို့ လက်ဖြင့်ပြရာ ပြန်ပတ်ကြပြန်တယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ အဖေကြီးရယ်၊ ဦးကျော်မြင့်ရယ်၊ နယ်ထိန်းတစ်ယောက်ရယ် ဝိုင်းပြီး ချုပ်ကိုင်ထားကြတာမို့ ရုန်းပေးမယ့် ကြီးမပြတ်တော့ပါ။ ပြီးခါနီးမှာ ရုန်းကန်တာ ငြိမ်သွားပါတော့တယ်။

ဆရာတော်လဲ ချက်ချင်းပဲ ပရိတ်ကြီးနဲ့ လက်ဖွဲ့ထိုးပြီး ကလေးရဲ့ လည်ပင်းနဲ့ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်မှာ ချည်နှောင်ပေးပြီး...

'ကြက်သွန်ဥရိုလား... ရှိရင် သုံးလေးဥ ဆရာတော်ကိုက်ပါ'

ပြောလို့ ကြက်သွန်နီလေးဥကို ကပ်လိုက်ရာ ဆရာတော်မှ မန်းမှုတ်ပြီး...

'ရှေး... အိမ်ရဲ့ ဝိုင်းထောင့်လေးထောင့်မှာ တူးပြီး မြှုပ်လိုက်၊ ပြီးရင် ခဲမန်း၊ သဲမန်း၊ ဆန်မန်းတွေကို အိမ်ပေါ်အိမ်အောက် အိမ်အနီးအနား ဖတ်ဝန်းကျင်ကို ဖက်လိုက်ပါ'

လို့ မှာကြားပြီး ပြန်ကြွသွားပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ဆန်မန်းကို အိမ်ပေါ်၊ ခေါင်မိုးပေါ်မကျန်ကြဲကာ သဲခဲနဲကို တော့ အိမ်အောက်၊ အိမ်ဘေး၊ အိမ်

နောက်၊ အိမ်သာပါမကျန် ကြဲပက်လိုက်ပါတယ်။

ဘုန်းကြီးများ ပြန်ကြွသွားတာ ကျောင်းတော် မရောက်သေးပါ။ သားလေးမှာ နေကောင်းသွားပြီး ဘောလုံးထကန်နေပါရောလား။ ထမင်းလဲ တောင်းစားလို့ သူကြီးတော်က ထမင်းခွံကျွေးနေပါတော့တယ်။

ကျွန်မတို့ တစ်အိမ်လုံးလဲ ခရီးကပန်း၊ အိပ်ရေးကလဲ ဆက်တိုက်ပျက်နဲ့မို့ အတိုးချ အိပ်ပျော်သွားပါတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ လူနှစ်ယောက် ကျွန်မတို့ အိမ်ပေါ်တက်လာပြီး ဖိနပ်ချွတ်မှာ ရပ်ကာ ကျွန်မအား...

'ကျွန်တော်တို့ နေရာမရိလို့ နေရာပေးပါ'

လို့ လာတောင်းတော့ ကျွန်မက... 'မင်းတို့ကို နေရာပေးရင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေမှာလား၊ သူများတွေကို မနှောင့်ယှက်ရဘူး။ မင်းတို့ကတိပေးရင် ငါ နေရာပေးမယ်' လို့ပြောတော့...

'ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ... ကောင်းကောင်းမွန် နေပါ့မယ်'

လို့ ကတိပေးကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားကြပါတယ်။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ လန်နီးလာပြီး အမျိုးသားကိုနှိုးကာ ပြောပြမိတယ်။ သူကတော့...

'လွယ်ပါတယ် မိန်းမရာ၊ အိမ်ရှေ့က အပင်ကြီးမှာ သစ်သားနဲ့ အိမ်ကလေး လုပ်ပေးလိုက်ပေါ့'

လို့ လွယ်လွယ်ပဲ ပြောခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မ မလုပ်ခဲ့ခဲ့ပါ။

သင်္ကြန်လွန်ပြီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းတွေ ပြန်ဖွင့်တော့ သမီးဆီမှ ကြွေးနန်းလာပါတယ်။ အဆောင်လျှောက်တာ မရလို့ မေမေ လာစီစဉ်ပေးပါပြီးဆိုတာနဲ့

ကျွန်မ မော်လမြိုင်ကို ဆင်းခဲ့ရပါတော့တယ်။

သမီး နေထိုင်ဖို့ စီစဉ်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်မ ဆရာအေးဆီ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာအေးမှ ဘားမဲ့ဆရာတော်ကြီးကို ပင့်လျှောက်ပြီး မေးကြည့်ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘ငှဲသား ပြောသလို လုပ်လိုက်ရင် မွေးထားသလိုဖြစ်ပြီး ပြောင်းလေရာ တကောက်ကောက် လိုက်နေမှာ။ သမီးပြန်ရင် သင်္ကန်းထယ်သွား ပိုရောက်ရင် ဘုန်းကြီးပွဲ သင်္ကန်းလှူ ဆွမ်းကပ်ပြီးရင် အိပ်မက်ပေးသူ နှစ်ပိုင်းကိန်း ရောက်ချ အမှုအတန်းပေးပေလိုက်ရင် သူ့ဟာသူ ဘုံဗိမာန် ရတနာလိပ်မယ်’

လို့ ဟောပြီး ဆရာတော် ပြန်ကြွသွားတော့ ဆရာအေးကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်မလဲ မန္တလေးအိမ်တော်ရာ ဘုရားမှ သင်္ကန်းဝယ်ကာ ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ အမျိုးသားက နယ်တွေကို စည်းရုံးရေး၊ စပါးဝယ်ယူရေးနဲ့ ဝါတီကောင်စီ ခရီးထွက်တိုင်း လိုက်နေရတာမို့ နှစ်လလောက် ကြာသွားပါတယ်။

ဒီနေ့တော့ ပြန်ရောက်ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် နောက်နေ့ ကသာကို အစည်းအဝေးသွားရမှာမို့ ပြန်လာတာပါ။

ညတက်ရောက်ရင် အမြဲတမ်းလိုလို ပဲ ယမ်းမီးခြစ် ခြစ်တဲ့ အနံ့နဲ့ စီးကရက်သောက်သလိုမျိုး ဆေးလိပ်နံ့ကိုလဲ ရတတ်လို့ ခဏခဏပဲ ကျွန်မအမျိုးသားက အိမ်အောက်ကို ဆင်းပြီး ရှာတာ ဘာမှမတွေ့ပါဘူး။

‘ကဲ...စောစောအိပ်ကြ၊ ဖေဖေလဲ မနက်စောစော ခရီးထွက်ရဦးမယ်’ ပြောပြီး စောစောပဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ညသန်းခေါင်လောက်မှာ

လင်မယားနှစ်ယောက် အပေါ့အပါး ထသွားကြပြီး တံခါးသေချာပိတ်ကာ အိပ်ရာထဝင်ကြကာ အမျိုးသားက မအိပ်သေးဘဲ ခြင်ရှာနေပါတယ်။

သူလဲအိပ်ချလိုက်တာနဲ့ ‘ခုံး...ခုံး...ခုံး...’ ဆိုတဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ ခြေသံကြီးနဲ့ အတူ တစ်အိမ်လုံး လှုပ်ခါယမ်းပြီး ရေချိုးခန်းမှ ထမင်းစားခန်း၊ ထိုမှ ဧည့်ခန်းထိ ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

တော်တော်ပြင်းပြင်း နင်းလျှောက်လာတာမို့ ခြေသံကြီးက အကျယ်ကြီးကြားရပြီး ကျွန်မတို့က ကြမ်းပြင်မှာပဲ အိပ်တာမို့ အိမ်ကြီး လှုပ်ခါနေတာကို သိရပါတယ်။

ခြေသံက ဧည့်ခန်းရောက်တာနဲ့ ရပ်သွားပါတယ်။ ကျွန်မအမျိုးသားလဲ ခေါင်းအုံးအောက်က ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကိုဆွဲပြီး ဓာတ်မီးထိုးကာ ချက်ချင်း လိုက်ရှာပါတော့တယ်။ တစ်အိမ်လုံး အနံ့ပါပဲ။ ကလေးတွေနဲ့ အမေလဲ အိပ်မောကျနေလျက်ပါ။

ဘာမှ မတွေ့ရတာနဲ့ဘဲ သူလဲ ပြန်ဝင်လာပြီး မကျေမချမ်းနဲ့ ဘာတွေလဲကွာလို့ပြောပြီး ကျွန်မနံ့ဘေးမှ ပြန်ဝင်အိပ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်မတို့ အိပ်တဲ့ ခြေရင်းမှ ‘ချင်...ချင်...ဂလပ်...ဂလပ်... ချင်...ချင်... ချင်...ဂလပ်...’ နဲ့ ကြားရတော့တာပဲ။

အမျိုးသားက ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ အကောင်အထည်လဲ မမြင်ရဘဲ ခြေရင်းတွင် ထားရှိတဲ့

အဝတ်လုန်းတဲ့ သွပ်ကြိုးတန်းမှာ လှုပ်ခါယမ်းနေပြီး ယူနီဖောင်းမှ ခါးပတ်နဲ့ နံရံကို ရိုက်ခတ်နေလို့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အသံတွေပါပဲ။

အမျိုးသားက ဓာတ်မီးပိတ်ပြီး ကျွန်မအနားကပ်ကာ လေသံဖြင့်... ‘မိန်းမ ဘာလဲ မသိဘူး၊ ဘာမှလဲ မတွေ့ရဘူးကွာ’

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မက သူ့ကို ‘ဘယ်နှနာရီလဲ ဖေဖေ’ လို့မေးတော့ (၂)နာရီ (၁၅)မိနစ်လို့ လက်ပတ်နာရီကြည့်ပြီး ပြောပါတယ်။ ကျွန်မလဲ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဆိုပြီး သူတို့ကို မေတ္တာပို့လိုက်တော့ ငြိမ်သက်သွားပါတော့တယ်။

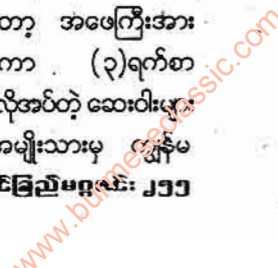
ရဲစခန်းမှ နာရီ(၄)ချက် သံချောင်းခေါက်ပြီးမို့ ကျွန်မ အိပ်ရာမှထကာ မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားမီးပူဇော်နံ့သာတိုင် ထွန်းညှိကာ ဘုရားရှိခိုးပရိတ်ရွတ်ပြီး သူတို့ကိုခေါ်၍ အမျှအတန်းပေးဝေပြီး...

‘ဝါ မင်းတို့ကို ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးဖို့က ငါတို့က မင်းမူထမ်းဖြစ်နေတဲ့ အတွက် မင်းခွဲအယ်နို့ကို လိုက်နာရမယ်၊ မအာလပ်သေလို့ လုပ်ပေးနိုင်တာကို မင်းတို့က သည်းခံပူပေါ့။’

ဒီပုံစံနဲ့ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ ငါတို့ကို သတိပေးတာမျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကလေးတွေနဲ့ကုန်ရင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကုန်လိမ့်မယ်။ ခရီးသွားရာက ပြန်လာရင် ငါလုပ်ပေးမယ်။ မင်းတို့လဲ ငါပြောတဲ့အတိုင်း နေပေကြပါ’

လို့ ပြောဆိုပြီး ပုတီးကိုးပတ်စိပ်ကာ ကိစ္စပြီးပြီမို့ ထလာခဲ့ပါတယ်။

မနက်လင်းတော့ အဖေကြီးအား အသာပြေကျွေးကာ (၃)ရက်စာ အဝတ်အစားနဲ့ လိုအပ်တဲ့ ဆေးဝါးပေး ထည့်နေစဉ် အမျိုးသားမှ ကျွန်မ

အား...

‘မိန်းမ...မင်း အိပ်ရဲရဲလား။ မအိပ်ရဲရင် ကလေးတွေခေါ်အိပ်’

လို့ တိုးတိုးလာပြောပါတယ်။

ကျွန်မကလဲ...

‘အိပ်ရဲတယ်... ဖေကြီး ဘယ်နေ့ ပြန်လာမှာလဲ ဆိုတာပြော’

လို့ သူ့ကို ပြောတော့ စနေနေ့ ရောက်မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ အလှူလုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ရန် ဝယ်ရ ခြမ်းရပါတော့တယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာ သမီးကြီးက...

‘မေမေ အိမ်ရှေ့မှာ ဧည့်သည်တွေ လာတယ် မေမေ’

လို့ လှမ်းပြောတော့ မီးဖိုမှ လုပ် လက်စကို ထားခဲ့ကာ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ခဲ့ပြီး လာသူများကို ထွက်တွေ့ ကာ “လာကြပါရှင်” လို့ ခေါ်လိုက် တော့ အမျိုးသမီး(၃)ဦးက အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလို့ ကျွန်မ နေရာထိုင်ခင်း ပေးလိုက်ပါတယ်။

ရောက်လာသူ အမျိုးသမီးများထဲမှ အသက်အနည်းငယ်ကြီးသူက သူ့ ကိုယ်သူ့ ဖိတ်ဆက်ပါတော့တယ်။

“ကျွန်မ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌဇနီး ဒေါ်ခင် ဆွေတင့်ပါ” နောက်တစ်ယောက်ကလဲ “ကျွန်မက ပါတီယူနစ်ဥက္ကဋ္ဌ ဇနီးဒေါ် သိန်းသိန်းပါ” အငယ်ဆုံးတစ်ယောက် ကလဲ “ကျွန်မက တိ-မွေး-ကု ဒေါက်တာညီညီရဲ့ဇနီး မလဲ့လဲ့ပါ” လို့ ဖိတ်ဆက်ကြတော့ “ကျွန်မကလဲ ခြုံနယ်မှူး ဦးခင်မောင်မြင့်ဇနီး ဒေါ်ကြူကြူအေး” ပါလို့ ပြန်လည် ဖိတ်ဆက်ပြီး ကော်ဖီနဲ့မုန့်များနဲ့ ကျွေးမွေးညှော်ခံကာ စကားပြောဆိုနေ ကြပါတယ်။

သူတို့အားလုံး သဘောကောင်းကြ ပါတယ်။ ပါတီယူနစ်ဥက္ကဋ္ဌဇနီးမောင်နံ

ကတော့ ယခု အဆိုတော်ချောစုခင်ရဲ့ မိဘများပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကျွန်မက...

‘မနက်ဖြန်အိမ်မှာ ဆွမ်းကပ်လှူမှာမို့ မမတို့နဲ့ ညီမလေး လဲ့လဲ့ကော လာခဲ့ဖို့ ဖိတ်ပါတယ်။ လာခဲ့နော်’

လို့ ဖိတ်တော့ “ဘာကျွေးမှာလဲ ညီမလေး” လို့ မေးပါတယ်။

‘မော်လမြိုင်အုန်းခွံခေါက်ဆွဲ ကျွေး မှာပါမေ’

လို့ပြောတော့...

‘လာမယ်...လာမယ်... မော်လမြိုင် လက်ရာ စားရတာပေါ့။ ကဲ ပြန်ဦးမယ်။ ညီမလေး မမတို့ဆီလဲ အလည်လာ ပါဦး’

လို့ နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြပါ တယ်။

ညနေ(၅)နာရီလောက်မှာ အဖေ ကြီး ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်မလဲ သူ့ဆီမှ အိတ်ကို ယူပြီးသိမ်းလိုက်ပါ တယ်။

‘လူတွေ ဖိတ်ပြီးပြီလား’ မေးလို့...

‘ဟုတ်ကဲ့ ဖေကြီး... စခန်းမှူးက တာဝန်ယူဖိတ်ပေးပါတယ်’

လို့ ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။

သူလဲ ရေခဲချိုးပြီး အိမ်မှာ လုပ်စရာ ရှိတာတွေ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေပါတယ်။ ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဟင်းကိုတော့ ကျွန်မကိုယ်

တိုင် ချက်တာမို့ ညရောက်တော့ ရဲမေ တွေ လာရောက်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေး ကြပါတယ်။

ဆရာတော်နဲ့တကွ သံဃာငါးပါးလဲ ကြွရောက်ပါပြီ။ ကျွန်မတို့မိသားစုနဲ့ တကွ တပ်ဖွဲ့ဝင်ရဲဘော် အရာရှိရဲမေ များအားလုံး တရားနာယူကြပြီး သက်နိုးနဲ့ ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းကာ အိပ်ပက်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက် ကိုခေါ်ကာ ဤသို့ လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုအဖို့ဘာဂကို သူတို့ အား ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေလိုက် ပါတော့တယ်။

အိပ်ရေးပျက် ပင်ပန်းကြတာမို့ နေခင်း တရေးတမောအိပ်ပြီး ညနေ (၅)နာရီခွဲလောက် ကျွန်မမိခင်ကြီး ရယ်၊ ကျွန်မအမျိုးသားရယ်၊ သားလေး ရယ်၊ ကျွန်မရယ် အိမ်ရှေ့မှာထိုင်ပြီး သားလေးက ဆော့နေပါတယ်။

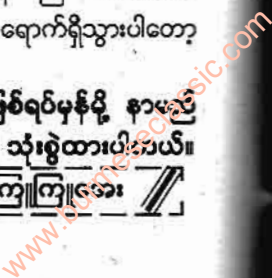
အဲဒီအချိန်မှာ မွေးလိုက်တဲ့ ပန်းရနံ့ ဘာပန်းမှန်းကို မသိပါဘူး။ ကုက္ကိုပန်း ပွင့်ချိန်လဲ မဟုတ်။ အနီးအနားမှာလဲ ဘာပန်းမှလဲမရှိပါ။ ည(၈)နာရီ (၉) နာရီထိပဲ မွေးကြိုင်နေတော့တာပါပဲ။ ကျွန်မ အမျိုးသားက...

‘ဒီကောင်တွေ နေရာပြီ ကောင်းတဲ့တုံကို ရောက်ရှိလွှားကြပြီဆိုတာ သေချာသွားပြီ လို့ပြောတယ်။

ကျွန်မရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ တစ်စုံ တစ်ယောက်ကို မကျွတ်မလွတ်ဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ရာဘုံဘဝသို့ ရောက်ရှိသွား အောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သော ကုသိုလ် စိတ် ပီတိအဟုန်သည် တစ်လောက လုံး ပျံ့နှံ့အောင် ရောက်ရှိသွားပါတော့ တယ်။

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်မို့ နာမည် အမှန်အတိုင်း သုံးစွဲထားပါမယ်။

ရွှေခုံ ကြူကြူအေး

စာရှုသူများအနေဖြင့် ယခု ရေးသား တင်ပြအပ်သော ဇာတ်လမ်း ခေါင်းစဉ် အား ဖတ်ရှုပြီး သို့လော... သို့လော... တွေးတော၍ မျက်စိလည်ကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း ဤဇာတ်လမ်း အား အစအဆုံး ဖတ်ရှုပြီးလျှင် သဘောပေါက် နားလည်ကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဤဇာတ်လမ်းသည် စာရေးသူ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်နှင့် ညီအစ်ကိုအရင်းတမျှ ခင်မင်သော ဦးသန်းလှိုင်၊ သ/မဦးစီးဌာန စဉ့်ကူး မြို့နယ်၏ အမှန်တကယ် တွေ့ကြုံ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် ကိုယ်တွေ့ ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် စာရေးသူ လေးစား ရပါသော အစ်ကိုကြီး ဦးသန်းလှိုင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ (၁)နှစ်နီးပါးပင် ကြာခဲ့ပါပြီ။

သူ မကွယ်လွန်မီ လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ခန့်က စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့ သော ဤဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းအား စာရှုသူတို့အတွက် ပြန်လည်ရေးဖွဲ့ တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

* * *

အချိန်ကား ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်သည် စဉ့်ကူးမြို့၏ ဘုရားပေါင်း (၁၃၇)ဆူအနက် တန်ခိုး ကြီးဘုရားများဖြစ်သော ရွှေကူကြီး၊ ရွှေမုဋ္ဌော၊ ရွှေတောင်မည်း၊ ရွှေရပ် တော်ဘုရားကြီး လေးဆူတွင် ပုတီး စိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် လူသူအသွားအလာ နည်း ပါးသော အချိန်နာရီတို့ကို ရွေးချယ် ခုပါသည်။

F.33A. February, 2017.

ကျွန်ုပ်နှင့်

ကိုသိန်းလွင်-ဖန်သင် (စဉ့်ကူး)

မျက်နှာများလော ခေါင်းဖြတ်ကြီး

ကျွန်ုပ်လည်း နိုင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ဇန်နဝါရီလတို့အား ရွေးချယ်၍ ပုတီး စိပ်ရန် အချိန်အား နံနက်(၁:၀၀)နာရီမှ (၃:၀၀)နာရီအချိန်ထိ အလုပ် လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကြီး လေးဆူ တွင် တစ်ရက်လျှင် တစ်ကြိမ် အလှည့် ကျဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ရန် ဆုံးဖြတ် ၍ ၁၉၉၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၁)ရက် နေ့မှ စတင်ကာ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်းကို

†ထူထွာရောင်ခြည်မရူးဖ်: ၂၅၇

www.burmeseclassic.com

စတင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း (၁၂)ရက် မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင် နိုင်ခဲ့၍ အတိုင်းမသိသော ပီတိများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဇွဲလုံ့လကိုလည်း တိုးမြှင့် ဆောင်ရွက်ရန် မိမိကိုယ်မိမိ အားပေး နေမိ၏။

ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း၏ (၁၃) ရက်မြောက်သော ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင် ဘာလ(၁၃)ရက် ည(၁၂:၃၀)နာရီအချိန် တွင်ကား...

ခေါင်းပြတ်ကြီးနှင့် စတင် တွေ့ဆုံခြင်း

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁၃)ရက် ည(၁၂:၀၀)နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ကျွန်ုပ် သည် ပုံမှန်လုပ်ဆောင်နေကျအတိုင်း ဘုရားမီးပူဇော်ရန် ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ မီးခြစ်တို့ကို ကြွပ်ကြွပ် အိတ်ထဲထည့်၍ စဉ့်ကူးမြို့၏ အအေး ဒဏ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အနွေးထည်၊ ခေါင်းစွပ်၊ ခြေအိတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ပြီး နေအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စဉ့်ကူးမြို့နယ် စည်ပင် သာယာဈေးရေ အရောက်တွင် မြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံမှ ခွေးလေးခွေးလွင့်များ ၏ ချောက်ချားဖွယ် အူသံများကို စတင် ကြားရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သူတို့ ဘာသာဘာဝ အရ အူကြတာပါပဲဟု သုံးသပ်ကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ဆင်ခြင်၍ မြို့ထဲသို့ ဆက်လျှောက်လှမ်းခဲ့ပါသည်။

ဆေးရုံရှေ့မှ ခွေးလေးခွေးလွင့်များ ၏ အူသံကြား၍ မြို့ဟောင်းထဲမှ အိမ်မွေးခွေး၊ လမ်းဘေးခွေးများလည်း အူသံပေးနေကြပါသည်။ အသည်း

ငယ် ကြောက်ရွံ့တတ်သူတို့အတွက် ချောက်ချားဖွယ် ညတစ်ညပင် ဖြစ်နေ ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆက်လက်လျှောက် လှမ်းလေရာ စဉ့်ကူးမြို့ဟောင်းအဝင် ဘိုးဘိုးကြီး၊ သွားသွားကြီး နတ်နန်း အရောက် နှင်းမှုန်များကြားမှ ရှေ့သို့ ကျော်ကြည့်လိုက်ရာ လျှပ်စစ်မီး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် လွတ်လပ်ရေး ကျောက်တိုင် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှင့် ယှဉ်လျက် လမ်းမပေါ်တွင် ဦးခေါင်း မပါသော ခေါင်းပြတ် မည်းမည်းကြီးကို ကျွန်ုပ် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရပါ သည်။

ကျောက်တိုင်၏ အမြင့်နှင့် ခေါင်း ပြတ်ကြီး၏ အမြင့်တို့မှာ အတူတူနီးပါး ဟု ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှမြင့်မားကြီးမားသော ဒဏ္ဍဝါကြီး ကို အံ့ဩဘာနန်း ကြည့်နေမိသည်မှ တစ်ပါး ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ် မရှိခဲ့ပါ။

ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် ကျသော

ခြေလှမ်း၊ နှေးကွေးသော နှုန်းထား တို့ဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလျက် မြို့ထဲသို့သွားရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခေါင်း ပြတ်ကြီး၏နောက်မှ ဆက်လက် လိုက် ပါလာခဲ့ပါသည်။

လမ်းဘေး ခွေးလေးခွေးလွင့်များ သည် ခေါင်းပြတ်ကြီးကိုကြည့်၍ ဝပ်၍ တစ်ဖုံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍တစ်ဖိုး ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် အူသံ ပေးနေကြသည်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ဖွယ်ရာပင်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရမည့် ဘုရားသည် ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားဖြစ်၍ မိန်းလမ်းမကြီးမှ သွားရမည့် ဖြစ်ပါ သည်။ ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် ခြေလှမ်း ကျကြီးများဖြင့် အနောက်သို့ တရွေ့ ရွေ့ လျှောက်လှမ်းနေသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် လည်း ယင်း၏နောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မကြောက်မရွံ့သော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ သွားကြရင်း မိန်းလမ်းမ၏ လမ်းလေးခွ အရောက်တွင် ခေါင်းပြတ် ကြီးသည် လမ်းလေးခွ အလယ်တည့် တည့်ရပ်ကာ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကာ တောင်ဘက် ရဲစခန်းရှိရာသို့ ယင်း၏ ခြေလှမ်းကျ ကြီးများဖြင့် ဖြည်းဖြည်းထွာ ထွက်ခွာ သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခေါင်းပြတ်ကြီး ဘယ် သွားမည်၊ ဘာလုပ်မည်ကို သိလိုသော စိတ် မထိန်းနိုင်ရကား ယင်း၏နောက် ပေ(၆၀)ကျော်အကွာမှ လိုက်ပါသွားခဲ့ ပါသည်။

ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် မ.ယ.က ရုံးကြီးအရှေ့ရောက်တွင် ခေတ္တရပ် ဆိုင်းပြီး ယင်း၏ ကြီးမားတုတ်တိုသော ခြေထောက် မည်းမည်းကြီးကို မြှောက်

ကာ ရုံးဝင်းအား ကျော်ဝင်သွား၍ ရုံး
၏တောင်ဘက် စည်းရုံးဝင်းကို ထပ်မံ
ကျော်လွှားကာ ရဲခန်း၏ အပြင်ဘက်
အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ ညောင်ပင်
ခြေရင်း အနီးတွင် ဖြည်းဖြည်းစွာ ထိုင်
ချလျက် ညောင်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်ကို
မှီလျက် ထိုင်နေပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မိမိ၏အဓိဋ္ဌာန် အချိန်
နီးသဖြင့် ယင်းနေရာမှ ရွှေ့မူဋ္ဌောဘုရား
ကြီးဆီသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ပါ
သည်။

မျက်နှာအဟုနှင့် ခေါင်းပြတ်ကြီး

နေ့ရက်ကား ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်
ဘာလ(၄)ရက် အချိန်ကား ညလူခြေ
တိတ်ချိန် (၁၂း၃၀)နာရီအချိန်၊ ကျွန်ုပ်
သည် နေ့စဉ် ပြုနေကျ ထုံးစံအတိုင်း
အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရန် မြို့
ကွက်သစ်နေအိမ်မှ မြို့ထဲသို့ ထွက်လာ
ခဲ့ပါသည်။

စဉ့်ကူးမြို့၏ ဆောင်းရာသီသည်
အေးလွန်းလှသဖြင့် ဂျာကင်အင်္ကျီ
အနွေးထည်အိတ်ထောင်ထဲသို့ လက်
နှိုက်ကာ ဂုဏ်တော်ပွားရင်း လမ်း
လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

မြို့ဟောင်းထဲမှ ခွေးများ ဆွဲဆွဲ
ငင်ငင် အဆက်မပြတ် အူသံကြားရ
သဖြင့် မိတ်ဆွေကြီး မြို့ထဲ တိုင်းခန်း
လှည့်လည်ပြန်ပြီထင်တယ်ဟု ကျွန်ုပ်
စိတ်ထဲ တွေးရင်း ဆက်လက်လျှောက်
လှမ်းခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ် အတွေးမမှားခဲ့ပါ။ ခေါင်းပြတ်
ကြီးသည် လမ်းလေးခွအလယ်တွင်
ကျွန်ုပ်အား နောက်ကျောပေး၍
မားမားကြီး ရပ်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ယင်းအား ကျော်လွန်
၍သွားလိုခြင်း မရှိသည့်အတွက် ခပ်
လှမ်းလှမ်းတွင်ရပ်ကာ ထို မကောင်း

ဆိုးဝါးကောင်ကြီးအား မမှိတ်မသုန်
သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်
လျက် မေတ္တာပို့သပြီး မိမိ ပြုခဲ့ဖူးသမျှ
သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကို
အမျှပေးဝေလျက် ရပ်နေရပါသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ပါးရေနားရေ တွန့်လိပ်
၍ ဖြူဖြူဖြူရော် ဖြစ်နေသော အမျိုး
သမီးကြီးတစ်ဦး၏ ဦးခေါင်းပြတ်ကြီး
သည် မနေ့မမြန်သော အရှိန်ဖြင့်
လေထဲမှ လွင့်ပျောလာကာ ခေါင်းပြတ်
ကြီး၏ လည်ပင်းတွင် တိုင်းစွပ်ပေး
သကဲ့သို့ အံဝင်ခွင်ကျရောက် နေရာ
ယူ၍ ထိုမိန်းမကြီး၏ လူပကတိ
မျက်နှာသည် ခေါင်းပြတ်ကြီး၏ ခန္ဓာ
ကိုယ် အရပ်အမောင်းနှင့် ညီမျှသော
မျက်နှာအရွယ်အစားသို့ ရုတ်ခြည်း
ပြောင်းလဲကြီးထွားလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ထို မနစ်မြို့ မသတိ
စရာ မျက်နှာကြီးကိုကြည့်၍ စိတ်ထဲ
တွင် ခံစားမှုတစ်မျိုးဖြစ်ကာ တစ်မိနစ်
ခန့်မျှ မျက်စိ မှိတ်ထားလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် မျက်စိဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်
သောအခါ ဆံပင်စုတ်ဖွားဖွား မိန်းမ
မျက်နှာကြီးနှင့် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်
ကြီးသည် အရပ်လေးမျက်နှာကို လှည့်
ပတ်ကြည့်ရှုပြီး အနောက်ဘက်သို့
ပြန်လှည့်သွားပါသည်။

ရုတ်တရက် မိန်းမမျက်နှာနှင့်

ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် လည်ပင်းမှ ပြုတ်
ထွက်သွားပြီး လျင်မြန်သော အရှိန်ဖြင့်
တောင်ဘက်အရပ်ဆီသို့ လေထဲတွင်
ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့
သည်။

ခေါင်းပြတ်ကြီးလည်း အနောက်သို့
ဘယ်ခြေ တစ်လှမ်း လှမ်း၍ ကျွန်တော်
၏ မျက်စိရှေ့မှ ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်
သွားပါတော့သည်။

ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံတွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်တော်သည် အေးချမ်းလှသော
ဆောင်း၏ အအေးဒဏ်ကို အနိတုရင်း
ပရလောကသား၏ အနှောင့်အယှက်
အဟန့်အတားများကို မကြောက်မရွံ့
ကျော်လွှားရင်း မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း
များကို နေ့စဉ် မပျက်မကွက် လုပ်
ဆောင်လာခဲ့ရာ ရက်ပေါင်း(၅၀) ကျော်
လွန်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၂၈)ရက်
နေ့တွင် ရပ်ကွက်(၁)ရှိ ရွှေရပ်တော်
ဘုရားကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့်နေ့
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အေးလွန်းလှသဖြင့်
နေအိမ်မှ (၁၂း၃၅)မိနစ် အချိန်တွင်
ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဘုရား
ရောက်၍ အရှေ့ဘက်မုခ်ပေါက်မှ
ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ တက်
ရောက်ရန် အုတ်လှေကားအတက်
တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားမြောက်ဘက်ရှိ
အဆောက်အအုံသို့ ရုတ်တရက်
ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီးသည် ထို
အဆောက်အအုံဘက် လှည့်ပြီး
ကုန်းကုန်းကွကွ ထိုင်နေသည်ကို
ကျွန်ုပ်သည် လမ်းမီး၊ အိမ်မီးများ၏
အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်တွေ့နေပါ
သည်။

၈၆

ယုန်ထိုးကြီးမှ

ပုန်းအိုးကြီးနှင့် ပျံအိုးကြီး

စာရေးသူတို့၏ ရွာအနောက်ဘက်တွင် တစ်ဖက်မုခ် ရှေးဘုရားတစ်ဆူ ရှိသည်။ တန်ခိုး အလွန်ကြီးသည်။ ရှေးယခင်က ယုန်ထိုးကြီးရွာ၏ ထိပ်တွင် ရှိသဖြင့် ယုန်ထိုးကြီးဘုရား ဟု ထင်ရှားသည်။

ဘုရားအနီးတွင် သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်းပြီး သင်္ချိုင်းဂူများ ရှိသဖြင့် ကြောက်စရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။ ယခု စာရေးသူတို့ရွာသည် အသစ် တည်ထားသော ရွာဖြစ်သဖြင့် ရွာသစ် ဟု ခေါ်ဝေါ်အမည်တွင်ခဲ့သည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်ရွယ်စဉ်က ထို ဘုရားသည် လပြည့်လကွယ်ညများ တွင် ရောင်ခြည်တော်များလွှတ် ကြောင်း ဖူးမြော်ရသည်။ စေတီမုခ်တွင် အာရုံခံဇရပ်တစ်ခု တည်ဆောက်ထား သည်။

ရွာမှ နွားကျောင်းသားများသည် ဇရပ်ပေါ်တွင် ဆော့ကစားကြသည်။ ထိုအခါ ဇရပ်ဘေးနားတွင် ရှိသော နှစ်ထပ် အုတ်ဂူဟောင်းကြီးထဲမှ သေတ္တာဟောင်းကြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက် လာတတ်သည်။

ထိုသေတ္တာကြီးသည် ပွင့်လာပြီး အထဲတွင် ရွှေငွေရတနာများကို မြင်ရ သည်။

နွားကျောင်းသားများက နှိုက်ကြ သည်။ သို့သော် အထဲမှ ရတနာများကို ယူလျှင် သေတ္တာက ဖိပိတ်ပြီး ရတနာ များ လက်မှ ချမှာသာ၊ မပါမှသာ ပွင့်လေ့ရှိသည်။ ယူ၍ မရပေ။

အချိန်အတော်ကြာ မြင်ရသည်။ ယင်းနောက် ပျောက်သွားတတ်သည်။ တစ်လ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါ ထိုအဖြစ်အပျက် ကို ကြုံတွေ့ကြရသည်။

ရှေးလူကြီးများက သိုက်ရှိသည်ဟု ပြောကြသည်။ ထိုဇရပ်မှ သွပ်မိုးများကို မှောင်သော တစ်ညတွင် လာခိုးဖူး သည်။ ရွာသားများသိပြီး သူခိုးများ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ကြရသည်။

ထိုဘုရား အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ စိုက်ခင်း များမှ သီးနှံများကိုလည်း မခိုးကြပေ။ ခိုးလျှင် ပုံဆိုးဆိုးကြီးက လိုက်၍ ခြောက်လှန့်တတ်သဖြင့် ပစ္စည်းများ ချ၍ ထွက်ပြေးကြရ၏။

ရှေးလူကြီးများက ရှေးကတည်းက သူခိုးများကို ပုံဆိုးကြီးက လိုက်ခြောက်

တတ်ကြောင်း ပြောဖူးပါသည်။

လကွယ်ညများတွင်လည်း လှည်း သံများ၊ လူသံ၊ ကလေးသံများ၊ မိန်း သံများ ဆူညံနေသည်ကို အမြဲကြားရ တတ်သည်။ ရှေးလူကြီးများက ကျွတ် သိုက်ဟု ပြောကြသည်။ ဥစ္စာစောင့်နူး လည်း ဖြစ်ကြသည်။

စာရေးသူတို့အိမ်သည် ရွာအနောက် ဖျားတွင် ရှိသဖြင့် ရွာမှ မဝေးလှသော ထိုဘုရားဆီမှ အသံများ၊ ရောင်ခြည် တော်များ၊ အဖြစ်အပျက်များကို စာရေး သူကိုယ်တိုင် အမြဲကြားနေရသည်။

စာရေးသူမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက နေခင်းတွင်ပင် ထိုဘုရားထဲကို မဝင်ရ ပေ။ တချို့လူများက ဝင်ရကြသည်။ သို့သော် အကြောင်းမဲ့ ခြောက်လှန့် ခြင်း မရှိပေ။ တစ်ခါကျ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့တော့ ညအိပ်ကြရာ၊ မီးခြစ်ပေါ် သဖြင့် အဖော်က ဆေးလိပ် အလွန် သောက်ချင်နေပေသည်။ ညခန်းမှာ များလာလျှင် မီးတောင်းမည်ဟု ပြောမိ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ထိုအခါ ခပ်တေးတေးလမ်းဆီမှ နွားလှည်းမောင်းနှင့်လာသံများ ကြားရသည်။ အဖော်မှာ ဝမ်းသာအားရဆေးလိပ်မီးတောင်းမည်ဟု အားခဲထားသည်။

သို့သော် လှည်းမှာ နီးလာသယောင်ယောင်ဖြင့် ရောက်မလာပေ။ အဖော်မှာ တစ်ညလုံး ဆေးလိပ် မသောက်ရပေ။

စာရေးသူကတော့ “ခါ ကျတ်လှည်း ဖြစ်မှာပဲ” ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။ တခါတလေ စာရေးသူတို့နှင့် တစ်ခေါ်လောက်အထိ ဆေးလိပ်မီးတဖွားဖွားကို မြင်ကြရသည်။ သို့သော် ရောက်မလာပေ။

နောက်တစ်ချက်မှာ ထိုဘုရားနှင့် တစ်မိုင်လောက်ဝေးသော ဘုရားအနောက်ဘက်တွင် ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ထိုလေးကေခန့်ရှိ ကွက်လပ်သည် အပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်းမရှိ။ ဖုန်းဆိုး မြေလပ်ကြီးဖြစ်နေသည်။ မည်သူမျှ ထွန်ယက်မစိုက်ပျိုးကြပေ။

ရှေးလူကြီးများက ဘုရားသိုက်ရှိသည်ဟု ပြောကြသည်။ ရွှေရက်ကန်းစင်လည်းရှိကြောင်း ပြောကြသည်။

ထိုကွက်လပ်တွင် တလင်းအဖြစ်သာ အသုံးပြုကြသည်။ တလင်းတွင်လည်း ကောက်ပဲသီးနှံ အပုံများကို ညတွင် ဖစ်ထားသော်လည်း မည်သူမျှ မနိုးရဲပေ။ ခိုးလျှင် ပုံဆိုးကြီးလိုက်သည်ဟု ယနေ့တိုင် ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။

ဖုန်းဆိုးကြီးတွင် ပုံဆိုးကြီးကား ဘုရားနှင့် ကူး၍ စောင့်နေသည်ဟု ပြောကြသည်။

တစ်ခါက ဖုန်းဆိုးကြီးအနီးမှာ

ယာခင်းရှင် ဦးထွန်းကြည်အား ဆင်းရဲလှသဖြင့် ယာခင်းဘေးတွင် အိုးကြီးတစ်လုံးပြပေးသည်။ အိုးမှာ လှပပြီး ရွှေအိုးဖြစ်သည်ဟု ပြောသည်။ ဦးထွန်းကြည်မှာ အားရဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ယာခင်းအနီးယာရှင် ညီဖြစ်သူ ဦးထွန်းရီအား လှမ်းခေါ်၍ တူးကြသည်။ သို့သော် အိုးအတွင်းမှာ မီးသွေးခဲများသာ တွေ့ရသည်။

အမှန်မှာ သူတစ်ဦးတည်းသာ ပေးသည်ကို အခြားသူ ခေါ်ပြသဖြင့် ရွှေများသည် မီးသွေးခဲ ဖြစ်သွားကြောင်း ပြောကြသည်။

ထိုယုန်ထိုးကြီးဘုရားနှင့် ဖုန်းဆိုးကြီးတို့မှ ပုံဆိုးကြီး၏ ထူးခြားမှုဖြစ်ရပ်များကြောင့် ထိုတောတွင် သီးနှံများကို မည်သူမျှ မနိုးရဲကြပေ။

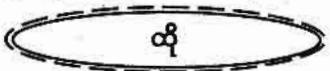
ထိုဖုန်းဆိုးကြီးကို ထွန်ယက်လျှင်လည်း မြွေများ မြောက်မြားစွာ ပေါ်လာကြောင်း၊ ရှေးလူကြီးများ လက်တွေ့မြင်ဖူးကြကြောင်း ပြောပါသည်။

ယနေ့တိုင် ထိုဖုန်းဆိုးကြီးသည် ထင်ရှားစွာ ရှိနေပါသည်။ **ထို ယုန်ထိုးကြီးဘုရားကို ဖူးမြော်လိုလျှင်...**

မြင်းခြံမြို့မြောက်ဘက် နဘူးအိုင်သွား ယလမ်းမှ (၁၀)မိုင်အကွာ တစ်ရွာ၊ ယင်းမှ အရှေ့သို့ (၂)တိုင်သာသာ လာရပါသည်။

ထိုမှ ထိန်ပန်းရွာကို ရောက်ပါသည်။ ထိန်ပန်းရွာ၏ ဟောင်းဘက် (၄)ဖလုံအကွာတွင် ရွာသစ်ရွာရှိပါသည်။ ရွာသစ်ရွာ၏ အနောက်ဘက် (၂)ဖလုံအကွာတွင် တည်ရှိပါသည်။

ရှေးတန်ခိုးကြီးဘုရား၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် ထူးခြားမှုများကို ဗဟုသုတထား ကြည့်ညိုသဒ္ဒါပွားစေငှာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၅၅)မှ ဒုတိယအပိုင်း

ယခုအကြိမ်တွင် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး၏ လည်ပင်းတွင် ဦးခေါင်းပုံမဟုတ်ဘဲ ယောက်ျားတစ်ဦး၏ ဦးခေါင်းဖြင့် နောက်ကျောဘက်မှ မြင်တွေ့နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ခြင်း မပြုသေးဘဲ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးအား အာရုံစူးစိုက်၍ မေတ္တာပို့ပေးလျက် ရှိပါသည်။

ထိုအခိုက် ယောက်ျားဦးခေါင်းပြတ်ကြီးသည် မကောင်းဆိုးဝါးကြီး၏ လည်ပင်းမှ ရုတ်တရက် ပြုတ်ထွက်ပြီး အထက်သို့ ပေ(၁၀)ခန့် မြောက်တက်သွားပြီး လျင်မြန်သော အရှိန်ဖြင့် မြောက်အရပ်သို့ ရွေ့လျားပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးသည် ကုန်းကုန်းကွက္ကနှင့် ထကာ မြောက်ဘက်သို့ ခြေလှမ်း တစ်လှမ်း လှမ်းပြီး ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိရှေ့မှောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တက်၍ မိမိ၏ လှင်ငန်းကို မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ် စဉ်းစားမိသည်မှာ ဤမြိုင်မြိုင်မားမား အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် သူ့နဂိုလူက ဦးခေါင်းမပါသော်လည်း ကွယ်လွန်မည့်ဆဲဆဲ လူနာ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့၏ မျက်နှာများစွာကို အငှားတပ်၍ မျက်နှာများသော ခေါင်းပြတ်ကြီးဟု ကျွန်ုပ် တင်စားပြောဆိုရပါလျှင်...

လေးစားခင်မင်လျက်...

ကိုသိန်းလွင်ဟိန်း-ပန်းသင်
(စဉ်ကူး)

ဒို့သုတော်

သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊
ဩကာသလောက ဟူသည့် လောက
သုံးပါးတွင် ပါဝင်နေသည့် လူသတ္တဝါ၊
ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သီတာ
ခုနစ်တန်း၊ သတ္တရာန်ခုနစ်ထပ်
အရပ်ရပ် အရာရာသည် အစဉ်မြဲ
ဖောက်လွှဲတတ်သည့် အနိစ္စ မမြဲသော
သဘောသာ ရှိသဖြင့် ဒုက္ခဆင်းရဲ၏။
အနတ္တ အစိုးမရဟု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ညွှန်ပြ
ဟောပြောထားသည့် ဒေသနာဓမ္မများ
ကြောင့်...

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်း
တို့သည် အို၊ နာ၊ သေရေး ဒုက္ခဘေး
တို့မှ အေးငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို
ရည်သန်တောင့်တ ကျင့်ဆောင်တတ်
ကြပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သည်။
အရှိတရားဖြစ်သည်။ ဒုက္ခဘေးမှ ကင်း
ဝေးရာဖြစ်သည်။ အစုံသုံးဆယ့်တစ်မှ
လွတ်မြောက်ရာ ဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓ
ဘာသာတိုင်း နားလည်ကြပါသည်။

၂၆၂ နက္ခတ္တဖောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အပိုဂုဏ်ပိုဆန်းအတွင်းမှ

သတိသံဝေဒနှင့်
အပိုဂုဏ်စာတ် အတွေးအကြံဆန်းများ

သို့သော် လောကီလူသားများစွာ
တို့မှာ တဏှာဥပါဒါန်တို့ကြောင့် ကံများ
ဖြစ်ကာ ဘုံဘဝများ မလွတ်ဘဲ
သံသရာဝဲဩဂတွင် ကျင်လည်နေကြ
ပါသည်။

အနည်းငယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှသာ
လောကီမှ လွတ်မြောက်၍ လော
ကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်
ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်က လက်သည်း
ပေါ်တွင် တင်သော မြေမှုန့်နှင့် ဤ
မဟာပထဝီမြေမှ မြေမှုန့်နှင့်ဟု ပမာပြ
ကာ ကျွတ်လွတ်သွားသူ အလွန်နည်း
ကြောင်း ဥပမာဆောင်ပြခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပုထုဇဉ်များမှာ
လောကီသားပီပီ လောကီအကျင့်
စရိုက်အထုံသာ ရှိသည်များ၍ လောကီ
တွင်သာ ကျင်လည်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါ
တော့သည်။

ထိုသို့ ကာမသုခလို့ကာ နယောဂ
အကျင့်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို မရနိုင်။ နိဗ္ဗာန်ကို
အလိုရှိ၍ လောကသဘာဝကို စွန့်ခွာ
နိုင်ရန် အတ္တကိလမ္ဘာ နယောဂ
ကျင့်စဉ်နှင့်လည်း မရနိုင်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဓမ္မအတိုင်း မဇ္ဈိမ
ပဋိပဒါလမ်းစဉ်ကိုသုံး၍ မဂ္ဂင်ရှင်ဆုံ
အကျင့်မြတ်နှင့်သာ အေးငြိမ်းရာအမှန်
မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ကောက်မုရ ရောက်နိုင်

ကြောင်း ဒေသနာမေ့ လာရှိသဖြင့် ယခုလို သာသနာတွင်းကာလတွင် ကြိုးစားကျင့်ကြံသင့်လှပါသည်။

သို့သော် ပပုဂ္ဂလိကတို့နှင့်သာ မြဲရုံ ၍ ဘဝတွင် ကျင့်လည်နေကြသဖြင့် ပါရမီဖြစ်ရုံမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို ကျင့်နိုင်သူပင် အလွန် နည်းနေပါ သည်။

ထိုသူတို့အထဲတွင် ကျွန်တော် လည်း ပါဝင်သည်။ မည်သည့်နေရာမှ ပါသနည်းဆိုလျှင် အလွန်နည်းလှပါ သည်မှ ပါနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လော ကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ဘာမှ မသိသေးပါ။ တရား ရိပ်သာကိုလည်း သွားဖူးပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာစစ် သရဏဂုံဆောက်တည် သူပါ။ တရားရိပ်သာများမှ ကျွန်တော် တရားမရသည်မှာ ကျွန်တော့် အကြောင်းကြောင့်သာဟု မှတ်ယူပါ သည်။

မာန်မပြားလျှင် ကျွန်တော် ဘာကို စင်တယ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဘာကို မမုန်းပါ။ မမွန်းလွှတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော် ဘာကိုပင် မမုန်းသဖြင့် သံသရာကို ခွာ ခိုခိုရန် ထလာထပါတော့သည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်မှာကိုတော့ အလွန်စိုးရိမ်ပါသည်။ ဒုက္ခကိုလည်း ကြောက်ပါသည်။ အမှန်မှာ ကျွန်တော် ကြောက်သည့် ဒုက္ခမှာ သမုတ်သစ္စာ နယ်မှ ဒုက္ခများကို ဆိုလိုပါသည်။

ပရမတ္ထသစ္စာနယ်မှ ဒုက္ခ ဆိုသည် ကို ဗဟုသုတမျှသာ ကျွန်တော် သိသည်။ လက်ခံသည်ဟု ကိုယ်ကိုယ် ကို ထင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ဒုက္ခမရောက်အောင် အကုသိုလ်များ ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ပါသည်။

ထိုသို့သော အကျင့်စရိုက်များ

ကြောင့် ကျွန်တော်သည် လောကီ ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ်များကို လေ့လာဖြစ်ခဲ့ ပါတော့သည်။

လောကီပညာများမှ အင်္ဂိုရတ်ပညာ ကို ဂရုတစိုက် ရှာဖွေကျင့်ကြံပါသည်။ အင်္ဂိုရတ်လိုက်စားသူသည် စိတ်ရော လူပါ သန့်ရှင်းရပါသည်။ တည်ငြိမ် ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် သီလစောင့်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခြင်း စသည်များ ကျင့်၍ ဖိုထိုးရ သည်။

ကျွန်တော် ကံကောင်းပါသည်။ ဓာတ်သေအဆင့် အင်္ဂိုရတ်ပညာ၏ အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို ကျွန်တော် နားလည် သဘောပေါက်လာပါသည်။ ဓာတ်သေဓာတ်လုံးလည်း ရရှိလာ ပါသည်။ ထိုအချိန်ကျမှသာ ဘဝ၏ အပြောင်းအလဲကို တစေ့တစောင်း သံဝေဂရစ်ပါတော့သည်။

သံဝေဂရရုံနှင့် မလုံလောက်ပါ။ တကယ်လုပ်မှ အဟုတ်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အသိတရား ရှိရန်ကား အရေးကြီးလှပါသည်။ အသိတရား ဟူသည် စာပေ ဗဟုသုတအသိနှင့် ခံစားသိမှုမှာ အလွန် ကွာခြားပါသည်။

အမည်မဖော်လိုသူ ရဟန်းတော် တစ်ပါး၏ အမိန့်ရှိပုံကို စာပေတွင် ကျွန်တော် ရှာမတွေ့ပါသော်လည်း “ဘုရား...ဘုရား”ဟု တ၍ပင် ယူရ သော စကားဖြစ်မှန်း ကျွန်တော် သိလိုက်ပါသည်။

ထိုဆရာတော်သည် ကျွန်တော် ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်၏ စကား မှာ...

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်တွေးမိလိုက်ရင် ကိုယ့်ဘဝဟာ အလွန်ကျောချမ်းစရာ ဖြစ် တယ်လို့ ဆရာတော် တွေ့မိပါတယ် ဒကာ’ ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ခံစားမိသည်မှာ သူ့ဘဝ က ရဟန်းဘဝ၊ ရဟန်းဟူသည့် သရဏဂမန ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အထွတ်အမြတ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း၏ ပူဇော်ရာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ပူဇော်ခံထိုက်သော သူဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင်၏ ပူဇော်ခံ သူဘဝသည် သူဖြစ်၍ပင် နေပါသည်။ ဟုတ်ပါပေသည်။ ကျောချမ်းလောက် ပါ၏။

သရဏဂုံ၏ တန်ဖိုးကို သဘော ပေါက်သူတိုင်း ထိုသို့ ခံစားရနိုင်ပါ သည်။ အဓိယာ မဟုတ်သေးသမျှ တုန်လှုပ်ရလောက်သော ဂုဏ်ပုဒ်ပင် ဖြစ်ပါသည်ဟု ကျွန်တော် နားလည် လိုက်သဖြင့် “ဘုရား...ဘုရား”ဟူ၍ ပင် တလိုက်မိပါတော့သည်။

ထိုသို့ပင် ကျွန်တော် ဘုရားတ၊ တတ်ပါသော်လည်း ဖိုဆွဲ မပျက်ခဲ့ပါ။ ဖိုထိုး မပျက်ခဲ့ပါ။ အသိတရား ရစေ သော ဖိုထိုးသည့် နေ့တစ်နေ့ကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်တော့ပါ။

ထိုနေ့က ကျွန်တော် ညဘက်တွင် ဖိုထိုးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့် ဓာတ်လုံးကို လုံတွင်ထည့်၍ ချော်မထည့် ဖော်မမံဘဲနှင့် အခြောက် ကျိုကြည့်ပါသည်။

ကျွန်တော့်ဓာတ်လုံးသည် ဓာတ် သေ ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေကျေးလျှင် စား တတ်ပါသည်။ ရွှေကျေး၍ အလေးချိန်

တိုးမလာတော့ပါ။ **နို့နှစ်ရောင်**
ချော်ဖြူဆိုက် ဓာတ်လုံးလည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်တော် မီးပြင်းပြင်းနှင့် ဓာတ်လုံး
ကို ကျိုသဖြင့် ဓာတ်လုံးသည် ခဏ
တွင်ပင် အရည်ပျော်သွားမည်ဟု ထင်မိ
ပါသည်။ မီးပြင်းပြင်း ဆွဲနေရင်းမှ
မီးရောင်များ မှိန်လာသည်။

မီးလင်းအား ရှိနေပါသေးသော်
လည်း လင်းသင့်သလောက်၊ မလင်းပါ
ဘဲနှင့် မှိန်လာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
လည်း အေး၍ လာပါသည်။ လုံ၏
အတွင်းဘက်ကို ကြည့်လိုက်သော
အခါ မှောင်တောင်တောင် ဖြစ်၍လာ
သည်။

နောက် ပို၍...ပို၍ မှောင်လာသည်။
ဓာတ်လုံးသည် အရည်ပျော်၍ လင်းနေ
ရမည့်အစား ဓာတ်လုံးကို လုံထဲ၌
မမြင်ရလောက်အောင် မှောင်လာပါ
သည်။

လုံကွဲမည်စိုးသဖြင့် ဓာတ်လုံးကို
သေချာကြည့်လေ၊ မမြင်နိုင်အောင်
မှောင်နေလေ ဖြစ်ပါသည်။ မမြင်သဖြင့်
လုံနှင့် နီးကပ်အောင် အလွန်ငုံ့၍ပင်
ကြည့်မိပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော် လန့်
သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ လန့်
၍ပင်သွားလောက်အောင် အံ့ဩရပါ
သည်။

ကျွန်တော်၏ မျက်လုံးများနှင့် ဦးခေါင်း
သည် လန့်၍ ထိလှပတတ် ရှိနေသော်
လည်း ကျွန်တော်၏မျက်လုံးကို မိမိပူပန်ပါ။
အေး၍ပင် နေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင်
ဖိုတွင်းမှ မီးများမှာ လှပပါသည်။

လုံ၏ အပြင်ဘက်တွင်တော့ လင်းပါ
သည်။ ကျွန်တော်မျက်နှာ မီးလောင်
လောက်အောင် မီးနှင့် ကပ်ပါသော်
လည်း လုံးဝမပူသဖြင့် အလွန်အံ့ဩ
သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖိုဆွဲရပ်၍ လုံကို ဖိုခွင်မှချကာ
ကြည့်လိုက်သောအခါ လုံအပြင်ဘက်
၌ မီးထိုးထားသဖြင့် လင်းနေသော
အလင်း မှိန်သွားချိန်တွင် လုံအတွင်းမှ
ဓာတ်လုံးကို ပြန်၍ မြင်လာရပါသည်။
ဓာတ်လုံး၏ဘေးတွင် ရွှေရောင်
ဖျော့ဖျော့ ပြာများ ဝိုင်းရံနေသည်။
ဓာတ်လုံးမှ ပြာအန်သည်ဟု ကျွန်တော်
သိလိုက်ပါသည်။

ထိုပြာမှာ **ရွှေပြာ**ဖြစ်ပါသည်။
အဂ္ဂိရတ်ပညာတွင် အန်ပြာသည်
ဓာတ်သေပြာ ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်လုံးမှ ဓာတ်အစွမ်းကြောင့်
အတုံးလိုက် ရွှေကို အပုံလိုက် ပြာဖြစ်
အောင် ရိုက်နိုင်သော ရွှေပြာသေ
လောက် မစွမ်းဟု ဆိုကြပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် စမ်းသပ်
ကြည့်လိုက်သဖြင့် ယင်းအန်ပြာ
ကွမ်းရိုးတစ်တို့ကို လုံသစ်တွင် ထည့်၍
မီးထိုးကြည့်သောအခါ ကွမ်းရိုးပျောက်
သွားချိန်တွင် လုံတွင်း၌ လင်းလာပါ
သည်။

ကွမ်းထည့်လျှင်ပင် မီးမလောင်
တော့ပါ။ ထိုလိုတွင်းသို့ လက်ညှိုးထိုး
ထည့်လျှင် ပူရမည့်အစား အေး၍ပင်
နေပါတော့သည်။ မီးသေသည်ဆို
သော အဖြစ်ကို ကြုံကြုံကြုံလိုက်ပါ
သည်။ မီးသေလျှင် အေး၍နေပါသည်။
မီးရှို့ပါလျက် မလောင်ခြင်း၊ မပူခြင်း၊
မပျက်စီးခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

အလွန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော
အတွေ့အကြုံတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ပူသော မီးကိုပင် အေးသွားရစေသော
အဂ္ဂိရတ်ပညာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဓာတ်သေဓာတ်လုံး
သည်လည်း ငရဲမီးခံဓာတ်သား ဖြစ်ပါ
သည်။ ရွှေရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။
စားထားသော ရွှေများကို ပြာအဖြစ်
အန်ချခဲ့သော ဓာတ်လုံးဖြစ်ပါသည်။

အန်ပြာ(ရွှေပြာ)သည်လည်း မီးသေ
အောင် စွမ်းပါသည်။ ယင်းဓာတ်လုံး
သည် စ၊ခဲစဉ်က သာမန်ကြေးတုံး
ကလေးမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က
ထိုကြေးတုံးလေးသည် အပူနှင့် မီးနှင့်
ဖျက်ဆီးက ရနိုင်သော်လည်း ယခု
မရတော့ပါ။ အေးငြိမ်း၍ပင် နေပါတော့
သည်။

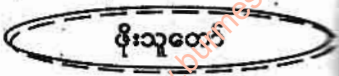
အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်တို့က ဓာတ်သေ
ရွှေဖြစ်ဟု ဆိုကြသည်။ ကျွန်တော်၏
ဓာတ်သေဓာတ်လုံးမှာ ရွှေပင်ဖြစ်ပါ
သည်။ တွင်းထွက် ရွှေထက်ပင်လျှင်
စွမ်းနေပါသည်။ ဓာတ်ပြောင်းလဲမှုတို့
သဘာဝဖြစ်စဉ် တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် တွေ့မိသည်
မှာ ဘာမျှမတန်သော ကြေးတုံးလေး
ပင် ရွှေတုံးဖြစ်ခဲ့သည်။ အစဉ်တည်တံ့
သော သဘောမရှိ၊ ပြောင်းလဲနေတတ်
သည်။

အကောင်း ပြောင်းလဲခြင်းများ
ပြောင်းလဲလိုလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖမာ
ပြု၍ စဉ်းစားမိသည်မှာ...

'ကျွန်တော်ဘာကို ကြေးတုံးလေးဘဝနှင့်
ပင် နေမည်လား၊ ရွှေတုံးလေးဘာ နောက်
အောင်လုပ်မည်လား၊ ခွဲခြားခြင်း သိသိတူ
ပါပေပြီတည်း'

ဟူသော အသိတရားကို ရင်မှာ
စွဲမှတ်၍ "ဘုရား...ဘုရား...ဘုရား"
ဟု တမ်းတပူဇော်လိုက်မိပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဘီလူးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးလေး

တွေ့ရှိပုံ

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် မောင်နှမ လေးယောက်ရှိရာ မမကြီးက သူ့ ဘာသာ သီးခြားနေတတ်ပြီး အလုပ်မှ ပြန်လာလျှင် စာဖတ်နေတတ်သည်။ ကျန်သည့် သုံးယောက်ကတော့ တပူးပူး တတွဲတွဲ ရှိကြသည်။ ဝါသနာ ကတော့ တစ်ယောက် တစ်မျိုးပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ နေသည်က မုံရွာမြို့ ပြင် တစ်နေရာမှာပါ။ အဖေနှင့်အမေ အိမ်ထောင်ကျခါစက အဘိုးနှင့် အဘွားက ထိုခြံမြေကို မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ အဖြစ် ပေးသည်။ ထိုခြံမြေနေရာကို ငွေတစ်သောင်းနှင့် ဝယ်ထားသည်။ ပေလေးဆယ်၊ ပေခြောက်ဆယ်ခန့် ကျယ်ပါသည်။ နေရာ သိပ်မကောင်း လျှင် ခြောက်ထောင်လောက်နှင့် ရသည်ဟု အဘိုးက ပြောပြဖူးပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မွေးလာကတည်းက အဖေ့လုပ်ငန်းက ကျောက်ခွေလုပ် သည့်လုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တို့ မြို့လေးတွင် ရေလောင်းအိမ်သာ ဆိုသော်လည်း အုတ်နှင့် မဆောက် ပါ။ အိမ်သာကျင်းကို ကိုးတောင်ခန့် တူးပြီး ကျောက်ခွေ ကိုးခွေခန့် ချထား ပါသည်။

သစ်သားအိမ်သာအမိုးကို သွပ်မိုး ထားပြီး ကျင်းကိုတော့ အပေါ်မှ ဝါးကတ်အုပ်၊ တာလပတ်စ အုပ်ပြီးမှ မြေဖို့ကြပါသည်။ ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်ခန့် ကြာသော်လည်း မပျက်စီးပါ။

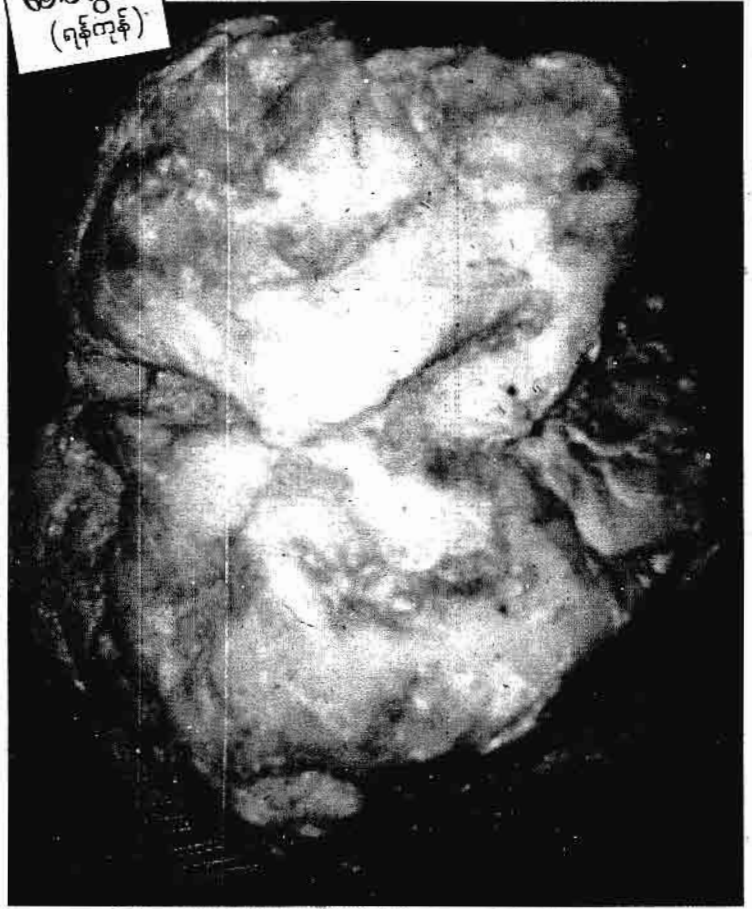
အိမ်သာကျင်းပြည့်လျှင် စည်ပင်မှ အညစ်အကြေးစုပ်သည့် မိလ္လာကားကို ငှား၍ ရှင်းလင်းကြပါသည်။ ကျောက် ခွေလုပ်ငန်းလုပ်၍ အိမ်ရှေ့တွင် ကျောက်စရစ်ပုံ၊ သံပုံတို့ အမြဲရှိနေ တတ်ပါသည်။

ညီမလေးက လေး၊ ငါးနှစ်အရွယ် ကတည်းက မြစ်မှ ရရှိသော ကျောက်

ဘီလူးခေါင်းပုံ ကျောက်တုံးလေး နှင့်

ဘယ်လိုလုပ်ရပါ

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

ကျောက်တုံး

စရစ်ပုံထဲမှ သူ လိုချင်သည့် ကျောက် စရစ်ခဲလှလှလေးများကို ယူထားတတ် သည်။

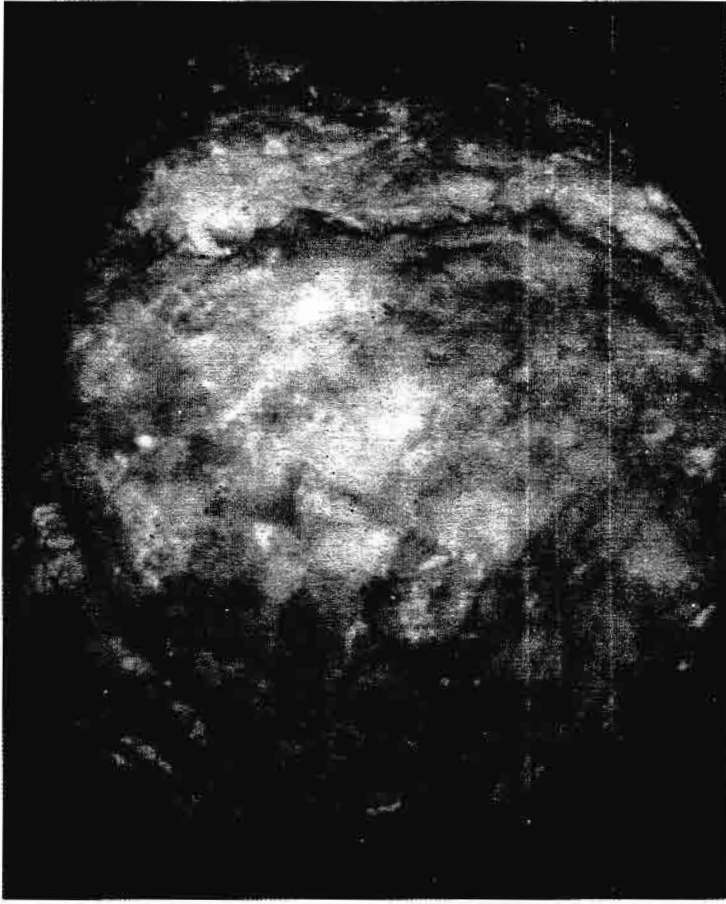
ဖန်ဘူးတစ်ခုနှင့် ထည့်သိမ်းထား သော ချောကလက်ရောင် ကျောက် စရစ်ခဲလေးများ၊ ဖွေးဆွတ်နေသည့် ကျောက်ခဲလေးများ၊ တစ်ခါတလေ

အသည်းပုံ အဖြူရောင် ကျောက်ခဲ လေးများ၊ လိပ်ကျောခုံးနှင့်တူသည့် ကျောက်ခဲလေးတွေ၊ ကလေးပိုက်ထား သလိုပုံစံနှင့် ကျောက်ခဲလေးများကို ရတတ်ပါသည်။

သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်နေသော ကျောက်စရစ်ပုံထဲမှ ကျောက်ပုံလေး

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမျှရေး ၂၆၅

www.burmeseclassic.com

◆ ကျောက်တုံးပုံ ခြေခုံ

များကလည်း ဆန်းကြယ်သည်။
ခြေဖဝါးပုံ-ကြေးစည်ပုံကအစ ပုံအမျိုး
မျိုး အစားအစား ကျောက်ခဲလေးများ
ကို ကျောက်စရစ်ပုံမှ ရတတ်ပါသည်။
သူ ကောက်ထားသည့် ကျောက်ခဲလေး
များကို ညီမလေးက “ဒါ ညီမလေးရဲ့
ရတနာလေးတွေ” ဟု ပြောတတ်
သည်။

ကျောက်စရစ်ပုံမှ ကျောက်ခဲလေး
များကို ကောက်ယူရုံနှင့် အားမရ
ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်သို့ ဘုရားဖူးသွား
သည့်အခါ သူဝယ်သည့် အမှတ်တရ
ပစ္စည်းက သူများတွေလိုမဟုတ်၊ အတူ
သွားသည့် သူများက သစ်လက်ဝါးတို့
ဝယ်တတ်သည်။ အရိုးစူးသည့်အခါ
လည်ပင်းကို ထိုသစ်လက်ဝါးနှင့် ဆွဲချ
သည့်အခါ အရိုးကျသွားတတ်၍ ဖြစ်

၂၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။
ညီမလေးကတော့ ကျောက်ခဲလုံး
လေးကို လှုပ်ကြည့်လိုက်လျှင်
“ကျောက် ကျောက်” ဟု အသံမြည်သည့်
ကျောက်ခဲလောက်ဟု ခေါ်သည့်
နီညိုရောင် ကျောက်ခဲလုံးလေးများကို
ဝယ်လာသည်။ စေတီပုံပါသော
ကျောက်အဖြူပြား သေးသေးလေးများ
ကိုလည်း ဝယ်ခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ ကျောက်
ခဲလောက်လုံးလေးကို လှုပ်ကြည့်ကာ
သဘောကျနေတတ်သည်။ ကျောက်ခဲ
လေးများကို ချစ်တတ်သော ညီမလေး
ပါပဲ။

တချို့က တံဆိပ်ခေါင်း စုကြသည်။
တချို့က ပန်းပင်စိုက်ခြင်း၊ စာရေး
စာဖတ်ခြင်း၊ ပန်းချီဆွဲခြင်း အစရှိသည်

တို့ကို ဝါသနာပါကြသည်။ သူ့ ဝါသနာ
ကတော့ ကျောက်ခဲလေးများကို စုခြင်း
မို့ သူ့ဝါသနာကလည်း တူးဆန်းသည်။

သူ့ဝါသနာကြောင့် ညီမလေးက
ကျောက်စရစ်ပုံမှ ကျောက်တုံးလေး
တစ်တုံး ရှာတွေ့ခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရ
သည်။ ထိုကျောက်တုံးလေးကို
ကောက်ရခါစက အိမ်ပေါ်သို့ မယူရုံ၍
ခြံထဲက ပန်းပင်တွေကြားတွင် ဝှက်
ထားခဲ့ပါသည်။

ခြံထဲသို့ ခွေးဝင်လျှင် အစ်ကိုဖြစ်သူ
က တွေ့ရာခဲလုံးဖြင့် ကောက်ပေါက်
ကာ မောဇီးတတ်၍ ခွေးပစ်သည့်အထဲ
ပါသွားမည်ဆို၍ အိမ်ပေါ်သို့ ယူလာ
ခဲ့ကြောင်းကို နောက်မှ သိခဲ့ရသည်။
ဒါကြောင့်ပဲ ထိုကျောက်ခဲလေးက ခြံ
ထဲမှတစ်ဆင့် အိမ်ပေါ် ရောက်လာခဲ့
သည်။

ကျောက်တုံးလေး၏သဏ္ဍာန်

စာကြည့်စားပွဲပေါ် တင်ထားသည့်
ထိုကျောက်တုံးလေးကို ညီမလေးက
မကြာခဏ ကိုင်ကြည့်မိသည်။ ကြည့်မိ
သည့် အခါတိုင်းလည်း လူမျက်နှာပုံဟု
ထင်မိသည်။ လူမျက်နှာ ဆိုသည်ထက်
ဘီလူးမျက်နှာနှင့် ပိုတူသည်။ မျက်စိ
တစ်ဖက်လပ်နေသည့်ပုံ ဖြစ်သည်။

ပါးစပ်နေရာတွင် သွားကသုံးချောင်း
ပေါ်နေသည်။ ပါးစပ်က ခပ်ပြဲပြဲ
ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်မျက်နှာတွင်ရှိ
နှာခေါင်းမှာ ပိပြားပြားဖြစ်သည်။
လက်ယာဘက် မျက်လုံးနေရာတွင်
မျက်ဆန်ပင် ပါရှိလေသည်။

လက်ဝဲဘက် မျက်လုံးနေရာတွင်
တော့ မျက်လုံးအရာလေးသာ ပါသည်။
သေချာကြည့်လေ ဘီလူးမျက်နှာနှင့်
တူလေဖြစ်သည်။

ကျောက်တုံးလေးက ပြဿော

အတ္တဇ်

သူမ စိတ်ညစ်ရသည်ကို ကျောက်

တုံးကလေး၏ မျက်နှာကို သေချာ ကြည့်မိသည့်အခါ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေ တဆတ်ဆတ်လှုပ်လာကာ 'တောက်' ဆိုသည့် တောက်ခေါက်သံသည် သူမ နှုတ်ဖျားက ကျယ်လောင်စွာ ထွက် ပေါ်လာတတ်သည်။

တစ်ခါတည်းမဟုတ် သုံးလေးခါ ဆက်တိုက် တောက်ခေါက်သံ ပေါ်၍ ထိုကျောက်တုံးလေးကို မကြည့်ဖြစ်ဘဲ ဖိနှိပ်ထဲထည့်ထားခဲ့သည်။ တခါတလေ ထုတ်ကြည့်မိတိုင်း ထိုသို့ ဖြစ်နေ၍ အစ်ကိုဖြစ်သူကို ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ကျောက်တုံးလေးကို အိမ်ပြင်ထုတ်ခဲ့ခြင်း

'ညီမလေး နှင့်ကျောက်တုံးက တောက် ခေါက်တယ်ဆိုတော့ မကောင်းဘူးဟဲ့၊ တောက်ခေါက်တယ်ဆိုတာ မကျေနပ်မှ ခေါက်တတ်ကြတာ။ အခု ဒီကျောက်တုံးကို ကြည့်တိုင်း နှုတ်ခမ်းတွေလှုပ်ပြီး တောက် ခေါက်တယ်ဆိုတော့ လွှင့်ပစ်လိုက်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်။

မျက်နှာကလဲ ဘီလူးပုံစံနဲ့ အိမ်မှာ မထား ကောင်းဘူးနဲ့ တူတယ် ညီမလေး။ နားလည် တဲ့သူတွေကို ပြီး ငေးကြည့်ပြီး ဖစ်လိုက် တာ ကောင်းမှာပါ။ တော်ကြာ အိမ်မှာ တစ်ခုခု ဖြစ်နေဦးမယ်'

အစ်ကိုက ဒီလိုပြောတော့ လွှင့်ပစ် ရမှာလည်း အခက်။ လွှင့်ပစ်ရမှာကို နှမြောမိသည်။ မရစဘူး ရခဲ့သည့် ကျောက်တုံးလေးမို့ ဘယ်သူမှ မသိ အောင် လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီဟု အစ်ကိုကို ပြောကာ အိမ်ဘေးက ပစ္စည်းဟောင်း များထားသည့် ပုံးထဲသို့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ် အမည်းဖြင့် ဘယ်သူမှ မမြင်အောင် ထုတ်ပြီး ထည့်ထားခဲ့ပါသည်။

နှစ်ကြာလာသည့်အခါ

ထိုကျောက်တုံးလေး အိမ်မှာရှိနေ မှန်း ကျွန်တော် မသိခဲ့ပါ။ ညီမလေးက

ကျွန်တော့်ကို ထိုကျောက်တုံးလေးကို မပစ်ဘဲ သိမ်းထားမိကြောင်း၊ အိမ်ပေါ် တွင်တော့ မထားကြောင်း ပြောပြတော့ မှ ထိုကျောက်တုံးလေးကို သတိရ လိုက်မိသည်။

ဘာလိုလိုနှင့် ထိုကျောက်တုံးလေး အိမ်ရောက်နေသည်မှာ နှစ်နှစ်ခန့်ကြာ ပြီဖြစ်သည်။ ကျောက်တုံးလေးကို ထုတ်ကြည့်မိသည့်အခါ ကျွန်တော် ကတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ညီမလေး နှုတ်ခမ်းများ တဆတ်ဆတ် လှုပ်လာ ကာ တောက်ခေါက်သံကြီးက ကျယ် လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

အိမ်က လူကြီးများ မသိခင် ပစ်လိုက်မှပဲဟု မောင်နှမတွေ တိုင်ပင်မိ ကြသည်။

ဘယ်ကိုပစ်ရမလဲ

ထို ကျောက်စရစ်ခဲလေးများသည် မြစ်ထဲမှ ရလာကြောင့် သူ့ကို မြစ်ထဲ ပစ်ချလိုက်ရမလား၊ ကမ်းစပ်တွင် တင်ထားခဲ့ရမလား တိုင်ပင်မိကြသည်။ ညီမလေးကတော့ ကျောက်တုံးလေး ကို လူနှင့် စကားပြောသလို ပြောနေ သည်။

'နှင့် တတောက်တောက် ခေါက်နေ လွှင့်ပစ်ခံရတော့မယ်။ ဘာမကျေနပ်လို့ ခေါက်တာလဲ ပြောမှ သိမှာပေါ့။ အိမ်က ငေးပါလား၊ ဘာလုပ်ပေးရမယ် ဆိုတာကို၊ ဝါကတော့ လွှင့်ပစ်ခင်ဘူး ဖစ်ရမှာ နှမြော တယ်။ နှင့်ပုံစံက ကြည့်လေ ကြည့်လေ ရှုပ်ထွေးနဲ့ ဘီလူးပုံ ပေါ်လေဆိုတော့ ဘယ်လိုထားရမလဲ။ နှင့်ကို အိမ်မှာ ထားရ မှာလား... မထားနဲ့ဟူးလား'

'ကဲ... ညီမလေး ပစ်ရမှာ နှမြောလဲ တို့ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ကို သွားပြီး ကျောက်တုံးလေး ပြုပြီး လျှောက်ကြည့်တာပေါ့။ ထားဖို့ သင့် သလား။ မသင့်သလား ဆိုတာကို။ အခုတော့ အိမ်ပေါ် မတင်ထားနဲ့ အိမ်ဘေးက ပုံးထဲမှာပဲ ပြန်ထားလိုက်

လေ' ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့လည်း မရောက် ဖြစ် မမေးဖြစ်ဘဲ သူတို့မောင်နှမ စာရေးသူဆီသို့ ရောက်လာရာမှ အသိ ဆရာတော်တစ်ပါးကို မေးပေးမည် ပြောကာ ယူထားလိုက်ရာမှ အိမ်တွင် သောင်တင်နေပါတော့သည်။

ထိုဆရာတော်က ဖုန်းနံပါတ် သုံးလေးခု ပေးထားသော်လည်း ဖုန်း ထဲတွင် မှတ်ထားမိသည်က တစ်ခု တည်းမို့ ဖုန်းဆက်၍ မရပါ။ ဆရာတော် ဦးဝိမလမှာ ဝိဇ္ဇာလိုင်း လိုက်နေသော ဆရာတော်ဖြစ်ကာ မဟာမြိုင်တော ကြီးထဲတွင်လည်း သွားရောက်သီတင်း သုံးတတ်သည်။ တစ်နေရာတည်း အတည်တကျ မနေ၍ ဖုန်းဆက်၍ မရပါ။

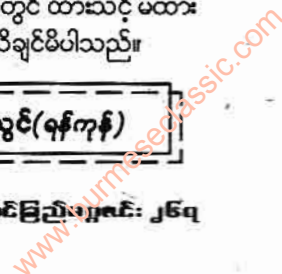
စာရေးသူလည်း ထိုကျောက်တုံး လေးကို ကြည့်မိသောအခါ ထိုကလေး မလေး ဖြစ်သလို နှုတ်ခမ်းများ တဆတ် ဆတ် လှုပ်လာကာ ကိုယ့်နှုတ်မှနေ၍ တောက်ခေါက်ပါတော့သည်။

ထိုကျောက်တုံးလေးပုံကို ဓာတ်ပုံ များရိုက်ကာ ကိုယ်လည်း စက္ကူပုံး လေးတစ်ခုထဲထည့်ပြီး သိမ်းထား လိုက်ပါသည်။ အိမ်ထဲတွင် မထားလို၍ သူတို့လိုပဲ အိမ်ရှေ့ကပြင်မှ ထင်းရှူး သေတ္တာပုံးကြီးထဲသို့ ထည့်ထားလိုက် ပါသည်။

ဘယ်လိုပစ်ရမလဲ

ဘီလူးမျက်နှာလို ပေါ်နေသော ကျောက်တုံးလေးအား အိမ်တွင် ဆက်ထားရမလား။ မြစ်ကမ်းစပ်မှာပဲ သွားပစ်လိုက်ရမလား မဝေခွဲနိုင်ပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ။ ဘယ်လိုလုပ်သင့် မလုပ်သင့်၊ အိမ်တွင် ထားသင့် မထား သင့်ကိုတော့ သိချင်မိပါသည်။

စောမီသွင်(ရန်ကုန်)

ဖိုးလက်ခို

မိညောင်ပေပေ

ကွင်းပိုင်လား

(၂၅-၇-၂၀၁၆)နေ့ နံနက်(၅) နာရီ နှင့် (၆)နာရီကြားတွင် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ နေ့စဉ် ထ၍ လမ်းလျှောက်ရာ ထိုနေ့ တွင် ထူးထူးခြားခြားပင် ရွာသားများ လမ်းပေါ်တွင် သွားလာ ဆူညံနေပါ သည်။

ထိုသူများကြားမှ ဖြတ်လျှောက်ရင်း “ဘာဖြစ်တာလဲ” ဟု မေးကြည့်ပါ သည်။

အမျိုးသမီးရွယ်တစ်ဦးက (၃)နာရီ လောက်ကပင် အပေါ်အလေးဆင်းသွား

၂၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစံမဂ္ဂဇင်း

သူ မောင်စိုးထိုက်၊ ယခုအချိန်ထိ ပြန် တက်လာခြင်းမရှိ၍ ရှာဖွေနေကြ ကြောင်း သိရပါသည်။
အိမ်တံခါးဖွင့်ထားပြီး ပြန်လည်း မတက် ပြောလို့လည်းမသွား နေလို့ သိပ်မကောင်းဟု သိရပြန်ပါသည်။
ဆက်လက် ရှာဖွေကြသော်လည်း

မတွေ့ရတော့ မရောက်လာတော့ သဖြင့် မိသားစုနှင့် ရင်းနှီးသူများ ပူဆွေး သောက အလွန်ရောက်ပြီး အိမ်အနီး ရောက်လဲ ဆင်းရှာ၊ ငုပ်ရှာ များတိုက် ပိုက်ချ ပြုလုပ်ကြသည်။
တချို့က တောသွားသူ အိမ်များကို သွားရောက် မေးမြန်း စုံစမ်းကြသည်။

www.burmeseclassic.com

အချို့ကလည်း ဟိုရွာဒီရွာ မေးရန် သွားကြပြီး တချို့က ဗေဒင်ဆရာထံ ပြေး၍ ဗေဒင်မေးကြသည်။

ဗေဒင်ဆရာက ရေအနီး၌ ရှိနေ သည်ဟု ပြောပါသည်။ နတ်ဆရာမနှင့် မေးသောအခါ...

ရွာရှင်၊ နယ်ရှင်ဟာ စားထားတာ မကြာမီ သတင်းရယ် အုန်း၊ ငှက်ပျော့ပျော်၍ ကိုဗြို့ ပယရယ်

ဟု ဆိုသဖြင့် **“မသေဝံ နတ်ကိုး”** ဆိုသည့်အတိုင်း လုပ်ကြရလေသည်။

(၁၀)နာရီခန့်တွင် သတင်းရသည်။ တစ်ဖက်ရွာနောက်ဘက်မှာ တွေ့လိုက် သည်။ ကိုစိုးထိုက်တစ်ယောက် (မိုးလင်းဝါကပင်) နောက်ဘက်ကွင်းထဲ ၌ ရွံ့ပေပေနှင့် လျှောက်သွားနေတာ တွေ့လိုက်သည်ဟု ဆိုသဖြင့် ရွာပြင် ကွင်းပြင်၊ ရွာနောက်ဘက် ချောင်း မြောင်းမကျန် ရှာကြပြန်သည်။ နာရီ ပြန်တစ်ချက်ခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ (အောက်ရွာ) အနောက်ဘက်ကွင်းပြင် ၌ လယ်ထွန်နေသူ **“ဦးနဂုတ်”** ဆိုသူ က...

ဒီလူ စိုးထိုက် (၈)နာရီလောက်က ရွံ့ပေပေ ရေစိုစိုနဲ့ ချောင်းအနားဘက် ဆင်းသွားတာ တွေ့လိုက်တယ်။ ချောင်းနားကမ်းစပ်မှာ ရှာကြပြီး

ဟု ပြောပြန်သောကြောင့် လူအုပ်ဖွဲ့ ၍ ချောင်းထဲမှလှေနှင့် တချို့ ကုန်းပေါ်မှ တဖွဲ့ ဓားများ ဆွဲ၍ ချုံစပ်၊ ကွင်းစပ်၊ ရိုးစပ်၊ ချောင်းစပ်များတွင် ရှာကြပြန်ပါ သည်။

ထိုဦးနဂုတ်ခေါ် လယ်သမားကြီးက ပြောသည်မှာ...

ဒီကွင်းက နည်းနည်းကြမ်းတယ် သတိ ထားသွားပါ

ဟုလည်း ပြောလိုက်ပါသည်။ ပျောက်နေသူ စိုးထိုက်၏ ယောက်ဖ

တော်သူ ဦးသန်းထွန်းဆိုသူကလည်း ခြေထောက် ဓားထံ၍ မသွားနိုင်သော် လည်း ဆေးထည့် ပတ်တီးစည်း၍ ဓားဆွဲလိုက်လာပြန်ပါသည်။

ရွာနှင့်လည်း အတော်ဝေးဝေး ဗျိုက်တောလယ်စပ်၊ ချောင်းစပ်ရှိ ကျွန်းချွန်းကလေးတစ်ခုရှိသော နေရာ ရောက်သောအခါ...

‘ဟေ့... စိုးထိုက် ယင်းတယ်မှာလဲ’

ဟု အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်၍ ဝင်သွားရာ မှ မသင်္ကာသဖြင့် ထိုကျွန်းချုံစပ် ခရေ ဆူးချုံ၊ နရဲချုံ၊ ထူထူကြီးကို ဓားနှင့် ခုတ်ရှင်းရင်း နှုတ်ကလည်း...

‘ကွင်းထိုက် နယ်ထိုက် လယ်ထိုက် အရှင်သခင်များ ရှိပါက ကြားပါ၊ ပြုပါ ကျွန်ုပ်မှာလဲ အနာနဲ့ ဆက်ပျော့နိုင်တော့ပါ’

ဟု ပြော၍ ချုံကို ဓားနှင့် ခုတ်ပြု၏။ နားထံသို့ **“ဒီဘက်မှာ”** ဟု အသံထြ ငြနှင့် ပြောသံကြားလိုက်ရသည်။

ဦးသန်းထွန်းလည်း ဆက်၍ မဝင် ဝံ့တော့သဖြင့်...

‘ဟေ့ လာ လာကြဟေ့ ဒီမှာတွေ့ပြီ တွေ့ပြီ’

ဟု ကုန်းအော်လေသည်။ ချုံက ထူထူပြီး ဆူးချုံမှာ နဘူးချုံ၊ ခရေချုံ ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် လူကိုမတွေ့၊ အသံလည်း မကြားတော့ပါ။ အဝေးမှာ ရှာနေသော လူအများအပြား လာတော့မှသာ ထိုချုံ ကို ဝိုင်း၍...

‘ဒီထဲက လူသံကြားလိုက်တယ်။

ရှင်းကြမယ်’ ဟု ဆိုပြီး ဓားနှင့် ဝိုင်းခုတ်၍ ချုံကို ရှင်းကြလေသည်။

ချုံလယ်လောက်တွင် မြေ၌ ပိပိပြား ပြား ထိုင်၍ လက်နှစ်ဖက် မြေကြီးကို တူးဆက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတွေ့ရှိသောနေရာမှာ ချောင်းနီး ကပ်နေသော မြေဆွယ်ကျွန်းလေး ဖြစ် ၍ ရေအတက်လည်းဖြစ်သဖြင့် ထိုသူ ဖင်ကို ရေထိလှခါနီး ဖြစ်နေသည်။ နောက်တစ်နာရီခန့်ဆို ထိုကျွန်းကလေး ရေမြှုပ်နိုင်လေသည်။

ရေမြှုပ်လျှင် ထိုပျောက်နေသော လူကို ရေမြှုပ်ပေတော့မည်။ လူတွေ လည်း မရောက်နိုင်၊ ရေကျမှ သွား၍ ရတော့မည်။ ကံကြီးပေစွ။

ကိုစိုးထိုက်ကို သူ့မိသားစုများဝိုင်း၍ သယ်ထုတ်လာကြ၏။ ရွံ့လူးလူး ဖြစ် နေသည်။ သတိကား မရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်၊ ခေါ်မရ မေးမရ ဖြစ်နေ သဖြင့် အစ်ကိုလတ်က နောက်ကျော တွင် ကုန်းပိုး၍ ဘေးက အခြား ယောက်ျားကြီး(၃) ယောက် ဖက်ဆွဲ ဆွဲ၍ သယ်ယူလာကြလေသည်။

ရွာကို တစ်နာရီခန့် သယ်ယူဆွဲကြာ သည်။ မလိုက်လို အတင်းရုန်း၍ နောက်ကိုသာ ပြန်ကြည့်နေသည်။

‘ဝါလိုက်လို မဖြစ်ဘူး၊ ဒီနေ့ ဝါအလှည့်ပဲ ဝါကို လိုက်ခေါ်နေပြီ ဟိုမှာ ကျွန်ုပ်မည်ကြီး လိုက်လာပြီ ပြန်ပြန်ပြန်’

ဟု ကျောကုန်းပေါ်မှ အော်နေ

သည်။

မိုးတွင်းဖြစ်၍ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်သယ်ရသောကြောင့် အလွန် ဒုက္ခ ရောက် ပင်ပန်းတကြီးနှင့် ညီအစ်ကို များ ယူလာကြသည်။

ရွာနားနီးသောအခါ နောက်ပြန် ကြည့်၍...

'ဟိုမှာ ငွေမည်းပန်းကြိုး လိုက်လာပြန်ပြီ မိရပ်တော့ ကိုက်တော့မှာပဲ ချစ်'

ဟု ဆိုပြန်သည်။

ကျွန်ုပ် စာရေးသူက ရွာဝတွင် စောင့်ကြည့်နေသော လူအုပ်နှင့်အတူ ရှိနေသည်။ ထိုသူ၏အိမ်မှာ ရွာဝတွင် ရှိသောကြောင့် ရွာဝရောက်သည်နှင့် ရွာဝလှေအတိုင်း အမှောင်ပယောဂများ မကပ်ရောက်စေရန်၊ မဝင်နိုင်စေရန် ရေမန်းရောင်များနှင့် ပက်သူက ပက်ပြီး ရွာထဲဝင်သည်နှင့် ထမင်းတချို့ ရေစိမ် ထားသော ပန်းကန်ဖြင့် ထိုလူနာအား ထိ၍...

'ကပ်သူပျိုလိမ္မော်က ရွာပြင်တွင် ထို အာဟာရကို စားရန်နဲ့ပါ။ ပနောပျိုကပါနဲ့ပဲ ရွာထဲ ယင် ယိုက်ပါနဲ့'

ဟု ပြော၍ လူကိုကျော်၍ ပက်ခဲ့ရ လေသည်။

ထို့နောက် သူ့အိမ်ပေါ် တင်လိုက် ကြသည်။ လူအများ ပိုင်းအုံပြီး အဝတ် လဲခြင်း၊ အဝတ်ပူအုပ်ခြင်း၊ မီးဖို၍ အပူပေးခြင်း၊ ရေမန်းရေစင် တိုက်ခြင်း နှင့် နားလည်တတ်သိသူများ ရောက် လာကြသည်။ မကြာမီ ထိုသူ တရော အိပ်သွားလေသည်။

အိပ်ရာမှ နီးလာသောအခါ အကောင်းဖြစ်နေသည်။ လုံ့များ၊ အိမ် သားများက ပိုင်း၍ မေးကြမြန်းကြ လေသည်။

ထိုသူ မောင်စိုးထိုက်ပြောပြသည်မှာ သူ အိမ်ပေါ်က ဆင်း၍ အပေါ့သွားနေ

၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'ဘယ်မှ ယွှားရတော့တူ။ ယင်း အလှူ ရောက်ပြီ၊ ဒီပြေကို လက်နဲ့ ယက်တုန်း ဟု ပြော၍ တူးနေရကြောင်း... ထိုခဏ၌ သူ့အမည် ခေါ်သံကြား၍ ကိုသန်းထွန်း ယောက်ဖတော်သူ၏ အသံဟု ထင်၍ "ဒီမှာ" ဟု ပြောလိုက် မိကြောင်း...

နောက် ဘာကိုမှ မသိတော့ သတိရသောအခါ ထမင်းအလွန်ဆား ရေအလွန်ဆားသော ကြောင့် နီးလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

စဉ် လူသိတစ်ယောက်က လမ်းပေါ်မှ လက်ယပ်ခေါ်သဖြင့် အိမ်မှ ထွက်၍ လိုက်သွားကြောင်း...

(၆) နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ တောသွား သူဟု ထင်၍ အဖော်ဟု ထင်ပြီး လိုက်သွားတာဖြစ်ကြောင်း...

တောသို့ရောက်သောအခါ အလုပ် မဖြစ်ဘူး။ ရွာပြန်ဆင်းရမယ်ဟု ပြော၍ ရေမှသွားရာ သူလည်း လိုက်လာ ကြောင်း ပြောပါသည်။

(၂) နာရီခန့် ကြာပြီဖြစ်၍ ရွာပြန် ရောက်လာသော်လည်း ...

'ရွာထဲက မသွားတော့ဘူး။ မိုးလင်း သွားပြီ၊ ကွင်းထဲက သွားကြမယ်၊ လူမြင်မယ်'

ဟု ဆို၍ ရွာနောက်ဘက် ကွင်းထဲ မှ သွားကြကြောင်းနှင့် ချောင်းနား ရောက်သောအခါ ဆိုင်းပုံများတီး၍ ပွဲခံနေသည်ကို တွေ့သဖြင့် နှစ်ယောက် သား ခေတ္တ ထိုင်ကြည့်နေခြင်းဖြစ် ကြောင်း...

ထိုစဉ် နောက်တစ်ယောက် လုံ့ မည်းမည်း၊ ခေါင်းမှာ ချိုနှစ်ချောင်း နှင့် ရောက်လာသူက...

ထိုသူ ကိုစိုးထိုက်သည် နံနက်(၄)နာရီကျော်ကပင် အိမ်မှဆင်းသွားသည်မှာ ညနေ(၄)နာရီ ခန့်မှ လူများတွေ၍ သယ်ယူလာသော ကြောင့်၊ တွေ့သောကြောင့် ထိုညနေ (၄)နာရီ သတိရမှ ထမင်းစား ရေ 'သောက်ရသည်။

ထမင်းမစား ရေမသောက်ရဘဲ ထိုသူ ဘယ်မှာ ရောက်နေသနည်း။ သူပြောတာတွေကော အမှန်တွေ လား။

သူတွေမြင်ခဲ့သော ပွဲကနေခြင်း ချိုနှစ်လူသားနှင့် အဖော်ရွာသားတို့သည် လူလား၊ နာနာဘာဝလား၊ ဝိညာဉ် လေလား၊ ကွင်းပိုင်ဆိုသူများလား မည်သို့ ခွဲခြားပါမည်နည်း။

စာရှုသူအသင်ကော အမှန်ပြောနိုင် ခွဲပြန်နိုင်ပါသလား။ ကျွန်ုပ်တော့ဖြင့် မသိနိုင်တော့ပါ။

ယခုထိ ကျွန်ုပ်တို့ ငါးပြေမရွာတွင် ဤအဖြစ်အပျက်နှင့် သက်ဆိုင်သူများ အားလုံး ရှိနေပါသည်။

ဗျိုးလက်ညှိ

မင်းမောင်မြား
(မြောင်းမြ)

မိုးကြိုးနှင့် ဆက်သွယ်နေတဲ့

ရောမ မီးလုံးကြီးလား

ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝက ကျွန်တော်တို့ မကြာခဏ ကြားမိပါသည်။ **“ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို ငရဲပီးလိုက်သည်”** ဟူ၍...

ကြားဖန်များသောအခါ ရိုးသွားပြီး မေ့ပျောက်သလိုပင် ရှိခဲ့ပါလေ၏။ သို့ရာတွင် ယခု ဖော်ပြမည့် အကြောင်းမှာ ကျွန်တော်၏ တစ်သက်တာတွင် တစ်ခါမျှ မတွေ့ကြုံခဲ့ဘူးသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့် ကြုံဖူးသူများအတွက် မဆန်းသော်လည်း မကြုံဘူးသူများအတွက် တွေးတော ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်လျက် ရေးသားတင်ပြရပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှလည်း ဤသို့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာများကို ဖိတ်ခေါ်ထားပါသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ရေးသားပေးပို့မိပါသည်။

မြောင်းမြမှ လပွတ္တာသို့ သွားသော ကားလမ်း ရှိပါသည်။ လမ်းကောင်းမွန်သဖြင့် ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်တို့ ပြေးဆွဲလျက် ရှိပါသည်။

ဂုန်နီစက်ရုံသွားသော လမ်းကို ကျော်သွားလျှင် **“ရေပြာစမ်း”**၊ **“ကညွတ်ကွင်း”** စသော ရွာငယ်များ ရှိပါသည်။ ထိုရွာများသည် ယခုအခါ ဈေးဆိုင်များနှင့် စည်ကားလျက် ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ ကိုစိုးသူက သူ၏ ဥယျာဉ်သို့ အလည်အပတ်ခေါ်သဖြင့် အလည်အပတ် သဘောဖြင့် လိုက်ပါသွားပါသည်။

ထိုရေပြာစမ်းရွာတွင် ဆိုင်ကယ် ဆီဖြည့်ရန် သွားခဲ့ပြီး အပြန်တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဝယ်ယူ၍ ဆိုင်ကယ်ကို ပုံမှန်စီးကာ ဥယျာဉ်သို့

ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အချိန်ကား ညနေ(၄:၀၀)နာရီခန့် ရှိပြီ...

ထိုစဉ် ကောင်းကင်ယံမှ **“ဖျစ်... ဖျစ်”** ဟူသော လျှပ်စီးလက်သံကြီးကို အတိုင်းသား ကြားလိုက်ရသည်။ မိုးကြိုးပစ်ခါနီးတွင် ကြားရသော အသံပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်မောင်းနေသူ ကိုစိုးအား ပခုံးပုတ်၍ သတိပေးပါသည်။

‘ကိုစိုးရေ... မိုးကြိုးပစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်ဗျ’

နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မှက မြည်ဟည်းနေသဖြင့် ဆိုင်ကယ်နောက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်မိသည်။

ထိုစဉ် တစ်ခေါ်လောက် အတွာ

အဝေးမှ “ဟီး” ထနေသော မီးလုံးကြီးသည် ဧရာမ ပူစိဖောင်းကြီး လိမ့်နေသကဲ့သို့ မီးရောင်များဖြာလျက် ကားလမ်းဘေးတစ်လျှောက် ကုန်းမြင့်တောတန်းလေးဘေးမှ ဆိုင်ကယ်နောက်သို့ အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ လိုက်လာပါသည်။

ကြားရသော အသံကလည်း **“ဟိန်း... ဟိန်း... ဟိန်း... ဟိန်း”** ဟူသော ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကြီးဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အပြီးကြီးစွာ ထား၍ ပြေးလိုက်နေသကဲ့သို့ပင်။

ထို့ကြောင့် ဆံပင်များ ထိုးထိုး ထောင်ထောင် ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ ကြက်သီးများလည်း ထလာတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဓာတ်ဆီဖြည့်သော နေရာမှ စတင်၍ တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းကင်ယံတွင်လည်း မိုးများ ညို့ကာ လျှပ်စီးလက်သံ တဖျစ်ဖျစ် တဝင်းဝင်းဖြင့် **“ဂျိန်း...ဂျလိန်း”** ဟူသော အသံမျိုးစုံတို့ကို ကြောက်ဖွယ်လိလိ ကြားနေရသဖြင့်...

‘ဟေ့... ကိုစိုး နောက်မှာ... နောက်မှာ... မီးလုံးကြီး လိုက်လာနေတယ်ဗျို’

ဟု အလွန်တကြား အော်ဟစ်မိပါတော့သည်။ ကိုစိုးကလည်း ဆိုင်ကယ်မောင်းရင်းက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ရင်း...

‘အေး... ဟုတ်တယ်ဗျို၊ ဒါကို ပြုပြန်ထား ဖြေကြာကုန်’

ဟု အားပေးလျက် ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်ထပ်မြှင့်ရင်း သူ၏ ဥယျာဉ်ရှိရာ လမ်းတစ်လျှောက် တအားမောင်းတော့သည်။

ထိုအရှိန်နှင့် ထပ်တူညီမျှသော အရှိန်ဖြင့် မီးလုံးကြီးသည်လည်း

လျင်မြန်စွာ လိုက်လာပါသည်။

ထိုမီးလုံးကြီး ကျော်ဖြတ်ခဲ့သော ချုံပုတ်များ၊ တောတန်းများသည် **“အိခနဲ”** ဖြစ်သွားပြီး မီးဟပ်သည့် အရှိန်ဖြင့် **“တဖျစ်ဖျစ်”** မြည်နေပေတော့သည်။

ဆိုင်ကယ်အရှိန်ကလည်း ကြောက်ဖွယ်လိလိ ပြေးလွှားနေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ကို မီလာလျက် ယှဉ်၍ တပြေးညီ ဖြစ်လာတော့သည်။

အနီးကပ်လာတော့မှ အသံကြီးသည် **“တဟိန်းဟိန်း” “တဟုန်းဟုန်း”** ဖြင့် စာနှင့်ပင် ရေးမပြတတ်နိုင်လောက်အောင် ကြောက်ဖွယ် ကောင်းလှပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် မီးလုံးကြီးကို မရဲတရဲ ကြည့်နေရင်းက ကြောက်လန့်နေသည့်ကြားမှ စမ်းသပ်သလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လက်ဖမိုးကို ဆန့်ထုတ်လျက် မီးလုံးကြီးရှိရာသို့ မီးကင်သလို ပြုလုပ်ကြည့်ပါသည်။

ထိုအခါ **“နွေးတေးတေး”** အရသာကို ခံစားမိပါသည်။ သိပ်ပြီး အပူကြီး မဟုတ်ပါ။

ကိုစိုးက...

‘ဟေ့လူ... အတင့်မရဲနဲ့၊ ခါးကို ဖက်ထား၊ ရှေ့နားဆိုရင် ခြံကို ရောက်တော့မယ်၊ ဖက်ထား’

ဟု သတိပေးပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း အမြဲတမ်း ရွတ်ဆိုနေသော သဝေမဝါ ကိုးဂါထာကို ရွတ်ဆိုနေမိပါသည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ မီးလုံးကြီးသည် ထိုနေရာ၌ တဟုန်းဟုန်းတောက်လျက် တန့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆိုင်ကယ်က မီးလုံးကြီးကို ကျော်လျက် ကိုစိုးတို့ ဥယျာဉ်ခြံထိပ်သို့

ရောက်လာပါတော့သည်။ ကိုစိုးက ထိုအခါကျမှ...

‘ဟေ့လူ... ခင်ဗျား ရှေ့က အမြန်သွား၊ ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ်’ ဟု ပြောရင်း သူက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

‘ဟာ... ဧရာမ မီးလုံးကြီးပါလား၊ ဟေ့လူ သွား... သွား... အမြန်သွား’

သူကိုယ်တိုင်ကား ဆိုင်ကယ်ကို လမ်းဘေးမြောင်းကို ကျော်အောင် အားနှင့်တွန်း၍ နေလေ၏။

ကိုစိုးက ခြံထဲသို့အရောက်... ကျွန်တော်က တဲထဲသို့အဝင် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရပေ၏။

‘ဝုန်း... ဒိုင်း...’

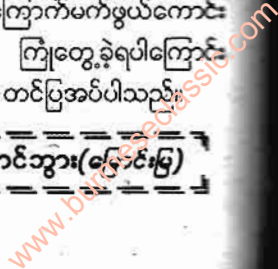
မြေကြီးများ သိသိသာသာ တုန်ဟည်း၍ သွားပေတော့သည်။ တဲထဲတွင်ရှိသော လူများက အဖြစ်အပျက်များကို သိလိုစေဖြင့် ဝိုင်း၍ မေးကြသဖြင့် ရှင်းပြနေစဉ် ကိုစိုးသည် မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို တွန်းလျက် ရောက်လာသည်။

‘ဟာဗျာ... ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ဘယ်နေရာ မှီကြိုပစ်သလဲ ယေဘု့ဟေ့ ကဲ... ပေစမ်းပိုင်း ရေတစ်ခွက်’

ဟူ၍ အမောတကော ပြောဆိုရင်း ရေသောက်နေလေ၏။

အကြောင်းအရာက ထူးချင်မှ ထူးမည် ဖြစ်သော်လည်း အဖြစ်အပျက်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံရသော ကျွန်တော်အတွက် ကျွန်တော်၏ တစ်သက်တာတွင် ဤတစ်ကြိမ်သည် ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါကြောင်း လေးစားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

မင်းမောင်ဘွား(မြင်းမြ)

စာရေးသူ ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် အမှတ်(၃၃၀) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရှင် ညီလေးငယ် (လယ်တော်)၏ “အိပ်မက်ဖြင့် လမ်းလျှောက်သူ” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ၏။

ပထမတွင် စာရေးသူ ပြုံးရယ်မိ၏။ သို့သော် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၅၀) ကျော်က အဖြစ်အပျက်လေးကို ပြန်လည်တွေးမိသောအခါ လွမ်းဆွတ် တမ်းတမှုတစ်ခုကို ကျွန်တော်ရင်မှာ ခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။

F.35A, February, 2017.

အိပ်မက်ဖြင့် လမ်းလျှောက်သူ

ဒီမင်ဆီ (မြဝတီ)

ကျွန်တော် (၁၃)နှစ်အရွယ်ကပါ။ ကျွန်တော်တို့တွင် မောင်နှမ(၅) ယောက်ရှိ၏။ အကြီးဆုံး ယောက်ျားလေး၊ ဒုတိယ မိန်းကလေး အမည်က “မပါနု”၊ တတိယက ကျွန်တော် “မောင်ညို”၊ ကျန် ညီမနှင့် ညီကို

တော့ ဤစာမူတွင် မပါ၍ မဖော်ပြ တော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့က ရောဂတ်တိုင်း ဒေသကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဖျာပုံမြို့နယ်၊ ဖျာပုံတံခံ ဆိုသော တောရွာလေးတွင် မွေးဖွားကြသူများဖြစ်၏။ ကျွန်တော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇၃

တို့၏ ဇာတိမြေတစ်ခုလုံးနှင့် ဖျာပုံ မြို့က (၂)ခိုင်ကျော်ကျော်မျှသာ ဝေးပါ၏။

* * *

စာရေးသူ မိဘများက တောင်ယာ လယ်လုပ် စားမခုတ်ဆိုသည့် တောသူ တောင်သားလယ်သမားများပါ။ မိုးကျ ပြီးဆိုမှဖြင့် လယ်တွေ ထွန်ကြ ယက်ကြ စိုက်ကြ ပျိုးကြရ၏။

စပါးပေါ်ချိန် ရောက်ပါက စပါးများ ရောင်းချပြီး စပါးပေး ယူထားသော အကြွေးများ ဆပ်ကြရပါသည်။ ငွေပို ငွေလျှံလေးများကို ရွှေတိုရွှေစလေး များ ဝယ်ကြ၏။ စပါးပေါ်ချိန် ငွေပေါ် ချိန် ဆိုသော လယ်သမားများဘဝ။

စပါးများ ရောင်းချပြီး ကျန်စပါးများ အား စပါးကျိုဖြင့် နောက်နှစ် စပါးပေါ် ချိန်အထိ စားသုံးရန် သိုလှောင်ထား ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ မိဘားစုသည် လည်း ဝမ်းစာ စပါးများကို စပါးကျိုတွင် သိုလှောင်ထားလေ၏။

တစ်နေ့သော ညနေဘက်တွင် အဖေနှင့်အမေ ညစာ စားနေစဉ် အမေ က...

‘မိုးရန်ရေ...ဆန်ကုန်တော့မယ်’

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

‘ဟုတ်လား... ဘယ်လောက် ကျန် သေးလဲ’

‘လေးပြည် (တစ်စိတ်)လောက်တော့ ရှိသေးတယ်’

‘မကြည့်ရာ... ရပါသေးတယ်။ ငါ မနက်ဖြန် ဖျာပုံသွားပြီး ဆန်ကြိတ် ပေးမယ်’

တစ်ဆက်တည်း အဖေက...

‘ဟိုနှစ်ယောက် (ကျွန်တော်နှင့် မမဝါနကို ပြောခြင်းဖြစ်၏) မနက်ဖြန် စောစောထ စပါးပွင်း(၂၀)လောက် ခြင်(ချိန်)ထည့်ပြီး သမ္ဗန်ပေါ်တင်ထား

ကြ။ ငါ ရှစ်နာရီလောက် ရေအကျန့် ဆန်သွားကြိတ်မယ်’ ‘ဟုတ်ကဲ့’

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူ “ဟုတ်ကဲ့” လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့တွင် သမ္ဗန်လေး တစ်စင်းရှိ၏။ စပါးတင်း (၃၀)ခန့် တင်နိုင်၏။

သည်သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမတွေ ထမင်းစားပြီး ရေဒီယိုနားထောင် နေကြ၏။ ညရှစ်နာရီ သတင်းပြေးသော အခါ အဖေနှင့် အမေ ဘုရားရှိခိုးကြ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် ရေဒီယိုပိတ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။

* * *

ထိုနေ့ည လဆုတ်လား၊ လဆန်း လား ကျွန်တော် မမှတ်မိပါ။ လ အနည်းငယ် သာနေ၏။

ည(၁၂)နာရီ အချိန်တွင်မှာတော့ အိမ်နောက်ဖေး စပါးကျိုဆီမှ အဖေ အသံကို ကြားရ၏။

‘မကြည့် ပီးခွက်ထွန်းပြီး လာခဲ့’

ဟု အဖေအော်သံကို ကြားရ၏။ အဖေ ဘယ်နှကြိမ် အော်ခေါ်နေသည် ကိုမသိ။ အမေရော ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်သားလုံး နိုးကြပါပြီ။ အဖေ လည်း ရေနံဆီမီးခွက်ထွန်းပြီး သွား ကြည့်သောအခါ မမဝါနတစ်ယောက် စပါးကျိုနံရံကပ်ပြီး ငိုနေလေ၏။

အမေက မမကို တွေ့တော့...

‘ဟောတော်... အချိန်မတော်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’ အဖေက...

‘မကြည့်... နှင့်သမီးကို ခေါ်သွား ကိုယ် လက် သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ပြီး သိပ်လိုက်

ဒီမှာ သူ ထခြင်ထားတဲ့ စပါး (၅)အိတ်ရနေပြီ။ ခေါ်သွား မကြည့် အိပ်ပေါ်ရောက်မှ ငါ ပြောပြမယ်’ အဖေနှင့် ဝါခူတို့နှစ်ယောက် မမကို တွဲပြီး အိမ်ပေါ် ခေါ်တက်သွားကြ၏။ အဖေနှင့် ကျွန်တော်လည်း ပြန်ခဲ့ကြ၏။

* * *

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့တည့်တည့် ရောင်း တစ်ဖက်ကမ်းတွင် နေသော အဖေ့ညှိ ဦးလေးမောင်ကွန်း သူ၏ဇနီး ဒေါ်လှညွန့်တို့ လင်မယား လှေဖြင့် ရေနံဆီမီးခွက်ကြီး ထွန်းပြီး ကူးလာ ကြ၏။

‘အစ်ကိုဦးရန်... ဘာဖြစ်ကြတာလဲ’ ‘အေး... ယ်းအူပု ဝါန အိပ်ပျက် ပျက်ပြီး စပါးတွေ ထခြင်ထည့်တာ (၅)အိတ်ရတယ် (ဂရုနဲ့အိတ်တစ်လုံး နှစ်တစ်လုံး) (၅)အိတ်- ၁၀ တင်း’

ဦးလေးက “ဟောဗျာ” အဒေါ် မလှညွန့်က “ဘုရား...ဘုရား” ဖြစ်နေ ကြကုန်၏။

‘ဒီလိုကွာ မောင်ကွန်းရ... မနေ့ည နေက မင်းအစ်မက ဆန်ကုန်တော့ မယ်ပြောလို့ ငါ ဝါနနဲ့ငှက်ကို စပါး တင်း(၂၀)လောက် ဂုန်နီအိတ်ထဲ ခြင် ထည့်ခိုင်းထားတယ်။ အဲဒါကို စိတ်စွဲ ပြီး အိပ်မှာပေါ့။ အိပ်မက် မက်ပြီး အခု သန်းခေါင်ချိန် ထခြင်တာပေါ့ကွာ။

ငါ တရေးနိုးတော့ စပါးကျိုဘက်က အသံပင်ကြားလို့ ထပြီး သွားကြည့် လိုက်တော့ ဝါန စပါး ငါးအိတ်ခြင် ထားပြီပေါ့။ ငါ သူ့အမေ လှမ်းခေါ်တော့ နိုးသွားတယ်ထင်တယ် ထရံနားသွား ကပ်ပြီး ငိုနေတော့တာပဲ’

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်...မြို့ မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်းပိုင် အမှတ်(....)သစ်စက်သို့ အလုပ်တာဝန် လွှဲပြောင်းယူရန် သစ်စက်သစ်လုံး သို့လှောင်ရေးမြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်ရှိ သွားသည်။ အထက်အမိန့်ရရှိ မငြင်း နိုင်ပါ။

ခက်တာက တာဝန်ပို့သား... အညာသား ရေကူးမကျွမ်းသူ ဖြစ်နေ သည်။ သို့ပေမယ့် ကမ်းနားရုံးသို့ ဝန်ထမ်းများရှိရာသို့ အမှန်ပင် ရောက် တော့၏။

'ဆရာ...အလှူငွေ ထည့်ပါ' သစ်ဖောင်ထိန်းကြီး ကိုသာဦးက ကျွန်ုပ်ရောက်သည်နှင့် အလှူငွေ တောင်းလာ၏။

'ဘာလုပ်ဖို့ အလှူငွေလဲဗျာ' ကျွန်ုပ်မှာ သံသယအတွေးနှင့် မြန်း စားကြီး ပြောချလိုက်တော့...

'ဒီသစ်စက် ကမ်းနားစောင့် ကွင်းပိုင်ဘိုးဘိုး ကို တပ်ပြောကိဖို့ပါ'

'ဗျာ' ကျွန်ုပ်မှာ ဩချလျက် အာမေဇိုတ် သံက လွင့်ထွက်သွား၏။ ခက်တာက ကျွန်ုပ် ဒါတွေ မယုံရေးချ မယုံပါ။

မမြင်မတွေ့ရ လောကသားများကို ဘယ်လိုမှ မယုံခဲ့သူတစ်ယောက်ကို လာနိုင်စက်ကြ၏ဟု မိမိထင်မိ၏။

'ဆရာတို့က ဉာဏလုပ်သားဆိုတော့ အကြောင်းမထူးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လို ကာယလုပ်သား ကမ်းနားသစ်ပင် ပိုကွယ် နေရာတူသူတို့အဖို့မှာ မပြင်မတွေ့ရသော်လဲ မြင်တွေ့ရယ်လို့ သဘောထားပြီး နှစ်တိုင်း ကွင်းပိုင်ကြီးကို ပူဇော်ယူရပါဟယ်' 'ဒီလိုမလုပ်ရင် ဒုက္ခတစ်ခုခု ဖြစ်ပြီး သေတဲ့သူတွေရှိပါတယ်'

သည်လို သစ်ဖောင်ဝန်ထမ်းများ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ပြောဆိုကြ သည်ကို ကျွန်ုပ်က မယုံကြည်သော်

မယုံသူကို ယုံအောင်ပြသည့် ကော့ပိန်း (ကျွန်းသစ်)

ကျွန်းပိုင်ကြီး၏ အစွမ်းပညာ

လည်း အလှူငွေ ငါးရာကျပ် ထည့် လိုက်ပါ၏။

'ဆရာ နည်းပါတယ်။ ကွင်းပိုင်က အရက်တစ်လုံးရယ်၊ ကြက်ဖိုးကြက်မ ရယ် မုန့်ဆန်းရယ်၊ ကောက်ညှင်းရယ် ထည့်ဆက်ရမှာပါ ခေတ်ဈေးနှုန်း ဆိုတော့ ဆရာက နောက် တစ်ထောင် ထည့်ထားပါဦး ဆရာ'

ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်မရည်စွာနှင့် သူ တို့တောင်းတာ ထည့်လိုက်ပါသည်။ သူတို့ကျေနပ်မှ နောင်ဆက်ဆံလို့

ကောင်းမည်။

'ကဲ...ကဲ ခင်ဗျားတို့က အကြောက် လွန်တော့ ကျုပ်စက်ရုံမှူးဆီက အလှူ ငွေ ထပ်တောင်းပေးပါ့မယ်'

အားလုံး ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်သွားကြ ၏။

* * * ကျွန်ုပ်မိသားစုနှင့်အတူ ဝန်ထမ်း အိမ်ရာမှာ နေရတော့ စက်ရုံမှူးက ညကင်းပါ အမြဲစစ်ပေးဖို့ ထပ်ဆင့် တာဝန်ပေးလိုက်ပြန်ပါသည်။

ကမ္ဘာဦးကပင် အိမ်မွေး
ခြံပေါက်အဖြစ် ခွေးကြောင်
အဖော်မွန်အဖြစ် မွေးကျွေး
ထားသင့်သည့် ရှေးမှုကို
ကျွန်ုပ် လက်ခံပါသည်။

ကြောင်က အိမ်တွင်းပစ္စည်း
ကိုက်ဖြတ်ဖျက်ဆီးသည့်
ကြွက်သတ္တဝါများကို သုတ်သင်ပေး၏။
ခွေးက လူအသိ သတ်ရှိစေမည့်
သက်လုံလုံခြုံရေးအတွက် များစွာ
အထောက်အကူရသည်။

ထိုမူအရ အိမ်မှာလည်း အိမ်
အရောက် လုပ်ငန်းခွင်မှာလည်း
လုပ်ငန်းခွင်အလျောက်ပေါ့။ ကျွန်ုပ်တို့
လင်မယားနှစ်ယောက်ကလည်း အိမ်
မွေးခြံပေါက် ခွေးနှင့် ကြောင် မိတ်ဝတ်
မပြတ် ကျွေးမွေးထား၏။

အုန်းခွံရောင်ရှိသည့် ကျားဗိုဆိုသည့်
ခွေးကြီး၊ အလုပ်ထဲမှ ဘယ်ခွေးနှင့်
မတည့်သည့် မြီးပြတ်ဂုတ်ကျားမ၊
သူတို့အဖော် နက်ကျော်မတို့သည်
ကျွန်ုပ် ဘယ်သွားသွား ညဆိုရင် အမြီး
တနန့်နန့်နှင့် လိုက်ပါတတ်၏။

ညဉ့် နာရီပြန် တစ်ချက်တီးဆိုလျှင်
စက်ရုံဝန်းထဲ ပတ်လှည့်တိုင်းပါ၏။ ညဉ့်
ဆိုတော့ လုံခြုံရေး လျှစ်စစ်မီးတိုင်နှင့်
ဝေးသည့်နေရာဆို တော်ရုံမမြင်တွေ့ရ
မဟူရာညဉ့် စီးမိုးမှုကြောင့် ဘာမျှမမြင်
ရပါ။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဓာတ်မီးအမျိုးစား
ကောင်းကို ကိုင်ထား၏။ တစ်ဖက်က
ပိတောက်နှစ်သား တုတ်တစ်ချောင်း
ကိုင်လေ့ရှိပါသည်။

ညဉ့်ဦးက မိုးရွာထားတော့
ဝန်းကျင်အားလုံး စိုစွတ်နေပါသည်။
လကွယ် မိုးနှောင်းည ဘာကိုမျှ
မမြင်၊ ပိန်းပိတ်ဖုံးနေသော အမှောင်ထု
က အတော်ကြီး စိုးမိုးထားသည်။

'ဝုတ်...ဝုတ်...ဝုတ်'
'ဝေါင်း...ဝေါင်း...ဝေါင်း'

ခွေးတွေ ထိုးဟောင်သံရှိရာ မီးထိုး
ကြည့်၏။ မှောင်ရိပ်တစ်ခု...
မည်းမည်းရှည်ရှည် ဘာရယ်မသိ၊ ခွေး
ကလည်း ဟောင်လိုက်လာ အသံမစ
ခွေးဆိုသည့် အရာကလည်း သူတို့
စိတ်ထဲ မြင်ရာထင်ရာ စွတ်ဟောင်
တာပဲ...

ထိုပုံရိပ်ကို ကျွန်ုပ် ဓာတ်မီးနှင့်
ထိုးထားသည်။ အလင်းတန်းရွေ့လျား
တာတွေ့ရ၏။ အမှန်တော့ သတ္တဝါ
တစ်ခုခုဖြစ်မည်ဆိုတာ သဘောပေါက်
သဖြင့်...

'ဟေ့...ရပ်၊ ဘယ်သူလဲ'
ကျွန်ုပ်က မယုံလို့ ကြောက်သလား
ဆိုတော့ ကြက်သီးမွေးညင်းတော့
ထောင်ထလာသည်။ ရင်ထဲမှ ခပ်ဖိုဖို
ပါ။

ကျွန်ုပ်က ရှေ့လျှောက်လျှင် သူက
ရှေ့တိုးသွား၊ ကျွန်ုပ်က နောက်ဆုတ်
ကြည့်ရင် သူကလည်း နောက်ဆုတ်
ပြန်လာသည်လို့ ထင်ရသည်။ ခွေး
ကလည်း အဟောင်မရပ်ပါ။

သည်လို့နှင့် သစ်ဖောင်စောင့် တဲ
နား ရောက်သွားပါသည်။

'ဟေး...ကိုသာဦးနဲ့ ဦးကျော်ဝင်း'
မှောင်ရိပ်ထဲမှ ခေါ်သူက ကျွန်ုပ်ပါ။

'ဗျာ... ဆရာလား'
'ဟုတ်ပါတယ်'

ကျွန်ုပ်လည်း ပြောလည်းပြော
ရှေ့လျှောက်သွားမိ၏။
မည်းမည်းပုံရိပ်လည်း
ပျောက်ကွယ်သွားလို့
ထင်ပါသည်။ ခွေးတွေ
အဟောင်ရပ်သွား သည်။

'စောစောက ခွေးတွေ ဝိုင်းပွားထား
မည်းမည်းပုံရိပ် မြင်လိုက်ရန်လားဗျ'
ဒီလိုဆိုတော့ ကိုသာဦးက ပြုံးရယ်
သည်။

'အဲဒါ ကွင်းပိုင်ကြီးပေါ့ ဆရာရယ်'
'ဗျာ'
ကျွန်ုပ် မျက်လုံးအိမ် ဝေ့လည်လည်
ဖြစ်သွား၏။

'ဆရာက သူ့ကို မယုံဘူးဟုတ်လား အဲဒါ
အရိပ်အသောပိပြတာပဲ'

'ဟာ မယုံဘူးဗျာ'
'ဒီလိုဆို ဒီညနေ ကွင်းပိုင်ကို
မြှောက်မယ်၊ ဆရာလာခဲ့ပါ အရက်လဲ
သောက်၊ ကြက်သားနဲ့ မြည်းရတာပေါ့'

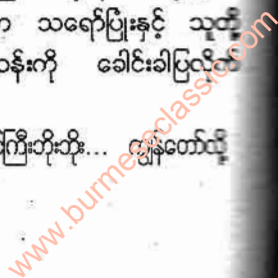
'ဟာ ကျုပ်အရက်မသောက်ဘူးဗျ'
သည်လို့နှင့် ဆရာတပည့် အချိန်အချ
စကားဝိုင်းဖွဲ့ရင်း နံနက်စောစော
ဖောင်ဝန်ထမ်း အကြော်စုံဆိုင် အဝယ်
ခိုင်းပြီး ရေခွေးကြမ်းဝိုင်းဖွဲ့လို့ အချိန်
အတော်ကြာတော့ ဝိုင်းစင်စင်လင်းလာ
ပါသည်။

* * *

သူတို့သက်ဆိုင်ရာ ကွင်းပိုင်မြှောက်
ပွဲ တပျော်တပါး ပြုလုပ်ကြ၏။ ဦး
မြှောက်လို့ပြီးတော့ သူတို့သည် ဖွဲ့စည်း
တည်ခင်းကြတာကို နတ်စားပွဲတုံး

ကျွန်ုပ်က သရော်ပြုံးနှင့် သူတို့
အသိုင်းအဝန်းကို ခေါင်းခါပြလိုက်
တော့...

'ကွင်းပိုင်ကြီးတို့ဆိုး... ကျွန်တော်ထို့

ဆရာက တိုးတိုးရှိတာ ယုံတူ။ လိုတာရှိရင် တိုးတိုး အရပ်မမြင် အကောင်အထည် ပြုလုပ်ပြီး ကူညီပေးတိုးတိုး။

ကျွန်ုပ်တို့ အပိုက်ပဲများ လွန်တာရှိက ဝန်ပိုင်။ တိုးတိုးကို အစဉ်လာပြုလို့ ပုဆိပ်မှ မပြတ်ခဲ့ပါ။ ဒါဆို တိုးတိုးကျေနပ်ပါလိမ့်မယ်။

အသက်(၅၀)ကျော် ဦးကျော်ဝင်းက မြစ်ကမ်းနဖူးပေါ် ခုံတန်းလေးပေါ် နီနီ ရဲရဲ ကင်ကြော်ထားတဲ့ ကြက်ဖိုကြက်မ နှစ်ကောင် လင်မန်းထဲ ထည့်လို့ ကောက်ညှင်း၊ မုန့်ဆန်း၊ အရက် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ထည့်စရာများနှင့် ထည့် ပြီး တင်မြှောက်ပြောဆိုနေလေသည်။

မကြာမတင်မှာပဲ ကြက်သားအချို့ ဖဲ့၊ အရက်ပုလင်းကိုဦး၊ ကောက်ညှင်း၊ မုန့်ဆန်း၊ လက်ဖက်ပွဲမှ အချို့ဖဲ့ဖယ် ပြီး မြေဝယ် ပုံပေးလိုက်ပါသည်။

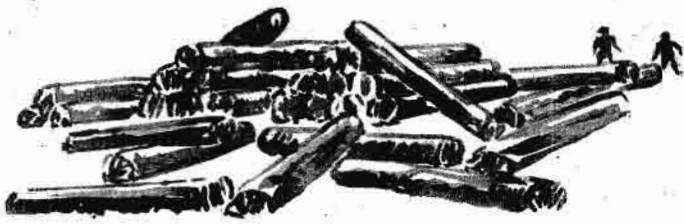
ထိုအဖြစ်ကို ဗဟုတိထာ မဟုတ် တား၊ ကျွန်ုပ်က ကိုယ့်တပည့် လက် အောက်ဝန်ထမ်းများ စိတ်ဝယ် ချမ်းမြေ့ စေရန် အလိုက်အထိုက်နှင့် ရယ်ရွှင် ပြုံးတုံ့ မပြုံးတုံ့နဲ့ ထိုနေရာဆီမှ ထပြန်ခဲ့ပါသည်။

မိုးဦး၊ မိုးလယ်၊ မိုးနှောင်း...

ရာသီယန္တရား လှည့်ပတ်ခဲ့တာ မိုးနှောင်း လကွယ်ည၊ ရောက်လာ သည့် သစ်လုံးများကို မြစ်ရေထဲမှ ဆွဲကရိမ်း ဂျစ်ယန္တရားနှင့် ကုန်းပေါ် ဆွဲတင်ကြရ၏။

ရေတက်ချိန် ခဏတပန်း ကြိုးပမ်း လို့ နေက ညနေစောင်းမို့ နေချိုလာပြီ။ ပုစွန်ဆီရောင် အလင်းတန်း မကုန်ဆုံး ချိန် လုပ်ငန်းအပြီး ဆောင်ရွက်ကြရ သည်။

လုပ်ငန်းသိမ်းလို့ အိမ်ပြန်ခါနီး ကမ်းနားမြေပြင်ပေါ်မှ သစ်လုံးပြုကြီးကို ကြည့်ငေးလျက်မှ နှုတ်မှ တစ်စုံတစ်ခု ရေရွတ်လိုက်ပုံက...

'ကဲ...ကွင်ဆိုပြီကြီး ကျုပ်တယုဉ်တွေက ထုံစံအရတာဝန်ကျော့နဲ့ခဲတော့ ဒီသစ်ပုံကို အမြဲစောင့်ရှောက်ပါ'

ဘာရယ်မသိ သည်လိုကြီး ပြောပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့၏။

* * *

'ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်'

'ဝုတ်...ဝုတ်...ဝုတ်'

'အားလုံး ထကြ၊ ထကြ၊ ရေတက် နေတယ်'

ခွေးကဟောင်း၊ လူက ဆူဝေ၊ ညခင်း၏ တိတ်ဆိတ်မှု ဖြိုခွင်းလိုက် သည်။ ကျွန်ုပ်အား ဇနီးသည်က လှုပ်နှိုး သည်။

'ဆရာ...ဆရာ...ဆရာ'

'ဦးခင်မောင်အေး'

အိမ်အောက်ထပ်မှ ခေါ်အော်သံ ဆူညံလာသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဓာတ်မီး၊ တုတ်၊ မိုးကာအင်္ကျီဝတ်၊ တောတွတ် ဖိနပ်ကို ကျားကယာထုတ်မီး အိမ်တံခါးမ ကို ဖွင့်ဆင်းခဲ့သည်။

'ဆရာ သစ်လုံးတွေ ရေထဲ မျောပါ ကုန်တယ်'

'ဟုတ်လား'

သည်စကားသာ ပြောနိုင်သည်။ ကမ်းနားဘက် အပြေးနှင်တော့၏။ အချိန်ကား ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် တစ်နာရီ တစ်ချက်တီးဖြစ်နေတာ လက်ပတ်နာရီက ပြန်ဆိုနေပါသည်။

ကမ်းနားရောက်တော့ မြစ်ပြင် တဖွေးဖွေး သစ်လုံးတွေ တရေးရေး မြင်တွေ့ရတော့ ရင်ထဲမှ ဖိုမိသလိုကြီး

ပါပဲ။

ဘယ်အချိန်က ရောက်လာသည်။ မသိသည့် စက်ရုံမှူး၊ ဦးထွန်းကြိုင်၊ ဖောင်ထိန်းကြီး၊ ဦးသာဦး၊ တာဝန်မှူး၊ ဦးတင်ဝင်း၊ အထူးတာဝန်မှူး၊ ဦးအောင် မြင့်သူ...

'ကဲ...ကဲ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဦးခင်မောင်အေး'

ကျွန်ုပ်မှာ စကားမပြောနိုင်တော့ပါ။ ဦးသာဦးက ကမ်းစပ်သို့ ပြေးတက်သွား ပြီး မြစ်ရေပြင်မျက်နှာမူကာ...

'ကဲ... ရေလုပ်သားတို့ ကွပ်ပိုင်တိုးတိုးတို့ တို့ဝန်ထမ်းအားလုံး သစ်လုံးတစ်လုံးမှ မပျောက်အောင် ပိုင်းဆယ်ကြပါ၊ လိုတာကို ကူညီပါ'

သူ၏ အော်ပြောသံကြီးကား ကျယ် လောင်လှပါ၏။ မြစ်ပြင်ထဲဝယ် သင်ဖြူးဖျာ ဖြန့်ခင်း စင်းစင်းလုံးလုံး သစ်လုံးများသည် မြော်တွေးရည်ရော် လျက်...

ညဉ့်မှောင်ကမ်းမည်း လလေးက ကွေးကွေး မဟူရာညအမှောင် ကြား ထဲ၌ တိမ်တိုက်ကြားထဲမှ မိုတ်သုံ မိုတ်သုံ ကြယ်အရောင်ကြောင့် ဖွေး လက်လာလိုက် မှောင်နက်မည်းမည်း ဖြစ်လိုက်နဲ့...

လူတွေ သစ်လုံးတွေနှင့် လုံးထွေး နေသော မြင်ကွင်းကား နှမုန်းပွဲ ကောင်း ကြည့်နေရသလိုပါပဲ။

ဒါပေမယ့်...

ဒါပေမယ့်...

မည်းမည်း သဏ္ဍာန်များကား

www.burmeseclassic.com

အမှောင်ကြားမှ မသဲမကွဲ သစ်လုံးများ ကမ်းနားဆီသို့ ပို့ယူလာသည်။ လူတွေ လော၊ နတ်တွေလော၊ ဘာတွေလဲ ကျွန်ုပ် သံသယ ဖြစ်မိ၏။

နေအရက်၏ အလင်းရောင်ခြည် များသည် တလောကလုံး ဖြန့်ဆန်း လာပါသည်။

သစ်လုံးများလည်း ကမ်းနားမှာ စုပြုံ ရောက်လာပြီ ဒီရေတွေလည်း ကျ ဆင်းသွားပါပြီ။

ကမ်းလုံးညွတ်မှ ဝက်ဝက်ကွဲ ဆူညံ သောအသံများလည်း စဲသွားပါပြီ။ ငြိမ် သက်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဖိုသမျှ ချွေးသိပ်ပေး သည့်အသံကတော့...

‘ဆရာ... သစ်လုံး တစ်လုံးမှ မပျောက်ဘူး အားလုံး ပြန်ရတယ်’

ဖောင်ထိန်းကြီး ဦးသာဦးအသံကား

အောင်မြင်ပီပြင်လှ၏။ စက်ရုံမှူးနှင့် တကွ အားလုံး ပြုံးနိုင်ကြပါပြီ။

တစ်ချိန်လုံး ပန်းသမျှ နွမ်းခွေ အိပ်မောကျလို့ အိပ်ရာအနီး...

သစ်လုံးရုံးခန်းမမှာ အရာထမ်းအမှု ထမ်း စုံညီစွာ ရောက်နေကြပါပြီ။

‘တာဝန်ကျေပါတယ် ဘိုးဘိုးရယ်’ ဦးသာဦးက အားလုံးရှေ့မှောက်မှာ ပြောရင်း...

‘ညက ကွင်းဆိုင်ဘိုးဘိုးတို့အဖွဲ့ကလဲ တစုတစား ကူညီပါတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တွေ့ပါ။ ပရလောကသားတို့ဟာ သူတို့ ကူညီပြီး

တာနဲ့ အလင်းရောက်လို့ မကြာသေး လူအုပ်ကြားက ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပါ။

ရေလုပ်သားနဲ့ ဝန်ထမ်းအားထက် များပါ တယ်။ ကျွန်တော် အနီးကပ်ကြည့်တော့ မျက်နှာပြင် လုံးဝမပေါ့ပါ။ အနီးကပ်လဲ

မံကြပါ’ ဦးသာဦးသည် ဘွင်းဘွင်းသမားမို့

တည့်တိုးပဲ ပြောလိုက်ပုံကို ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ သံသယမရှိတော့ပါ။ အစည်း အဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကွင်းဆိုင်နှင့် အပေါင်းပါ တင်ဆက်ပွဲမှာ...

ကြက်ဖို၊ ကြက်မစုံတွဲသာမက ပရ လောကသားတို့ မက်မောမယ့် ပွဲပေါင်း စုံ ပါဝင်အောင်...

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စီမံ စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။

(၁၉၉၉ ခုနှစ် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမှန် ကိုယ်တွေ့ ရေးဖွဲ့ထားပါကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။ စာရေးသူ)

သူဒီတာ ဟောထ ဒုက္ခမုဗ္ဗထ

ကောင်းဟိန်း(ကျွန်းသစ်)

စာမျက်နှာ (၂၇၄)မှ အဆက်

‘ဖြစ်ရလေ ကြံကြဖန်ဖန်’

ဟု ဦးလေး မောင်ကွန်းက ပြော၏။ ဒေါ်လှညွန့်ကတော့ မမအခန်းထဲသွားပြီး ရယ်နေကြ၏။

အဖေက...

‘ဟေ့ကောင်ညို မင်းအစ်မ (၅)အိတ်ခြင်ထားပြီးပြီ မိုးလင်းရင် မင်း(၅)အိတ်ခြင်ထည့်’

ဟု ပြောပြီး ဦးလေးမောင်ကွန်းနှင့် ပြုံးရွှင်စွာ ရယ်မော နေကြကုန်၏။

ကျွန်တော်တစ်သက်မှာ အဖေမျက်နှာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်မောပြော ဆိုခြင်းကို တစ်ချိန်တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးခဲပါ။ ဒါ ပထမအကြိမ် မြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဦးလေးနှင့်အဒေါ်တို့လည်း ရယ်မောပြီးဖြန့်သွားကြလေသည်။

* * *

နောက်နေ့နံနက် ကျွန်တော် စပါးထခြင်တော့ မမ လာ ဝိုင်းခြင်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော်က...

‘မမ နင်... ညက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

ဟု မေးရာ မမက...

‘မသိတော့ပါဘူး ကိုညိုရာ’

ဟု ပြောလေ၏။ ဆက်ပြီး...

‘ငါ အဖေအသံကြားမှ နိုးတာဟာ ငါ အဖေရိုက်မှာ

ကြောက်လိုက်တာဟာ။ အသားပါ တုန်တယ်’

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်တော်က...

‘မနေ့ညက အဖေနဲ့ ဦးလေးမောင်ကွန်း ပြုံးရယ်ပြီး ငါတို့ကို စပါးခြင်ခိုင်းတဲ့အကြောင်း ပြောနေကြတယ်’

ထိုအခါ...

‘ဟုတ်လား... အဖေပြုံးတာ ငါမြင်ချင်လိုက်တာ’ တဲ့။ ကျွန်တော်က...

‘ဒါဆို... ဒီလိုလုပ်လေ ဒီတစ်ခါ ဆန်ကုန်ရင် အခုလို သန်းခေါင်ကျော် စပါးထခြင်လေ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ မမက...

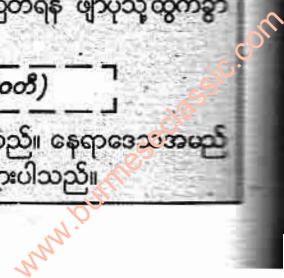
‘မလုပ်ပါနဲ့ ကိုညိုရယ်... ဒီတစ်ခါ ဖြစ်ရင် ရိုက်ချင်ရိုက်မှာ မရိုက်တောင်ငါအဖေကို ကြောက်တဲ့စိတ်နဲ့ သေသွားနိုင်တယ်’

ဟု ပြောပြီး မောင်နှမနှစ်ယောက် ရယ်မိကြ၏။ စပါးခြင်ပြီးတော့ ဦးလေးမောင်ကွန်း ကူးလာပြီး စပါး

အိတ်များ သမ္ဗန်ပေါ် တင်ပေးပါသည်။ ရှစ်နာရီလောက်မှာ တော့ အဖေ သမ္ဗန်ခတ်ပြီး ဆန်ကြိတ်ရန် ဖျာပုံသို့ ထွက်ခွာ သွားပါတော့သည်။

ဦးမင်းညို(မြဝတီ)

မှတ်ချက်။ ။ အဖြစ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ နေရာဒေသအမည် များ အမှန်အတိုင်း ရေးသားထားပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဇာတိမှာ တောင်သာ
မြို့နယ်၊ အုန်းပင်တောရွာ ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူ(၂)နှစ်သားအရွယ်က အဖြစ်
အပျက်လေးတစ်ခုကို မိဘများ ပြန်
ပြောပြသည့် အထဲမှ စာရေးသူ
မှတ်မိသမျှ ရေးသားဖော်ပြပေး
လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် နို့မြက်၍
(၂)နှစ်သားအရွယ်တွင်
သာမန် ဖွံ့ဖြိုးမှုပင်မရှိ။
ပိန်လီချည့်နေလှသည်။
ထို့အပြင် ငိုသည့်အခါ
တုတ်တက်နေသည်။

အာဟာရချို့တဲ့မှုကြောင့်
ပိန်လီသော်လည်း မိဘနှစ်ပါးကမူ
ဤသို့ မယူဆဘဲ အခြား
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဟု
ယူဆသည်။

နတ်ကိုင်သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
နတ်ကိုင်သည်ဆိုသည်မှာ နတ်က
မကျေနပ်၍ ပြုစားသည်ဟု ယူဆခြင်း
ဖြစ်သည်။ နတ်ဆရာများနှင့် ကုသ
သည်။ ထူးခြားမလာပါ။

ရွာ၏ အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်း
တွင် ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ
သည်။ အတော်ပင် ကြီးမားသည်။
အဆိုပါ အပင်၏ တောင်ဘက် ယာ
တစ်ကွက်ကျော်တွင် စာရေးသူ၏
မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ထန်းတဲရီသည်။

ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးသည် နတ်ကြီး
သည်ဟု တစ်ရွာလုံးက ယူဆထားကြ
သည်။ အပင်၏အနီးတွင် မည်သူမျှ
အပေါ်အလေး မစွန့်ရဲ ဆဲရေးတိုင်းတွာ
မပြုရဲကြပေ။ ဤသို့ပြုမိက နတ်ကိုင်
သည်ဟု အားလုံးက ယူဆကြသည်။

စာရေးသူတို့ရွာနှင့် (၅)မိုင်လောက်
အကွာတွင် သဲတောကျေးရွာရှိသည်။
သဲတောကျေးရွာရှိ ဆရာတော် ဦးဝေ-

ကျောက်ကုဆုံးလော

ယဏ်အစွမ်းလော

ဝိလာကျော်

သည် ဗေဒင်ပညာ ကျွမ်းကျင်လှသည်။
ဒီနေ့ ဘယ်ရွာမှ ဘယ်သူ ဗေဒင်
လာမေးမည်ကအစ သိသည်။

ယခင်က သိထားသူများသာမက
တစ်ခါတစ်ရံမှ မသိဘူး မမြင်ဘူးသူများ
က အစသိသည်။ ဗေဒင်နှင့် ယှဉ်တွဲ
လျက် ယတြာချေရသည့် ကိစ္စကလည်း
ပါလာသည့်အပြင် အစွမ်းလည်း ထက်
လှသည်။

ဗေဒင်ယတြာအမြင် ဆေးကုလည်း
ကျွမ်းကျင်လှသည်။ ဆေးကုသည်ဟု
ဆိုသော်လည်း တိုင်းရင်းဆေး၊
အင်္ဂလိပ်ဆေးများဖြင့် ကုသခြင်း

မဟုတ်။ ဆရာတော်၏ ဆေးကုသပုံ
ကလည်း ဆန်းပြားနေပြန်သည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ သဲနှင့် ဆရာ
တော်ကိုယ်တိုင် ဂါထာရွတ်ထားသော
ရေနှင့် ရောစပ်၍ ပေးခြင်းသာလျှင်ဖြစ်
သည်။

မျက်စိနာလျှင် ခတ်၊ အနာပေါက်ဆို
လိမ်၊ ဖျားနာဗိုက်အောင့် ဗိုက်နာဆို
သောက်ရုံဖြင့် ပျောက်ခြင်းဖြစ်သည်။
မည်သည့်လူနာထံကမှ ဆေးကုသ
စရိတ် မယူပါ။

ရေတိုက်၊ ရေလိမ်း၊ ရေခတ်ရုံမျှဖြင့်
သာမကဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ရောဂါများကို

www.burmeseclassic.com

ယတြာဖြင့် ကုသပြန်သည်။

ယတြာဟု ဆိုသော်လည်း ငွေကုန် သော ယတြာမျိုးတော့ မဟုတ်။ ငွေကုန်နည်းနိုင်သမျှ နည်းသော ယတြာကိုသာ ဖြစ်စေသည်။

အဆိုပါ အစွမ်းများကြောင့် ဆရာတော် ဦးဖေနု၏ ဂုဏ်သတင်း သည် တစ်မြို့နယ်လုံးတွင် သင်းပျံ့နေ သည်။

မလှိုင်မြို့နယ်၊ လေးအိမ်တန်းရွာမှ မဖွားသည် စာရေးသူတို့ရွာသို့ ပြောင်း ရွှေ့လာသည်မှာ အတန်ပင် ကြာပြီဖြစ် သည်။ မဖွားသည် အပျိုကြီးတစ်ဦးဖြစ် သည်။ ရွာထဲရှိ ကလေးများကို အလွန် ချစ်ခင်သည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အဖုများ များစွာပါသည်။ မှဲ့စိုဟု ပြောကြသည်။ ကြာလေ ပွာလေးဖြစ်သည်။ အချို့ ကလေးများက မဖွား၏ အဖုများကို ရွံ့ကြသည်။

စာရေးသူသည် မဖွားကို ချစ်ပါ သည်။ အကြောင်းမှာ မဖွားထံမှ မုန့်ပဲ သရေစာ များစားရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ရွာသူရွာသားများသည် အခါကြီး ရက်ကြီးများတွင် မဖွားထံသို့ မုန့်ပဲ သရေစာများ ပို့ကြသည်။ မုန့်ဆီကြော် ထမန်း၊ မုန့်လုံးရေပေါ် စသည်တို့ဖြစ် သည်။

မဖွားသည် များပြားလှသော မုန့်ပဲ သရေစာများကို ကုန်အောင် မစားနိုင် ပါ။ ဘယ်သူ့ကလေး၊ ဘယ်ဝါကလေး မခွဲခြားဘဲ ကျွေးလေ့ရှိသည်။ မဖွားကို ရွံ့သော ကလေးများကတော့ မစား ကြပေ။

စာရေးသူ၏ ပိန်လီချည်နဲ့နေမှု ကြောင့် မိဘများမှာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရသည်။ ဆွေမျိုးများ စိတ်

မကောင်းဖြစ်ကြရသည်။ အသက်ရှင် လိမ့်မည်ဟုပင် မည်သူမျှ မထင်ကြပါ။ စာရေးသူ၏ မိခင်မှာ ညီဖြစ်သူအား ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားသည်မှာ နေ့စေ့ လစေ့ပင် ဖြစ်နေပြီ။

ဖခင်သည် ဆွေမျိုးများ၏ တိုက် တွန်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ သူ ကိုယ်တိုင်ပါ ဆန္ဒရှိ၍ ထို သဲတော ဆရာတော်ထံ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

သဲတောကျောင်းပေါ်သို့ ရောက် လျှင်ရောက်ချင်း ဆရာတော် ဦးဖေနုက ဦးစွာနှုတ်ဆက်သည်။ စာရေးသူ၏ ဖခင်မှာ ထိုကျောင်းပေါ်သို့ တစ်ခေါက် မှ မရောက်ဘူးပါ။

‘အာ ဦးသန်းဖေ လာယယ်ဆိုတာ ကျုပ်က ကြိုယိပြီးသားပါ’

စာရေးသူ၏ ဖခင်မှာ အံ့ဩရပါ သည်။

‘ဒကာကြီးက သားအတွက် ပေဒင် မေးရင်း ဆေးတောင်းရင်း လာခဲ့တာ လဲ ကျုပ်က သိပြီးသားပါ’

ဟုဆို၍ ဒုတိယအကြိမ် အံ့ဩရပြန် သည်။

‘ဒကာကြီးသားက အင်္ဂါသား၊ ရောဂါက ပိန်လီချည်နဲ့နေတယ် မဟုတ် လား’

စာရေးသူ၏ ဖခင်အနေဖြင့် အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩရရင်း ဖြစ်နေရပါ သည်။

‘မှန်တယ် ဘုရား’

‘ဟုတ်ပြီ ဒကာကြီး ဒီလိုလုပ် ကျုပ်ပေး လိုက်တဲ့ရေကို တိုက် ကလေးအတွက် အင်္ဂါတစ်ထည် ချုပ်ပေးရမယ် ဆိုတာ ချုပ်လို့မဟုတ်။’

ဒကာကြီးတို့ရွာမှာ ကိုယ်မှာ အဖုတွေနဲ့ အပျိုကြီးတစ်ဦး ရှိနေတယ် မဟုတ်လား သူ့ကို ချုပ်ပိုင်းရမယ်’

‘ရိုပါတယ် ဘုရား’
‘ဟုတ်ပြီ ဒောက်ပြီ ဒကာကြီးနဲ့သား ဘာစားချင်လဲပေး ပြီးရင် ဒကာကြီးပဲ သူ့ကို ကျွေးရမယ်။ ချက်ဖို့လိုရင်လဲ ဒကာကြီး ကိုယ်တိုင်ပဲ ချက်ကျွေးရမယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား’
စာရေးသူ၏ ဖခင်သည် အိမ်ရောက် လျှင်ရောက်ချင်း စာရေးသူအား ပါလာ သည့်ရေ(သံနှင့်ရေ မန်းဖျော်ထားသော ရေ)ကို တိုက်ပါသည်။

ချက်ချင်း ပိတ်စ ပြေးဝယ်ခိုင်းကာ မဖွားကို ချုပ်ခိုင်းသည်။ ပြီးလျှင် ချက် ချင်း ဝတ်ပေးသည်။ စာရေးသူအား ဘာစားချင်လဲ မေးပါသည်။

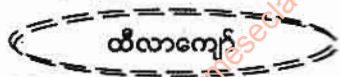
စာရေးသူက ပုခက်အနီးရှိသော ကြက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ကြက်ဖ ကြီးကို ချက်ချင်းရိုက်သတ်ကာ ကိုယ် တိုင် ကြော်လှော် ချက်ပြုတ်ကျွေး သည်။ ထိုကြက်သားကို အခြား မည်သူမျှ မစားရပါ။

စာရေးသူ၏ ဖခင်သည် သတ္တဝါများ ကို သတ်လေ့မရှိပါ။ သတ်ဖို့ဝေးစွာ အသားကိုပင် မြင်သား၊ ကြားသားဆို လျှင် မစားပါ။ သားဇောကြောင့်သာ သတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ ဖခင်သည် သူ့အသက် သတ်ခြင်းအလုပ်ကို တစ်ကြိမ်သာ ကျူးလွန်ဖူးသည်။

စာရေးသူသည် ထိုကြက်သား စားပြီးကတည်းက ကျန်းမာဝပြုံးလာ ပါသည်။ ဝိုင်လျှင်လည်း မတက်တော့ပါ။

ဤရောဂါကုထုံးသည် ခေတ်မီစက် များထက် သာလွန်နေသည်ကတော့ မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ယတြာအစွမ်း အံ့မခန်းဟု ဆိုလိုက်ချင် ပါတော့သည်။

သုသာန် (တွဲတေး)

ရုက္ခစိုင်းပေးဇော

ထိ သို့သော်...

၁၉၉၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ဖြစ်သည်။
'ချက်(စ်)...'

ကာစတယ်နှင့် ဘုရင်ကို မြင်းခုန် ကွက်ဖြင့် ချက်ချက် ချက်ရာမှ ကျွန်တော် က အော်လိုက်သည်။ စစ်တုရင် ကစားဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက ဘယ်လိုရှောင်ရမည်ကို မေးစေ့ပွတ် ကာ စဉ်းစားနေစဉ်...

'ဒါ... ရတနာရွှေထီး ထိဆိုင်လား ကွယ်'

ဟု မေးသံကို ကြားလိုက်မိသည်။ မော့ကြည့်လိုက်သော် ယောဂီရောင် ပဝါကို ခေါင်းပေါင်းထားပြီး အထက် အောက် ယောဂီရောင်ဖြင့် သန့်ပြန့် စင်ကြယ်သော ဥပမိရုပ်နှင့် အဘ ရသေ့တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။
'ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ ဒါ ရတနာရွှေထီး ထိဆိုင်ပါ'

'အေး... အဘထိထိုးချင်လို့ (က) အုက္ခရာနဲ့ ရှိလားကွယ်'
'ဟုတ်ကဲ့ အဘ (က)အုက္ခရာနဲ့ တစ်အုပ်

တည်း ရှိပါတယ်၊ ဒီမှာပါ' ဟု ပြောရင်း စစ်တုရင်ကစားကွက် ကို အာရုံပြန်စိုက်ကာ ဆက်ကစားနေ သည်။

ကျွန်တော်၏ ရတနာရွှေထီး ထိဆိုင် ဖြစ်ပေါ်ပုံမှာ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ငွေ ငါးရာကျပ် လာချေးသည်။ သူ့အဖေကို ပေးချင်လို့ဟု ပြောသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ ၂၉၁

ကျွန်တော်ကား မိခင်ကို ချစ်သော သားပီပီ မိခင်ကိုပေးချင်သော ဆန္ဒရှိ သည့် သူငယ်ချင်းကို အလွယ်တကူပင် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ နောက် အကြွေး မဆပ်နိုင်တော့သောအခါ သူ သိမ်း ထားသော ရတနာရွှေထီး ထီဆိုင်ခုံ အားလာပေးသည်။

ကျွန်တော်က မယူဟု ငြင်းသော် လည်း မရ။ သံသရာ အကြွေးအပါ မခံနိုင်ဆိုကာ အတင်းပဲ ပေးသွားသော ကြောင့် အဖတ်တင် ကျန်ရစ်သည်။

မထူးတော့ပြီဖြစ်သောကြောင့် နာရီ ရောင်းသော ကျွန်တော်၏ဆိုင်တွင် တွဲဖက်ကာ ရတနာရွှေထီး ထီဆိုင် ဖွင့်သည်။ အကွရာတစ်မျိုး တစ်အုပ် ဖြင့် ထီဆယ်အုပ်သာ တင်ရောင်း သည်။

အဘရသေ့ထိုးသော (က)အကွရာ သည် ထိုဆယ်အုပ်မှ တစ်အုပ်တည်း သာ။

'ထီနှစ်စောင်ပဲ ဖြတ်ယယ်ကွယ်။ တစ်စောင် တစ်ဆယ်ဆိုတော့ နှစ်စောင် နှစ်ဆယ်ပေါ့ ရော...ငွေနှစ်ဆယ်'

ကျွန်တော်သည် ငွေနှစ်ဆယ် ယူကာ ထီနှစ်စောင်အား စာအိတ် တစ်အိတ်တွင် ထည့်ကာ သိန်းချကြီး ပေါက်ပါစေဟု ဆုတောင်းပြီး လှမ်းပေး လိုက်သည်။

'သိန်းချကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးကွယ်။ ပေါက် ရင် ဆုလတ်လေးပဲ ပေါက်ယယ်'

'ဗျာ...ဘယ်လို ဆုလတ်လေးပဲ ပေါက်မယ်။ ဟုတ်လား...အဘ'

'အေးကွယ် ဆုလတ်လေးပဲ'

'အဘ သေချာလှချည်လား။ ဘာ ဖြစ်လို့ ဆုလတ်လေးလို့ ပြောနိုင်တာ လဲ။ မသိလို့မေးတာနော် အဘ စိတ်မရှိ ပါနဲ့'

'စိတ်မရှိပါဘူးကွယ်။ ယထိလို့ မေးတာပဲ

သိအောင် ပြောပြတာပေါ့။ အဘက ဟောင်းတော်ချုပ်ဘုရားမှာ နေတယ်ကွယ်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပရိတ်ကြီး ဆယ်တစ်သုတ် ရွတ်၊ တရာထိုင်၊ ပုတီးဆိပ်၊ ယုတ္တာပို့ အပျူ အတန်းဆ နိဗ္ဗတတ် ဝတ်ပေါ့ကွယ်။

ဒီနေ့ နေ့လယ် တအောင် အိပ်နေတုန်း ကျောင်းခေါင်းရင်း ကံ့ကော်ပင်မှာနေတဲ့ ရုက္ခစိုက်က အိပ်မက်ပေးတယ်။ တွံတေး ဈေးထဲက ရတနာရွှေထီး ထီဆိုင်ကို သွားပါ။ (က)အကွရာနဲ့ ထီအုပ်မှာ ဒီအပတ် ထွက် ယယ် အောင်ဘာလေထီ ဆုလတ်လေး တစ်ဆုပေါက်ယယ်တဲ့။ အဲဒီလို အိပ်မက်ပေး လို့ အဘလဲ ထွက်လာတာပဲ'

'အဘကလဲ ဒီထီအုပ်မှာ ဆယ် တစ်စောင်တောင်ပါတာ။ အဘ အခု ထိုးတာ နှစ်စောင်တည်းဆိုတော့ ကိုးစောင်တောင် ကျန်သေးတယ်။ အကုန်လုံးထိုးသွား ပြီးရော'

'အကုန်လုံး ထိုးစရာ ပိုက်ဆံမပါ ဘူးကွယ်'

'ဒီလိုဆို နောက်မှပေး အဘရာ၊ ကျန်တဲ့ ကိုးစောင်လုံးယူသွား'

'အဘက အကြွေးမထိုးချင်ဘူး။ ဟော... ပြန်ပို့ပေးမယ် ဆိုက်ကားလဲ လာပြီ သွားတော့မယ်နော်'

ဟုပြောကာ ဆိုက်ကားပေါ်တက်ပြီး ပြန်သွားလေသည်။

အဘပြောသော ဟောင်းတော်ချုပ် ဘုရားကား တွံတေး-ကံ့ဘဲသွား လမ်း ဘေးတွင်ရှိပြီး ဘုရားဖူးလာ ပရိသတ် တို့ဖြင့် အမြဲ စည်ကားနေတတ်သည်။

ဟောင်းတော်ချုပ်ဘုရားနှင့် အတူ မြတ်စွာဘုရားဖူးပွင့်ရာ ဗုဒ္ဓဂါယာမှ သတ္တဋ္ဌာနနှင့် ပုံစံတူ သတ္တဋ္ဌာန ဘုရား ခုနစ်ဋ္ဌာနကိုလည်း တည်ထားသည်။

ထိုဘုရားတို့ကို တည်သော ပုဂ္ဂိုလ် ထူးကား ဟောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော် ပင်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ် သတင်းကား ကြီးမားပေစွ။ အထူး သဖြင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်ရောက် သည်ဟု အခြားသော ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ကြီးများက မိန့်ကြားကြ သည်။

စိတ္တဓဝေဒနာရှင်များ ဟောင်းတော် ချုပ်ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်လျှင် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာကုန်ကြသည်။ လေးဆယ့်ငါးရက်၊ ရက်ကိုးဆယ်၊ တစ်ဝါ စသည်ဖြင့် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ကာ ရဟန်းဝတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင် သွားကြသော လောကီလောကုတ် ကိစ္စရှင်များ အောင်မြင်သွားကြသော အခြားသော ပါရမီရှင်များလည်း မနည်းတော့။

ထိုဟောင်းတော်ချုပ်ဘုရားတွင် နေ ထိုင်သော အဘရသေ့သည် ကျွန်တော် ၏ ထီဆိုင်တွင် ထီလာထိုးခြင်းဖြစ် သည်။

'ကဲ... သူငယ်ချင်း အဘရသေ့ ပြောသွား တာ ကြားတယ်မဟုတ်လား။ ကျန်တဲ့ ကိုးစောင် မင်းထိုးသွား'

ဟု စစ်တုရင်ထိုးဖက် သူငယ်ချင်း အားပြောပြီး ထီအုပ်ကို ပေးလိုက် သည်။ ထိုသူငယ်ချင်းက စိတ်ဝင်စား သော်လည်း ငွေနှစ်ဆယ်သာ ပါသော ကြောင့် နှစ်စောင်သာ ထိုးသွားသည်။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၇)နှစ်က

ပထုလောကသား

ခင်လေးမြင့်
(မြစ်ကြီးနား)

လွန်ခဲ့သည့် (၂၇)နှစ်ခန့်က ကျွန်မ မိခင်တွင် ရင်သွားကင်ဆာ ဖြစ်နေပါသည်။ အမေက ကင်ဆာ ဆိုတာကို လက်မခံဘဲ ပယောဂပဲ စွဲလမ်းနေ၍ ပယောဂဆရာထံ သွားရပါသည်။

ဆရာတွေက အစ်မတော်ဂိုဏ်းကဟု ဆိုပါသည်။ ဒီဆရာတွေက ပယောဂကို လူနာဆီ မပူးစေဘဲ ဆရာကိုပဲ ပူးစေပါသည်။ ဆရာတွေက ရန်ကုန်က ဟု သိရပါသည်။

ဘုရားစင်အောက်ရှိ ရန်ပန်းထည် အနီခင်း၍ အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲ တင်ထားသည့် စားပွဲခုံကြီး ရှေ့မှာ ထိုင်ရပါသည်။ အလွန် အံ့ဩစရာ ကောင်းပါသည်။

ပယောဂ စစ်ပြီးသည့်တိုင် ထွက်မသွားဘဲ အပူခဲနေရာသူ ဆရာက ရှိုက်ကြီးတင် ဝိုင်းကြွေးနေပါသည်။

ဆရာမကြီးက “ဘယ်သူလဲ၊ ဘာပြောချင်သလဲ” ဟု အထပ်ထပ်မေးသော်လည်းမရ၍ ကျွန်မအမေကို မေးခိုင်းပါသည်။ အမေက...

‘ဘယ်သူပါလဲ...ဘာပြောချင်သလဲ’

ဟု (၂)ခေါက်လောက်မေးတော့ ငိုနေသည့် ဆရာက စိတ်ဆိုးဟန်ဆိုးနှင့်...

‘နင်...ငါ့ကို သိပါတယ်’ ဟု ပြောပါသည်။ အမေက လုံးဝ မသိပါကြောင်း ပြောတော့ အမေ့နာမည်ခေါ်ပြီး ချုံးပွဲချ ငိုပြန်၍ ကျွန်မက “ဦးကြီးလား” ဟု ဝင်မေးမှ...

‘အေး...ဟုတ်တယ်၊ နင်လဲ ငါ့ကို တစ်ခါမှ အမှုပထမတုား’ ဆိုပြီး ငိုပြန်သည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့နှင့် ဦးလေး

ဦးကြီးတွေက ရွာမှာနေကြ၍ အနေဝေးပြီး စိမ်းနေကြပါသည်။

အခါကြီး ရက်ကြီးရောက်မှ ကျွန်မတို့က ကန်တော့ပစ္စည်းတွေ အမေမှ တစ်ဆင့် ပို့ပေးပါသည်။

ဦးကြီး မြစ်ကြီးနားသို့ အလည်ရောက်လျှင်လည်း သူ ကျွန်မတို့ဆီ တကူးတက လာမလည်တတ်။ အမေက သူ့ကားလေးနှင့် ပို့မှ ရောက်လာတတ်သည်။

ကျွန်မတို့ သားငယ်၊ သမီးငယ်တွေ ပါ ကြုံတုန်း ကန်တော့လျှင်လည်း ကလေးတွေကို မုန့်ဖိုးမပေးတတ်။ သူ့မှာ သားသမီးမရှိ။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံပဲ ရှိကြသည်။

လှူတာ တန်းတာလည်း တစ်ခါမှ မကြားစဖူး အမေကတော့ ရတနာသုံးပါး အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသည်။ ခဏခဏ လှူသည်။ ဘုရားဖူးလည်း တွက်သည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ အမေက “အစ်ကိုလဲ အသက်ကြီးပြီ စီးပွားရေးချည်းပဲ လုပ် မနေနဲ့၊ ဘုရားဖူးသွားရအောင်” ဆိုပြီး အောက်ပိုင်းသို့ ဘုရားစုံပွား ခေါ်သွားပါ သည်။ ဦးကြီးက ကျောက်သမားပါ။ သူ့အလုပ်တွေအတွက် စိတ်မချဘဲ အမေနှင့်ပါသွားသည်။

တစ်လနေ့ကြာတော့ သူတို့ မောင်နှမ ပြန်လာကြသည်။ ဦးကြီးက သူ့မြို့တွင် ဆင်းနေရစ်ခဲ့သည်။ အမေ က သူ့အစ်ကို အကြောင်းပြောပြပြီး ရယ်နေသည်။

‘အမေကတော့ဟေ့... အမေ့ရှင် သူ့ ကိုလဲ လှူနိုင်လို့ အလှူတွေတွေ့ရတယ်၊ ဘုရားရွှေရနဲ့ အစ်ကို ပိုက်ဆံအတော်ကုန် သွားတယ်’

ဟု ပြောပြီး အားရပါးရ ရယ်နေ သည်။

မကြာခင် ဦးကြီး ဆုံးသွားကြောင်း ဖုန်းရ၍ အမေလိုက်သွားသည်။ ဦးကြီး ဇနီးက ပြောပြသည်။

‘ညစာလဲ ကောင်းကောင်းစားတယ်၊ ရေဒီယိုလဲ အကုန်နားထောင်တယ်၊ မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်စုံအောင် နားထောင်ပြီး အိပ်တာ။ ဒီအတောအတွင်း ဘာမှလဲ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီနေ့ကပဲ အိပ်ရာဝင်တော့ သန်းခေါင် လောက်မှာ တစ်ချက်အော်ပြီး ဆုံးသွားတာ’ အမေက ကောင်းမွန်စွာ သပြေဟ်ပြီး ပြန်လာသည်။ ယခု အမေမောင်ဆာဖြစ် တော့မှ ဆရာပင့်မေး၍ သိရသည်။ အမေက...

‘ကျွန်မ... အစ်ကိုကို ရက်လည်တွင်း သွတ်ပြီး ပြန်ခဲ့တာ။ နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုး တော့လဲ အစ်ကိုကို အမှုဝေပိတယ် ဖရူား လား’

ဟု မေးလျှင် သူက... ‘ငါ နှင့်သံဃာထွန်း နှင့်အိမ် လိုက်လာပြီး နှင့်အိမ်လှေကားသုံးထပ်မှာ နေလာတာ ဟောဒီလောက်ရှိပြီ’

ဟု ဆိုကာ သူ့လက်(၇)ချောင်း ထောက်ပြသည်။ ဦးကြီးဆုံးသည့်နှစ် တွက်ကြည့်

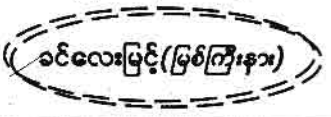
တော့ (၇)နှစ်ကွက်တိ။ ကျွန်မတို့မှာ စိတ်မကောင်းကြပါ။ “ခု ဘာလုပ်ပေး ရမလဲ” ဟု မေးမှ သူ့မွေးနေ့မှာ ဘုန်းကြီး(၃)ပါးပင့်ပြီး ဆွမ်းကျွေး သက်န်းလှူပေးပါဟု ဆိုသည်။

အမေ ညတိုင်း အမှုဝေတာ ကြား ပေမယ့် သူ သာဓုခေါ်မရဟု ဆိုသည်။ အမေအိမ်က အုတ်ခုံလှေကား သုံးထပ် အပေါ်က သစ်သားလှေကားပါ။

(၇)နှစ်အတွင်း ဘာမှ မသိရ အိမ်မက်ပင် မမက်ဟု အမေက ပြောသည်။

သူ့မွေးရက် ကြာသပတေးနေ့ ရောက်တော့ အမေက ဘုန်းကြီး ဆွမ်းကပ်ပြီး သက်န်းလှူပေးသည်။ နောက်ထပ် ဘာမှ မသိရတော့ပါ။

မနင်းခိုင်ရေ... ပြောပြ၍ ကျေးဇူး တင်ပါသည်။

စာချက်နာ (၂၆၂)မှ အာဆက်

“ကျွန်တို့ ခုနစ်စောင် ထိုသွား၊ နောက်မှပိုက်ဆံပေး” ဟု ပြော သော်လည်းမရ “အကြွေးထိုးရင် မပေါက်ဘူးကွ” ဟု ပြော ကာ ပြန်သွားလေသည်။

ကျွန်တော်သည် “ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ ငါ့ကံ ဝဲ” ဆိုပြီး အံ့ဆွဲထဲထည့်ကာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

ထိုပွင့်ရန် တစ်ရက်သာလိုသော အချိန်တွင် ကျွန်တော် ထိုဆိုင်မှ ကျန်သော ထိလက်မှတ်များအား ကျန်ဖြတ်သမား အားလုံး သိမ်းကျုံးဖြတ်သွားသည်။

ထို (က)အကွရာနှင့် ထိုခုနစ်စောင်အား အံ့ဆွဲထဲတွင် ထည့်ထားသောကြောင့် မေးပြီး မပေးဖြစ်။

ထိုပွင့်သောရက်နှင့် ဘွားအေဖြစ်သူ နားရေးအသုဘရက်တို့ တိုက်နေသောကြောင့် ဆိုင်ကို တစ်ပတ်လောက် ပိတ်လိုက်ရ သည်။ ရက်လည်တွင်း သွတ်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှ ဆိုင်ပြန်ဖွင့်သည်။

ထိုပေါက်စဉ်တစ်စောင်အား ဝယ်ယူကာ ဆိုင်မှ ထိကဏန်း တို့ဖြင့် တိုက်ကြည့်သော် တစ်ဆူမှ မပေါက်။

သတိရသောကြောင့် အဘရသေ့ ထိုးသွားသော (က) အကွရာ ထိုအုပ်အား အံ့ဆွဲမှထုတ်ကာ တိုက်သည်။ ငါ။ ထောင်ဆူ ပေါက်သည်။ ကျွန်တော် သိမ်းထားသောခုနစ်

စောင်မှ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တစ်စိစိစွဲတွေးမိသည်။

● အဘရသေ့ကို ကံကပ်ပိယ ရက္ခဝါဒက ရဟန္တာရွှေထီး ထီဆိုင် သွားပါ (က)အကွရာဖြင့် ထီအုပ်မှ ဆုလတ်လေးပေါက်ပျက်ဟု အိမ်ကံပေါ်ပြီး ထီဆိုင်သည် အဘရသေ့သည် ဆွဲအဆက်အဆံ့ကြောင့် နှစ်စောင်သာ ထိုသွားသည်။ မပေါက်။

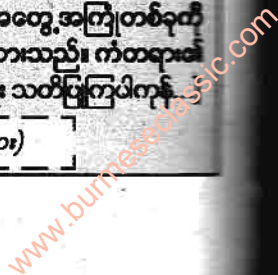
● စစ်ကုရင်ထိုးဖက် သူငယ်ချင်းသည် ပြောလည်သူ ဖြစ်သော်လည်း ထီအကြွေထိုင်ရင် မပေါက်ဟုဆိုကာ သူငယ်ပါသော ရွှေထီး နှစ်စောင်သာ ထိုးသွားသည်။ မပေါက်။

● ကျွန်ပြတ်သမား လာ၍ လက်ကျန် ထီအားလုံး ဖြတ်သွားသော်လည်း ထိုအုပ်ကား ကျွန်တော်က ပေးရန် ပေးသွားသောကြောင့် ထိုကျွန် ပြတ်သမားလည်း မပေါက်။

● ထီရောင်းသော ကျွန်တော်သာ ပေါက်သည်။ အဘရသေ့ပြော သည့်အတိုင်း ဆုလတ်လေး ပြည့်... ရက္ခဝါဒပေးသောထီ သို့သော်... ဆန်းကြယ်သော ကံစာရပေါက်လား။ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ထီရောင်းစဉ်ကအတွေ့အကြုံတစ်ခုကို အရင်းအတိုင်း ဖောက်သည်ချထားသည်။ ကံစာရပေါက် ဆန်းကြယ်မှုကို ပထမဦးလူသားများ သတိပြုကြပါကုန်

၂၁၁ဆွေ(တုံတေး)

ပိုးဟပ်ပျံကျွတ် ပိုက်ဆံဝင်၏

‘ဟာ...ပိုးဟပ်ပျံနေတယ်’
အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသည် ဇနီးသည်က ကိုင်ထားသော လက်ကိုင်ဖုန်းဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ကြိုးစားပါသော်လည်း ပိုးဟပ်တို့ မည်သည် ပျံသည်ဆိုငြား ကျေးဇူးတင်များကဲ့သို့ ဝဲပုံနိုင်ခြင်း မရှိလေရာ မမိလိုက်ပေ။

ယခုခေတ် ကာလတွင် ဆိုက်ကားသမား၊ ဈေးသည်များမှာအစ ရိပ်သာဝင် တရားအားထုတ်နေကြသည့်အချို့သော ဘိုးဘွားများအဆုံး လက်ကိုင်ဖုန်း လူမှုကွန်ရက်တွင် နစ်မြောနေလေ့ ရှိကြသည်။

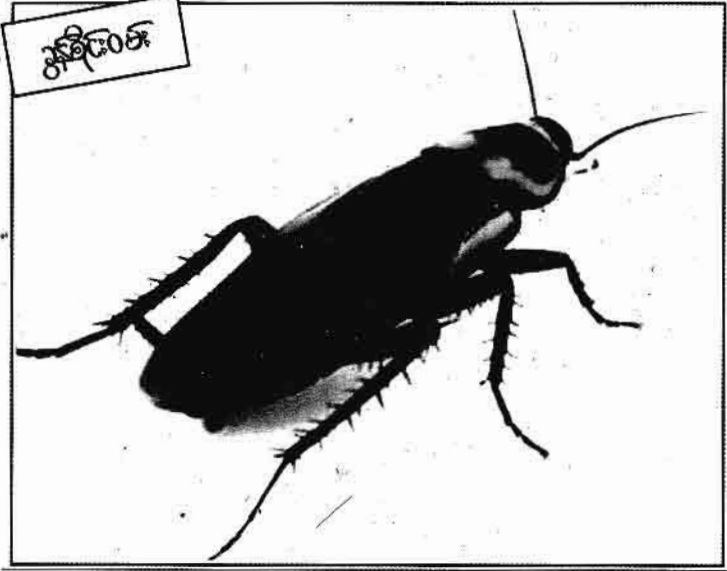
တစ်အိမ်တည်းနေ မိသားစုများ စုဆိုကြသောအခါ အာလာပသလ္လာပအချင်းချင်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြမည့်အစား လက်ကိုင်ဖုန်းကိုယ်စီဖြင့် နှုတ်ဆိတ်နေတတ်ကြရာ “ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ၌ ခေတ်အစားဆုံး ဝစ်ပိတ်ကျင့်စဉ်” ဟုပင် ဆိုကြလေသည်။

ဇနီးသည်လည်း အများအနက်မှ တစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် သွားလေရာ လက်ကိုင်ဖုန်းလက်နှင့် မကွာရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ပိုးဟပ်ပျံရင် ပိုက်ဆံဝင်တယ် ပြောကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဟင်’

သူ့အမေးကြောင့် ရေးလက်စကို ခေတ္တ ရပ်ထားကာ စာအုပ်စင်ကို မွေနှောက်ရှာဖွေရ၏။

“ပိုးဟပ်”သည် နေအိမ်တွင်း ချောင်ကြိုချောင်ကြားတွင် ခိုအောင်းနေလေ့ရှိသော ပင့်ကူ၊ ပုရွက်ကဲ့သို့ (အင်းဆက်) ပိုးတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ လူသားနှင့်အတူ အနီးစပ်ဆုံးရှိနေတတ်၍ အစာမစားရသော် တစ်လခန့် အထိ အသက်ရှင်နေနိုင်သည် ဆိုလေသည်။ အရှေ့လွဲတတ်သော သတ္တဝါ

ပိုးဟပ်ကို အထိမှ မြင်ရုံ

ဖြစ်၍ ပျံလည်း ပျံနိုင်ကြသည်။ အရှေ့ လဲခါနီးကာလနှင့် အရှေ့လဲပြီးခါစ(ပိုးဟပ်ဖြူ) အခြေအနေတွင် ကောင်းစွာ နားနေနိုင်ရန် အစာရေစာရှာဖွေ သိုလှောင်သည့် ကာလတို့တွင် ပျံတတ်ကြသည်ဟု သိရပေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ပိုးဟပ်ပျံခြင်းသည် အရှေ့လဲပြီးနောက် ဘဝအခြေအနေအသစ်၌ အေးအေးလူလူ နေနိုင်ရေး ရည်ညွှန်းသော နိမိတ်ပုံဖြစ်သည်။
ယင်းအခြေကို သတ္တဝါတို့ မှီခိုဘက်က မြင်တွေ့ရသူများသည် အတိုင်း အတိုင်း တစ်ဖက်ခြား ဘဝဆက်အား အမာအားဖြင့် ပြောလျက်မည် တွေ့ကြ။ လာဘ်လာဘ ရရှိခြင်းကို မျှော်လင့်ခြင်း ဖြစ်သော ဂိုဏ်းသည်။
မြွေအရှေ့လဲသည်ကို မြင်တွေ့ရ

ပါက လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းသည် ဟူသော အယူအဆနှင့် ပမာတူလေသည်။ ဝေဒအမြင်ဖြင့် ဆန်းစစ်ပါက... ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရှင်လန်းစေသည် သစ်မင်းဝါးထွင်း အစီအစဉ်နှင့်လည်း သဘောချင်းတူမျှ၏။ သစ်မင်းပင်စည် တစ်တွာတစ်ညှို့ခန့်ကို ဖြတ်၍ အူတိုင်နေရာ၌ အနေတော် ဝင်ဆံသည့် ဝါးဆစ်ခွက်ကို ထည့်သွင်း ထားခြင်းကို သစ်မင်းဝါးထွင်းဟု ခေါ်သည်။ ထိုဝါးဆစ်ခွက်တွင် ပန်း စသည်အလှထိုးစိုက်၍ ညှို့ခန်းတွင် ထားလေ့ရှိကြသည်။ သာမန်သစ်မင်းပင်စည်ထက် မဟာမြိုင်သစ်မင်းပင်စည်ကဲ့သို့ တတ်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

◆ ပိုးဟပ် အကျွမ်းဝင်ခြင်း

◆ သစ်မင်းဝါထွင်း အကြောင်း

မဟာမြိုင်သစ်မင်းမှာ ပင်စည် (အရွယ်တော်) သေးငယ်သည့်အပြင် “မဟာမြိုင်” ဟူသော ပညတ်နံ ကြောင့်လည်း သုံးစွဲကြခြင်းဖြစ်သည်။

“သစ်မင်း”သည် သောကြာ၊ ကြာသတေး၊ ဂြိုဟ်တွဲဖြစ်ရာ အမြစ်နံ ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဝါးကို သုံးခြင်းဖြစ် သည်။ ပြည့်စုံပွားစီးသော သစ်ပင် ဖြစ်လာစေရန် အမြစ်(ဗုဒ္ဓဟူး)ဝါးက ဖြည့်ဆည်းပေးထား၏။

“မဟာမြိုင်”ကား ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တွဲဖြစ်၍ “သစ်မင်း”ကို နံတူ ထပ်အားဖြည့်လေသည်။

ယခု မြင်တွေ့ရသော ပိုးဟပ်ပညတ် သည် ကြာသပတေး၊ သောကြာဂြိုဟ် တွဲဖြစ်ကာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ မြင်တွေ့ရ ခဲ့သော ပုံသန်းသည့် အခြေအနေ ကြောင့် နိမိတ်ယူကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် အမြစ်၊ ပင်စည်

လာဘ်လာဘသည် မလွဲမသွေ ပါဝင် ရမည်ဟု တွက်ဆမျှော်လင့်ကြလေ သည်။

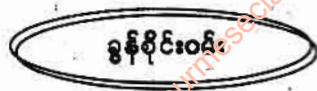
ထိုအခြေအနေများအရ ပိုးဟပ်၏ လုံခြုံအေးချမ်းသော ဘဝနေမှုကို ဖော်ညွှန်းသည့် ပုံသန်းခြင်းနိမိတ်ကို သဏ္ဍာန်တူနိမိတ်ယူကာ မြင်တွေ့ရသူ အတွက်လည်း ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရရှိခြင်း အတိတ်နိမိတ် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြပေသည်။

ဤသည် နိမိတ်၊ တဘောင် အယူ တော်မင်္ဂလာဆိုင်ရာ အယူအဆ ဖြစ်လေရာ အခြေအနေတစ်ရပ် (သို့မဟုတ်) တစ်စုံတစ်ယောက်၏ လုံ့လပယောဂကြောင့် ပုံသန်းခြင်းကို မတွက်၊ မယူရပေ။ ဖံသာ ချလာသည် ကို မြင်လျှင် လာဘ်ကောင်းသည်၊ ငွေဝင်သည် ဆိုသော်ငြားလည်း သုသာန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းဖြင့်

ငွေဝင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ပိုးဟပ်များအား ရေနေ၊ ပူလောင်းခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ မိလ္လာတွင်းအား မွေနှောက်ခြင်းတို့ဖြင့် ပိုးဟပ်ပျံသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သော် လည်း ငွေဝင်မည် မဟုတ်ပါ။

သာမန်အားဖြင့် ပိုးဟပ်များ ခိုအောင်းပျော်မြူးလေ့ မရှိသည့် အိမ်ခန်း၊ ဧည့်ခန်း၊ စသည်တွင် အမြင့် သို့ ခုန်လွှားပျံသန်းခြင်းကိုသာ ရည် ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ပိုးဟပ် ပျံသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ငွေကြေး အတန်အသင့် ဝင်ရောက် လာ၍ ငှားရမ်းနေကျ ဆိုင်ကယ်သမား လေး မောင်ထားဝယ်က “လမ်းကြိုလို့” ဟု ဆိုကာ ရွှေဝါ ငါးကြင်းကြီးတစ် ကောင်ကို “ဟင်းစား” လက်ဆောင် ပေးလေသည်။

ရသစုံ လောကီပညာရပ်များ ဆက်လက်ထင်ကျန် ရှင်သန်နိုင်ကြ ပါစေ။

ကျိုက်ထီးခြူးဘုရား နှင့်

လူတစ်ဦး၏ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဘုရား
(တောင်စွန်း) တို့ကြွလား

တောတောင် ရေ၊ လေ၊ မြေတို့၌ သွားလာလှုပ်ရှားပြီး တစ်ဝမ်းတစ်ခါး အတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှား သွားလာ နေကြသော လူအပေါင်းတို့သည် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ဘေးဥပဒ် တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရသလို အဆန်း တကြယ်ဖြစ်ရပ်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရကြပေ မည်။

ဘေးအပေါင်း ကင်းဝေးအောင် ဖြစ်ရပ်တို့နှင့် ကြုံရသလို သေဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးသူတို့ ရှိကြပေသည်။ ဘေးအန္တရာယ်တို့၌ ရေကြောင်းလမ်း ခရီးတွင် ကယ်မသူနှင့် တွေ့ရှိသလို တောတောင်ခရီးတွင်လည်း ကယ်မသူ ရှိပေသည်။

ကယ်မသူဟူသည် စိတ်ထား ကောင်းသူ၊ လူများအကျိုးက သည်ပိုး ဆောင်ရွက်တတ်သူဖြစ်ရသလိုကယ်မ

ခံရသူသည်စိတ်ထားကောင်း၊ သဘော ကောင်းရှိသူ ဖြစ်ရပေမည်။

အကျဉ်းအကျပ် အနှောင်အဖွဲ့ ခံနေ ရခြင်း၊ ရေဘေး၊ မြေဘေး၊ လေဘေး၊ မီးဘေးတို့၌ အကျဉ်းအကျပ် ကြုံနေကြ ရသောအခါ လူသူတော်ကောင်း၊ နတ် သူတော်ကောင်းတို့ ကယ်မကြသည် ကို၊ ကြုံကြရသည်ကို၊ ခံစားရသည်ကို ဆုံကြုံကြရပေမည်။

စိတ်နေသဘောဖြူတစ်ဦး ဖြစ်သူ အား ကောင်းသောကယ်မခြင်းတစ်မျိုး ဖြင့်ကယ်မလိုက်သော ဤဇာတ်ကြောင်း လေးဖြင့် စာရှုသူအပေါင်းတို့အား သိစေချင်ပါသည်။

ထိုသူသည် တစ်ချိန်လုံး လူသူတော် ကောင်းတို့နှင့် ကင်းဝေးလျက် သောက် သောက်စားစား လူငန္ဒားဆိုရလောက် အောင် ဘုရားမေ့၊ တရားမေ့လျက်

မိမိ၏ အလုပ်တာဝန်များ ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင်နေရင်း တစ်ခုနေသော နေ့လယ်ခင်းတွင် တာဝန်အရ အလုပ် ဝင်ရ၏။

လုပ်ကွက်နေရာကား မရမ်းကုန်း ကျိုက်ထို မီးရထားသံလမ်းတွင် ဖြစ်ပါ သည်။ မိမိသည် ရထားသံလမ်းများ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ရှိစေရန် ပြုပြင်နေရသော အမြဲတမ်းဝန်ထမ်းဖြစ်ပါ၍ သံလမ်း တစ်လျှောက် မူလီများကို ပြုပြင်ခြင်း၊ တပ်ဆင်ခြင်းအလုပ် လုပ်နေရာ နေ၏ အပူရှိန်ဒဏ်ကြောင့် မောပန်းရကား ရထားလမ်းဘေးတစ်နေရာရှိ ကျည်းပင် တစ်ပင်၏အရိပ်အောက်တွင် အနားယူ ရ၏။

မိမိပါးစပ်မှ "ဘုရား...ဘုရား... ဘုရား" ဟုဆိုပြီး မြေပြင်တွင်ပက်လက် အနေထား အိပ်ချလိုက်၏။ ကျောချပြီး

www.burmeseclassic.com

နောက် ရင်ခုန်နှလုံးတုန်၍ မျက်စိကို မဖွင့်နိုင်ဘဲ ရှိနေ၏။

ထို့နောက် မိမိမျက်စိကို အားယူဖွင့် ကြည့်လိုက်စဉ် ထန်းနှစ်ဖျားလောက် အမြင့် မြေပြင်အထက်တွင် ကျိုက်ထီး ရိုးဘုရားကို မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဖြစ်စဉ်သည် အလွန်ထူးဆန်းရ ကား မိမိလူဖြစ်ခဲ့ရသောဘဝတစ်သက် တာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြုံခဲ့၊ မတွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်းပြောပြပါသည်။

မိမိသည် မိမိမြင်ကွင်းအထက်တွင် ရပ်တည်နေသော ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား စေတီတော်အား အလွန်တရာကြည့်ညို မိပါကြောင်း၊ မကြည့်ညိုဘဲ မနေနိုင် အောင်လည်း ဖြစ်ရကြောင်း၊ အသည်း ထိအောင် ရိုက်ခတ်ခံစားရပါသဖြင့် ယခုဖြစ်ရပ်မှ ရာသက်ပန်တိုင်အောင် လည်း ကိုးကွယ်နေသူဖြစ်သွားရပါ ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုသို့ မိမိသည် ပက်လက်လှန် အိပ်ချအနေအထားတွင် လက်အုပ်ချိပြီး လိုက်ပြီး ဦးညွတ်နေမိပါကြောင်း၊ မိမိ၏ ဘာသာ၏ တလေးတစား ရှိသေခြင်း စကားဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ဆို၍ ကြည့်ညိုရကြောင်း...။

ထိုအချိန်တွင် မြေပြင်အထက် ကောင်းကင်ယံတွင် ရပ်တည်နေသော ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား စေတီတော်သည် တဖြည်းဖြည်း ရွှေလျားလျက် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ဘက်သို့ ရွှေလျား ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း...။

ထိုမြင်ကွင်းကား သာမန်မြင်ကွင်း မျိုး မဟုတ်နိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို လူတကာ ဖူးတွေ့ကြရသည်မှာ လူတိုင်း အံ့ဩ စရာမြင်ကွင်းမျိုးဖြစ်၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး ကျော်ကြားသည်။

ကျောက်တုံးနှစ်တုံးတွင် အပေါ်

ဘက်ရှိ ဘုရားစေတီပါသော ရသေ့ကြီး ဦးခေါင်းနှင့် ပုံစံတူသော ကျောက်တုံး ကြီးက အောက်ခံကျောက်တုံးကြီး၏ တစ်ဖက် အစွန်းအဖျား တင်နေရာတွင် အလွန်အံ့ဩခြင်း ဖြစ်ရအောင် တည်ရှိ နေခြင်း၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ထမ်းမ၍ လှုပ်နိုင်ခြင်း၊ ကြိုးသေးသေး တစ်ချောင်းကို လှူနှစ်ယောက် ဟိုဘက် သည်ဘက် ဆွဲယူခြင်းဖြင့် လွတ်ထွက် လာခြင်း...။

သုံးပုံနှစ်ပုံလောက် အနေအထား ကျောက်တုံးနှစ်ခုစပ်ကြားတွင် ကြက်မ တစ်စပ်စာ လွတ်နေကြောင်း တွေ့မြင် နေရသည်။

ရှေးကလူကြီးများ ပြောချက်အရ တစ်ထွာအကွာရှိ၍ ဟိုဘက်သည်ဘက် ကောင်းကင်ပြင်ကို မြင်ရကြောင်း၊ လက်ရှိကျိုက်ထီးရိုးဘုရားနှင့် ထပ်တူ တခြား ကောင်းကင်ပြင်တွင် နောက် ထပ်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရခြင်းစသော အဆန်းတကြယ်တို့ဖြင့် ဖူးတွေ့ကြ ရပေမည်။

ယခု ထိုသူသည် အထက်ပါဖြစ်ရပ် မှန်တို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ သာ

လွန်သည်ကို တွေ့ရပေမည်။ မြေပြင် အထက် ကောင်းကင်ယံတွင် ထန်းနှစ် ဖျားအထက် ရပ်တည်နေခြင်း၊ ရွှေ လျားသွားနေခြင်း၊ အလွန်လေးလံ သော ကျောက်တုံးကြီးနှင့် စေတီတော် သည် အထောက်အကူမရှိ လေထဲတွင် ရပ်တည်ခြင်း၊ သွားနေခြင်း၊ ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာ ကောင်းပါသနည်း...။

ဘာသာတရား တစ်ခုဆိုသို့ အရောက် တွန်းပို့နိုင်လောက်အောင် ဘဝင်ကို ကိုင်လှုပ်လိုက်သောကြောင့် ထိုသူသည် အမြင်မှန်ရသော ဘဝတိုင် အောင် လူ့ဘဝမှာပင်တဖြစ်လဲ ရောက် သွားရတော့၏။

လူသူတော်ကောင်း၊ နတ်သူတော် ကောင်းတို့သည် ကယ်ချွတ်နိုင်သော အနေအထား မြင်ရသိရသောအခါ တစ်နည်းမဟုတ် အားဖြင့် ကယ်ချွတ် ကြ၏။

ယခုဇာတ်ကောင် ဦးမှတ်ဆိတ်ဆို သူ လမ်းအလုပ်သမားတစ်ယောက် အား မည်သို့ ကယ်ချွတ်နည်းဖြင့် ချွတ် လိုက်ပါသနည်းဆိုတာကို...။

အသုရာ
|| (တောင်စွန်း) တို့လား ||

www.burmeseclassic.com

မြွေဖောင်နှယ်

စော့နွတ်ကော်
(နမူနာ)

အခန်း [၁]

အချိန်အားဖြင့် လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၃၀)ခန့်က ဖြစ်သည်။ နေရာကား ဖားကန်မြို့နှင့် (၁၅)မိုင်အကွာ ဝေခါရွာ အနီးရှိ တောင်တန်းကြီးတစ်ခု၏ လျှိုမြောင်ကလေးနားရှိ ကမူလေး တစ်ခုပေါ်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး အစိမ်း ရောင်ပေါ်တွင် ရွှေရောင်များ ဖုံးလွှမ်း လျက်ရှိသည့် ယောက်ျားကြီးပေါင်လုံး ခန့်ရှိ မြွေနှစ်ကောင်သည် တစ်ကောင် နှင့်တစ်ကောင် အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေကြရင်း အနည်းငယ်မျှ သေးငယ်သော မြွေမလေးက...

'အစ်ကိုတော်ရယ်... ညီမလေးကို သွားခွင့် ပြပါနော် လူပြည်မှာ အကြာကြီး မနေပါဘူး။ အစ်ကိုတော် ပြန်လာခေါ်တဲ့အချိန် ညီမလေး ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ်နော်။ သွားခွင့်ပြပါနော် အစ်ကိုတော်... နော်'

အစ်ကိုဖြစ်သူ မြွေကြီးက ညီမဖြစ် သူ့ကို ချစ်ရည်ရွှမ်းသော၊ စိတ်မချ သော၊ အကြင်နာတရားနှင့် ပြည့်လှုံ သော မျက်ဝန်းများဖြင့် ကြည့်နေရင်း မှ...

— 'ညီမတော်လေးရယ်... အစ်ကိုတော်က ညီမတော်လေးကို မသွားစေချင်လို့ စိတ်မချ လို့ မသွားစေတာပေါ့ကွယ်။ လူပြည်ဆို တာက အင်မတန်မှ ရှုပ်ထွေးလှပါတယ်။ ညီမတော်လေးကို ဘယ်လိုမှ စိတ်မချလွန်း လို့ပါ။ မသွားချင်ပါနဲ့နော်' ထိုအခါ ညီမဖြစ်သူ မြွေမလေးက မူဟန်နဲ့နဲ့ ငိုသံယုက်သော အသံ ဖြင့်...

'ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... ညီမလေး အရမ်းသွားချင်လို့ပါ အစ်ကိုတော်ရယ် ညီမလေးကို သွားခွင့်ပြပါနော်။ ခဏလေးပဲ

သွားမှာပါနော်' ညီမဖြစ်သူ၏ လူပြည်လူရွာသို့ အလည်သွားချင်လှသော ဆန္ဒကို မလိုက်လျောလိုသော်လည်း ညီမဖြစ် သူ ဒီစိတ်နှင့် မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဘဲ တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှဖြင့် ဟူသော အတွေး များက ဝင်လာပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားပြီး နောက်ဆုံးတော့လည်း သူ သိပ်ချစ်ရသော ညီမလေးကို မသွားစေ ချင်၊ မခွဲချင်ဦးတော့လည်း ညီမထံမှ ကတိတစ်ခုကို တောင်းပြီး သဘော တူညီချက် ယူထားမှ လူပြည်သို့ လွတ် မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ကဲ... ဒီလောက်တောင် သွားချင်လှတဲ့ လူပြည်ကို သွားစေရမယ်။ ဒီပေမယ် ခဏ ပဲနော်။ ပြီးတော့ အစ်ကိုတော်ကို ဝတ်

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုပေးရမယ်။ အစ်ကိုတော် ပြန်လာခေါ်
တဲ့အချိန် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ်လို့'

အစ်ကိုဖြစ်သူထံမှ သူမ ကြားချင်
သော စကားကို ကြားလိုက်ရတော့
မြွေမလေးခမျာ အလွန်ပျော်ရွှင်သွားပြီး
အစ်ကိုဖြစ်သူ မြွေကြီးနားသို့ ကပ်ကာ
ဦးခေါင်းကို ထပ်ကာထပ်ကာ ညိတ်ပြ
ပြီး...

'ညီမလေး ကတိပေပါတယ် အစ်ကိုတော်၊
အစ်ကိုတော် လာခေါ်တဲ့အချိန် အစ်ကိုတော်
နဲ့အတူ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ်လို့ ကတိပေပါ
တယ်'

သူမ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေး
လိုက်သဖြင့် အလွန်ပင် ဝမ်းသာသွား
ရှာသော ညီမဖြစ်သူကို ကြည့်ရင်း
အစ်ကိုဖြစ်သူ မြွေကြီးမှာ ဦးခေါင်းကို
မသိမသာ ခေါင်းယမ်းရင်း သက်ပြင်း
ကို ဖြည်းညင်းစွာ ချလိုက်မိသည်။

အခန်း [၂]

ဖားကန်မြို့နယ်၊ ဝေခါကျေးရွာ
အတွင်းရှိ တစ်ခုသော နေအိမ်တွင်
အရပ်လက်သည် နှစ်ဦးမှာ ကိုယ်ဝန်
ဆောင် အချိုးသမီးတစ်ယောက်ကို
ကလေးမွေးပေးနေကြသည်။

မိခင်မှာ မည်သို့မျှပင် အားမထုတ်
လိုက်ရဘဲ ကလေးမှာ လွယ်ကူစွာပင်
လူ့လောကထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
ထိုကလေးအား လူ့ပြည်သို့ အလည်
သွားချင်လှပါသော မြွေမင်းသမီးလေး
ဖြစ်ပေတော့သည်။

'ဟယ်... ကလေးက မိန်းကလေး
တော့၊ မျက်လုံးနက်နက်နဲ့ အသား
ဖြူဖြူလေး ချစ်စရာလေး'

လက်သည် အဒေါ်ကြီးနှစ်ဦး၏
ပြောစကားကြောင့် မိခင်ဖြစ်သူ မနန်း
မှာ သမီးဟု အသံကိုလည်းကြား၊
ချစ်စရာလေးဟုလည်း ပြောသံကြား
သဖြင့် လက်သည်အဒေါ်ကြီး လက်ထဲ

၂၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

က သမီးလေးကို ကြည့်မိလိုက်သည်။
ဟုတ်ပေသားပဲ။ သမီးလေးက ချစ်စရာ
ကောင်းလိုက်တာ... တုတ်တုတ်ခဲခဲ
လေး။

'ဟယ်... ငယ်ထိပ်နားမှာ အစိမ်းရောင်
အမှတ်ကလေးနဲ့တော့... အမှတ်လပ်ဟယ်'
ဟုတ်ပါသည်။ သမီးလေးက လူဝင်

စားလေးများလားဟု မနန်း ထင်မိ
သည်။ ဒီသမီးလေးကို ကိုယ်ဝန် စရို
ကတည်းက မနန်း အိပ်မက်ထဲမှာ
မြွေတွေ့ကို အိပ်မက် မက်သည်။
အိမ်နားပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း မြွေတွေ
ကို မကြာခဏ တွေ့နေရသည်။

သမီးလေးကို ကိုယ်ဝန် စရိုချိန်မှာ
မနန်းတို့၏ စီးပွားရေးမှာ အဆင်ပြေ
ခဲ့သည်။ မနန်း၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
ကိုသျှိုင်းအောင်က ကျောက်စိမ်းစား
သည့်အလုပ် လုပ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်
ကျင်းထောင်၍ တူးခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်ကျင်းမှ ကျောက်များ
မကြာခဏ ရလာသည်။ ဒီတုန်းက
ကျောက်စိမ်းရောင်းချင်လျှင် ရွာနှင့်
(၁၅)မိုင်မျှဝေးသော ဖားကန်မြို့ရှိ
လောပန်းသူဌေးတွေ့ဆီသွားရောင်းရ
သည်။ (ယခင်က ယခုလို ကျင်းတူး

**သောနေရာထိ၊ ကျောက်ရွာသော
နေရာထိ လောပန်းသူဌေးများ
ကျောက် လာမဝယ်ကြသေးချေ။)**

ရောင်းစားကျောက်များ ရလာလျှင်
ဖားကန်မြို့ထိ သွားရောင်းကြရသည်။
ဦးခေါင်းထိပ်မှာ အမှတ်စိမ်းကလေး

ပါသော ဖြူဖြူတုတ်တုတ်နှင့် ချစ်စရာ
သမီးလေးကို ချစ်စနိုးဖြင့်
"နန်းရွှေကြာ"ဟု အမည်ပေးထား

ကြသည်။ ယခုဆိုလျှင် သမီးလေးမှာ
(၆)လအရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာ
ပေပြီ။

သမီးလေးမှာ မွေးကတည်းက ခုချိန်

ထိ တစ်ခါမှ မငိုခဲ့ဘူး၍ တစ်ရွာလုံးက
အံ့သြကြရသည်။ ပြီးတော့ သမီးလေး
က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် အေးအေး
ဆေးဆေး နေတတ်သည်။ သမီးလေး
နှင့် ပတ်သက်၍ ထူးဆန်းမှု ကြုံခဲ့ရ
သည်မှာ သမီးလေး (၆)လ အရွယ်က
ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က အိမ်ရှေ့ကပြင်ရှိ ပုခက်ထဲ
တွင် သမီးလေးကို သိပ်ထားပြီး မနန်း
မှာ အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်တွင်
ထမင်းချက်နေသည်။ ကိုသျှိုင်းအောင်
မှာလဲ ကျောက်တွင်းသို့ သွားလေပြီ။

သမီးလေး၏ တစ်ခပ်ခင်နှင့် ရယ်မော
နေသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မီးဖိုချောင်
တွင်ရှိသော မနန်း၏ စိတ်ထဲတွင်
ထူးဆန်းသလို ခံစားမိသဖြင့် သမီးလေး
ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ...

'အမယ်လေး... ဘုရား... ဘုရား... လုပ်
ကြပဦး မြွေကြီးတော့... မြွေကြီး... မြွေကြီး
လာကြပဦး သမီးလေးကို ကယ်ကြပဦးရင်'

မနန်း မြင်လိုက်ရသည်က ပုခက်ထဲ
က သမီးလေး၏ အပေါ်သို့ ပါးပျဉ်းကြီး
ထောင်၍ ရိုနေသော မြွေကြီးတစ်
ကောင်။ မနန်း၏ အော်သံကို ကြားရ၍
ထင်။

မြွေကြီးမှာ မနန်းရှိရာသို့ တစ်ချက်
လှမ်းကြည့်ပြီး ပုခက်ကြီးတန်းပေါ်တွင်
ပတ်ထားသော သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးကို
ဖြေလျှော့လိုက်ပြီး သမီးလေးကို စိုက်
ကြည့်ကာ အောက်သို့ လျှောဆင်းပြီး
ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

မနန်း၏ အော်ဟစ်သံကြောင့်
အိမ်နီးချင်းများ ရောက်ရှိလာကြသည်။
တချို့လည်း လက်ထဲတွင် တုတ်တွေ၊
မားတွေ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။

'ဘယ်မှာလဲ မြွေ၊ ဘယ်မှာလဲ မြွေ
ရိုက်သတ်ပစ်မယ်'

အိမ်နီးချင်းတို့၏ တစ်ယောက်
F.37B. February, 2017.

တစ်ခွန်း မေးမြန်းမှုများကို မနန်း မဖြေနိုင်သေးပေ။ သူမ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းကို မယုံကြည်နိုင်စွာ အံ့သြသည့်စိတ်၊ ကြောက်ရွံ့သည့် စိတ်တို့က ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသည်။ အတန်ကြာမှ သူမ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်တို့ကို ပြောပြလိုက်ရာ တချို့က...

‘အင်း... ကလေးကို ဘာမှ အန္တရာယ်မပြုတာ ကံကောင်းတယ်’
‘ဒီကလေးက မြို့ဝင်စားတာ သေချာသလောက်ပဲပဲ’

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြသည်။ ပုခက်ထဲမှ သမီးလေးက တော ပြုံးလို့ရွှင်လို့ပင်။ ညနေရောက်တော့ ကျောက်တွင်းမှ ပြန်လာသော သမီးလေး၏အဖေကို ထိုအကြောင်း ပြောပြတော့...

‘အင်း...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးလေးကို တော့ အထူးဂရုစိုက်နော် မနန်း’

အခန်း [၃]

ဤသို့ဖြင့် ရာသီစက်ဝန်းများ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ကုန်လွန်လာခဲ့ရာမှ “နန်းရွှေကြာ” လေးမှာ အသက် (၂၀) နှစ် အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာလေသည်။ နန်းရွှေကြာလေးမှာ တစ်ရွာတည်းနေ မောင်ငြိမ်းချမ်းဆိုသူနှင့် လူငယ်ချင်း မေတ္တာမျှနေသည်ကို မိဘတွေက သိကြ၍ နှစ်ဖက်မိဘများ တိုင်ပင်ကာ နန်းရွှေကြာလေးကို မောင်ငြိမ်းချမ်းနှင့် အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်ကြလေသည်။

အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ကျော်တွင် နန်းရွှေကြာမှာ သားဦးကလေးကို မွေးပြီး (၂) နှစ်ခန့် အကြာတွင်တော့ ဒုတိယသမီးလေးကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် နန်းရွှေကြာ၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ကွယ်လွန်သွားကြလေသည်။

မောင်ငြိမ်းချမ်းမှာ အများသူငါလို ကျောက်တူးသည့်အလုပ်ကို လုပ်သော်လည်း ကျောက်ကောင်းဟူ၍ တစ်ခါမျှ မရခဲ့ဘူးပေ။ ရလာသည့် ကျောက်တွေကလည်း ရောင်းစား၍မရ။ နန်းရွှေကြာ၏ မိဘများ ဆင်ပေးထားခဲ့သော လက်ဝတ်လက်စားများကို ထုခွဲရောင်းချကာ မိသားစု စားဝတ်နေရေးကို ဖြည့်ဆည်းနေခဲ့သည်။

ထိုအခါ နန်းရွှေကြာမှာ မိမိတို့ မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် ခင်ပွန်းသည်ကိုပဲ အားကိုး၍ မနေသင့်တော့။ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေရအောင် မိမိကလည်း အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်မှဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

တစ်ရက်တွင် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ မခင်ဖြူနှင့် စကားစပ်ပြီး ပြောကြရာမှ မခင်ဖြူက သူမတို့နှင့် ရွှေကျင်လိုက်ခဲ့ရန် ပြောသဖြင့် နန်းရွှေကြာလည်း ခင်ပွန်းဖြစ်သူနှင့် တိုင်ပင်ကာ နောက်နေ့တွင် အင်ပိုင်းတစ်ချပ် ဝယ်၍ မခင်ဖြူတို့နှင့် ရွှေကျင်လိုက်သွားလေသည်။

သားကြီး မောင်ချမ်းအေးနှင့်

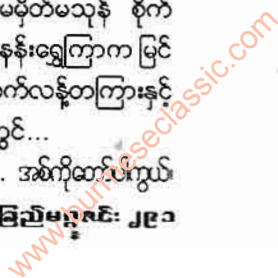
သမီးလေး နန်းရွှေခင်တို့ကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ကြည့်ရှုပေးလေသည်။ ငြိမ်းချမ်းမှာ ဇနီးသည်ကို ဤသို့ ပင်ပန်းသည့်အလုပ်ကို မလုပ်စေလိုသော်လည်း ကျောက်တူးသည့် သူ့အလုပ်ကလည်း အဆင်မပြေလှသဖြင့် ဇနီးသည် ပင်ပန်းသည်ကို သိသော်လည်း ဒီအတိုင်းသာ နေခဲ့လိုက်တော့သည်။

နန်းရွှေကြာမှာ မခင်ဖြူတို့နှင့် ရွှေကျင်လိုက်သွားရာ ပထမဆုံးရက်မှာတော့ ရွှေနှစ်ရွေးမျှပင် မရရှိခဲ့ပေ။ နန်းရွှေကြာ၏ ဘဝတစ်လျှောက် ဤသို့ ပင်ပန်းသည့် အလုပ်မျိုး တစ်ခါမျှပင် မလုပ်ခဲ့ဘူးသဖြင့် ပင်ပန်းသည့် ဒဏ်ကို နန်းရွှေကြာတစ်ယောက် မခံနိုင်ခဲ့ချေ။

သို့ပါသော်လည်း သားနှင့်သမီးအတွက်ဟူသော မိခင်တစ်ယောက်၏ မေတ္တာဖြင့် နောက်ရက်တွေမှာလည်း ရွှေကျင်လိုက်သွားဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ရက်လျှင် ရွှေ တစ်ရွေး၊ နှစ်ရွေးမျှ ရလာတတ်သည်။ ဤမျှ ရသည်နှင့်ပင် မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် အတော်ပင် လုံလောက်သည်။

မခင်ဖြူတို့တစ်တွေကတော့ တစ်နေ့လျှင် (၃,၄) ရွေးလောက် ရကြလေသည်။ တစ်နေ့တွင် နန်းရွှေကြာမှာ မခင်ဖြူတို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် ရွှေကျင်နေစဉ် နန်းရွှေကြာနှင့် ခြေ ငါးလှမ်းအကွာတွင်ရှိသော ကိုင်းပင်ကြီးဘေးတွင် ရောမ မြေကြီးတစ်ကောင်သည် နန်းရွှေကြာအား မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေသည်ကို နန်းရွှေကြာက မြင်တွေ့သွားပြီး ကြောက်လန့်တကြားနှင့် အော်မည်အလုပ်တွင်...

‘ညီပဆာ်လေး... အစ်ကိုဆာ်ပဲကွယ်’

အစ်ကိုတော်ကို ယုတ်ယိုတော့ဘူးလားဟင်
အက်ကွဲစူးရှသော လူသားတစ်
ယောက်၏ အသံကြောင့် နန်းရွှေကြာ
မှာ သတိမေ့နေရာမှ
ရုတ်တရက် သတိဝင်လာသူလို
မြွေကြီးကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲတွင်
ဆိုနိုင်ကြေကွဲ တုန်ယင်
လှိုက်လှဲ အံ့ဩသော
အသံဖြင့်...

ဟူ၍ မရှိပေ။ တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး
ငါးမူးသား တစ်ကျပ်သားခန့်ထိပင်
ရရှိခဲ့ရာ နန်းရွှေကြာတို့
မိသားစုမှာ လက်ဝတ်
တန်ဆာများနှင့် အိမ်ကောင်း
ကောင်းကို ပိုင်ဆိုင်
ခဲ့ကြလေသည်။

‘အို...အစ်ကိုတော်... အစ်ကိုတော် ဟုတ်
လားဟင် ညီမလေး အစ်ကိုတော်ကို ယုတ်
ယိုတယ် အစ်ကိုတော်၊ အို...အစ်ကိုတော်ရဲ့
နန်းရွှေကြာမှာ ဘာကိုမှ သတိမပြု
မိတော့ဘဲ မြွေကြီးရိုရာကို ပြေးသွားပြီး
မြွေကြီး၏လည်ပင်းကို ဖက်ကို ရှိုက်ကြီး
တငင် ငိုလေတော့သည်။ မြွေကြီးမှာ
လည်း မျက်ဝန်းများကိုမှိတ်ကာ
အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေရာမှ...

တစ်မှန်မျှပင် မရသွားဘဲ အိမ်ပြန်သွားခဲ့
လေသည်။ အိမ်သို့ ရောက်သော်
အတိတ်ဘဝမှ အစ်ကိုဖြစ်သူနှင့်
တွေ့ဆုံခဲ့ကြောင်းကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား
ပြောပြရမလားဟု စဉ်းစားမိသေး
သည်။ နောက်တော့ တော်ပါပြီလေ၊
မပြောပြတော့ပါဘူး ပြောပြရင်လဲ
ယုံမယ် မထင်ဘူး။

ငြိမ်းချမ်း၏ စိတ်ထဲတွင် မိမိ၏
မိန်းမဖြစ်သူကို မသင်္ကာတော့ပေ။
နန်းရွှေကြာ ရွှေကျင်သွားတော့လည်း
အဖော်မပါ။ တစ်ယောက်တည်း သွား
ပြီး တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာတိုင်း
ရွှေတွေတလည်း အများကြီး ရလာ
သည်။ ဒါ မသင်္ကာစရာဟု ထင်မိ
သည်။ တစ်ရက်တွင် ငြိမ်းချမ်းက
ဇနီးဖြစ်သူကို...

‘ညီမတော်ရယ်... ခုလို လူ့ဘာမှာ
ညီမတော်လေး ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်
စားသောက်နေတာကို အစ်ကိုတော်
မကြည့်ရှုပါဘူးကွယ် အစ်ကိုတော်နဲ့
ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတော့နော်’
နန်းရွှေကြာမှာ တအင့်အင့် ရှိုက်ငို
နေရာမှ ခေါင်းမောပြီး မြွေကြီးကို
ကြည့်၍...

နောက်နေ့တွင် နန်းရွှေကြာမှာ
မခင်ဖြူတို့နှင့် ရွှေကျင် မလိုက်သွား
တော့ဘဲ မိမိ တစ်ယောက်တည်းသာ
အစ်ကိုတော် ညွှန်ပြသည့် တောင်ဆီ
သို့ သွားလိုက်သည်။ တောင်ခြေ၌
တသွင်သွင် စီးဆင်းလျက်ရှိသော
ချောင်းငယ်လေးတစ်ခု ရှိလေသည်။
နန်းရွှေကြာမှာ အစ်ကိုဖြစ်သူကို
မတွေ့ရသဖြင့် နှုတ်မှ...

‘ရွှေကြာ ငါ တစ်ခုလောက် မေးပါရ
စေ။ မင်းက ရွှေကျင်သွားတော့လဲ
အဖော်မပါဘူး။ ပြီးတော့ မင်း ပြန်လာ
တိုင်းလဲ ရွှေတွေက အများကြီး ရလာ
သေးတယ်။ မဟုတ်မှလွဲရော မင်း ငါ့
ကွယ်ရာမှာ လင်ငယ်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေ
တာ မဟုတ်လား’

‘ညီမတော်ကို ခဏတော့ နေ့စဉ်ပြုပါဦး
အစ်ကိုတော်၊ သားလေးကို ရှင်ပြုပေးပြီးရင်
ညီမတော် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ်နော်’
မြွေကြီးမှာ ဦးခေါင်းကို မသိမသာ
ခါယမ်းရင်း...

‘အစ်ကိုတော်ရေ... ညီမလေး
ရောက်ပြီနော်’
ဆိုကာ အင်ပိုင်းဖြင့် ချောင်းထဲမှ
သဲများကို ကျုံးကာ ရွှေကျင်လေရာ
မကြာမီ မန်ကျည်းစေ့ခန့်ရှိသော
ရွှေများကို အတုံးလိုက် ရရှိလေသည်။
နန်းရွှေကြာမှာ ဝမ်းသာအံ့ဩလွန်း
၍...

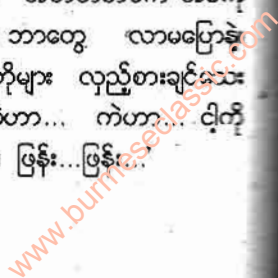
နန်းရွှေကြာမှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မယုံ
သင်္ကာဖြစ်ပြီး ပြောနေမှန်း သိသော်
လည်း ဒေါသမထွက်ဘဲ လေသံအေး
အေးဖြင့်...

‘ညီမလေးရယ် ဒီဆီလဲ နောက်ရက်တွေက
စပြီး ညီမလေး ရွှေကျင်လာရင် ဟိုးရှေ့က
ပြင်နေရတဲ့ တောင်ခြေကို လာနဲ့နော်၊
တစ်ယောက်တည်း လာနဲ့နော် အစ်ကိုတော်
ညီမလေးကို စောင့်ရှောက်ပါရစေကွယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုတော်’
ထိုနေ့က နန်းရွှေကြာမှာ ရွှေ

‘ညီမလေးကို အခုလို ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်တဲ့အတွက် အစ်ကိုတော်
ကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရင်’
နန်းရွှေကြာမှာ ရက်ခြားဆိုသလို
ရွှေကျင်သွားတိုင်း ရွှေ မရသည့်နေ့

‘ဘယ်လင်ငယ်နဲ့မှ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်ုပ်
ပြောပြရင် ရှင် ယုံမှားတောင် မဟုတ်ဘူး
တကယ်တော့ အတိတ်ဘဝက အစ်ကို
တော်စပ်ခွဲတဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အစ်ကိုတော်က
ကျွန်ုပ်ကို ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးတော့ပါ’
ထိုအခါ ငြိမ်းချမ်းက...

‘ဘာ... အတိတ်ဘဝက အစ်ကို
တော်တွေ ဘာတွေ လာမပြောနဲ့
အရှမ်း ငါ့ကိုများ လှည့်စားချင်သေး
တယ်။ ကဲဟာ... ကဲဟာ... ငါ့ကို
လိမ်ချင်ဦး၊ ဖြန့်...ဖြန့်...’

'အမယ်လေး...'

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မိမိ၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ လက်ဝါးစောင်းနှင့် နှစ်ချက်ဆင့်ရိုက်လိုက်သဖြင့် နန်းရွှေကြာမှာ မြေပြင်ပေါ်သို့ အရိုက်ဖြင့် လဲကျသွားလေသည်။ ငြိမ်းချမ်းမှာ လက်ဖြင့် ရိုက်သည်ကို အားမရနိုင်သေးဘဲ ဇနီးဖြစ်သူကို ခြေထောက်နှင့်ပင် ကန်လိုက်ပြန်သေးသည်။ နန်းရွှေကြာမှာ နာကျင်လွန်းလှသဖြင့်...

'အစ်ကို့တော်ရယ်... ညီမလေးကို ကူပါဦး' ဟု ငိုယိုအော်ဟစ်စဉ်မှာပင်...

'အား... အမလေးဗျ'

ငြိမ်းချမ်းမှာ မိမိ၏ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ထားရင်းမှ နှုတ်မှလည်း အော်မိသေးသည်။

'အား... နာတယ်ဗျ၊ နာတယ်ဗျ၊ ငါ့ကို ဘယ်သူလုပ်တာလဲဟင်၊ သတ္တိရှိရင် ထွက်ခဲ့စမ်း၊ အား... အမယ်လေးဗျ'

ငြိမ်းချမ်းတစ်ယောက် ထိုနေ့က မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရောင်ကိုင်နေသည်ကို နန်းရွှေကြာက ဆေးလိမ်းပေးနေရင်းမှ...

'ကိုငြိမ်းချမ်းရယ်... ကျွန်မကို ရှင် ရိုက်လို့ ရှင်ကိုလဲ ကျွန်မရဲ့ အစ်ကိုတော်က သုံးမတာ ရှင်၊ ရှင်မယုံရင် မနက်ဖြန် အစ်ကိုတော် ရှိတဲ့နေ့ရက်ကို သွားအောင်လေ'

နောက်နေ့ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ငြိမ်းချမ်းနှင့် နန်းရွှေကြာတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်မှာ သားနှင့်သမီးကို အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ မခင်ဖြူထံတွင် အပ်နှံကာ အစ်ကိုတော်ရှိရာ တောင်ဆီသို့ သွားခဲ့ကြသည်။

ရွာမှ (၁)နာရီနီးပါးခန့် လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြရာ တောင်ခြေသို့ ရောက်သည်တွင် နန်းရွှေကြာက သူမနေ့စဉ် ရွှေလာကျင်သည့် နေရာသည်

ဤနေရာဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေ့မှ မြင်နေရသည့် တောင်သည် အစ်ကိုတော်၏ သိုက်နန်းနေရာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

'အစ်ကိုတော်ရေ... ညီမလေးကို ညီမလေးရဲ့ခင်ပွန်းက ယယုံသက်တွေ ဖြစ်နေတယ်၊ တကယ်လို့ အစ်ကိုတော် ဒီအောက်မှာ နေတယ်ဆိုရင် ညီမလေးနဲ့ခင်ပွန်း သိသာပြင်သာအောင် လုပ်ပြပါ'

နန်းရွှေကြာ ထိုသို့ ပြောပြီး (၃)မိနစ်ခန့် အကြာမှာပင်...

'ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ...'

ဟူသော တော်လည်းသံကြီးလိုလို အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ငြိမ်းချမ်းနှင့် နန်းရွှေကြာတို့၏ ရှေ့တည့်တည့်မှ တောင်ကြီးမှာ ဘယ်မှညာသို့ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လှုပ်ယမ်းနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

ငြိမ်းချမ်းမှာ အံ့သြလွန်းသဖြင့် မိမိ၏ မျက်လုံးကို အကြိမ်ကြိမ် ပွတ်ကြည့်ရသည်အထိ အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြနေမိသည်။ ခဏအကြာတွင် တောင်ကြီးမှာ သူဘာမှ မလှုပ်ခဲ့သည့်အလား ပဏတိတည်ငြိမ်သွားလေတော့သည်။

တောင်ကြီး ငြိမ်သက်သွားသော်လည်း သစ်ပင်ချုံနွယ်များမှာ လှုပ်ယမ်းနေဆဲပင် ဖြစ်သင့်သော်လည်း ယခုမူ

တောင်ကြီး ငြိမ်သက်သွားသည်နှင့် သစ်ပင်ချုံနွယ်များလည်း ပဏတိတည်ငြိမ်သွားသည်မှာ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာပင်။ နန်းရွှေကြာက ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား...

'ကဲ...ရှင်ယုံပြီလား ကိုငြိမ်းချမ်း' 'အေး...အေးပါကွာ၊ ငါ ယုံပါပြီ မိန်းမရယ်... ယုံပါပြီကွာ။ မင်းကိုလဲ အပြစ် မမြင်တော့ပါဘူး။ ငါတို့ ပြန်ကြစို့နော်'

တုန့်ယင်မောဟိုက်သော အသံဖြင့် ငြိမ်းချမ်းက ဇနီးဖြစ်သူကို ပြောလေသည်။ ငြိမ်းချမ်းမှာ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသော်လည်း ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး နန်းရွှေကြာအကြောင်းကို စဉ်းစားနေမိသည်။ သူနှင့် ရွှေကြာနှင့်က တစ်ရွာတည်းသား၊ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလည်း ဟုတ်သည်။ သူငယ်ငယ်တုန်းက အဖေနှင့်အမေတို့ ပြောနေကြတာ သူ ကြားခဲ့ဖူးသည်။ ဘာတဲ့။ ရွှေကြာက မြွေဝင်စားတာတဲ့။

ရွှေကြာကို မွေးတုန်းကလည်း မြွေတွေလာသည်။ ရွှေကြာ ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း မြွေတွေနှင့် ကစားဖူးသည်တဲ့။ ဒီလိုတွေ...သူ ကြားခဲ့ဖူးပေမယ့် အခု အရွယ်ရောက်လာတော့ ထိုအရာတွေကို ပုံပြင်တစ်ပုဒ်လို ထင်မှတ်ထားခဲ့သည်။

ဟော... ယခုတော့ သူ သိခဲ့ဖူးကြားခဲ့ဖူးသော အရာတွေက ပုံပြင်မဟုတ်၊ တကယ်ပါလားဟု သူ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ရသည်။ ဪ... နန်းရွှေကြာ...နန်းရွှေကြာ မင်းလေးက မြွေဝင်စားသူလေးကိုး။ ရွှေကြာကို သူ ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် ရိုက်ပြီးနောက် သူ မျက်နှာကို တစ်ယောက်ယောက်က လက်သီးနှင့် ထိုးသလို အထိုးခံရာသဖြင့် သူ တော်တော်လေး အိမ်သွားခဲ့

သည်။ လက်သီးနှင့် ထိုးသူကိုလည်း မတွေ့ရ။ သူနှင့် ရွှေကြာ နှစ်ယောက် တည်း ရှိချိန်လေ။

အင်းလေ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူလက်ခံ လိုက်ပါသည်။ သူ့မျက်စိနှင့် တပ်အပ် မြင်တွေ့ခဲ့ရတာတွေက သာမန်လူသား တွေအဖို့ ဘယ်လိုမှ ယုံနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိချေ။ နန်းရွှေကြာမှာ သူမ၏ အတိတ်ဘဝအကြောင်းများကို ခင်ပွန်း ဖြစ်သူအား ပြောပြပြီး...

'သားလေးကို ရှင်ပြုပြီးရင်တော့ ကျွန်မ ပြန်ရတော့ပယ် ကိုပြန်ချမ်းရယ်၊ ခုဆို ကျွန်မ မရှိလဲ ရှင်တို့ သားအဖတွေ လူတန်းစေ့နေ နိုင်တဲ့ အတွင်းပစ္စည်းတွေလဲ ရှိနေပြီပဲလေ'

'အို... ရွှေကြာကလဲကွာ မပြော ကောင်း မဆိုကောင်းတွေ မပြောပါနဲ့ နော်။ သားလေးကလဲ ခုမှ (၁၀)နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ သက်နိုးမစည်းပါနဲ့ဦး။ တို့ မိသားစုတွေ ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီး နေသွားကြရအောင်ပါ။ မိန်းမရယ်နော် မင်းရဲ့ အစ်ကိုကိုလဲ လာမခေါ်ဖို့ ပြောလိုက်ပေါ့'

'မရဘူး ကိုငြိမ်းချမ်းရဲ့... ကျွန်မက အစ်ကိုတော်ကို ကတိပေးပြီးမှ ဒီလူ့ ပြည်ကို လာရတာ'

'ဒါဆို သားလေးကို ရှင်ပြုပေး ပြီးစာနဲ့ မင်းသေရတော့မှာပေါ့။ ဟုတ် လား ရွှေကြာ'

'ဟုတ်တယ် ကိုငြိမ်းချမ်း၊ ဒါ ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲလို့ မရတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ကံကြမ္မာပဲ'

'ဒါဆိုလဲ သားလေးကို ဒီတစ်သက် သက်နိုးမစည်းပေးနဲ့တော့ကွာ'

'အို... ဒီလိုလဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ကိုငြိမ်းချမ်းရဲ့၊ အရွယ်ရောက်ရင်တော့ သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရမှာပေါ့။ ဒါ ကျွန်မ တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထုံးစံပဲလေ' ငြိမ်းချမ်းမှာ သူ ဘယ်လိုပြောပြော

မရသည်မို့ သူ၏ ခေါင်းကို တပျင်းပျင်း ကုတ်ကာ...

'အေး... ဒါဆိုလဲ မင်းသဘောဟေ့၊ မင်းသဘော... မင်းသဘော... ငါက မင်းသေမှာစိုးလို့ ပြောတာဟ'

* * *

အချိန်ကာလများမှာ တရွေ့ရွေ့ ကုန်လွန်သွားခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် ငြိမ်းချမ်းနှင့်နန်းရွှေကြာတို့၏ သားကြီး မောင်ချမ်းအေးမှာ အသက်(၁၅)နှစ် အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ပေသည်။ တစ်နေ့တွင် နန်းရွှေကြာမှာ မီးဖိုချောင် တွင် ထမင်းချက်နေခိုက် ရေသွန် ချောင်းနားရှိ သရက်ပင်ပေါ်တွင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ရစ်ခွေလျက်ရှိရာ မှ...

'ညီမလေး... အစ်ကိုတော်ဆီ ပြန်ခဲ့ဖို့ အချိန်တန်ပြီနော်'

ထိုအသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ရွှေကြာ မှာ လန့်ဖျပ်သွားပြီး ရှေ့ကို ကြည့်လိုက် ရာ မြွေကြီးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

'ဟင်... အစ်ကိုတော်ပါလား၊ ညီမလေး ပြန်ခဲ့ဖို့ သတိရပါတယ် အစ်ကိုတော်ရယ်၊ သားလေးကို ရှင်ပြု ပေးပြီးရင် ညီမလေး ပြန်လာခဲ့ပါ့ မယ်နော်'

'အေး... ညီမလေးစကားနဲ့ ညီမလေး တည်ပါစေ'

ဆိုပြီး မြွေကြီးမှာ ပျောက်ကွယ်သွား လေတော့သည်။ အမှန်ကို ဆိုရသော် နန်းရွှေကြာမှာ ယခု လူ့ဘဝတွင် ပျော်နေပြီဖြစ်သည်။ သားနှင့်သမီးနှင့် မိသားစုလေး သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ရှိနေ သည်ကို ကျေနပ်နေလေသည်။

'အစ်ကိုတော်ကိုတော့ ပြန်လာခဲ့ ပါ့မယ်ဟု ပြောလိုက်ပါသော်လည်း တကယ်ဆို မပြန်ချင်တော့ပေ။ ထို့ ကြောင့် နေ့ရွှေ ညရွှေနှင့် သားလေးကို ရှင်ပြုမည့်အရေးကို အချိန်ဆွဲနေခဲ့ သည်။ တစ်နေ့တွင် နန်းရွှေကြာမှာ အိမ်ရှေ့ရှိ ဒန်းပေါ်တွင် မိသားစုနှင့် အတူထိုင်ကာ ရယ်ကာမောကာ စကား ပြောနေစဉ် ရုတ်တရက်...

'ဖြန်း...ဖြန်း...'

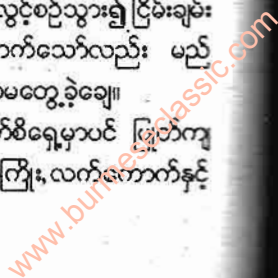
'အမယ်လေး...'

နန်းရွှေကြာမှာ ပါးကို အရိုက်ခံ လိုက်ရာသဖြင့် ဒန်းပေါ်မှ အောက်သို့ လန်ကျသွားရာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ငြိမ်းချမ်း က...

'ရွှေကြာ... ရွှေကြာ ဘာဖြစ်တာလဲ' မြေပေါ်တွင် လဲကျနေသော နန်းရွှေကြာကို ထူမ၊ ပေးနေစဉ်မှာပင် နန်းရွှေကြာ၏ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထား သော ဆွဲကြိုးမှာ လူတစ်ယောက်က ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး လွင့်ပစ်လိုက်သလို အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

လက်တွင် စွပ်ထားသော လက်စွပ် သည်လည်းကောင်း၊ လက်ကောက် သည်လည်းကောင်း သူ့အလိုလို ပြုတ် ထွက်ကုန်ပြီး လွင့်စဉ်သွား၍ ငြိမ်းချမ်း က ပြေးကောက်သော်လည်း မည် သည်ကိုမျှ ရှာမတွေ့ခဲ့ချေ။

မိမိတို့ မျက်စိရှေ့မှာပင် ဖြုတ်ကျ သော ဆွဲကြိုး၊ လက်ကောက်နှင့်

လက်စွပ်တို့မှာ ရုတ်ခြည်း ပျောက်
ကွယ်ကုန်လေသည်။ နန်းရွှေကြာ
သိလိုက်ပါပြီ။ ဒါ... အစ်ကိုတော်၏
လက်ချက်ဆိုတာကို။

ပြန်လာမယ် ပြန်လာမယ်
ပြောပြီး အစ်ကိုတော်ကို
လှည့်စားလိမ့်ညာခဲ့သည့်
အတွက် သူမကို အစ်ကို
တော် စိတ်ဆိုးပြီး ဤသို့
ဒဏ်ခတ်ခဲ့ခြင်းဟု ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
ငြိမ်းချမ်းက...

'ရွှေကြာ...တို့ကို မိန့်အစ်ကိုက စိတ်ဆိုး
လို့ မိန့်ကိုလဲရိုက်၊ ပစ္စည်းတွေလဲ ပြန်ယူ
သွားတာ နေမှာနော်'
'ဟုတ်တယ် ကိုငြိမ်းချမ်း၊ ကျွန်မတို့
ကို အစ်ကိုတော် စိတ်ဆိုးသွားပြီ'
ထိုသို့ ဖြစ်ပြီး (၃)ရက်မြောက်ည
တွင် နန်းရွှေကြာ အိပ်ပျော်နေစဉ်
မြွေကြီး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ညီမလေး... အစ်ကိုတော် ရှိရာသီကို
ခုရက်ချင်းလာခဲ့ပါ။ သူတို့သိုက်ကို တူးနေ
ကြပြီ။ တောင်ခြေက ကြက်လျှာတိုင် (၉)တိုင်
ကို ခုရက်ချင်း လာဖြတ်ပေးပါ။ ယဟုတ်ရင်
အစ်ကိုတော် သေဆုံးရမယ်အပြင် ရတနာ
ယိုက်လဲ သူတို့လက်ထဲ ရောက်သွားလိမ့်
မယ်'

အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို
ကြောင့် နန်းရွှေကြာ အိပ်ရာမှ လန့်နိုး
ခဲ့ပြီး ခေါင်းရင်းမှ တိုင်ကပ်နာရီကို
ကြည့်လိုက်တော့ ည(၁၁)နာရီ ရှိနေပြီ။
အစ်ကိုတော်တစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်
နေပြီ ထင်သည်။

ထို့ကြောင့် ခုတင်ပေါ်မှ အမြန်ဆင်း
ကာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို နှိုး၍ အကျိုး
အကြောင်း ပြောပြပြီး နှစ်ယောက်သား
တောင်ခြေသို့ ညကြီးမင်းကြီး ပြေးကြ
လေတော့သည်။

ခါတိုင်း (၁)နာရီနီးပါးမျှ လမ်း

လျှောက်ရသော ခရီးကို ယခုမူ နာရီ
ဝက်မျှပင် မကြာလိုက်ချေ။ တောင်ခြေ
သို့ ရောက်သော် တွေ့လိုက်ရပါပြီ။
တောင်ခြေတစ်ဝိုက်မှာ ဆီမီးတွေ
မြိုင်မြိုင်ထွန်းကာ တောင်ခြေတစ်ဝိုက်
ကြက်လျှာတိုင်တွေ စိုက်ထားပြီး
အကျီဖြူတွေ ဝတ်ဆင်ထားကြသော
အသက်(၆၀)ခန့် လူကြီးနှစ်ယောက်
ဆီမီးတိုင်ရှေ့တွင် တင်ပျဉ်ခွေတိုင်ကာ
ဘာတွေ ရွတ်ဆိုနေကြသည်မသိ။
ပြီးတော့ တဒုတ်ဒုတ်နှင့် အသံကို
လည်း ကြားရပြန်သေးသည်။

နန်းရွှေကြာတို့ လင်မယားလည်း
ထိုလူကြီးနှစ်ယောက် မမြင်အောင်
ကြက်လျှာတိုင်များကို အလျင်အမြန်
ဆွဲနုတ်ယူကာ ဖျက်ဆီးပစ်ကြပြီး
အိမ်သို့ ပြန်ပြေးခဲ့ကြလေသည်။ အိမ်သို့
ရောက်သော် လင်မယားနှစ်ယောက်
ဖတ်ဖတ်မောနေကြပြီ။

နောက်နေ့မိုးလင်းတော့ လင်မယား
နှစ်ယောက်သား တောင်ခြေသို့ မသိ
မသာ သွားချောင်းကြည့်ကြသည်။
မည်သည့် လူသားတစ်ယောက်မှ
မတွေ့ရှိရဘဲ သူတို့ မြင်လိုက်ရသည်က
နက်ရှိုင်းလှသော ချိုင့်ဝှမ်းကြီးတစ်ခု။

မနေ့ညကအထိ မြင့်မားလှသော
တောင်ကြီးက ရှိနေသေးသည်။ ယခုမူ
တောင်ကြီးကို တွေ့ရမည့်အစား ချိုင့်
ဝှမ်းကြီးကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

နှစ်ယောက်လုံး အံ့သြမှင်တက်မိသွား
ကြသည်။ ငြိမ်းချမ်းမှ...

'ရွှေကြာရေ... ကြည့်စမ်းပါဦး
ကွာ၊ ဒီနေရာမှာ တောင်ကြီး
ရှိနေရမယ့်အစား ဘယ်လို
ကြောင့် ချိုင့်ဝှမ်းကြီး
ဖြစ်နေရတာလဲ။ ငါတော့
နားမလည်တော့ဘူး'
နန်းရွှေကြာမှာ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်
နေရာပြီ။ ပြီးတော့မှ...

'အစ်ကိုတော် လွတ်ရော လွတ်သွားနဲ့လား
မသိဘူးနော်... ကျွန်မ စိတ်ပူလိုက်တာရှင်'
'လွတ်မှာပါ ရွှေကြာရယ်...တို့တွေ
သူပြောတဲ့အတိုင်း သေသေချာချာ
လုပ်ခဲ့ကြတာပဲဟာ'
'ကျွန်မကတော့ အစ်ကိုတော် လွတ်
ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းပါတယ်ရှင်'

* * *

[နိဂုံး]

တစ်ညတွင် နန်းရွှေကြာထံသို့
မြွေကြီး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ညီမတော်... ညီမတော်တို့ရဲ့ ကျေးဇူး
ကြောင့် အစ်ကိုတော် လွတ်သွားပါပြီကွယ်။
စိတ်ပူနဲ့တော့နော်၊ ပြီးတော့ ညီမတော်ကို
ပြောရဦးမယ်...အခု အစ်ကိုတော် သိုက်နန်း
နေရာ ပြောင်းသွားပါပြီကွယ်။ မိုးကောင်း
ပြိုနယ်ထဲက လျှံမြဲတဲ့နေရာကိုပေါ့။ အဲဒါ
ညီမတော်တို့လဲ မိုးကောင်းပြိုနယ်ပဲ အခြေရရှိ
မိုးကောင်းကို ပြောင်းခဲ့ကြနော်။ အစ်ကိုတော်
နဲ့ နီးအောင်လိုလေ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုတော်'
နန်းရွှေကြာတို့ မိသားစုလေး
မိုးကောင်းမြို့သို့ အပြီး ပြောင်းရွှေ့သွား
ကြပြီး (၂)နှစ်အကြာတွင် ဖားကန်မြို့
နယ်၊ ဝေခါကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းတွင် ကိုငြိမ်းချမ်းနှင့် မနန်းရွှေ
ကြာတို့၏ သားကြီး မောင်ချမ်းအေး
အား ရှင်သာမဏေဘောင်သို့ သွား

www.burmeseclassic.com

သွင်းခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် သားရှင်ပြုပွဲတွင် ဖခင် ဖြစ်သူ ကိုငြိမ်းချမ်းတစ်ယောက်သာ ပါရှိပြီး မနန်းရွှေကြာမှာမူ မပါရှိခဲ့ပေ။ တကယ်တော့ သားလေး ရှင်မပြုခင် (၁၀)ရက် အလိုမှာပင် မိုးကောင်းမြို့ရှိ အိမ်တွင် နန်းရွှေကြာတစ်ယောက် နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

နန်းရွှေကြာမှာ သူချစ်သော ခင်ပွန်း၊ သားနှင့်သမီးတို့ကို အပြီးတိုင် စွန့်ခွာ သွားခဲ့လေပြီ။ သူမ သေခါနီးတွင် သားလေးကို ဝေခါကျေးရွာတွင် သွား ရောက်၍ ရှင်ပြုပေးပါရန် တဖဖွ မှာ ကြားခဲ့လေသောကြောင့် ကိုငြိမ်းချမ်း မှာ ဇနီးဖြစ်သူ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်း ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

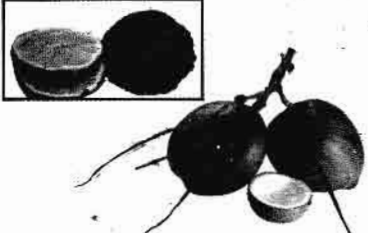
ဇနီးဖြစ်သူ နန်းရွှေကြာ(ခေါ်)မြေမ လေး သေဆုံးသွားသဖြင့် ကိုငြိမ်းချမ်း မှာ အသဲနှလုံးကြော့ပြုန်းမတတ် ခံစား ခဲ့ရပါသည်။ ထိုကြောင့်လည်း နန်းရွှေ ကြာ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို မီးရှို့ မသင်္ဂြိုဟ် ဘဲ အုတ်ဂူပြုလုပ်ကာ ဂူသွင်းမြှုပ်နှံခဲ့ လေသည်။

မြေဝင်စားမလေး နန်းရွှေကြာ၏ အုတ်ဂူလေးမှာ မိုးကောင်းမြို့ပြင်ရှိ (ယခင် သုသာန်ဟောင်း)တွင် ယနေ့ တိုင် ရှိသည်ဟု ပြောဆိုနေကြပါသည်။

[ဝန်ခံချက် ။ ။ ဤ“မြေမောင် နမ”ဇာတ်လမ်းလေးအား ရေးဖြစ် အောင် အစပျိုးပေးသူ မမိုးညို၊ ဇာတ်လမ်း၊ အစမှ အဆုံးတိုင် စိတ် ရှည်ရှည်ဖြင့် ပြောပြပေးပါသော (ယခင်က နန်းရွှေကြာ၏ အိမ်နီးချင်း အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့သူ မခင်ဖြူ(ခ) အသွားဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ ရပ်ကွက် (၃)လုံးခင်းတွင် နေထိုင်သူတို့အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။]

အေးမွန်ကျော်(နမတီ)

အတက်ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်ခွက်

၁၃၉၇ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော်၊ (၃)ရက် (၁၆-၁-၁၆)နေ့တွင်ဖြစ်၏။ ရွာထဲက ဖီးနော်ပွဲ၏ အသုဘသို့ သွားဖြစ်သည်။ ရွာထုံးစံအရ အသုဘ ကို (၇)ရက်ထားကြသည်။ ညစဉ် ညတိုင်း ရွာဦးကျောင်းက ကိုရင်လေး၊ ဦးဇင်းလေးများ သီလလာပေးကြ၏။

ငါးပါးသီလမယူမီ လူစောင့်နေကြ ရင်း ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ရောက် တတ်ရာရာစကားများကိုပြောဆိုကြ၏။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ခွဲသည်မှာ ဦးကီး ကယ်၊ ဦးစိန်ခူး၊ ဦးဖားရိုးတို့ဖြစ်ကြ၏။ ပြောကြဆိုကြရင်း တလောတုန်းက ဦးကီးကယ်၏ (၁၃)နှစ်အရွယ်သား လေးမှာ အတက်ရောဂါဖြစ်၍ ဦးကီးကယ်မှာ မကြာခဏ စိတ်ပူရ ကြောင်း ပြောလာ၏။

သို့သော် ခုချိန်မှာ သားလေး အတွက် ဆေးနည်းတစ်ဖုံ ရရှိထား သဖြင့် ထိုဆေးကို သားဖြစ်သူ စောကျော်လေးအား တိုက်ကျွေးရာ အတက်ရောဂါ ပြန်ပေါ်မလာတော့ ကြောင်း ဦးကီးကယ်ကပြော၏။

မှန်၏ ဦးကီးကယ်၏သားမှာ တစ်ခါ တစ်ခါတက်လျှင် ထိတ်စရာကောင်း ၏။ ခြေကောက်၊ လက်ကောက်ဖြစ် သွားကာ တွန့်လိန်လျက် ရှိနေ၏။

လျှာမှာတင်း မာလာကာ အံ တကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်၏။ ရံခါ ကစား နေရင်း ချော်လဲကာ အတက်ရောဂါ ရုတ်တရက် ခံစားနေရသည်ဟု ဦးကီးကယ်က ပြောပြ၏။

အတက်ရောဂါပြန်ကျလျှင် သားဖြစ် သူမှာ နုံးချည့်၍သွား၏။ ရောဂါတက် လာလျှင် နှိပ်နှိပ်ပေးရသည်က နှစ်ဖက်စလုံး မသက်သာ။

အနှိပ်ခံရသူရော၊ နှိပ်သူပါ ပင်ပန်း လှပါ၏။ ဆေးရုံသွားပြုရအောင်လဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မသွားဖြစ် ခဲ့ကြ။

တစ်နေ့တော့ ကံကောင်းထောက်မ စွာ ရပ်ဝေးရောက်လာသော ဦးကြီး တစ်ယောက်က အတက်ရောဂါ ပျောက် ဆေးနည်းကို ညွှန်ပြသဖြင့် သားဖြစ်သူကို တိုက်ကြည့်ရာ ခုတော့ ပျောက်ကင်းသွားလေပြီဟု ဦးကီး ကယ်က ပြော၏။

ဆေးနည်းကား မခက်ပါ။ အောက် ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ကြီးကြီးငယ်ငယ် မည်သူမဆို အတက်ရောဂါ ခံစားနေရသည်ကို မြင်လျှင် အောက်ဖော်ပြပါဆေးနည်းကို တိုက်ကျွေးပါလေ။

- ၁။ အုန်းစိမ်းရည် (ဂလူးကိုပူလင်း) ၃-ပူလင်း
- ၂။ ပျားရည်စစ်စစ် ၁-ပူလင်း
- ၃။ ရှောက်ရည် ၁-ပူလင်း
- စုစုပေါင်း (၅)ပူလင်းဖြစ်သည်။
- ထို (၅)ပူလင်းကိုရောပြီး (၃)ပူလင်း စားနံ့သာကျန်သည်အထိကျိုရပါမည်။
- ရလာသော ထို(၃)ပူလင်းစာကို အတက်ရောဂါဝေဒနာရှင်အား ကြက်ဥ ပန်းကန်လုံးဖြင့်...

- နံနက် → (၁)ခွက်
- နေ့လည် → (၁)ခွက်
- ည → (၁)ခွက်တိုက်ပါ။
- သိသိသာသာ ပျောက်ကင်းသွား ကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။
- ဤဆေးနည်းကို ပြောပြပေးသော လေးကေရွာ ဦးကီးကယ်အား ကျေးဇူးတင်ပါ၏။
- ကျန်းမာကြပါစေ...

မောင်လေးကေ (ဘီလင်း)

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၇

မောင်စိန်စိန်
(ကော့တူမတီ)

ယခင်လူမှု အဆက်

ကျွန်ုပ် မောင်ဘိုးလွန်း၏
ဘဝမှတ်တမ်း

မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့်

ကျွန်ုပ် အေးကိုးကိုးပေါင်း (၃)

ကျွန်ုပ် မောင်ဘိုးလွန်းကား ငယ်စဉ်ကပင် ဖခင် ကွယ်လွန်သွားသည့် အတွက် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိုင်းစိန်နှင့်သာ ကြီးပြင်းလာရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင် ဦးရာကျော်မှာ ကျွန်ုပ်နှစ်၊ နှစ်သားခန့်တွင် နာဖျားမကျန်း၍ ဆုံးပါးခဲ့ရသည်ဟု မိခင်မှ ပြောပါ၏။

လယ်ပိုင်၊ ယာပိုင်မရှိသော ဘဝပေမို့ ဖခင်မှာ လယ်ပိုင်ရှင်များထံမှာ သူရင်းငှားခေါ် လယ်ကူလီလုပ်၍ လည်း

ကောင်း... မိခင်မှာ မိုးတွင်းဆို ကောက်စိုက်ခြင်း၊ နွေဆို စပါးရိတ်ခြင်း စသည့် အလုပ်များနှင့် အသက်မွေးခဲ့ကြပါသည်။

ဖခင် ကွယ်လွန်ချိန်မှာတော့ မိခင် ဒေါ်ဝိုင်းစိန်မှာ ခေါင်းရွက်ပြက်ထိုး ဈေးသည်အဖြစ်နှင့် ရွာစဉ်လှည့်၍ ဈေးရောင်းခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲ ရပ်တည်

ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် မိခင်မှာ အသက်အစိတ်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မုဆိုးမဘဝနှင့် သားအမိနှစ်ယောက် အေးချမ်းစွာ နေလာခဲ့ပါ၏။

ကျွန်ုပ် ငါးနှစ်သားမှာ လက်ရှိနေထိုင်ရာ မန်ကျည်းပင်အင်းရွာမှ ဘကြီးဘုန်းကြီးရှိသည့် ငါးဘတ်ချောင်းရွာ

အနီး ရေသိမ်ကျောင်းသို့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ သက်တော် ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပညာမှာ လည်း ဖတဆိုလေး ကျွန်ုပ်အား ဂဏန်းသင်္ချာ အတွက်အချက်နှင့်တကွ လောကီလောကုတ္တရာ စာများအား သူ့အချိန်နှင့်သူ သင်ကြားပို့ချပေး ခဲ့ပါ၏။

ကျောင်းပရိဝုဏ်ကား ဆယ်ကေခန့် ကျယ်၍ သစ်ပင်ကြီးများဖြင့် အုပ်ဆိုင်း မှိုင်းညှို့နေပါသည်။

ကျောင်းတွင် ဘကြီးဘုန်းကြီးနှင့် အတူ ကိုရင်နှစ်ပါးနှင့် ကပ္ပိယကြီး တစ်ယောက်သာ ရှိပါ၏။

ကိုရင်နှစ်ပါးမှာ ဘွဲ့အမည်ရှိသော် လည်း လူနာမည် ကိုရင်မောင်ရှိန်နှင့် ကိုရင်မောင်ပုဟူသော အားလုံးက နှုတ်ကျီးနေကြပါသည်။

ကပ္ပိယကြီး ဦးဘိုးနုမှာ အသက် ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိ၍ ကျောင်းဝေယျာ ဝစ္စများဖြစ်သော ဆွမ်းချက်ခြင်း၊ ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ဘုရားပန်းလဲခြင်း၊ ရွာထဲဆွမ်းချိုင့်သွားယူခြင်း ကျောင်း ပရိဝုဏ်ထဲမှ စေတီနှစ်ဆူအား သန့်ရှင်း ရေးလုပ်ခြင်း စသည့် အလုပ်များပြီးပါ က သူ၏ ဖိုရုံကလေးထဲဝင်၍ ဖိုထိုးနေ တတ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်အားလည်း အင်မတန်ချစ်ခင် ကြင်နာပြီး စားချင်ရာစား ဖန်တီး ကျွေးမွေးတတ်ပါသည်။ ညအိပ်တော့ လည်း အတူတူဖြစ်၍ ဘကြီးဘုန်းကြီး ထက်ပင် သံယောဇဉ် ပိုကြီးမိပါ၏။ ဘဘဦးဘိုးနုကား ဒီနယ်သား မဟုတ် ပါ။

ယမန်နှစ်က ပုပ္ပါးသို့ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပညာ ဘုရားဖူးသွားရင်း သိက္ခမိန်းရာ မှ ခေတ္တအလည်လိုက်လာရင်း ဓာတ်

ကျသည်ဆိုကာ ဖိုထိုးရင်း ကပ္ပိယ လုပ်၍ ကုသိုလ်ယူနေသည်ဟု ပြောပါ သည်။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း စာသင်ချိန် စာသင်လိုက် ကိုရင်များနှင့် ဆော့လိုက် နှင့် ကျန်သည့်အချိန်များတွင် ဦးဘိုးနု ၏ ဖိုရုံထဲဝင်၍ စပ်စုရင်း စကားပြော ရင်း ဖိုကူဆွဲနေတတ်ပါ၏။

‘ဘာ... အခုလို ဖိုထိုးနေတာ ဘာဖြစ် ချင်လို့လဲဟင်’ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုကဲ့သို့ ကလေးပီပီ မေးမြန်းလျှင်...

‘အင်း...လူလေးက ငယ်သေးတော့ ခုချိန်မှာပြောလဲ သိမှာမဟုတ်သေးဘူး။ နောက်တော့ ဘာပြောပြမယ် ကြား လား’

ဟု ပြုံးပြုံးကြီး ပြန်ပြောတတ်ပါ သည်။

ဦးဘိုးနုထံမှာ ငွေများများစားစား တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးသော်လည်း ပိုက်ဆံ ကတော့ ပြတ်သည်မရှိလှပါ။

ဘကြီးဘုန်းကြီးအပြင် အခြား ကျောင်းများမှ အာဂန္တု ဘုန်းကြီးများ ကိုလည်း သင်္ကန်း၊ ထီး၊ ဖိနပ် စသည့် ဝတ္ထုများဖြင့် မကြာမကြာ လှူဒါန်းလေ့ ရှိပါ၏။

ရာသီဥတု သာယာသည့် လပြည့် နေ့ညများတွင်လည်း လေးပြည်ဝင် တောင်းလေးတစ်လုံးအပြည့် ဖယောင်း တိုင်များထည့်ကာ ကျောင်းထဲရှိ စေတီ နှစ်ဆူအား မီးထွန်းပူဇော်တတ်ပါသည်။ ဘယ်က ပိုက်ဆံရသည်လည်း တော့ မသိပါ။ ဘယ်သူထံမှလည်း အလှူခံတာ မတွေ့ရပါ။

ဒီလိုနှင့် တစ်ခုသော သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ညမှာ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်ုပ် က ဖယောင်းတိုင် တောင်းကလေးကို သယ်ပြီး စေတီနှစ်ဆူဆီသို့ သွား

ရောက်မီးပူဇော်နေကြစဉ်... ‘လူလေး ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ ပြင်ပသလား’ ဟု အဘိုးနုမှ မေးပါသည်။ ကျွန်ုပ် က...

‘ဟင်အင်း... မပြုဘူးဘူး၊ ဘာဘာကာ ပြင်ပသလား၊ ရှိကော့ရှိလို့လား’ ကျွန်ုပ်က ပြန်လည် မေးမြန်းလိုက် ရာ...

‘အေး... ဘယ်သူ့ပဲ လျှောက်မပြောရ ဘူးနော်၊ ဒီနေ့ည သန်းခေါင်ကျော်လောက် မှာထကြည့် ဒီစေတီနှစ်ဆူဆီ သူတို့ လာကြ လို့ပုယ် ဘာကို လာမိနဲ့ ကြားလား’ ဟု ပြောရာ...

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘာ... သား အိပ်ရာက မနီးရင်တော့ ဘာဘာက နှိုးနော်’ ‘အေး...အေး...ဟုတ်ပြီ’

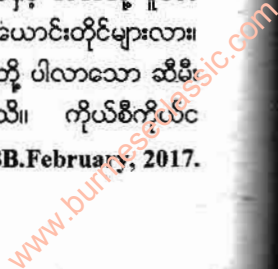
ကျွန်ုပ်လည်း ကြားရုံသာ ကြားဖူး သော ဥဒ္ဒစောင့် ခေါ် ဥစ္စာစောင့်များကို မြင်ရမည်ဆိုသည့်အတွက် စိတ်စောပြီး ညညှို့နက်မှ အိပ်ပျော်သွားပါ၏။

နေမကောင်းချိန်မှလွဲ၍ အိပ်ပြီးဆိုရင် မိုးလင်းမှ ထလေ့ရှိသည့် ကျွန်ုပ် ယနေ့ ညတွင် ဘယ်လိုဖြစ်သည်မသိ အလိုလို နိုးလာပါသည်။

ဘယ်အချိန်လောက် ရှိမည်လည်း မခန့်မှန်းတတ်ပါ။ ဘာဘာလည်း အိပ်မောကျနေ၍ သူ့စကားအတိုင်း မနှိုးတော့ ကျွန်ုပ်တို့အိပ်သည့် ဆွမ်းစား ကျောင်းတံခါးမကြီးဖွင့်၍ စေတီနှစ်ဆူ ရှိရာ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် အမျိုးသမီးငါးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါ၏။ သူတို့အားလုံး ဇာတ်ထဲမှ မင်းသမီးများကဲ့သို့ အဝတ် အစားနှင့် ဖြစ်သည်။

ညက ကျွန်ုပ်နှင့် ဘာဘာတို့ ပူဇော် ထားခဲ့သော ဖယောင်းတိုင်များလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ ပါလာသော ဆီမီး ခွက်များလားမသိ။ ကိုယ်စီကိုယ်င

ခေါင်းပေါ်တင်၍ ဘုရားနှစ်ဆူမှ
မြောက်ဘက်ရှိ ကိုးနင်းစေတီလေး
အား စိတန်းလှည့်လည်နေသည်မှာ
ရှင်ပြုပွဲမှ ကွမ်းတောင်ကိုင်း ပန်းတောင်
ကိုင်းများအတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ တစ်ယောက်မှ
လှည့်မကြည့်ကြပါ။ လရောင်ရှိသော်
လည်း အကွာအဝေးက ကိုက်တစ်ရာ
ခန့်ရှိမည် ဖြစ်သောကြောင့်
အမှန်ဆို အနားသွားကြည့်မှ
သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရမှာ ဖြစ်သော်
လည်း အခုတော့ နေ့ခင်း

ပေငါးဆယ်အကွာမှ ကြည့်နေရသလို
ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်နေရသည်။

ဤအကြောင်းအား နောက် နှစ်
အတန်ကြာမှ ထူးဆန်းသည့် အခြင်း
အရာအဖြစ် တွေးမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ကြည့်ကောင်း
ကောင်းနှင့် ကြည့်နေရင်း နာရီဝက်ခန့်
အကြာ အိပ်ချင်လာ၍ ပြန်အိပ်လိုက်
ပါ၏။

ထို အမျိုးသမီးငါးယောက်ကား
ဘယ်အချိန်ထိ ဘုရားကို လှည့်ပတ်
နေမည်လဲ မသိတော့ပါ။ နံနက်မိုးလင်း
၍ အိပ်ရာက နိုးသည်နှင့်...

'ဘာ ညကလေ မိန်းမငါးယောက်
ဟိုဘုရားအသေးလေးကို မီးတွေ
ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး လှည့်နေကြတယ်။
ဘာဘပြောတဲ့ ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ သူတို့
လားဟင်'

'အေး... ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ လူလေး
က လိပ်ပြာလှတော့ သူတို့က ပြတာ
နေမှာပေါ့'

'ဘာ... လိပ်ပြာလှတယ်ဆိုတာ
ဘာလဲဟင်'

'ကဲ... ဒါဖြင့် ညက လူလေး သူတို့
ကိုတွေ့တော့ ကြောက်သလား၊ ဒါမှ
မဟုတ် သဘောကျလား'

'မကြောက်ဘူး ဘာ၊ သား ကြည့်ကောင်း
ကောင်းနဲ့ ကြည့်နေတာလဲ အကြာကြီးပဲ၊
နောက်မှ ပြန်အိပ်တာ၊ သူတို့တောင်
ဘယ်အချိန်ပြန်ကုန်လဲ ယယ်ဘူး'

'အေး... အဲဒါပေါ့ကွယ်၊ မကြောက်
မလန့်အောင် လှလှပပနဲ့ တဝကြီး
ကြည့်ရတာ သူတို့က ချစ်ခင်သဘော
ကျလို့ပေါ့။

လိပ်ပြာလှတယ်ဆိုတာ အဲဒါပေါ့
ကွယ်၊ ကဲ... ဒီအကြောင်းတွေ မေ့လိုက်
တော့၊ ဘယ်သူမှ မပြောနဲ့နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ'
ဒီလိုနှင့် နေလာခဲ့ရာမှ ကျောင်း
ရောက်ပြီး ခုနှစ်နှစ်ခန့်အကြာ ကျွန်ုပ်
အသက် ဆယ်နှစ်၊ နှစ်မှာတော့ အိမ်ပြန်
နေရန် အကြောင်းဖန်လာပါ၏။

ကျွန်ုပ် မိခင်မှာ နာတာရှည်ဖြစ်
သော ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ခွဲကပ်၍
ဈေးကောင်းကောင်း မရောင်းနိုင်
တော့ပါ။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မိခင်အား တစ်ပြန်
တစ်လှည့် ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် အချိန်ကျ
ရောက်လာပါပြီ။

ထို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသား
ဘဝအား အဆုံးသတ်ပြီး အိမ်သို့

ပြန်လာခဲ့ပါ၏။

မပြန်မီ ဘကြီးဘုန်းကြီးအား ခွင့်ပန်
၍ ရှိခိုးဦးချပြီးနောက် ဘာဘဦးဘိုးနုကို
လည်း နှုတ်ဆက်ကန်တော့ချိန်မှာ
ဘာဘက ဆုများပေးပြီး...

'အေး... အေး... မိဘကျေးဇူး
ဆိုတာ အင်မတန်ကြီးသကွယ်၊ မိဘ
ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးတဲ့ သား

သမီးဟာ ဆင်းရဲလဲ ခဏပါပဲ။
ကဲ... သွား... သွား
ကျောင်းကိုလဲ
မကြာမကြာ လာခဲ့ဦး၊
ကြားလား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ'
ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း မိခင်ရိရာ
မန်ကျည်းပင်အင်းရွာသို့ ခြေဦးလှည့်
လိုက်ပါ၏။

ထိုခေတ်ထိုအခါကား မိဘနှစ်
ယောက်က သားသမီး နှစ်ဆယ်
ယောက်ကို လုပ်ကျွေးနိုင်သော အချိန်
မို့ ဆယ်နှစ်၊ နှစ်အရွယ် ကျွန်ုပ်အတွက်
လည်း အလုပ်က အဆင်သင့် စောင့်
ကြိုနေပါသည်။

တခြားတော့ မဟုတ်ပါ။ နီးစပ်ရာ
ဆွေမျိုးများ၏ ကျွဲများအား အငှား
ကျောင်းရမည့် ကျွဲကျောင်းသား
အလုပ်ပဲ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွဲတစ်ကောင်လျှင် တစ်နှစ်ကို
စပါးသုံးတင်းနှုန်းဖြင့် ကောင်ရေ
ငါးဆယ်ခန့်အတွက် စပါးတင်း တစ်ရာ
ငါးဆယ်ခန့်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
တို့ သားအိမ်အတွက် ပူစရာ မလို
တော့ပါ။

သည်လိုနှင့် မိုးတွင်းဆိုလျှင် ကျွဲနွား
စားကျက်များရှိရာ လဟာကြီးကွင်း၊
မယ်သာကုန်းတော စသည့် နှစ်မိုင်ခန့်
ဝေးသော နေရာများသို့ နံနက်ကို နာရီ
မှ ညနေငါးနာရီလောက်အထိ သွား

ကျောင်းရပါသည်။

စပါးစိုက်သည့် ဝါဆိုလမှ ရိတ်သိမ်းသည့် ပြာသိုလအထိသာ ဂရုစိုက် ထိန်းကျောင်းရန်လို၍ ကျန်သည့် အချိန်များမှာ အထူးထိန်းကျောင်းရန် မလိုတော့ပါ။ နံနက်(၈)နာရီလောက် ချည်တိုင်မှ ဖြေလွှတ်လိုက်လျှင် စပါးစိုက်ခင်းများ ရုပ်သိမ်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် သူတို့ စားနေကျ ရေသိမ်ကျောင်းအနီးမှ ယက်သဲ့အင်း ပတ်ဝန်းကျင်တွင်သာ ကျက်စားနေလေ့ ရှိပါ၏။

ညနေ ငါးနာရီခန့်တွင်မှ ကျွဲများအား မောင်း၍ ပြန်ရုံမှသာ တာဝန်ရှိပါတော့သည်။

တစ်နှောင်းလုံး အားလပ်ချိန်များမှာ ရေသိမ်ကျောင်းရှိ ဘကြီးဘုန်းကြီးဆီသွား၍ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စများ သံဃဝေယျာဝစ္စများ လုပ်ပေးပြီးက ဘဘဦးဘိုးနတ်မှာ မီးသွေးသယ်ပေးခြင်း၊ ဖိုကူဆွဲပေးခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပါသည်။

ထို့ပြင် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လျှင် တစ်ခါ ယက်သဲ့အင်းကမ်းစပ်ရှိ ဆေးရိုးပင်ကြီးများ အရိပ်အောက်၌ လေးခွပစ်ရန် လောက်စာလုံးများ လုံးနေတတ်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် သုံးနှစ်ခန့်ကြာသော အချိန် ကျွန်ုပ် အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်မှာ အင်းကမ်းစပ်တစ်ခုသော ဆေးရိုးပင်အောက် အရိပ်ခို၍ လောက်စာလုံးလုံးနေခိုက် ကျွန်ုပ်အပေါ် တည့်တည့်မှ ဆေးရိုးပင်ကြီးသည် ထူးဆန်းစွာ လေမတိုက်ဘဲ အသံများ ဖြည့်ဟည်းလာပါတော့သည်။

သရဲခြောက်သည်ထင်၍ လေးခွကိုက လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွားပါ၏။

ဘာမှ အကြောင်းမထူးသည်နှင့် ပြန်ထိုင်ပြီး လောက်စာလုံး ဆက်လုံးနေလိုက်ပါသည်။

နောက်ထပ်လည်း ဤကဲ့သို့ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ခန့် တွေ့ကြုံပြီးချိန်မှာ တော့...

‘ဘာ အင်စပ်က ဆေးရိုးပင်ကြီးအောက်မှာ သား လောက်စာလုံး လုံးနေတုန်း အဲဒီဆေးရိုးပင်ကြီးက လေဖျက်ဘဲ အော်သံတွေ ထွက်ထွက်လာတယ်။’

သားက သရဲခြောက်တာလားလို့ လိုက်ကြည့်တော့လဲ ဘာမှ မတွေ့ဘူး။ နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက်ရှိပြီး အဲဒီ ဘာဖြစ်တာလဲ ယိတူးနော်’

ဟု ကပ္ပိယကြီး ဦးဘိုးနအား ပြောပြမိသည်အခါ...

‘ဟေ... ဟုတ်လား လူလေး။ ဘယ်လိုအသံလဲ အနီးစပ်ဆုံး ဘာဘာကို ပြောပြစမ်း’

ဦးဘိုးနမှ စိတ်လှုပ်ရှားသံကြားဖြင့် မေးမြန်းလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်က...

‘ဟိလေ ဘာ... ဖျားအုံကနေ ဖျားတွေ အဖျားကြီး အုံပြောင်းသလိုပိုပဲ။ ဟဝေါပေါနဲ့ညှပ်ပြီး ဟိန်းထွက်လာတာ လေတိုသံလဲ

ပဟုတ်ဘူး ကျွန်ုပ် ဖြေသံအဆုံးမှာ...

‘လူလေး ဒီကိစ္စ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဘယ်သူမှ လျှောက်မပြောနဲ့နော်’ ဟု စိုးရိမ်တကြီး လေသံနှင့် သတိပေးလိုက်သဖြင့်...

‘ဟုတ်ကဲ့... ဒီအကြောင်း ဘာဘာကိုပဲ အရင်ဆုံး ပြောပြတာပါ။ ဘယ်သူမှ မသိသေးပါဘူး’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါ၏။

‘အိမ်... ဘာဘာထင်တာ မှန်ရင်တော့ ဘာဘာရဲ့ အစွဲရတ်လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် နောက်တစ်ဆင့် တက်လို့ရမှာ ဖြစ်သလို လူလေးအဖို့မှာလဲ ရတနာပုံဆိုက်ပြီပေါ့ကွယ်။’

ကဲ... ပြောနေ ကြာတယ်။ အခုပဲ လူလေးပြောတဲ့ ဆေးရိုးပင်ကြီးဆီ သွားကြည့်ကြရအောင်’

နှစ်ယောက်သား အင်းကမ်းစပ်မှ ဆေးရိုးပင်ကြီး ရှိရာသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ဦးဘိုးနက အပင်ကြီးအား မော့၍ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ရှာဖွေနေပါသည်။

‘လူလေး... ဒီအပင်ကြီးဆိုတာ သေချာရဲ့လား’

‘သေချာပါတယ် ဘာဘာ ဒီမှာ မတွေ့ဘူးလား။ သား လောက်စာလုံး လုံးဖို့ ရှို့တွေ ထုထားတာ’

ဟု ပြောရင်း ဆေးရိုးပင်ကြီး၏ မြေပေါ် ပေါ်နေသော အမြစ်ပါးပျဉ်းမှ တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပါ၏။

‘အေး... အေး... ဒီလောက်ဆိုပြီလား... ကျောင်းကို ပြန်ကြရအောင်။ နောက်မှ ဘာဘာတစ်ယောက်ဘည်း လာပြီး စောင့်ကြည့်တော့မယ်။’

www.burmeseclassic.com

နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက် ဆိုရင်တော့ ထူးခြားမှု တွေ ရမှာပါ။

ဒီလိုနှင့် နံနက်ခင်း ကျွဲတွေ မောင်း၍ စားကျက်ထဲ လွှတ်ကျောင်းလိုက်၊ ကျောင်းသွား၍ လုပ်နေကျ အလုပ်တွေ လုပ်ပေးလိုက်ဖြင့် ငါးရက်ခန့် အကြာမှာတော့ ရေသိမ်ဘုန်းကြီး ကျောင်း ရောက်သွားသည်နှင့် ဘာဘက လူရှင်းသည့် သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက် ခေါ်သွားပြီး...

‘ဘာ ထင်တာ မှန်နေပြီ၊ လူလေး... ဘာတို့ လူလေးတို့နဲ့ ထိုက်လို့ အိမ်ထန် ရှားပါးပြီး တွေ့ရခဲတဲ့ ပစ္စည်းကို မနေ့ညက အဲဒီဆေးရုံးပင်ကြီးမှာ ဆွဲခဲ့ရပြီ။’

အဲဒီကို ယူဖို့အတွက် လူလေး ခုနစ်ရက် ဥပုသ်စော့ရမယ်။ ဘာဘကတော့ အပြုတမ်း ဥပုသ်ဆောက်တည်နေတာဆိုတာ အထူးစောင့်စရာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လိုပဲ စောင့်မယ် မဟုတ်လား။’

‘စောင့်မယ် ဘာဘ၊ ဒါနဲ့... အဲဒီ ပစ္စည်းဆိုတာ ဘာလဲဟင်၊ အဲဒီဆေးရုံးပင်ကြီးက အသံတွေနဲ့ကော ဆိုင်နေလို့လား။’

‘ဆိုင်တာပေါ့ကွယ် အဲဒီပစ္စည်းကြောင့်ပဲ အပင်က အသံတွေ ထွက်နေတာပေါ့။’

‘အဲဒါ ဘာလဲဟင်... ဘာဘ ပြောပါဦး။’

‘အေး အဲဒါ ဆေးရုံးကျီးပေါင်းလို့ ခေါ်တဲ့ သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်း တစ်မျိုးပေါ့ကွယ်။ ဘာဘတို့ အင်္ဂိုရတ်သမားတွေ အဖို့ အင်မတန် တန်ဖိုးရှိသလို၊ လူလေးအတွက်လဲ အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ အရာပေါ့။’

ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့... လူလေး အဲဒီဆေးရုံးကျီးပေါင်းကို ရပြီးတာနဲ့ ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်လ ဒါမှမဟုတ် ခုနစ်နှစ် အတွင်း ကြီးပွားချမ်းသာလာတော့မှာ သေချာနေလို့ပဲကွယ်။’

‘ဟုတ်လား... ဒါဆိုရင် သား သူဌေးကြီး ဖြစ်တော့မှာပေါ့နော်။’

‘ဒါပေါ့ကွယ်။ ဒီကြားထဲ အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ဖို့ပဲ လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဘာဘ ညကတည်းက လိုအပ်တဲ့ အစီအရင်တွေ အပင်ခြေရင်းမှာ သွားမြှုပ်ပြီး စီရင်ခဲ့ပြီးပါပြီ။’

ဒီပစ္စည်းဟာ လပြည့်ညမှာမှ စီရင်ပြီး ယူရတာမျိုးကွယ်။ ကနေ့ လဆန်း ရှစ်ရက်ဆိုတော့ နောက်ခုနစ်ရက်ဆို လပြည့်ညပဲ။

ဒီတော့ လူလေးသာ မနက်ဖြန်က စပြီး နောက်ခုနစ်ရက်အတွင်း ဥပုသ်မကျိုးစေနဲ့ကွယ်။’

‘စိတ်ချပါ ဘာဘ၊ သား ဒီနေ့က စပြီး လေးခွတောင် မကိုင်တော့ပါဘူး။’

‘အေး... အေး... ဘာဘလဲ အဲဒီကိစ္စအတွက် လုပ်စရာရှိတာလေးတွေ ပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်။ လူလေးလဲ လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်တော့။’

ဒီလိုနှင့် (၆)ရက်မြောက်နေ့ အဖိတ်နေ့မှာ တစ်ခိုင်းခန့်စေးသော ဈေးသို့ သွားပြီး ပွဲပြင်ရန်အတွက် အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီးနှင့် ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ကြိုတင်၍ ဝယ်ထားလိုက်ပါသည်။

လပြည့်နေ့ဆို ဈေးပိတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့ လပြည့်နေ့ ညနေမှာတော့...

‘လူလေး ကျွဲတွေ ပြန်ပို့ပြီးရင် မင်း အမေကို ဒီည ဒီမှာအိပ်မယ့်အကြောင်း ပြောပြီးတာနဲ့ ရေခိုချိုး အဝတ်အစား သန့်သန့်လေး ဝတ်ပြီး ချက်ချင်း ပြန်လာခဲ့နော် ကြားလား။’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ’ ကျွန်ုပ်လည်း ညနေခင်း ကျွဲများ ပြန်ပို့ပြီး မိခင်အား ဦးဘိုးနုက ဒီတစ်ည ကျောင်းမှာ လာအိပ်ခိုင်း၍ သွားအိပ်မည့်အကြောင်း ခွင့်မန်ပြီး ရေချိုး အဝတ်လဲကာ ရေသိမ်ကျောင်းသို့ တစ်ဖက် သုံးလှမ်းနှုန်းဖြင့် ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

ကျောင်းရောက်သည်နှင့် ဦးဘိုးနုအား ပြန်ရောက်လာကြောင်း ပြောပြ၍ ရေသောက်ပြီး ခေတ္တ အမောဖြေနေလိုက်ပါ၏။

‘ဒါနဲ့ ဘာဘ... သားတို့ အဲဒီဆေးရုံးပင်ကြီးဆီ သွားကြည့်တဲ့ နေ့တုန်းက ဘာမှလဲ မတွေ့ပါလား။ ဘာဘက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဲဒီဆေးရုံးကျီးပေါင်းကို ရှာတွေ့ခဲ့တာလဲဟင်။’

လေသံတိုးတိုးဖြင့် မေးကြည့်ရာ...

‘ဒီလို လူလေးရဲ့... ဟိုးရှေးအရင် ဆရာဆရာကြီးတွေရဲ့ ပြောပြချက်အရ အဲဒီဆေးရုံးကျီးပေါင်းဟာ လေးပိရက်လောက်မှ တစ်ခါပဲ ပျက်စီးနဲ့ ပြုပြင်ထားကွယ်။’

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သိဒ္ဓိဝင်နေတဲ့ အဲဒီကျီးပေါင်းဟာ အပြင်မှာ ပျောက်နေလို့ပဲ။ ဒါကြောင့် အဲဒီနေ့က ရှာမတွေ့ခဲ့တာပေါ့။’

‘နောက်တော့ကောဟင်...’

‘အေး... အဲဒါနဲ့ ဘာဘ နောက်နေ့

တွေမှာ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် စောင့်ကြည့်ပြီး ရှာခဲ့သေးတယ်။ မတွေ့ဘူး။

ဒီတော့ ဘာဘဲလဲ နေ့ဘက်မှာ မတွေ့ရင် ညဘက်မှာ ပြောင်းပြီး ရှာမယ်ဆိုပြီး နှစ်ညလောက် စောင့်ရှာမှ တွေ့တော့တာ။

ဒီတော့မှ ဘာဘဲလဲ ကျောင်းခဏ ပြန်ပြီး ရှေးဆရာကြီးတွေရဲ့ မိန့်မှာ ချက်အတိုင်း အစီအရင်တွေလုပ်ပြီး အပင်ရင်းမှာ ချက်ချင်း ပြန်မြှုပ်ခဲ့တာပေါ့'

'အဲဒါဆို ဒီနေ့ည သားတို့ သွားယူတဲ့အခါ မျက်စိအမြင်က ပျောက်နေလို့ ရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်'

'အေး... အဲဒီအတွက်လဲ ဘာ ကြိုတင် စီမံခဲ့ပြီပဲ။ တကယ်တော့ အဲဒီလို အများအားဖြင့် မမြင်ရဘဲ အမြင်ကွယ် ပျောက်နေတာဟာ ကျီးပေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ သိဒ္ဓါဗြဟ္မာ့ အကောင်ကလေး တစ်ကောင် ကြောင့်ပဲကွယ်။

ဥပမာ နကျယ်လို အဆောင်ပိတ်တဲ့ အကောင်ပိုလေးပေါ့။

သူဟာ တစ်နေရာရာကနေပြီး သိဒ္ဓါဗြဟ္မာ့ သိဒ္ဓါပြောက်နေတဲ့ အင်မတန် အစွမ်းထက်တဲ့ ပြာလို့ဆေးလို အပူနံ့မျိုးကို သူ့အသိုက်အအုံ ဆောက်ဖို့ သယ်ဆောင်ရင်း စားသိက္ခာပေးလိမ့်မယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူဟာ အမြင်က ကွယ်နိုင်တဲ့စွမ်းအား ရရှိသွားမယ်။ ပြီး... ခွန်အားကြီးလာမယ်။

သူ့ဟာသူတော့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ အတွက် မသိဘူး။ လူလေး ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ အဲဒီဆေးရိုးပင်ကြီးက တပေါပေါ အသံတွေဟာ သူ့အခေါင်းထဲမှာ အတောင်ညောင်းလို့ ဖြေတဲ့ တောင်ပံခတ်သံတွေပေါ့ကွယ်။

သူ အားထည့်ပြီး အညောင်းဖြေတဲ့ အခါမှာသာ အဲဒီလို ကြားရပြီး အပြင်

ထွက်ပြီး ရိုးရိုးသာမန်ပုံတဲ့အချိန်မှာ တော့ အဲဒီလိုအသံမျိုး မထွက်ဘူးလို့ ဆိုတယ်'

'ဟင်... တော်တော်ထူးဆန်းတာပဲ နော်၊ ဒါနဲ့ ဘာဘဲ အဲဒီကျီးပေါင်းဟာ ပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲဟင်'

'အေး... အဲဒီအကောင်လေးဟာ အာဟာရသိဒ္ဓါဗြဟ္မာ့နေတော့ ဘာမှ မစား မသောက်ဘဲနဲ့ နေလို့ရတယ်ကွယ်။ အဲတော့ သူဟာ အများအားဖြင့် သူ့သစ်ခေါင်းထဲမှာပဲ အိပ်နေတာများတယ်။

သူ ဝင်အိပ်နေရင် အဲဒီဆေးရိုး ကျီးပေါင်းဟာ အမြင်က ပျောက်ကွယ် သွားရော၊ သူ အပြင်ထွက်မှ မျက်စိနဲ့ မြင်ရလေ့ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ အင်မတန်တွေ့ရခဲ့တဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်နေတာပေါ့ကွာ။

ပြီးတော့ မထိုက်တဲ့သူတွေ မရ အောင် ကွယ်ထားတဲ့ သဘောလဲ ပါမှာပေါ့။ ကဲ...လူလေးရေကန်တော့ပွဲ တွေ ပြင်ကြရအောင်။

ကန်တော့ပွဲတွေကတော့ ဘုရားအဖူး

ရှိတဲ့ ရတနာသုံးပါးအတွက် တစ်ပွဲ၊ ဆေးရိုး ကျီးပေါင်းနဲ့ သိဒ္ဓါဝင်ပစ္စည်းပုဒ်သုဏ္ဍကို စောင့်ကြပ်နေတဲ့ ပိစ္ဆာအပေါင်း သူတော်ကောင်း တို့အတွက်တစ်ပွဲ။

နောက် ဆေးရိုးပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနဲ့တကွ အခြားသော အစောင့်အရှောက်တို့အတွက် က တစ်ပွဲ။

ပေါင်း... သုံးပွဲပြင်ရမယ်။ အင်း... ဘာတွက်ချက်ကြည့်ရသမျှတော့ အခု လပြည့်ည သန်းခေါင်ယံ ဆယ့်နှစ်နာရီလိပ်မှာ နက္ခတ်မိလိပ်ယယ်ကွယ်။ အဲဒီတော့ ဘာတို့ တစ်နာရီလောက် ကြိုသွားပြီး စီရင်စရာ ရှိတာတွေ လုပ်ထားနင့်ရမယ်'

သို့နှင့် ဘာဘဲ စီစဉ်ပေးသည့်အတိုင်း ကန်တော့ပွဲများ ပြင်ခြင်း၊ လိုအပ်သည့် ဓာတ်မီး၊ မီးခြစ်၊ ဓားထက်ထက်တစ်ချောင်း၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နှင့် ကြိုးတစ်ချောင်းတို့အပြင်...

ပိုးချည်ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော နှစ်ထပ်ချုပ်ထားသည့် နှစ်တောင်ခန့် ရှည်သော အိတ်တစ်လုံးကိုပါ တွေ့ရပါသည်။ သို့နှင့်...

'ဘာ... ဒီအိတ်က ဘာလုပ်ဖို့လဲ' ဟု မေးကြည့်ရာ...

'အေး... အဲဒါက အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းလေးပေါ့ကွယ်။ ဘာဘဲ အငိုရတ်လုပ်ငန်းစဉ်အတွက်က အဲဒီဆေးရိုးကျီးပေါင်းထဲမှာ ဝင်အိပ်နေတဲ့ အကောင်ကလေးကို မိဖို့ အဓိကပဲ။ လုံးဝ လွတ်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။

ဒီမှာ ဘာဘဲ ပြောပြမယ်၊ သေသေချာချာနားထောင်၊ အခု ဆေးရိုးကျီးပေါင်း စွဲနေတဲ့ကိုင်းက လက်မလောက်ပဲရှိတယ်။

အရှည်က တစ်တောင်ထွာလောက် ဆိုတော့ အကောင်လေး ဝင်အိပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီကိုင်းဟာ မမြင်ရတော့

ဘူ။

ကိုစွမရှိဘူး။ ဘာစ၊တွေ့ တဲ့နေ့ကတည်းကပိုးချည်ကြိုး တစ်ချောင်းနဲ့ ချည်ပြီး ခုတ်ရ မယ့်နေရာ မှတ်ထားလိုက်ပြီး ပြီ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ ဝင်အိပ်ပြီး ပျောက်နေတုန်း ခုတ်မှ သူ့ကို မိမှာဖြစ်လို့ပဲ။ ဒါကြောင့် အခုည ဆယ်နှစ် နာရီတိတိမှာ ဘာဘာကိုယ်တိုင် အပင်ပေါ်တက်ပြီး မမြင်ရတဲ့ အဲဒီကောင်းကို လက်နဲ့ အသာ စမ်းပြီး အိတ်နဲ့စွပ်ပြီးမှ ဓား ပြတ်ပြတ်နဲ့ ကြိုးချည်ထားတဲ့ နေရာကို တစ်ချက်တည်း ပြတ်အောင် ခုတ်ပြီး ယူရမယ်။

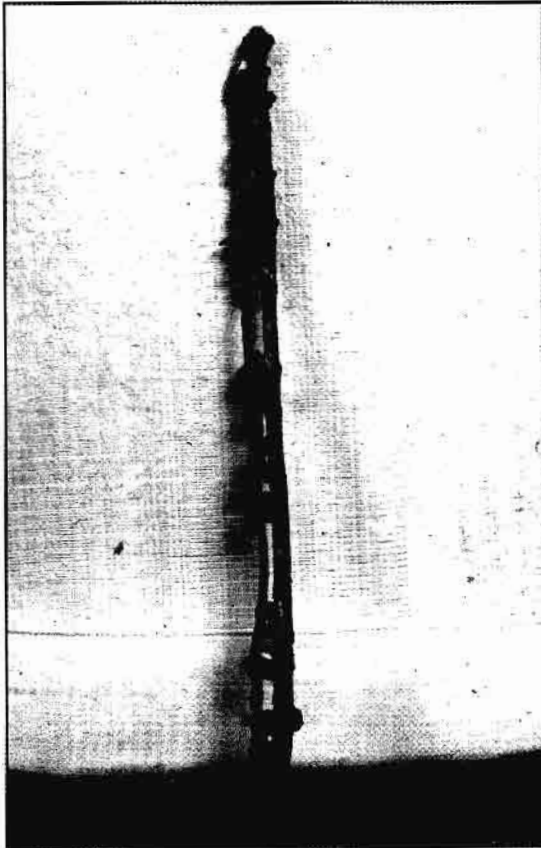
ဒါမှ မတော်တဆ အကောင်လေး အပြင်ထွက် လာရင် အိတ်ထဲက ဘယ်မှ ထွက်သွားလို့ မရအောင်ပေါ့။

ဟု ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြတော့မှ ကျွန်ုပ်လည်း ရေးတေးတေးနှင့် သဘောပေါက်လာပါသည်။

“အင်း သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းတစ်ခု ရဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ပါလား။ သီလ၊ သိက္ခာ အကျင့်စရဏလဲ ပြည့်စုံမှ ပညာဉာဏ် စွမ်းနဲ့ ဗဟုသုတလဲရှိမှ။ နောက်ပြီး ထိုက်မှ ရခွင့်လဲကြိုဦးမှ” ဟု ထပ်မံ သဘောပေါက်လိုက်ရပါ၏။

ထိန်ထိန်သာနေသော လပြည့်ည လရောင်အောက်ဝယ် ရေသိမ်ကျောင်း ပရိဝုဏ်ကား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် လျက် အိပ်မောကျနေပါသည်။

“ဒီအချိန်ဆို ဘကြီးဘုန်းကြီး ဦးပညာ တရားထိုင်လို့ ကောင်းနေ တုန်း” ဟု မှန်းဆမိပါ၏။ ဘုန်းတော် ကြီးကား သက်တော် ခုနစ်ဆယ်

ကျော်ပြီမို့လားမသိ အမြဲတမ်းလိုလို တရားရှုမှတ်နေသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ် ရေသိမ်ဘုန်းကြီးကျောင်း သားဘဝနှင့် ခုနစ်နှစ်အတွင်း ဘာဘာ ဦးဘိုးနု၏ ဖိုရုံကလေးဆီသို့ နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်မျှသာ ကြွလာခဲ့ဖူးပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်ုပ် ရှိစဉ်အတွင်း တစ်ခါမျှသာ ဆုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ ကြွလာချိန်၌ ဦးဘိုးနုအား...

‘ဒကာကြီး ရဟန်းပြုဖို့ ဘုန်းကြီး တိုက်တွန်းထားတာ... ဘယ်လိုလဲ စဉ်းစားပြီးပြီလား’

ဟု မေးရာ...

‘အရှင်ဘုရား... ထမည့်တော်တစ်ရိုက်ခိုက် တော့ ပြုဖြစ်ယ် ထပ်ပါတယ် ဘုရား။ အခု ထမည့်တော်ရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေလဲ အဆော် လေး အိုးရောက်နေလို့ လောလောဆယ်

တော့ ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား။ အရှင်ဘုရား ကြံတန်းကြံခိုက် တပည့်တော်ရဲ့ ‘အလုပ်စခန်း အနေအထားကို ကြည့်ရှုပြီး ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့ပါပြီဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်ပြီး သူ့ သေတ္တာ ကလေးထဲမှ ဓာတ် လုံးများနှင့် အင်းစမ ချပ်များ အား ထုတ်၍ ဘုန်းတော်ကြီး အား ကပ်လိုက်ရာ...

‘နေ... နေ... ဒကာကြီး ကိုယ် ယုံကြည်ရာလမ်း ကိုယ်လျှောက်ကြ တာပဲ။ ဘုန်းကြီးလဲ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရည်မှန်းပြီး ဝိပဿနာလမ်း လျှောက် လှမ်းနေသလို၊ ဒကာကြီးလဲ ကိုယ့် လမ်းနဲ့ ကိုယ်ပေါ့။

လုပ်...လုပ်... ကိုယ်လုပ် မှ ကိုယ်ရမှာ၊ ကဲ...ဘုန်းကြီး လဲ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်ပြန်

လုပ်လိုက်ဦးမယ်’ ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပြန်ကြွသွားပါ ၏။

‘အင်း... လူလေးရေ မင်းဘကြီး ဘုန်းကြီးကတော့ ဘာဘာ မခန့်မှန်း တတ်ပေမယ့် ပုထုဇဉ်ဆိုရင်တောင် ရဟန္တာလောက်နီးနီးလို့ ထင်တာပဲဟေ့’ ဟု ကျေနပ်အားရသံကြီးနှင့် ပြောခဲ့ ဖူးပါသည်။ ဘကြီးဘုန်းကြီးအကြောင်း ပြန်ပြောင်းတွေးမိနေခိုက်...

‘ကဲ... လူလေးရေ ဆယ်နာရီလဲ ကျော်လာပြီ၊ မီးဖိုထဲ မီးသွေးနှစ်တုံး၊ သုံးတုံးလောက် ထပ်ထည့်ပြီး မီးအရှိန် မြှင့်လိုက်ဟေ့’

ကျွန်ုပ်လည်း မီးသွေးသုံး လေးတုံး ခန့် ထည့်ပြီး ယပ်ခတ်ရာမှ မီးသွေးများ ရဲရဲတောက်လာသည့်အချိန်မှာ ဘာဘာ

က သူ့သေတ္တာထဲမှ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးနှင့် အင်းတစ်ချပ်ကို ထုတ်ယူပြီး သောက်ရေခွက်ထဲသို့ ရေတစ်ဝက်ခန့် ထည့်ပြီး ဓာတ်လုံးအား စိမ်လိုက်ပါသည်။

ပြီးနောက် အင်းချပ်အား မီးရှို့ပြာချ၍ ဓာတ်လုံးစိမ်ထားသော ခွက်ထဲ ထပ်မံ ထည့်မွှေလိုက်ပြီး ထိုရေကို ကျွန်ုပ်အား တိုက်လိုက်ပါ၏။

အရသာက ချိုသလို အေးသလိုနှင့် ဓာတ်လုံးကို ချန်ပြီး အကုန်သောက်ချလိုက်ပါ၏။

'ကဲ... လူလေး ညာဘက်လက်ဝါးဖြန့်ပြီး မျက်လုံးမှိတ်ထား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာ'

ကျွန်ုပ်လည်း ပြောသည့်အတိုင်း မျက်လုံးမှိတ်၍ လက်ဝါးဖြန့်ထားလိုက်ရာ ဘာဘာက လက်ဝါးထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခု ထည့်လိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာ...

'မျက်လုံးဖွင့်လို့ရပြီ လူလေး'

ပြောသံကြောင့် မျက်လုံးဖွင့်၍ လက်ဝါးပေါ် တင်ထားသော အရာအား ကြည့်လိုက်ရာ...

'အား...အမယ်လေး'

လန့်ဖျပ်၍ ထခုန်ပြီး လွှင့်ပစ်လိုက်မိပါ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရာကား ရဲရဲတောက်နေသော မီးကျိုးခဲတစ်တုံး ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

လုံးဝပူလောင်ခြင်း မရှိဘဲ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မှသာ မီးကျိုးခဲမှန်း သိရသည့်အတွက် မယုံနိုင်စွာ ဘာဘာကို လှမ်းအကြည့်...

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... ဘယ်နှယ်လဲ လူလေး၊ အံ့ဩသွားပြီလား အရင်တုန်းက လူလေး မေးဖူးတယ်လေ ဘာ

ဘာဖြစ်ချင်လို့ ဖိုထိုးနေတာလဲလို့။ အဲဒီတုန်းက လူလေး ငယ်သေးလို့ နောက်မှ ပြောပြမယ်လို့ ဘာဘာပြောခဲ့ဖူးတာ မှတ်မိလား။ အေး... လူလေး မေးခွန်းအတွက် ဒါ အဖြေနမူနာလို့ မှတ်ထားလိုက်ပေါ့ကွယ်။

အခု... လူလေးသောက်လိုက်တဲ့ အင်းဟာ အလွယ်ဆုံး မှတ်မိအောင် ပြောရရင် ကိုယ်လုံအင်းလို့ ဆိုပါတော့ကွယ်။

ဓာတ်လုံးရဲ့ နာမည်တော့ မသိချင်ပါနဲ့တော့။ ဒီည ဘာဘာတို့ လုပ်ဆောင်ရမယ့် ကိစ္စကြီးအတွက် ဘေးကင်းရန်ကင်းဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်ကွယ်။

အခုဆိုရင် လူလေးဟာ အင်းနဲ့ ဓာတ်လုံးအစွမ်းကြောင့် အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ဘယ်လိုအန္တရာယ်မှ ကြောက်စရာ မလိုတော့ဘူး။ ကဲ... လူလေး မယုံရင် ဒီမီးဖိုထဲ လက်ထိုးထည့်ကြည့်စမ်း'

ကျွန်ုပ်လည်း ဘေးနားအဆင်သင့် ရှိနေသည့် ရဲရဲတောက်နေသော မီးဖိုထဲ မျက်စိစုံမှိတ်၍ လက်နှစ်ချောင်းလုံး ထိုးထည့်လိုက်ရာ ဘာမှ မဖြစ်ပါ။

'ကဲ... ယုံပြီ မဟုတ်လား၊ လူလေး နေဦး...ဟိုဓားကြီး ယူလိုက်စမ်း'

နေ့လယ်က ခြေသလုံးမွှေးကျအောင် သွေးထားသည့် ဓားမကြီးအား ယူပေးလိုက်ချိန်မှာ...

'ကဲ...ဟာ'

ဘာမှ မပြောနိုင်ခင် ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်အား ဆွဲယူပြီး ဓားမကြီးနှင့်ကြိတ်၍ လေးငါးချက်ခန့် လှီးချလိုက်ပါသည်။

ရှေ့လှည့်ဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်စိန်စမ်း
(ကောတုမတီ)

လက်ဖက်

ကြာရှည်ခံရန် ထားနည်း

ကျွန်မတို့ မြန်မာအမျိုးသမီးများမှာ များသောအားဖြင့် လက်ဖက်များကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါသည်။ သို့အတွက် လက်ဖက် ကြာရှည်ခံရန် နည်းကောင်းလေးတစ်ခု ပေးပါရစေ။

လက်ဖက်များကို ရေအနည်းငယ်စီ ထည့်ပြီး ဆားသင့်တော်ရုံထည့်ပြီး နယ်ပါ။ ထို့နောက် အရည်များကို ညှစ်ပြီး ဖန်ခွက်ထဲသို့ သိပ်ထည့်ထားပါ။

ပန်းကန်ဖောက်တစ်လုံးထဲသို့ ရေအနည်းငယ်ထည့်ပြီး ယင်း လက်ဖက်ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ကို မှောက်ချပြီး ထားလိုက်ပါ။

လက်ဖက်မကုန်မချင်း ပန်းကန်များထဲက ရေကို နေ့စဉ်လဲပေးပါ။ လက်ဖက်များကိုလည်း အချိန်ကြာကြာထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ လက်ဖက်မှာလည်း လတ်ဆတ်ပြီး နပ်နေတာတွေ့ရပါမည်။

မိမိလိုသလောက် ဇွန်းလေးဖြင့် ခတ်ပြီး ကျွန်ုပ်လက်ဖက်များကို ပြန်သိပ်ထားပါ။ အချိန်ကြာကြာ သုံးဆောင်နိုင်ရန် နည်းကောင်းလေးတစ်ခု ပေးလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်တင်အေး(မအုပင်)

သပြေလှိုင်

ဘုံစိမ္မာန်လား၊ ချုံပုတ်လား

မောင်ထွန်းကျော်သည် အသက် (၁၅)နှစ်မျှရှိသော လူငယ်ကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ မိဘများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသဖြင့် ကျောင်းမနေခဲ့ရပေ။ ဖခင်နှင့်အတူ တောတက်၍ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ ပျားဖွပ်ခြင်း၊ ဝါးဖမ်းခြင်း၊ မှိုတူးခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်ကိုင်ကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုရသူ ဖြစ်သည်။

မိခင်မှာလည်း တောထဲမှ ခူးယူရရှိသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ရွာထဲသို့ လိုက်လံရောင်းချရပါသည်။

သူတို့သည် ရွာအပြင်၌ရှိသော တဲစုတ်တစ်လုံးတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။ တစ်နေ့ကုန် တစ်နေခန်း လုပ်ကိုင်ကြရသဖြင့် ညရောက်လျှင် မောမောပန်းပန်းဖြင့် အိပ်ကြရသည်က များသည်။

တစ်ခုသော ည၌ မောင်ထွန်းကျော်သည် အိပ်နေရာမှ အပေါ့သွားချင်သဖြင့် အိပ်ရာမှထ၍ တဲအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ၌ သူ၏ ရှေ့တူရှု

တွင် မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်သည်။

မောင်ထွန်းကျော်သည် အစဦးမှာ တော့ သူ မျက်စိမှားတာဟု ထင်မိသည်။ မျက်လုံးကို ပွတ်သပ်ပြီး သေချာအောင် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ယခုမှပင် ပို၍ သေချာသွားသည်။ မိန်းမပျိုလေးသည် သူ့ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း လာနေသည်။ သူလည်း အံ့သြပြီး တစ်ခဏတာ ငိုငိုသွားသည်။

နောက်သူ့ကို သူ သတိဝင်လာသောအခါ မိန်းမပျိုလေးသည် သူ့အနီးသို့ ရောက်လာလေပြီ။ မိန်းမပျိုလေး၏ အသားအရေသည် နုညက်ဝင်းဝါနေသည်။ နတ်သမီးတစ်ပါးလေလားဟုတောင် သူ ထင်မိခဲ့သည်။ မောင်ထွန်းကျော်သည် မိန်းမပျိုလေး၏ အလှကို ကြည့်ရင်း နှုတ်ဆိတ်နေချိန်

မှာ...
'မင်း... မောင်ထွန်းကျော် မဟုတ်လား'

ဟု မိန်းမပျိုလေးက မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျားက'

'ဪ... မမနာမည်က သူ့ဇာဒေဝီပါ။ မမက မင်းကို ကြည့်နေတာကြာပြီ။ မင်းဟာ တစ်နေ့ ထင်းခုတ်၊ တစ်နေ့ မှိုတူးနဲ့ အလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ ပြတ်တယ် မရှိဘူး။ မမက မင်းကို သနားတယ်ကွယ်။

မင်းကို တွေ့ဖို့... တွေ့ဖို့နဲ့ မမစောင့်နေတာ ကြာပြီ။ အခွင့်အရေး မရခဲ့ဘူး။ အခုတော့ တွေ့ပြီ။ မမနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား။ မမက မင်းကို ပျော်စေချင်လို့ပါ။

မမတို့ဆီမှာ အစားအသောက်

www.burmeseclassic.com

ကောင်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ မမတို့ဆီမှာ လိုက်ခဲ့ရင် မင်း နေက ပင်ပန်းတာတွေ အားလုံးပျောက်သွား ပြီး ပျော်လာမှာ သေချာတယ်။ လာပါ ကွယ်'

ဟု ပြောရင်းဆိုရင်းပဲ သူ့လက်ကို ဆွဲခေါ်လိုက်လေသည်။ မောင်ထွန်း ကျော်လည်း မှင်တက်မိပြီး ဘာမှ မပြောလိုက်နိုင်ဘဲ သူမ ခေါ်ဆောင် ရာသို့ လိုက်သွားမိတော့သည်။

* * *

အတန်ကြာ လှမ်းလျှောက်သွား သောအခါ စိမ်းမြမြ မြက်ခင်းပြင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မြက်ခင်းပြင်ကြီး၏ အလယ်တွင် အနီ၊ အဝါ၊ အပြာ၊ အစိမ်း စသည့် အရောင်တို့ ရောယှက် ဖြာလက်နေသော နန်းဆောင်ကြီးကို မြင်တွေ့ရသည်။

မောင်ထွန်းကျော်သည် ပို၍ပင် အံ့သြသွားသည်။ "အရင်တုန်းက ဒီနေရာမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူး။ တော ကြီးပါပဲ။ ဒီအိမ်ကြီးက ဘယ်တုန်း က ဆောက်ခဲ့တာလဲမသိဘူး" ဟု သူ တွေးမိသည်။ ထိုသို့ တွေးတောနေ စဉ်မှာပင်...

'ဟိုရှေ့မှာ တွေ့လား အဲဒီနန်းဆောင်ကြီး ဟာ မမတို့ရဲ့ ဂေဟာပဲ။ အဲဒီထဲမှာ မင်း ပျော်သလိုနဲ့ မင်းစားချင်ရာစား မင်း လုပ်ချင်ရာ လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မနက် ခင်း ရောဂါနိယာမမှာ မင်း ပြန်သွားရလိမ့် မယ်'

ဟု သူ့ဇာဒေဝီပြောပြီး ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍ နန်းဆောင်ကြီးဆီသို့ သွားပါသည်။

"ဒီနေရာတောင် ရောက်မှတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ" ဆိုပြီး သူ လိုက် သွားခဲ့သည်။ နန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင် လိုက်လျှင်ပဲ ပတ္တမြား၊ စိန်၊ ကျောက်၊

နီလာ စသည်တို့ စီခြယ်ထားသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းမပျိုကလေးများကို တွေ့ရသည်။

မိန်းမပျိုကလေးများသည် ငေးမော ကြည့်ရလောက်အောင် အလွန်တရာ ချောမောလှပကြပါသည်။ သို့သော် လည်း မိမိကို လာခေါ်သော သူ့ဇာ ဒေဝီလောက် မလှကြဘူးဟု သူ ထင် မိပါသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အဝါရောင်များ တလက်လက် ဖြာထွက်နေသော အဝတ်အစားများနှင့် မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်သည် သူ့အနီးသို့ ရောက် လာပြီး သူ၏ နဖူးပြင်လေးကို နမ်း ရှိုက်လိုက်သည်။

အသက်(၁၅)နှစ်မျှသာ ရှိသော မောင်ထွန်းကျော်သည် မည်သည့် မိန်းမပျိုကလေးများနှင့်မျှ အနီးကပ် မနေဘူးပေ။ ယခု ထိုကဲ့သို့ နမ်းရှိုက်ခံ လိုက်ရသဖြင့် ရှက်သွေးဖြန်းသွား၏။ ရင်လည်း တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေသည်။

'ဟိတ်... လာ ဟိုဘက်သွားရ အောင်'

ဟု သူ့ဇာဒေဝီက အခန်းတစ်ခုကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

အခန်းထဲကို လိုက်သွားတော့ ကြီးမားလှသော စားပွဲပေါ်တွင် စားစရာ အပြည့်အစုံကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မောင်ထွန်းကျော်သည် ယနေ့ည ထမင်းကြမ်းနှင့် ငါးပိရည်သာ စားခဲ့ရ သည်။ ယခု ထိုသို့သော စားဖွယ်တို့ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဆာလောင်

မွတ်သိပ်လာလေသည်။

'မင်း စားချင်သလောက်စား၊ မမ ဟိုဘက် ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်'

ဟု သူမက ပြောကာ ထွက်သွား လေသည်။

အစားအသောက်များသည် အလွန် တရာမျှ ချိုဆိမ့်မွှေးကြိုင်လှသည်။ သူတစ်သက်တွင် ထိုကဲ့သို့ "အစား အစာများကို စားရရန် မမျှော်မှန်းခဲ့ဘူး ပေ။

သူ စားလိုက်သဖြင့် စားဖွယ်များ တော်တော်ကုန်သွားသည်။ ဗိုက်လည်း ပြည့်သွားပြီ။ သူ ထရန် ဟန်ပြင်လိုက် စဉ်မှာ သူ့ဇာဒေဝီ ရောက်လာသည်။

'မင်းစားလို့ ပြီးသွားပြီ ထင်တယ်'

'ဟုတ် ပြီးသွားပါပြီ'

ဟု ပြောရင်း သူ့မဘက်ကို လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ဇာဒေဝီသည် အဝတ်ကို ပြောင်းလဲ ဝတ်ဆင်ထား သည်။ ယခုဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ် မှာ အလွန်တရာမျှ ပါးလွှာလွန်းလှ သည်။ ပါးပါးလွှာလွှာ အဝတ်အောက်မှာ သူမ၏ သဘာဝအလှတရားများကို မြင်တွေ့နေရသည်။

မောင်ထွန်းကျော်သည် လူငယ် တစ်ယောက်၏ သဘာဝအတိုင်း ကာမ ဆန္ဒများကို နိုးထလာခဲ့သည်။ နောက် စိတ်အလိုကို လိုက်ကာ သူမကို ပွေ့ဖက်နမ်းရှိုက်လိုက်သည်။

သူမကလည်း ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ သူ့အလိုကို လိုက်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း မှာ စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ချစ်တင်း

www.burmeseclassic.com

နီးနောကြလေတော့သည်။ အချိန်သည် တရွေ့ရွေ့နှင့် ကုန်ဆုံးနေသည်။ မကြာမီ မနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်တော့မည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့ဇာခေပီက သူ့ကို အိမ်အထိ လိုက်ပို့လိုက်သည်။

‘နောက်ညမှာလဲ လာခေါ်မယ်နော်’ ဟု သူမက ပြောကာ ပြန်ထွက်သွားတော့သည်။ မောင်ထွန်းကျော်သည်လည်း မိမိ၏ တဲအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

ခုတင်ပေါ်တွင် လှဲလိုက်လျှင်ပဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ မနက်မိုးလင်းတော့မှ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်စဉ်းစားမိသည်။ နောက်တော့ ဒီအကြောင်းကို မည်သူ့မျှ မပြောရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တော့သည်။

* * *

ထိုသို့ဖြင့် နောက်တစ်ညမှာလည်း မိန်းမပျိုလေးနှင့်အတူ လိုက်သွားပြီး ပျော်ပါးခဲ့ကြပြန်သည်။ တစ်စတစ်စနှင့် သူသည် သူ့ဇာခေပီအပေါ် စွဲလမ်းနှစ်သက်မြတ်နိုးနေလေတော့သည်။ တစ်ည...

နောက်တစ်ည...

ငါးရက်မြောက်ညမှာ မောင်ထွန်းကျော်သည် အစားအစာအပြင် အရက်ကိုပါ သောက်ခဲ့သည်။ မူးမူးနှင့် ပျော်ချင်တိုင်း ပျော်ပါးပြီး အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။ အချိန်အတော်ကြာ သွားသောအခါ သူ့နားထဲတွင် ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားလာရသည်။

‘တွေ့ပြီဟေ့...တွေ့ပြီ’ ဟု အော်သံတစ်သံ ကြားလိုက်ရပြီး လူအုပ်တစ်အုပ် သူ့ဆီလာနေသည်ကို သိလိုက်ရသည်။

မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ နေရောင်ကို မြင်နေရပြီ။ သူ လန့်ပြီး အိပ်နေရာမှ ထလိုက်သည်။ ယခုမှ သိလိုက်ရပါပြီ။ သူ ချုံပုတ်တစ်ခုပေါ်ရောက်နေသည်။

‘ဟဲ... ဝါဒီအိမ်နေတုန်းက တကယ် အကောင်းစားပျော့ရာကြီးပါ။ အခု တယ်ရောက်သွားတာလဲ ယထာ’ သူ အံ့သြလျက် စဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် လူအုပ်ကြီးသည် သူ့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

‘ဟေ့ကောင် ထွန်းကျော် မင်းတာဖြစ်လို့ ဒီချုံပုတ်ပေါ် လာအိပ်နေတာတုန်း ဝါဒီဖြင့် မင်းပျောက်သွားလို့ ရှာလိုက်ရတာ မင်းကတော့ ဒီမှာ လာအိပ်နေတယ်’

ဟု သူ့အဖေက ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောသည်။ ရွာသားများကလည်း...

‘ဒီကောင် အရှူးပါကွာ၊ အိမ်မှာ မအိပ်ဘဲ ချုံပုတ်ပေါ်မှာ လာအိပ်နေရတယ်’

ဟု ပြောဆိုကာ ဝိုင်း၍ ဟားတိုက်ကြသည်။ အိမ်ရောက်တော့ မောင်ထွန်းကျော်သည် ရူးသလိုပေါ်သလို ဖြစ်သွားသည်။ တစ်ခါတစ်ခါမှာ တော့...

‘မမ သူ့ဇာခေပီရ ဟောဒီက မောင်လေးကို လာကြည့်ပါဦး မောင်လေးကို ရှစ်တယ်ဆို သနားတယ်ဆို အခုတော့ မောင်လေးကို

ခွဲသွားခဲ့ပြီလား... မမရေ မောင်လေးကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ပြီလား’

ဟု ငိုယိုကာ ပြောဆိုနေသည်။ မောင်ထွန်းကျော်၏ ဖခင်လည်း ဘာလုပ်ရ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ နောက်မှ ရွာဦးဘုန်းကြီးကိုသွား လျှောက်တော့ ဆရာတော်က...

‘မင်းရဲသားဟာ နာနာတာဝတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေလို့ပဲ၊ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ နာနာတာဝတွေ ကပ်ပြီနော်တယ်။ ဒီတော့ ငါ ပရိတ်အရပေးလိုက်မယ်။ သူ့ကို တိုက်လိုက်၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလဲ ဟက်ဖျန်းပေးလိုက်’

ဟု မိန့်တော်မူကာ ပရိတ်ရေကို ပေးလိုက်သည်။

အိမ်ရောက်တော့ မောင်ထွန်းကျော်ကို ပရိတ်ရေလည်းတိုက်၊ ဖျန်းလည်း ဖျန်းပေးလိုက်တော့မှပဲ သူ့ပါးစပ်က ဘာမျှ မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။ အချိန်အတော်ကြာမှ...

‘အဖေ အဖေ ကျုပ် တာမှ မဖြစ်ဘူးနော်၊ ကျုပ် တယ်ရောက်သွားတာတုံး’

ဟု သူ အလန့်တကြား ပြောသည်။

‘ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ ကဲ စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထား။ မင်းဘေးမှာ အဖေ့ရိတ်ယယ် မင်းဘာမှ မဖြစ်ဘူး’

ဟု သူ့အဖေက ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်ပါတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ မောင်ထွန်းကျော်သည် အစဦးဆုံး နာနာတာဝတွေ ဆီသို့ ရောက်သွားသောနေ့ကတည်းက ညှို့ယူခံထားရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အရင်နေ့တွေ တုန်းက သူ့ဘာမျှ မပြောဘဲ ငြိမ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။)

သကြလုလင်